

SREDA, 5. MAJ 2010

PREDSEDSTVO: GOSPOD LAMBRINIDIS

podpredsednik

1. Nadaljevanje zasedanja

Predsednik. Razglašam, da se zasedanje Evropskega parlamenta, ki je bilo prekinjeno 22. aprila 2010, nadaljuje.

Zapisnik zasedanja 22. aprila 2010 je bil razdeljen.

So kakšne pripombe?

(Sprejet je bil zapisnik predhodne seje)

2. Sprejetje zapisnika predhodne seje: gl. zapisnik

3. Sporočilo predsedujočega: gl. zapisnik

Predsednik. – Poslance bi želel obvestiti, da bo danes na plenarnem zasedanju med potekom tega delnega zasedanja prisotnih več dodatnih snemalcev, ki bodo uporabljali posebno opremo. Ti inženirji bodo snemali razprave in glasovanja, da bodo pripravili panoramo 360° o delu Parlamenta.

Film bo prikazan kot del stalne razstave o delu Parlamenta v interaktivni dvorani v novem Središču za obiskovalce v Bruslju. Jasno so mi zatrdili, da bodo inženirji zelo diskretni in našega dela ne bodo motili. Hvala za razumevanje.

4. Sestava odborov: gl. zapisnik

5. Predložitev dokumentov: gl. zapisnik

6. Vprašanja za ustni odgovor in pisne izjave (predložitev): gl. zapisnik

7. Posredovanje besedil sporazumov s strani Sveta: gl. zapisnik

8. Nadaljnje obravnavanje stališč in resolucij Parlamenta: gl. zapisnik

9. Razpored dela

Predsednik. – Končni osnutek dnevnega reda, ki je bil sestavljen na konferenci predsednikov na zadnjem sestanku v skladu s členoma 140 in 155 Poslovnika, je razdeljen. V dogovoru s političnimi skupinami predlagam naslednje spremembe dnevnega reda za plenarno zasedanje ta teden:

Sreda, 5. maj 2010:

Prvič, prva točka bo skupna razprava o dveh poročilih Íñiga Méndeza de Viga o sestavi Parlamenta.

Drugič, na dnevni red se je uvrstila nova točka z naslovom „Izjavi Sveta in Komisije o pripravi vrhunškega srečanja voditeljev držav in vlad evroobmočja (7. maja 2010)“, brez glasovanja. Ta točka bo na vrsti druga, imeli bomo le en krog govornikov iz političnih skupin, postopka „catch-the-eye“ ne bo.

Tretjič, naslov „Izjavi Sveta in Komisije o standardizaciji električnih vozil“ se je spremenil v „Izjavi Sveta in Komisije o električnih vozilih“.

Četrtič, poročilo Vittoria Prodijsa, kratka predstavitev, ki je bila predvidena za danes, se premakne na čas za vprašanja v četrtek, 6. maja 2010, za takojšnje glasovanje.

Četrtek, 6. maj 2010:

Prvič, glasovanje o poročilu Vitala Moreira o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o zagotavljanju makroekonomske finančne pomoči Ukrajini se preloži na drugo delno zasedanje maja.

Drugič, glasovanje o predlogu resolucije o osnutku uredbe Komisije o smernicah za postavitev kompenzacijskega mehanizma med upravljavci prenosnih omrežij in o skupnem pristopu k ceni za prenos električne energije je bilo umaknjeno z dnevnega reda.

So kakšne pripombe?

(Parlament je odobril spremembe)

(Razpored dela je bil sprejet s to spremembo)

10. SWIFT (vloženi predlogi resolucij): gl. zapisnik

11. Evidenca imen letalskih potnikov (vloženi predlogi resolucij): gl. zapisnik

12. Prepoved uporabe tehnologij na cianidni osnovi v rudarstvu (vloženi predlogi resolucij): gl. zapisnik

13. Čas glasovanja

Predsednik. – Naslednja točka je glasovanje.

(Za izide in druge podrobnosti glasovanja: glej zapisnik)

Prejel sem predlog za spremembo današnjega glasovanja: po včerajšnjem srečanju med predsednikom Buzekom in predsednikom vlade Zapaterom je bilo dogovorjeno, da bi se moral dialog o določenih postopkovnih vidikih glede razrešnice Svetu začeti takoj na najvišji nacionalni ravni. Predsedstvo tako predlaga, da se glasovanje o tem vprašanju odloži do naslednjega delnega zasedanja.

Martin Schulz, v imenu skupine S&D. – (DE) Gospod predsednik, tudi sam sem slišal o srečanju med predsednikom Buzekom in gospodom Zapaterom. Menim, da so sporne točke glede vprašanja razrešnice Svetu med nami in Svetom tako občutljive, da je smiselno nadaljevati pogovore. To, o čemer bi danes odločali, in sicer o odlogu podelitve razrešnice Svetu, ima resne posledice. Danes zjutraj smo zato o tem še enkrat razpravljali v naši skupini in rečeno je bilo, da če se ponudi priložnost in Parlament pridobi zadovoljive odgovore na odprta vprašanja, je to priložnost treba izkoristiti. To bi morda bil tudi korak Svetu naproti za vzpostavitev zaupanja: zaupanje ne le glede razrešnice, ampak tudi na drugih področjih, zato se s tem predlogom lahko strinjamo.

Bart Staes, v imenu skupine Verts/ALE. – (NL) Gospod predsednik, gospe in gospodje, gospoda Schulza sem skrbno poslušal. Sem podpredsednik Odbora za proračunski nadzor in bil sem med tistimi poslanci, ki so se udeležili neformalnih pogajanj s Svetom. Poročilo, na katerega se nanaša preložitve, je v Odboru za proračun dobilo večino 27 glasov, z 0 glasovi proti in 0 vzdržanih, kar pomeni, da je bilo sprejeto soglasno. Da bi se dogovorili, smo se dvakrat neformalno pogajali s Svetom. Svet je dosledno zavračal sklenitev takšnega dogovora. Edini razlog za morebitni odlog glasovanja bi bil, če bi Svet takoj zdaj izrazil pripravljenost, da zagotovi vse dokumente, ki smo jih od njega zahtevali.

Drugi problem je zakonodajne narave. V skladu z našim poslovnikom in finančno uredbo je treba razrešnico podeliti pred 15. majem leta $n + 2$. Govorimo o proračunu za leto 2008, zato znaša $n + 2 = 15.$ maj 2010. Naslednje plenarno zasedanje je razen jutrišnjega šele 17. maja in če ne glasujemo zdaj, bomo v nasprotju z lastno finančno uredbo, kar bi bil po mojem mnenju znak izredno slabega upravljanja.

Ryszard Czarnecki, poročevalec. – (PL) Gospod predsednik, zdaj poteka že moje šesto leto v Evropskem parlamentu in čeprav ne želim nikomur pridigati, nam olika narekuje, da je o tej ključni zadevi potrebno pridobiti mnenje poročevalca. Vse bi rad spomnil, da je naš parlament v tem parlamentarnem mandatu Svetu enkrat že podelil razrešnico, lani novembra – za leto 2007. Zato lahko rečemo, da Svet ponovno ni predložil pravih dokumentov.

Osebnost sem osupel, da smo ob preučevanju izvajanja proračuna za leto 2008 prejeli dokumente za leto 2007, kar vsekakor ni v skladu z našimi pričakovanji in zahtevami. Vendar sem znan kot mož kompromisov in bi Svetu želel dati določeno priložnost, ki bi morda res bila zadnja priložnost zanj, da pripravi vse prave dokumente in opusti nesrečni prijateljski dogovor iz leta 1970, ki nam *de facto*, kot trdi Svet, ne omogoča nadzirati te ustanove.

Zato sem za to, da se naredi izjema in preloži glasovanje, s čimer damo Svetu še nekaj tednov – dva ali šest –, potem pa bom v skladu s tem, kar je dejal gospod Staes, za takojšnje glasovanje, najpozneje junija.

Predsednik. – Naslednja točka je glasovanje.

(Za izide in druge podrobnosti glasovanja: glej zapisnik)

13.1. Upravno sodelovanje in boj proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost (Prenovitev) (A7-0061/2010, José Manuel García-Margallo y Marfil)

13.2. Skupni sistem davka na dodano vrednost v zvezi s pravili glede izdajanja računov (A7-0065/2010, David Casa)

13.3. Zahteva za odvzem poslanske imunitete Miloslavu Ransdorfu (A7-0107/2010, Francesco Enrico Speroni)

13.4. Razrešnice 2008: splošni proračun Evropske unije, Sodišče Evropskih skupnosti

13.5. Razrešnice 2008: splošni proračun Evropske unije, Računsko sodišče

13.6. Razrešnice 2008: splošni proračun Evropske unije, Evropski varuh človekovih pravic

13.7. Razrešnice 2008: splošni proračun Evropske unije, Evropski nadzornik za varstvo podatkov

13.8. Razrešnice 2008: Prevajalski center za organe Evropske unije

13.9. Razrešnice 2008: Evropski center za razvoj poklicnega usposabljanja

13.10. Razrešnice 2008: Agencija Skupnosti za nadzor ribištva

13.11. Razrešnice 2008: Evropska agencija za obnovo

13.12. Razrešnice 2008: Evropska agencija za varnost v letalstvu

13.13. Razrešnice 2008: Evropski center za preprečevanje in obvladovanje bolezni

13.14. Razrešnice 2008: Evropska agencija za kemikalije

13.15. Razrešnice 2008: Evropska agencija za okolje

13.16. Razrešnice 2008: Evropska agencija za varnost hrane

13.17. Razrešnice 2008: Evropski center za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami

- 13.18. Razrešnice 2008: Evropska agencija za zdravila**
- 13.19. Razrešnice 2008: Evropska agencija za varnost v pomorskem prometu.**
- 13.20. Razrešnice 2008: Evropska agencija za varnost omrežij in informacij**
- 13.21. Razrešnice 2008: Evropska železniška agencija**
- 13.22. Razrešnice 2008: Evropska fundacija za usposabljanje**
- 13.23. Razrešnice 2008: Evropska agencija za varnost in zdravje pri delu**
- 13.24. Razrešnice 2008: Agencija za oskrbo EURATOM**
- 13.25. Razrešnice 2008: Evropska fundacija za izboljšanje življenjskih in delovnih razmer**
- 13.26. Razrešnice 2008: Eurojust**
- 13.27. Razrešnice 2008: Agencija Evropske unije za temeljne pravice**
- 13.28. Razrešnice 2008: FRONTEX**
- 13.29. Razrešnice 2008: Evropski nadzorni organ za GNSS**
- 13.30. Razrešnice 2008: Evropsko skupno podjetje za ITER in razvoj fuzijske energije**
- 13.31. Razrešnice 2008: Skupno podjetje SESAR**
- 13.32. Premična tlačna oprema (A7-0101/2010, Brian Simpson)**
- 13.33. Pristojbine za varovanje v letalstvu (A7-0035/2010, Jörg Leichtfried)**
- 13.34. Smernice Skupnosti za razvoj vseevropskega prometnega omrežja (prenovitev) (A7-0030/2010, Brian Simpson)**
- 13.35. Splošne določbe o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu glede poenostavitve nekaterih zahtev in glede nekaterih določb, povezanih s finančnim poslovanjem (A7-0055/2010, Evgeni Kirilov)**
- 13.36. Posledice začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe za še nedokončane medinstitucionalne postopke odločanja (B7-0221/2010)**

Takis Hatzigeorgiou (GUE/NGL). – (EL) Samo nekaj sekund, da razložim umik naše spremembe: umaknili smo jo povsem in trdno prepričani, da bo konferenca predsednikov, ki naj bi preučila to vprašanje, našo spremembo resno upoštevala tako v duhu kot črki.

Parlament bi rad spomnil, da v svoji spremembi pozivamo Komisijo, naj preuči spremembo uredbe o neposredni trgovini med Evropsko unijo in območji Cipra, ki niso pod nadzorom Republike Ciper.

13.37. Pristojnost zakonodajnega pooblastila (A7-0110/2010, József Szájer)**13.38. Strateški cilji in priporočila za pomorsko prometno politiko EU do leta 2018 (A7-0114/2010, Peter van Dalen)****13.39. Europeana – naslednji koraki (A7-0028/2010, Helga Trüpel)****13.40. Vrednotenje in ocena akcijskega načrta za zaščito in dobro počutje živali 2006–2010 (A7-0053/2010, Marit Paulsen)****13.41. Kmetijstvo EU in podnebne spremembe (A7-0060/2010, Stéphane Le Foll)****13.42. Kmetijstvo na območjih z naravnimi omejitvami: poseben pregled (A7-0056/2010, Herbert Dorfmann)****13.43. Nova digitalna agenda za Evropo: 2015.eu (A7-0066/2010, Pilar del Castillo Vera)****13.44. Razrešnice 2008: splošni proračun Evropske unije, oddelek III, Komisija**

- Pred glasovanjem:

Ingeborg Gräßle (PPE). – (DE) Gospod predsednik, rad bi pozval k tehničnemu popravku. V odstavku 248 bi bilo treba za „v jedrski elektrarni Kozloduy“ dodati besede „bloki 1 do 4“.

Predsednik. – Pri vseh teh pripombah se bo preverila točnost.

Bogusław Liberadzki, poročevalec. – Gospod predsednik, ni mi uspelo priti v Strasbourg, zato se vam zahvaljujem v imenu svojih kolegov, ki so prispevali k razpravi. Vesel sem bil, da je bil Svet zastopan, saj je postopek razrešnice tisti, ki zadeva ne le institucije EU, ampak tudi države članice, ki jih Svet zastopa.

Resnična vsebina mojega poročila so številni predlogi, namenjeni zmanjšanju stopnje napak, natančni opredelitvi problemov in izboljšanju ujemanja informacij Komisije in Računskega sodišča, kar nam v prihodnje vsem omogoča opredelitev in obravnavo resnično problematičnih področij naših izdatkov. Z uveljavitvijo Lizbonske pogodbe je nastopil čas za pregled samega postopka razrešnice.

Moje poročilo poziva k razpravi na višji ravni z vključitvijo institucij EU in seveda držav članic, ki so odgovorne za upravljanje okrog 80 % izdatkov. Čeprav je moje poročilo o razrešnici za leto 2008, vsebuje številna vprašanja, ki so danes zelo aktualna. Vsi želimo zagotoviti, da bo Grčija premagala probleme iz preteklosti. Pozornost je pritegnilo poglavje o Turčiji in čeprav moramo zagotoviti, da se bodo predpristopna sredstva učinkoviteje uporabila, naj poudarim, da ne bomo spremenili značaja odnosov EU s to državo.

Vse izboljšave, ki sem jih poudaril, so bistvene. Trenutne finančne težave pomenijo, da je treba vsak evro porabiti modro in zagotoviti koristi ljudem v naših različnih državah, kar vključuje evre v strukturnih in kohezijskih skladih.

Veselim se skupnega dela s Komisijo in Računskim sodiščem v prihajajočih tednih, da bodo pozivi k ukrepanju v mojem poročilu obrodili sadove, prav tako pa se veselim, ko vam bom v prihajajočih mesecih spet poročal o njihovem izvajanju.

13.45. Razrešnice 2008: 7., 8., 9. in 10. Evropski razvojni sklad (ERS)**13.46. Razrešnice 2008: splošni proračun Evropske unije, Evropski parlament**

Edit Herczog, v imenu skupine S&D.. – Gospod predsednik, radi bi podali ustno spremembo k prvemu delu te spremembe.

Besedilo bi se glasilo: „je mnenja, da je treba v okviru dobrega in učinkovitega sistema upravljanja podjetij ustrezno pozornost nameniti vlogi vodstva; zavzema stališče, da bi bilo treba generalne direktorje, direktorje in vodje enot izbirati na podlagi zaslug ob upoštevanju enakih možnosti in geografske uravnoteženosti...“.

Ustna sprememba torej pomeni, da se za besedo „zaslug“ doda „ob upoštevanju enakih možnosti in geografske uravnoteženosti“.

(Parlament se je strinjal z ustno spremembo)

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Gospod predsednik, vas lahko, da bodo stvari jasne, vprašam, ali smo pravkar glasovali glede spremembe 6 z ali brez ustne spremembe?

(Parlament se je strinjal z ustno spremembo)

13.47. Razrešnice 2008: splošni proračun Evropske unije, Ekonomsko-socialni odbor

13.48. Razrešnice 2008: splošni proračun Evropske unije, Odbor regij

13.49. Razrešnice 2008: uspešnost, finančno poslovanje in nadzor agencij

13.50. Razrešnice 2008: Evropska policijska akademija

13.51. Strategija EU za odnose z Latinsko Ameriko (A7-0111/2010, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra)

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Gospod predsednik, zdi se mi, da nismo glasovali o razrešnici Ekonomsko-socialnega odbora. Lahko se motim, vendar mislim, da smo se neposredno lotili Odbora regij.

13.52. Srečanje na vrhu med EU in Kanado (B7-0233/2010)

13.53. SWIFT (B7-0243/2010)

Jan Philipp Albrecht, v imenu skupine Verts/ALE. – Gospod predsednik, rad bi vas samo opozoril, da ima sprememba odstavka 8, ki sta jo predložili skupina GUE/NGL in skupina Verts/ALE, enako besedilo kot resolucija, sprejeta septembra 2009. Rad bi vas le opozoril, da je to enako stališče in mislim, da pred pogajanjem glede SWIFT tega stališča ni treba spreminjati.

Jeanine Hennis-Plasschaert, avtorica. – Gospod predsednik, kolege bi rada obvestila, da svojega stališča nismo spremenili: vedno je bilo vključeno v celotno besedilo te resolucije, zato je predlagana sprememba odveč.

Rui Tavares (GUE/NGL). – Gospod predsednik, mislim le, da je pomembno, da ...

(Vzkliki iz dvorane)

Rad bi, da me kolegi na skrajni desnici, prosim, ne motijo. Menim, da bi tudi oni radi bili obveščeni o tem vprašanju – vprašanju, ali naj podatke v neprečiščeni obliki prenašamo v Združene države Amerike; to je vprašanje v spremembi 8. Razpravljamo, ali smo proti ali za to stališče, vendar je to dobro vedeti.

(Parlament se je strinjal z ustno spremembo)

13.54. Evidenca podatkov o potnikih (B7-0244/2010)

13.55. Prepoved uporabe tehnologij na cianidni osnovi v rudarstvu

14. Obrazložitev glasovanja

Obrazložitev glasovanja

Poročilo: José Manuel García-Margallo y Marfil (A7-0061/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Podpiram stališče, ki ga je glede tega dokumenta zavzel poročevalec iz skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov), kot tudi predlog Komisije glede boja proti davčni goljufiji v Evropski uniji. Verjamem, da lahko ta predlog izboljša upravno sodelovanje pri transakcijah znotraj Skupnosti, ko gre za izračun davka na dodano vrednost in spremljanje pravilne uporabe tega davka.

Ugotoviti je še treba, ali bo predlog Komisije o razširitvi omrežja Eurocanet in vzpostavitvi nove strukture, Eurofisc, ki naj bi delovala na prostovoljni podlagi in brez kakršne koli pravne sposobnosti, povečal uspešnost boja proti davčni goljufiji na ravni EU.

Sophie Auconie (PPE), v pisni obliki. – (FR) Evropsko upravno sodelovanje na področju DDV, ki ga ureja Uredba Sveta (ES) št. 1798/2003, je treba izboljšati, še zlasti glede boja proti davčni utaji. Poročilo, ki ga je pripravil gospod García-Margallo y Marfil, s podporo predlogov Evropske komisije, ki se osredotočajo na poenostavitev izmenjave podatkov med državami članicami, ta pristop podpira. Glasovala sem za to poročilo, ker v besedilo Evropske komisije dodaja nekaj precejšnjih izboljšav, še zlasti glede varstva podatkov posameznikov.

Jean-Pierre Audy (PPE), v pisni obliki. – (FR) V postopku posvetovanja Evropskega parlamenta sem glasoval za poročilo odličnega španskega kolega gospoda García-Margallo y Marfila o predlogu za uredbo Sveta o upravnem sodelovanju in boju proti goljufiji na področju davka na dodano vrednost. Goljufije na področju DDV se pogosto organizirajo na čezmejni podlagi, zato morajo biti Evropska unija in države članice bolj usklajene v boju še zlasti proti goljufiji na področju DDV in na splošno proti davčnim goljufijam. Zadovoljen sem, da predlog Komisije določa načelo pravne podlage za ustanovitev skupne strukture, Eurofisc, ki bo omogočala večstransko, hitro in usmerjeno izmenjavo informacij, da se bodo države članice v boju proti kakršnim koli novim vrstam goljufij lahko odzvale primerno in usklajeno, pri čemer bodo uporabile skupne analize tveganj. Tako kot poročevalec sem tudi sam zaskrbljen glede varstva osebnih podatkov, ki jih je treba spoštovati. Takšno vrsto podatkov je treba uporabiti le s ciljem preprečevanja in boja proti davčnim kaznivim dejanjem.

Zigmantas Balčytis (S&D), v pisni obliki. – (LT) Podprl sem poročilo, saj sem prepričan, da je treba okrepiti določbe na področju boja proti goljufiji. Goljufija s ciljem utaje davkov ima resne posledice za nacionalne proračune, krši načelo poštenega obdavčevanja in lahko izkrivlja konkurenčnost in vpliva na delovanje notranjega trga. Sedanji predpisi pri zagotavljanju sodelovanja med državami članicami niso učinkoviti, čeprav se goljufija na področju davka na dodano vrednost pogosto organizira v več državah, in da bi jo preprečili, morajo države članice sodelovati. Vzpodbudno je, da bo nova različica uredbe okrepila podatkovno bazo Skupnosti o davčnih zavezancih in njihovem poslovanju, kar bo državam članicam zagotovilo dostop do informacij, izboljšalo upravno sodelovanje in nam omogočilo učinkovitejši boj proti goljufiji.

George Sabin Cutaş (S&D), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za evropsko strategijo boja proti davčni goljufiji in utaji, povezani z DDV. Verjamem, da je treba na evropski ravni oblikovati mehanizem za boj proti goljufiji, kajti obseg tega pojava kaže, da ukrepov, usmerjenih v obvladovanje tega problema, ni nič več mogoče upravljati izključno na nacionalni ravni.

Mednarodno združenje za DDV navaja ocene, po katerih se izgube prihodkov iz naslova DDV v vsej Evropski uniji gibljejo med 60 milijardami EUR in 100 milijardami EUR letno. Da bi se izognili uničujočim posledicam, ki jih davčna goljufija lahko ima za nacionalne proračune kot tudi konkurenčnost, pozivam k tesnejšemu sodelovanju med upravnimi organi v državah članicah in Evropsko komisijo.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Upravno sodelovanje med državami članicami v boju proti goljufiji in finančnim kaznivim dejanjem je izredno pomembno za večjo učinkovitost in pravičnost in zaradi velikega vpliva, ki ga ima tako kaznivo dejanje na gospodarsko stanje države. Na področju davka na dodano vrednost se pojavljajo nešteti primeri goljufij, zato je, če želimo znatno zmanjšati število takšnih primerov, nujno potreben pravni okvir z močnimi ukrepi.

Večje sodelovanje z izmenjavo informacij med centralnimi vladami je zaželeno, dokler se spoštuje zasebnost posameznika kot tudi celotne podatkovne zbirke in so uradniki ustrezno usposabljeni za odkrivanje in

obdelavo takšnih primerov. Države članice morajo ukrepe, ki jih predlaga Evropska unija, izvajati, kakor hitro je mogoče, da se tako oblikuje preglednejši sistem, ki se lahko učinkovito bori proti davčni goljufiji.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Izkrivljanje, ki ga povzroča goljufija na področju davka na dodano vrednost (DDV), vpliva na celotno uravnoteženost sistema lastnih virov, ki mora biti pošten in pregleden, da zagotavlja nemoteno delovanje Unije. Ker morajo javni organi nadomestiti takšno izgubo prihodka, se povečanje goljufij prevede v večjo davčno obremenitev podjetij, ki se držijo davčnih predpisov. Čeprav preiskave razsežnosti utaje DDV in goljufij še niso bile izvedene v vseh državah članicah, Mednarodno združenje za DDV ocenjuje, da se izgube prihodkov iz naslova DDV v vsej Evropski uniji gibljejo med 60 milijardami EUR in 100 milijardami EUR letno. Večje sodelovanje z izmenjavo informacij med centralnimi vladami je zaželeno ob spoštovanju zasebnosti posameznika. Države članice morajo ukrepe, ki jih predlaga Evropska unija, izvajati, kakor hitro je mogoče, da se oblikuje preglednejši sistem, ki se lahko učinkovito bori proti davčni goljufiji.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Boj proti davčni goljufiji mora biti za EU prednostna naloga, še zlasti na področju davka na dodano vrednost. S tega stališča se zagovarja medsektorska politika boja proti goljufiji v vseh državah članicah, kar vključuje predvsem izmenjavo informacij. Posebno pomembno je, da je goljufija eden od glavnih vzrokov nepravilnosti v EU, saj ta vodi do nepoštena konkurence in neravnotežja na trgu.

Siiri Viiri (ALDE), v pisni obliki. – (ET) Glasovala sem za osnutek uredbe Sveta o upravnem sodelovanju in boju proti davčni utaji na področju davka na dodano vrednost, kajti ta pravni akt bo državam članicam omogočil, da se skupaj in učinkoviteje borijo proti čezmejni utaji davka. Utaja davka ima resne posledice za proračune držav članic; krši načeli enakopravnosti obdavčenja in izkrivlja konkurenco. Čeprav so ukrepi za boj proti utaji davka predvsem v pristojnosti držav članic, menim, da mora biti v današnjem globalnem svetu sprejem ukrepov proti davčni utaji prednostna naloga tudi za EU.

Alfredo Pallone (PPE), v pisni obliki. – (IT) Predlog Komisije z dopolnitvijo in spreminjanjem sedanje uredbe ter oblikovanjem pravne podlage za usmerjeno sodelovanje z namenom boja proti goljufiji državam članicam ponuja sredstvo, da se učinkovito borijo proti čezmejni goljufiji na področju DDV: Eurofisc. Davčna goljufija ima resne posledice za nacionalne proračune, vodi v kršitev načela poštenega obdavčenja in je odgovorna za izkrivljanje konkurence. Prav tako ne smemo pozabiti, da so javni organi dolžni nadomestiti takšno izgubo prihodka s povečanjem davčne obremenitve podjetij, ki se držijo davčnih predpisov. Boj proti davčni goljufiji na ravni EU morajo spremljati ukrepi držav članic. Osnutek uredbe si prizadeva ne le omogočiti pravičen izračun DDV, ampak spremljati tudi njegovo pravilno uporabo, še zlasti pri transakcijah znotraj Skupnosti in boju proti goljufiji na področju DDV. Na splošno se uvaja več izboljšav, povezanih z izmenjavo informacij, in sicer izboljšana opredelitev primerov, kjer države članice lahko izvedejo upravno preiskavo, vključno z ukrepi za odpravo nepravilnosti zaradi neizvedene preiskave.

Aldo Patriciello (PPE), v pisni obliki. – (IT) Zadovoljen sem, da je finančni vpliv nepravilnosti, kot so bile ugotovljene, padel s 1.024 milijonov EUR v letu 2007 na 783,2 milijonov EUR v letu 2008, obenem pa se na vseh področjih porabe, razen pri neposrednih odhodkih in predpristopnih sredstvih, beleži zmanjšana poraba. Delo Komisije v celoti podpiram in opozoril bi, da je boj proti goljufiji in korupciji pomembna dolžnost evropskih institucij in vseh držav članic.

Zaradi posebnih gospodarskih razmer, ki pestijo vso Evropo, se strinjam, da je treba zaščititi finančne interese Unije in se boriti proti organiziranemu kriminalu, ki glede na nacionalne kazalnike povečuje zmogljivosti za tajno dogovarjanje znotraj institucij, še zlasti s pomočjo goljufij na škodo proračuna Skupnosti.

Zato menim, da je bistveno sprejeti učinkovito zakonodajo, da bi izboljšali upravno sodelovanje pri obravnavi škodljivih davčnih praks in zagotovili nemoteno delovanje notranjega trga. S tem v zvezi podpiram predlog za direktivo Sveta o upravnem sodelovanju na področju obdavčenja, obenem pa poudarjam, da je pomembno, da države članice postanejo bolj odgovorne, pri čemer naj bi začeli s kakovostjo informacij, ki se vnašajo v podatkovne baze.

Poročilo: David Casa (A7-0065/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Predlog Komisije za poenostavitev, posodobitev in usklajitev pravil o računih z obračunanim DDV ponuja izboljšave, ki se nanašajo predvsem na določbe, ki malim in srednje velikim podjetjem omogočajo uporabo poenostavljenih računov kot tudi zagotovilo, da bodo davčne uprave sprejemale elektronske račune pod enakimi pogoji kot papirne račune. V tem smislu predlog poročevalca, da se davčnim organom zagotovi možnost, da določijo dodatne zahteve, kot so

zaporedne številke za poenostavljene račune, zagotavlja preprost varnostni ukrep, ki ohranja izboljšave, ki jih je uvedla Komisija.

Na področju, ki se nanaša na skupni sistem DDV in pravila glede izdajanja računov, mora Komisija podpreti države članice, ki zahtevajo tehnično pomoč za posodobitev e-uprave bodisi preko programa Skupnosti Fiscalis 2013 bodisi z uporabo strukturnih skladov. Prepričana sem, da je poročevalec dodal spremembe, ki izboljšujejo predlog Komisije; to je razlog, da sem to poročilo podprla.

Sophie Auconie (PPE), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem za poročilo gospoda Casa glede pravil za obračunavanje DDV. V zvezi s to temo je direktiva Sveta iz leta 2001 določila skupna pravila na ravni Evropske unije kot sredstva za poenostavitev, posodobitev in uskladitev pravil o obračunavanju DDV. Vendar pa med pravili različnih držav članic obstajajo razlike, še zlasti glede elektronskega izdajanja računov. Takšne razlike pa so ovira za vključevanje tovrstnega izdajanja računov, čeprav predstavlja vir poenostavitve. Večje usklajevanje pravil, ki ga predlaga Evropska komisija in ga podpira poročevalec, je torej dobra novice za vsa evropska podjetja, saj jim bo elektronsko izdajanje računov dostopnejše, v zameno pa se bo zmanjšala njihova administrativna obremenitev.

Jean-Pierre Audy (PPE), v pisni obliki. – (FR) V postopku posvetovanja Evropskega parlamenta sem glasoval za poročilo odličnega malteškega kolega gospoda Casa o predlogu za direktivo Sveta o spremembi Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, kar zadeva pravila glede izdajanja računov. Odprava upravne ureditve, povezane z izdajanjem računov, je postala bistvena. Zgodovinsko so priložnosti, ki so bile na tem področju dane državam članicam, vključevale zelo raznolika pravila, še zlasti na področju elektronskega izdajanja računov. Takšna pravila ovirajo nemoteno delovanje podjetij – predvsem tistih, ki uporabljajo nove dematerializacijske tehnologije – na notranjem trgu v času, ko v Evropi nepotrebne administrativne obremenitve zavirajo gospodarsko rast. Podpiram vse ukrepe za poenostavitev, predlagane v poročilu, predvsem tiste, ki so namenjeni MSP, in še zlasti odpravo zahteve, da se za uveljavljanje pravice do odbitka zadrži račun, ki izpolnjuje formalnosti vseh držav članic; potrditev, da so papirni in elektronski računi enako veljavni; odpravo možnosti, da države članice, v katerih je treba plačati DDV, lahko zahtevajo posebne račune, prevedene v njihove uradne jezike.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Sprejetje tega poročila pozdravljam v številnih pogledih. Vendar pa bi se predvsem kot poročevalec in avtor nekaterih ključnih sprememb rad navezal na najpomembnejša vidika, ki se oba odražata v zmanjšanju administrativnega bremena za podjetja.

Prvi je obveznost države članice glede izvajanja računovodskega sistema, ki v MSP temelji na prejemkih in plačilih (ureditev po plačani realizaciji) (ki je na ravni EU opredeljena za podjetja z letnim prometom manj kot 2 milijona EUR), kar bo dobrodošla spodbuda za poslovni sektor. To se uvaža v času, ko so podjetja v položaju, kjer morajo DDV za račun plačati takoj ob izdaji, ustrezno plačilo računa (in s tem povezani DDV) pa lahko sledi šele čez nekaj mesecev, če sploh kdaj. Vendar pa v vsakem primeru ostaja temeljno načelo, da je odvedljivost DDV neločljivo povezana s plačilom.

Drugi vidik je, da se elektronskim računom zagotovi isti pravni status kot papirnim računom, tako da bodo računi, poslani po e-pošti, verjetno nadomestili sedanje papirnate račune, kar bo omogočilo ne le izdajanje in pošiljanje računov, ampak tudi njihovo upravljanje in shranjevanje.

Vito Bonsignore (PPE), v pisni obliki. – (IT) Rad bi čestital poročevalcu, gospodu Casi, za pomembno delo, ki ga je opravil do zdaj. Moja parlamentarna skupina se je vedno zavzemala za podporo malim in srednje velikim podjetjem, ki so realna gonilna sila evropskega gospodarstva, glede katerega imamo mi, politiki, dolžnost, da ga spodbujamo.

Predvsem podpiram možnost, ki jo predlaga Komisija, da se dobaviteljem omogoči, da DDV plačajo šele ob prejemu plačila za dobavljeno. Prav tako se strinjam z načelom glede možnosti izenačitve veljavnosti elektronskih in papirnih računov. To je potem niz ukrepov, ki po mojem mnenju sodijo v širši proces zmanjševanja birokracije, kar je koristno za evropska podjetja, še zlasti na takšnem odločilnem gospodarskem razpotju.

Zato upam, da bodo ti ukrepi čim prej sprejeti kot del širšega podpornega okvira za mala in srednje velika podjetja, ki morajo poslovati v ugodnejšem gospodarskem in davčnem okolju.

David Casa (PPE), v pisni obliki. – To je bilo moje lastno poročilo o pravilih za izdajanje računov in zaračunavanje DDV. Uspešni smo bili z zahtevo, da se ureditev po plačani realizaciji obvezno uvede v vseh državah članicah in imajo MSP možnost, da to ureditev uporabijo ali ne. Poročilo je bilo prav tako uspešno

pri zmanjšanju nepotrebnih obremenitev podjetij, ki so bile v predlogu Komisije. Ker je bilo poročilo uspešno v doseganju svojih ciljev, sem glasoval za.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Bolj povezan notranji trg in zmanjšanje neupravičenih stroškov za podjetja s procesom poenostavitve in odpravljanja administrativnih ovir sta cilja, ki ju moramo imeti v mislih pri pripravi zakonodaje Unije.

Ta direktiva, ki si prizadeva za vzpostavitev skupnega sistema izdajanja računov v zvezi z davkom na dodano vrednost, je torej bistvena za doseganje teh ciljev. Predvsem sem prepričan, da je treba tradicionalni način izdajanja računov nadomestiti z elektronskim, ki je za podjetja in posameznike hitrejši in cenejši, če se spoštuje načelo preglednosti.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Direktiva, o kateri poteka razprava, si prizadeva vzpostaviti skupni sistem izdajanja računov za davek na dodano vrednost s poenostavitvijo in zmanjšanjem administrativnih bremen; to je bistveno za doseganje večje povezanosti notranjega trga in zmanjšanje neupravičenih stroškov za podjetja. Verjamem, da je ta direktiva korak naprej pri zagotavljanju jasnosti in pravne gotovosti tako za davčne zavezance kot za uprave, obenem pa se zagotovi dodatno sredstvo za boj proti goljufiji na področju davka na dodano vrednost.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Skupni sistem davka na dodano vrednost (DDV), kar zadeva pravila za izdajanje računov, je bistven za poenostavitev, posodobitev in uskladitev pravil za izdajanje računov in zaračunavanje DDV. Ta novi sistem podjetjem prinaša znaten prihranek, kar je v času krize nadvse pomembno. Sprejem tega poročila je še korak naprej v boju proti goljufiji in davčni utaji.

Siiri Oviir (ALDE), v pisni obliki. – (ET) Kot liberalka sem glasovala za direktivo, ki spreminja pravila o izdajanju računov, ker mislim, da metoda, ki se zdaj uporablja, pri čemer je bilo to poglavje vključeno v direktivo o DDV, ni dosegla svojega cilja, ki je bil poenostaviti, posodobiti in uskladiti predložitev računov z obračunanim DDV. Mislim, da bodo nova pravila zmanjšala breme birokracije za podjetnike in zagotovila, da se bodo ista pravila za sestavljanje in izdajanje računov začela uporabljati v vseh državah članicah. Glede na odprt trg in pretok storitev bi nič drugega ne bilo smiselno.

Poročilo: Reimer Böge (A7-0079/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), v pisni obliki. – (FR) Na podlagi priporočila, ki ga v poročilu predstavlja poljski kolega poslanec, gospod Czarnecki, sem glasoval za podelitev razrešnice sodnemu tajniku Sodišča Evropskih skupnosti glede izvrševanja proračuna za proračunsko leto 2008. Odobravam predlog Računskega sodišča, da mora Sodišče Evropskih skupnosti uvesti razširjene postopke javnih naročil. Zadovoljen sem z nemotenim delovanjem SES. Vendar pa ne morem razumeti zadržanosti SES glede objave izjav o finančnih interesih članov in podpiram zahtevo Parlamenta, naj to prakso začne nemudoma izvajati.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Verjamem, da je bistveno, da so javni uslužbenci odgovorni splošni javnosti. Zato morajo objektivno in dosledno odgovarjati za to, kako so bila javna sredstva, ki so jim bila na voljo, porabljen. To poročilo zagotavlja izčrpno analizo proračunskega stanja Sodišča Evropskih skupnosti (SES). Poudarja številna pomembna vprašanja, ki bi jih bilo treba nujno preveriti, da bi tako pooblaščenim službam pomagali organizirati razpisne postopke in nadzorovati upoštevanje regulativnih obveznosti. Pozdravljam dejstvo, da je SES sprejelo prakso, po kateri v svoje poročilo o dejavnostih vključi poglavje, ki opisuje nadaljnje ukrepe po prejšnjih sklepih o razrešnici Parlamenta in po poročilih Računskega sodišča med letom.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) V vseh evropskih institucijah, ki so odvisne od proračuna Evropske unije, je treba izvesti temeljito revizijo, ki jo izvede Računsko sodišče in vsi drugi subjekti s to funkcijo. Treba je preveriti, ali se ta sredstva ustrezno porabljajo, ali te institucije dosegajo zastavljene cilje in ali se kaj finančnih sredstev zapravi po nepotrebnem. Na splošno – če sodimo glede na že predstavljene revizije, razen pri nekaj izjemah – lahko rečemo, da sporne institucije sredstva, ki so jim na voljo, porabljajo pravilno in dosegajo cilje, ki so jim bili predlagani. Zato sem glasoval za poročilo o Sodišču Evropskih skupnosti.

Poročilo: Ryszard Czarnecki (A7-0097/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), v pisni obliki. – (FR) Na podlagi priporočila, ki ga v poročilu predstavlja poljski kolega poslanec, gospod Czarnecki, sem glasoval za podelitev razrešnice generalnemu sekretarju Računskega sodišča glede izvrševanja proračuna Računskega sodišča za proračunsko leto 2008. Kot številni kolegi poslanci sem zadovoljen s pravilnim delovanjem sodišča in njegovim dobrim finančnim poslovanjem.

Obžalujem, da se izjave o finančnih interesih članov sodišča, ki jih slednji v skladu s kodeksom ravnanja sodišča predložijo predsedniku sodišča, ne objavijo ali vsaj sporočijo članom Odbora za proračunski nadzor.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Verjamem, da je bistveno, da so javni uslužbenci odgovorni splošni javnosti. Zato morajo objektivno in dosledno odgovarjati za to, kako so bila javna sredstva, ki so jim bila na voljo, porabljena. Zadovoljen sem, da je zunanje podjetje, PricewaterhouseCoopers, revidiralo zaključne račune Računskega sodišča in zaključilo, da „nismo opazili ničesar, zaradi česar bi menili, da v vseh pomembnih vidikih in na podlagi zgoraj opisanih meril: (a) sodišču dodeljeni viri niso bili porabljeni za namene, za katere so bili načrtovani, in da (b) vzpostavljeni kontrolni postopki ne nudijo potrebnih jamstev, ki zagotavljajo skladnost finančnih operacij z veljavnimi pravili in uredbami“. Prav tako pozdravljam dejstvo, da je Računsko sodišče vključilo poglavje, ki vsebuje poročilo o ukrepih, sprejetih v letu po sklepu Parlamenta o razrešnici.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Kot organ, ki je v veliki meri odgovoren za revizije evropskih institucij, tudi Računsko sodišče pride na vrsto, da se ga revidira. Jasno je, da se je revizija, ki jo je izvedla zunanja entiteta – PricewaterhouseCoopers –, izkazala kot zelo pozitivna. Tudi poročilo notranjega revizorja je bilo pozitivno, pri čemer je bila večina priporočil sprejetih in vnaprej uveljavljenih v več akcijskih načrtih.

Poročilo: Ryszard Czarnecki (A7-0070/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), v pisni obliki. – (FR) Na podlagi priporočila, ki ga v poročilu predstavlja poljski kolega poslanec, gospod Czarnecki, sem glasoval za podelitev razrešnice Evropskemu varuhu človekovih pravic glede izvrševanja proračuna Računskega sodišča za proračunsko leto 2008. Pozdravljam sklep varuha človekovih pravic, gospoda Diamandourouso, da objavi letno izjavo o interesih in jo uvrsti na svojo spletno stran.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Verjamem, da je bistveno, da so javni uslužbenci odgovorni splošni javnosti. Zato morajo objektivno in dosledno odgovarjati za to, kako so bila javna sredstva, ki so jim bila na voljo, porabljena. V letnem poročilu Računsko sodišče navaja, da revizija ni dala povoda za pripombe v zvezi z varuhom človekovih pravic. Vendar pa ugotavlja, da bi bilo mogoče izboljšati določene vidike postopka javnega naročanja. Pridružujem se poročevalcu in toplo pozdravljam sklep varuha človekovih pravic o objavi letne izjave o interesih in na internetu omogoči dostop do nje. Strinjam se s poročevalcem, ki varuha človekovih pravic poziva, naj v svoje poročilo o dejavnostih (za proračunsko leto 2009) vključi poglavje, v katerem bo podrobno opisal ukrepe, sprejete v letu po sklepu Parlamenta o razrešnici.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) V vseh evropskih institucijah, ki so odvisne od proračuna Evropske unije, je treba izvesti temeljito revizijo, ki jo izvede Računsko sodišče in vsi drugi subjekti s to funkcijo. Treba je preveriti, ali se ta sredstva ustrezno porabljajo, ali te institucije dosegajo zastavljene cilje in ali se kaj finančnih sredstev zapravi po nepotrebnem. Na splošno – če sodimo glede na že predstavljene revizije, razen pri nekaj izjemah – lahko rečemo, da sporne institucije sredstva, ki so jim na voljo, porabljajo pravilno in dosegajo cilje, ki so jim bili predlagani. Zato sem glasoval za poročilo o evropskem varuhu človekovih pravic.

Poročilo: Ryszard Czarnecki (A7-0098/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), v pisni obliki. – (FR) Na podlagi priporočila, ki ga v poročilu predstavlja poljski kolega poslanec, gospod Czarnecki, sem glasoval za podelitev razrešnice evropskemu nadzorniku za varstvo podatkov glede izvrševanja proračuna za proračunsko leto 2008. Pozdravljam letno objavo izjav o finančnih interesih izvoljenih članov te institucije (evropski nadzornik za varstvo podatkov in njegov namestnik).

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Verjamem, da je bistveno, da so javni uslužbenci odgovorni splošni javnosti. Zato morajo objektivno in dosledno odgovarjati za to, kako so bila javna sredstva porabljena. Pridružujem se poročevalcu glede pozitivne ocene, ki jo je izvedel v prizadevanjih za utrditev upravljanja finančnih in človeških virov kot tudi za izboljšanje funkcionalnosti in učinkovitosti funkcij notranjega nadzora, kar je bilo doseženo leta 2008. Pozdravljam tudi letno objavo izjav o finančnih interesih izvoljenih članov evropskega nadzornika za varstvo podatkov, ki vsebuje pomembne informacije o poklicnih dejavnostih, ki jih je treba prijaviti, in delovnih mestih ali dejavnostih, za katere se prejema plačilo. To je pomembno, da ljudje zgradijo zaupanje v nosilce javnih funkcij. Strinjam se s poročevalcem, ki varuha človekovih pravic poziva, naj v svoje naslednje poročilo o dejavnostih (za proračunsko leto 2009) vključi poglavje, v katerem bo podrobno opisal ukrepe, sprejete v letu po sklepu Parlamenta o razrešnici.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) V vseh evropskih institucijah, ki so odvisne od proračuna Evropske unije, je treba izvesti temeljito revizijo, ki jo izvede Računsko sodišče in vsi drugi subjekti s to funkcijo. Treba

je preveriti, ali se ta sredstva ustrezno porabljajo, ali te institucije dosegajo zastavljene cilje in ali se kaj finančnih sredstev zapravi po nepotrebnem. Na splošno – če sodimo glede na že predstavljene revizije, razen pri nekaj izjemah – lahko rečemo, da sporne institucije sredstva, ki so jim na voljo, porabljajo pravilno in dosegajo cilje, ki so jim bili predlagani. Zato sem glasoval za poročilo o evropskem nadzorniku za varstvo podatkov.

Poročilo: Véronique Mathieu (A7-0071/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), v pisni obliki. – (FR) Na podlagi priporočila Evropskemu parlamentu, ki ga v poročilu predstavlja moja odlična kolegica in prijateljica, gospa Mathieu, sem glasoval za podelitev razrešnice direktorici Prevajalskega centra za organe Evropske unije glede izvrševanja proračuna Računskega sodišča za proračunsko leto 2008. Ne morem razumeti, zakaj ima ta organ navidezno nepotrebne akumulirane proračunske presežke, na primer presežek v višini skoraj 27 milijonov EUR v letu 2008, akumulirana sredstva na dan 30. decembra 2008 pa so znašala skoraj 50 milijonov EUR. Presenečen sem, da spor glede pokojninskih prispevkov še ni rešen.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Verjamem, da je bistveno, da so javni uslužbenci odgovorni splošni javnosti. Zato morajo objektivno in dosledno odgovarjati za to, kako so bila javna sredstva, ki so jim bila na voljo, porabljena. Računsko sodišče navaja, da je prejelo zadostno zagotovilo o zanesljivosti letnih računovodskih izkazov Prevajalskega centra za organe Evropske unije ter o zakonitosti in pravilnosti z njimi povezanih transakcij. Glede dejavnosti centra je Računsko sodišče ugotovilo pomanjkanje natančnosti pri predvidevanju prejetih zahtev po prevodih, kar je vodilo do tega, da ima center v nasprotju z Uredbo (ES) št. 2965/94 akumuliran proračunski presežek. To stanje je treba odpraviti. Tako kot poročevalki se mi zdi obžalovanja vredno, da nesoglasje med Centrom in Komisijo glede delodajalčevega deleža v pokojninskih prispevkih za osebe še ni rešeno.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) V vseh evropskih institucijah, ki so odvisne od proračuna Evropske unije, je treba izvesti temeljito revizijo, ki jo izvede Računsko sodišče in vsi drugi subjekti s to funkcijo. Treba je preveriti, ali se ta sredstva ustrezno porabljajo, ali te institucije dosegajo zastavljene cilje in ali se kaj finančnih sredstev zapravi po nepotrebnem. Na splošno – če sodimo glede na že predstavljene revizije, razen pri nekaj izjemah – lahko rečemo, da sporne institucije sredstva, ki so jim na voljo, porabljajo pravilno in dosegajo cilje, ki so jim bili predlagani. Zato sem glasoval za poročilo o Prevajalskem centru za organe Evropske unije.

Poročilo: Véronique Mathieu (A7-0091/2010)

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Verjamem, da je bistveno, da so javni uslužbenci odgovorni splošni javnosti. Zato morajo objektivno in dosledno odgovarjati za to, kako so bila javna sredstva, ki so jim bila na voljo, porabljena. Računsko sodišče v svojem poročilu navaja, da so letni računovodski izkazi Evropskega centra za razvoj poklicnega usposabljanja za računovodsko leto 2008 zanesljivi in so z njim povezane transakcije zakonite in pravilne. To pomeni, da je center izredno napredoval v zvezi s postopkom popisa za ugotavljanje, evidentiranje in kapitalizacijo sredstev, na področju dokumentacije postopkov notranjih kontrol in v zvezi s postopki oddaje naročil. Vendar pa vlada stagnacija na področju kadrovskih zadev, saj cilji zaposlenih in kazalniki uspešnosti niso bili niti merljivi niti osredotočeni na rezultate. Kljub temu tako kot poročevalka pozdravljam dejstvo, da želi center v letu 2010 uvesti pilotni sistem za beleženje časa, ki ga vsak uslužbenec porabi za delo.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) V vseh evropskih institucijah, ki so odvisne od proračuna Evropske unije, je treba izvesti temeljito revizijo, ki jo izvede Računsko sodišče in vsi drugi subjekti s to funkcijo. Treba je preveriti, ali se ta sredstva ustrezno porabljajo, ali te institucije dosegajo zastavljene cilje in ali se kaj finančnih sredstev zapravi po nepotrebnem. Na splošno – če sodimo glede na že predstavljene revizije, razen pri nekaj izjemah – lahko rečemo, da sporne institucije sredstva, ki so jim na voljo, porabljajo pravilno in dosegajo cilje, ki so jim bili predlagani. Zato sem glasoval za poročilo o Evropskem centru za razvoj poklicnega usposabljanja.

Poročilo: Véronique Mathieu (A7-0105/2010)

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Verjamem, da je bistveno, da so javni uslužbenci odgovorni splošni javnosti. Zato morajo objektivno in dosledno odgovarjati za to, kako so bila javna sredstva, ki so jim bila na voljo, porabljena. Računsko sodišče v svojem poročilu navaja, da so letni računovodski izkazi Agencije Skupnosti za nadzor ribištva za računovodsko leto 2008 zanesljivi in so z njim povezane transakcije zakonite

in pravilne. Skrbijo me opažanja Računskega sodišča, da agencija ne pripravlja večletnega delovnega programa, ki je bistven za učinkovito finančno upravljanje in jasno določanje ciljev. Upravnemu odboru bi zato morali čestitati za odločitev, da začne z razvojem takšnega programa. Tak program bo bistven za izboljšanje proračunskega in finančnega upravljanja agencije. Čeprav je sodišče to upravljanje odobrilo, ima še vedno pomanjkljivosti, ki se jih je treba lotiti. Tako kot poročevalka verjamem, da bi se s pomembnim orodjem, ki naj bi se uvedlo, učinkovito upravljal delovni čas zaposlenih, s tem da bi se strogo določilo število priporočenih ur za vsak projekt.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) V vseh evropskih institucijah, ki so odvisne od proračuna Evropske unije, je treba izvesti temeljito revizijo, ki jo izvede Računsko sodišče in vsi drugi subjekti s to funkcijo. Treba je preveriti, ali se ta sredstva ustrezno porabljajo, ali te institucije dosegajo zastavljene cilje in ali se kaj finančnih sredstev zapravi po nepotrebnem. Na splošno – če sodimo glede na že predstavljene revizije, razen pri nekaj izjemah – lahko rečemo, da sporne institucije sredstva, ki so jim na voljo, porabljajo pravilno in dosegajo cilje, ki so jim bili predlagani. Zato sem glasoval za poročilo o Agenciji Skupnosti za nadzor ribištva.

Poročilo: Véronique Mathieu (A7-0072/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), v pisni obliki. – (FR) Na podlagi priporočila Evropskemu parlamentu, ki ga v poročilu predstavlja moja odlična kolegica in prijateljica, gospa Mathieu, sem glasoval za podelitev razrešnice direktorju Evropske agencije za obnovo glede izvrševanja njenega proračuna za proračunsko leto 2008. Mislim, da bi bilo za Komisijo koristno, da bi po Memorandumu o soglasju med Komisijo in Evropsko agencijo za obnovo iz decembra 2008, ki predvideva, da bodo po 31. decembru 2008 zaključne transakcije in predvsem preostala sredstva agencije postala last Komisije, pripravila podrobno zaključno poročilo o zaključnih transakcijah tako za socialne kot finančne vidike. Podpiram pozive po pojasnilih glede sredstev, ki so bila dodeljena Kosovu, saj je verodostojnost Unije in tega mladega naroda, ki nekega dne namerava postati država članica EU, na kocki.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Verjamem, da je bistveno, da so javni uslužbenci odgovorni splošni javnosti. Zato morajo objektivno in dosledno odgovarjati za to, kako so bila javna sredstva, ki so jim bila na voljo, porabljena. Izpostaviti moram dejstvo, da je Računsko sodišče ugotovilo, da ni bil izpolnjen noben formalni pogoj za dodelitev neposredne donacije v višini 1 399 132 EUR (oziroma 0,31 % razpoložljivega operativnega proračuna) mednarodni organizaciji. Tako kot poročevalka obžalujem, da je Evropska agencija za obnovo, ki je delovala učinkovito, prenehala obstajati in da se je upravljanje sredstev preneslo na delegacije; od Komisije zahtevam poročilo, v katerem naj navede število zaposlenih v delegacijah, ki so jih pripravili na prevzem nalog agencije; in pozivam Komisijo, naj obširno in v celoti pojasni, ali so bila sredstva, ki jih je agencija prenesla na delegacije, namenjena proračunski podpori.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) V vseh evropskih institucijah, ki so odvisne od proračuna Evropske unije, je treba izvesti temeljito revizijo, ki jo izvede Računsko sodišče in vsi drugi subjekti s to funkcijo. Treba je preveriti, ali se ta sredstva ustrezno porabljajo, ali te institucije dosegajo zastavljene cilje in ali se kaj finančnih sredstev zapravi po nepotrebnem. Na splošno – če sodimo glede na že predstavljene revizije, razen pri nekaj izjemah – lahko rečemo, da sporne institucije sredstva, ki so jim na voljo, porabljajo pravilno in dosegajo cilje, ki so jim bili predlagani. Zato sem glasoval za poročilo o Evropski agenciji za obnovo.

Poročilo: Véronique Mathieu (A7-0068/2010)

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Verjamem, da je bistveno, da so javni uslužbenci odgovorni splošni javnosti. Zato morajo objektivno in dosledno odgovarjati za to, kako so bila javna sredstva, ki so jim bila na voljo, porabljena. Računsko sodišče v svojem poročilu navaja, da so letni računovodski izkazi Evropske agencije za varnost v letalstvu za računovodsko leto 2008 zanesljivi in so z njim povezane transakcije zakonite in pravilne. V preteklih letih je bil dosežen opazen razvoj, prav tako pa so si prizadevali izvajati ukrepe, ki sta jih v preteklosti predlagala tako Računsko sodišče kot služba za notranjo revizijo. Vendar je, kot poudarja poročevalka, treba okrepiti mehanizme za določevanje ciljev agencije, da bo lažje ovrednotiti njihove dosežke, uvesti pa bi bilo treba novo metodologijo za kadrovske zadeve, od zaposlovanja do ovrednotenja uspešnosti.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) V vseh evropskih institucijah, ki so odvisne od proračuna Evropske unije, je treba izvesti temeljito revizijo, ki jo izvede Računsko sodišče in vsi drugi subjekti s to funkcijo. Treba je preveriti, ali se ta sredstva ustrezno porabljajo, ali te institucije dosegajo zastavljene cilje in ali se kaj finančnih sredstev zapravi po nepotrebnem. Na splošno – če sodimo glede na že predstavljene revizije, razen

pri nekaj izjemah – lahko rečemo, da sporne institucije sredstva, ki so jim na voljo, porabljajo pravilno in dosegajo cilje, ki so jim bili predlagani. Zato sem glasoval za poročilo o Evropski agenciji za varnost v letalstvu.

Poročilo: Véronique Mathieu (A7-0104/2010)

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Verjamem, da je bistveno, da so javni uslužbenci odgovorni splošni javnosti. Zato morajo objektivno in dosledno odgovarjati za to, kako so bila javna sredstva, ki so jim bila na voljo, porabljena. Računsko sodišče navaja, da je prejelo zadostno zagotovilo o zanesljivosti letnih računovodskih izkazov Evropskega centra za preprečevanje in obvladovanje bolezni ter o zakonitosti in pravilnosti z njimi povezanih transakcij. Poudariti je treba, da je center utrdil svoje funkcije na področju javnega zdravstva, okrepil zmogljivosti svojih programov za posamezne bolezni, dodatno razširil partnerstva in izboljšal svojo upravljaljsko strukturo. Vendar pa obžalujem dejstvo, da center ni v celoti izpolnil svojih obveznosti in da organu, odgovornemu za razrešnico, ni poslal poročila svojega direktorja s povzetki notranjih revizij, ki jih je opravil notranji revizor.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) V vseh evropskih institucijah, ki so odvisne od proračuna Evropske unije, je treba izvesti temeljito revizijo, ki jo izvede Računsko sodišče in vsi drugi subjekti s to funkcijo. Treba je preveriti, ali se ta sredstva ustrezno porabljajo, ali te institucije dosegajo zastavljene cilje in ali se kaj finančnih sredstev zapravi po nepotrebnem. Na splošno – če sodimo glede na že predstavljene revizije, razen pri nekaj izjemah – lahko rečemo, da sporne institucije sredstva, ki so jim na voljo, porabljajo pravilno in dosegajo cilje, ki so jim bili predlagani. Zato sem glasoval za poročilo o Evropskem centru za preprečevanje in obvladovanje bolezni.

Poročilo: Véronique Mathieu (A7-0089/2010)

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Verjamem, da je bistveno, da so javni uslužbenci odgovorni splošni javnosti. Zato morajo objektivno in dosledno odgovarjati za to, kako so bila javna sredstva, ki so jim bila na voljo, porabljena. Računsko sodišče navaja, da je prejelo zadostno zagotovilo o zanesljivosti letnih računovodskih izkazov Evropske agencije za kemikalije ter o zakonitosti in pravilnosti z njimi povezanih transakcij. Agencija igra vlogo, ki jo Komisija ne more prevzeti, in v celoti upošteva strateške prednostne naloge Unije, dejavnosti agencije pa dopolnjujejo dejavnosti drugih agencij. Omeniti je treba, da Računsko sodišče poudarja, da je prišlo do zamud pri operativnih dejavnostih, in sicer zaradi težav pri uvajanju informacijskega sistema in pomanjkanja usposobljenega osebja.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) V vseh evropskih institucijah, ki so odvisne od proračuna Evropske unije, je treba izvesti temeljito revizijo, ki jo izvede Računsko sodišče in vsi drugi subjekti s to funkcijo. Treba je preveriti, ali se ta sredstva ustrezno porabljajo, ali te institucije dosegajo zastavljene cilje in ali se kaj finančnih sredstev zapravi po nepotrebnem. Na splošno – če sodimo glede na že predstavljene revizije, razen pri nekaj izjemah – lahko rečemo, da sporne institucije sredstva, ki so jim na voljo, porabljajo pravilno in dosegajo cilje, ki so jim bili predlagani. Zato sem glasoval za poročilo o Evropski agenciji za kemikalije.

Poročilo: Véronique Mathieu (A7-0092/2010)

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Verjamem, da je bistveno, da so javni uslužbenci odgovorni splošni javnosti. Zato morajo objektivno in dosledno odgovarjati za to, kako so bila javna sredstva, ki so jim bila na voljo, porabljena. Računsko sodišče v svojem poročilu navaja, da so letni računovodski izkazi Evropske agencije za okolje za računovodsko leto 2008 zanesljivi in so z njim povezane transakcije zakonite in pravilne. Agenciji čestitam za zunanjo oceno decentraliziranih agencij EU, ki jo je Komisija naročila v letu 2009, pri čemer so glavne ugotovitve zelo pozitivne. Še zlasti pozdravljam, da je agencija vzpostavila dobro razvit sistem upravljanja po dejavnostih, večletni delovni program, uravnoteženo razpredelnico s kazalniki in celovit sistem nadzora nad upravljanjem, kar skupaj prispeva k učinkovitemu vodenju agencije.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) V vseh evropskih institucijah, ki so odvisne od proračuna Evropske unije, je treba izvesti temeljito revizijo, ki jo izvede Računsko sodišče in vsi drugi subjekti s to funkcijo. Treba je preveriti, ali se ta sredstva ustrezno porabljajo, ali te institucije dosegajo zastavljene cilje in ali se kaj finančnih sredstev zapravi po nepotrebnem. Na splošno – če sodimo glede na že predstavljene revizije, razen pri nekaj izjemah – lahko rečemo, da sporne institucije sredstva, ki so jim na voljo, porabljajo pravilno in dosegajo cilje, ki so jim bili predlagani. Zato sem glasoval za poročilo o Evropski agenciji za okolje.

Poročilo: Véronique Mathieu (A7-0086/2010)

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Verjamem, da je bistveno, da so javni uslužbenci odgovorni splošni javnosti. Zato morajo objektivno in dosledno odgovarjati za to, kako so bila javna sredstva, ki so jim bila na voljo, porabljena. Računsko sodišče v svojem poročilu navaja, da so letni računovodski izkazi Evropske agencije za varnost hrane za računovodsko leto 2008 zanesljivi in so z njim povezane transakcije zakonite in pravilne. Agencija je dosegla visoko stopnjo izvrševanja proračuna tako za obveznosti kot za plačila (97 % in 95 %). Vendar je treba ugotoviti, da nekatere pomanjkljivosti, ki jih je računsko sodišče ugotovilo predhodno, ostajajo in se ponavljajo, in sicer prenos odobrenih sredstev v naslednje leto in preklic obveznosti, ki so bila prenesena iz prejšnjih let. Takšno stanje je v nasprotju z načelom enoletnosti in kaže na pomanjkljivosti pri načrtovanju in pripravi proračuna. Zelo pozitiven razvoj pa je, da je agencija v zadnjih letih uspela znatno in skladno izboljšati kazalnike uspešnosti.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) V vseh evropskih institucijah, ki so odvisne od proračuna Evropske unije, je treba izvesti temeljito revizijo, ki jo izvede Računsko sodišče in vsi drugi subjekti s to funkcijo. Treba je preveriti, ali se ta sredstva ustrezno porabljajo, ali te institucije dosegajo zastavljene cilje in ali se kaj finančnih sredstev zapravi po nepotrebnem. Na splošno – če sodimo glede na že predstavljene revizije, razen pri nekaj izjemah – lahko rečemo, da sporne institucije sredstva, ki so jim na voljo, porabljajo pravilno in dosegajo cilje, ki so jim bili predlagani. Zato sem glasoval za poročilo o Evropski agenciji za varnost hrane.

Poročilo: Véronique Mathieu (A7-0067/2010)

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Verjamem, da je bistveno, da so javni uslužbenci odgovorni splošni javnosti. Zato morajo objektivno in dosledno odgovarjati za to, kako so bila javna sredstva, ki so jim bila na voljo, porabljena. Računsko sodišče v svojem poročilu navaja, da so letni računovodski izkazi Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami za računovodsko leto 2008 zanesljivi in so z njim povezane transakcije zakonite in pravilne. Tako kot poročevalka zagovarjam dejstvo, da bi moral center predlagane cilje izrecno določiti v svojem letnem programu dela, da bi olajšali letno oceno uspešnosti. Vključili naj bi tudi postopke upravljanja človeških virov, da bi bilo takšno upravljanje učinkovitejše, na primer z uvedbo cilja delovnega časa v načrtovanje za svoje predstavnike in z določitvijo povprečnega časa, ki naj bi ga posvetili vsakemu projektu.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) V vseh evropskih institucijah, ki so odvisne od proračuna Evropske unije, je treba izvesti temeljito revizijo, ki jo izvede Računsko sodišče in vsi drugi subjekti s to funkcijo. Treba je preveriti, ali se ta sredstva ustrezno porabljajo, ali te institucije dosegajo zastavljene cilje in ali se kaj finančnih sredstev zapravi po nepotrebnem. Na splošno – če sodimo glede na že predstavljene revizije, razen pri nekaj izjemah – lahko rečemo, da sporne institucije sredstva, ki so jim na voljo, porabljajo pravilno in dosegajo cilje, ki so jim bili predlagani. Zato sem glasoval za poročilo o Evropskem centru za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami.

Poročilo: Véronique Mathieu (A7-0078/2010)

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Verjamem, da je bistveno, da so javni uslužbenci odgovorni splošni javnosti. Zato morajo objektivno in dosledno odgovarjati za to, kako so bila javna sredstva, ki so jim bila na voljo, porabljena. Računsko sodišče navaja, da je prejelo zadostno zagotovilo o zanesljivosti letnih računovodskih izkazov Evropske agencije za zdravila ter o zakonitosti in pravilnosti z njimi povezanih transakcij. Poročevalki se pridružujem, ko čestita agenciji za vzpostavitev sofisticiranega oblikovanja proračuna na podlagi dejavnosti ter spremljanja zadovoljstva uporabnikov. Vendar pa mora agencija izboljšati kakovost svojih postopkov javnih naročil, da bi odpravila pomanjkljivosti, ki jih je odkrilo Računsko sodišče (na primer v zvezi z uporabo metod vrednotenja za cenovna merila in nujnimi utemeljitvami izbire postopkov).

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) V vseh evropskih institucijah, ki so odvisne od proračuna Evropske unije, je treba izvesti temeljito revizijo, ki jo izvede Računsko sodišče in vsi drugi subjekti s to funkcijo. Treba je preveriti, ali se ta sredstva ustrezno porabljajo, ali te institucije dosegajo zastavljene cilje in ali se kaj finančnih sredstev zapravi po nepotrebnem. Na splošno – če sodimo glede na že predstavljene revizije, razen pri nekaj izjemah – lahko rečemo, da sporne institucije sredstva, ki so jim na voljo, porabljajo pravilno in dosegajo cilje, ki so jim bili predlagani. Zato sem glasoval za poročilo o Evropski agenciji za zdravila.

Poročilo: Véronique Mathieu (A7-0081/2010)

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Verjamem, da je bistveno, da so javni uslužbenci odgovorni splošni javnosti. Zato morajo objektivno in dosledno odgovarjati za to, kako so bila javna sredstva, ki so jim bila na

voljo, porabljen. Računsko sodišče navaja, da je prejelo zadostno zagotovilo o zanesljivosti letnih računovodskih izkazov Evropske agencije za pomorsko varnost ter o zakonitosti in pravilnosti z njimi povezanih transakcij. Vendar pa agenciji ni uspelo pripraviti večletnega delovnega programa, njen letni delovni program pa ni ustrezal proračunskim obveznostim. Vendar pa agencija dokončuje petletno strategijo in oblikuje ključne dejavnike uspešnosti, ki jih bo treba predložiti Parlamentu, da jih ta pregleda. Poročilo tudi poudarja, da postopki za sestavo proračuna niso bili dovolj natančni, zaradi česar so bile potrebne številne proračunske prerazporeditve in razveljavitve plačil, kar kaže na pomanjkljivosti pri načrtovanju in spremljanju. To je bil morda enkratni dogodek, povezan s selitvijo v nove, stalne prostore agencije.

Nuno Melo (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) V vseh evropskih institucijah, ki so odvisne od proračuna Evropske unije, je treba izvesti temeljito revizijo, ki jo izvede Računsko sodišče in vsi drugi subjekti s to funkcijo. Treba je preveriti, ali se ta sredstva ustrezno porabljajo, ali te institucije dosegajo zastavljene cilje in ali se kaj finančnih sredstev zapravi po nepotrebnem. Na splošno – če sodimo glede na že predstavljene revizije, razen pri nekaj izjemah – lahko rečemo, da sporne institucije sredstva, ki so jim na voljo, porabljajo pravilno in dosegajo cilje, ki so jim bili predlagani. Zato sem glasoval za poročilo o Evropski agenciji za pomorsko varnost.

Poročilo: Véronique Mathieu (A7-0087/2010)

Diogo Feio (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Verjamem, da je bistveno, da so javni uslužbenci odgovorni splošni javnosti. Zato morajo objektivno in dosledno odgovarjati za to, kako so bila javna sredstva, ki so jim bila na voljo, porabljen. Računsko sodišče v svojem poročilu navaja, da so letni računovodski izkazi Evropske agencije za varnost omrežij in informacij za računovodsko leto 2008 zanesljivi in so z njim povezane transakcije zakonite in pravilne. Vendar pa tudi izpostavlja pomanjkljivosti pri postopku za naročila, zlasti glede podcenjevanja proračunov okvirnih pogodb, kar predstavlja oviro za pošteno konkurenco. Te pomanjkljivosti je treba preseči. Glede na pomembnost elektronskih komunikacijskih omrežij bi bilo treba agenciji čestitati za izboljšanje vzdržljivosti evropskih elektronskih komunikacijskih omrežij in razvijanje in vzdrževanje sodelovanja z državami članicami.

Nuno Melo (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) V vseh evropskih institucijah, ki so odvisne od proračuna Evropske unije, je treba izvesti temeljito revizijo, ki jo izvede Računsko sodišče in vsi drugi subjekti s to funkcijo. Treba je preveriti, ali se ta sredstva ustrezno porabljajo, ali te institucije dosegajo zastavljene cilje in ali se kaj finančnih sredstev zapravi po nepotrebnem. Na splošno – če sodimo glede na že predstavljene revizije, razen pri nekaj izjemah – lahko rečemo, da sporne institucije sredstva, ki so jim na voljo, porabljajo pravilno in dosegajo cilje, ki so jim bili predlagani. Zato sem glasoval za poročilo o Evropski agenciji za varnost omrežij in informacij.

Poročilo: Véronique Mathieu (A7-0084/2010)

Diogo Feio (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Verjamem, da je bistveno, da so javni uslužbenci odgovorni splošni javnosti. Zato morajo objektivno in dosledno odgovarjati za to, kako so bila javna sredstva porabljen. Računsko sodišče v svojem poročilu navaja, da so letni računovodski izkazi Evropske agencije za železniški promet za računovodsko leto 2008 zanesljivi in so z njim povezane transakcije zakonite in pravilne. Vendar pa Računsko sodišče poudarja pomanjkljivosti pri določanju ciljev in merilih uspešnosti kot tudi težave pri postopkih javnega naročanja. Glede na okrepljen nadzor dejavnosti javnih organov mora agencija sprejeti ustrezne ukrepe, da bo te probleme premagala. Na koncu agenciji čestitam za uresničenih 32 od 36 priporočil službe za notranjo revizijo od leta 2006. Od štirih priporočil, ki so še v procesu izvajanja, je eno kritično, tri pa so zelo pomembna, zato agencijo pozivam, naj uvede določene standarde notranjih kontrol za bančne podpise, ločitev nalog, občutljiva delovna mesta in vzdrževanje pooblastil za prenos, kot to omenjajo priporočila.

Nuno Melo (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) V vseh evropskih institucijah, ki so odvisne od proračuna Evropske unije, je treba izvesti temeljito revizijo, ki jo izvede Računsko sodišče in vsi drugi subjekti s to funkcijo. Treba je preveriti, ali se ta sredstva ustrezno porabljajo, ali te institucije dosegajo zastavljene cilje in ali se kaj finančnih sredstev zapravi po nepotrebnem. Na splošno – če sodimo glede na že predstavljene revizije, razen pri nekaj izjemah – lahko rečemo, da sporne institucije sredstva, ki so jim na voljo, porabljajo pravilno in dosegajo cilje, ki so jim bili predlagani. Zato sem glasoval za poročilo o Evropski agenciji za železniški promet.

Poročilo: Véronique Mathieu (A7-0083/2010)

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Verjamem, da je bistveno, da so javni uslužbenci odgovorni splošni javnosti. Zato morajo objektivno in dosledno odgovarjati za to, kako so bila javna sredstva, ki so jim bila na voljo, porabljena. Računsko sodišče v svojem poročilu navaja, da so letni računovodski izkazi Evropske fundacije za usposabljanje za računovodsko leto 2008 zanesljivi in so z njim povezane transakcije zakonite in pravilne. Vendar pa svari, da obstajajo nepravilnosti in pomanjkanje preglednosti pri postopku izbora osebja, Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) pa je celo začel preiskavo fundacije. Treba bi bilo omeniti, da fundacija pravi, da je začela podrobno revizijo svojih postopkov zaposlovanja kot odgovor na ugotovitve Računskega sodišča, čeprav pa nas o tem še niso obvestili. In zadnjič: pomembno je poudariti, da je Komisija v letu 2008 izrazila 97-odstotno stopnjo zadovoljstva z delom, ki ga fundacija opravi kot podporne dejavnosti Komisiji.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) V vseh evropskih institucijah, ki so odvisne od proračuna Evropske unije, je treba izvesti temeljito revizijo, ki jo izvede Računsko sodišče in vsi drugi subjekti s to funkcijo. Treba je preveriti, ali se ta sredstva ustrezno porabljajo, ali te institucije dosegajo zastavljene cilje in ali se kaj finančnih sredstev zapravi po nepotrebnem. Na splošno – če sodimo glede na že predstavljene revizije, razen pri nekaj izjemah – lahko rečemo, da sporne institucije sredstva, ki so jim na voljo, porabljajo pravilno in dosegajo cilje, ki so jim bili predlagani. Zato sem glasoval za poročilo o Evropski fundaciji za usposabljanje.

Poročilo: Véronique Mathieu (A7-0069/2010)

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Verjamem, da je bistveno, da so javni uslužbenci odgovorni splošni javnosti. Zato morajo objektivno in dosledno odgovarjati za to, kako so bila javna sredstva, ki so jim bila na voljo, porabljena. Računsko sodišče navaja, da je prejelo zadostno zagotovilo o zanesljivosti letnih računovodskih izkazov Evropska agencija za varnost in zdravje pri delu ter o zakonitosti in pravilnosti z njimi povezanih transakcij. Agencija je v zadnjih treh letih znatno izboljšala svoje finančno upravljanje, kar je zelo dobrodošlo, še naprej pa naj bi si prizadevala za zagotavljanje večje kakovosti načrtovanja, izvrševanja in kontrole proračuna. Ostaja še nekaj nepravilnosti, še zlasti v zvezi s postopki oddaje javnega naročila, ki jih je treba odpraviti.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) V vseh evropskih institucijah, ki so odvisne od proračuna Evropske unije, je treba izvesti temeljito revizijo, ki jo izvede Računsko sodišče in vsi drugi subjekti s to funkcijo. Treba je preveriti, ali se ta sredstva ustrezno porabljajo, ali te institucije dosegajo zastavljene cilje in ali se kaj finančnih sredstev zapravi po nepotrebnem. Na splošno – če sodimo glede na že predstavljene revizije, razen pri nekaj izjemah – lahko rečemo, da sporne institucije sredstva, ki so jim na voljo, porabljajo pravilno in dosegajo cilje, ki so jim bili predlagani. Zato sem glasoval za poročilo o Evropski agenciji za varnost in zdravje pri delu.

Poročilo: Véronique Mathieu (A7-0076/2010)

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Verjamem, da je bistveno, da so javni uslužbenci odgovorni splošni javnosti. Zato morajo objektivno in dosledno odgovarjati za to, kako so bila javna sredstva, ki so jim bila na voljo, porabljena. Računsko sodišče navaja, da je prejelo zadostno zagotovilo o zanesljivosti letnih računovodskih izkazov Agencije za oskrbo Euratom ter o zakonitosti in pravilnosti z njimi povezanih transakcij. Omeniti je treba, da agencija v letu 2008 ni prejela nobene subvencije za kritje svojih operativnih dejavnosti in da je Komisija prevzela vse odhodke, ki jih je imela agencija pri izvrševanju proračuna za leto 2008. Prav tako je treba omeniti, da so bile obveznosti, prenesene iz leta 2007, plačane z neporabljenim delom subvencije za leto 2007. V vsakem primeru je agencija dejansko vključena v Komisijo, saj nima samostojnega proračuna. To lahko sproži vprašanja v zvezi z njeno sestavo in avtonomijo, kar se bo preučilo v prihodnje.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) V vseh evropskih institucijah, ki so odvisne od proračuna Evropske unije, je treba izvesti temeljito revizijo, ki jo izvede Računsko sodišče in vsi drugi subjekti s to funkcijo. Treba je preveriti, ali se ta sredstva ustrezno porabljajo, ali te institucije dosegajo zastavljene cilje in ali se kaj finančnih sredstev zapravi po nepotrebnem. Na splošno – če sodimo glede na že predstavljene revizije, razen pri nekaj izjemah – lahko rečemo, da sporne institucije sredstva, ki so jim na voljo, porabljajo pravilno in dosegajo cilje, ki so jim bili predlagani. Zato sem glasoval za poročilo o Agenciji za oskrbo Euratom.

Poročilo: Véronique Mathieu (A7-0088/2010)

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Verjamem, da je bistveno, da so javni uslužbenci odgovorni splošni javnosti. Zato morajo objektivno in dosledno odgovarjati za to, kako so bila javna sredstva, ki so jim bila na voljo, porabljena. Po tem ko so bile v preteklih letih odkrite pomanjkljivosti pri postopkih zaposlovanja in oddaje javnih naročil, Računsko sodišče v svojem poročilu izjavlja, da so zaključni računi Evropske fundacije za izboljšanje življenjskih in delovnih razmer za proračunsko leto 2008 zanesljivi in so z njimi povezane transakcije zakonite in pravilne. To predstavlja izboljšanje zaključnih računov fundacije in sistemov notranje revizije, kar je zelo dobrodošlo. Glede na pomen te agencije upam, da bo nadaljevala s prizadevanji na področju proračunske discipline, da bo izboljšala upravljanje človeških virov in v letno poročilo pregledno navedla osebe, vključno s pogodbenim osebjem.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) V vseh evropskih institucijah, ki so odvisne od proračuna Evropske unije, je treba izvesti temeljito revizijo, ki jo izvede Računsko sodišče in vsi drugi subjekti s takšno funkcijo. Treba je preveriti, ali se ta sredstva ustrezno porabljajo, ali te institucije dosegajo zastavljene cilje in ali se kaj finančnih sredstev zapravi po nepotrebnem. Na splošno – če sodimo glede na že predstavljene revizije, razen pri nekaj izjemah – lahko rečemo, da sporne institucije sredstva, ki so jim na voljo, porabljajo pravilno in dosegajo cilje, ki so jim bili predlagani. Zato sem glasoval za poročilo o Evropski fundaciji za izboljšanje življenjskih in delovnih razmer.

Poročilo: Véronique Mathieu (A7-0093/2010)

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Verjamem, da je bistveno, da so javni uslužbenci odgovorni splošni javnosti. Zato morajo objektivno in dosledno odgovarjati za to, kako so bila javna sredstva, ki so jim bila na voljo, porabljena. Kljub mnenju Računskega sodišča, da so zaključni računi Urada za evropsko pravosodno sodelovanje (Eurojust) zanesljivi in so z njimi povezane transakcije zakonite in pravilne, sem zaskrbljen ob poročevalkini oceni, „da presojo uspešnosti Eurojusta otežuje pomanjkanje kazalnikov, pomanjkljivosti pri meritvah zadovoljstva uporabnikov in pomanjkanje usklajevanja med proračunom in delovnim programom“. Prav tako sem opazil ugotovitev Računskega sodišča, da je Eurojust v letu 2008 imel težave zaradi prenosa sredstev, čeprav je bila stopnja prenosa precej nižja kot v letu prej, zato so potrebni ukrepi za preprečevanje ponovitve takšnega stanja v prihodnje. Tudi sam delim zaskrbljenost s poročevalko, ko navaja, da Eurojust še nobeno od 26 priporočil službe za notranjo revizijo ni v celoti izvedel.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) V vseh evropskih institucijah, ki so odvisne od proračuna Evropske unije, je treba izvesti temeljito revizijo, ki jo izvede Računsko sodišče in vsi drugi subjekti s takšno funkcijo. Treba je preveriti, ali se ta sredstva ustrezno porabljajo, ali te institucije dosegajo zastavljene cilje in ali se kaj finančnih sredstev zapravi po nepotrebnem. Na splošno – če sodimo glede na že predstavljene revizije, razen pri nekaj izjemah – lahko rečemo, da sporne institucije sredstva, ki so jim na voljo, porabljajo pravilno in dosegajo cilje, ki so jim bili predlagani. Zato sem glasoval za poročilo o Eurojustu.

Poročilo: Véronique Mathieu (A7-0090/2010)

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Verjamem, da je bistveno, da so javni uslužbenci odgovorni splošni javnosti. Zato morajo objektivno in dosledno odgovarjati za to, kako so bila javna sredstva, ki so jim bila na voljo, porabljena. Agenciji Evropske unije za temeljne pravice čestitam za prizadevanja za odpravo pomanjkljivosti, ki sta jih predhodno ugotovila Računsko sodišče in služba za notranjo revizijo. Še posebej bi izpostavil uvedbo ukrepov za izboljšanje ocene uspešnosti. Takšne ukrepe je treba še naprej razvijati.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) V vseh evropskih institucijah, ki so odvisne od proračuna Evropske unije, je treba izvesti temeljito revizijo, ki jo izvede Računsko sodišče in vsi drugi subjekti s takšno funkcijo. Treba je preveriti, ali se ta sredstva ustrezno porabljajo, ali te institucije dosegajo zastavljene cilje in ali se kaj finančnih sredstev zapravi po nepotrebnem. Na splošno – če sodimo glede na že predstavljene revizije, razen pri nekaj izjemah – lahko rečemo, da sporne institucije sredstva, ki so jim na voljo, porabljajo pravilno in dosegajo cilje, ki so jim bili predlagani. Zato sem glasoval za poročilo o Agenciji Evropske unije za temeljne pravice.

Poročilo: Véronique Mathieu (A7-0085/2010)

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Verjamem, da je bistveno, da so javni uslužbenci odgovorni splošni javnosti. Zato morajo objektivno in dosledno odgovarjati za to, kako so bila javna sredstva, ki so jim bila na voljo, porabljena. Računsko sodišče v svojem poročilu izjavlja, da so zaključni računi Evropske agencije za upravljanje in operativno sodelovanje na zunanjih mejah držav članic Evropske unije (FRONTEx) za

proračunsko leto 2008 zanesljivi in so z njimi povezane transakcije zakonite in pravilne. Ugotavljamo, da je bil zadnja tri leta proračun agencije znatno povečan in se je v letu 2008 povečal za 69 %. Računsko sodišče je dosledno ugotovilo številne pomanjkljivosti, še zlasti: (i) visoko stopnjo prenosov in razveljavitev (skoraj 49 % odobrenih sredstev, ki so bila na voljo za leto 2008, ni bilo porabljenih v tem letu in skoraj 69 % za leto 2007 ter 55 % za leto 2006); (ii) pravne obveznosti, prevzete pred ustreznimi proračunskimi obveznostmi; in (iii) postopki zaposlovanja, ki po mnenju Računskega sodišča niso bili v skladu s pravili, zlasti glede preglednosti in nepristranskosti zadevnih postopkov.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) V vseh evropskih institucijah, ki so odvisne od proračuna Evropske unije, je treba izvesti temeljito revizijo, ki jo izvede Računsko sodišče in vsi drugi subjekti s takšno funkcijo. Treba je preveriti, ali se ta sredstva ustrezno porabljajo, ali te institucije dosegajo zastavljene cilje in ali se kaj finančnih sredstev zapravi po nepotrebem. Na splošno – če sodimo glede na že predstavljene revizije, razen pri nekaj izjemah – lahko rečemo, da sporne institucije sredstva, ki so jim na voljo, porabljajo pravilno in dosegajo cilje, ki so jim bili predlagani. Zato sem glasoval za poročilo o Evropski agenciji za upravljanje in operativno sodelovanje na zunanjih mejah držav članic Evropske unije.

Poročilo: Véronique Mathieu (A7-0073/2010)

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Verjamem, da je bistveno, da so javni uslužbenci odgovorni splošni javnosti. Zato morajo objektivno in dosledno odgovarjati za to, kako so bila javna sredstva, ki so jim bila na voljo, porabljena. Zaskrbljen sem ob besedah poročevalke, da se je Evropski nadzorni organ sistema za globalno satelitsko navigacijo odločil predstaviti rezultate svojih dejavnosti, ne da bi upošteval dejstvo, da po zaključku prenosa premoženja in finančnih sredstev na Komisijo, predvidenega v prvi četrtini leta 2008, ne bo več upravljal programov Galileo in Skupne evropske geostacionarne navigacijske storitve. Prav tako obžalujem, da je Računsko sodišče izdalo mnenje s pridržkom glede zanesljivosti letnih računovodskih izkazov za proračunsko leto 2008 in glede zakonitosti in pravilnosti z njimi povezanih transakcij.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) V vseh evropskih institucijah, ki so odvisne od proračuna Evropske unije, je treba izvesti temeljito revizijo, ki jo izvede Računsko sodišče in vsi drugi subjekti s takšno funkcijo. Treba je preveriti, ali se ta sredstva ustrezno porabljajo, ali te institucije dosegajo zastavljene cilje in ali se kaj finančnih sredstev zapravi po nepotrebem. Na splošno – če sodimo glede na že predstavljene revizije, razen pri nekaj izjemah – lahko rečemo, da sporne institucije sredstva, ki so jim na voljo, porabljajo pravilno in dosegajo cilje, ki so jim bili predlagani. Zato sem glasoval za poročilo o Evropskem nadzornem organu za GNSS.

Poročilo: Véronique Mathieu (A7-0094/2010)

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Verjamem, da je bistveno, da so javni uslužbenci odgovorni splošni javnosti. Zato morajo objektivno in dosledno odgovarjati za to, kako so bila javna sredstva, ki so jim bila na voljo, porabljena. Računsko sodišče v svojem poročilu navaja, da so letni računovodski izkazi Evropskega skupnega podjetja za ITER in razvoj fuzijske energije za računovodsko leto 2008 zanesljivi in so z njim povezane transakcije zakonite in pravilne. Poudariti je treba, da je Računsko sodišče ugotovilo, da je v izkazu realizacije proračuna prikazan presežek v višini 57,6 milijona EUR, kar predstavlja 38 % od vnaprej vračunanih prihodkov, del tega presežka (32,2 milijona EUR) pa je bil prenesen v proračunsko leto 2009. To morda izhaja iz dejstva, da je bilo skupno podjetje v zagonski fazi in v proračunskem letu 2008 še ni v celoti izvajalo svojih sistemov za notranjo kontrolo in finančne informacije.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) V vseh evropskih institucijah, ki so odvisne od proračuna Evropske unije, je treba izvesti temeljito revizijo, ki jo izvede Računsko sodišče in vsi drugi subjekti s takšno funkcijo. Treba je preveriti, ali se ta sredstva ustrezno porabljajo, ali te institucije dosegajo zastavljene cilje in ali se kaj finančnih sredstev zapravi po nepotrebem. Na splošno – če sodimo glede na že predstavljene revizije, razen pri nekaj izjemah – lahko rečemo, da sporne institucije sredstva, ki so jim na voljo, porabljajo pravilno in dosegajo cilje, ki so jim bili predlagani. Zato sem glasoval za poročilo o Evropskem skupnem podjetju za ITER in razvoj fuzijske energije.

Poročilo: Véronique Mathieu (A7-0077/2010)

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Verjamem, da je bistveno, da so javni uslužbenci odgovorni splošni javnosti. Zato morajo objektivno in dosledno odgovarjati za to, kako so bila javna sredstva, ki so jim bila na voljo, porabljena. Računsko sodišče navaja, da je prejelo zadostno zagotovilo o zanesljivosti letnih računovodskih izkazov Skupnega podjetja SESAR (raziskave o upravljanju zračnega prometa enotnega

evropskega neba) ter o zakonitosti in pravilnosti z njimi povezanih transakcij. Tako kot poročevalka bi rad izpostavil, da se je končni proračun, ki ga je aprila 2008 sprejel upravni odbor skupnega podjetja, izkazal za zelo nestvarnega, kot ponazarjata stopnji realizacije odobritev za prevzem obveznosti in odobritev plačil, ki sta znašali 1 % oziroma 17 %. Prav tako bi rad poudaril dejstvo, da so bile pomanjkljivosti pri kontroli transakcij in da niso bile vzpostavljene primerne notranje kontrole za pogodbe in javna naročila. Zdi se mi ključnega pomena, da SESAR ustrezno ukrepa, da v naslednjem proračunskem letu reši zdaj opredeljene probleme.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) V vseh evropskih institucijah, ki so odvisne od proračuna Evropske unije, je treba izvesti temeljito revizijo, ki jo izvede Računsko sodišče in vsi drugi subjekti s takšno funkcijo. Treba je preveriti, ali se ta sredstva ustrezno porabljajo, ali te institucije dosegajo zastavljene cilje in ali se kaj finančnih sredstev zapravi po nepotrebnem. Na splošno – če sodimo glede na že predstavljene revizije, razen pri nekaj izjemah – lahko rečemo, da sporne institucije sredstva, ki so jim na voljo, porabljajo pravilno in dosegajo cilje, ki so jim bili predlagani. Zato sem glasoval za poročilo o skupnem podjetju SESAR.

Poročilo: Brian Simpson (A7-0101/2010)

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o premični tlačni opremi, ki bi razveljavila obstoječo direktivo in številne druge sorodne direktive. Ker so nekatere tehnične določbe obstoječe direktive v nasprotju z mednarodnimi pravili glede prevoza nevarnega blaga, je bistveno, da se te nedoslednosti odpravijo in se tehnične zahteve uskladijo z mednarodnimi pravili.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Transport premične tlačne opreme, kot so kot so cisterne, posode in jeklenke, zdaj ureja Direktiva 1999/36/ES. V njej so določene varnostne zahteve za cestni in železniški prevoz. Poleg tega ta direktiva vzpostavlja enotne normative za načrtovanje, izdelavo in preverjanje takšne opreme.

Ta pravila pa kršijo mednarodna pravila o prevozu nevarnega blaga, zaradi česar je Komisija predložila predlog za revidirano direktivo. Predlog ne prinaša bistvenih sprememb obstoječega regulativnega okvira glede področja uporabe in glavnih določb. Prizadeva si zgolj odpraviti zgoraj omenjene nedoslednosti z uskladitvijo tehničnih zahtev z mednarodnimi predpisi glede prevoza nevarnega blaga.

Zato se strinjam z mnenjem poročevalca, da bi bilo treba do horizontalne medinstitucionalne rešitve glede besedila novih določb komitologije obravnavano vprašanje čim prej končati s sporazumom v prvi obravnavi.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Transport premične tlačne opreme, kot so kot so cisterne, posode in jeklenke, zdaj ureja Direktiva 1999/36/ES. Direktiva z enotnimi normativi za načrtovanje, izdelavo in preverjanje med uporabo zagotavlja prost pretok te opreme v Skupnosti, vključno z njenim dajanjem v promet. Vendar pa so nekatere tehnične določbe obstoječe direktive v nasprotju z mednarodnimi pravili glede prevoza nevarnega blaga. Komisija je zato predložila predlog za revidirano direktivo, ki bi razveljavil obstoječo direktivo o premični tlačni opremi in številne druge s tem povezane direktive. Iz zgoraj omenjenih razlogov sem glasoval za to resolucijo, kjer je odbor vabljen, da sprejme poročilo brez dodatnih sprememb in poročevalca pooblasti, da na tej podlagi sproži pogajanja s Svetom.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Z vse večjo skrbjo za okolje in njegovo varstvo vse večjo skrb namenjamo varnostnim predpisom o prevozu tlačne opreme. Namen te direktive je okrepiti varnost zagotoviti prost pretok takšne opreme v Uniji z določitvijo jasnih, preglednih in obveznih pravil za varen prevoz tlačne opreme v vseh državah članicah in standardiziranih postopkov po vsej EU.

Rovana Plumb (S&D), v pisni obliki. – (RO) Ključni cilj te direktive je odpraviti obstoječe nedoslednosti v prejšnji zakonodaji z uskladitvijo tehničnih zahtev z mednarodnimi predpisi glede prevoza nevarnega blaga. Nadaljnji cilj predloga sta poenostavitev in posodobitev nekaterih določb, zlasti določb v zvezi s postopki ugotavljanja skladnosti. Predlog vključuje tudi določbe v zvezi z opremo pri prevozi na notranjem trgu ter tako ustvarja splošni okvir za trženje proizvodov na enotnem evropskem trgu.

Za to poročilo sem glasovala, ker verjamem, da bo predlog, ko bo enkrat sprejet, zagotovil visoko raven varnosti za premično tlačno opremo in njene uporabnike. Njeno pravilno izvajanje na ravni držav članic bo prav tako zagotavljalo boljše varstvo okolja in zdravja državljanov.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – Glasoval sem za poročilo gospoda Simpsona o premični tlačni opremi, čeprav naša sprememba ni bila sprejeta.

Poročilo: Jörg Leichtfried (A7-0035/2010)

Mara Bizzotto (EFD), v pisni obliki. – (IT) Da bi dvignili standarde in ravni varnosti na letališču in preglednosti pristojbin, ki jih plačajo potrošniki, se s tema temama ukvarja direktiva Evropskega parlamenta in Sveta o pristojbinah za varovanje v letalstvu.

Sedanji sistemi kritja stroškov v zvezi z varnostjo v letalstvu, ki se urejajo na nacionalni ravni, končnim uporabnikom, s katerimi se pogosto niti ne posvetuje pred izračunom pristojbin ali ob spremembah sistema pristojbin, ki jih prizadenejo, niso vedno jasni. Poročilo med drugim predlaga vključitev združenj za varstvo potnikov in potrošnikov v posvetovanje med organom za upravljanje varnosti in letalskimi prevozniki, da bi zagotovili pravilno opredelitev stroškov varnostnih ukrepov in jih primerjali s ceno letalske vozovnice, ki jo plača končni uporabnik.

Pozdravljam še eno točko poročila: poziv, naj bi se direktiva izvajala le na letališčih v državah članicah, ki učinkovito zaračunavajo pristojbine za varnostne ukrepe, ne pa na tistih, kjer se takšni ukrepi niso uvedli. Iz teh razlogov sem glasovala za poročilo.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), v pisni obliki. – (LT) Dogodki v zadnjih tednih so pokazali, da je varnost letališč zelo pomembna naloga držav članic in moramo sprejeti vse bistvene previdnostne ukrepe. Vsaka država članica se sama odloči o načinu financiranja in izvajanja varnosti v letalstvu. Zelo pomembno je, da direktiva določa temeljna načela in postopke, ki veljajo za organ, pristojen za varovanje, in letalske družbe. Čeprav se zakonske zahteve za letališča v različnih državah članicah močno razlikujejo, mora operater letalskim prevoznikom zagotoviti razumno količino podatkov, da je tako proces posvetovanja med letališči in letalskimi prevozniki smiseln. V ta namen direktiva določa, katere informacije naj bi upravni organ letališča redno zagotavljal. Vsi letalski prevozniki pa naj bi v zameno nudili informacije o svojih napovedih prometa, uporabi flote ter svojih sedanjih in prihodnjih posebnih zahtevah, da bi tako upravnemu organu letališča omogočili, da optimalno uporabi svoj kapital in nameni svoje zmogljivosti.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Christel Schaldemose in Britta Thomsen (S&D), v pisni obliki. – (DA) Danski socialni demokrati v Evropskem parlamentu so se vzdržali glasovanja glede tega predloga, ker menijo, prvič, da je to nepotrebna zakonodaja, ker je potrebna zakonodaja na tem področju že v veljavi. Drugič, verjamemo, da ni naloga EU, da državam članicam ukazuje, naj za varnost na letališčih plačajo dodatne stroške. Z vprašanjem financiranja pristojbin za varnost naj bi se ukvarjale posamezne države članice.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o pristojbinah za varovanje v letalstvu. Ta predlog je izredno pomemben za ohranjanje in varstvo pravic potrošnikov in potnikov, saj vzpostavlja osnovna načela, ki jih mora pri določanju pristojbin za varovanje upoštevati operater. Ta načela so: nediskriminacija, posvetovanje in odpravljanje težav, preglednost in povezanost pristojbin za varovanje s ceno prevoza in ustanovitev nadzornega organa.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Evropska komisija je predložila predlog, ki vzpostavlja osnovna načela, ki jih mora pri določanju pristojbin za varovanje upoštevati operater: (i) nediskriminacija, (ii) posvetovanje in odpravljanje težav, (iii) preglednost in povezanost pristojbin za varovanje s ceno prevoza in (iv) ustanovitev nadzornega organa.

Glavno vprašanje, ki se s tem v zvezi postavlja, je financiranje strožjih varnostnih ukrepov, ki bi jih bilo treba izvajati. Parlament je že večkrat pozval k ureditvi financiranja pristojbin za varovanje, vendar brez uspeha. Poročevalec zelo dobro zagovarja stališče, naj bi financiranje teh strožjih ukrepov ne nosili zgolj potniki (z eksternalizacijo stroškov), ampak bi jih financirale države članice, ki so predvsem odgovorne za varnost svojih letališč. Nazadnje bi rad poudaril, da nikoli ni mogoče preveč vložiti v varnost letališč in potnikov, kar so jasno pokazali tudi zadnji poskusi terorističnih napadov v civilnem letalstvu, ki so jih na srečo preprečili.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Evropski parlament je večkrat in zaman zahteval ureditev financiranja pristojbin za varovanje z večjo preglednostjo, kot tudi povezanost varnostnih taks in pristojbin z njihovimi resničnimi nameni. Parlament je prepričan, da bi morale države članice poravnati račun za izvajanje strožjih ukrepov. Teroristični napad pred nekaj tedni je spet pokazal, da je varnost letališč odgovornost držav članic in je namen obstoječih in predvidenih ukrepov preprečevanje terorističnih dejanj. Točka, ki do sedaj v razpravi o tej zadevi še ni bila izpostavljena, je dejstvo, da so na koncu potniki tisti, ki poravnajo račun za takšne ukrepe. Strinjam se s spremembami, ki jih ta resolucija uvaja in bodo omogočale preprečevanje nepotrebnih vzporednih postopkov in upravnih stroškov na tem področju.

Louis Grech (S&D), v pisni obliki. – Zagotoviti moramo, da so stroški varovanja na letališčih pregledni, objektivni in da temeljijo na jasnih merilih, ki odražajo resnične stroške. Vsi novi stroški letalskih prevozov morajo priznavati pomen, ki ga imajo letališča za razvoj regij, še zlasti tistih, ki so močno odvisne od turizma kot tudi tistih, ki jih pestijo geografske in naravne omejitve, kot so najbolj oddaljene regije in otoki. Uporabniki letališč kot tudi lokalne oblasti naj bi pravočasno pridobili informacije o tem, kako in na kakšni podlagi se te pristojbine izračunajo. Prav tako naj bi bil ob pojavu potrebe po spremembi pristojbin obvezen postopek posvetovanja med letališkimi organi in zainteresiranimi skupinami. Tudi nadzorni organ naj bi imel natančno in jasno opredeljene pristojnosti, kar naj bi še zlasti vključevalo pooblastila, ki naj bi jih imel vključno z ukrepom kaznovanja.

Sylvie Guillaume (S&D), v pisni obliki. – (FR) Zdi se mi nesprejemljivo, da države članice ne jamčijo financiranja ukrepov varovanja na letališčih, ki jih evropska zakonodaja ne določa, in da te stroške prenašajo na letalske prevoznike, ki potem to zaračunavajo potnikom. Mislim, da je treba seči dlje od uredbe iz leta 2008 in sprejeti zakonodajo, da se zagotovi, da ne bodo potniki nosili teh dodatnih stroškov, ki se včasih izkažejo kot povsem brez povezave s pristojbinami za varovanje. Zato sem podprla poročilo mojega avstrijskega kolega, gospoda Leichtfrieda, ki državljanom kot tudi letalskim prevoznikom zagotavlja večjo preglednost, države članice pa sili, da zagotovijo javno financiranje varnostnih ukrepov, ki presegajo evropske zahteve, saj to sodi v področje nacionalne varnosti vsake države članice. Če bo Komisija predstavila predlog, da se naprave za skeniranje telesa uvrstijo na seznam evropskih metod, da bi države članice prenehale financirati te ukrepe, bom, če bo potrebno, spet podprla kolega in glasovala proti predlogu.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Večja skrb za varnost na naših letališčih prinaša vse večje stroške, račun zanje pa poravnajo potniki. Dodatne stroške strožjih ukrepov varovanja morajo nositi države članice, saj so namenjeni preprečevanju terorističnih dejanj, vendar pa jih trenutno nosijo potniki. Glasovali smo za to poročilo, ker nasprotujemo temu stanju.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Stroškov naloge, ki naj bi jo izvajala država, in sicer ohranjanje javne varnosti, ni mogoče le preprosto prenesti. Odločiti se moramo, koliko lahko glede plačila stroškov za vse bolj zavezujoče protiterostične varnostne ukrepe upravičeno pričakujemo od potnikov. Le če bodo morale države same prevzeti finančno odgovornost za stroge varnostne ukrepe, ki so predpisani, in lahko same sprejemajo odločitve glede teh ukrepov, lahko preprečimo možnost nebrzdanega povečanja števila naprav za skeniranje telesa in drugih podobnih ukrepov. Edini, ki bo imel dobiček od histerije, ki obkroža terorizem in nenadzorovano tekmovanje po vse boljši opremljenosti, bodo inovativna ameriška podjetja. Zato je ta predlog dobrodošel.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – Za to poročilo sem glasoval z DA. Za nas pa je pomembno, da so oba naša cilja „povezanost stroškov varnostnih pregledov in skeniranja z liberaliziranimi storitvami zemeljske oskrbe“ in „intermodalna pravična obravnava financiranja varnostnih ukrepov“ ELS in ALDE (RCV) zavrnila.

Nuno Teixeira (PPE), v pisni obliki. – (PT) Parlament je večkrat pozval Komisijo, naj uredi financiranje pristojbin za varovanje v letalskem sektorju. S svojim stališčem je vedno pozival k večji preglednosti in povezanosti varnostnih taks in pristojbin z resničnimi nameni v prepričanju, da bi države članice morale poravnati račun za izvajanje strožjih ukrepov.

Predlog Komisije pa se tega vprašanja ne loteva. Želi le novo oceno gospodarskih učinkov z namenom omejiti stroške na podlagi načel nediskriminacije, posvetovanja in odpravljanja težav ter preglednost pristojbin. Predstavljeni dokument pa predlaga, naj bi dodatne stroške, kjer se s strožjimi ukrepi ti pojavljajo, financirale države članice. Poudarjam pomen varnostnih ukrepov na letališčih in glasujem za pobudo Parlamenta.

Predlog, ki naj bi se izvajal na vseh komercialnih letališčih Evropske unije, je neločljivo povezan z zaskrbljenostjo glede pravice do informacij, nediskriminacije potnikov in varstva potrošnikov. Mislim, da je mogoče cilja večje preglednosti in izogibanja nepotrebnim stroškom doseči le z uskladitvijo zakonodaje in pojasnilom odgovornosti pri sprejemanju varnostnih ukrepov med letalskimi prevozniki in državami članicami.

Artur Zasada (PPE), v pisni obliki. – (PL) Vesel sem bil izida današnjega glasovanja. Mislim, da smo med delom na tem dokumentu uspeli oblikovati nedvoumno in ambiciozno stališče, še zlasti glede financiranja. Še enkrat želim poudariti naslednje: teroristični napadi niso usmerjeni proti letalskim prevoznikom, usmerjeni so proti državam. In država je tista, ki jamči varnost državljanov in mora to odgovornost izpolniti. Izid današnjega glasovanja – 61 3 glasov proti 7 – je zelo jasen signal Svetu. To priča o veliki odločenosti Evropskega

parlamenta glede vprašanja obveznosti držav članic, da prevzamejo vsaj del stroškov varnosti v zračnem prometu.

Poročilo: Brian Simpson (A7-0030/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Glasovala sem za poročilo o smernicah Skupnosti za razvoj vseevropskega prometnega omrežja, ker je njen cilj izgradnja in posodobitev železniške infrastrukture, pristanišč, plovnihi poti in letališč. Med predvidenimi prednostnimi projekti je tudi železniška proga Curtici-Braşov. Pozdravljam ustanovitev odbora, ki bo Komisijo podprl pri izvajanju te odločbe, in pripravo smernic, ki jih je določil.

Sophie Auconie (PPE), v pisni obliki. – (FR) Odločno sem glasovala za to besedilo. Čeprav prinaša le tehnične spremembe, nas spomni na pomen evropskega prometnega omrežja za zbližanje državljanov EU in spodbujanje mobilnosti. Takšna mobilnost je bistvena, saj ni mogoče imeti prave Evrope, ne da bi spoznali svoje sosedbe, njihove dežele in kulturo. Vseevropsko prometno omrežje z uvajanjem boljšega upravljanja načinov prevoza in spodbujanjem interoperabilnosti prav tako prispeva k načrtu za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Zadevno besedilo je predlog Komisije, ki ni nič več kot kodifikacija prejšnjih aktov in predpisov. Uvaja tudi nekaj manjših sprememb. Zato v skladu s predlogom poročevalca in ob upoštevanju pravnih in političnih zaščitnih ukrepov podpiram sprejem besedila, vključno z manjšimi spremembami in popravki, ki jih je predlagal Svet, kot tudi zaključek spisa s sporazumom na prvi obravnavi.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) V tehničnem smislu je ta predlog kodifikacija pravnega besedila. Vendar ga je morala Komisija prenoviti, saj se je priloga nekoliko spremenila. Glasoval sem za sprejem teh sprememb.

Elie Hoarau (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) Obsojam dejstvo, da najbolj oddaljene regije kljub temeljnemu pomenu za gospodarsko, socialno in teritorialno povezanost včasih ne predstavljajo sestavnega dela vseevropskega prometnega omrežja. Nepredstavljivo je, da najbolj oddaljene regije niso vključene v načrtovanje omrežja in se na več zemljevidih vseevropskega prometnega omrežja ploh ne pojavljajo. Globalno omrežje, pomorske avtoceste in prednostni projekti bi se morali brez diskriminacije razširiti na vse najbolj oddaljene regije. Politika TEN-T naj bi vsebovala tudi omrežne panoge in storitve splošnega gospodarskega interesa in naj bi ne bila omejena zgolj na glavne tokove tovarnega prometa in potnikov. Zahteva po enaki obravnavi najbolj oddaljenih regij se mora slišati. Kako lahko razmišljamo o tem, da bi ostale izven vseevropskega omrežja, saj je evropska prometna politika bistvena za odpiranje regij in prost pretok na notranjem trgu? Medtem ko Evropska unija s trgovinskimi pogodbami z eno roko razprodaja naš sladkor, pridelavo banan in proizvodnjo ruma drugim državam, nas obenem z drugo roko drži stran od komercialnih poti znotraj Evrope. Te roke nas stiskajo za vrat, kar grajamo.

Petru Constantin Luhan (PPE), v pisni obliki. – (RO) Na plenarnem zasedanju sem glasoval za poročilo o predlogu odločbe Evropskega parlamenta in Sveta o smernicah Skupnosti za razvoj vseevropskega prometnega omrežja. To je bil tehnični predlog, saj potekajo priprave na izvedbo primerne revizije smernic. Ocenjuje se, da bodo do konca leta dokončno oblikovane. Menim, da to ponuja povsem ključno priložnost, da ponovno potrdimo pomembno vlogo, ki jo na evropski ravni in v sedanjem okviru z razpravo o ciljih Evrope leta 2020, igra prometna politika. Države članice na splošno in še zlasti Romunija, ki še vedno nujno potrebuje vlaganja v svojo prometno infrastrukturo, se morajo zavedati, da se ta prometna politika zdaj preoblikuje, da se bo soočila z novimi izzivi. Starajoče se prebivalstvo in posebne zahteve starejših glede mobilnosti, družbene migracije in podnebne spremembe so le nekateri od dejavnikov, ki narekujejo potrebo po zasnovi ustrezne prometne politike. Obenem pa v tem obdobju priprava strategije EU za podonavsko regijo ponuja odličen okvir za zagotavljanje kar najboljše izkoriščenosti rečnega prometa po celinskih plovnihi poteh EU.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Že leta se predlagajo spremembe in se ponovno opredeljuje razvoj vseevropskega prometnega omrežja. Učinkovito vseevropsko prometno omrežje je bistveno za obstoj zdravega notranjega trga in prispeva h krepitvi gospodarskega in socialnega povezovanja. Pojav islandskega vulkana nam je nedvoumno pokazal, da je vseevropsko prometno omrežje potrebno; takšno, ki je učinkovito in se lahko usklajeno odziva na težave, ki se v takšnih razmerah pojavijo. Ta odločba je pomembna, ker usmerja glede ciljev, prednostnih nalog in glavnih ukrepov, ki jih je treba sprejeti na območju vseevropskega prometnega omrežja.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) EU je s podelitvijo prednostnega statusa severnemu kraku od Gdańska do Republike Češke in s svojo zavezanostjo projektu brennerskega baznega predora potrdila pomen baltsko-jadranskega koridorja. Še pomembneje je razviti južni del koridorja prek avstrijske južne železnice v Italijo. Še zlasti na tem omrežju, ki prepelje približno polovico vsega tovora in potnikov, je treba nevtralizirati nevarno stanje šivankinega ušesa. Podpora EU projektu Koralm je zaradi obstoječih ozkih grl v tej regiji na železniških povezavah za prevoz tovora bistvena, kar EU vedno zagovarja. EU ima s tunelom Koralm enkratno priložnost, da promet v obsegu, za katerega smo si prizadevali desetletja, preusmeri na železnice. Ker je razvoj vseevropskega prometnega omrežja lahko ključen za konkurenčnost Evrope in so predlagane spremembe zgolj tehnične prilagoditve, sem glasoval za to poročilo.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – Glasoval sem za to poročilo, čeprav naš predlog spremembe ni bil sprejet.

Nuno Teixeira (PPE), v pisni obliki. – (PT) V zvezi z nacionalnimi prednostnimi nalogami v okviru vseevropskega prometnega omrežja TEN-T mislim, da je pomembno vlagati ne le v železnice ampak predvsem v pomorske avtoceste in interoperabilnost in povezovanje različnih vrst prometa.

Le resnično povezano prometno omrežje, ki ga podpira učinkovito upravljanje, bo lahko zagotavljalo konkurenčnost pomorske alternative. Za mojo državo, ki uživa privilegiran dostop do plovnihih vodnih poti, je pomorski promet bistven, za najbolj oddaljene regije, kot je Madeira, pa je odločilen. Poleg tega je osnovno orodje za nadaljevanje utrjevanja notranjega trga in teritorialno kohezijo.

To poročilo ima široko podporo ne le v Parlamentu, temveč tudi v Komisiji in Svetu. Tudi precej tehnično je. Sprejetje v tej dvorani sledi praktično soglasnemu priporočilu Odbora za promet in turizem.

Skratka, ta predlog, ki sem ga osebno podprl, ne spreminja vsebine besedila TEN-T, ampak le dodaja zemljevide 12 držav članic, ki so se Uniji pridružile leta 2004 in 2007. V pripravi je revizija smernic Unije za razvoj TEN-T, ki bo končana šele proti koncu leta 2010.

Viktor Uspaskich (ALDE), v pisni obliki. – (LT) EU ima 5 milijonov kilometrov cest (62.000 kilometrov avtocest), 215.000 kilometrov železnic in 41.000 kilometrov notranjih vodnih poti. Upa se, da se bodo medsebojne povezave med državami članicami do leta 2020 podvojile. Združena Evropa ni mogoča brez usklajenega in učinkovitega vseevropskega prometnega omrežja (TEN-T). Na podlagi zadevne Pogodbe EU bo vlaganje v TEN-T doseglo okrog 500 milijard EUR. Zato je pomembno, da se zagotovi evropsko sodelovanje in se previdno izberejo prednostni projekti. Omrežje TEN-T je namenjeno povezavi kopenskega, pomorskega in zračnega omrežja po vsej Evropi do leta 2020. Avtocesta evropskega standarda povezuje največje litovsko pristanišče Klaipėda z Vilniusom, železnica pa slednjega povezuje z Moskvo in vzhodom. Če želimo, da pristanišče ostane konkurenčno, je treba posodobiti sedanjo infrastrukturo in odstraniti birokracijo. Železnica in notranje plovne poti naj bi se še zlasti uporabljale za dolge prevoze, ceste pa za kratke prevoze. Več prizadevanj bi bilo treba nameniti tovrstnemu tranzitu in prevozu po notranjih plovnihih poteh, kar je stroškovno in energetsko učinkovitejše, ne povzroča onesnaženja in je varno. Najpomembnejša sta varnost in zaščita potnikov. Finančna kriza vpliva na prometno politiko. Vendar je mogoče omrežje TEN-T uporabiti za ustvarjanje novih delovnih mest in spoštovanje socialne in gospodarske povezanosti. Strategija Evropa 2020 priznava pomen prometne politike za evropsko gospodarstvo. Prost pretok ljudi in blaga je tisto, kar opredeljuje EU. To pa je mogoče le s TEN-T.

Poročilo: Evgeni Kirilov (A7-0055/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasoval sem za to poročilo, ker verjamem, da, če se želimo lotiti sedanje krize, moramo najti načine za pospešitev izvajanja programa pomoči, tako da se bodo sredstva Unije, namenjena še zlasti podpori državljanov, oziroma konkretnije, brezposelnim, v celoti porabila. Ta predlog je namenjen več regulativnim spremembam, da bi se poenostavile izvedbene določbe za kohezijsko politiko in povečalo vnaprejšnje financiranje (vnaprejšnja plačila) za programe Evropskega sklada za regionalni razvoj in Evropskega socialnega sklada. Gospodarske napovedi predvidevajo pomembno zmanjšanje rasti v EU, 1,1 % v letu 2010. Poročilo v tem okviru predstavlja reakcijo na finančno krizo in njene družbenoekonomske posledice. Zato se mi zdi poročilo zelo pomembno za doseganje večje preglednosti in poenostavitve pravil, ki urejajo kohezijsko politiko. Ta prispevek bo pozitivno vplival na tempo izvajanja programa, še zlasti z zagotavljanjem jasnejših in manj birokratskih pravil nacionalnim, regionalnim in lokalnim oblastem, kar bo omogočilo večjo prožnost pri prilagajanju programov novim izzivom.

Elena Oana Antonescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Da bi državam članicam, ki jih je gospodarska kriza najbolj prizadela, zagotovili finančne spodbude, je Komisija lani predstavila predlog o spremembi Uredbe

o strukturnih skladih (1083/2006). Eden od ukrepov, ki jih je Komisija predložila v svojem predlogu, je bilo odstopanje od načela sofinanciranja z uvedbo začasne možnosti, ki je državam članicam, ki so imele težave z denarnim tokom, omogočila zahtevke za 100 % povračilo finančnih ukrepov, ki so upravičeni v okviru Evropskega socialnega sklada.

Svet je ta predlog zavrnil, strinjal pa se je s podaljšanjem končnega roka za izračun samodejnega prenehanja obveznosti za letne proračunske obveznosti v zvezi s skupnimi letnimi prispevki za 2007, da bi izboljšali črpanje sredstev, dodeljenih določenim operativnim programom.

Menim, da je predlog poročevalca o začasnem ukrepu za pridobitev sredstev za proračunsko leto 2007 kot sredstev pomoči kot del Evropskega socialnega sklada kot posledica prenehanja obveznosti, zaradi začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe, ki bi preprečila uporabo člena 93(1) Uredbe (ES) št. 1083/2006 v njeni sedanjí obliki, upravičen.

Alfredo Antoniozzi (PPE), v pisni obliki. – (IT) Evropski sklad za regionalni razvoj, Evropski socialni sklad in Kohezijski sklad so se izkazali kot izredno učinkoviti in izredno koristni instrumenti za teritorialni razvoj in obravnavo posledic gospodarske krize, ki Evropo in svet že kar nekaj časa pesti. S tem v zvezi pozdravljam predloge za poenostavitev postopkov za prerazporeditev sredstev in prenehanje obveznosti in olajšanje plačil upravičencem različnih programov, ki se izvajajo ob uporabi prej omenjenih sredstev. Poleg tega sem naklonjen zagotavljanju dodatnega obroka vnaprejšnjega financiranja za leto 2010 državam članicam, ki jih je kriza najbolj prizadela.

Sophie Auconie (PPE), v pisni obliki. – (FR) Kot napotek glede tega poročila za skupino Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) sem svoje kolege pozvala, naj glasujejo za to besedilo. Kar zadeva poenostavitve v tem poročilu, sem prepričana, da so nekaj zelo dobrega. To je resničen skok naprej: manj informacij se zagotavlja, glede projektov, ki ustvarjajo prihodek, obstaja večja prožnost, Komisija opravi manj preverjanj pri okoljskih projektih, vrednih od 25 do 50 milijonov EUR in tako naprej.

Glede finančnega vidika pa pozivam, naj se prvotni predlog preusmeri. Prav res ne bi bilo dobro dvomiti v načelo sofinanciranja izdatkov in projekte v celoti izvajati s sredstvi Evropskega socialnega sklada (ESF), kot je predlagala Komisija. Da bi dolgoročno uskladili izdatke, bi se nekatere države članice spopadle z resnimi finančnimi težavami. Parlament je našel kompromis, ko nam je omogočil, da pomagamo državam, ki jih je kriza najbolj prizadela, in se izognemo prenehanju obveznosti za leto 2007.

S tem glasovanjem nudimo veliko podporo upravičencem skladov EU kot tudi finančnim oddelkom. Vendar ne pozabimo, da je glede poenostavitve pred nami še veliko dela.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), v pisni obliki. – (LT) Pomembno je poudariti, da se pritisk na nacionalne finančne vire še naprej povečuje in zahteva sprejetje nadaljnjih korakov za zmanjšanje tega pritiska z boljšo uporabo finančnih sredstev EU in mobilizacijo ter pospešitvijo vseh razpoložljivih sredstev za reševanje iz krize, še zlasti z uporabo Evropskega socialnega sklada (ESF) za pakete za hitro oživitev gospodarstva, kot je opredeljeno v omenjenem predlogu. Zlasti pomembno je, da bi si morali bolj prizadevati za lajšanje upravljanja financiranja s strani EU, da bi pospešili tok financiranja do upravičencev, ki jih je gospodarski upad najbolj prizadel. Pomembno je doseči splošni cilj racionalizacije sofinanciranih vlaganj v državah članicah in regijah in povečati vpliv financiranja na celotno gospodarstvo, še zlasti na mala in srednje velika podjetja in zaposlovanje. Mala in srednje velika podjetja so motor evropskega gospodarstva in glavni proizvajalci trajnostne rasti ob ustvarjanju številnih kakovostnih delovnih mest. Nadaljnja poenostavitev in pojasnitev pravil, ki urejajo kohezijsko politiko, bosta nedvomno pozitivno vplivali na tempo izvajanja programa, še zlasti z zagotavljanjem jasnejših in manj birokratskih pravil nacionalnim, regionalnim in lokalnim oblastem, kar bo omogočilo večjo prožnost pri prilagajanju programov novim izzivom.

David Casa (PPE), v pisni obliki. – Poročilo obravnava finančno upravljanje nekaterih najpomembnejših skladov v Evropski uniji. Ti vključujejo Evropski sklad za regionalni razvoj, Evropski socialni sklad, in Kohezijski sklad. Po skrbni analizi predloga Uredbe (COM(2009)0384) kot tudi člena 161 Pogodbe ES in drugih dokumentov sem se odločil, da podprem stališče poročevalca in sem zato glasoval za poročilo.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), v pisni obliki. – (RO) Predlog spremembe uredbe o izvajanju strukturnih in kohezijskih skladov je ukrep, ki je usmerjen v podporo držav članic v sedanjí krizi. Predvsem zadovoljuje njihove zahteve po poenostavitvi upravljanja teh skladov.

Prepričana sem, da bodo nove določbe obenem pomagale zmanjšati tveganje izgube sredstev, ker se ta ne porabijo dovolj hitro, saj se za projekte, ki se v opredeljenem obdobju še niso odobrili ali začeli izvajati, nudi daljši časovni okvir.

Prav tako upam, da bodo ta poenostavljena pravila začela veljati čimprej, da bodo države članice in še zlasti regije, ki naj bi izkoristile to možnost financiranja s strani EU, kot tudi javne oblasti v teh regijah še naprej kljub proračunskim omejitvam vlagale v evropske projekte.

Marielle De Sarnez (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Delegacija Demokratičnega gibanja pozdravlja sprejem poročila, ki omogoča poenostavitev nekaterih določb Evropskega sklada za regionalni razvoj, Evropskega socialnega sklada in Kohezijskega sklada. Omilitev rokov za uporabo sredstev je pomemben korak naprej. Sedanja pravila določajo, da je treba pomoč porabiti v dveh letih od pridobitve ali pa jo je treba vrniti. Nova pravila bodo pomenila, da regije in države članice ne bodo izgubila sredstev, dodeljenih leta 2007, za projekte, katerih izvedba zamuja. Tako državam članicam za okoljske projekte, ki znašajo manj kot 50 milijonov EUR, ne bo več treba pripraviti posebne vloge, ki bi jo potrdila Evropska komisija. Dodatne finančne ugodnosti za leto 2010 bodo zagotovljene tistim državam članicam, ki jih je gospodarska in finančna kriza najbolj prizadela. Poenostavitev nekaterih določb bo olajšala pregled operativnih programov, ki že poteka, in nam bo omogočila boljši odziv na krizne razmere. Na primer regije, ki jih je prizadejala nevihta Xynthia, bodo lahko izkoristile to novo prožnost pri pomoči žrtvam te naravne nesreče.

Robert Dušek (S&D), v pisni obliki. – (CS) Komisija je predložila predlog spremembe uredbe o strukturnih skladih, katere cilj je državam članicam, ki jih je finančna kriza resno prizadela, zagotoviti potrebne instrumente za spodbujanje gospodarstva. Predlagana sprememba naj bi pripeljala do uporabe tako imenovanih pragov pomoči. Prag v višini 50 milijonov EUR naj bi veljal namesto sedanjega v višini 25 milijonov EUR. Tudi veliki projekti naj bi bili zaščiteni pred samodejno prerazporeditvijo sredstev. Nekaterim državam naj bi dovolili, da bi zaprosile za 100 % povrnitev stroškov za ukrepe na trgu dela v okviru Evropskega socialnega sklada. S proračunskega vidika je mogoče začeti s financiranjem brez potrebe po skupnem sodelovanju, v kar sam močno dvomim, kajti edini pravilni in možni način je primerjava pravil in predpisov za vse z istim merilom. Za nekatere države članice je povsem nesprejemljivo, da se opredelijo kot „od krize bolj prizadete“ in bi zato pravila zanje ne veljala. Če že morajo biti izjeme, naj za vse veljajo enako! EU ni tako ogromna entiteta, da bi lahko sklepali na različne posledice finančne krize v državah članicah. Gospodarstva so medsebojno povezana, posledice gospodarskega upravljanja pa režejo na obeh straneh. Prav tako pa ne bi bilo prav, če izjem ne bi dovolili, da bi kaznovali države članice, ki skušajo spodbuditi lastna gospodarstva in od EU ne pričakujejo pomoči. Celo v kriznih časih se dajmo boriti za enakovredne pogoje v enakih razmerah! Poročilo to upošteva in zato podpiram njegov sprejem.

Ioan Enciu (S&D), v pisni obliki. – (RO) Pozdravljam sprejem Kirilovega poročila, ki sem ga podprl s svojim glasom. Mislim, da bo sprejetje tega poročila tako zgodaj po sporočilu Komisije koristno, saj bodo ukrepi, ki jih določa, pospešili proces financiranja, pomagali spodbuditi gospodarsko oživitev v regijah, kar je med sedanjo krizo povsem nujno. Poročilo je del smernic, ki jih je Svet pripravil glede sprememb v zvezi s pravili finančnega upravljanja programov, ki jih sofinancira ESS, kot tudi tistih, ki zadevajo izvajanje programov, ki naj bi olajšali, poenostavili in pojasnili predpise, ki urejajo kohezijsko politiko. V primeru Romunije to pomeni povečan obseg predplačil za Evropski socialni sklad in Kohezijski sklad in več časa za uporabo evropskih sredstev z njihovim „prerazporejanjem“, tako da lahko države članice sredstva ponovno uporabijo kot del programa. Druge spremembe vključujejo poenostavitev in pojasnitev ukrepov, ki se zahtevajo za izvajanje strukturnih skladov tako na ravni predložitve vloge za financiranje kot tudi ob pripravi letnega poročila o izvajanju programa. Prav tako je dogovorjeno glede enotnega praga v višini 50 milijonov EUR, kar opredeljuje večji projekt, ki se bo lahko potegoval za financiranje iz več evropskih programov.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. Glasovala sem za poročilo o predlogu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 1083/2006 o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu glede poenostavitve nekaterih zahtev in glede nekaterih določb, povezanih s finančnim poslovanjem. Strašen in z ničemer primerljiv vpliv sedanje gospodarske in finančne krize na proračune držav članic pomeni, da je treba upravljanje kohezijske politike poenostaviti in povečati predplačila. Kljub težkim razmeram bodo ukrepi omogočili ohranjanje rednega denarnega toka, kar zagotavlja, da je mogoče ob izvajanju programov izvesti plačila upravičencem.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Po mojem mnenju je kohezijska politika EU osrednji dejavnik pri razvoju in izvajanju načela solidarnosti med državami članicami, ki ga Evropska unija zagovarja. Zato je še zlasti v kriznih časih – ko lahko ta sredstva še zlasti pomagajo ublažiti vpliv, ki ga čutijo najbolj prikrajšanim

območjem – bistveno, da se izboljša sedanja struktura kohezijske politike, da se lahko sredstva dodeljujejo učinkoviteje in lahko pravočasno dajo učinkovitejše rezultate.

Instrumentom je prav tako treba dati večjo prožnost, kajti togi instrumenti, ki se ne morejo prilagoditi nepredvidenim okoliščinam, kot je kriza, škodujejo gospodarskemu razvoju Evropske unije. Prav tako je pomembno zagotoviti, da države članice sredstva, ki so na voljo v okviru kohezijske politike, ustrezno izkoristijo in se razpoložljiva sredstva učinkovito porabijo. Zato menim, da je bistveno ponovno razmisliti o strukturi kohezijske politike Unije in tudi razpoložljivih mehanizmi nadzora, kot tudi metode prisile, ki se lahko uporabijo v primeru kršitev držav članic.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Namen tega predloga je zagotoviti dodatno gospodarsko spodbudo državam članicam, ki najbolj trpijo zaradi gospodarske krize. Sledil je Evropskemu načrtu za oživitve gospodarstva, v okviru katerega so se izvedbene določbe prej omenjene osnovne uredbe spremenile že leta 2009, da bi omogočile večjo prožnost predplačilom. Glavni element predloga Komisije si prizadeva obravnavati posledice finančne krize. Predlagana rešitev naj bi za države članice s hudimi težavami glede denarnega toka uvedla začasno možnost, da zaprosijo za 100 % povračilo stroškov za financiranje ukrepov na trgu dela v okviru Evropskega socialnega sklada, kar je odstopanje od načela sofinanciranja. Uveljavitev Lizbonske pogodbe zahteva spremembo zakonodajnega postopka. Namesto postopka privolitve, kjer je Parlament lahko rekel le „da“ ali „ne“, je Parlament pridobil možnost izraziti svoje mnenje glede besedila v običajnem zakonodajnem postopku. Zato sem glasoval za ta predlog in upam, da bo Komisija pripravila ustrezen predlog za spremembo proračuna, ki ga bo pregledal in sprejel proračunski odbor.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Predlog Komisije vključuje uvedbočasne možnosti, ki je na voljo državam članicam s hudimi težavami z denarnim tokom, da lahko financirajo potrebne ukrepe za spodbujanje rasti in zaposlovanja, ki so bili zasnovani za boj proti krizi in so upravičeni v okviru Evropskega socialnega sklada. To državam članicam omogoča, da Komisijo zaprosijo za 100 % povračilo stroškov za leti 2009 in 2010, tako da bi v tem obdobju ne potrebovale nacionalnega sofinanciranja.

To je ukrep, ki ga zagovarjamo, da bi omogočili polno izkoriščenost sredstev EU v času, ko je to najbolj potrebno. Vendar pa je stališče Sveta drugačno in zgolj poudarja, da je „dodatni obrok vnaprejšnjega financiranja [...] je potreben državam članicam, ki jih je kriza najbolj prizadela“.

Dokument, o katerem Parlament glasuje, je na strani stališča Sveta, za katerega menimo, da je bolj dvoumen in manj ugoden za države članice, ki jih je kriza najbolj prizadela. Vendar menimo, da je „podaljšanje roka za izračun samodejnega prenehanja obveznosti za letne proračunske obveznosti v zvezi s skupnimi letnimi prispevki za 2007, kar bo izboljšalo črpanje sredstev, dodeljenih določenim operativnim programom“ pozitivna točka.

Petru Constantin Luhan (PPE), v pisni obliki. – (RO) Glavni izzivi, s katerimi se zaradi gospodarske in finančne krize spopada Evropska unija, se odražajo v vzpostavitvi določenih prednostnih ukrepov, ki bodo nacionalnim gospodarstvom pomagali pri prilagajanju na razmere, ki so se oblikovale. Glasoval sem za poročilo, ker močno podpiram zagotavljanje dodatnih finančnih spodbud državam članicam, ki jih je kriza najbolj prizadela, kot tudi poenostavitev vidikov, ki so povezani s finančnim upravljanjem. Koristi odloga prenehanja obveznosti bi lahko uživale vse države, države z najtežjimi razmerami pa bi lahko koristile še dodatna predplačila. Te države so Estonija, Madžarska, Romunija, Latvija in Litva. Nadaljnja pojasnitev predpisov o kohezijski politiki in poenostavitve postopkov bo pozitivno vplivala na stopnjo izvrševanja programov. Ta korak je še zlasti pomemben, saj je kohezijska politika najmočnejši instrument za zagotavljanje pomoči realnemu gospodarstvu.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Poenostavljen dostop do Evropskega sklada za regionalni razvoj, Evropskega socialnega sklada in Kohezijskega sklada je bistveni del podpore državam članicam, ki jih je gospodarska kriza, ki jo doživljamo, najbolj prizadela. Ko ugotavljamo obseg škode, ki jo je finančna kriza povzročila realnemu gospodarstvu in trgu dela, moramo ukrepati za izboljšanje dostopa do finančnih instrumentov Unije. Zagotoviti je treba nemoten denarni tok, da se ob izvajanju programov omogočijo plačila upravičencem.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) V kriznih časih EU še enkrat kaže svoj pravi obraz. Ko so morale vzhodne države članice EU v času ruskega plinskega spora zmrzovati, je bilo malo znakov solidarnosti. Zdaj, ko to zadeva gre za obrabljeno zgodbo o evru – paradnem konju EU – je nenadoma nekaj mogoče. Subvencije EU so se skladno s tem prilagodile. Čeprav možno 100 % povračilo stroškov za leti 2009 in 2010 za financiranje ukrepov politike trga dela ni spodbujalo nadaljnega izobraževanja in visoko kakovostnega vajeništva v obsegu, ki bi si ga želeli, je to v sedanjih razmerah zagotovo bistveno. Vse države članice bi imele

koristi od prenehanja obveznosti za proračunske obveznosti, države z največ težavami pa bi prejele dodatna predplačila. Samovoljno stresanje denarja v jamo brez dna brez spremljajočih ukrepov je lahko nevarno. Zato sem poročilo zavrnil.

Rovana Plumb (S&D), v pisni obliki. – (RO) Glede na gospodarsko in finančno krizo je treba kar najbolj izkoristiti ukrepe, ki bodo poenostavili določene postopke, ki so značilni za dostop do evropskih sredstev. Ti vključujejo:

- odobritev dodatnih predplačil za leto 2010 državam članicam, ki jih je prizadela kriza, s tem pa se zagotovi nemoten denarni tok in olajša plačila upravičencem v fazi izvajanja programov;

- podaljšanje roka za izračun samodejnega prenehanja obveznosti za letne proračunske obveznosti v zvezi s skupnimi letnimi prispevki za 2007, kar bo izboljšalo črpanje sredstev, dodeljenih določenim operativnim programom in zagotovilo ustrezno podporo pobudam za ohranjanje in ustvarjanje delovnih mest;

- v skladu z zakonodajo o ustanovitvi enotnega aranžmaja za zagotavljanje srednjeročne finančne pomoči za plačilne bilance držav članic, lahko države članice, ki so podpora prejele leta 2009, pod določenimi pogoji za operativni program leta 2010 pridobijo 2 % prispevka iz Kohezijskega sklada in 4 % prispevka ESS.

Ti ukrepi bodo prispevali k razvoju prožnega, vključujočega trga dela in znatnemu izboljšanju pozitivnega vpliva financiranja s sredstvi EU na gospodarstvo kot celoto, zlasti pa na mala in srednje velika podjetja in trg dela.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – Glasoval sem proti predlogu, ker smo mi, skupina Verts/ALE, predložili šest predlogov sprememb in so bili vsi zavrnjeni.

Nuno Teixeira (PPE), v pisni obliki. – (PT) Glasoval sem za ta predlog, ker verjamem, da je to pomembna zadeva za Portugalsko in še zlasti njene najbolj oddaljene regije, ki so še bolj občutljive na krizo, ki jo doživljamo, saj njene učinke občutijo intenzivneje in potrebujejo več časa, da izidejo iz nje.

Čeprav se na splošno strinjam z njegovo vsebino, pa moram izpostaviti težave, s katerimi se regionalne in lokalne oblasti spopadajo pri sproščanju sredstev, ki bi jim omogočila zagotoviti svoj del financiranja za projekte, ki prejemajo pomoč v obliki sredstev EU. Razočaran sem bil ob ugotovitvi, da je Svet blokiral možnost povečanja deleža sofinanciranja EU do 100 % celo kot začasno možnost in v obliki predplačila, ki bi se pobotala v poznejših letih programov.

Kompromisna rešitev, čeprav ne popolna, pomeni, da bodo sredstva EU za leto 2007, ki jih programi, ki so bili na začetku počasni, niso izkoristili, izjemoma deležna podaljšanega roka, preden se bodo prerazporedila.

Vsi se zavedamo, kako težke so odločitve, ki jih morajo dandanes sprejemati družine in podjetja, in kako pomembni so ukrepi, ki se trenutno načrtujejo, za gospodarsko oživitev, za katero vsi upamo, da bo hitra in trajnostna.

Viktor Uspaskich (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Globalna finančna kriza je prizadela vse države članice EU. Občutek imam, da so baltske države utrpeli najbolj boleč udarec. Zaradi finančnega orkana so bili sprejeti strogi ukrepi, izgubljena so bila delovna mesta. Vendar imamo enkratno priložnost, da krizo spremenimo v priložnost. Mladim Litovcem bi radi zagotovili obetavno prihodnost in se izognili naraščajočemu „begu možganov“. Brez strukturnih in kohezijskih skladov EU in še zlasti Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR) je ta naloga nemogoča. Strukturni skladi tvorijo velik delež sredstev EU: – za proračun 2007-2013 je bilo dodeljenih 277 milijard EUR. ESRR spodbuja gospodarski razvoj in oživitev v manj uspešnih delih EU. Pomaga financirati ukrepe, kot je obnova industrijskih območij, ki jih je prizadelo zmanjšanje malih mest in vasi. To vključuje pomembne regionalne programe, kot je Program baltske regije, da bi okrepili regionalno identiteto in prepoznavnost. Kohezijski sklad igra pomembno vlogo pri zmanjševanju razlik med državami članicami EU, še zlasti glede okolja in vseevropskega prometnega omrežja. Danes (2007-2013) tudi Evropski socialni sklad igra bistveno vlogo s pomočjo podjetjem in delavcem, da se prilagodijo novim pogojem na trgu, in podporo delovnim mestom, inovacijam, vseživljenjskemu učenju in povečani mobilnosti. Litovski program ESS rešuje pomanjkanje delovne sile z mobilizacijo človeških virov in izboljšanjem večšin ter dviganjem ravni usposobljenosti. Litva od pridružitve EU doživlja množičen „beg možganov“. Najboljši način boja proti temu je vlaganje strukturnih sredstev EU v mlade strokovnjake.

Predlog resolucije: (B7-0221/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Glasovala sem za to resolucijo, ki jo je predložila konferenca predsednikov odborov, ki od Komisije zahteva, naj predloži nove predloge za tiste dokumente, ki v času uveljavitve Lizbonske pogodbe še niso bili rešeni in katerih postopki so postali brezpredmetni.

Kot poročevalka za mnenje Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane glede „predloga priporočila Sveta o ukrepih za boj proti nevrodegenerativnim boleznim, zlasti Alzheimerjevi bolezni, s skupnim načrtovanjem raziskovalnih dejavnosti“, podpiram povabilo, ki ga je konferenca predsednikov odborov predstavila Evropski komisiji, da predloži nove predloge za te dokumente, da se s Parlamentom posvetuje na način, ki je primeren njegovi institucionalni vlogi, opredeljeni z določbami nove pogodbe.

Sophie Auconie (PPE), v pisni obliki. – (FR) S to resolucijo se Evropski parlament neposredno loteva vseh najpomembnejših politik Evropske unije. Zagotavlja pravne spremembe, potrebne za to, da v celoti igra vlogo na institucionalni ravni in prav tako na svetovnem odru. Evropski parlament lahko končno zagotovi zaščito interesov državljanov EU in zato sem glasovala za resolucijo.

Carlos Coelho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Lizbonska pogodba Parlamentu jasno zagotavlja nove odgovornosti in nove pristojnosti. Z začetkom veljavnosti 1. decembra 2009, bodo številni predlogi, ki jih je bila Komisija predložila na podlagi pogodb in ki na ta dan še niso bili rešeni (na različnih stopnjah zakonodajnega ali nezakonodajnega procesa) podvrženi spremembam. V nekaterih primerih se bodo razlike pojavile na ravni postopka sprejemanja odločitve, ker se je obseg običajnega zakonodajnega postopka znatno povečal ali ker novi postopek odobritve velja za sklepanje mednarodnih sporazumov. V drugih primerih se bo spremenila le pravna podlaga. Komisija jih z „združenim“ predlogom skuša formalno spremeniti. Vendar pa je nekaj predlogov (ki sodijo pod bivši tretji steber), kjer se je pravni okvir precej spremenil, zato so postali brezpredmetni in jih je treba nadomestiti z novimi. Kot poročevalec o pobudi za vzpostavitev mehanizma ocene za spremljanje izvajanja schengenskega pravnega reda, Komisijo pozivam, naj nove predloge posreduje, kakor hitro je mogoče. Zato podpiram predlog resolucije tega parlamenta.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za resolucijo o posledicah začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe na medinstitucionalne postopke odločanja, ki so v teku. Uveljavitev Lizbonske pogodbe pomeni, da je treba pravne osnove različnih dokumentov ponovno opredeliti. Komisija in Svet morata nujno uvesti potrebne spremembe z upoštevanjem novega zakonodajnega okvira.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Uveljavitev Lizbonske pogodbe ne prinaša le nove institucionalne ureditve, ampak zahteva tudi posebne previdnostne ukrepe glede postopkov sprejemanja odločitev, ki so bili na ta dan še v teku. V teh primerih so se osnove spremenile tako kot postopki v zvezi z njimi, kar popolnoma upravičuje njihov ponovni pregled.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Lizbonska pogodba Parlamentu zagotavlja nove odgovornosti in nove pristojnosti. Z začetkom veljavnosti 1. decembra 2009, bodo številni predlogi, ki jih je Komisija predložila na podlagi pogodb in na ta dan še niso bili rešeni, podvrženi spremembam. V nekaterih primerih se bodo razlike pojavile na ravni postopka sprejemanja odločitve, ker se je obseg običajnega zakonodajnega postopka znatno povečal ali ker novi postopek odobritve velja za sklepanje mednarodnih sporazumov. V drugih primerih se bo spremenila le pravna podlaga. Komisija jih poskuša formalno spremeniti s predlogom „omnibus“. Vendar pa je nekaj predlogov (ki sodijo pod bivši tretji steber), kjer se je pravni okvir bistveno spremenil, zato so postali brezpredmetni in jih je treba nadomestiti z novimi. Zato sem glasoval za to resolucijo Evropskega parlamenta.

Eleni Theoharous (PPE), v pisni obliki. – Glasovala sem proti predlogu resolucije o posledicah začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe za še nedokončane medinstitucionalne postopke odločanja, ker vsebuje uredbo o tako imenovani „neposredni trgovini“ med Evropsko unijo in okupiranim delom Republike Ciper.

Pravna podlaga uredbe je povsem napačna, saj je Komisija izbrala člen 133 Pogodbe – zdaj po Lizbonski pogodbi člen 207(2) –, ki obravnava vprašanja s tretjimi državami. Uporaba takšne pravne podlage bi bila v nasprotju s Protokolom 10 o Cipru, ki jasno določa, da je Republika Ciper vstopila v EU kot celotno ozemlje z odložitvijo uporabe pravnega reda Unije na severnem delu otoka zaradi turške zasedbe. Obstoječa pravna podlaga uredbe žali suverenost in ozemeljsko celovitost države članice EU, Republike Ciper, in je v nasprotju z načeli in vrednotami, na katerih temelji EU in ki bi jih moral Evropski parlament spoštovati in spodbujati kot svetilnik evropske demokracije.

Poročilo: József Szájer (A7-0110/2010)

Alfredo Antoniozzi (PPE), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za poročilo gospoda Szájerja, ki bi se mu rad zahvalil za to odlično analizo, izvedeno glede na spremembe, ki jih uvaja Lizbonska pogodba.

Glede na obsežne in raznolike posledice, ki jih bodo „delegirani akti“ imeli za zakonodajni postopek, sem prepričan, da je želja Parlamenta, da za te delegirane akte uporabi posebne in jasne pogoje, ki bi temu parlamentu zagotovili res demokratični nadzor nad njimi, še zlasti hvalevredna. Mislim, da bomo morali še zlasti preizkusiti, kako bo ta novi sistem deloval v praksi, da lahko naredimo vse potrebne spremembe.

Carlos Coelho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Lizbonska pogodba rešuje demokratični deficit s krepitvijo pristojnosti tako Evropskega parlamenta kot nacionalnih parlamentov. To je okvir za ta novi instrument, ki zakonodajalcu omogoča, da del svojih pristojnosti prenese na Komisijo (člen 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije), če gre za akt, ki se splošno uporablja in ki se uporablja za dopolnitev ali spremembo delov zakonodajnega akta, ki se ne štejejo kot bistveni. To bo omogočilo hitrejšo in preprostejšo zapolnitev vrzeli ali ureditev ali posodobitev podrobnih vidikov v zakonodajnem aktu, pri čemer se bomo izognili pretirano zapletenim in podaljšanim zakonodajnim postopkom, ki so včasih imeli negativne posledice za javnost. Vidika, ki sta zavarovana, sta dejstvo, da je prenesena pooblastila mogoče kadarkoli odvzeti, in dejstvo, da je pred uveljavitvijo aktov, ki jih sprejme Komisija, potrebna privolitev Parlamenta (in Sveta). Podpiram to inovacijo, ki naj bi nadomestila zloglasen sistem „komitologije“, vendar moramo zdaj nujno določiti, kako je mogoče ta prenos izvesti, njegov obseg, cilj, delovne metode, ki naj bi se uporabljale, in pogoji, pod katerimi zakonodajalec lahko opravlja nadzor.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe zahteva pojasnitev nekaterih njenih predpisov, še zlasti tistih s pravno in postopkovno vsebino, kot so tista, ki obravnavajo zakonodajni postopek, hierarhijo predpisov in pooblastila institucij. Člen 290(1) Pogodbe določa, da se lahko z zakonodajnim aktom na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje nezakonodajnih aktov, ki se splošno uporabljajo in dopolnjujejo ali spreminjajo nekatere ne bistvene elemente zakonodajnega akta. To stori s posebnimi zadržki in močno omeji obseg takšnih aktov. Kljub temu je ta podrobna opredelitev zakonodaje, navedena v Pogodbi, pomembna za preprečevanje čezmerno neusklajena tolmačenja, ki bi ogrozilo doslednost zakonodaje EU. Čeprav so takšni akti v državah članicah pogosti, pa tega ni mogoče reči glede zadevnih aktov. Legitimnost Komisije in vlad držav članic nista enaki, zato prenos pooblastil za sprejemanje zakonodaje prvi zahteva več previdnosti in pozornosti, njegova uporaba pa mora biti zmerna. Strinjam se, naj bi prenos pooblastil za sprejemanje zakonodaje omogočil sprejem preproste in dostopne zakonodaje, s čimer bi se prispevalo k pravni gotovosti, učinkovitosti pooblaščenca in nadzor tistega, ki je prenos pooblastil izvedel.

Franz Obermayr (NI), v pisni obliki. – (DE) V skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije, lahko zakonodajalec določen obseg pooblastil prenese na Komisijo, ki pa pri tem lahko le dopolni ali spremeni zakonodajni akt. „Delegirani akti“, ki jih na ta način sprejme Komisija so nezakonodajni akti, ki se splošno uporabljajo. Poročevalec zagovarja strožje spremljanje Komisije in njenega izvajanja prenesenih zakonodajnih pristojnosti. Iz tega razloga sem glasoval za sprejem poročila.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – Glasoval sem za poročilo gospoda Szájerja o pristojnosti zakonodajnega pooblastila in poročilo gospoda Speronija o Ransdorfovi imuniteti. Sprejet je bil z veliko večino.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), v pisni obliki. – (SV) Glasovala sem za poročilo o pristojnosti zakonodajnega pooblastila. Člen 290 Lizbonske pogodbe Parlamentu omogoča, da izrazi svoje nasprotovanje ali razveljavi spremembe in dopolni Komisije k zakonodajnim aktom. Vendar to zahteva absolutno večino, z drugimi besedami večino števila izvoljenih poslancev Evropskega parlamenta. Zaradi odsotnosti poslancev to običajno pomeni 60 % tistih, ki glasujejo. Prej je to lahko storil le Svet, če je bila pridobljena kvalificirana večina glasov. Strokovne skupine Komisije, ki so previdno izbrane med državami članicami, imajo velik vpliv na zakonodajno pooblastilo. Tak primer je dejstvo, da je Komisija prek ene od strokovnih skupin dovolila novo vrsto gensko spremenjene koruze kljub nasprotovanju Parlamenta in Sveta. Drug primer je prvotna Direktiva o storitvah, kjer sta Svet in Parlament črtala odstavek, ki je navajal, da je prepovedano zahtevati stalnega predstavnika v primeru napotitve delavca, z drugimi besedami sindikalnega sogovornika. Komisija je ravnala v nasprotju s tem in sestavila smernice, po katerih ni bilo potrebno imeti stalnega predstavnika. Komisija želi zavarovati svojo neodvisnost in še naprej uporabljati svoje strokovne skupine (COM(2009)0673). Poročevalec, gospod Szájer, zavrača tako nacionalne strokovne skupine kot vključitev nacionalnih oblasti. S slednjo točko se ne strinjam.

Nuno Teixeira (PPE), v pisni obliki. – (PT) Lizbonska pogodba je spremenila prejšnji sistem komitologije v skladu z novimi pravnimi instrumenti, kot so delegirani akti in izvedbeni akti. Z novo pogodbo Parlament prevzema vlogo sozakonodajalca skupaj s Svetom.

Z opredelitvijo možnosti pooblastitve Komisije za sprejem nezakonodajnih aktov, ki dopolnijo zakonodajne akte, v pogodbi je bil narejen korak, ki obe instituciji postavlja na enakovredno osnovo. Poročilo skuša pojasniti pogoje, pod katerimi lahko Parlament in Svet v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije pooblastita Komisijo. Dokument poudarja pomen načela svobode zakonodajalca, da svoja pooblastila prenese na Komisijo, kot orodja za boljše zakonodajne postopke.

Poročilo podpira potrebo, da se izogne uvajanju dodatnih obveznosti za zakonodajalca poleg tistih, ki jih že vsebuje Pogodba. Zakonodajalec mora Komisiji dovoliti, da te pristojnosti izvaja učinkovito, in mora ustrezno spremljati, kako jih izkoristi. Iz zgoraj navedenih razlogov in ob upoštevanju, da mora biti glavna prednostna naloga prilagoditev pravnega reda na področjih, za katera se pred lizbonsko pogodbo še ni uporabljal postopek soodločanja, sem glasoval za ta dokument.

Poročilo: Peter van Dalen (A7-0114/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), v pisni obliki. – (LT) Konkurenčnost pomorskega prevoza bi morala ostati eden od strateških ciljev politike pomorskega prevoza Evropske unije. Da bi ta cilj dosegli, moramo zagotoviti potrebno podporo inovacijam, znanstvenim raziskavam in njihovemu razvoju, kar bi pospešilo posodobitev infrastrukture pomorskih pristanišč in zagotovilo uporabo najnovejše tehnologije v ladjedelništvu. Zmanjšanje upravnega bremena in birokracije bi vodilo v porast vlaganj zasebnega in javnega sektorja v morska pristanišča in sektor ladijskega prevoza. Razvoj vseevropskega prometnega omrežja, zagotovitev pomorskih avtocest in razvoj intermodalnosti prevoznih sredstev bi vodili k oblikovanju evropskega sistema za pomorski promet, ki bi bil konkurenčen in dovzeten za inovacije. Prav tako se moramo lotiti vprašanja uskladitve obdavčitve posadk, ki plujejo pod zastavo Evropske unije.

Mara Bizzotto (EFD), v pisni obliki. – (IT) Morsko ozemlje Evropske unije je največje morsko ozemlje na svetu. Pomorsko gospodarstvo zagotavlja delo petim milijonom ljudi, medtem ko 5 % BDP Evropske unije izvira iz industrij in storitev, ki so neposredno povezane s tem sektorjem. Podatki in dejstva jasno kažejo, da je morje ključni vir za zaposlovanje in rast v državah članicah, zlasti ob upoštevanju mednarodne razsežnosti morja, in od tod tolikšen pritisk na morje v smislu globalne konkurence.

Na tej točki poročilo ponuja številne pozitivne vidike v zvezi s potrebo po spodbudah za pomorski sektor na nacionalni ravni in po večji regulativni usklajenosti na ravni EU. S tem bi se lahko začeli zmanjševati birokratski postopki, kar bi prispevalo h krepitvi konkurenčnosti celotnega sektorja. Strinjam se s pristopom poročila, zato bom glasovala za poročilo.

Marielle De Sarnez (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Delegacija Demokratičnega gibanja pozdravlja sprejetje strateških ciljev za pomorski promet EU do leta 2018. Sprejeta resolucija poziva predvsem k povečanju usposobljenosti pomorskih strokovnjakov s krepitvijo strokovnih kvalifikacij in uskladitvijo evropskega usposabljanja. Pravzaprav je nujno, da se vzpostavi program vseživljenjskega usposabljanja in ukrepov za poklicno prekvalifikacijo pomorščakov in kopenskega osebja na vseh ravneh. Ob upoštevanju tega morajo države članice nujno ratificirati Konvencijo o pomorskih delovnih standardih Mednarodne organizacije dela iz leta 2006. Da bi pomorski promet ostal ena od vrst prometa, ki najmanj onesnažujejo, je treba še vedno doseči napredek pri zmanjšanju izpustov žveplovega oksida, dušikovega oksida, delcev (PM10) in CO₂. Zato poslanci Evropskega parlamenta iz Demokratičnega gibanja obžalujejo, da je Komisija zavrnila vključitev pomorskega sektorja v sisteme EU za trgovanje z emisijami. Še naprej moramo napredovati v tej smeri in za to bo Mednarodna pomorska organizacija (IMO) morala določiti ciljne količine glede zmanjšanja emisij, ki bodo veljale za vse države članice, kar nam bo omogočilo, da se bomo izognili izkrivljanju konkurence s flotami tretjih držav.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Komisija je predložila sporočilo o strateških ciljih in priporočilih za pomorsko prometno politiko EU do leta 2018. Predlog Komisije zajema širok spekter tem, povezanih s pomorsko prometno politiko EU, in vsem akterjem v pomorskem prometu omogoča širok maneverski prostor ter pobudo za uresničitev strateških ciljev in priporočil iz predloga.

Glavne zadeve, ki jih obravnava predlog Komisije, so: (i) pomen in konkurenčnost evropskega pomorskega prometa na svetovnem trgu; (ii) zaposlitvene možnosti v pomorskem sektorju; (iii) kakovost evropskega pomorstva; (iv) mednarodno sodelovanje; (v) evropski pomorski promet kot del evropskega gospodarstva

in gonilna sila gospodarske integracije; in (vi) Evropa kot vodilna sila v svetu v raziskavah in inovacijah v pomorstvu.

Glede na geografsko lego Portugalske in strateški pomen morja je ta tema temeljnega pomena za našo državo in vsako prizadevanje za razvoj „morskega gospodarstva“ si zasluži našo podporo in zavezo.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Evropski pomorski sektor jasno in občutno prispeva k notranjemu gospodarstvu Unije in njenemu prometnemu sistemu. Zato je treba pri oblikovanju splošne evropske prometne politike prednostno upoštevati interese evropskega pomorskega prometnega sektorja. Zavedati se je treba, da evropski pomorski sektor večinoma deluje in se srečuje s konkurenco na svetovnem trgu. Sektor pomorskega prometa se sooča s pomembnimi izzivi na področju okolja. Glavna naloga je spodbujati okoljsko sprejemljivost morskega ladjevja, prav tako pa je treba zmanjšati izpuste SO_x , NO_x , delcev in CO_2 . V zvezi s tem bi poudaril, da je treba ustrezne sporazume sprejemati na svetovni ravni, da se prepreči tveganje menjave zastav z zastavami neudeleženih držav. Kar zadeva varnost, bi poudaril, da so države članice pozvane, naj ta sveženj izvajajo hitro in pravilno, zlasti v zvezi s pariškim memorandumom o soglasju (ki zadeva preglede na podlagi ocenjenega tveganja). To bo preprečilo nepotrebne preglede, povečalo učinkovitost nadzora in zmanjšalo birokratske postopke za tiste, ki se pregledujejo.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) Poziv k zmanjšanju ogljikovega odtisa ladij in pristaniških infrastruktur, izboljšanju zmogljivosti za pomorščake, poziv k zmanjšanju izpustov žveplovih oksidov, dušikovih oksidov, delcev (PM10) in CO_2 ali celo oblikovanje pomorskih območij nadzora nad emisijami so številni ukrepi, ki lahko imajo pozitiven rezultat, odvisno od tega, kako se uporabijo. Vendar stalna premoč svobodne in neizkrivljene konkurence ter podrejanje pravic pomorščakov konkurenčnosti pomenita, da je to poročilo v nasprotju z interesi pomorščakov in splošnim interesom. Zato glasujem proti temu besedilu.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) S sprejetjem tega poročila se opredelijo cilji, ki so potrebni za obstoj pomorske prometne politike Unije. Ta vrsta prometa je čedalje bolj v ospredju, ker je okolju prijazna in ima potencial, da postane še bolj okolju prijazna. Sektor pomorskega prometa je pomemben za evropsko gospodarstvo ne samo v zvezi s prevozom potnikov, surovin, blaga in energetskih proizvodov, temveč tudi zato, ker je jedro širokega spektra pomorskih dejavnosti, kot so pomorska industrija, logistika, raziskave, turizem, ribolov in ribogojstvo, če navedem samo nekaj primerov.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – Glasoval sem za poročilo gospoda van Dalena o pomorski prometni strategiji do leta 2018, čeprav je bila naša sprememba o vključitvi pomorskega prometa v sistem trgovanja z emisijami zavrtnjena z veliko večino (poimensko glasovanje).

Vilja Savisaar (ALDE), v pisni obliki. – (ET) Prihodnost evropskega sektorja pomorskega prometa ima zelo veliko vlogo v Evropski uniji z gospodarskega, socialnega in okoljskega vidika. Glasovanje, ki je potekalo danes, vzpostavlja strategijo za evropsko pomorsko prometno politiko do leta 2018 in morda bo to neposredno vplivalo na 41 % flot, ki so v lasti Evrope, posredno pa na sektor pomorskega prometa vsega sveta. Skupina zaveznikov liberalcev in demokratov za Evropo je podprla to poročilo, saj poročilo v glavnem izpolnjuje naša pričakovanja, naši predlogi za izboljšanje pa so dobili podporo. Menim, da morajo naslednje ključne besede v prihodnosti imeti vodilno vlogo v sektorju pomorskega prometa: učinkovitost, prijaznost do okolja in enaki tržni pogoji. Zato je pomembno, da danes sprejeto poročilo poziva vse države članice, naj ratificirajo konvencijo Mednarodne pomorske organizacije, da se zagotovijo boljši pogoji za pomorščake, ladjarje in okolje. Za konec se zahvaljujem poročevalcu za visoko raven sodelovanja in odprtost med pripravljanjem osnutka poročila.

Nuno Teixeira (PPE), v pisni obliki. – (PT) Pomorski promet je nedvomno konkurenčna prednost za Evropo, vendar je treba še veliko narediti za spodbujanje intermodalnosti in somodalnosti, kar vključuje tudi to, da se pomorski promet zagotovi kot resnična konkurenčna alternativa.

Pomorska industrija je pred številnimi izzivi, ki se lahko spremenijo v prave priložnosti, če bomo vedeli, kako jih izkoristiti z vlaganjem v usposabljanje mladih tehnikov, da se odpravi pomanjkanje strokovnjakov v tem sektorju. Prednostni nalogi sta tudi tehnološki razvoj in odprava nepotrebnih birokratskih postopkov, da se privabijo naložbe v sektor pristanišč.

Z zmanjšanjem emisij toplogrednih plinov in ponujanjem učinkovitega odzivanja na piratstvo si je treba prizadevati tudi za varnejši in čistejši pomorski promet. Pritiske, ki ogrožajo položaj pomorske flote Evrope

in ki večinoma izhajajo iz državne pomoči, ki se zagotavlja sektorju v tretjih državah, je treba obravnavati v okviru, ki ga bo pripravila Svetovna trgovinska organizacija.

Infrastruktura in pristaniške zmogljivosti Evrope si zaslužijo, da se jih še naprej razvija, tako kot si to zaslužijo pomorske avtoceste, ki so zelo pomembne za južne in obrobne države, kot je Portugalska, in za najbolj oddaljene regije, kot je Madeira.

Poročilo, ki smo ga sprejeli danes, na splošno zajema te smernice, zato ga podpiram.

Viktor Uspaskich (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Več kot 80 % svetovne trgovine poteka po morju in pomorski promet ostaja hrbtenica mednarodne trgovine. EU je najpomembnejša svetovna izvoznica in druga največja uvoznica. Zato so pomorski promet in podobne storitve bistveni, če želimo, da so evropske družbe konkurenčne na svetovni ravni. Obalni pomorski promet je pomemben del evropske prometne verige, saj prepelje 40 % tovora v Evropi. Vsako leto več kot 400 milijonov potnikov uporablja evropska pristanišča in zato pomorski promet neposredno vpliva na kakovost življenj evropskih državljanov. Evropski parlament je eden od zagovornikov pomorske politike v EU. Pomorska prometna politika EU podpira tudi druge politike, zlasti celotno pomorsko politiko. Svetovna finančna kriza je prizadela tudi sektor pomorskega prometa. Zato moramo zdaj resnično sprostiti gospodarski potencial evropskega pomorstva, da se spodbudita gospodarska rast ter socialna in okoljska stabilnost. Dolgoročna konkurenčnost evropskega pomorskega prometa je temelj pomorske politike EU. Ta strategija podpira varen, čist in učinkovit pomorski promet ter ustvarjanje delovnih mest v industriji evropske pomorske politike. Strateška vizija je ob upoštevanju razvoja pomorskega prometa, pristanišč in podobnih sektorjev pomembna za poenostavitev pomorske politike EU, tako da se bo ta politika lahko spoprijela s prihodnjimi izzivi, na primer z bojem proti piratstvu in zmanjšanjem vpliva pomorskega prometa na okolje. Nujen je celovit, medsektorski pristop, vključno s politikami o ribolovu, prometu, okolju, energiji, industriji in znanstvenem raziskovanju. Časi, ko so si evropski sosede konkurirali, so minili. To velja tako za Litvo kot za preostalo Evropo.

Dominique Vlasto (PPE), v pisni obliki. – (FR) Pozdravljam sprejetje tega poročila, ki vključuje nekatere moje predloge za prihodnost pomorske prometne politike in z njo povezanih sektorjev, v zvezi z ladjedelništvom, turizmom ali ribištvom. Zame je bilo pomembno, da se ponovno potrdi, da je varnost nujni predpogoj za pomorski promet, in da se poudari, da je kljub težavnemu gospodarskemu kontekstu treba upoštevati visoke standarde varstva morskega in obalnega okolja. Posodobitev pristaniških infrastruktur je nujna zaradi pričakovanega povečanja obsega blaga in potnikov, najstrožjih okoljskih standardov ter potrebe po spodbujanju intermodalnosti in prerazporeditve prometa. Za te strukturne ukrepe so potrebne znatne naložbe v povezavi s pravili preglednega in poštenega financiranja, da se podprejo inovacije in poveča konkurenčnost evropskih pristanišč. Na koncu pozdravljam dejstvo, da je v naši strategiji socialna razsežnost in da ta razsežnost poudarja predvsem zaposlovanje, usposabljanje, povečanje usposobljenosti pomorskih strokovnjakov in izboljšanje delovnih pogojev pomorščakov in kopenskega osebja.

Poročilo: Helga Trüpel (A7-0028/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) „Europeana“, evropska digitalna knjižnica, je enoten, neposreden, večjezični portal, oblikovan za evropsko kulturno dediščino. V prihodnosti bo velikemu številu bralcev zagotovil dostop do redkih ali starih dokumentov evropske dediščine, do katerih je težko dostopati zaradi načina, na katerega se ti dokumenti hranijo.

V predlogu resolucije, o katerem smo glasovali danes, sem Evropsko komisijo pozvala, naj sproži posebno medijsko in spletno kampanjo, ki bi bila usmerjena v učence in učitelje ter bi se osredotočala na uporabo digitalnih virov, ki jih ponuja ta portal, za izobraževalne namene, da se poveča prepoznavnost spletišča Europeana. Portal Europeana bi moral postati ena od referenčnih točk za izobraževanje in raziskave, ki bo mladim v Evropi približala njihovo kulturno dediščino in pomagala ustvariti medkulturno kohezijo v EU.

Evropski parlament v tem predlogu resolucije spodbuja države članice, naj v enaki meri prispevajo k vsebini projekta Europeana in okrepijo svoja prizadevanja pri zagotavljanju del knjižnicam in nacionalnim kulturnim ustanovam, da bodo vsi Evropejci in Evropejke lahko imeli neomejen dostop do svoje kulturne dediščine.

Sophie Auconie (PPE), v pisni obliki. – (FR) Europeana, evropska digitalna knjižnica, dokazuje veliko ambicijo, namreč, da se digitalizirajo vsa evropska dela in da tako postanejo dostopna širši javnosti. To je dolgoročna naloga, za katero sta potrebna natančno spremljanje in izmerljiv napredek. V samoiniciativnem poročilu se predlagata cilj, da bi bilo do leta 2015 na voljo 15 milijonov del, ter dostop do spletišča za vse in v vseh jezikih Evropske unije.

Ta evropski projekt je nujen: prispeva k izboljšanju naše skupne dediščine, k njenemu vplivu v svetu in tako preprečuje, da bi zasebni akterji monopolizirali ta dela. Zato sem odločno glasovala za ta ambiciozni projekt.

Zigmantas Balčytis (S&D), *v pisni obliki*. – Poročilo sem podprl, ker menim, da mora biti dostop do kulturnih in izobraževalnih informacij ena od prednostnih nalog, da bi se izboljšali standardi izobraževanja in življenjski standard v Evropi. Zaradi koristi, ki jih bodo imeli vsi državljani EU od dostopa do knjižnice „Europeana“, je treba čim prej zagotoviti njeno razpoložljivost v vseh uradnih jezikih. Ker je treba tudi invalidom omogočiti uporabo digitalne tehnologije in olajšati dostop do izobraževanja in informacij z dostopnimi formati in prilagojenimi tehnologijami. Razpoložljivost „Europeane“ je treba izboljšati z zagotovitvijo brezplačnega dostopa učencem, študentom in učiteljem srednjih šol, univerz in drugih izobraževalnih ustanov. Zato je ključno, da se zagotovi in poenostavi splošni dostop do evropske kulturne dediščine ter zajamčita njeno spodbujanje in ohranitev za prihodnje rodove.

Mara Bizzotto (EFD), *v pisni obliki*. – (IT) Zbiranje in ohranjanje umetniške in kulturne dediščine držav članic Evropske unije z vzpostavitvijo večpredstavnostne platforme, ki zbira slike, zvoke in videe, da se ustvari vir, ki je hkrati knjižnica, muzej in arhiv: to je cilj projekta Europeana, ki se je začel leta 2008 in zdaj objavlja evropsko umetniško dediščino na spletu po zaslugi prispevkov več kot 1 000 kulturnih ustanov.

Čeprav ima Europeana še vedno mnogo šibkih točk, med drugim oglaševanje samega projekta in ozaveščanje o njem, težava z objavljanjem del, za katera imetniki avtorskih pravic niso znani, ali del, za katera veljajo avtorske pravice, na spletu ter ne nazadnje določena neenotnost predmetov in gradiv, ki so dostopni, vseeno uporablja nove oblike tehnologije za obsežno digitalizacijo evropske kulturne dediščine s črpanjem ne samo sredstev EU, temveč tudi nacionalnih in zasebnih sredstev.

Ohranitev umetniškega spomina, predstavitev ter kulturnih posebnosti posameznih držav članic je nujna za to, da se zagotovi, da se bodo mlajše generacije močno zavedale svoje identitete. Zato podpiram osnutek poročila.

Ioan Enciu (S&D), *v pisni obliki*. – (RO) Zaradi glasovanja za poročilo „Europeana – naslednji koraki“ in kot pripravljavec mnenja Odbora za industrijo, raziskave in energetiko pozdravljam dejstvo, da je bilo to poročilo dokončano, in upam, da bo Komisija sprejela njegova priporočila. Po razpravah o poročilu v Odboru za industrijo, raziskave in energetiko se je razpravljalo o celi vrsti tem, kot so struktura IT, upravljanje spletišča Europeana.eu, brezplačen dostop do knjižničnih informacij, potreba po standardizaciji postopkov digitalizacije in težava z medijsko pokritostjo spletišča. Nekatere od teh tem so bile vključene tudi v poročilo glavnega odbora, Odbora za kulturo in izobraževanje, zaradi česar upam, da smo uspešno pripravili popolno poročilo.

Vendar menim, da je treba še naprej razpravljati o določenih zadevah, ki niso bile sprejete v celoti, kot so upravljanje spletišča, metode financiranja in predvsem organizacija spletišča v obliki enotne podatkovne baze in ne portala. Upam, da bo zaradi priporočil, ki smo jih določili, in premislekov Komisije o zgoraj omenjenih vprašanjih to postal uspešen projekt. Europeana lahko postane uspešen projekt za Evropsko unijo, če bo temeljila na vrednotah in idealih EU in če bo osrednja točka za evropske kulturne informacije.

Edite Estrela (S&D), *v pisni obliki*. – (PT) Glasovala sem za poročilo o „Europeani – naslednji koraki“, ki vse države članice EU spodbuja, naj bodo bolj dejavne pri dajanju na voljo prispevkov iz svojih nacionalnih knjižnic in kulturnih ustanov, da bodo imeli vsi Evropejci in Evropejke neomejen dostop do svoje kulturne dediščine. Cilj, da se na spletišču v kratkem času shrani več kot 15 milijonov del, bo morda pomagal zaščititi evropsko kulturno dediščino, da se prihodnjim generacijam omogoči razvoj evropskega kolektivnega spomina.

Diogo Feio (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Tudi v obdobjih, ko so bila razhajanja in celo sovražnost med državami Evrope najbolj očitni, sta bili evropska kultura in znanost vedno sposobni preseči te meje in se širiti po vsem območju, ki danes tvori Unijo, in celo onkraj tega območja. Edino pošteno je, da se poudari vloga univerz v zvezi s tem. S svojimi verskimi izvori so imele odločilno vlogo pri ponovnem povezovanju ločenih delov tistega, kar je postalo *respublica christiana*, in pri ohranjanju spomina na vse, ki so bili sposobni preseči razhajanja in doseči, da so njihove zamisli odmevale po vsej celini in od tam po vsem svetu. Kot Portugalci ter dedič jezika in kulture, ki sta se razširila po svetu, podpiram prizadevanja za to, da evropska kultura in znanost postaneta vidnejši in dostopnejši za vse, ki bi ju radi uporabili. V tem smislu je Europeana dedič najboljše evropske tradicije. Upam, da se bo projekt nadaljeval v vzdržni obliki in da bo moja država v skladu s svojo univerzalistično vlogo sodelovala pri njem z obnovljeno zavezo.

José Manuel Fernandes (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Europeana je bila odprta novembra 2008 in njen namen je vsakomur omogočiti spletni dostop do evropske kulturne in znanstvene dediščine. Europeana ima zdaj

katalog 6 milijonov digitaliziranih del in cilj je doseči 10 milijonov vnosov do junija 2010. V drugi fazi projekta bo leta 2011 objavljena popolnoma delujoča stran Europeana.eu, ki bo bolj večjezična in bo vsebovala značilnosti semantičnega spleta. Zgolj 5 % vseh digitaliziranih knjig je dostopnih na Europeani in skoraj polovica jih je iz Francije, ki ji sledijo Nemčija (16 %), Nizozemska (8 %) in Združeno kraljestvo (8 %). Vse druge države pa prispevajo po 5 % ali manj. Zaželeno je povečanje prispevkov držav članic. Podpiram poziv, naj Europeana do leta 2015 vsebuje najmanj 15 milijonov različnih digitaliziranih predmetov. Strinjam se, da je treba posebno pozornost posvetiti tistim delom, ki so krhka in bi lahko zelo kmalu propadla, med njimi predvsem avdiovizualnemu gradivu. Treba je najti načine za vključitev avtorsko zaščitene graiva, da bodo vključena sodobna dela in dela iz bližnje preteklosti.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Vzpostavitev digitalne knjižnice, muzeja in arhiva evropske kulturne dediščine – od književnih del do drugega gradiva kulturnega in znanstvenega pomena – bo prinesla veliko koristi na področjih izobraževanja, raziskav in kulture. Da bi Europeana koristila širši javnosti s tem, ko bi bila dostopna vsem ne samo v Evropi, temveč tudi v preostalem svetu, je nujno, da zagotavlja brezplačen javni dostop do gradiva, ki se daje na voljo. Prav tako se ne sme pozabiti, da je pomembno, da se dostop zagotovi v formatih in medijih, ki zagotavljajo dostop za invalide.

Obstajajo pa določeni vidiki sprejete resolucije, ki so manj jasni, in drugi, ki niso dovolj razviti. Ni jasno niti, kako se bo določalo, katere kulturne in znanstvene vsebine bodo vključene v Europeano, ali kdo bo to določal, niti, kako se bo upravljalo te vsebine; ta vprašanja so pomembna pri ocenjevanju tega, v kolikšni meri bo Europeana ustrezno predstavljala raznolikost evropske kulturne dediščine.

Še vedno obstajajo dvomi glede tega, kako bodo delovala javno-zasebna partnerstva, ki so predlagana v poročilu, in splošno financiranje kulturnih ustanov, povezanih z Europeano. Menim, da je kulturna in znanstvena dediščina last vseh in da mora biti brezplačno dostopna vsem prebivalcem; ne sme se je obravnavati kot blago, s katerim je mogoče trgovati.

Sylvie Guillaume (S&D), v pisni obliki. – (FR) Vsem Evropejcem moramo zagotoviti dostop do umetniških in kulturnih zakladov Evrope, ki predstavljajo njihovo dediščino. S tem v mislih se je leta 2008 kljub nekaterim začetnim težavam odprla Europeana, čudovita digitalna knjižnica, ki danes vsebuje skoraj 6 milijonov digitaliziranih del. Danes moramo izboljšati vsebine Europeane, obenem pa zagotoviti spoštovanje intelektualne lastnine. Za konec, osebno pripisujem velik pomen izboljšavam za olajšanje dostopa invalidnih posameznikov do tega orodja; zato bi države članice morale tem ljudem zagotoviti poln in brezplačen dostop do kolektivnega znanja Evrope z dostopnimi formati in ustreznimi tehnologijami.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), v pisni obliki. – (RO) Projekt Europeana, digitalno knjižnico Evropske unije, je treba pozdraviti kot pobudo, katere namen je vzpostaviti evropski kulturni forum, ki bo državljanom Evrope zagotavljal obsežen dostop do evropske kulturne dediščine. Projekt kljub temu, da se je začel že novembra 2008, žal ne napreduje, predvsem zaradi ovir pri avtorskih pravicah in okrnjenega financiranja. V končni različici poročila Evropskega parlamenta, ki je bilo sprejeto danes, so koristna priporočila za upravljanje tega projekta v prihodnosti. Prvič, pregledati je treba vrsto financiranja ter pri tem preučiti javno-zasebna partnerstva in prispevke držav članic, ki so zdaj zelo neenakomerni. Drugič, to poročilo nam omogoča, da poudarimo, da je dejanske rezultate mogoče doseči ne samo z obsežno digitalizacijo književnih del, temveč tudi z iskanjem takojšnjih rešitev, ki omogočajo uporabo avtorsko zaščitene del. To poročilo lahko pomembno prispeva k obstoječemu okviru s predlaganimi predpisi o prikazovanju del, ki mora biti brezplačno, medtem ko bi se prenos del zaračunal po dostopni ceni.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Širjenje evropske kulturne dediščine koristi več sektorjem, med drugim zlasti izobraževanju, znanosti, raziskavam in turizmu. Vendar se ta dediščina sploh ne širi dobro in med državami članicami so velike razlike glede digitalizacije njihove kulturne dediščine za to, da bi se omogočil dostop do nje. Potrebno je skupno prizadevanje, ki bo vodilo do hitrega sprejetja novih tehnologij, ki bodo omogočile hitro zbiranje vse evropske kulturne dediščine v visokokakovostnih digitalnih formatih. To prizadevanje je potrebno za to, da se ta dediščina lahko razširja po svetu in da se tako drugim narodom pomaga dostopati do evropskega kulturnega bogastva.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) V digitalni knjižnici Europeana je mogoče dostopati do približno milijona knjig, zemljevidov in fotografij iz držav članic EU. Dejstvo, da komercialni operaterji beležijo znatno več zadetkov z Googlovim iskalnikom knjig in da so pri razvoju bolj napredovali, je logično in povezano z večjo ozaveščenostjo o Googlovem iskalniku knjig. Za hitrejši napredek z Europeano in večjo prepoznavnost digitalne knjižnice moramo najprej v projekt vključiti več univerz in institucij. Šele potem lahko govorimo o več finančnih sredstvih. Čeprav je Europeana pomembna za evropsko kulturno dediščino in znanje, je

razumevanje za povečanje sredstev – in tudi za to, da se zagotovijo iz sredstev za gospodarski razvoj – omejeno, zlasti v času finančne krize in ob upoštevanju milijard, ki se namenjajo za pomoč Grčiji. Zato sem se vzdržal glasovanja.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), v pisni obliki. – (LT) Geslo EU „Združena v raznolikosti“ je zelo primerno za projekt Europeana. Za to poročilo sem glasoval, ker je to poročilo prvi resni poskus, da se kulturna dediščina vse Evrope predstavi v digitalnem formatu. Evropa ima eno od največjih kulturnih zakladnic na svetu, ki bi po mojem mnenju morala biti dostopna najširšemu spektru družbe. Nekoliko obžalovanja vredno je, da vse države EU niso enako dejavne pri prenosu svoje kulturne dediščine v virtualni prostor. To še posebej velja za nove države članice EU. Omeniti moramo tudi druge težave, ki zaenkrat še niso odpravljene: financiranje projekta, sodelovanje javnega in zasebnega sektorja in najpomembnejše, vprašanje varstva avtorskih pravic. Te težave je treba obravnavati čim prej, da bodo prebivalci Evrope in ves svet lahko dostopali do evropske kulturne dediščine. Upam, da bo poročilo, ki smo ga sprejeli, še pospešilo izvajanje projekta Europeana.

Georgios Papanikolaou (PPE), v pisni obliki. – (EL) Izglasovanje programa Europeana je podpora prizadevanjem, da se digitalizira kulturna dediščina držav članic. Vendar je zelo pomembno, da se opomni, da je cilj zaščititi elektronski format del kot takih in da se uporabnikom onemogoči spreminjanje teh del. Skratka, cilj ni razviti še en internetni iskalnik; cilj je razviti spletišče, ki bo hkrati muzej, knjižnica in vir znanstvenega znanja. Vendar kulturne dediščine ne bo mogoče digitalizirati brez pomoči držav članic in nacionalnih agencij. 47 % vsebine Europeane je zdaj na žalost iz Francije, medtem ko države, kot je Grčija, ki bi morale biti glede na svojo obsežno kulturno dediščino močno prisotne, predstavljajo le pičel delež digitaliziranega gradiva. Poleg tega je treba posebno pozornost nameniti varstvu pravic intelektualne lastnine. Digitalizacija pomeni brezplačen dostop državljanov do znanja in znanosti; nikakor pa ne pomeni novega območja delovanja za elektronsko piratstvo in neodgovornost.

Robert Rochefort (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Zamisel o vzpostavitvi virtualne evropske knjižnice sega v leto 2000. Cilj je bil objaviti evropsko kulturno dediščino na spletu, da bi bila bolj dostopna vsem. Kdor koli pomisli na Europeano, pomisli na „kulturo“. Danes Europeana zagotavlja dostop do sedmih milijonov „digitaliziranih predmetov“ (namreč slik, besedil, zvokov in videov), ki so bodisi svetovno znana dela bodisi majhni, skriti zakladi, dosegljivi s klikom na miško. Več kot 1 000 kulturnih ustanov zagotavlja vsebino Europeane in mednje spadajo galerije, centri za arhiviranje, knjižnice in muzeji (med drugim nič manj kot Rijksmuseum, British Library in Louvre). Projekt gotovo še zdaleč ni končan. Nova različica Europeane, ki se trenutno razvija, bo objavljena letos, cilj pa je pred junijem doseči obseg več kot 10 milijonov digitaliziranih predmetov. Da se to doseže, je treba premagati več pomembnih izzivov. Mednje spadajo dolgoročno povečanje obsega vsebine, vključitev več gradiva, za katerega veljajo avtorske pravice, rešitev vprašanja razprodanih del ali del, za katera imetniki avtorskih pravic niso znani, iskanje novih metod financiranja, izboljšanje dostopnosti za invalide, zagotavljanje popolnoma večjezične storitve, vsa vprašanja, ki so spretno obravnavana v besedilu, o katerem smo glasovali in ki sem ga zaradi tega podprl.

Joanna Senyszyn (S&D), v pisni obliki. – (PL) Kot članica Odbora za kulturo in izobraževanje podpiram poročilo o Europeani – naslednji koraki. Europeana je z združevanjem virov nacionalnih digitalnih knjižnic Evrope postala digitalna dostopna točka do kulturne in znanstvene dediščine človeštva. Projekt je podprlo Združenje poljskih knjižničarjev. Za učinkovito uresničevanje projekta so potrebna stabilna finančna sredstva, ki bodo zagotavljala sodelovanje nacionalnih knjižnic in splošni dostop do virov Europeane. Zdaj je v digitalizirani obliki na voljo le 5 % evropske kulturne dediščine. Skoraj polovica (47 %) te dediščine je iz Francije, 6 % je iz Nemčije, iz Nizozemske in Združenega kraljestva pa po 5 %. Projekt predvideva, da bo po juniju 2010 na voljo 10 milijonov digitaliziranih predmetov, leta 2011 pa 15 milijonov. Da bi se to omogočilo, je treba povečati financiranje digitalizacije kulturnih izdelkov, obenem pa zagotoviti tesno sodelovanje imetnikov pravic, kulturnih ustanov ter javnega in zasebnega sektorja. Da bi Europeano lahko uporabljalo čim več ljudi, morajo biti gradiva na voljo v vseh uradnih jezikih Evropske unije. Za povečanje ozaveščenosti o Europeani je potrebna kampanja obveščanja. Portal mora upoštevati tudi potrebe invalidov, ki bi morali dobiti popoln dostop do kolektivnega evropskega znanja. V ta namen morajo Evropska komisija in posamezni založniki invalidom zagotoviti posebne digitalne različice del, kot so audio vsebine.

Róza Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE), v pisni obliki. – (PL) Mislim, da je odprtje večpredstavnostne internetne knjižnice Europeana izjemno pomemben korak v postopku digitalizacije kulturne dediščine Evrope in sveta. Zato sem podprla poročilo gospe Trüpel.

Projekt daje na voljo več kot štiri milijone in pol knjig, filmov, zemljevidov, revij, fotografij in skladb ter je arhiv, ki za prihodnje rodove hrani gradivo, ki je bilo sprva zapisano na papirju, platnu ali pergamentu. To

je izjemno dragoceno tako za navadne državljane kot za raziskovalce, saj lajša dostop do redkih in težko dosegljivih del.

Velika ovira za nadaljnji razvoj Europeane so različne ureditve avtorskih pravic v posameznih državah članicah. Prizadevati si moramo za usklajitev prava, da bo državljanom na voljo čim več del, obenem pa bo zagotovljena poštena obravnava avtorjev. Uspeh projekta bo v veliki meri odvisen od nadaljnje finančne obveznosti držav članic.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) Vzdržala sem se glasovanja o alternativni resoluciji o Europeani – naslednji koraki, ker je skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) to resolucijo vložila kljub glasovanju, ki je potekalo v Odboru.

Nova resolucija vsebuje velik del prvotne resolucije in zato vključuje spremembe, ki sem jih vložila jaz in so bile sprejete, vendar pa je namen novega besedila predvsem to, da se državljanom odrečejo sredstva za dodajanje vsebine v Europeano prek posebnega prostora ter možnost za razvoj orodij Web 2.0.

Zato nisem podprla ne oblike ne vsebine tega ukrepa.

Poročilo: Marit Paulsen (A7-0053/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), v pisni obliki. – (PT) Za to poročilo sem glasoval, ker poziva Evropsko komisijo, naj oceni izvajanje trenutno veljavnega akcijskega načrta za zaščito in dobro počutje živali (2006–2010) in pripravi nov akcijski načrt za obdobje 2011–2015. V tem poročilu je tudi določba o vzpostavitvi strožjega sistema nadzora in uvedbi učinkovitejših kazni za lastnike živali, ki ne upoštevajo zahtev glede dobrega počutja živali, določenih z zakonom, ter o vračilu dodatnih proizvodnih stroškov, ki so povezani z višjimi standardi dobrega počutja, evropskim kmetom; poročilo se prav tako zavzema za to, da se financiranje teh ukrepov vključi v program subvencij nove skupne kmetijske politike po letu 2013. Naslednji akcijski načrt se mora osredotočiti na splošno evropsko zakonodajo za dobro počutje živali, na evropski center za dobro počutje živali in zdravstveno varstvo živali, na boljše izvajanje obstoječe zakonodaje, na odnos med zdravstvenim varstvom živali in ljudi ter na nove tehnologije.

Elena Oana Antonescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Menim, da je bil z izvajanjem akcijskega načrta 2006–2010 dosežen napredek na področju dobrega počutja živali, saj je bila večina ukrepov iz tega načrta izvedena zadovoljivo.

Kot članica Odbora, ki spremlja javno zdravje in varnost hrane, sem pozdravila predvsem ukrepe, ki so bili sprejeti za zmanjšanje škodljivih vplivov uporabe antibiotikov v prehrani živali na zdravje ljudi, potem ko so bili leta 2006 prepovedani. To so še dodatni razlogi, zaradi katerih sem glasovala za to poročilo.

Vendar želim poudariti, da mora prihodnji akcijski načrt vključevati več ukrepov za podporo kmetov EU in izboljšanje izvajanja sedanjih predpisov o prevozu živali v državah članicah.

Liam Aylward (ALDE), v pisni obliki. – (GA) Glasoval sem za poročilo o akcijskem načrtu za zaščito in dobro počutje živali 2006–2010. Zdravstveno varstvo živali in živine je pomembno za prebivalce Evrope, evropski kmetijski sektor in evropsko gospodarstvo.

Pozdravljam priporočila iz poročila, da je treba v akcijskem načrtu bolj poudariti izvajanje že veljavne zakonodaje. Vsekakor je treba izboljšati izvajanje evropskih pravil in sistemov kaznovanja v zvezi z dobrim počutjem živali, da se v Evropski uniji zagotovi zadovoljiv minimalni standard dobrega počutja živali. Evropski proizvajalci in kmetje imajo visoke standarde. Strinjam se s trditvijo v poročilu, da je treba zagotoviti, da živalski proizvodi, kot je meso, ki se uvažajo v Evropsko unijo, izpolnjujejo enake pogoje dobrega počutja živali, tako da se zagotovijo poštena konkurenca in enakopravni pogoji za vse udeležence na trgu.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), v pisni obliki. – (LT) Glasovala sem za to poročilo, ker je izvajanje evropske politike dobrega počutja živali in zakonodaje še posebej pomembno za to, da se vzpostavijo skupni standardi EU za dobro počutje živali. Dobro zdravstveno varstvo živali in dobra živinoreja nista pomembna samo za dobro počutje živali, temveč tudi za celotno javno zdravje. Glede na to, da se v skladu z zakonodajo EU vse živali obravnavajo kot čuteča bitja, moramo poostriti nadzor dobrega počutja živali in upoštevati standarde za zaščito živali. Na žalost Komisija še ni pripravila konkretne strategije v zvezi s standardi za dobro počutje živali in se je omejila na poročilo, ki je bilo predloženo oktobra 2009. Strinjam se s pozivom Evropskega parlamenta, naj Komisija pripravi nov akcijski načrt 2011–2015 in dodeli potrebna sredstva. V proračunu Evropske unije je treba predvideti zadostna sredstva, ki bodo Komisiji omogočila opravljanje nadzornih nalog, podporo proizvajalcem, kjer je to potrebno, in zadržanje upada konkurenčnosti, s katerim se soočajo

proizvajalci zaradi uvedbe novih in spreminjajočih se standardov dobrega počutja živali. Države članice morajo tudi poskrbeti, da bodo vse kršitve pravil EU o dobrem počutju živali učinkovito kaznovane. Tako lahko le s poostritvijo in izvajanjem zakonodaje o zaščiti živali zagotovimo zaščito živali in preprečimo, da bi se živalski proizvodi, ki niso skladni s pogoji iz splošne zakonodaje, dajali na notranji trg.

Louis Bontes (NI), v pisni obliki. – (NL) Čeprav nizozemska Stranka za svobodo (PVV) podpira dobro počutje živali, je to zadeva držav članic in ne EU.

Robert Dušek (S&D), v pisni obliki. – (CS) V Evropi sta obstajali in še vedno obstajata dejavna želja in dolgoletna tradicija glede dobrega ravnanja z živalmi. Dobro zdravstveno varstvo rejnih živali in visokokakovostna živinoreja sta temeljnega pomena tudi za javno zdravje ljudi. Standardi, ki so v primerjavi s preostalim svetom strogi, so del blagovne znamke evropskih kmetov, tako kot je to na primer kakovost njihovih kmetijskih proizvodov. Zaradi tega moramo narediti vse, da se pripravi pravni okvir, ki bo določil minimalne standarde, ki bodo veljali po vsej Evropi za vse oblike živinoreje. Samo tako bo na notranjem trgu omogočena svobodna in poštena gospodarska konkurenca. Minimalne standarde je treba zahtevati tudi na svetovnem trgu, da se prepreči selitev goveda evropskih živinorejcev iz EU v regije z nižjimi standardi. Pozdravljam predlog poročevalke, naj se višji proizvodni stroški, ki so povezani s strožjimi standardi, povrnejo v okviru podpore iz prihodnjih oblik SKP. Vendar je treba povedati, da pri satelitskem sledenju prevoza živine ni bil dosežen nadaljnji napredek, obžalovanja vredno pa je tudi, da nekateri evropski kmetje ne upoštevajo odobrenih standardov, zlasti v prašičereji. Upoštevati je treba, da so zaradi višjih standardov potrebni večji finančni izdatki in da zato ravnanje neodgovornih kmetov postavlja poštene in odgovorne kmete v podrejen položaj. Zato je nujno, da se uvede možnost ustreznega kaznovanja v primeru kršitve predpisov EU.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo o vrednotenju in oceni akcijskega načrta za zaščito in dobro počutje živali 2006–2010, v katerem se predlaga vzpostavitev strožjega sistema nadzora in uvedba učinkovitejših kazni za lastnike živali, ki ne upoštevajo zahtev glede dobrega počutja živali, določenih z zakonom. Nujno je, da se evropskim kmetom v okviru nove skupne kmetijske politike povrnejo višji proizvodni stroški, ki so povezani z zahtevnejšimi standardi dobrega počutja živali.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson in Marita Ulvskog (S&D), v pisni obliki. – (SV) Potem ko smo švedski socialni demokrati nekaj časa oklevali, smo se odločili, da bomo glasovali za to poročilo o dobrem počutju živali v Evropi. Želeli bi si bolj ambiciozen pristop k evropskemu dobremu počutju živali in nočemo, da bi bila ta zaščita formulirana tako, da bi posameznim državam članicam preprečila določitev standardov, ki so višji od standardov v predpisih EU. Vendar smo se odločili, da bomo poročilo šteli za del stalnega procesa, ki bo postopoma omogočil izpolnjevanje teh standardov, zato smo glasovali za poročilo.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Strinjam se s poročevalko v senci skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) gospo Jeggle, ki pravi, da je potreben doslednejši pristop k dobremu počutju živali, vendar to ne pomeni, da so potrebni nadaljnji zakoni in predpisi. Poleg tega moram pripomniti – ne da bi zmanjševal pomen vprašanja zaščite dobrega počutja živali –, da preveč predpisov in standardov v končni analizi lahko negativno vpliva na trg.

Ne smemo pozabiti, da več ko je standardov, težje jih proizvajalci izpolnjujejo in manj konkurenčna je živinoreja v Evropi. Poleg tega zaradi prekomerne zaščite živali ne smemo pozabiti na druge vrednote, ki so enako pomembne, in da je pomembno, da se tako kot gospodarska konkurenčnost ohranijo tudi vzdržnost poljedelstva in živinoreje ter celo nekatere nacionalne tradicije.

Po drugi strani pa je treba zdravje ljudi zaščititi pred boleznimi, ki jih prenašajo živali (bodisi prosto živeče živali, hišne živali ali živali, namenjene za prehrano ljudi), in za to so potrebne znanstvene raziskave, ki nam bodo pokazale, kako naj bolje uredimo in zaščitimo javno zdravje.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Višja raven dobrega počutja živali od vzreje do zakola lahko pozitivno vpliva na varnost in kakovost proizvodov. Evropski standardi na tem področju so eni od najvišjih na svetu. Vendar izpolnjevanje teh standardov ne sme postavljati evropski proizvajalcev v podrejeni položaj na evropskem trgu. Resnica je, da ti standardi kmetom EU nalagajo operativno, finančno in upravno breme. Za obstoj poštena konkurence v zvezi s proizvajalci, ki niso iz Unije, je potrebna vzajemnost standardov. Zato je treba evropskim kmetom povrniti višje proizvodne stroške, ki so povezani z višjimi standardi dobrega počutja živali. Ta vračila se morajo financirati iz programov subvencij nove skupne kmetijske politike po letu 2013. Poudaril bi, da mora evropsko politiko za zaščito živali spremljati skladna trgovinska politika. Poudaril bi, da vprašanja dobrega počutja živali niso omenjena niti v okvirnem sporazumu

iz julija 2004 niti v katerem koli drugem ključnem dokumentu kroga pogajanj Svetovne trgovinske organizacije (STO) v Dohi. Zato nadaljnji standardi dobrega počutja živali, ki negativno vplivajo na konkurenčnost proizvajalcev, ne smejo biti uvedeni, dokler teh standardov ne sprejmejo naši trgovinski partnerji v STO.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) V sprejetem poročilu je več pomembnih vidikov, ki so pozitivni: prvič, da je treba urediti uvoz in zagotoviti, da vse živali in meso, ki se uvozijo iz tretjih držav, izpolnjujejo iste zahteve glede dobrega počutja živali, kot veljajo v EU; drugič, da je treba ustrezno kriti dodatne stroške, nastale zaradi spodbujanja dobrega počutja živali; tretjič, da se prizna omejena zmogljivost za naložbe mnogih malih in srednje velikih proizvajalcev, ki so oškodovani zaradi nepravilnega delovanja verige preskrbe s hrano; in na koncu, da se predlagajo spodbude za regionalno rejo, dajanje na trg in zakol živali zato, da se preprečijo dolgi prevozi rejnih živali ali živali za zakol. Žal poročilo ne priznava, da sedanja skupna kmetijska politika (SKP) spodbuja in daje prednost modelom intenzivne proizvodnje, ki so pogosto nezdružljivi z dobrim počutjem in zdravstvenim varstvom živali. Poročilo bi lahko šlo in bi moralo iti še dlje s kritiko sedanje SKP, zavrnitvijo njenega produktivizma in zagovarjanjem nove kmetijske politike. Poleg tega so v njem predlogi, ki so nerealni in komaj izvedljivi, kot je razvoj satelitskega sistema za sledenje prevozu živali.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Imam dve pripombi v zvezi s tem poročilom. Čeprav poročevalka svoje logike ne izpelje povsem do konca, je razveseljivo, da se ta parlament končno začne zavedati številnih težav. Naši proizvajalci in rejci so s tem, ko se zanje določijo zakonita pravila, kaznovani v sistemu globalne ultraprste trgovine, v katerem ima STO socialne, okoljske ali druge pomisleke za netarifne trgovinske ovire. Ali moram koga opomniti, da je ta isti parlament vedno dajal prednost trgovini in da je zato soodgovoren za ta položaj? Preseneča me tudi to, da sploh ni omenjeno nazadovanje zakonodaje, ki ga je vsilila Komisija, zlasti v zvezi z ekološko pridelavo, kar ne vpliva samo na kakovost proizvodov, temveč tudi na dobro počutje živali in zdravje ljudi. Drugič, čas je za priznanje, da je spoštovanje, navajam, „običajev, predvsem v zvezi z verskimi obredi in kulturnimi tradicijami“ lahko v nasprotju s temi standardi, za katere trdite, da jih zagovarjate, ter z resnično evropskimi tradicijami in praksami. Nesprejemljivo je, da lahko neke tuje skupnosti na podlagi tega vztrajajo pri krutih metodah zakola in celo priporočajo kršenje predpisov EU na tem področju.

Dan Jørgensen (S&D), v pisni obliki. – (DA) Danski socialni demokrati so glasovali za poročilo o dobrem počutju živali v EU. Podpiramo ambiciozno politiko dobrega počutja živali, ki povečuje stopnjo upoštevanja dobrega počutja živali v skladu s členom 13 Pogodbe o delovanju Evropske unije – po možnosti v obliki sistema pozitivnih spodbud. Ne podpiramo pa tega, da se evropskemu kmetijskemu sektorju zaradi finančne izgube, povezane z upoštevanjem dobrega počutja živali, avtomatično dodelijo nova sredstva.

Jarosław Kalinowski (PPE), v pisni obliki. – (PL) Menim, da je dobro počutje živali prednostna naloga, ki ima velik vpliv na javno zdravje in evropsko gospodarstvo. Nujno je, da se hitro in učinkovito izvaja dosledna zakonodaja na tem področju ter ustanovi institucija, ki bo usklajevala področje dobrega počutja živali. Zdaj je obstoječi akcijski načrt Skupnosti izveden v zadovoljivi meri, vendar bo v prihodnosti treba več pozornosti nameniti vprašanju prevoza živali in sledenja živalim. Prizadevati si moramo za zmanjšanje razlik med sedanjimi ravnmi standardov dobrega počutja živali v različnih državah Unije, ker zdaj obstajajo velike razlike med življenjskimi razmerami za živali in ker narašča destabilizacija trgov z živino.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Pozdravljam dejstvo, da je Evropa na tem področju dosegla eno od najvišjih ravni na svetu. Vzpostavitev strožjega sistema nadzora in uvedba učinkovitejših kazni za lastnike živali, ki ne upoštevajo zahtev glede dobrega počutja živali, določenih z zakonom, sta nujni, a ker se zaradi takih ukrepov povečajo stroški za kmete, podpiramo subvencije za nadomestila, ki so vključene v ta načrt in v program subvencij nove skupne kmetijske politike po letu 2013. Treba je poudariti, da bi morala EU poleg tega načrta določiti tudi stroga in natančno opredeljena pravila za druge države, ki ne upoštevajo teh standardov in so tako nepoštena konkurenca za kmete EU.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) EU si že leta prizadeva za standardizirane direktive o zadevah, povezanih z živinorejo. Napredek je bil dosežen zlasti na področju intenzivne živinoreje, vendar je treba opraviti še nekaj dela. V vsakem primeru se zdi smiselno nadaljevati z akcijskim načrtom, predvsem v povezavi z izvajanjem obstoječih zakonov in direktiv. Glede tega je očitno treba ponovno omeniti problem z uvozom psov z vzhoda, v zvezi s čimer še niso zaprte vse vrzeli v obstoječih predpisih. Bolne in zanemarjene živali, ki so večinoma veliko prezgodaj ločene od mater, se prevažajo na zahod v najbolj klavrnih pogojih, da bi se tu prodale za veliko denarja. To poročilo je treba šteti za pozitiven korak v pravo smer in zato sem glasoval zanj.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), v pisni obliki. – (DA) Glasoval sem za samoiniciativno poročilo Evropskega parlamenta o vrednotenju in oceni akcijskega načrta za zaščito in dobro počutje živali (poročilo gospe Paulsen), ker v celoti podpiram cilj, da se v EU okrepi dobro počutje živali.

Vendar v poročilu ni jasno, ali bo EU vzpostavila največjo možno uskladitev na tem področju. Nikakor ne bi mogel podpreti prihodnjega predloga, ki bi državam članicam preprečil, da bi pripravile obvezne standarde za dobro počutje živali, ki bi bili boljši od standardov, o katerih smo se sposobni dogovoriti na ravni EU.

Nasprotno, menim, da je za nadaljnje prizadevanje za boljše dobro počutje živali nujno, da so na tem področju lahko na čelu države članice.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), v pisni obliki. – (SV) Glasovala sem za poročilo gospe Paulsen o zakonodaji o dobrem počutju živali. Vendar bi rada poudarila, da je pomembno, da ta zakonodaja predstavlja minimalne standarde. Države članice in regije morajo imeti možnost za izvajanje korenitejše zakonodaje o dobrem počutju živali.

Nuno Teixeira (PPE), v pisni obliki. – (PT) Poročilo, o katerem smo glasovali danes, objektivno in kritično ocenjuje rezultate akcijskega načrta za zaščito in dobro počutje živali 2006–2010 ter določa realistične in nujne cilje za rast – v smislu napredka – proizvodnje in porabe živil v Evropski uniji. Točka, ki bi jo rad izpostavil, je priznanje, da proizvodi boljše kakovosti pomenijo večje stroške za proizvajalce, zlasti primarne proizvajalce, kar pa običajno ne pomeni večjega povpraševanja na trgu, saj le peščica potrošnikov izbere dražje proizvode.

Poročilo zato poudarja, da je treba tem istim proizvajalcem dati nadomestilo za njihova prizadevanja. Omeniti je treba tudi namen, da se za proizvode tretjih držav določijo predpisi, ki veljajo za proizvode EU, saj to zagotavlja pošteno in uravnoteženo konkurenco v trgovini. Za konec, zdi se mi pomembno zagovarjati ustanovitev evropskega usklajevalnega organa in sprejetje splošne in skupne zakonodaje, da se uskladijo najboljše prakse in vzpostavijo nadzorni mehanizmi.

Daniël van der Stoep (NI), v pisni obliki. – (NL) Čeprav nizozemska Stranka za svobodo (PVV) podpira dobro počutje živali, je to zadeva držav članic in ne EU.

Artur Zasada (PPE), v pisni obliki. – (PL) Danes smo sprejeli pomembno resolucijo o oceni akcijskega načrta Evropske komisije za zaščito in dobro počutje živali 2006–2010. Visoki standardi za zdravstveno varstvo živali niso potrebni samo zaradi etičnih argumentov, temveč tudi zaradi skrbi za varnost in kakovost živalskih proizvodov in to nedvomno vzpostavlja pozitivno, zanesljivo evropsko kmetijsko znamko.

Poročilo: Stéphane Le Foll (A7-0060/2010)

Richard Ashworth (ECR), v pisni obliki. – Čeprav podpiramo ukrepe za upravljanje in varstvo evropskih gozdov, ne podpiramo vzpostavitve nove evropske gozdarske politike, ki bi pristojnosti na tem področju prenesla na Evropsko unijo. Poročilo se nanaša tudi na direktivo o varstvu tal, zakonodajo, ki ji delegacija britanskih konzervativcev nasprotuje, saj s tlemi lahko najboljše gospodarijo države članice, ker uporaba istih pravil za vsa tla od severne Finske do južne Grčije ne bo prav nič koristila kmetom v Združenem kraljestvu. Kmetje Združenega kraljestva že izpolnjujejo zelo visoke prostovoljne standarde za gospodarjenje s tlemi in so standarde še izboljšali. Direktiva o varstvu tal, kakor jo je predlagala Evropska komisija, je bila z veliko vidikov pomanjkljiva, britanskim kmetom, za katere menimo, da znajo bolje upravljati svoja zemljišča kot evropski birokrati, pa bi prinesla samo še več predpisov, več stroškov in manj prilagodljivosti.

Sophie Auconie (PPE), v pisni obliki. – (FR) Menim, da je bistvena kakovost poročila o kmetijstvu EU in podnebnih spremembah to, da združuje varstvo okolja in spodbujanje močnejšega evropskega kmetijskega sektorja. Dejansko mora kmetijski sektor odločno napredovati v smeri proizvodnih sredstev, ki so bolj spoštljiva do okolja in bolj trajnostna.

Vendar ti cilji nikakor ne smejo biti pretveza za oslabitev kmetijstva v EU. Zato moramo zagotoviti boljšo uporabo sredstev in sledljivost proizvodov. Tako sem glasovala za to poročilo, ker upošteva ta ravnovesja.

Zigmantas Balčytis (S&D), v pisni obliki. – To poročilo sem v celoti podprl. Bližajoča se reforma SKP bo morala upoštevati številna vprašanja, vključno s podnebnimi spremembami. Že zdaj je jasno, da bodo podnebne spremembe negativno vplivale na kmetijstvo EU, zlasti v južnih in jugovzhodnih regijah. Tako bo nova SKP morala odgovarjati vse glasnejši javnosti, ki zahteva bolj trajnostno kmetijsko politiko. Ta politika se trenutno z okoljskimi vprašanji ne ukvarja povezano. Novih izzivov, kot so podnebne spremembe, upravljanje vode, obnovljivi viri energije in biotska raznovrstnost, se v pregledu SKP ni dovolj upoštevalo.

Prepričan sem, da mora SKP postati prehranska in okoljska kmetijska politika s pravičnejšimi in bolj trajnostnimi sistemi pomoči za proizvodnjo, obenem pa zagotoviti vzdrževanje površin na podeželju, ohranjanje biotske raznovrstnosti, zajemanje ogljika in zanesljivo preskrbo s hrano.

Jean-Luc Bennaïmias (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Skupna kmetijska politika je ključno področje v boju proti podnebnim spremembam v naslednjih letih. Poročilo, ki ga je predložil gospod Le Foll, v skladu s tem preudarno umešča podnebno vprašanje v središče SKP.

Podnebne spremembe so kmetijstvu zadale dvojni udarec. Kmetijstvo je prvo, ki občuti posledice zaradi večjega števila suš in naravnih nesreč. Vendar je tudi izvor 9 % emisij toplogrednih plinov v Evropi. Evropski parlament dokazuje, da so uspešni ukrepi v našem dosegu.

Dušikova gnojila, ki jih uporabljajo kmetje, so pomembni onesnaževalci z emisijami CO₂. Z načrtovanjem njihove uporabe, s spodbujanjem gnojil na osnovi organskih odpadkov in s poudarjanjem ekološkega kmetovanja bomo močno zmanjšali emisije toplogrednih plinov. Tudi metan iz živalskih iztrebkov je obnovljiv vir energije. Poleg tega so evropski gozdovi in tla neverjetni zbiralniki CO₂.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Evropska unija je največja uvoznica kmetijskih proizvodov na svetu, vendar pozdravljam tudi spodbudo notranji proizvodnji z minimalnim vplivom na podnebne spremembe. Sklepi iz poročila, o katerem je Evropski parlament razpravljal v sredo, nas opozarjajo na to, da ima uvoz kmetijskih proizvodov iz tretjih držav veliko škodljivejši vpliv na okolje kot notranja proizvodnja, za katero veljajo strožji predpisi o zmanjšanju emisij ogljikovega dioksida, ki prispevajo k podnebnim spremembam.

Kmetijstvo je bilo in bo glavni vir hrane na svetovni ravni. Po podatkih Organizacije Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo se mora kmetijska proizvodnja v naslednjih 40 letih povečati za 70 %, da bo izpolnila potrebe svetovnega prebivalstva. Evropska unija mora začeti pripravljati politike ali pa nujno izvajati obstoječe politike, da prepreči dolgoročno krizo. Te politike morajo biti podprte z ambicioznimi cilji za zmanjšanje emisij ogljikovega dioksida s škodljivim vplivom na okolje, ker se vrtimo v začaranem krogu. Po podatkih strokovnjakov bo kmetijstvo, ki se izvaja brez upoštevanja njegovega vpliva na okolje, povzročilo globalno segrevanje, kar bo vodilo do velikih težav, celo v smislu dolgoročnega izvajanja kmetijstva.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Evropsko kmetijstvo prispeva k doseganju ciljev Unije za blažitev podnebnih sprememb za leto 2020. Emisije toplogrednih plinov so se zmanjšale zaradi povečane učinkovitosti kmetijstva EU, stalnih inovacij, uporabe novih tehnik, kot je skladiščenje CO₂ v tleh, ter razvoja proizvodnje obnovljive in trajnostne energije. Inovacije morajo zato imeti pomembnejšo vlogo pri zmanjševanju vpliva kmetijstva na podnebne spremembe in okoljskih posledic kmetijstva. Pozivam k uporabi evropskih sredstev iz kmetijskega sektorja za razvoj tehnologije, da se ta sektor prilagodi boju proti podnebnim spremembam. Vloga kmetijstva v procesu boja proti podnebnim spremembam mora upoštevati konkurenčnost kmetijskega in živilskega sektorja EU na svetovnem trgu, zato je treba najti rešitve, ki konvencionalnemu kmetijstvu omogočajo, da prispeva k trajnostnemu upravljanju okolja, obenem pa ga ščiti pred špekulacijami z živili na trgu blaga in protekcionizmom mednarodne trgovine.

Marielle De Sarnez (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Delegacija Demokratičnega gibanja v Evropskem parlamentu pozdravlja sprejetje poročila o kmetijstvu EU in podnebnih spremembah. Delegacija odobrava poudarjanje novih izzivov, s katerimi se bo morala spoprijeti skupna kmetijska politika, kot so podnebne spremembe, vprašanje vode, obnovljivi viri energije, biotska raznovrstnost in gospodarjenje s tlemi (zajemanje ogljika, sposobnost zadrževanja vode in mineralnih snovi, biološko življenje in tako naprej). Delegacija Demokratičnega gibanja je v enakem duhu želela, da bi bila vzpostavljena skupna evropska gozdarska politika, tako da bi se spodbudilo trajnostno upravljanje gozdov in gozdarske proizvodnje ter bolje izkoristili prispevki lesne industrije in njen gospodarski razvoj. Vse to so bistvena vprašanja. V prihodnji kmetijski politiki bo moral biti prostor zanje.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo o kmetijstvu EU in podnebnih spremembah, ker so v poročilu predloženi posebni ukrepi, ki lahko prispevajo k temu, da kmetijstvo postane bolj trajnostno. Kmetijstvo je ena od dejavnosti, ki so najbolj prizadete zaradi podnebnih sprememb, pa tudi ena od dejavnosti, ki največ prispevajo k emisijam CO₂. Prihodnji pregled skupne kmetijske politike mora spodbuditi razvoj praks, ki omogočajo boljše prilagojenost evropskega kmetijstva posledicam podnebnih sprememb, obenem pa prispevajo tudi k upočasnitvi podnebnih sprememb.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson in Marita Ulvskog (S&D), v pisni obliki. – (SV) Švedski socialni demokrati smo glasovali proti delu poročila, ki poziva k skupni gozdarski politiki v EU. Menimo, da bi morale države članice še naprej odločati o zadevah, povezanih z gozdarsko politiko.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Kmetijstvo je odgovorno za 9,3 % vseh emisij CO₂ v Evropski uniji, medtem ko je bilo leta 1990 odgovorno za 11 % teh emisij. Priča smo bili stalnemu in postopnemu zmanjševanju emisij toplogrednih plinov in kmetijstvo je pozitivno prispevalo k izpolnitvi ciljev za zmanjšanje emisij, ki jih je določila Evropska unija.

Poleg tega moram poudariti, da je treba okoljska vprašanja v zvezi s kmetijskim sektorjem, čeprav so upravičena in potrebna, ustrezno uskladiti z učinkom predlogov v smislu trajnosti in produktivnosti kmetijstva. Ravno zaradi tega je treba pri reformi skupne kmetijske politike pozorno preučiti odnos med kmetijstvom in varstvom okolja, pri tem pa se ne sme pozabiti, da kmetijstvo poleg tega, da negativno vpliva na okolje (predvsem zaradi emisij CO₂), tudi odločilno prispeva k ohranitvi in upravljanju naravnih virov, zeleni rasti ter upravljanju pokrajine in biotske raznovrstnosti. To so ugodni stranski učinki kmetijstva, ki jih je treba ustrezno upoštevati pri vseh predlogih za preučitev odnosa med kmetijstvom in okoljem.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Kmetijstvo je neposredno vključeno v vprašanje podnebnih sprememb, saj prispeva del emisij toplogrednih plinov, obenem pa je samo prizadeto zaradi podnebnih sprememb. Negativne posledice podnebnih sprememb se že občutijo, saj suše in erozija tal povzročajo velike težave, zlasti v južnih državah članicah. Vendar kmetijstvo lahko prispeva tudi k boju proti podnebnim spremembam in ima velik potencial za trajnostni razvoj. Zato mora skupna kmetijska politika spodbujati kmetijske prakse, ki omejujejo emisije in/ali izboljšujejo fiksiranje ogljika, saj sta kmetijstvo in gozdarstvo glavna gospodarska sektorja, ki lahko zajemata CO₂, ki nastaja zaradi človekovih dejavnosti, ter ga shranjujeta in skladiščita v zemlji. Napredovati moramo v smeri bolj trajnostnega kmetijstva, kar pomeni večjo učinkovitost. Po podatkih Organizacije Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo bi se morala tudi svetovna proizvodnja hrane do leta 2050 povečati za 70 %, da bi bilo mogoče obvladovati povečanje števila svetovnega prebivalstva. Proizvesti bomo morali več, vendar na trajnostni način, za kar so potrebni večja učinkovitost, sprejetje najboljših tehnik in praks ter povečanje naložb v znanstvene raziskave za to področje.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Preučitev posledic podnebnih sprememb za kmetijstvo je ustrezno vprašanje, tako kot je ustrezno, povsem upravičeno in potrebno, da kmetijska dejavnost postane bolj združljiva z ohranjanjem vrste stvari naravnega in kulturnega pomena, kot so tla, pokrajina in biotska raznovrstnost. Vendar zaradi teh vprašanj ne smemo pozabiti, da je glavna vloga kmetijstva proizvodnja hrane, ta vprašanja pa tudi ne smejo biti pretveza za spremembe skupne kmetijske politike (SKP), ki poslabšujejo že zdaj resno in nesprejemljivo odvisnost različnih držav od uvoza hrane, tako držav članic – kakor je primer Portugalske – kot tretjih držav. Takšna odvisnost ogroža neodvisno in zanesljivo preskrbo prebivalcev teh držav s hrano v imenu domnevno nedotakljive "konkurenčnost[i] kmetijske in živilske industrije EU na svetovnem trgu". V tem poročilu bi morale biti vsaj nekaj vrstic namenjenih temu, da je treba opustiti produktivistični model, ki je oblikoval zaporedne reforme SKP, ter žalostnim socialnim in okoljskim posledicam tega modela; na žalost to ni omenjeno niti z eno besedo. V času, ko se soočamo s poskusi Evropske komisije, da bi vsilila interese kmetijsko-živilskih multinacionalk v zvezi s širitvijo gensko spremenjenih kultur, bi se moralo poročilo izogniti tudi vsem nejasnostim.

Sylvie Guillaume (S&D), v pisni obliki. – (FR) Podprla sem poročilo mojega kolega francoskega socialista gospoda Le Folla, ker poročilo zagovarja zamisel, da se mora evropsko kmetijstvo še naprej prilagajati, kakor se je že začelo, posledicam podnebnih sprememb in pripravljati na vpliv, ki ga bodo te spremembe imele v prihodnosti na mnoge regije Evropske unije. Dejansko ima kmetijstvo odločilno mesto in vlogo v boju proti globalnemu segrevanju. To je bistveno vprašanje, ko gre za to, da se zagotovi zanesljiva preskrba s hrano in da se stopi na pot do trajnosti. V tem okviru mora SKP po letu 2013 nujno vključevati to „podnebno“ razsežnost z zagotavljanjem rešitev in pomoči za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, s spodbujanjem skladiščenja ogljika v tleh, z razvijanjem proizvodnje obnovljive in trajnostne energije ter z najvišjim možnim povečanjem fotosinteze.

Dan Jørgensen (S&D), v pisni obliki. – (DA) Danski socialni demokrati so glasovali za poročilo (A7-0060/2010) o kmetijstvu in podnebnih spremembah. Podpiramo ambiciozno kmetijsko politiko, ki bo evropski kmetijski sektor opremila za spopadanje s podnebnimi spremembami, vendar ne podpiramo tega, da se evropski kmetijski politiki dodelijo nova sredstva.

Jarosław Kalinowski (PPE), v pisni obliki. – (PL) Pri vprašanju podnebnih sprememb se kmetijstvo ne bi smelo obravnavati kot škodljiva gospodarska panoga. Ravno nasprotno, obravnavati bi ga bilo treba kot

industrijo, ki nima samo najboljših možnosti za prilagoditev spremembam ekosistema, temveč omogoča tudi učinkovit boj proti škodljivim učinkom globalnega segrevanja. Zdaj smo priča znatnemu znižanju ravni emisij CO₂ v kmetijstvu v primerjavi s preteklimi desetletji. Naložbe v razvoj podeželja in tako v drugi steber SKP bodo omogočile boljše izobraževanje kmetov, tehnološko posodobitev kmetij in tudi primeren nadzor in kontrolo okolja in ohranjanja biotske raznovrstnosti. Rezultat ustreznega upravljanja kmetij bosta zajemanje ogljika in večja zanesljivost preskrbe s hrano. Inovativne raziskave in ustrezne naložbe v okviru SKP bodo pomagale, da bo kmetijstvo postalo močno orodje v boju proti podnebnim spremembam in onesnaževanju ozračja.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) To poročilo podpira produktivizem in liberalizem, kar je v nasprotju s splošnim interesom. Ta je odvisen od spoštovanja ljudi in našega ekosistema. Produktivizem in kapitalizem ne dopuščata ničesar od tega. Vendar se s prednostjo, ki se daje kratkim stikom (čeprav se jih ne imenuje tako), prednostjo, ki se daje obnovljivim virom energije, pregledom dragih namakalnih sistemov ali celo poimenovanjem blažitve posledic podnebnih sprememb kot „javno dobro“ preveč popušča našim argumentom, da bi bilo to mogoče spregledati.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Podnebne spremembe so postopoma postale resničnost, s katero se bomo morali vsi spopasti kot s prednostno nalogo za politiko EU. Pojav podnebnih sprememb škoduje kmetijstvu, kar po nedavno objavljenih poročilih kaže na zelo nespodbudne obete za ta sektor. Očitno bodo podnebne spremembe najbolj prizadele predvsem države južne Evrope. Nujno je, da se skupna kmetijska politika z ustreznimi ukrepi odzove na podnebne spremembe in podpre boljše upravljanje virov. Optimizacija vodnih virov, izbira sort, izbranih zaradi njihove odpornosti proti podnebnim spremembam in boleznim, zaščita tal pred erozijo, ohranjanje pašnikov, povečano pogozdovanje, sanacija uničenih površin, boljše gospodarjenje z gozdovi, tako da se omeji nevarnost požarov, ter novi ukrepi za spremljanje in nadzor bolezni so izjemno pomembni ukrepi za prilagoditev evropskega kmetijstva posledicam globalnega segrevanja. Kmetje bodo čedalje bolj odvisni od stanja podnebja, zato odobravamo vse ukrepe, ki odpravljajo to težavo.

Rovana Plumb (S&D), v pisni obliki. – (RO) Za to poročilo sem glasovala, ker menim, da je kmetijstvo proizvodni sektor, ki je prizadet zaradi posledic podnebnih sprememb in izpostavljen pritisku, ki je povezan s tem. Obenem pa je ta sektor neposredno povezan s cilji za blažitev posledic podnebnih sprememb s tem, ko pomaga zmanjševati emisije toplogrednih plinov ter ohranяти in zagotavljati zadovoljivo upravljanje vodnih virov ali pa spodbuja proizvodnjo ter decentralizira trajnostne in obnovljive vire energije. V zvezi s tem lahko države vzhodne Evrope z zelo razvitimi kmetijskimi sektorji v celoti izkoristijo razvoj industrije biogoriv ter tako prispevajo k rasti prihodkov na podeželju in ustvarjanju „zelenih“ delovnih mest (na primer, predvideva se, da bo do leta 2020 v kmetijskem sektorju ustvarjenih 750 000 delovnih mest, povezanih z obnovljivimi viri energije).

Frédérique Ries (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Dobrodošle so vse pobude, ki so namenjene zmanjšanju globalnega segrevanja. To je nadaljevanje včerajšnjega dogajanja v Evropskem parlamentu, kjer se je 1 500 izvoljenih uradnikov iz večjih evropskih mest zavezalo, da bodo do leta 2020 zmanjšali emisije toplogrednih plinov za več kot 20 %. Današnje sprejetje poročila gospoda Le Folla o prilagoditvi evropskega kmetijstva podnebnim spremembam je v skladu s tem pristopom. Ne pozabimo, da je kmetijski sektor odgovoren za skoraj 10 % emisij CO₂. Kmetijstvo lahko veliko pridobi s predvidevanjem škodljivih posledic podnebnih sprememb v zvezi s poplavljenimi območji, krčenjem kmetijskih površin, krčenjem gozdov in nepredvidljivimi pridelki. Zato je treba graditi na trajnostnem vidiku kmetijstva. Spodbujanje razumne uporabe gnojil in pesticidov bo skupaj s povečanjem raznolikosti kmetijske proizvodnje in živinoreje kmetom zagotovilo veliko več samostojnosti in izboljšano kapitalsko podlago. Očitno je, da mora evropsko kmetijstvo imeti pomembno vlogo v boju proti podnebnim spremembam. Obstaja več možnosti: uporaba ponorov ogljika, oskrba z energijo iz obnovljivih virov in nove namakalne tehnike. Te zamisli je treba le še pretvoriti v konkretne politike in jih vključiti v spremenjeno SKP po letu 2013.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), v pisni obliki. – (SV) Glasovala sem proti temu poročilu. Razlog za to je, da gospod Le Foll zagovarja skupno gozdarsko politiko. Gozdarska politika je nacionalna zadeva: države članice EU se med seboj zelo razlikujejo. Menim tudi, da razen v zvezi s čezmejnimi okoljskimi vprašanji ni primerno, da bi se o kmetijski politiki odločalo na ravni Unije, še posebej ne po širitvi EU na 27 držav. Vendar želim, da so odločitve, dokler obstaja skupna kmetijska politika EU, čim boljše in da so jasno namenjene obravnavanju podnebnih sprememb. Zelo sem naklonjena mnogim predlogom gospoda Le Folla za obravnavanje podnebne grožnje, ključnega vprašanja našega časa, vendar je priporočanje skupne gozdarske politike napačna pot.

József Szájer (PPE), *v pisni obliki*. – Za zapisnik: kot „chief whip“, vodja skupine PPE, odgovoren za glasovalno disciplino, izjavljam, da je skupina PPE sprva nameravala glasovati proti odstavku 18/2 (poimensko glasovanje). Skupina je naredila tehnično napako.

Marc Tarabella (S&D), *v pisni obliki*. – (FR) Glasoval sem za poročilo gospoda Stéphana Le Folla. Tako sem glasoval, ker sem prepričan, da bo imelo kmetijstvo pomembno vlogo pri težavah, povezanih z obravnavanjem globalnega segrevanja. Naše kmetijstvo bo pomagalo Evropski uniji pri izpolnjevanju njenih ciljev glede zmanjšanja emisij. Pozdravljam sprejetje odstavkov 18 in 20 glede spoštljivega odnosa in izboljšanja kakovosti tal s fiksiranjem ogljika ter uporabe biomase za ogrevanje, ki lahko znatno zmanjšata škodljiv vpliv podnebnih sprememb. Trdno sem prepričan, da bo SKP sčasoma postala bolj trajnostna. Podpiram okolju prijazno skupno kmetijsko politiko!

Viktor Uspaskich (ALDE), *v pisni obliki*. – (LT) Podnebne spremembe lahko prizadenejo kmetijstvo: lahko pride do pomanjkanja vode, lahko se pojavijo nove bolezni in lahko se pregreje živina. Kmetijstvo lahko pomaga upočasniti podnebne spremembe, vendar mora biti pripravljeno tudi na prilagoditev posledicam globalnega segrevanja. Skupna kmetijska politika (SKP) mora priznati posledice globalnega segrevanja in sprejeti ukrepe za zmanjšanje podnebnih sprememb. To je mogoče doseči s spodbujanjem čistih in obnovljivih virov energije, z zagotavljanjem geološkega skladiščenja ogljikovega dioksida ter z omejitvijo emisij toplogrednih plinov. Vendar stroški, povezani s prilagoditvijo SKP in zmanjšanjem podnebnih sprememb, še niso jasni. Potrebna je temeljita analiza gospodarske koristi. Podnebne spremembe so resnična grožnja, vendar je kratkoročno potrebno boljše upravljanje virov. Širitev EU je zelo vplivala na kmetijstvo EU. 6 milijonom kmetov obstoječe EU se je pridružilo še 7 milijonov kmetov. Podeželje predstavlja 90 % ozemlja EU in več kot polovica tega območja je vključena v kmetijsko dejavnost. Že samo to dejstvo poudarja pomen kmetijske dejavnosti za naravno okolje EU. Na konferenci v Varšavi februarja 2010 so Litva in še osem držav članic EU podpisale izjavo o novi SKP kot nadaljnji izraz solidarnosti in spoštovanja. Evrope ne smemo deliti na „nove“ in „stare“ države članice; pokazati moramo solidarnost. Za zagotovitev stabilnega in poštenega prihodka za evropske kmete po letu 2013 in za zmanjšanje podnebnih sprememb potrebujemo močno evropsko kmetijsko politiko.

Poročilo: Herbert Dorfmann (A7-0056/2010)

Sophie Auconie (PPE), *v pisni obliki*. – (FR) Glasovala sem za to odlično poročilo Italijana gospoda Dorfmanna o procesu, ki ga je začela Evropska komisija, da bi revidirala merila za odobritev statusa „kmetijskega zemljišča z naravnimi omejitvami“ in zato izravnalnega nadomestila za trajne naravne omejitve (ICHN). Še posebej bi morali poudariti pomen odstavka 18 tega poročila, ki že odklanja podporo merilom, ki jih je predlagala Evropska komisija: „poudarja, da je mogoče končno mnenje o izbrani osnovni teritorialni enoti ter merilih in mejnih vrednosti, ki jih je predlagala Komisija, podati šele, ko bodo na voljo podrobni zemljevidi, ki jih bodo izdelale države članice [...]“.

Liam Aylward (ALDE), *v pisni obliki*. – (GA) Glasoval sem za poročilo gospoda Dorfmanna o kmetijski dejavnosti na območjih z naravnimi omejitvami (območjih z omejenimi možnostmi).

Približno 75 % ozemlja na Irskem je določenega za območje z omejenimi možnostmi in sedanja shema zagotavlja pomoč približno 100 000 kmečkim družinam. Ta shema je nujna za preživetje in razvoj podeželja, za boj proti opuščanju zemljišč ter za zaščito biotske raznovrstnosti in varstvo okolja. S pravilnim financiranjem lahko ta shema zagotovi dohodkovno pomoč za kmete, ki kmetujejo v zelo težkih razmerah.

Ker je kmetijska dejavnost na Irskem omejena zaradi mraza in vlažnih vremenskih razmer, sem zadovoljen, da poročilo omenja težave, povezane s kmetijsko dejavnostjo na vlažnih tleh, ki jih ni mogoče obdelovati. Prav tako pozdravljam omembo „dni za obdelavo tal“, ki prispeva k upoštevanju medsebojnega vpliva vrste tal in podnebja.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *v pisni obliki*. – (RO) Menim, da bo uporaba enotnih meril poenostavila izvajanje sheme plačil za območja z naravnimi omejitvami po vsej Evropski uniji ter zagotovila večjo preglednost in enotno obravnavanje upravičencev teh shem podpore.

Nad vse pomembno je, da se ta podpora osredotoči na območja, ki so najbolj prizadeta zaradi opuščanja zemljišč. Obenem je treba kot del izvajanja upoštevati naslednja merila: nastati ne smejo nobeni dodatni stroški in upoštevati je treba vpliv, ki ga bo imela sprememba razmejitve na območjih, kjer ima kmetijstvo ključno vlogo v lokalnem gospodarstvu. V zvezi s tem menim, da je ustrezno, da se na območjih, na katere bo vplivala sprememba razmejitve, sprejmejo ukrepi, katerih namen je povečati konkurenčnost kmetijskega sektorja in spodbuditi raznolikosti.

Robert Dušek (S&D), v pisni obliki. – (CS) Namen poročila o podpori za podeželske regije z omejenimi možnostmi je ponovno opredeliti območja EU z omejenimi možnostmi ter spremeniti njihovo finančno in strukturno pomoč. Države članice so kot območje z omejenimi možnostmi do zdaj določile več kot polovico vseh kmetijskih zemljišč v EU, zato je nujno, da se ponovno opredelijo pojmi in pogoji, ki veljajo za taka zemljišča. Podpora za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada državam članicam v okviru izboljšav okolja in podeželja omogoča plačila zaradi naravnih omejitev na gorskih območjih in plačila za druga območja z omejenimi možnostmi. Ta plačila morajo v okviru neprekinjene uporabe kmetijskih zemljišč prispevati k ohranjanju podeželja in podpori sistemov sonaravnega kmetovanja ter biti namenjena povračilu dodatnih stroškov in izpada dohodka. Revizija je pokazala, da države članice območja z začasno omejenimi možnostmi določajo na podlagi mnogih različnih meril in da ta lahko vodijo do različnih odzivov in različnih ravni plačil med posameznimi državami članicami. Zato pozdravljam predlog poročevalca, da se državam članicam pusti nekaj prostora za pregled novih meril pred začetkom plačil. Vendar bi bilo treba to časovno omejiti, saj bi se celoten proces reforme zaradi apatije nekaterih držav članic lahko zelo zavlekel, kar ne bi samo negativno vplivalo na plačila iz teh skladov, temveč bi tudi prispevalo k zmedenemu pravnemu okolju v posameznih državah članicah. Podpiram celotno poročilo.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Pomoč za podeželska območja z omejenimi možnostmi je bistveni del drugega stebra skupne kmetijske politike (politike za razvoj podeželja), saj je razumljivo, da se regije z naravnimi omejitvami obravnavajo s posebnimi orodji in politikami.

Komisija v tem sporočilu predlaga, da se skladno s členom 50(3) Uredbe (ES) št. 1698/2005 „druga območja z omejenimi možnostmi“ opredelijo v skladu z objektivnimi merili. V ta namen predlaga osem meril za tla in podnebje, ki pri prekoračitvi določenih mejnih vrednosti pomenijo resne omejitve za evropsko kmetijstvo: merila za podnebje (dolgotrajne nizke temperature ali velika vročina), biofizikalna merila (slabo drenirana tla, kamnita, peščena ali ilovnata tla; malo koreninskega prostora; slana tla) in zemljepisna merila (območja z zelo neugodnim razmerjem vlage ali velikim naklonom terena). Ta opredelitev objektivnih meril je dobra, vendar je merila treba preskusiti na terenu, da se preveri njihova zanesljivost in prilagodljivost dejanskim razmeram in specifičnim lastnostim vseh naravnih območij.

Preučiti je treba tudi možnost prehodnega obdobja z lastno shemo za vse regije, ki niso več opredeljene kot območje z omejenimi možnostmi.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Podpora za podeželska območja z omejenimi možnostmi je bistveni del politike za razvoj podeželja. Zagovarjam dodelitev ustreznih nadomestil območjem z omejenimi možnostmi za to, da kmetje pomagajo ohranяти podeželsko okolje in se lotijo trajnostnega kmetijstva, ki zagotavlja javne dobrine, kot so pokrajine, kakovost vode in zraka ter ohranjanje biotske raznovrstnosti. Ta pomoč omogoča socialno in teritorialno kohezijo, ohranja podeželje in mu zagotavlja status območja, ki ima bistven gospodarski in naravni pomen. Tisto, kar se obravnava v tem poročilu, so merila za „druga območja z naravnimi omejitvami“ v skladu s členom 50(3)(a) Uredbe (ES) št. 1698/2005. Skupina strokovnjakov je opredelila osem meril za tla in podnebje, ki pri prekoračitvi določenih mejnih vrednosti pomenijo resne omejitve za evropsko kmetijstvo. Strinjam se, da je treba upoštevati tudi zemljepisno merilo „izoliranost“, ker je to naravna omejitev. Upam, da države članice pri določanju območij z naravnimi omejitvami lahko uporabijo objektivna merila za tla, ki so prilagojena pogojem v njihovem naravnem območju.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Pozitivno je, da obstaja mnenje, da „morajo biti nadomestila za območja z omejenimi možnostmi vezana na aktivno obdelovanje zemlje“ in da „zgolj in samo biofizikalna merila mogoče ne bodo primerna“. Dragocena se nam zdi tudi vključitev zemljepisnega merila „izoliranost“ in izjave, da „se lahko kumulativna uporaba sprejetih meril izkaže kot nujna“. Vendar so ti vidiki v nasprotju z drugimi vidiki v poročilu, še posebej z opredelitvijo „prehodn[ega] obdobj[a]“ za prilagoditev novim merilom; z drugimi besedami, tihi pristanek na nova merila, ki jih je predlagala Komisija. V celoti nasprotujemo temu, da bi se nova merila odražala v prihodnjem razvoju skupne kmetijske politike (SKP), kot se prav tako zagovarja tam, tako da bi ta politika ostala na področju razvoja podeželja s sofinanciranjem; z drugimi besedami, ohranitev drugega načina diskriminacije med državami. Če bi se predlog Komisije izvajal, bi zelo škodil interesom južnih držav, zlasti Portugalske. Zato opozarjamo, da je treba pri pripravi SKP popraviti ta predlog ter prikazati in oceniti uporabo ne samo sklopa biofizikalnih, temveč tudi družbenogospodarskih meril, kot so: BDP na prebivalca, prihodek na delovno enoto družine in kazalniki dezertifikacije.

Lorenzo Fontana (EFD), v pisni obliki. – (IT) To poročilo poudarja pomen, ki ga bo nova skupna kmetijska politika imela za vse države članice. Zaščita območij z naravnimi omejitvami bo ena od glavnih točk te politike, ki jo bodo izvajale EU in regije držav članic, s čimer bo subsidiarnost začela veljati v praksi. Komisija

EU mora upoštevati to subsidiarnost, zlasti pri določanju parametrov, ki bodo opredeljevali ta območja. Komisija ne sme zanemariti dejstva, da bo sanacija območij z naravnimi omejitvami konkretno pomagala kmetijam, ki jih je prizadela sedanja velika kriza, in da bo pomagala ohraniti okolje v dobrem stanju. Naj vas opomnim, da mora biti vse to izvedljivo ne samo v teoriji, temveč tudi v resničnosti z dodelitvijo ustreznih sredstev za zaščito in ponovni razvoj teh območij. S tem bi lahko oživili in spodbudili gospodarski razvoj kmetijstva na vseh območjih s potencialom za rast, določili sekundarne učinke na trgu, kot je kmetijska proizvodnja živil, značilnih za območje, ter zaščitili pokrajino in okolje. Zahvaljujem se gospodu Dorfmannu in mu čestitam za odlično poročilo.

Jarosław Kalinowski (PPE), v pisni obliki. – (PL) Da bi dosegli pravične in enotne pogoje za vse kmete v Evropski uniji, kar bi nedvomno moral biti glavni cilj reforme skupne kmetijske politike, bi bilo treba poskrbeti tudi za območja z naravnimi omejitvami. Za uskladitev zakonodaje, ki določa območja, ki so upravičena do prejetja plačil, je treba predvsem uskladiti merila za določitev takih območij. Tega cilja ne bo mogoče doseči brez tesnega sodelovanja z državami članicami. Pragmatizem, ki ga predlaga avtor poročila s tem, ko dopušča, da posamezne države opredelijo biofizikalna merila, lahko predstavlja grožnjo v obliki poskusov vsiljevanja posebnih nacionalnih interesov. Vendar bi morala ta rešitev, dokler Komisija skrbi za upoštevanje predpisov evropskega pravnega okvira, zagotavljati znatno boljše objektivno določanje območij, o katerih razpravljamo.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Glede na to, da je več kot polovica kmetijskih zemljišč v EU (54 %) uvrščenih med območja z omejenimi možnostmi – zaradi orografije, podnebnih razmer ali manj rodovitne zemlje – in da je tak ukrep nujen za razvoj podeželja, sklepamo, da mora biti pomoč za območja z omejenimi možnostmi prednostna naloga držav članic. Zaradi tega bo priprava celostne strategije za območja z omejenimi možnostmi, ki izpolnjuje lokalne potrebe različnih regij, zmanjšala obstoječe neskladje med državami članicami v zvezi s pomočjo, ki jim je dodeljena. Zato bo z natančno opredelitvijo območij z naravnimi omejitvami mogoče pridobiti dovolj sredstev za rabo zemljišč in izboljšanje kmetijske proizvodnje.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Nobenega dvoma ni o tem, da finančno podporo še posebej potrebujejo kmetije v najbolj oddaljenih regijah. Male gorske kmetije se morajo pogosto boriti za preživetje, saj imajo komaj kaj možnosti za hitro odzivanje na nove tržne zahteve. Zlasti mali kmetje nimajo dovolj osebja, da bi lahko ostali konkurenčni. Zato je njihov položaj že samo s poslovnega vidika veliko težji od položaja velikih kmetijskih podjetij na izpostavljenih lokacijah. Veliko število propadlih kmetij v preteklih nekaj letih in povečanje števila polkmetov jasno kaže, da se politika subvencij EU preveč osredotoča na intenzivno živinorejo in podobno. Skrajni čas je, da za to, da države članice EU vsaj približno ostanejo samozadostne, ponovno nacionaliziramo naše subvencije za kmetijstvo. Za to poročilo sem glasoval zaradi pravičnejše razporeditve nadomestil.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za to poročilo, ki obravnava težave, s katerimi se spopadajo kmetje v mnogih državah članicah EU. Še posebej bi rad poudaril pomen spremembe, ki sem jo predložil v Odboru, in želim se zahvaliti kolegom, ki so jo podprli. Namen spremembe, ki jo omenjam, je zagotoviti ustrezen način razmejevanja območij z naravnimi omejitvami, ki temelji na homogenih ekoloških območjih in ne na LAU 2, kakor je zdaj. Prav tako želim poudariti, da je po mojem mnenju ustrezno, da se v prihodnji predlog Komisije vključijo prilagodljiva pravila, ki omogočajo dodeljevanje pomoči tudi kmetom na majhnih območjih z naravnimi omejitvami, ki so z upravnega vidika v enotah, ki ne izpolnjujejo določenih meril.

Franz Obermayr (NI), v pisni obliki. – (DE) Podpora za podeželska območja s težkimi naravnimi omejitvami je eden od najpomembnejših delov drugega stebra skupne kmetijske politike. Poleg tega poročilo zagotavlja subvencije za te regije ne samo v zvezi s proizvodnjo hrane, temveč tudi v makroekonomskem okviru. Zato sem glasoval za to poročilo.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), v pisni obliki. – (PL) Za resolucijo Evropskega parlamenta (A7-0056/2010) sem glasoval, ker je drugi steber skupne kmetijske politike, namreč politika za razvoj podeželja, izjemno pomemben za izboljšanje učinkovitosti same SKP in tudi za olajšanje upravljanja zemljišč z naravnimi omejitvami. Dokument, ki ga je pripravil poročevalec, je zelo nujen ne samo za nas, temveč za vso Evropsko unijo. Imeti moramo informacije o zemljiščih, ki jih iz razlogov, ki niso odvisni od lastnikov, ni mogoče uporabljati učinkovito ali dobro. Strinjam se s poročevalčevo oceno revizije meril za uvrstitev območij z omejenimi možnostmi, ki se je začela leta 2005. Prejšnja merila za podporo teh območij je treba spremeniti, da bodo odražala omejitve, ki dejansko obstajajo. Prav tako je treba upoštevati, da obstajajo območja, za katera veljajo posebna merila, vendar pa so omejitve na njih zdaj odpravljene zaradi uporabe

učinkovitih rešitev. Za določitev območij z omejenimi možnostmi ter razvoj programov pomoči in razvojnih programov morajo biti odgovorne države članice. Seveda morajo vsi ukrepi temeljiti na okviru EU.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – Skupaj s svojo skupino sem glasoval za to poročilo.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), v pisni obliki. – (SV) Vzdržala sem se/glasovala sem proti poročilu gospoda Dorfmannna. Razlog za to, da sem se tako opredelila, je očiten iz poročila. EU obsega preveliko območje, da bi bila sposobna učinkovito upravljati kmetijsko pomoč za območja z naravnimi omejitvami. Podeželje EU je izjemno raznoliko. To velja za gojene kulture, ravni vlage v tleh, kombinacije tipov tal in podnebne razmere. Zaradi podnebnih sprememb je še posebej težko sestaviti seznam meril in določenih standardov za subvencije. EU je od držav članic zahtevala podrobne zemljevide, vendar je zemljevide predložilo le nekaj držav. V poročilu Računskega sodišča je izpostavljen primer, da Španija izplačuje 16 EUR na hektar, medtem ko Malta izplačuje 250 EUR na hektar za okoliščine, ki naj bi bile podobne. Skupna kmetijska politika je bila oblikovana, ko je imela ES/EU šest držav članic. Danes so razmere popolnoma drugačne in še celo bolj zapletene. Kmetijsko pomoč bi morale upravljati države članice. Države članice imajo lokalno znanje. Trenutno smo sredi krize za evro. Enotna valuta je ovira za prilagajanje obrestnih mer in valut različnim okoliščinam znotraj evrskega območja. Enotna kmetijska politika je enako neprimerna za vseh 27 držav članic.

Nuno Teixeira (PPE), v pisni obliki. – (PT) V tem sporočilu si je Komisija prizadevala za ostrejša in enotnejša merila za razdeljevanje pomoči kmetom na območjih z naravnimi omejitvami. Prav tako je poskušala popraviti neenako razdeljevanje nadomestil med državami članicami zaradi razlik pri razvrščanju, zlasti tako imenovanih „vmesnih območij z omejenimi možnostmi“.

Ta nadomestila so ključna za ohranitev delovnih mest in podeželskih skupnosti, za nadaljnjo rabo kmetijskih zemljišč ter za biotsko raznovrstnost in kulturno krajino.

Na splošno sem zadovoljen s poročilom in zlasti z mnenjem Odbora za regionalni razvoj, ki poskuša zaščititi interese najbolj oddaljenih regij, saj so otoki izključeni iz sporočila Komisije.

V skladu z načelom subsidiarnosti se mi zdi logično, da se državam članicam pri določanju vmesnih območij z omejenimi možnostmi omogoči upoštevanje ne samo biofizikalnih, temveč tudi drugih meril, kot je to, da gre za otok ali najbolj oddaljeno regijo.

Pomembno se mi zdi tudi, da so vse regije, ki izgubijo status „območja z naravnimi omejitvami“, upravičene do prehodnega obdobja, ki jim omogoča, da zmanjšajo vpliv izgube subvencij.

Zdaj moramo zagotoviti, da bodo nove sheme pomoči za kmete v splošni reviziji skupne kmetijske politike dosledno oblikovane in da bosta kmetijska in kohezijska politika bolj usklajeni.

Poročilo: Pilar del Castillo Vera (A7-0066/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Za to poročilo o novi digitalni agendi za Evropo: 2015.eu sem glasovala, ker menim, da mora Evropa imeti vodilno vlogo pri spodbujanju inovacij v sektorju informacijske in komunikacijske tehnologije. Zato moramo pospešiti vlaganje v tej smeri. Žal je Evropa trenutno v nevarnosti, da zaostane za Azijo, sodeč samo po nekaj kazalnikih, kot sta povprečna hitrost prenosa podatkov ali dejstvo, da so širokopasovne komunikacijske storitve kljub temu, da so na voljo več kot 90 % prebivalstva Evropske unije, dosegle potrošnike le v 50 % gospodinjstev. Komisija mora predložiti jasno, ambiciozno agendo na tem področju, ki bo več kot le vizija ali dokument o obetih. Obstajajo rešitve, ki jih moramo podpreti, kot je uporaba odprtokodnih programov, kar bi pomagalo pospešiti inovacije na področju programske opreme z odprtimi prispevki in zmanjšati stroške podjetij, ki uporabljajo te programe. Obenem moramo sprejeti ukrepe za zmanjšanje zapletenih upravnih postopkov v okvirnem programu EU in povečanje naše globalne konkurenčnosti.

Sophie Auconie (PPE), v pisni obliki. – (FR) Samoiniciativno poročilo gospe del Castillo Vera je ambiciozno v zvezi z vprašanjem digitalne strategije za Evropo. Ta zadeva se vrti okoli dostopa vseh državljanov EU do interneta. V zvezi s tem se predlaga, da bi morala polovica evropskega prebivalstva imeti širokopasovni dostop do leta 2015, celotno prebivalstvo pa do leta 2020. To razširjeno uporabo interneta podpirajo predlogi o načinu, na katerega naj bi se razvijala zakonodaja v zvezi s potrošniki in varnostjo, ter o nujnem digitalnem dostopu do javnih storitev. Poleg tega nam bo ta agenda omogočila, da bomo zagotovili podporo inovativnim raziskavam in razvoju, s čimer se bosta olajšala hitra rast znanja in dostop do dediščine. Zaradi vsega tega sem glasovala za to poročilo.

Zigmantas Balčytis (S&D), v pisni obliki. – Glasoval sem za to poročilo. Prepričan sem, da bo Evropa ugodnosti digitalne revolucije lahko izkoristila zgolj, če bodo vsi državljani EU vključeni vanjo in jim bo dana moč, da v novi digitalni družbi polno sodelujejo. Za to bodo potrebni številni izzivi, kot so zaveza dolgoročnim naložbam, zaupanje vlad pri intenzivnejši usmeritvi v e-upravo in zaupanje državljanov pri uporabi digitalnih storitev. Za doseg te ciljev je nujno, da se do leta 2015 bistveno zmanjšajo primanjkljaji v digitalni pismenosti in kompetenci. Še posebej pozdravljam predloge, ki naj bi zagotovili, da imajo vse osnovne in srednje šole visokohitrostne povezave do leta 2015 in da se vsem delovno sposobnim odraslim omogoči izobraževanje na področju IKT. Za konkurenčno digitalno agendo moramo začeti pri ljudeh.

Regina Bastos (PPE), v pisni obliki. – (PT) Informacijske in komunikacijske tehnologije (IKT) so eno od področij, ki se je v zadnjih desetletjih najbolj razvijalo, in so prisotne na vseh področjih človekovega življenja. V okolju stalnih sprememb in naraščajoče konkurenčnosti so IKT lahko zmogljivo orodje pri prispevanju k trajnostnemu razvoju ter boju proti revščini ter socialnim in gospodarskim razlikam. Vsakomur je treba omogočiti ustrezne kompetence in širokopasovni dostop kjer koli, potreben pa je tudi jasen pravni okvir, ki štiti pravice in omogoča potrebno zaupanje in varnost. Poročilo „o novi digitalni agendi za Evropo: 2015.eu“, za katero sem glasovala, si prizadeva za sodelovanje s Komisijo pri pripravi splošnega strateškega predloga in akcijskega načrta za leto 2015. V ta namen je treba: do leta 2013 vsakemu gospodinjstvu v EU omogočiti dostop do širokopasovnega interneta po konkurenčnih cenah; posebno pozornost nameniti podeželskim območjem, območjem, ki jih je prizadela industrijska tranzicija, ter regijam, ki so hudo in stalno prizadete zaradi neugodnih naravnih ali demografskih razmer, zlasti najbolj oddaljenim regijam; in nazadnje, invalidnim končnim uporabnikom zagotoviti dostop na enaki ravni, kot je na voljo drugim končnim uporabnikom.

Mara Bizzotto (EFD), v pisni obliki. – (IT) Eden od najbolj ambicioznih, vendar neuresničenih ciljev lizbonske strategije je bil, da bi Evropa postala najkonkurenčnejša in najbolj dinamična družba znanja na svetu. Namen sprejetja agende 2015.eu, ki je združljiva s strategijo EU 2020, je, da državljani kot potrošniki postanejo središče ukrepa EU, ki naj bi zagotovil, da vsi državljani držav članic lahko pridobijo ustrezno zalogo kompetenc na področju IT, tako da se jim zagotovi dostop do glavnih oblik informacijske in komunikacijske tehnologije, ki so danes na voljo. K zagotovitvi računalniške pismenosti družin, študentov, podjetij in evropskih vlad bodo prispevale različne strategije, ki bodo obravnavale vprašanje opredelitve digitalnih pravic in izvajale infrastrukturo za izboljšanje in razširitev širokopasovnega dostopa, zlasti na podeželju.

Podpiram poročilo, ker sem trdno prepričana, da mora biti prihodnost izobraževanja nujno povezana z okrepitevijo računalniško podprtega izobraževanja in medobratovalnostjo znanja na področju IT.

Carlos Coelho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Podpiram odlično poročilo gospe del Castillo Vera o novi digitalni agendi. Strinjam se, da mora EU imeti vodilno vlogo pri ustvarjanju in uporabi informacijskih in komunikacijskih tehnologij ter tako ustvarjati dodano vrednost za svoje državljane in podjetja. Prav tako se strinjam, da bo EU ugodnosti te digitalne revolucije lahko izkoristila zgolj, če bo vsa evropska javnost vključena vanjo in če ji bodo dana potrebna sredstva za to, da polno sodeluje v novi digitalni družbi. Pozdravljam cilj, da se vsem evropskim državljanom in na vsem ozemlju, vključno z najbolj oddaljenimi regijami, zagotovi pokritost s širokopasovno povezavo. Prav tako pozdravljam priporočilo, naj se v izobraževalne sisteme uvede pojem digitalne pismenosti, in sicer že na predšolski stopnji vzporedno s tujimi jeziki, s čimer bi kar najbolj zgodaj dobili večje uporabnike. Poudaril bi potencialno vrednost prehoda na digitalne javne storitve (e-uprava) za državljane in podjetja, da bi omogočili učinkovitejše in posamezniku prilagojene javne storitve. Izpostavil bi tudi dejstvo, da je z uporabo sistemov e-naročanja (javna naročila) mogoče znatno izboljšati preglednost in konkurenčnost ter zagotoviti večjo izbiro, večjo kakovost in nižje cene.

Lara Comi (PPE), v pisni obliki. – (IT) Glasovala sem za to poročilo, pri katerem podpiram tako duha kot vsebino. Menim, da je Evropski parlament s sprejetjem tega poročila poslal jasno sporočilo o političnem vodstvu z vzpostavitvijo digitalne agende, resnično skladnega in celostnega evropskega načrta, ki je temeljni korak za prihodnost Evrope.

Digitalni razvoj po eni strani ponuja veliko priložnost za rast, po drugi strani pa prinaša veliko družbeno spremembo s precejšnjim vplivom na vedenje državljanov. Pomembno je, da se zagotovi, da ta sprememba vodi v bolj demokratično, odprto in vključujočo evropsko družbo ter v uspešno in konkurenčno prihodnje gospodarstvo, ki temelji na znanju. To je mogoče doseči le, če „bo človek v temelju političnega delovanja“, kakor je poudarjeno v poročilu.

Natančno se je treba osredotočiti na rast širokopasovnih povezav in uporabo digitalnih tehnologij v ključnih sektorjih trga, kot so energetika, prevoz in zdravstvo. Vendar mora ta politični ukrep določiti ustrezna zagotovila, da se prepreči širjenje razkoraka med velikimi podjetji ter malimi in srednje velikimi podjetji; javnimi organi in zasebnim sektorjem; gosto poseljenimi območji in podeželskimi, otoškimi in gorskimi območji; ter nacionalnim in čezmejnimi elektronskim trgovanjem.

Ioan Enciu (S&D), v pisni obliki. – (RO) Cenim prizadevanja gospe del Castillo Vera pri pripravi tega poročila in prispevke mojih kolegov poslancev. Digitalna agenda in razvoj enotnega trga IKT spadata med naše prednostne naloge in prednostne naloge predsedstva. Pozdravljam dejstvo, da se pri tej zamisli poudarja spodbujanje digitalne pismenosti med mladimi, saj mladi najbolj uporabljajo nove tehnologije in jih morajo zato uporabljati varno in učinkovito.

Želim se zahvaliti kolegom poslancem, ker so podprli moj ukrep, da se Komisija pozove, naj pripravi načrt za spodbujanje novih spletnih podjetij in zagotavljanje možnosti, zlasti za osebe, ki so nedavno postale brezposelne. Prepričan sem, da so glasovi mojih kolegov poslancev in mene pomemben korak proti popolnemu in učinkovitemu pristopu k evropski digitalni prihodnosti. Upam, da nas bo Komisija podprla pri določitvi jasnih pravil na tem področju na ravni EU in držav članic.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) „Digitalna agenda“ je čedalje bolj pomembna in neizogibna v naši družbi. Tehnološki razvoj, zlasti v smislu dajanja informacij, vsebin in znanja na voljo na spletu, je bil izjemno hiter in v nekaj več kot desetletju se je „digitalna“ pokrajina z množičnim dostopom do interneta in mobilnimi komunikacijami močno spremenila. Zato se je treba ozreti v prihodnost in opredeliti strategijo za digitalno agendo, pri čemer je treba določiti konkretne cilje in nameniti posebno pozornost vprašanju, povezanim s pravicami potrošnikov do zasebnosti in osebnih podatkov ter avtorskimi pravicami in bojem proti internetnemu piratstvu.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Informacijske in komunikacijske tehnologije (IKT) prispevajo k uspešnemu in konkurenčnemu gospodarstvu ter pomagajo utrjevati okolju bolj prijazno, demokratično, odprto in vključujočo družbo. IKT omogočajo učinkovitost, prispevajo k trajnostni rasti in tako k ciljem strategije EU 2020. Trenutno med državami članicami in znotraj njih obstajajo velike razlike glede potencialnega dostopa javnosti do širokopasovnih povezav. Nujno moramo vzpostaviti enotni digitalni trg za storitve, ki preprečuje razdrobljena pravila in prispeva k prostemu pretoku digitalnih storitev in e-trgovanja. Sprejeti je treba ambiciozno digitalno agendo in splošni akcijski načrt, ki bo omogočil, da bo Evropa napredovala v smeri odprte in napredne digitalne družbe, ki vsem državljanom EU ponuja gospodarske, socialne in kulturne možnosti, in v katerem bo posebna pozornost namenjena podeželju. Poudaril bi pomen tega, da se vsem državljanom ponudi dostop do stacionarnih in mobilnih širokopasovnih povezav kjer koli. Za to, da se vsem državljanom EU do leta 2013 zagotovi dostop do širokopasovnega interneta po konkurenčnih cenah, je treba uporabiti nacionalna in evropska sredstva.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) V tem poročilu je veliko pozitivnega kljub temu, da je poročilo pripravljeno v okviru notranjega trga, ki ga zagovarja Evropska unija. Priznavamo osnovne koristi digitalne agende za Evropo, ki so vključene v poročilo, zlasti da se „vsem državljanom zagotovi[...] dostop do kulturnih proizvodov“, da se „invalid[emu] končn[emu] uporabnik[u] zagotovi[...] dostop na enaki ravni, kot je na voljo drugim končnim uporabnikom“, pripravljenost za „večje[...] vlaganj[e] v uporabo odprtokodne programske opreme v EU“ in izjava, da „je treba posebno pozornost nameniti podeželskim območjem, ki jih je prizadela industrijska tranzicija, ter regijam, ki so hudo in stalno prizadete zaradi neugodnih naravnih ali demografskih razmer, zlasti najbolj oddaljenim regijam“. Prispevajmo k tem predlogom.

Vendar menimo, da napredna digitalna agenda zavrača vsakršno komercializacijo znanja, izobraževanja in raziskav. Zato ne sprejemamo tega, da se pozitivni cilji razvojenijo z nejasnostmi in spreminjanjem evropskega enotnega trga.

S krepitvijo in spodbujanjem „učinkovit[ega]“ notranjega trga ta trg ne bo „potrošnikom prijaz[nejši]“, niti to ne bo omogočalo „nižj[ih] cen[...]“, kakor bi nas radi prepričali. Pri celi vrsti dejavnosti Evropske unije se je večkrat izkazalo ravno nasprotno. Zaradi tega smo se vzdržali glasovanja.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), v pisni obliki. – (RO) Opredelitvi nove digitalne agende 2015.eu, ki naj bi bila konkurenčnejša in bolj inovativna od strategije i2010, ki se je začela pred kratkim, je treba nameniti več pozornosti, zlasti v zvezi z njenimi izobraževalnimi in kulturnimi vidiki. Zaradi tega sem kot pripravljavec mnenja Odbora za kulturo in izobraževanje podprl to poročilo, zlasti točke v poročilu, ki so povezane z vlogo informacijskih in komunikacijskih tehnologij pri usposabljanju mladih in pripravljanju mladih za trg

dela. V predloženem in sprejetem besedilu sem poudaril pomen tega, da otroci pridobivajo osnovno znanje o IKT že od osnovne šole naprej, in dodano vrednost, ki jo spletno učenje lahko zagotovi naši družbi, ki se nenehno spreminja. V enakem smislu sem pozdravil dejstvo, da so mladi tisti del prebivalstva, ki je najbolj dovzeten za IKT. Pravzaprav se morajo mladi osredotočiti na to področje, saj to lahko pomembno prispeva k zmanjšanju stopnje brezposelnosti v EU v skladu s cilji strategije EU 2020. Za konec, ponovno sem potrdil, da je treba projekt Europeana razvijati v okviru agende 2015.eu in ga izvajati tako, da se zagotovi njegova prepoznavnost in obenem izpolni njegov kulturni cilj.

Petru Constantin Luhan (PPE), v pisni obliki. – (RO) Pozdravljam sprejetje tega poročila, ki bo pomagalo pri pripravi predloga celostne strategije 2015 za informacijske in komunikacijske tehnologije (IKT). Menim, da je naš izhod iz gospodarske krize v veliki meri odvisen od sposobnosti predloga, da omogoči obsežno in učinkovito uporabo IKT v poslovnem sektorju. Mala in srednje velika podjetja lahko pospešijo ožvitev gospodarstva v Evropi. Dejansko mora Evropska komisija v prihodnosti okrepiti ukrepe za podporo malih in srednje velikih podjetij pri uporabi orodij IKT, da se poveča njihova produktivnost. Danes bom s svojim glasom podprl predlog iz tega poročila glede priprave digitalnega načrta za spodbujanje spletnih podjetij, katerih glavni cilj bo omogočanje drugih možnosti za osebe, ki so v trenutni finančni krizi nedavno postale brezposelne. Taka pobuda bi se lahko izvajala zlasti z omogočanjem brezplačne internetne povezave in svetovanja.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Nova digitalna agenda za Evropo je nujna za digitalno revolucijo, ki lahko koristi vsej evropski javnosti. Vendar je za tako revolucijo potrebna vključenost vseh državljanov v ta proces; vključenost je potrebna za to, da državljani postanejo akterji v novi digitalni družbi. Za uresničitev tega je potrebno obsežno vlaganje, da se omogoči zmanjšanje digitalnega razkoraka, ki zdaj obstaja v EU. Ne smemo pozabiti, da obveščena in izobražena javnost prispeva k večanju potenciala Evrope.

Miroslav Mikolášik (PPE), v pisni obliki. – (SK) Popolno izkoriščanje informacijske in telekomunikacijske tehnologije je predpogoj za konkurenčnejšo Evropo in trajnostno rast.

EU mora zagotoviti razvoj in uporabo teh tehnologij ter vsem državljanom EU omogočiti, da se povežejo z novo digitalno družbo prek kakovostnih in hitrih internetnih povezav po dosegljivih cenah. Žal trgi telekomunikacij v mnogih državah članicah še vedno niso dosegli zadostne odprtosti za konkurenco, zato visoke cene odvrčajo potrošnike in gospodinjstva, ki tako ne pridobijo dovolj računalniškega znanja.

Zato menim, da je nujno, da se razširita integracija in splošna liberalizacija enotnega trga ter odpravijo ovire za zagotavljanje čezmejnih telekomunikacijskih storitev.

Obenem podpiram vzpostavitev boljšega pravnega okvira za novi digitalni prostor, ki bo zagotovil varstvo temeljnih državljskih pravic in pravic intelektualne lastnine ter preprečil računalniški kriminal, razširjanje otroške pornografije in druga kazniva dejanja na internetu.

Franz Obermayr (NI), v pisni obliki. – (DE) Predvideno je, da naj bi do leta 2013 vsako gospodinjstvo v EU imelo širokopasovno internetno povezavo po konkurenčni ceni. Poleg tega naj bi Evropa do leta 2015 postala najbolj mobilna celina na svetu, kar zadeva dostop do interneta. Podpiram ukrepe v ta namen in sem zato glasoval za to poročilo.

Georgios Papanikolaou (PPE), v pisni obliki. – (EL) Nova digitalna agenda za Evropo je ambiciozen program za razširjanje novih tehnologij in hitrih povezav v državah članicah, zaradi česar sem glasoval zanj. Vendar se poleg načelnih izjav v agendi, kot sta povečanje hitrosti mobilnih povezav in seznanjanje državljanov z novimi tehnologijami, zdi, da bo nekatere cilje izjemno težko doseči. Na primer, zdi se, da bo cilj, da imajo do leta 2015 vse šole v Evropski uniji hitre internetne povezave, čeprav je to zelo zaželeno, težko doseči iz objektivnih razlogov (na primer v oddaljenih gorskih in otoških državah je težko takoj doseči visoke hitrosti). Zato bi morala biti nova digitalna agenda za Evropo podprta z vrsto usklajenih ukrepov in pobud, kot je izdatnejše financiranje EU, da se zagotovi boljši dostop do interneta, tudi za učence, ki živijo v geografsko neugodnih razmerah.

Aldo Patriciello (PPE), v pisni obliki. – (IT) Evropa je še vedno svetovna vodilna sila na področju naprednih informacijskih in komunikacijskih tehnologij (IKT). Svetovni splet, standard GSM za mobilne telefone, standard MPEG za digitalno vsebino in tehnologija ADSL so evropski izumi. Ohranitev te vodilne vloge in njeno preoblikovanje v konkurenčno prednost sta pomemben politični cilj.

V zadnjih štirih letih so politike IKT potrdile vlogo teh tehnologij kot gonilne sile pri gospodarski in družbeni posodobitvi Evrope in so okrepile odpornost Evrope v času krize. Vse države članice Unije so razvile politike

IKT in menijo, da te tehnologije bistveno prispevajo k domači rasti in zaposlovanju v okviru prenovljene lizbonske strategije.

Kljub temu EU v prvem desetletju 21. stoletja zaostaja pri raziskavah in inovacijah na področju IKT. Zato je Unija začela izvajati ambiciozne raziskovalne programe, ki naj bi odpravili razkorak in podprli daljnovidne raziskovalne in razvojne dejavnosti. Zato bi jasno ponovil, da v celoti podpiram te ukrepe v trdnem prepričanju, da lahko Evropa spet postane glavna vodilna in gonilna sila v tem izjemno pomembnem sektorju.

Teresa Riera Madurell (S&D), v pisni obliki. – (ES) Za to samoiniciativno poročilo Parlamenta sem glasovala zaradi pomena digitalne agende pri krepitvi evropskega tehnološkega vodstva. Informacijske in komunikacijske tehnologije (IKT) so odločilni dejavnik za rast v tem obdobju oživitve gospodarstva, vendar pa so pomembne tudi za trajnostno rast in boj proti socialni izključenosti. Poročilo podpira glavne točke, ki so bile določene z ministrsko deklaracijo o digitalni agendi, sprejeto na neuradnem srečanju ministrov za telekomunikacije v Granadi 18. in 19. aprila. Parlament ponavlja, da mora EU imeti dobre, hitre in učinkovite infrastrukture, in podpira sprejetje ukrepov, ki omogočajo popolno pokritost s širokopasovno povezavo za vse državljane. Da bo digitalna revolucija uspešna, se morajo vanjo vključiti vsi državljani. Vendar se zaradi uresničitve tega uspeha ne sme pustiti ob strani vidikov, kot je internetna varnost. Zato sprejeto poročilo ni namenjeno samo temu, da se vsem državljanom zagotovi računalniško znanje, temveč obenem tudi poudarja, da je treba okrepiti internetno varnost in spoštovanje pravic državljanov.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – Glasoval sem za resolucijo, ker vanjo niso bile vključene nobene škodljive spremembe.

Poročilo: Bogusław Liberadzki (A7-0099/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), v pisni obliki. – (FR) Kakor je priporočeno v odličnem poročilu mojega poljskega kolega poslanca gospoda Liberadzkega, sem glasoval za to, da se Evropski komisiji podeli razrešnica glede izvrševanja splošnega proračuna EU za proračunsko leto 2008. Vesel sem, da so obravnavane določene zamisli, za katere se zavzemam: organizacija medinstitucionalne konference, ki vključuje vse zadevne strani, zlasti nacionalne parlamente in nacionalne revizijske organe, da se reformira postopek za podelitev razrešnice; skrajšanje rokov, tako da se o razrešnici glasuje v letu, ki sledi preverjenemu letu; in poziv Evropskega računskega sodišča k enotnemu mnenju (uporaba pravila „enotne revizije“) o zanesljivosti in pravilnosti povezanih transakcij, kakor je določeno v Pogodbi. Poleg tega moramo poenostaviti pravila o dodeljevanju evropskih sredstev, saj veliko napak izhaja iz zapletenosti postopkov, h kateri pogosto prispevajo zapletene nacionalne ureditve. Za konec, kar zadeva revizije raziskovalnih organizacij v Evropi, sem zadovoljen, da je Evropski parlament okrepil sporočilo, ki smo ga poslali Komisiji glede tega, naj financiranja ne postavlja pod vprašaj na strog in pogosto neutemeljen način v povezavi z mednarodnimi revizijskimi standardi.

Zigmantas Balčytis (S&D), v pisni obliki. – (LT) Pri izvrševanju proračuna za proračunsko leto 2008 je bil dosežen napredek, vendar je še vedno zelo veliko napak na področjih strukturnih in kohezijskih skladov, razvoja podeželja, znanstvenih raziskav, energetike in prometa. Nepravilno izplačana sredstva znašajo 11 %. Vzrok za to so zapletena pravila in predpisi, ki jih morajo upoštevati države članice. Zato je treba pri izvrševanju proračuna za naslednje leto posebno pozornost nameniti poenostavitvi teh pravil in predpisov, izboljšanju mehanizma za izterjavo nepravilno izplačanih sredstev ter uvedbi učinkovitejših sistemov za nadzor in kontrolo. Ko bodo ti ukrepi sprejeti, se bo verjetno izboljšalo izvrševanje proračuna EU, zagotovljena bo učinkovitejša kontrola proračunskih sredstev, projekti, ki jih izvajajo države članice, pa bodo imeli večjo dodano vrednost za razvoj različnih področij gospodarstva in drugih področij.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Člen 317 Pogodbe o delovanju Evropske unije določa, da je za izvrševanje proračuna EU odgovorna Komisija v sodelovanju z državami članicami ter da Računsko sodišče Parlamentu in Svetu predloži izjavo o zanesljivosti računovodskih izkazov ter pravilnosti in zakonitosti z njimi povezanih transakcij. Menim, da je v interesu preglednosti nujno, da lahko Evropski parlament preveri računovodske izkaze in podrobno analizira izvrševanje proračuna Unije. Strinjam se s poročevalcem in resolucijami o razrešnicah, ki opozarjajo na nujno potrebo po uvedbi nacionalne izjave na ustrezni politični ravni za vsa sredstva EU, ki spadajo pod deljeno upravljanje, tako da bi vsaka država članica prevzela odgovornost za upravljanje prejetih sredstev EU. To je še posebej pomembno, če vemo, da države članice upravljajo 80 % odhodkov EU. Za konec bi omenil pozitivno mnenje Računskega sodišča o računovodskih izkazih, ki evropski javnosti zagotavlja, da je upravljanje proračuna Unije ustrezno in natančno kljub določenim težavam, ki so še vedno prisotne in so podrobno analizirane v tem poročilu.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Pregled, ki ga zagotavlja skoraj 40 poročil o izvrševanju proračuna EU za leto 2008 s strani različnih organov EU, je skrb zbujajoč. Evropsko računsko sodišče že 15. leto zapored ni moglo odobriti izvrševanja proračuna Evropske komisije, ker je pri izvrševanju toliko napak in neupravičenih porab. Pa vendar je Evropski parlament Komisiji podelil razrešnico glede njenega upravljanja. Komisija se skriva za odgovornostjo držav članic, ki naj bi upravljale 80 % odhodkov, zlasti kmetijskih in regionalnih odhodkov. Vendar je težav na teh dveh področjih čedalje manj, medtem ko njihovo število strahovito narašča v primeru subvencij, ki jih neposredno upravlja Bruselj. Položaj v zvezi s predpristopno pomočjo Turčiji je še posebej resen in zaskrbljujoč. Da ne omenjamo decentraliziranih organov, ki se množijo, in površnih postopkov javnega naročanja, ki se množijo z njimi, naključnega upravljanja osebja in zaposlovanja, proračunskih obveznosti, ki imajo prednost pred ustreznimi pravnimi obveznostmi, ter presežnih nadzornih svetov, zaradi katerih naraščajo stroški upravljanja in ki konec koncev niso sposobni ustrezno načrtovati svojega občasno precej nejasnega delovanja in zato svojega proračuna. To se pojavlja v tako veliki meri, da gospa Mathieu v enem od svojih poročil poziva k splošni oceni njihove uporabnosti. Zato smo glasovali proti večini teh besedil o razrešnici glede izvrševanja proračuna.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), v pisni obliki. – (RO) Glasovanje za razrešnico ne pomeni, da je položaj povsem idealen. Menim, da se položaj razvija v pravo smer, vendar prepočasi. Število napak je upadlo, vendar še vedno nismo dosegli „ravnih dopustne napake“. Želim poudariti potrebo po tem, da predložitev nacionalnih izjav o upravljanju postane obvezna za vse države članice, kakor je Parlament že večkrat zahteval. Nasprotujem semafornemu sistemu (rdeča, rumena, zelena) samo za Romunijo in Bolgarijo, ker bi bil to diskriminatoren ukrep. Pomanjkljivosti obstajajo v mnogih drugih državah članicah in treba je uporabiti skupna pravila za spremljanje.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) V vseh evropskih institucijah, ki so odvisne od proračuna Evropske unije, je treba izvesti temeljito revizijo, ki jo izvede Računsko sodišče in vsi drugi subjekti s to funkcijo. Treba je preveriti, ali se ta sredstva ustrezno porabljajo, ali te institucije dosegajo zastavljene cilje in ali se kaj finančnih sredstev zapravi po nepotrebnem. Na splošno – če sodimo glede na že predstavljene revizije, razen pri nekaj izjemah – lahko rečemo, da sporne institucije sredstva, ki so jim na voljo, porabljajo pravilno in dosegajo cilje, ki so jim bili predlagani. Zato sem glasoval za poročilo o Komisiji in izvajalskih agencijah.

Georgios Papanikolaou (PPE), v pisni obliki. – (EL) Poročilo gospoda Liberadzkega o razrešnici glede izvrševanja splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2008, Oddelek III – Komisija in izvajalske agencije zelo negativno obravnava Grčijo pri vrsti vprašanj od potvarjanja finančnih statističnih podatkov do nejasnih obtožb glede splošne korupcije v državi. Naša parlamentarna skupina je prosila za možnost, da bi se proti posebnim omembam, ki so žaljive za Grčijo, glasovalo ločeno v skladu s postopkom delnega glasovanja. Vendar se je izkazalo, da to ni izvedljivo, zato sem glasoval proti celotnemu poročilu gospoda Liberadzkega.

Alf Svensson (PPE), v pisni obliki. – (SV) 5. maja sem glasoval za poročilo gospoda Liberadzkega o razrešnici glede izvrševanja splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2008, Oddelek III – Komisija in izvajalske agencije. Vendar sem glasoval za črtanje odstavka 376, v katerem se predlaga zmanjšanje predpristopne pomoči Turčiji na raven iz leta 2006, in odstavka 378, v katerem Evropski parlament poziva Komisijo, naj spremeni cilje instrumenta za predpristopno pomoč, na primer s posebnimi oblikami članstva. Razlog za to je, da je po mojem mnenju narobe, da se v poročilu o razrešnici Komisije postavljata pod vprašaj pristopni proces in pristopna perspektiva držav kandidatk. Trdno sem prepričan, da je treba pogajanja o članstvu enkrat, ko se začnejo, nadaljevati v pozitivnem duhu brez nadaljnega zapletanja ali oviranja procesa pristopa k EU, ne glede na zadevno državo kandidatko.

Poročilo: Inés Ayala Sender (A7-0063/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), v pisni obliki. – (FR) Kakor je priporočeno v zelo dobrem poročilu moje odlične kolegice poslanke in španske sosedice gospe Ayala Sender, sem glasoval za to, da se Evropski komisiji podeli razrešnica glede izvrševanja sedmega, osmega, devetega in desetega Evropskega razvojnega sklada (ERS) za proračunsko leto 2008. Brez pridržkov podpiram vključitev ERS v proračun in, ko bo čas za to, bo Unija morala vzpostaviti svoj instrument za ukrepanje na področju razvoja. Kar zadeva sklad za spodbujanje naložb, ki ga upravlja Evropska investicijska banka (EIB) in ki je instrument, ki je povezan s tveganjem in se financira iz ERS ter spodbuja zasebne naložbe v državah AKP s težkimi gospodarskimi in političnimi razmerami, imam zelo mešane občutke glede zamisli, da naj bi EIB predložila poročilo v okviru postopka za podelitev razrešnice, vendar bomo o tem razpravljali, še posebej, če Unija postane delničar EIB, kakor se nadeja Parlament.

Diogo Feio (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Menim, da je nujno, da javni uslužbenci odgovarjajo javnosti, zaradi česar morajo predložiti objektivne in podrobne računovodske izkaze o porabi javnih sredstev. Čeprav Računsko sodišče meni, da v prihodkih in prevzetih obveznostih ni bilo pomembnih napak, je kljub temu zaskrbljeno zaradi velike pogostosti količinsko neopredeljivih napak, ki so nastale pri obveznostih za proračunsko podporo, in pomembnih napak pri plačilih. Tako kot poročevalka obžalujem, da Računsko sodišče ni moglo pridobiti vseh potrebnih informacij in gradiva v zvezi z desetimi plačili, izvršenimi v korist mednarodnih organizacij, ter da zaradi tega ne more podati mnenja o pravilnosti odhodkov, ki znašajo 190 milijonov EUR ali 6,7 % letnih odhodkov. Zato pozivam Evropski razvojni sklad, naj reši vsa ta vprašanja za naslednje proračunsko leto (2009).

Nuno Melo (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) V vseh evropskih institucijah, ki so odvisne od proračuna Evropske unije, je treba izvesti temeljito revizijo, ki jo izvede Računsko sodišče in vsi drugi subjekti s to funkcijo. Treba je preveriti, ali se ta sredstva ustrezno porabljajo, ali te institucije dosegajo zastavljene cilje in ali se kaj finančnih sredstev zapravi po nepotrebnem. Na splošno – če sodimo glede na že predstavljene revizije, razen pri nekaj izjemah – lahko rečemo, da sporne institucije sredstva, ki so jim na voljo, porabljajo pravilno in dosegajo cilje, ki so jim bili predlagani. Zato sem glasoval za poročilo o sedmem, osmem, devetem in desetem Evropskem razvojnem skladu.

Poročilo: Bart Staes (A7-0095/2010)

Liam Aylward in Pat the Cope Gallagher (ALDE), *v pisni obliki*. – (GA) Poslanca Pat „the Cope“ Gallagher in Liam Aylward sta glasovala za poročilo o razrešnici Evropskega parlamenta glede izvrševanja splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2008 in oba pozdravljata priporočila v poročilu v zvezi z izboljšanjem preglednosti in odgovornosti. Ti preglednost in odgovornost sta potrebni za uspešno delovanje Evropskega parlamenta in spodbujanje dobrega upravljanja v Evropski uniji.

Gospod Gallagher in gospod Aylward sta še posebej podprla spremembe, ki naj bi povečale preglednost in v katerih se priporoča, da se poročila službe za notranjo revizijo zagotovijo javnosti. Podprla sta tudi priporočila v zvezi z obveščanjem evropskih davkoplačevalcev o tem, kako Parlament porablja javni denar.

Diogo Feio (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Menim, da je nujno, da javni uslužbenci odgovarjajo javnosti, zaradi česar morajo predložiti objektivne in podrobne računovodske izkaze o porabi javnih sredstev, ki so jim na voljo. To poročilo izčrpno analizira proračunsko stanje Parlamenta in opozarja na določena vprašanja, ki jih je treba nujno pregledati. Ugotavljam, da poročevalec izraža zaskrbljenost zaradi ponavljajočih se primerov manjših prekrškov v prostorih Parlamenta in zato zahteva, da generalni sekretar tej zadevi nameni posebno pozornost, da bi znižal število prekrškov. Čeprav se to morda zdi nepomembno, je seveda izjemno pomembno za vse, ki vsak dan uporabljamo prostore Evropskega parlamenta. Za konec bi omenil pozitivno mnenje Računskega sodišča o računovodskih izkazih, ki evropski javnosti zagotavlja, da je upravljanje proračuna Unije ustrezno in natančno.

Dan Jørgensen in Christel Schaldemose (S&D), *v pisni obliki*. – (DA) Evropski parlament je glasoval o razrešnici glede računovodskih izkazov Parlamenta za leto 2008. Še nikoli prej to ni bilo opravljeno tako temeljito in tako kritično. To je popolna zmaga tako za preglednost kot za nadzor in je v skladu s tradicionalnim danskim mnenjem o dobri praksi. Poročilo o razrešnici vsebuje številne kritike, zaradi katerih je treba poostriti sedanje postopke in prakse. Mednje spadajo večja jasnost in odprtost v zvezi s porabo dodatnih sredstev ter odgovornost finančnih akterjev v Parlamentu. Seveda to podpirava in sva zato glasovala za razrešnico in resolucijo kot celoto. Evropski parlament mora vsako leto podeliti razrešnico samemu sebi in ravno zato je potreben kritični pregled. Poročilo je seveda rezultat številnih kompromisov, vendar v bistvu zavzema posebej kritično stališče, obenem pa kaže v pravo smer, kar zadeva prihodnje postopke za podelitev razrešnice. Poleg tega je to kritično poročilo dobilo zelo veliko podpore v mnogih skupinah v Parlamentu.

Astrid Lulling (PPE), *v pisni obliki*. – (FR) Sicer sem glasovala za razrešnico proračuna Evropskega parlamenta za leto 2008, vendar naj bo jasno, da dvomim o nekaterih izjavah v resoluciji poročila gospoda Staesa ali jim dejansko nasprotujem. Izjava, da stroškov prenove sedeža v Strasbourg po nesreči avgusta 2008 ne bi smeli nositi evropski davkoplačevalci, ne zadostuje.

Dejansko ima Evropski parlament pravno obveznost, da skrbno in pozorno vzdržuje stavbe, ki so v njegovi lasti.

Poleg tega so bili sproženi ustrezni sodni postopki za pridobitev povračila stroškov, ki so nastali po nesreči.

Za konec, želim si natančnega in objektivnega pregleda stanja v zvezi s pokojninskimi skladi poslancev Evropskega parlamenta, ne pa da se to prepusti določeni demagogiji.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) V vseh evropskih institucijah, ki so odvisne od proračuna Evropske unije, je treba izvesti temeljito revizijo, ki jo izvede Računsko sodišče in vsi drugi subjekti s to funkcijo. Treba je preveriti, ali se ta sredstva ustrezno porabljajo, ali te institucije dosegajo zastavljene cilje in ali se kaj finančnih sredstev zapravi po nepotrebnem. Na splošno – če sodimo glede na že predstavljene revizije, razen pri nekaj izjemah – lahko rečemo, da sporne institucije sredstva, ki so jim na voljo, porabljajo pravilno in dosegajo cilje, ki so jim bili predlagani. Zato sem glasoval za poročilo o izvrševanju splošnega proračuna Evropske Unije, Oddelek I – Evropski parlament.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – Pri tem glasovanju smo se strinjali s poročevalcem gospodom Staesom, čeprav smo izgubili ključno spremembo, številko 22, o preglednosti porabe javnih sredstev, ki jo je zagovarjal ta poročevalec.

Poročilo: Ryszard Czarnecki (A7-0080/2010)

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Menim, da je nujno, da javni uslužbenci odgovarjajo javnosti, zaradi česar morajo predložiti objektivne in podrobne računovodske izkaze o porabi javnih sredstev, ki so jim na voljo. Računsko sodišče je v letnem poročilu navedlo, da po reviziji ni imelo nobene bistvene pripombe v zvezi z Evropskim ekonomsko-socialnim odborom. Vendar Računsko sodišče opozarja na nekatere situacije, pri katerih ni bilo nobenih izboljšav, kot sta povračilo potnih stroškov uslužbencev Evropskega ekonomsko-socialnega odbora, ki morajo temeljiti samo na njihovih dejanskih stroških, ali dejstvo, da so uslužbenci Evropskega ekonomsko-socialnega odbora deležni finančnih prednosti, ki jih druge institucije ne podeljujejo, kar povzroča višje stroške. Z zadovoljstvom ugotavljam, da je Evropski ekonomsko-socialni odbor sprejel prakso, da v svoje letno poročilo o dejavnostih vključi poglavje, ki opisuje nadaljnje ukrepe na osnovi prejšnjih sklepov Parlamenta in Računskega sodišča o podelitvi razrešnice.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) V vseh evropskih institucijah, ki so odvisne od proračuna Evropske unije, je treba izvesti temeljito revizijo, ki jo izvede Računsko sodišče in vsi drugi subjekti s to funkcijo. Treba je preveriti, ali se ta sredstva ustrezno porabljajo, ali te institucije dosegajo zastavljene cilje in ali se kaj finančnih sredstev zapravi po nepotrebnem. Na splošno – če sodimo glede na že predstavljene revizije, razen pri nekaj izjemah – lahko rečemo, da sporne institucije sredstva, ki so jim na voljo, porabljajo pravilno in dosegajo cilje, ki so jim bili predlagani. Zato sem glasoval za poročilo o izvrševanju splošnega proračuna Evropske Unije za proračunsko leto 2008, Oddelek VI – Evropski ekonomsko-socialni odbor.

Poročilo: Ryszard Czarnecki (A7-0082/2010)

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Menim, da je nujno, da javni uslužbenci odgovarjajo javnosti, zaradi česar morajo predložiti objektivne in podrobne računovodske izkaze o porabi javnih sredstev, ki so jim na voljo. V to kategorijo spadata ocena predloženih računovodskih izkazov, ki jo pripravi Parlament, in razrešnica glede teh izkazov. Z zadovoljstvom ugotavljam, da je Računsko sodišče v poročilu navedlo, da po reviziji ni imelo nobene bistvene pripombe v zvezi z Odborom regij. Strinjam se s poročevalčevo pozitivno oceno izboljšav sistema notranjih kontrol Odbora regij, zlasti pregleda upravnih, operativnih in finančnih postopkov tega odbora. Za konec, z zadovoljstvom opažam kakovost letnega poročila o dejavnostih Odbora regij, zlasti izrecno vključitev nadaljnjih ukrepov na osnovi prejšnjih sklepov Parlamenta in Računskega sodišča o podelitvi razrešnice, kar poudarja pomen in ustreznost teh sklepov.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) V vseh evropskih institucijah, ki so odvisne od proračuna Evropske unije, je treba izvesti temeljito revizijo, ki jo izvede Računsko sodišče in vsi drugi subjekti s to funkcijo. Treba je preveriti, ali se ta sredstva ustrezno porabljajo, ali te institucije dosegajo zastavljene cilje in ali se kaj finančnih sredstev zapravi po nepotrebnem. Na splošno – če sodimo glede na že predstavljene revizije, razen pri nekaj izjemah – lahko rečemo, da sporne institucije sredstva, ki so jim na voljo, porabljajo pravilno in dosegajo cilje, ki so jim bili predlagani. Zato sem glasoval za poročilo o izvrševanju splošnega proračuna Evropske Unije za proračunsko leto 2008, Oddelek VII – Odbor regij.

Poročilo: Véronique Mathieu (A7-0074/2010)

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Povečanje števila zunanjih agencij je imelo pomembno vlogo pri združevanju tehničnih in upravnih zmogljivosti, ki podpirajo sprejemanje odločitev v Komisiji. Dejstvo, da so razpršene po vsem ozemlju EU, tem institucijam omogoča tudi, da se resnično približajo javnosti ter povečajo svojo prepoznavnost in legitimnost. Čeprav je večje število agencij na splošno pozitivno, je res, da

to ustvarja izzive glede nadzora in ocenjevanja njihovega delovanja. Ravno zaradi tega so Parlament, Svet in Komisija po sprejetju sporočila Komisije „Evropske agencije – smernice za prihodnost“ z dne 11. marca 2008 ponovno začeli projekt za opredelitev skupnega okvira za agencije in leta 2009 oblikovali medinstitucionalno delovno skupino. Menim, da bo ta skupina imela temeljno vlogo pri odpravljanju težav, ki jih je Računsko sodišče ugotovilo v več agencijah, mnoge med njimi so skupne, ter pri opredeljevanju skupnega okvira, ki bo v prihodnosti omogočil boljše finančno poslovanje in izvrševanje proračuna.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) V vseh evropskih institucijah, ki so odvisne od proračuna Evropske unije, je treba izvesti temeljito revizijo, ki jo izvede Računsko sodišče in vsi drugi subjekti s to funkcijo. Treba je preveriti, ali se ta sredstva ustrezno porabljajo, ali te institucije dosegajo zastavljene cilje in ali se kaj finančnih sredstev zapravi po nepotrebnem. Na splošno – če sodimo glede na že predstavljene revizije, razen pri nekaj izjemah – lahko rečemo, da sporne institucije sredstva, ki so jim na voljo, porabljajo pravilno in dosegajo cilje, ki so jim bili predlagani. Zato sem glasoval za poročilo o uspešnosti, finančnem poslovanju in nadzoru agencij EU.

Poročilo: Véronique Mathieu (A7-0075/2010)

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) V svojem poročilu o letnih računovodskih izkazih Evropske policijske akademije za proračunsko leto 2008 je Računsko sodišče izdalo svoje mnenje brez pridržkov glede zanesljivosti računovodskih izkazov in mnenje s pridržkom glede zakonitosti in pravilnosti z njimi povezanih transakcij. Poleg tega so odgovori akademije na pripombe Računskega sodišča na splošno ponovno neprimerni in predlagane rešitve presplošne in negotove, posledično pa organ za razrešnico ne more dobro oceniti, ali se je v prihodnje akademija zmožna izboljšati. Poleg tega ostaja nešteto strukturnih težav in nepravilnosti v zvezi z akademijo, ki so podrobno navedene v poročilu. Ravno zaradi tega se strinjam z odločitvijo poročevalke, da odloži svoj sklep o podelitvi razrešnice direktorju Evropske policijske akademije glede izvrševanja proračuna akademije za proračunsko leto 2008.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) V vseh evropskih institucijah, ki so odvisne od proračuna Evropske unije, je treba izvesti temeljito revizijo, ki jo izvede Računsko sodišče in vsi drugi subjekti s to funkcijo. Treba je preveriti, ali se ta sredstva ustrezno porabljajo, ali te institucije dosegajo zastavljene cilje in ali se kaj finančnih sredstev zapravi po nepotrebnem. Na splošno – če sodimo glede na že predstavljene revizije, razen pri nekaj izjemah – lahko rečemo, da sporne institucije sredstva, ki so jim na voljo, porabljajo pravilno in dosegajo cilje, ki so jim bili predlagani. Zato sem glasoval za poročilo o Evropski policijski akademiji.

Poročilo: José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (A7-0111/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Utrditev dvoregijskega strateškega partnerstva med Evropsko unijo in državami Latinske Amerike in Karibov, ki je bilo podpisano leta 1999, mora biti prednostna naloga na agendi zunanje politike Evropske unije. Čeprav je bil v zadnjih 10 letih dosežen znaten napredek pri razvoju dvostranskih odnosov med EU in Latinsko Ameriko, so potrebni nadaljnji koraki. Končni cilj partnerstva je leta 2015 vzpostaviti območje vsestranskega evro-latinskoameriškega medregijskega sodelovanja na političnem, gospodarskem, trgovinskem, socialnem in kulturnem področju, tako da se zagotovi trajnostni razvoj v obeh regijah.

Današnje glasovanje pomeni, da Evropski parlament podpira to, da se v prihodnosti sprejme evro-latinskoameriška listina za mir in varnost, ki bo na podlagi listine ZN in zadevne mednarodne zakonodaje vključevala strategije in smernice za politične ukrepe in skupno varnost.

Menim tudi, da mora boj proti podnebnim spremembam, ki najhujše prizadenejo najrevnejše prebivalstvo na svetu, postati ključni element strategije EU in Latinske Amerike. Obe strani si morata na pogovorih pred konferenco ZN o podnebnih spremembah, ki bo potekala konec leta v Mehiki, močno prizadevati za skupno pogajalsko stališče.

Sophie Auconie (PPE), v pisni obliki. – (FR) Samoiniciativno poročilo o strategiji EU za odnose z Latinsko Ameriko vključuje pristop, ki ga EU spodbuja v mednarodnih odnosih. Dejansko to besedilo usklajuje gospodarske, socialne, politične in institucionalne razsežnosti, da se zagotovi, da trgovina med dvema geografskima območjema koristi tudi najbolj prikrajšanim prebivalcem in prispeva k trajnostnemu razvoju podceline. Poleg tega se v poročilu predlaga uskladitev finančnih predpisov, da se uvede večja odgovornost pri tem vprašanju na globalni ravni. Zato sem jasno glasovala za to poročilo.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Resolucija, ki je bila danes sprejeta na plenarnem zasedanju Evropskega parlamenta, je pomembno znamenje, ki kaže na to, da se EU zelo dobro zaveda svoje

vloge svetovnega akterja. Latinska Amerika je priljubljena turistična destinacija številnih Evropejcev, vendar Evropi pomeni veliko več od tega. Demokracija Latinske Amerike je glede na evropske standarde in načela morda pomanjkljiva.

Nedavno je Evropski parlament razpravljal o resoluciji v zvezi z očitnimi kršitvami človekovih pravic na Kubi. Primer se je končal s smrtjo ljudi, ki so uveljavljali svoje pravice do svobodnega izražanja. To so tragični primeri, ki se ne smejo nikoli več ponoviti. Vendar izkušnje Evropske unije kažejo na to, da je odnos, ki se gradi dlje časa ter temelji na prijateljstvu in diplomaciji, dolgoročno veliko produktivnejši.

Konstruktivni pristop bo Evropski uniji omogočil, da bo uspešno postala izvoznica demokratičnih načel, kar si želi biti. Latinska Amerika je velikanska celina, ki se je z gospodarskega ali socialnega vidika ne sme spregledati. Pravzaprav Evropska investicijska banka že dolgo posluje na južnoameriški celini in ponuja priložnost za dolgoročne naložbe, kar je že samo po sebi pomembno znamenje. Danes sprejeta resolucija je del jasnega mandata, ki je podeljen visoki predstavnici EU v zvezi s tem, kako pristopiti k odnosom z Latinsko Ameriko.

Corina Crețu (S&D), v pisni obliki. – (RO) Podpiram sporočilo, ki ga posreduje resolucija, o izboljšanju usklajevanja stališč držav na obeh celinah glede metod za uresničevanje razvojnih ciljev tisočletja, še zlasti ker bo vrhunsko srečanje o razvojnih ciljih tisočletja potekalo letos septembra. Vzpostaviti moramo skupni jezik, kar je še toliko bolj nujno, ker zamujamo pri doseganju ciljev, ki so predlagani za leto 2015, zlasti v zvezi z bojem proti revščini. Naložbe morajo biti zlasti v času svetovne recesije osredotočene na revnejše države in ranljivejše skupine prebivalstva, tako da te lahko uživajo ugodnosti novih delovnih mest in pogojev, ki so potrebni za socialno vključevanje.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo o strategiji EU za odnose z Latinsko Ameriko, ki se zavzema za vzpostavitev polnega dvoregijskega strateškega partnerstva. Poudarila bi pomen priporočila o uskladitvi stališč obeh regionalnih blokov v zvezi s pogajanjem o Okvirni konvenciji Združenih narodov o spremembi podnebja.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Strinjam se z mnenjem poročevalca glede tega, da je treba vzpostaviti globlje in tesnejše vezi dvoregijskega sodelovanja med Evropsko unijo in Latinsko Ameriko. Vendar menim, da mora EU posebno pozornost nameniti eni od latinskoameriških držav, saj je to potrebno že zaradi številnega prebivalstva te države, njenega gospodarskega potenciala in njenega položaja regionalnega vodje. Seveda govorim o največji portugalsko govoreči državi na svetu: Braziliji. Sporočilo Komisije KOM(2007)281 z dne 30. maja je izrecno priznalo, da „dialog med EU in Brazilijo [...] ni bil dovolj izkoriščen in je potekal predvsem znotraj dialoga med EU in Mercosurjem. Brazilija bo tako zadnja država ‚BRICS‘ [...], s katero bo EU organizirala srečanje na vrhu. Nastopil je čas, da se Braziliji prizna vloga strateške partnerice pa tudi glavnega latinskoameriškega gospodarskega akterja in regionalnega vodje[...]“. Medtem ko druge evropske institucije opravljajo svojo dolžnost, Evropski parlament zavrača, da bi se odnos s to veliko državo oblikoval kako drugače kot prek Mercosurja, zaradi česar je ta država edina od držav BRIC (Brazilije, Rusije, Indije in Kitajske), v kateri Evropska unija nima ločene parlamentarne delegacije. Ta anahronistični in obžalovanja vredni položaj je treba nujno popraviti.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Dvoregijsko strateško partnerstvo prispeva k nadaljnjemu usklajevanju EU in Latinske Amerike na mednarodnih forumih in v mednarodnih institucijah. To partnerstvo mora poleg vzpostavitve skupne agende še naprej usklajevati stališča o svetovnih vprašanjih z upoštevanjem interesov in skrbi obeh strani. Zato sem glasoval za sporočilo Komisije „Evropska unija in Latinska Amerika: partnerstvo svetovnih akterjev“, ki si prizadeva določiti operativne predloge za polno izvajanje dvoregijskega strateškega partnerstva.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) To poročilo ne upošteva dejanskih težav, ki jih ima Latinska Amerika, in ne določa bistvenih točk, ki bi morale biti vključene v strategijo EU za odnose z Latinsko Ameriko.

Na primer, olepšuje vse gospodarske in socialne težave, ki bodo nastale zaradi sklenitve sporazumov o prosti trgovini, in sprejema normalizacijo odnosov s Hondurasom kot nesporno dejstvo, ne da bi upoštevalo državni udar in nedavne umore članov odporiške fronte, ki nasprotuje udaru. Ne upošteva razmer v Kolumbiji: zločini paravojaških enot ter preganjanje članov sindikatov in politikov niso težave, ki bi jih bilo vredno kakor koli omeniti. Po drugi strani kritizira Bolivijo in Venezuelo, čeprav teh dveh držav nikjer izrecno ne omeni.

Ne pove pa ničesar o ponovni namestitvi četrte flote Združenih držav Amerike v regiji, o načrtu o uporabi sedmih kolumbijskih vojaških oporišč s strani Združenih držav Amerike ali o operacijah, ki se izvajajo iz vojaških oporišč na ozemljih držav članic EU in članic zveze NATO.

Na žalost je bila zavrnjena večina predlogov, ki smo jih predložili v zvezi s prej omenjenimi vprašanji, zato smo na koncu glasovali proti resoluciji.

Erminia Mazzoni (PPE), v pisni obliki. – (IT) Glasovala sem za poročilo z enim pridržkom, ki je hkrati upanje: da bomo našli rešitev za globoko zakoreninjeni položaj v zvezi s „tango bond“, ki meče senco na naš odnos z Argentino.

Odločitev, da se spodbudijo odnosi z latinskoameriški državami, bi lahko utrla pot temu, da se celotno vprašanje pravic evropskih vlagateljev reši na ustrezen način.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) To arogantno in imperialistično besedilo ni sprejemljivo. Podpira obnovitev pogajanj o sporazumih o prosti trgovini s Srednjo Ameriko, Kolumbijo in Perujem. Ta pogajanja so škodljiva tako z gospodarskega in socialnega kot z demokratičnega vidika. Kako se lahko pogajamo s pučistično vlado Porfiria Loba Sose v Hondurasu in potem trdimo, da smo varuhi pravne države in človekovih pravic? Kako se lahko dvostransko pogajamo z zatiralskimi vladami Álvára Uribe in Alana Garcíe in zaničujemo mnenje drugih suverenih držav, članic Andske skupnosti, Bolivije in Ekvadorja? Glasujem proti temu besedilu, ki je v nasprotju z načeli demokracije in humanizma.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Menimo, da je glede na to, da je EU glavna vlagateljica v Latinsko Ameriko in njena druga največja trgovinska partnerka, pa tudi najpomembnejša donatorica razvojne pomoči, jasna in natančno opredeljena strategija za odnose med EU in latinsko Ameriko povsem utemeljena. Zavzemamo se za opredelitev jasnih smernic za sodelovanje, ki bo uspešno prispevalo k politični stabilnosti, boju proti podnebnim spremembam, obvladovanju migracijskih tokov in preprečevanju naravnih nesreč. Tragedija na Haitiju je pokazala, da ima EU v primerjavi z drugimi ponudniki pomoči drugorazredno vlogo. Zato pozivamo EU k izboljšanju delovanja na mednarodni ravni. Pri tem mora v mednarodni politiki ravnati dosledneje in bolj učinkovito. Do takega izboljšanja mora priti na naslednjem vrhu, 18. maja v Madridu, ki se ga mora visoka predstavnica Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko/podpredsednica Evropske komisije udeležiti kot aktivna udeleženka.

Willy Meyer (GUE/NGL), v pisni obliki. – (ES) Nisem mogel glasovati za to besedilo, ker je eden od ciljev strateškega partnerstva sklepanje podregionalnih partnerskih sporazumov z državami Srednje Amerike, Perujem in Kolumbijo ter Mercosur, kljub državnemu udaru v Hondurasu in nelegitimnosti vlade, ki jo je oblikoval Porfirio Lobo po tem udaru. EU ne more obravnavati vlade, ki je sodelovala v državnem udaru, enako kot izvoljenih vlad. Poleg tega vizija vzpostavitve dvoregijskega strateškega partnerstva med EU in Latinsko Ameriko ne upošteva znatnih razlik med regijama. Sedanji pogoji pridružitvenega sporazuma med EU in Perujem ter Kolumbijo so podobni pogojem sporazuma o prosti trgovini, kar ni v prid niti prebivalcem Evrope niti prebivalcem Latinske Amerike. Nasprotujem tudi možnosti odprtja tristranskega političnega dialoga (kot npr. med EU, Latinsko Ameriko in Združenimi državami). Za dialoge take vrste že imamo večstranske organizacije, npr. Združene narode. Nadalje govori besedilo tudi o ustanovitvi fundacije Evropa - Latinska Amerika in Karibi. Taki zamisli ne bi nasprotoval, če poročevalec ne bi predlagal financiranja z javnimi in zasebnimi sredstvi, kar pa bi pomenilo očitno odpiranje vrat multinacionalkam.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Izčrpno poročilo o Latinski Ameriki razgrinja razumen pristop k razvoju odnosov med EU in državami Južne Amerike v obliki strateškega partnerstva. Oblikovanje evro-latinskoameriškega območja ne obeta le gospodarskih učinkov, pač pa lahko predvsem okrepi položaj EU na zunanjepolitičnem področju, še zlasti v razmerju z Združenimi državami Amerike. Žal pa poročilo vsebuje tudi nekaj točk in besed, ki odsevajo skoraj misijonarsko vnemo nekaterih poslancev in bi jih bilo mogoče tolmačiti kot nedopustno vmešavanje v notranje zadeve držav Južne Amerike. Ni treba in nima smisla tem državam podrobno predpisovati, kako naj urejajo svoje ekonomske, izobraževalne ali znanstvene politike, ali jim podrobno predpisovati zunanjo politiko. Nesmiselno je na primer pozivati latinskoameriške države, naj uvedejo spolno vzgojo. Zato sem se vzdržal končnega glasovanja.

Justas Vincas Paleckis (S&D), v pisni obliki. – (LT) Evropska unija je Latinski Ameriki partnerica. Skupaj se moramo boriti proti izzivom današnjega dne in globalnim problemom. Problemom, kot so gospodarska in finančna kriza, podnebne spremembe, grožnje varnosti, terorizem, trgovina z mamili in organizirani kriminal. Skupaj moramo ohranjati okolje, varovati naravne vire, skupaj se moramo boriti proti revščini, neenakosti in preseljevanju. Za to poročilo sem glasoval, ker predlaga ustrezne ukrepe za odpravo revščine na tem

območju: izobraževanje in zmanjšanje nesorazmerij med najbogatejšimi in najrevnejšimi državami tega dela sveta. EU ima Solidarnostne sklade in spodbuja projekte integracije, Latinska Amerika pa takih možnosti nima. Strinjam se s poročevalcem, da se lahko Latinska Amerika z ravnanjem po evropskem modelu integracije okrepi. Poleg tega bi tak model prebivalcem zagotovil višjo raven varnosti in blagostanja.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – Pri končnem glasovanju o poročilu sem se vzdržal. Poročila sicer nikakor ne ocenjujemo kot kak posebej koristen prispevek k bližajočemu se vrhu EU-Latinska Amerika v Madridu, vendar nam je uspelo pri glasovanjih v besedilu ohraniti nekatere pomembne vidike oziroma jih vključiti vanj. Poudarki v tem nerazveseljivem poročilu, ki smo jih prispevali Zeleni, so: točka o odločbi Medameriškega sodišča za človekove pravice glede umorov žensk (v Campo Algodonero v Mehiki) je ostala v poročilu, na podlagi 359 glasov za, 235 glasov proti in 17 vzdržanih glasov; uspelo nam je vnesti v besedilo poziv, naj se sredstva evropskega sklada za spodbujanje naložb uporabljajo zlasti za projekte v okviru boja proti podnebnim spremembam, na primer za razvoj lokalnega javnega prevoza, električnih vozil in za projekt Yasuni-ITT v Ekvadorju („Pustimo nafto pod zemljo“). Skupaj je bilo sprejetih 10 od 16 sprememb, ki smo jih predlagali Zeleni/EFA. Žal nam ni uspelo uveljaviti nobene od sprememb, ki so izražale dvome glede nedavno sklenjenih sporazumov o prosti trgovini in pridružitvenih sporazumov, o katerih tečejo pogajanja, in ki so opozarjale na nevarnost nadaljnje oslabitve že sedaj šibkih integracijskih dejavnosti v regiji. Zavrnjena je bila tudi naša sprememba, ki je pozivala k postopni ukinitvi megalomanskih energetskih projektov, ki zelo škodujejo okolju.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE), v pisni obliki. – (ES) Glede na to, da so nekateri izrazi, vneseni v točko 34 na predlog Odbora za razvoj, tako dvoumni, da bi jih bilo mogoče tolmačiti celo kot spravljivost z zadevami, tako odvrtnimi kot je splav, je španska delegacija v okviru Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) svoje člane pozvala k ločenemu glasovanju o tej točki, da bi s tem povsem jasno pokazali naše nasprotovanje vsaki pobudi, ki posega v neodtujljive pravice najranljivejših človeških bitij.

Nuno Teixeira (PPE), v pisni obliki. – (PT) Evropska unija in Latinska Amerika že dolga leta gradita tesno strateško partnerstvo. Unija je najpomembnejša vlagateljica v Latinsko Ameriko, njena druga največja trgovinska partnerica in glavna donatorica razvojne pomoči. Naš končni cilj je do leta 2015 vzpostaviti dvoregijsko evro-latinskoameriško partnersko območje, ki bi zajemalo politiko, gospodarstvo, trgovino in socialne zadeve ter zagotavljalo trajnostni razvoj obeh regij.

V tem smislu bi rad poudaril predvsem pomen obnovitve pogajanj o pridružitvenem sporazumu EU-Mercosur, ki bo gotovo najbolj ambiciozen sporazum dveh regij doslej. Pozdravljam tudi sporazuma o trgovinskem partnerstvu med Evropsko unijo in Srednjo Ameriko ter med Evropsko unijo in Andsko skupnostjo, pa tudi poglobljanje že sklenjenih pridružitvenih sporazumov z Mehiko in Čilom.

Obžalovanja vredno pa je, da taki sporazumi lahko škodujejo proizvodnji v EU v zadevnih panogah, zlasti proizvodnjo v naših najbolj oddaljenih regijah, ki so že tako neprestano v težavah. Prav tako je vredno obžalovanja, da se za te regije še vedno ne najdejo ustrezna nadomestila na ravni Unije. Glasoval sem za poročilo, ker menim, da je partnerstvo med našima regijama nujno, saj bo obema regijama koristilo na političnem, gospodarskem in socialnem področju.

Predlog skupne resolucije RC-B7-0233/2010

Elena Oana Antonescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Resolucija, o kateri glasujemo danes, izraža zaskrbljenost Evropskega parlamenta nad tem, da kanadske oblasti še vedno zahtevajo vizume za državljane Romunije, Bolgarije in Češke republike, ter poziva k čim hitrejši odpravi teh zahtev.

Ohranjanje take vizumske ureditve za državljane omenjenih držav članic krši načela svobode gibanja in povzroča neutemeljena nesorazmerja in neenakost. Državljeni Evropske unije morajo biti deležni enakopravne in pravične obravnave.

Čeprav sta EU in Kanada na svojem vrhu v Pragi leta 2009 ponovno potrdili, da je skupni cilj partneric zagotoviti svobodo gibanja ljudi med EU in Kanado ob zagotovljeni popolni varnosti, se do danes, ko pišemo leto 2010, ni spremenilo prav nič.

Trdno verjamem, da bodo kanadske oblasti že v bližnji prihodnosti storile vse v svoji moči za odpravo vizumskih zahtev. Skupaj z drugimi kolegi poslanci Evropskega parlamenta bom tudi v prihodnje nadaljevala svoja prizadevanja za to, da bi lahko državljani Romunije, Bolgarije in Češke republike čim prej potovali brez takih ovir.

Zigmantas Balčytis (S&D), v pisni obliki. - Glasoval sem za resolucijo, saj sem prepričan, da lahko sedanja pogajanja o celovitem gospodarskem in trgovinskem sporazumu okrepijo odnose med EU in Kanado. Pričakujemo, da bo bližajoči se vrh EU in Kanade usmerjen v krepitev političnih odnosov med partnericama, zlasti z obravnavo skupnih zadev, kot so pogajanja o celovitem gospodarskem in trgovinskem sporazumu, zunanje političnih in varnostnih vprašanj, usklajenega odziva na finančno in gospodarsko krizo, pa tudi vprašanj podnebnih sprememb in energije. Glede na to, da sta se tako EU kot Kanada zavezali gradnji varnega in trajnostnega nizkoogljičnega svetovnega gospodarstva, bi to okrepilo tudi vlaganja v čiste energetske tehnologije in njuno vodilno vlogo na področjih ustvarjanja zelenih delovnih mest in njune sposobnosti prilagajanja podnebnim spremembam.

Corina Crețu (S&D), v pisni obliki. - (RO) Državlani treh držav članic EU še vedno potrebujejo vizume za vstop v Kanado. Romunom in Bolgarom so se zdaj pridružili še Čehi, za katere so bile vizumske zahteve ponovno uvedene zaradi velikega priliva Romov. V teh razmerah je nujno tesnejše sodelovanje, na eni strani med EU in državami članicami pri reševanju problemov romske skupnosti, na drugi strani pa med državami članicami in Kanado pri vzpostavljanju čim bolj učinkovitega in preglednega sistema obveščanja o pogojih za pridobitev vizumov, da bi bilo zavrženih čim manj prošenj za vizume. Obenem pa je potreben tudi pregled kanadske ureditve azila. Glede tega je resolucija koristna, saj neposredno poziva kanadsko stran k ukrepi za odpravo vizumskih zahtev.

Ioan Enciu (S&D), v pisni obliki. - (RO) Kanada spada med najstarejše partnerice Evropske unije, letošnji vrh pa je pomemben za nadaljnjo krepitev tesnega dvostranskega sodelovanja na vseh področjih. Glasoval sem za skupno resolucijo, saj strnjeno in objektivno razgrinja obete za sodelovanje v prihodnje.

Zagotavljanje vzajemnosti v dvostranskih odnosih spada med temeljna načela Evropske unije. Upam, da bo Kanada v kratkem odpravila vizumske zahteve za državljane Romunije, Češke republike in Bolgarije in tako zagotovila pravično in enakopravno obravnavo vseh državljanov Evropske unije. Obenem pa bi rad pozdravil dosedanje ukrepe, ki vodijo k podpisu trgovinskega sporazuma med EU in Kanado, in izrazil upanje, da bo letošnje srečanje poskrbelo za potrebni zagon za zaključek pogajanj.

Glede na trenutne gospodarske razmere in stanje podnebja se mi zdi pomembno poudariti potrebo po tesnem sodelovanju pri iskanju alternativ tradicionalnim virom energije, ki bodo upoštevale posebnosti vsake od partneric, saj se tako EU kot Kanada ukvarjata z razvojem in uporabo nizkoogljičnih tehnologij. Obenem pa moramo spodbujati tudi sodelovanje na področjih energije, podnebja in pomorstva tudi na arktičnem območju.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. - (PT) Kanada je iz zgodovinskih in kulturnih razlogov, zaradi etnične in politične podobnosti, zaradi skupnih civilizacijskih vrednot in skupnih meril zanesljiva in pomembna partnerica Evropski uniji. Celovit gospodarski in trgovinski sporazum s Kanado bi pomenil prispevek k nadaljnjem poglobljanju že sedaj odličnih odnosov med EU in Kanado. Kljub nekaterim težavam v naših odnosih, ki zadevajo zlasti ribištvo, varnost in priseljevanje, je dejstvo, da so odnosi EU s Kanado, v primerjavi z drugimi državami, trdni in koristni za obe strani. Upam, da bo to partnerstvo zaupanja trajalo še dolga leta in da bosta območji na obeh straneh Severnega Atlantika še dolga leta uživali mir in blagostanje.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. - (PT) Partnerstvo med Kanado in Evropsko unijo, vzpostavljeno že leta 1959, spada med naša najstarejša in najtesnejša partnerstva, namen sedanjih pogajanj o celovitem gospodarskem in trgovinskem sporazumu pa je odnose med EU in Kanado še okrepiti. Poudaril bi rad, da v letu 2010 Kanada predseduje skupini G8 in da bo gostila naslednji vrh skupine G20. Zato toplo pozdravljam izjavo Komisije, ki pripisuje pogajanjem o celovitem gospodarskem in trgovinskem sporazumu temeljni pomen za gospodarske odnose med EU in Kanado. V tem smislu menim, da pomeni vrh EU-Kanada v Bruslju 5. maja 2010 priložnost za pospešitev pogajanj. Zlasti pozdravljam namero za začetek pomembne reforme kanadskega sistema upravljanja ribištva, v katero bo vključena tudi Severozahodna atlantska ribiška organizacija.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), v pisni obliki. - (FR) Besedilo resolucije izraža močno podporo pogajanjem, ki jih je sprožila Komisija za sklenitev splošnega gospodarskega in trgovinskega sporazuma med EU in Kanado. Pogajanja o tem sporazumu potekajo za hrbti evropskih državljanov, čeprav bo sporazum pomembno vplival na njihov vsakdanjik na naslednjih področjih: razgradnja javnih storitev, prednost pravic vlagateljev do zaščite dobičkov pred pravicami držav do zaščite javnega interesa, krnitev pravic delavcev in omejitev dostopnosti zdravstvenih storitev, vode, izobrazbe in kulture. Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov), Skupina zaveznitva liberalcev in demokratov za Evropo, Evropski konservativci in reformisti

ter Skupina naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu predlagajo podporo in celo pospešitev te politike ter očitnega kršenja demokracije. Osebnostno temu odločno nasprotujem.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. - (PT) Kanada je zgodovinska partnerica EU. Razumljivo je, da so se odnosi med njima z leti poglobljali in krepili. Celoviti gospodarski in trgovinski sporazum bo bližnji vrh obravnaval na prav poseben način, v upanju, da bodo pogajanja uspešna, saj je sporazum bistvenega pomena za gospodarske odnose med EU in Kanado. Uniji in Kanadi so skupna nekatera pomembna vprašanja, kot so pomoč Unije, zlasti Haitiju, vprašanja v zvezi z ribištvom in okoljem. Ne smemo pozabiti, da je z Lizbonsko pogodbo Parlament dobil nove pristojnosti na področju sklepanja mednarodnih sporazumov. Parlament mora biti vključen v vse faze pogajanj.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. - (DE) Danes sem glasoval sem za skupni predlog resolucije o vrhu EU-Kanada, saj menim, da je treba odnose ne le vzdrževati na sedanji visoki ravni, pač pa jih še poglobljati in krepiti. Pri tem si posebno omembo zasluži tudi načrtovano skupno zavzemanje za uvedbo obdavčitve bank ali davka na finančne transakcije na svetovni ravni.

Raúl Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. - Resolucija je bila sprejeta z veliko večino. Glasovanja sem se vzdržal zaradi besedila v 6. točki, ki pripisuje kanadsko omejevalno vizumsko politiko do državljanov Bolgarije, Romunije in Češke republike Romom. Skupini Verts/ALE pa je uspelo v resolucijo vključiti naslednje besedilo o navadnem tunu in o CITES: „izraža razočaranje nad stališčem kanadske vlade na zadnji konferenci CITES glede vključitve navadnega tuna v Dodatek I k CITES“.

Alf Svensson (PPE), v pisni obliki. - Pri glasovanju v Evropskem parlamentu o resoluciji o prednostnih nalogah na bližajočem se vrhu EU in Kanade sem bil med manjšino, ki je glasovala proti predlogu. Besedilo je v glavnem ustrezno, vsebuje pa dve točki, ki jih preprosto ne morem podpreti. V 2. točki je navedeno, da bi morala biti ena od prednostnih tem razprave na vrhu „vprašanje uvedbe bančne dajatve ali davka na transakcije na svetovni ravni“. Odločno nasprotujem taki vrsti dajatev ali davkov na mednarodni ravni. Po mojem mnenju si prednostno obravnavo na vrhu bolj zasluži vrsta drugih gospodarskih vprašanj.

Poleg tega me skrbi tudi besedilo v 6. točki, ki se glasi, da Parlament „ugotavlja, da je kanadska vlada uvedla vizumsko obveznost za češke državljane kot odziv na prihod Romov v Kanado“. Morda je Kanada res ravnala tako iz omenjenega razloga, po mojem mnenju pa to nikakor ne zasluži naše odobritve ali celo omembe v katerem od uradnih besedil EU. Ker sta bila omenjena stavka vključena v resoluciji in ker zahteva po njenem brisanju ni prejela podpore večine, sem glasoval proti resoluciji kot celoti.

Predlog resolucije (B7-0243/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), v pisni obliki. - (RO) Evropski parlament je z današnjim glasovanjem dokazal svojo podporo podpisu novega sporazuma o obdelavi in posredovanju podatkov o finančnih transakcijah v okviru programa za sledenje financiranja terorističnih dejavnosti. Ob tem je ponovno izrazil zahtevo, da mora biti vsak nov sporazum sklenjen v skladu z novim pravnim okvirom, ki ga je uveljavila Lizbonska pogodba.

Boj proti terorizmu ostaja prednostna naloga EU, tvorno sodelovanje z ZDA, ki zajema tudi izmenjavo podatkov in informacij, pa je pomemben dejavnik odvratanja terorističnih napadov v prihodnosti.

Prepričana sem, da je bistvenega pomena, da je izmenjava podatkov dosledno omejena samo na podatke, potrebne za boj proti terorizmu, kakršno koli posredovanje podatkov v večjih količinah pa bi pomenilo odstopanje od načel evropske zakonodaje in prakse. Zato sem današnjo resolucijo izkoristila kot priložnost za poziv Komisiji in Svetu, naj to vprašanje izrecno in na ustrezen način odpreta v okviru bližnjih pogajanj z ZDA ter naj z ameriškimi partnerji preučita možne načine za uvedbo pravno preglednega in izvedljivega postopka odobravanja prenosa in zajemanja zadevnih podatkov.

Sophie Auconie (PPE), v pisni obliki. - (FR) Glasovala sem za skupno resolucijo o SWIFT, ki zadeva posredovanje evropskih bančnih podatkov Združenim državam Amerike v okviru boja proti terorizmu. Po opozorilih iz Evropskega parlamenta pred nekaj tedni pogajanja zdaj tečejo v pravi smeri. Evropski parlament bo po novem udeležen v pogajanjih, v skladu s postopki, ki jih predpisuje Lizbonska pogodba. Naš cilj je uravnotežiti učinkovito zaščito naših državljanov pred teroristi in spoštovanje pravic posameznika. Po mojem mnenju pogajalski mandat, ki ga je Parlament danes podelil Svetu, podpira tako stališče.

Zigmantas Balčytis (S&D), v pisni obliki. - Podprl sem resolucijo, saj je pomembno, da sklenemo sporazum, ki bo Evropi in Združenim državam pomagal okrepiti boj proti terorizmu v prid varnosti državljanov in ob

spoštovanju pravil pravnega reda. EU mora še določiti temeljna načela splošnega sodelovanja z ZDA na področju boja proti terorizmu. Zato je naloga Komisije in Sveta, da preučita možne načine za vzpostavitev preglednega in zakonitega postopka za odobritev prenosa in zajemanja ustreznih podatkov pa tudi za izvajanje in nadzor izmenjave podatkov. Ti postopki morajo dosledno upoštevati načela nujnosti in sorazmernosti ter v celoti spoštovati temeljne pravice, ki jih zagotavlja pravni red EU, kar bi omogočilo polno uveljavitev ustrezne evropske zakonodaje.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), v pisni obliki. - (LT) Prizadevati si moramo za krepitev čezatlantskega sodelovanja na področjih pravosodja, svobode in varnosti ob spoštovanju človekovih pravic in državljskih svoboščin. Sistem varovanja osebnih podatkov mora delovati pregledno in nedvoumno. Evropske zakonske zahteve glede poštene, sorazmerne in zakonite obdelave osebnih podatkov so temeljnega pomena in jih moramo dosledno spoštovati. Trenutno je predvidena izmenjava podatkov nemogoča. Rešitve bi morale zajemati omejitve obsega prenesenih podatkov in izpis vrste podatkov, ki jih lahko namenski ponudniki filtrirajo in izluščijo, pa tudi vrste podatkov, ki utegnejo biti vključeni v prenos. Zato je nujno odločno pozvati Svet in Komisijo, naj raziščeta načine za vzpostavitev preglednega in zakonitega postopka za odobritev prenosa in zajemanja ustreznih podatkov ter za izvajanje izmenjave podatkov in nadzor nad njo. Vsak sporazum med EU in ZDA mora vsebovati stroga izvedbena in nadzorna varovala, s pomočjo katerih bi lahko spremljali, kako oblasti ZDA vsakodnevno zajemajo, uporabljajo in dostopajo do vseh podatkov, ki so jim posredovani v skladu s sporazumom. Za tak nadzor bi moral skrbeti ustrezen organ, ki bi ga imenovala EU.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), v pisni obliki. - (RO) Kor nacionalna država Romunija podpira sklenitev sporazuma SWIFT. Evropski parlament pa je ocenil, da je prva različica sporazuma, ki so jo oblikovali predstavniki Komisije in ameriške administracije, kršila pravice evropskih državljanov, saj je predvidevala obdelavo njihovih podatkov v velikem obsegu, ne pa le v konkretnih primerih sumov. Novi sporazum, o katerem so se nedavno dogovorili predstavniki EU in ameriškega Kongresa, mora upoštevati zadržke Evropskega parlamenta. Če bo tudi nova različica sporazuma v nasprotju z evropsko Konvencijo o človekovih pravicah, se namreč lahko zgodi, da bo zavrnjena tudi ta različica.

Evropski parlament se zaveda, da je sporazum pomemben za evropsko varnost. Zato je vedno bolj očitno, da ugovori poslancev zadevajo vsebino, ne pa oblike sporazuma. Po uveljavitvi Lizbonske pogodbe ima Evropski parlament širše odločevalske pristojnosti. Naša institucija je zavezana izvajanju svojih pristojnosti in uveljavljanju interesov državljanov Evropske unije. Če bo naslednja različica sporazuma spoštovala duha evropske zakonodaje, bo sprejeta. Boj proti terorizmu in hitro odkrivanje sumljivih bančnih transferov ostaja bolj kot kdajkoli na vrhu seznama prednostnih nalog EU.

Françoise Castex (S&D), v pisni obliki. - (FR) Po zavrnitvi sporazuma SWIFT v Evropskem parlamentu februarja 2010 morajo Evropska unija in Združene države pripraviti nov sporazum o posredovanju bančnih podatkov v okviru boja proti terorizmu. S februarso zavrnitvijo sporazuma smo poslanci EP zavrnil nadaljevanje nenadzorovanega posredovanja podatkov v velikem obsegu ministrstvu za finance Združenih držav. Danes sem glasovala za resolucijo, ki podeljuje Evropski komisiji nov mandat v pogajanjih o novi različici sporazuma z Združenimi državami. Naši osnovni zahtevi sta, naj se v pogajanjih ponovno pretrese posredovanje osebnih podatkov v velikem obsegu in naj se razišče možnosti za bolj ciljno usmerjeno posredovanje in za pravna sredstva, ki bodo zagotovila čim krajši možni čas hranjenja podatkov ter vzajemnost pri posredovanju podatkov. Vprašanju varstva osebnih podatkov Evropski parlament pripisuje velik pomen. Zato moramo zelo pazljivo spremljati dogajanja v zvezi s posredovanjem podatkov letalskih potnikov. Storili bomo vse za zaščito temeljnih pravic naših sodržavljanov.

Proinsias De Rossa (S&D), v pisni obliki. - Podprl sem resolucijo o novem priporočilu Komisije Svetu, naj odobri začetek pogajanj o sporazumu z Združenimi državami Amerike o posredovanju podatkov o finančnih transakcijah v okviru boja proti terorizmu. Po določbah Lizbonske pogodbe je bilo za uveljavitev začasnega sporazuma med Evropsko unijo in ZDA, podpisanega novembra 2009, zahtevano soglasje Evropskega parlamenta. Glasoval sem proti omenjenemu sporazumu, ki ga je Parlament blokiral zaradi pomislekov, da bi lahko nenadzorovano posredovanje podatkov v velikem obsegu ogrozilo varstvo zasebnosti evropskih državljanov in podjetij. Proti terorizmu se je treba odločno bojevati, ne smemo pa dopustiti, da bi sredstva, uporabljena v tem boju, vzpostavila ozračje negotovosti glede državljskih pravic, kar je pravzaprav osrednji cilj samih terorističnih napadov. Novi sporazum, kakršen že bo, mora spoštovati temeljna načela, kot je strogo omejevanje posredovanja podatkov na obseg, nujen za boj proti terorizmu, in evropski organi morajo zagotoviti ustrezeni sodni nadzor spoštovanja temeljnih pravic, ki jih jamči pravni red EU. Sporazum mora biti časovno omejen, ob kršenju katere od obveznosti pa mora biti predvidena takojšnja razveljavitev.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), v pisni obliki. - (EL) Glasoval sem proti predlogu resolucije, ker ne zavrača izmenjave podatkov v velikem obsegu z ZDA in drugimi državami v okviru tako imenovanega boja proti terorizmu. Prav tako ne poudarja potrebe po mednarodno zavezujočem sporazumu med EU in ZDA o okviru izmenjave podatkov med sodnimi organi. In končno, glede na to, da bo moral osnutek sporazuma odobriti tudi Evropski parlament, je nesprejemljivo, da se kakršna koli pogajanja, celo neuradna, začnejo brez njegove polne in enakopravne udeležbe.

Carlos Coelho (PPE), v pisni obliki. - (PT) Glasoval sem proti začasnemu sporazumu o obdelavi in posredovanju finančnih podatkov evropskih državljanov, ki so ga podpisale EU in Združene države Amerike, ne samo zato, ker je bil očitno neustrezen, saj ni upošteval načel nujnosti in sorazmernosti ter nedotakljivosti in varnosti evropskih finančnih podatkov, pač pa tudi zato, ker Parlament ni imel možnosti pravilno uveljaviti svojih pristojnosti. Verjamem, da je treba okrepiti čezatlantsko sodelovanje na ustreznih področjih, zlasti na področju svobode, varnosti in sodstva, vendar je tako sodelovanje mogoče le ob polnem spoštovanju temeljnih načel, kot so sorazmernost, nujnost in vzajemnost. S tem v zvezi moram čestitati Komisiji in Svetu za njihov novi odnos do sodelovanja s Parlamentom. Upam, da nam bo skupaj uspelo uveljaviti temeljna načela, ki morajo v prihodnje usmerjati in omogočati sodelovanje med EU in Združenimi državami Amerike v boju proti terorizmu. Z zanimanjem pričakujem zaključke obiska parlamentarne delegacije v Washingtonu in upam, da bomo tudi pri tem odprli novo poglavje.

Ioan Enciu (S&D), v pisni obliki. - (RO) Glasoval sem za resolucijo in rad bi še enkrat poudaril, da je sodelovanje med EU in ZDA v boju proti terorizmu, s tem pa tudi podpis ustreznega sporazuma med EU in ZDA, bistvenega pomena. Parlament pa mora ta sporazum ves čas spremljati na svojem radarskem zaslonu. Svet in Komisija morata evropsko zakonodajno telo tekoče obveščati o vseh fazah pogajanj in sklepanja sporazuma. Evropski parlament je svoje stališče o tej zadevi izrazil že ob vrsti priložnosti.

Druga ključna točka resolucije je zahteva, da mora posredovanje podatkov odobravati evropski pravosodni organ. Posredovanje podatkov mora biti utemeljeno in pregledno. Državljanom morajo biti zagotovljene pravice, kot sta pravica do vpogleda in do brisanja podatkov, pa tudi pravica do nadomestila in odškodnine v primerih kršenja zasebnosti.

Rad bi poudaril, da je nujno najti rešitev za omejitev posredovanja podatke, po kateri bo izmenjava podatkov dovoljena samo pri osebah, osumljenih terorizma. V sporazumu morata biti nujno upoštevana načela vzajemnosti in sorazmernosti, nujna je tudi določba o takojšnji prekinitvi sporazuma ob neizpolnjevanju sprejetih obveznosti. Trdno sem prepričan, da bo Svet za pravosodje in notranje zadeve priporočila iz današnje resolucije upošteval.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. - (PT) Glasovala sem za resolucijo, ker verjamem, da mora vsak sporazum med EU in Združenimi državami Amerike vsebovati tudi zanesljive varovalke glede izvajanja in nadzora, ki ga mora izvajati ustrezen organ EU. Samo tako je mogoče zanesljivo preprečiti, da bi posredovanje podatkov kršilo temeljna načela pravnega reda in pravne prakse EU.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. - (PT) Mednarodno pravosodno sodelovanje in čezatlantsko sodelovanje sta v boju proti terorizmu temeljnega pomena. Zato je treba pozdraviti sklenitev dolgoročnega sporazuma med Evropsko unijo in Združenimi državami o preprečevanju financiranja terorizma. Tak sporazum pa ne sme ogroziti zasebnosti transakcij fizičnih in pravnih oseb. Zato so evropske pravne zahteve glede pravične, nujne, sorazmerne in zakonite obravnave osebnih podatkov bistvenega pomena in morajo biti uveljavljene v vseh okoliščinah.

EU mora predpisati temeljna načela oblik sodelovanja z ZDA v boju proti terorizmu ter mehanizem za posredovanje podatkov o transakcijah svojih državljanov, za katere se ocenjuje, da so sumljive ali nezakonite. Sporazum o pravosodnem sodelovanju med EU in ZDA pri preprečevanju financiranja terorizma moramo skleniti, pri tem pa moramo zagotoviti spoštovanje pravic in svoboščin evropskih državljanov in podjetij pri posredovanju podatkov in ne smemo brez potrebe ogrozati zaupnosti njihovih transakcij.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. - (PT) Ob začasnem sporazumu, ki so ga podpisale EU in ZDA, sem soglašal, da je čezatlantsko sodelovanje v boju proti mednarodnemu kriminalu in terorizmu potrebno. Poudaril sem, da mora to sodelovanje temeljiti na vzajemnem zaupanju in spoštovanju načel vzajemnosti, sorazmernosti in spoštovanja pravic državljanov. Toda varnost ne bi smela prevladati, ampak bi morala biti združljiva z drugimi pravicami, svobodo in jamstvi. Ni sprejemljivo, da lahko policija na Portugalskem dostopa do bančnih podatkov osebe na podlagi sodnega naloga, da pa se lahko milijoni podatkov pošljejo ameriški policiji, ki jih interpretira in analizira brez sodnega nadzora. Zato sem glasoval proti začasnemu sporazumu. Tokratni predlog resolucije pa odraža nove poglede Komisije in Sveta v zvezi s sodelovanjem s

Parlamentom. Upam, da bo sodelovanje med EU in ZDA v boju proti terorizmu v prihodnje temeljilo na načelih sorazmernosti, nujnosti in vzajemnosti.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. - (PT) Po odmevnem polomu osnutka sporazuma SWIFT med EU in Združenimi državami Amerike smo ponovno prejeli na mizo resolucijo, ki zasluži našo najostrejšo kritiko, saj sprejema zamisel o široki izmenjavi podatkov v okviru tako imenovanega „boja proti terorizmu“. Številni strokovnjaki trdijo, da tak sporazum ne zagotavlja varstva pravic, svoboščin in jamstev. Tako imenovani „sporazum SWIFT“ in okvirni sporazum o varstvu in izmenjavi podatkov pomenita grožnjo, ne jamstvo varnosti.

Tolmačenja varstva podatkov, pristojnosti, zakonodajnih vidikov in zasebnosti v zvezi s sodelovanjem med EU in ZDA so različna. Preden podelimo Komisiji nov mandat, je treba ta vprašanja razjasniti.

Kljub temu je večina v naši zbornici dala Komisiji povsem proste roke, ob nejasnih omejitvah, kot sta „sorazmernost“ in „vzajemnost“. S tem smo v resnici odprli Pandorino skrinjico groženj svoboščinam in podprli odvzem pristojnosti državam članicam, kot so odločanje o posredovanju podatkov o svojih državljanih, ki se prenaša na evropski „javni pravosodni organ“.

Pri hranjenju in posredovanju podatkov v velikem obsegu ni nikakršne možnosti za „sorazmernost“ in „vzajemnost“, saj se odpirajo številna neobvladljiva tveganja, na primer glede tega, kdo ima dostop do podatkov, kako se uporabljajo in v kakšen namen.

Sylvie Guillaume (S&D), v pisni obliki. - (FR) Glasovala sem za okrepitev mandata Evropske komisije pri pogajanjih z organi ZDA o sporazumu SWIFT. V resnici potrebujemo zagotovila, da bosta dva pomembna zadržka - prenos podatkov v velikem obsegu in zagotovitev pravnih sredstev Evropejcem v Združenih državah - odpravljena. Zato sem prepričana, da moramo mandat pred podelitvijo bistveno spremeniti, v nasprotnem primeru bom namreč po zaključku pogajanj spet prisiljena glasovati proti sporazumu, kot sem enkrat že bila.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), v pisni obliki. - (FR) Glasujem proti predlogu, ki zagovarja možnost sklenitve sporazuma o posredovanju podatkov SWIFT med Evropo in Združenimi državami Amerike. V sedanjih razmerah podatkov, ki naj bi jih pošiljali organom ZDA, ni mogoče filtrirati. Organi ZDA bodo tako imeli dostop do obilice zasebnih podatkov, ki jih bomo pošiljali v imenu nujnega boja proti terorizmu; ta boj proti terorizmu, ki je sicer resnična grožnja, pa se zaenkrat izrablja za uveljavljanje imperialističnih teženj. Poleg tega besedilo vzajemnosti od Združenih držav Amerike ne zahteva, pač pa samo ponižno „poudarja“, da jo pričakuje. Spreminjati Evropo v vazalko Združenih držav Amerike je popolnoma nesprejemljivo. Zdaj je najprimernejši čas za to, da si Evropa izbere neodvisnost od Združenih držav Amerike.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. - (PT) Boj proti terorizmu je skrb EU, pa tudi preostalega demokratičnega sveta. Za uspešnost tega boja so nujno potrebni mehanizmi, ki pripomorejo k odkrivanju možnih napadov. Sporazum SWIFT je zelo učinkovit pripomoček v boju proti terorizmu, saj omogoča dostop do zaupnih finančnih podatkov o prenosih denarja iz ene države v drugo. Ponovna pogajanja o tem sporazumu z Združenimi državami Amerike so za EU enkratna priložnost za sodelovanje v odkrivanju novih teroristov in možnih napadov. Trenutno lahko ugotovimo veliko željo po sodelovanju na strani ZDA: ZDA se zavzemajo za sklenitev sporazuma, ki bi učinkovito varoval posredovane podatke in kolikor mogoče zagotavljal vzajemnost.

Willy Meyer (GUE/NGL), v pisni obliki. - (ES) Glasoval sem proti skupni resoluciji Skupine zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo, Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu, Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) ter Skupine evropskih konservativcev in reformistov, ker se besedilo zavzema za sklenitev sporazuma med 27 državami članicami in Združenimi državami Amerike o posredovanju bančnih podatkov v okviru boja proti terorizmu. Po sedANJI ureditvi bi imeli organi Združenih držav Amerike dostop do obilice zasebnih podatkov milijonov Evropejcev. Menim, da je zahteva Združenih držav nesprejemljiva in pomeni grožnjo svoboščinam in pravicam evropskih državljanov. S tem predlogom nas najbolj konservativne sile poskušajo predati z zvezanimi rokami in nogami interesom ZDA, ne da bi pomislile na varnost ali zasebnost državljanov. Evropski parlament ne more dovoliti, da bi bile državljanske pravice in svoboščine kršene zaradi boja proti terorizmu.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. - (DE) Predlog resolucije o pogajanjih o novem sporazumu SWIFT vsebuje vrsto podrobnih predlogov za izboljšanje varstva podatkov pri posredovanju finančnih podatkov Združenim državam Amerike. To je treba zelo pozdraviti. Ob tem pa ostaja zamolčano temeljno vprašanje utemeljenosti takega množičnega poseganja v zasebnost. Utemeljenost je očitno preprosto privzeta. Ni pa

jasno, ali se lahko na ta način dejansko učinkovito zoperstavimo pojavu terorizma. Prav tako ni jasno, kako je mogoče pozive k okrepitvi varstva podatkov uveljaviti v praksi. Dosedanje izkušnje in splošna praksa nas učijo, da se podatki uporabljajo, kolikor je le mogoče, in pogosto tudi v pridobitne namene. Zato načeloma nasprotujem posredovanju osebnih podatkov in sem glasoval proti predlogu resolucije.

Georgios Papanikolaou (PPE), v pisni obliki. - (EL) Danes sem glasoval za resolucijo Parlamenta, ki jo je podprla tudi večina političnih skupin in ki navaja pogoje, pod katerimi je Parlament pripravljen ratificirati novi sporazum SWIFT in odobriti začetek novega kroga pogajanj z ZDA. Cilj Parlamenta je predpisati prožna načela spodbujanja čezatlantskega sodelovanja, ki bo prispevalo k učinkovitejšemu boju proti terorizmu in vzpostavilo sistem posredovanja podatkov, ki mu bodo evropski državljani lahko zaupali. Ena od najboljčutljivejših tem pogajanj, na katero moramo biti še posebej pozorni, je zmanjšanje količine posredovanih podatkov. V ta namen bo moral novi sporazum vsebovati niz zagotovil skladnosti z evropsko zakonodajo varstva osebnih podatkov evropskih državljanov. Poleg tega je, kot je navedeno tudi v resoluciji, evropskim državljanom zagotoviti boljši pritožbeni mehanizem, ki jim bo omogočal učinkovito zaščito svojih pravic.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. - Vzdržal sem se glasovanja o resoluciji SWIFT (o programu za sledenje financiranja terorističnih dejavnosti). Resolucija je bila kljub temu sprejeta z veliko večino (brez poimenskega glasovanja). Naša skupina se je vzdržala, ker so bila naši ključni predlogi sprememb zavrnjeni, in sicer predlog spremembe št. 8, po katerem bi bila za posredovanje podatkov potrebna sodna odobritev, in predlog spremembe št. 9, po katerem bi za program za sledenje financiranja terorističnih dejavnosti veljale določbe Sporazuma o medsebojni pravni pomoči. Zavrnjene so bile tudi druge pomembne spremembe, ki jih je predlagala skupina Verts/ALE: evropska opredelitev terorizma namesto ameriške, prepoved nadaljnega posredovanja podatkov tretjim državam ali organom ter omejitev obdobja hrambe podatkov. Kljub temu lahko resolucijo ocenimo kot precej jasno sporočilo glede pogajanj EU in ZDA o novem sporazumu o programu za sledenje financiranja terorističnih dejavnosti po zavrnitvi (v postopku privolitve) prejšnjega sporazuma februarja lani, kljub temu, da naša skupina meni, da je danes sprejeto besedilo korak nazaj v primerjavi z lanskega septembra sprejeto resolucijo Parlamenta.

Nuno Teixeira (PPE), v pisni obliki. - (PT) Boj proti terorizmu in financiranju terorizma je neogiben in terja našo polno pozornost, zato je čezatlantsko sodelovanje nujno. Prejšnji poskus sporazuma o obdelavi in posredovanju podatkov med Evropsko unijo in Združenimi državami Amerike je bil pomanjkljiv z vidikov sorazmernosti, vzajemnosti in preglednosti.

Sedanji predlog resolucije poziva s sprejemom skupne opredelitve „terorističnih dejavnosti“ in razjasnitev koncepta „nezajetih podatkov“. Prav tako ponovno opozarja, da je treba izmenjavo podatkov omejiti po načelu nujnosti, in sicer dosledno omejiti izmenjavo zgolj na potrebno obdobje.

Predlagana je vrsta varovalk na podlagi evropske zakonodajne prakse, ki zagotavljajo boljše varstvo temeljnih pravic državljanov. Poskuša se ne le zavarovati načelo nediskriminacije v celotnem postopku obdelave podatkov, pač pa tudi vzpostaviti evropski organ, ki bo lahko sprejemal in nadziral izpolnjevanje zahtevkov Združenih držav Amerike. Glasoval sem za resolucijo, saj se strinjam, da smo zdaj vzpostavili ustrezne podlage za začetek pogajanj, ki lahko privedejo do bolj uravnoteženega sporazuma med Evropsko unijo in Združenimi državami Amerike.

Predlog resolucije: (B7-0244/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), v pisni obliki. - Resolucijo sem podprl. Ker so v digitalni dobi varstvo podatkov, pravica do samostojnega odločanja glede informacij, osebne pravice in pravica do zasebnosti postale vrednote, ki imajo vse večjo vlogo, jih je zato treba posebej zaščititi. Za ustrezno zaščito teh pravic moramo zagotoviti, da bodo vsi prenosi osebnih podatkov iz EU in njenih držav članic v tretje države za varnostne namene temeljili na mednarodnih sporazumih s statusom zakonodajnih aktov. Poleg tega bi morala uporaba podatkov iz evidenc letalskih potnikov temeljiti na enotnih načelih, skladnih z evropskimi standardi varstva podatkov, ki bi bila tudi podlaga za sporazume s tretjimi državami.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), v pisni obliki. - (LT) Soglašam s predlogom iz te resolucije Evropskega parlamenta, da moramo pred uvedbo kakega novega pravnega ukrepa oceniti njegove vplive na zasebnost po načelu sorazmernosti, saj je nujno oceniti, ali niso zadostni že obstoječi pravni ukrepi. Tehnologija in mobilnost sta bistveni značilnosti današnjega sveta, osebne pravice in pravica do zasebnosti pa sta vrednoti, ki ju moramo zagotavljati in skrbno varovati. Soglašam s pozivi Parlamenta, da je treba preučiti ukrepa izpopolnjene obdelave podatkov o potnikih in obdelave podatkov iz evidence imen letalskih potnikov, saj moramo ob boju proti kriminalu skrbeti tudi za to, da so veljavni ukrepi sorazmerni in ne kršijo temeljnih

človekovih pravic. Zato mora prenos podatkov o potnikih potekati v skladu z evropskimi standardi varstva podatkov, podatke pa se sme uporabljati izključno v zvezi s konkretnimi kaznivimi dejanji ali grožnjami takih dejanj. Glede na to, da se podatki iz evidence imen letalskih potnikov uporabljajo v varnostne namene, morajo pogoje prenosa podatkov urejati mednarodni sporazumi z EU, ki državljanom in letalskim prevoznikom iz EU zagotavljajo pravno gotovost. V novih sporazumih mora EU predpisati tudi ustrezne ukrepe nadzora, ki nam bodo omogočali usklajen prenos in uporabo podatkov iz evidenc imen letalskih potnikov.

Carlos Coelho (PPE), v pisni obliki. - (PT) Potrebe po uravnoteženem sporazumu o prenosu podatkov iz evidenc imen letalskih potnikov z Združenimi državami Amerike se zavedamo že vrsto let. Trenutno stanje v pogajanjih še ne kaže na učinkovito pravno zaščito podatkov v Združenih državah Amerike, saj lahko podatke tam hranijo še leta po opravljenih varnostnih preverjanjih, prav tako pa pravna zaščita ne zajema ljudi, ki niso državljani ZDA. Sporazuma, sklenjena z Avstralijo in Kanado, sta bolj sprejemljiva, saj bolj upoštevata načelo sorazmernosti, in sicer je dostop do podatkov glede vrste, časa in obsega urejen sodno. Le z doslednim pristopom in uveljavitvijo splošnih načel in pravil za uporabo podatkov iz evidenc imen letalskih potnikov lahko odpravimo sedanji zastoj in naredimo korak naprej k sprejemu mednarodnih sporazumov na tem področju, z omenjenimi tremi državami, pa tudi z vrsto drugih, katerih zahteve po sodelovanju lahko pričakujemo v kratkem. Podpiram skupni predlog preložitve glasovanja o soglasju Parlamenta, v upanju, da je mogoče z nekaj daljšimi pogajanjimi razrešiti zadržke, ki jih Parlament izraža že od nekdaj.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. - (PT) Razprava o prenosu osebnih podatkov potnikov na čezatlantskih poletih je hudo neprijetna boleča točka v odnosih Evropske unije z Združenimi državami Amerike, Avstralijo in Kanado in odraža bistvo ene od pomembnih dilem današnjega časa.

Na eni strani nihče ne oporeka, da je treba skrbno varovati zasebnost in zaupnost podatkov državljanov. Na drugi strani pa tudi skoraj ni dvomov, da živimo v časih, ko grožnje varnosti terjajo ne le učinkovitejšo izmenjavo podatkov med organi pregona v boju proti kriminalu, pač pa tudi boljše obdelavo teh podatkov, da bodo podatki primernejši za boj proti organiziranemu kriminalu, še zlasti proti terorizmu. Upam, da bo preložitev, ki jo zahteva Evropski parlament, omogočila doseči ravnotežje med obema vrednotama.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. - (PT) Trenutno stanje v pogajanjih še ne kaže na učinkovito pravno zaščito podatkov v Združenih državah Amerike, saj lahko podatke tam hranijo še leta po opravljenih varnostnih preverjanjih, prav tako pa pravna zaščita ne zajema ljudi, ki niso državljani ZDA. Zato podpiram skupni predlog preložitve glasovanja o odobritvi v Parlamentu, v upanju, da bo mogoče z nekaj daljšimi pogajanjimi razrešiti zadržke, ki jih je izrazil Parlament.

Sylvie Guillaume (S&D), v pisni obliki. - (FR) Moja podpora resoluciji je izraz moje zaskrbljenosti nad uporabo podatkov iz evidenc imen letalskih potnikov (ki so v bistvu izključno poslovni podatki) v okviru pogajanj z Združenimi državami Amerike in Avstralijo (v okviru boja proti kriminalu). Menim namreč, da bi se bilo pred podpisom kakršnega koli sporazuma o prenosu podatkov s tretjimi državami pametneje posvetiti oblikovanju splošnega okvira za sporazume take vrste, opredelitvi minimalnih pogojev, npr. pravnih omejitev, opredelitvi trdnih pravnih podlag, standardov varstva podatkov in omejitev časa hrambe podatkov. Poleg tega moramo evropskih državljanom zagotoviti pravico do izbrisa napačnih podatkov in uveljaviti vzajemnost glede našega dostopa do podatkov partneric. Zato upam, da se bodo razprave nadaljevale.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), v pisni obliki. - (FR) Glasoval bom za resolucijo. Predlaga zavrnitev sporazumov z Združenimi državami Amerike in Avstralijo o prenosu podatkov iz evidenc imen evropskih letalskih potnikov. Posredovanje takih podatkov pomeni poseganje v svobodo gibanja evropskih državljanov. Skupina, ki ji pripadam, že ima nekaj izkušenj s tem: Enemu od sodelavcev naše skupine, aktivistu za človekove pravice, so že prepovedali vstop v Združene države ali let nad njihovim ozemljem, ker je bil vpisan na črni listi potencialnih teroristov. To je primer samovoljnega omejevanja svoboščin, kakršnemu bi nas izpostavili sporazumi take vrste. Teroristična dejanja so stvarnost. Proti njim se moramo boriti. Nikakor pa ne smejo služiti kot pretveza za zatiranje temeljnih svoboščin.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. - (PT) Evidence imen letalskih potnikov so še eno od orožij v boju proti terorizmu. Po določbah Lizbonske pogodbe se od Parlamenta pričakuje udeležba v pogajanjih o novem sporazumu o prenosu podatkov iz evidence imen letalskih potnikov med EU, ZDA, Avstralijo in Kanado. Kot vneta zagovornica boja proti terorizmu se EU zavzema za sklenitev sporazuma, ki bi lahko učinkovito pomagal v tem boju. Unija pa pri tem ne bo ogrozila državljanskih svoboščin in temeljnih pravic.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. - (DE) Iz razlogov, ki sem jih že omenil v zvezi s sporazumom SWIFT, nasprotujem prenosu podatkov, zlasti, če ni mogoče jasno dokazati, da bodo podatki uporabljeni ustrezno, ali če ni mogoče povsem izključiti nevarnosti zlorab podatkov. Predlog resolucije podrobno našteva nevarnosti in predlaga preložitev glasovanja o soglasju s sporazumi o podatkih iz evidenc imen letalskih potnikov z ZDA in z Avstralijo. Iz tega razloga sem glasoval za predlog.

Georgios Papanikolaou (PPE), v pisni obliki. - (EL) Oblikovanje enotnega modela evidenc potnikov za vse sporazume o podatkih iz evidenc imen letalskih potnikov s tretjimi državami in preložitev glasovanja o soglasju s sporazumi z ZDA in Avstralijo je verjetno najboljša rešitev. Hitenje pri sporazumih bi lahko vzbudilo odpor proti sporazumoma z ZDA in Avstralijo, s tem pa ustavilo pretok podatkov in privedlo do odpovedi pristajalnih pravic našim letalskim družbam s katastrofalnimi posledicami. Predlog skupne resolucije vseh skupin v Parlamentu, za katerega sem glasoval, utemeljeno ugotavlja, da morajo sporazumi upoštevati minimalne zahteve, o katerih sploh ni mogoče razpravljati. Osrednji cilj je varnost potnikov, vendar varnosti ne gre zagotavljati na račun spoštovanja zasebnosti in varstva osebnih podatkov. Pri prenosu podatkov potnikov je nujna omejitev zbiranja podatkov v skladu z načeli sorazmernosti in nujnosti.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. - Glasoval sem za resolucijo. Resolucija o evidencah imen letalskih potnikov je bila sprejeta z veliko večino, ki se ji je pridružila tudi naša skupina. Resolucija poziva k preložitvi glasovanja o soglasju s sporazumi o prenosu podatkov iz evidenc imen letalskih potnikov z ZDA, Kanado in Avstralijo, dokler ne bomo dosegli trdnih jamstev glede varstva podatkov, obdobja hrambe, omejitev namena, parlamentarnega nadzora, sodnega nadzora, pravice do dostopa in pravnih sredstev.

Predlog skupne resolucije (RC-B7-0238/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), v pisni obliki. - Resolucijo sem podprl, saj naslavlja številna vprašanja, ki se nam zastavljajo v Evropskem parlamentu in v drugih okoljih. Znano je, da je cianid, ki se uporablja v dejavnostih pridobivanja zlata, zelo strupena kemikalija, ki je uvrščena med glavna onesnaževala in ima lahko katastrofalne ter nepopravljive posledice za zdravje ljudi in okolje. Ta kemikalija je povzročila doslej najhujšo okoljsko katastrofo v srednji Evropi. Žal na ravni EU še nimamo jasnih pravil in se cianid še vedno uporablja pri pridobivanju zlata, kar pomeni huda tveganja za delavce in okolje. Prepričan sem, da lahko naše vodne vire in ekosisteme zaščitimo pred onesnaženjem s cianidom samo s splošno prepovedjo tehnologij rudarjenja s cianidom.

Elena Băsescu (PPE), v pisni obliki. - (RO) Nisem poslanka Evropskega parlamenta iz Madžarske, ki bi zagovarjala interese te države, torej podpirala gospoda Áderja, niti ne delam za katero od nevladnih organizacij. Sem poslanka iz Romunije in branim interese te države.

Zato mi dolžnost nalaga, da zahtevam, naj se pred pozivom k prepovedi tehnologij rudarjenja s cianidom opravi študija učinkov te tehnologije.

Dolžnost predlagateljev resolucije bi bila ponuditi drugo možnost, ki bi bila ekonomsko upravičena, a manj škodljiva zdravju in okolju od možnosti, h katere splošni prepovedi pozivajo.

Na podlagi izjave predstavnice Evropske komisije gospe Cecilie Malmström pred dvema tednoma na sestanku s predstavniki lokalne skupnosti (tudi z župani iz pokrajine Roșia Montana) ugotavljam, da bi bila pred splošno prepovedjo tehnologije potrebna poglobljena raziskava vseh razpoložljivih možnosti.

Pred odločitvijo moramo preučiti naslednje vidike: varstvo okolja, delovna mesta, privabljanje vlagateljev, pa tudi skope možnosti drugih oblik preživetja za prebivalstvo v celotni pokrajini.

Na koncu sem glasovala proti resoluciji in vložila dva predloga sprememb, saj resolucija izraža stališča in zahteve ene same stranke.

.

George Becali (NI), v pisni obliki. - (RO) Podpiram predlog spremembe, s katero bi iz osnutka resolucije, o kateri glasujemo danes, umaknili 4. točko. Zato sem glasoval za to spremembo. Iz vrste razlogov pa sem glasoval proti osnutku resolucije. Ne moremo od Evropske komisije zahtevati, naj prepove uporabo tehnologij pridobivanja zlata s cianidom v nekaterih državah članicah, na primer v Romuniji, ki ima pomembne zaloge zlata. Projekt Roșia Montană si zasluži našo podporo zaradi svojih gospodarskih in socialnih učinkov in popolnega upoštevanja zahtev varstva okolja in arheoloških najdišč. Kot poslanec EP se zavzemam, da temu območju, ki ga pesti vrsta težav, ne odrekamo priložnosti. Trdno sem prepričan, da bodo pristojni državni organi v pogajanjih dosegli zadostno višino koncesijskih dajatev, s katerimi bo mogoče z zalogi zlata

bogato območje Roșia Montană ustrezno oživiti in zaščititi. Kot država članica ima Romunija pravico varno in ob ustreznem varovanju okolja izkoriščati svoja rudna bogastva in s tem skrbeti za gospodarsko in družbeno blagostanje, ki ji ga omogočajo naravne danosti.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *v pisni obliki*. - (FR) Cianid je izredno nevarna kemikalija, ki se uporablja v rudarjenju kljub tveganjem, ki jih pomeni za okolje in človekovo zdravje. Pred desetimi leti se je več kot 100 000 kubičnih metrov s cianidom onesnažene vode po nesreči razlilo iz rudniškega bazena v Romuniji v rečno vodo. To razlivanje je povzročilo eno od najhujših okoljskih katastrof v srednji Evropi doslej. Strupene snovi so za več let ogrozile ekološko ravnovesje, prehranjevalno verigo in osnovne človekove potrebe po pitni vodi v porečju tega območja. Ponovitev takih nezgod ne moremo z ničemer preprečiti. V Evropi uporabljajo cianid pri rudarjenju na več območjih. Do nove katastrofe lahko pride kadarkoli. Gre samo za vprašanje časa in človekove nepazljivosti. Rudarjenje s cianidom zaposluje le malo delovne sile, pomeni pa nevarnost hudih okoljskih nesreč. V evropski okoljski zakonodaji je zapisano načelo previdnosti, zakonodaja pa predpisuje tudi preprečevanje in nadzor onesnaževanja vode. Zato sem glasoval za resolucijo Parlamenta, ki poziva k prepovedi uporabe cianida pri pridobivanju zlata v EU.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *v pisni obliki*. - (EL) Podpiram in glasoval sem za predlog resolucije, saj je uporaba tehnologij rudarjenja s cianidom izredno resna zadeva in terja takojšnje in odločno ukrepanje brez izmikanja. Doslej je bilo stališče Komisije do tega vprašanja zelo ohlapno, to pa se mora nemudoma spremeniti. Vprašanje zadeva številne države, zdravje evropskih državljanov in varnost okolja. Dosedanje nezgode pri uporabi cianida pri rudarjenju v Romuniji in v drugih državah so izčrpno dokumentirane in izredno zaskrbljujoče. Odgovor Komisije na moje nedavno vprašanje glede odločitve za odpiranje rudnikov zlata v Bolgariji, kjer bi uporabljali cianid, je moje strahove še poglobil. Žal lahko ugotovimo, da bi lahko pri sedanjih ureditvi cianid uporabljali tudi v severni Grčiji, v treh obratih, v katere vlagajo tuja podjetja. Komisija bi morala predlagati splošno prepoved uporabe cianida v EU v naslednjih šestih mesecih, da bo prepoved lahko uveljavljena najkasneje ob koncu leta 2012. Tudi vse države članice bi morale prepovedati uporabo cianida, kot je pred kratkim storila Madžarska.

Marielle De Sarnez (ALDE), *v pisni obliki*. - (FR) Evropski parlament je sprejel resolucijo, ki poziva k splošni prepovedi tehnologij rudarjenja s cianidom do konca leta 2011. Posledice onesnaženja s cianidom za okolje so čezmejne, zato je potrebna prepoved na evropski ravni. Januarja 2000 se je na primer iz rudnika zlata v Romuniji razlilo več kot 100 000 kubičnih metrov s cianidom onesnažene vode in onesnažilo reke in druge vodne tokove v Romuniji, Madžarski, Srbiji in Bolgariji. Upamo, da bodo države članice odtegnile svojo podporo projektom rudarjenja s cianidom. Obenem pa bo morala Komisija s finančno podporo zelenih nadomestnih dejavnosti, obnovljivih virov energije in turizma spodbujati gospodarsko prenovo prizadetih območij.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt in Cecilia Wikström (ALDE), *v pisni obliki*. - (SV) Na Švedskem se pri pridobivanju zlata cianid uporablja v sistemih z zaprtim tokokrogom in na okolju neškodljiv način. Pred izpustom vode iz sistema se cianid razgradi, z najboljšimi razpoložljivimi tehnologijami pa so zagotovljene ravni emisij, precej nižje od mednarodno dogovorjenih varnostnih mejnih vrednosti. Visoki varnostni standardi preprečujejo kakršne koli učinke cianida na okolje. Rudniki zagotavljajo delo prebivalcem redko naseljenih območij, doslej pa še ni bilo mogoče razviti alternativnih tehnologij. Podpreti bi morali raziskave in razvoj na tem področju, v sedanjih razmerah pa bi prepoved povzročila socialno in gospodarsko katastrofo.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson in Marita Ulvskog (S&D), *v pisni obliki*. - (SV) Socialdemokrati si prizadevamo za postopno odpravo nevarnih snovi iz živil, okolja, proizvodnje itd. Cianid spada med nevarne snovi in ravnanje s cianidom je iz očitnih razlogov nadzorovano. Na Švedskem se cianid v rudarjenju uporablja izključno v zaprtih sistemih in na načine, ki veljajo za varne. V drugih delih EU ravnanje s to snovjo ni tako strogo nadzorovano.

Vzdržali smo se končnega glasovanja, ker ne moremo podpreti prenačljene splošne prepovedi, ki bi ogrozila tudi rudarjenje v državah, v katerih se cianid uporablja na varen način. Želimo pa, da bi Komisija nemudoma sprejela ukrepe, s katerimi bi zagotovili varnost postopkov, pri katerih se uporablja cianid, uporabo izključno zaprtih sistemov v vseh državah članicah in, dolgoročno, postopno odpravo uporabe cianida s prepovedjo.

Diogo Feio (PPE), *v pisni obliki*. - (PT) Strupenost cianida in njegovi škodljivi učinki na uporabnike ter na rastlinstvo in živalstvo v okolici rudnikov terjajo postopno prepoved njegove uporabe pri rudarjenju, saj je nevarnost onesnaženja in hudih posledic za ljudi in okolje vedno večja. Glede na sedanje potrebe rudarjenja pa prepoved ne more biti takojšnja, zato bi bilo treba raziskati in predpisati ukrepe za zmanjšanje škodljivih učinkov cianida na okolje.

José Manuel Fernandes (PPE), *v pisni obliki*. - (PT) Glasoval sem za resolucijo, ker predlaga splošno prepoved uporabe tehnologij rudarjenja s cianidom v Evropski uniji do konca leta 2011 in ker menim, da je prepoved zaenkrat edini zanesljivi ukrep za zaščito naših vodnih virov in ekosistemov pred onesnaženjem, ki ga povzroča uporaba cianida pri rudarjenju. Rad bi poudaril, da je treba od rudarskih podjetij zahtevati obvezno zavarovanje za kritje odškodnin in stroškov obnovitve prvotnega ekološkega in kemičnega stanja okolice v primeru nezgode ali obratovalne napake.

Françoise Grossetête (PPE), *v pisni obliki*. - (FR) Glasovala sem za besedilo in vesela sem izida glasovanja, saj je cianid skrajno strupena kemikalija in ima lahko katastrofalne in nepopravljive učinke na okolje in na človekovo zdravje. Cianid je po okvirni direktivi o vodah uvrščen med glavna onesnaževala.

Verjetno se vsi med nami še spomnimo, da se je januarja leta 2000 iz rudnika zlata v romunskem mestu Baia Mare razlilo več kot 100 000 kubičnih metrov s cianidom onesnažene vode in onesnažilo vodo v rekah Someș, Tisa in Donava. Pomorila je ribe in druge organizme ter trajno onesnažila vire pitne vode v Romuniji, Madžarski, Srbiji in Bolgariji.

Verjetno tudi ni treba nikogar posebej spominjati, da ta dogodek zaradi njegovih pogubnih učinkov na okolje imenujemo „drugi Černobil“.

Če nam ne bo uspelo s preprostim skupnim predlogom resolucije sprejeti odločne zahteve po splošni prepovedi uporabe tehnologij rudarjenja s cianidom v Evropski uniji, tudi naša prihodnja sporočila Evropski komisiji ne bodo imela kakšne posebne teže.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *v pisni obliki*. - (RO) Včasih skrb za okolje, varstvo naravne dediščine in skrb za človeka prevladajo nad gospodarskimi in političnimi interesi. To je poudarek resolucije, ki jo imamo pred seboj.

Danes je Evropski parlament dokazal, da se najprej in predvsem zavzema za javni interes in dobrobit ljudi. Uporabo tehnologij rudarjenja s cianidom spremljajo tveganja, ki jih ne moremo sprejemati, saj so posledice nezgod nepopravljive.

Podpiram pa zamisel o spodbujanju prestrukturiranja gospodarstva na območjih, ki jih bo zadela prepoved rudarjenja ob uporabi cianida, z ustrezno finančno pomočjo „čistim“ gospodarskim panogam, pa tudi obnovljivim virom energije in turizmu.

Tunne Kelam (PPE), *v pisni obliki*. - Glasoval sem za resolucijo, saj sem prepričan, da bi bilo treba uporabo cianida pri rudarjenju v Evropi prepovedati. Cianid je zelo strupena kemikalija, ki se uporablja pri pridobivanju zlata. Pomeni hudo grožnjo okolju in človekovemu zdravju. Hude nezgode v preteklosti kažejo, da ima lahko onesnaženje s cianidom nepopravljive škodljive posledice za okolje in človekovo zdravje. V tem smislu odločno podpiram prepoved te vrste rudarjenja v najkrajšem času, saj bomo s tem zagotovili, da danes in v prihodnje ne bo nihče več izpostavljen pogubnim učinkom uporabe cianida pri rudarjenju.

Marian-Jean Marinescu (PPE), *v pisni obliki*. - (RO) Proti resoluciji o prepovedi tehnologij rudarjenja s cianidom do konca leta 2011 sem glasoval iz več razlogov. Zapiranje delujočih rudnikov, v katerih uporabljajo cianid, bi zadalo hud udarec državam članicam, v katerih to tehnologijo uporabljajo (Finski, Švedski, Španiji, Romuniji, Bolgariji in Grčiji), pa tudi državam članicam, v katerih cianide proizvajajo (Belgiji, Združenemu kraljestvu, Češki republiki in Nemčiji). Evropa bi postala popolnoma odvisna od uvoza zlata, kovine, ki jo uporablja evropska industrija žlahtnih kovin, pa tudi elektronska industrija. Približno 87 % cianida se porabi v drugih industrijskih panogah, na primer pri proizvodnji vitaminov, nakita, lepil, elektronskih delov za računalnike, ognjeodpornih izolacijskih materialov, kozmetike, najlona, barv, zdravil in tako naprej. V gospodarstvu se uporablja vrsta tehnologij, ki so nevarne za človekovo zdravje in okolje. Tehnologija cianida je le ena med njimi. Imamo predpise in standarde, ki omogočajo varno uporabo tehnologije in preprečujejo škodljive učinke. To načelo velja tudi za rudarske tehnologije. Imamo zakonodajo, moramo pa jo spoštovati. Nimamo pravice prepovedovati, imamo pa pravico varovati.

Nuno Melo (PPE), *v pisni obliki*. - (PT) EU je v okvirni direktivi o vodah predpisala povsem konkretne cilje glede kakovosti vodnih virov, namreč, nično vsebnost kemičnih snovi vseh vrst. Za uresničitev teh ciljev je prepoved uporabe tehnologij rudarjenja s cianidom nujna. Take tehnologije moramo nadomestiti z okolju prijaznimi alternativami, saj so tehnologije rudarjenja s cianidom v zadnjih 25 letih povzročile več kot 30 hudih nesreč.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE), v pisni obliki. - (RO) Glasoval sem proti resoluciji, saj veljavna direktiva iz leta 2006 zagotavlja najvišjo raven zaščite okolja in človekovega zdravja pri uporabi tehnologij rudarjenja s cianidom. Glede na stroge določbe direktive o ravnanju z ostanki pri rudarjenju in glede na to, da praktično uporabnih alternativ ni, popolna prepoved uporabe tehnologij pridobivanja zlata s cianidom ni utemeljena.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. - Glasoval sem za končno besedilo. Skupni predlog resolucije je bil sprejet z enim samim drobnim koristnim dodatkom (o spodbujanju prestrukturiranja gospodarstva na območjih, ki jih bo prizadela prepoved rudarjenja s cianidom). Poskus, da bi poziv k „uvredbi splošne prepovedi“ nadomestili z zahtevo po oceni učinkov, je bil v poimenskem glasovanju zavržen (161/416), prav tako poskus, da bi zahtevali zgolj „preučitev“ prepovedi (izid poimenskega glasovanja: 246/337). Skupni predlog spremembe, ki smo ga vložili s skupinama S&D in GUE/NGL, naj bi „predlagali prepoved“ in datum, ko naj bi začela veljati, ni bil sprejet (izid poimenskega glasovanja: 274/309). Končna resolucija je bila sprejeta, izid glasovanja je bil 524/54/13 (Skupina ALDE se je glasovanja vzdržala, ker ni bila sprejeta sprememba, po kateri bi zahtevali oceno učinkov).

Alf Svensson (PPE), v pisni obliki. - (SV) Pri včerajšnjem glasovanju v Evropskem parlamentu o splošni prepovedi uporabe tehnologij rudarjenja s cianidom v Evropski uniji sem skupaj s številnimi švedskimi kolegi poslancev glasoval proti predlogu resolucije. Cianid je strupen in pri njegovi uporabi je nujno spoštovati priznane okoljske smernice ter izluževanje izvajati v zaprtem tokokrogu. Taka praksa je v Evropi običajna in zmanjšuje nevarnost škodljivih izpustov. Popolna prepoved uporabe cianida pri rudarjenju bi pomenila zaprtje rudnikov zlata po Evropi, tudi na Švedskem. Po mojem mnenju popolna prepoved tehnologij rudarjenja s cianidom ni na mestu, dokler ne bomo razvili tehnično, ekonomsko in okoljsko izvedljivih alternativnih postopkov izluževanja. Zato sem glasoval proti predlogu resolucije.

15. Popravki in namere glasovanja: gl. zapisnik

PRESEDSTVO: GOSPOD BUZEK

predsednik

16. Izjave predsedstva

Predsednik. - Razžalostila nas je novica o umoru finskega mednarodnega opazovalca za človekove pravice Jyrija Antera Jaakole v Mehiki. Z mehiško aktivistko Betty Cariño Trujillo, ki ga je spremljala, so ju umorili med njuno misijo nadzora spoštovanja človekovih pravic v Mehiki. V imenu Evropskega parlamenta izrekam sožalje in izražam sočutje družinam žrtev. Ugotovimo lahko, da še vedno živimo v svetu, kjer so mogoči taki tragični dogodki.

Mislim, da vam je znano, da sem bil prejšnji teden na uradnem obisku v ZDA. Uradno sem odprl nov urad Parlamenta za zvezo s Kongresom Združenih držav v Washingtonu. Imel sem tudi vrsto pomembnih pogovorov, namenjenih krepitvi sodelovanja, še zlasti gospodarskega, med Evropsko unijo in Združenimi državami Amerike. Govorili smo tudi o strateškem partnerstvu in o spremembah, ki jih je v Evropski uniji prinesla uveljavitev Lizbonske pogodbe. Pričakujemo, da bo sodelovanje z Združenimi državami enakopravno.

To nedeljo, 9. maja, praznujemo 60-letnico Schumannove deklaracije. V počastitev obletnice bo Evropski parlament odprl svoja vrata javnosti v soboto 8. maja v Bruslju, v nedeljo pa v Strasbourgu. V Luksemburgu bomo obletnico proslavili s svečanostjo. V Strasbourgu nas bodo med drugimi obiskali tudi eden od podpredsednikov Komisije in ministra za evropske zadeve Francije in Nemčije. Tudi sam bom tam in rad bi pozval tudi vse vas, da pridete v nedeljo, to je čez štiri dni, v Strasbourg.

17. Sprememba pogodb - prehodni ukrepi glede sestave Evropskega parlamenta - Sklep o nesklicu konvencije o spremembi pogodb zaradi prehodnih ukrepov glede sestave Evropskega parlamenta (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je skupna razprava o naslednjem:

počilu gospoda Méndeza de Viga v imenu Odbora za ustavne zadeve o osnutku protokola, ki spreminja Protokol št. 36 o prehodni ureditvi glede sestave Evropskega parlamenta do konca parlamentarnega mandata 2009–2014: mnenje Evropskega parlamenta (člen 48(3) Pogodbe o Evropski uniji) [17196/2009 - C7-0001/2010 – 2009/0813(NLE)] (A7-0115/2010), in

počilu gospoda Méndeza de Viga v imenu Odbora za ustavne zadeve o priporočilu o predlogu Evropskega sveta o nesklicu konvencije o spremembi pogodb zaradi prehodnih ukrepov glede sestave Evropskega parlamenta [17196/2009 - C7-0002/2010 – 2009/0814(NLE)] (A7–0116/2010).

Íñigo Méndez de Vigo, poročevalec. - (ES) Gospod predsednik, dovolite mi, da začnem svoj govor z Rilkejevim stihom: „*Herr, es ist Zeit. Der Sommer war sehr groß...*“. Rilke je bil najljubši pesnik našega nedavno preminulega kolega poslanca Dimitrisa Tsatsosa. Pred časom, 19. novembra 1997, sva imela z Dimitrisom Tsatsosom čast predstaviti poročilo o Amsterdamski pogodbi naši zbornici.

Prav v poročilu o Amsterdamski pogodbi smo predlagali, naj se vsaka sprememba katere od pogodb predhodno pripravi na konvenciji.

Pozvali smo k uporabi metode Skupnosti. Metoda s konvencijo je bila uporabljena pri pripravi Listine o temeljnih pravicah, predvsem pa pri pripravi Ustavne pogodbe.

Danes bi rad počastil spomin Dimitrisa Tsatsosa zlasti zato, ker smo na pragu prve reforme Lizbonske pogodbe, ki je, gospod predsednik, konec koncev Ustavna pogodba, za katero smo se tako trdo borili.

Ta prva reforma, ki bo zajemala spremembo Protokola št. 36 Lizbonske pogodbe, je potrebna zaradi nepravilnosti, saj v času parlamentarnih volitev junija lani Lizbonska pogodba zaradi vsem znanih zapletov še ni bila v veljavi.

Zato so bile zadnje parlamentarne volitve opravljene po določbah Pogodbe iz Nice, ki je bila v veljavi v tistem času, Pogodba iz Nice pa predvideva 736 poslancev, ne pa 751 poslancev, kot predvideva Lizbonska pogodba.

Zadeve pa še bolj zapleta Akt iz leta 1976, ki predpisuje petletni poslanski mandat. To pomeni, da ne moremo preprosto upoštevati števila poslancev iz Lizbonske pogodbe, to je 751, saj je po Lizbonski pogodbi določena država izgubila tri izvoljene poslance, le-ti pa ne morejo zapustiti Parlamenta v času mandata.

Zato, gospod predsednik, moramo spremeniti Protokol št. 36, da bomo omogočili uveljavitev Lizbonske pogodbe, in zato bo v sedanjem mandatu, od leta 2009 do leta 2014, ko bo sprememba Protokola št. 36 začela veljati, Parlament izjemoma imel 754 poslancev.

Zato, gospod predsednik, je Evropski svet v pismu, naslovljenem na vas, v skladu s členom 48(2) Pogodbe zaprosil Parlament za mnenje o dveh vprašanjih:

Prvo vprašanje je, ali je za pripravo spremembe Protokola št. 36 potrebna konvencija ali ne. Drugo vprašanje je, ali lahko voditelji držav ali vlad skličejo medvladno konferenco za spremembo Protokola št. 36 ali ne.

Vprašanji sta povezani, čeprav ju obravnavata ločeni poročili. Naj začnem s sklicem medvladne konference. Kot sem že povedal, imamo opravka s političnim rezultatom uveljavitve Lizbonske pogodbe, opravka pa imamo tudi s prehodno in izjemno rešitvijo, ki bo v uporabi samo v sedanjem mandatu Parlamenta. Zato bo medvladna konferenca omejena na zadevo, ki je že dogovorjena: kako razdeliti 18 poslancev med 12 držav.

Zato, gospod predsednik, razprave ne more biti. Prepričan sem, da je mogoče medvladno konferenco sklicati zelo hitro in da je lahko zadeva rešena v enem samem dopoldnevu, saj je politična odločitev že sprejeta.

Zato bom kolege pozval k glasovanju „za“ medvladno konferenco in zato pravim, da po mojem mnenju za zadevo, ki je že rešena, konvencija ni potrebna. Smo za sklic medvladne konference in proti sklicu konvencije.

Diego López Garrido, predsedujoči Svetu. (ES) Gospod predsednik, rad bi izrazil svoje zadovoljstvo nad tem, da Evropski parlament, prek poročila mojega dragega kolega in prijatelja Íñiga Méndeza de Viga, deli mnenje Evropskega sveta, da za predlagano spremembo Protokola št. 36 Lizbonske pogodbe ni treba sklicati konvencije, saj gre za manjšo spremembo, res pa potrebno za to, da bo lahko imel Parlamentu do naslednjih volitev toliko poslancev, kot bi jih moral imeti, če bi bila Lizbonska pogodba v času volitev že uveljavljena.

Zadeva je precej paradoksalna, saj sva tako gospod Méndez de Vigo kot jaz osebno sodelovala na konvenciji, na kateri smo sestavili ustavo za Evropo. V sedanjem primeru pa se skušamo takemu postopku izogniti, saj imamo opravka z zelo majhno spremembo - dejansko zgolj formalno - Lizbonske pogodbe.

Vesel sem, da se bo lahko, če bo Parlament sprejel predlog gospoda Méndeza de Viga, po medvladni konferenci in po zaključku ratifikacijskih postopkov v 27 parlamentih držav članic Evropske unije, Parlamentu čim prej

pridružil 18 poslancev iz 12 držav - Združenega kraljestva, Slovenije, Poljske, Nizozemske, Malte, Latvije, Italije, Bolgarije, Švedske, Francije, Avstrije in Španije.

Tako bodo državljani omenjenih držav še bolje zastopani v Evropskem parlamentu. Zato sem vesel, da je gospod Méndez de Vigo sestavil poročilo in da ga je Odbor za ustavne zadeve sprejel v predlagani obliki. Upam tudi, da bo predlog na plenarnem zasedanju prejel široko podporo in da bomo lahko v Parlamentu čim prej pozdravili 18 danes še manjkajočih poslancev, kot določa Lizbonska pogodba.

Maroš Šefčovič, član Komisije. - Gospod predsednik, rad bi se zahvalil gospodu Méndezu de Vigu za odlično poročilo. Z veseljem tudi obveščam Evropski parlament, da je Komisija sprejela pozitivno mnenje o sklicu medvladne konference, ki bo preučila potrebne spremembe Pogodbe, s katerimi bo 18 dodatnih poslancev potrjenih.

Evropski svet je Komisijo zaprosil za mnenje na predlog španske vlade, in ker predlog španske vlade izraža že pred časom sprejet politični dogovor, naj 18 dodatnih poslancev zasede svoja mesta brez odlašanja, je Komisija priporočila sklic medvladne konference v najkrajšem možnem času.

V skladu s španskim predlogom je Komisija v svojem mnenju tudi poudarila, naj medvladna konferenca svoj dnevni red omeji samo na zadevo dodatnih poslancev EP. Zelo vesel sem bil trdne večinske podpore poročila gospoda Méndeza de Viga v Odboru za ustavne zadeve in upamo, da bo tako tudi na jutrišnji seji Parlamenta.

Rad bi izrazili tudi upanje Komisije, da bodo omejene spremembe Pogodbe, ki jih bo obravnavala medvladna konferenca, sprejete čim prej in da bo po ratifikaciji v državah članicah 18 dodatnih poslancev EP lahko čim prej začelo svoje delo v Parlamentu.

Carlo Casini, v imenu skupine PPE. - (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, moj govor bo zelo kratek, saj je odbor, ki mu predsedujem, sprejel zelo soglasen dogovor v skladu z že povedanim, zato daljša razprava danes ni potrebna.

Problem, s katerim smo se soočili on o njem razpravljali v odboru, zadeva predvsem naslednje: tako akt o volitvah iz leta 1976 kot Lizbonska pogodba predpisujeta, da poslance Parlamenta volijo neposredno ljudje v državah članicah. To pomeni težavo v primerih, v katerih volilni sistemi, po katerih so voljeni poslanci EP za tekoče obdobje, ne dovoljujejo vstopa v Parlament kandidatom, ki niso prejeli dovolj glasov za izvolitev, so pa prejeli dovolj glasov za vstop v Parlament kasneje.

Nekateri volilni sistemi to dopuščajo, nekateri drugi pa očitno ne. Da vključitve poslancev v Parlament ne bi znatno odložili, bi morali torej uvesti prehodne, izredne sisteme imenovanja, kot jih predvideva Svet.

Po dolgi razpravi je naš odbor sklenil, da je tako stališče primerno. Zato podpiramo, kar smo danes že slišali. Povedati moram, da sem osebno predložil spremembo, ki bi omogočila imenovanje opazovalcev za vmesno obdobje do volitev novih poslancev Parlamenta. Razprava o tej spremembi še teče, morali pa bomo glasovati proti njej - čeprav je predlog spremembe moj - saj kompromisna sprememba omogoča hitro, takojšnjo vključitev poslancev v EP.

Ramón Jáuregui Atondo, v imenu skupine S&D. - (ES) Gospod predsednik, na začetku bi rad povedal, da odločitev, ki jo sprejemamo v tem primeru, ni lahka. Prvič, spreminjamo Pogodbo. Kmalu po uveljavitvi Pogodbe že prič predlagamo njeno spremembo. To ni preprosta stvar.

Drugič, s tem vzpostavljamo in potrjujemo možnost 18 poslancem, ki bi bili polnopravno izvoljeni, če bi bila Pogodba potrjena že pred volitvami, da lahko svojo pravico uveljavijo. Poleg tega omogočamo 12 državam, da uredijo svoj položaj v Parlamentu, saj se je celotna Evropska unija strinjala, da imajo pravico do številčnejšega zastopstva kot doslej. Samo za to gre, ampak to vprašanje je pomembno.

Ob tem pa Pogodba sama zahteva sklic konvencije za vsako spremembo Pogodbe. Svet nas povsem utemeljeno sprašuje, ali je konvencijo treba sklicati za ratifikacijo sporazuma, ki so ga sprejele vse države članice EU. Parlament odgovarja, da to ni potrebno. Ni potrebno v tem primeru.

Zato pooblašča Svet, naj skliče medvladno konferenco za spremembo Pogodbe ter tako uredi ratifikacijo spremembe v 27 državah članicah, s čimer bosta omogočena prihod 18 poslancev v Parlament in polna zastopanost 12 prizadetih držav v Parlamentu.

S tem imamo opravka, pri tem pa imamo vendarle določeno težavo. Najprej bi rad priznal, da smo imeli nekaj težav pri odločanju, ali morajo biti tisti, ki se nam pridružujejo, biti na svoj položaj nujno izvoljeni neposredno, ali pa so lahko izvoljeni na kak drug način.

Mislim, da smo ta problem, ki ga je treba preučevati in tolmačiti realistično, rešili zadovoljivo. Rad bi se zahvalil ne le poročevalcu gospodu Méndezu de Vigu, pač pa tudi gospodu Duffu, za to, da nam je uspelo doseči po mojem mnenju zelo pomemben dogovor med tremi skupinami.

Pravimo: da, Pogodba naj se spremeni, vendar brez konvencije, tako da bomo lahko nemudoma sprožili potrjevanje spremembe. Obenem pa Parlament opominja nacionalne parlamente, da morajo v Evropski parlament poslati poslance, ki so bili izvoljeni neposredno, in napoveduje, da bomo v Parlamentu sprožili revizijo evropskega volilnega sistema, ki bo privedla do evropskega volilnega modela z enotnim, nadnacionalnim sistemom volitev poslancev EP.

Vesel sem, da sta nam ta dva argumenta omogočila sprejeti dogovor, tako da bomo lahko to zadevo ponovno odprli.

Andrew Duff, v imenu skupine ALDE. - Gospod predsednik, predlog, ki ga obravnavamo, je predložen pred uveljavitvijo Pogodbe. Če bi bila Pogodba uveljavljena pred tem predlogom, predloga ne bi sprejeli.

Parlament ne bi mogel sprejeti poskusa imenovanja dveh poslancev svoje *Assemblée Nationale* v Evropski parlament. Če bi tak predlog sprejeli po uveljavitvi Pogodbe - če ne bi bil vložen pred njeno uveljavitvijo - bi s tem tudi kršili Pogodbo, saj predlog ne spoštuje načela degresivne proporcionalnosti.

Sprejemamo prehodno rešitev, razprava o njej pa je jasno izpostavila težave v zvezi s sestavo Parlamenta in z volilnim postopkom. Veseli me, da vse naše skupine soglašajo, da je potrebna temeljna reforma volilnega postopka, in da bo Parlament v kratkem oblikoval predlog, v katerem bo zahteval sklic medvladne konference, ki bo seveda v celoti in ustrezno pripravljen na konvenciji, na kateri bodo sodelovali tudi nacionalni parlamenti in bo zajemala široka posvetovanja in nacionalne politične stranke, tako da bomo lahko vprašanje rešili pravočasno za volitve leta 2014.

Zelo sem hvaležen svojim kolegom in koordinatorjem drugih skupin za konstruktivna pogajanja, katerih izid je trdna odločitev za reformo postopka volitev v Parlament.

Gerald Häfner, v imenu skupine Verts/ALE. - (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, o tej zadevi smo dosegli široko soglasje. Veselimo se razširitve Parlamenta in veselimo se prihoda 18 novih poslancev. Zdaj bi radi vzpostavili pogoje, da se nam bodo lahko pridružili pri našem delu.

Ugotavljamo le drobno razhajanje v pogledih, ki pa je v resnici veliko, saj zadeva temelje našega delovanja, tudi naše razumevanje načela demokracije in dojemanja samega Parlamenta. Gre za vprašanje, kdo odloča, kdo naj bodo ti novi poslanci. Po našem mnenju vprašanje ni drugotnega pomena, pač pa ključno. Po Pogodbi se člani Evropskega parlamenta „volijo s splošnim, neposrednim, svobodnim in tajnim glasovanjem za dobo petih let“. Volijo jih državljani. V 11 od 12 držav je tudi bilo tako.

Ena država pa trdi, da to ni mogoče in da bo poslala v EP poslance, ki so jih njeni državljani izvolili za povsem drugo nalogo. Menimo, da to ni ustrezen odnos do Parlamenta, volilne pravice državljanov in načel demokracije.

Konvenciji bi se lahko odrekli, če bi šlo za zgolj tehnično vprašanje, z drugimi besedami, če bi se dogovorili po načelih, skladnih s Pogodbo. V tem trenutku pa je ogrožena sama Pogodba. Vztrajajmo pri sklicu konvencije, ki je odlično orodje za oblikovanje soglasja v Evropi na nadvladni ravni prav ob vprašanjih take vrste.

Ashley Fox, v imenu skupine ECR. - Gospod predsednik, pozdravljam poročilo in njegov sklep, da ustavna konvencija ni potrebna. Taka konvencija bi pomenila samo tratenje časa in denarja davkoplačevalcev. Vsaj moji volivci si nikakor ne želijo konvencije, ki bi nedvomno razpravljala o nadaljnjem političnem združevanju. V Britaniji v javnosti prevladuje mnenje, da je politična unija že tako ali tako preveč razvita.

Pozdravljam ukrepe, ki bodo omogočili 18 dodatnim poslanca zasesti svoje sedeže v EP, nisem pa mnenja, da bi morali do uveljavitve prehodnih določb uživati položaj opazovalcev. Tak položaj bi jim dopuščal zahtevati plačo in povračilo stroškov, še preden lahko sodelujejo pri glasovanjih, po mojem prepričanju pa kaj takega načelno ne bi bilo prav.

V času, ko v skoraj vseh državah članicah napovedujejo znatna krčenja javne porabe, bi moral Parlament služiti za zgled. Z javnim denarjem je treba varčevati. Moja skupina bo glasovala proti poročilu, ker ne spoštuje tega pomembnega načela.

Søren Bo Søndergaard, v imenu skupine GUE/NGL. - (DA) Gospod predsednik, naša stališča se razlikujejo pri vrsti vprašanj, ki zadevajo EU. Prav gotovo imamo različna stališča tudi pri mnogih vprašanjih, ki zadevajo Evropski parlament. Prepričan pa sem, da smo si enotni v trditvi, da Evropski parlament svojo legitimnost črpa iz demokratičnih in neposrednih volitev svojih članov. Danes pa imamo pred seboj predlog, ki nas sooča z možnostjo spremembe na tem področju. Pred seboj imamo predlog, ki bi nas lahko postavil v položaj, kjer bi v naslednjih štirih letih zadeve v Parlamentu sprejemali ljudje, ki niso bili demokratično izvoljeni, ampak imenovani. Mislim, da je taka pot zelo slaba. Mislim, da je taka pot tudi zelo neprimerna.

Seveda je v nasprotju s Pogodbo. Torej bi morali Pogodbo spremeniti. Je pa tudi v nasprotju z našo prakso. Ali smo Romuniji in Bolgariji ob njuni vključitvi v Evropsko unijo leta 2007 rekli, da volitev ne potrebujeta? Ali smo rekli, da njuni poslanci lahko sodelujejo v Parlamentu dve leti in pol, ne da bi bili pred tem izvoljeni? Ne, naložili smo jima volitve, in tako mora biti pri novih članicah. Tako mora biti tudi, če je volitve treba opraviti v eni sami državi, na primer v Franciji.

Morten Messerschmidt, v imenu skupine EFD. - (DA) Gospod predsednik, situacija, v kateri smo trenutno, je nekoliko groteskna. Že leta poslušamo, da bo Lizbonska pogodba instrument demokracije, preglednosti in vpliva državljanov na zakonodajo EU. Ena od prvih stvari, ki jih napravi Evropski parlament, po tem, ko je leta in leta prepričeval državljane, kaj vse bo prinesla Pogodba, pa je, da reče ne neposrednim volitvam, ne sklicu konvencije in ne vsem instrumentom, s katerimi smo v preteklosti prepričevali državljane o nujnosti Pogodbe. To ime zelo čuden prizvok.

Normalno bi seveda bilo, da bi resno jemali svoje obljube volivcem, resno jemali zahtevo, da morajo našo zbornico sestavljati ljudje z neposrednim mandatom ljudstva, in resno jemali pravilo, da lahko Pogodbo spreminjajo samo izvoljeni predstavniki, nikakor pa ne vlade. Če poročili sprejmemo, bomo s tem porušili oba temeljna elementa - pravzaprav prekršili temeljni obljubi. Danes, ko imamo na voljo instrument, ki smo ga hoteli imeti, obračamo hrbet prav temeljni zamisli Lizbonske pogodbe in razlogom zanjo - vsemu, s čimer smo prepričevali državljane, naj EU podelijo še več pristojnosti. Tako kot govornik pred menoj moram povedati, da moja skupina poročil ne more podpreti.

Bruno Gollnisch (NI). - (FR) Gospod predsednik, naj takoj preidem k bistvu. Poročilo gospoda Méndeza de Viga v 2. točki pravilno poudarja, da je eden od predlogov Sveta v popolnem nasprotju z duhom akta iz leta 1976. Gre za imenovanje članov EP, ki morajo biti po Zakonu iz leta 1976 izvoljeni s splošnim neposrednim glasovanjem, s strani nacionalnih parlamentov.

Ob dolžnem spoštovanju do poročevalca obžalujem, da se tej zadevi ni posvetil podrobneje in jo v 5. točki obdelal dosledneje, jasneje in odločneje. Nikakor ni nemogoče vztrajati pri zahtevi za volitve. Če država članica ne želi opraviti nadomestnih volitev, lahko preprosto upošteva izide volitev iz leta 2009 in na podlagi teh izidov po proporcionalnem načelu določi člane EP za nove sedeže, ki so ji bili dodeljeni.

Kakršna koli drugačna rešitev je nedemokratična, zlasti v naši državi, Franciji, kjer sistem volitev v državni parlament ni proporcionalen. Šlo bi dejansko za imenovanje s strani vlade, kar je v nasprotju z duhom Pogodbe.

Mario Mauro (PPE). - (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, ne morem si razložiti, kako lahko Svet obravnava to zadevo na tako lahkoten način. Upam, da ta nesrečni spodrsrljaj ne bo vrgel sence na verodostojnost naših institucij in ogrozil našega skupnega projekta. Naj navedem konkreten primer: Italija mora izvoliti enega dodatnega poslanca EP na dodatnih volitvah, ampak ali naj nas bolj skrbi, da udeležba na volitvah najverjetneje ne bo presegala 5 % volilnih upravičencev, ali da bomo novega poslanca potrdili na osnovi izidov volitev leta 2009, ki so bile vsekakor neposredne splošne volitve?

Težav nikakor ne smemo še poglobljati: še nikoli doslej ni bilo za Evropo tako pomembno izogibati se institucionalnim oviram in odlaganjem v postopku združevanja kot danes. Tudi jaz bi rad poudaril, kako pomembno je, da vseh 18 novih članov zasede svoje sedeže v Evropskem parlamentu istočasno, da se ne bi zamajalo krhko ravnesje med državami, ki so zastopane v naši zbornici. To je vprašanje - ponavljam - ki terja takojšnjo rešitev. Ne morem si zamisliti, kaj bi pomenilo, če nekateri novi člani EP ne bi bili izvoljeni vse do konca tega parlamentarnega mandata.

Zato moramo priporočilo in poročilo nujno sprejeti, da odpremo pot za spremembo Protokola št. 36 Lizbonske pogodbe, brez sklicevanja konvencije, pač pa neposredno s sklicem medvladne konference, kot predlaga poročevalec. Ubrati moramo najkrajšo pot, saj v tej fazi o zadevi ni treba kaj dosti razpravljati. Obrniti moramo nov list, zaključiti žal zelo škodljivo epizodo in začeti novo, bolj konstruktivno.

PREDSEDSTVO: GOSPA ANGELILLI*podpredsednica*

Matthias Groote (S&D). - (DE) Gospa predsednica, najprej bi se rad zahvalil poročevalcu gospodu Méndezu de Vigu. Menim, da za sklicevanje konvencije ni nikakršne potrebe. Gre za podrobnost, ki jo je treba urediti. Vse od leta 1979 so volitve v Evropski parlament neposredne in tajne in tako mora biti tudi v prihodnje. Parlament in Svet bi morala težavo rešiti kakor hitro mogoče z medvladno konferenco, saj je 16 od 18 novih poslancev v stanju negotovosti, kar je precej nesprejemljivo. Zdaj je torej na potezi Svet. Pozivam Svet, naj pri tej zadevi ne popusti, ker eni od držav članic ni uspelo vzpostaviti jasnih pravil, ker se je pač zanašala, da bo Lizbonska pogodba uveljavljena hitreje. Vesel sem, da Pogodbo zdaj imamo, zdaj pa moramo še mi opraviti svoje naloge.

Poročilo gospoda Méndeza de Viga je kakovostna osnova za okrepitev tega procesa. Svet pa bi storil prav, če ne bi podlegel skušnjavi in ne bi sprejel imenovanja poslancev EP s strani nacionalnega parlamenta. To bi pomenilo precedens in s tem se nisem pripravljen sprijazniti. Zato v celoti podpiram poročevalca, pod pogojem, da članov EP ne imenujejo nacionalni parlamenti.

Sandrine Bélier (Verts/ALE). - (FR) Gospa predsednica, Francija je edina država članica, ki ni predvidela uveljavitve Lizbonske pogodbe in ni pripravljena upoštevati izidov evropskih volitev junija 2009. Naš sprejem tretje možnosti - francoske izjeme - imenovanja dveh članov EP bi pomenil našo potrditev hude kršitve primarne zakonodaje Unije: volitev članov Evropskega parlamenta z neposrednim splošnim glasovanjem, na katerih temelji naša legitimnost že 31 let.

Ali bomo sprejeli odločitev Sveta, ki jo je sprejel pod pritiskom ene od držav članic in ki odraža pomanjkanje spoštovanja do Unije in evropskih državljanov? Parlament ne sme odobriti te hude kršitve načel evropske demokracije. Zavrni moramo spodkopavanje naše legitimnosti in verodostojnosti izvoljenih predstavnikov evropske javnosti. Evropski državljani so tisti, ki izbirajo, kdo naj jih predstavlja v Evropskem parlamentu, ne pa vlade držav članic.

Francoska izjema še enkrat utemeljuje našo zahtevo, da mora pri vsaki spremembi Pogodbe sodelovati Parlament, s konvencijo o spremembi Pogodbe, in naše nasprotovanje spreminjanju preprosto z medvladno konferenco.

Trevor Colman (EFD). - Gospa predsednica, zaradi zamude pri ratifikaciji Lizbonske pogodbe je bilo namesto 751 imenovanih samo 736 članov EP. Višja številka bo dosežena z razdelitvijo 18 sedežev med 12 držav članic in zmanjšanjem števila sedežev Nemčije za tri, ampak do tega ne more priti, saj bi bila predčasna prekinitev mandatov treh nemških članov EP nezakonita.

Za dodatni zaplet je poskrbela določba Pogodbe, da skupno število članov EP ne sme presegati 751. Za vključitev 18 dodatnih članov EP brez zmanjšanja števila sedežev Nemčiji bo potrebna revizija protokola št. 36 Lizbonske pogodbe. Ta naj bi bila opravljena na konvenciji, kjer bi oblikovali predloge dogovora med državami članicami in ta dogovor po odobritvi držav članic uveljavili v Pogodbi v obliki spremembe. Če ne bomo ravnali na ta način, bo nezakonit vsak akt, ki ga bo sprejel naš parlament s 754 člani - kar pomeni prekoračitev omejitve na 751 članov.

Pred seboj imamo predlog, naj težavo rešimo z medvladno konferenco, ker gre za bistveno revizijo in spremembo Lizbonske pogodbe, pa je treba zagotoviti ratifikacijo v vseh državah članicah in možnost referendumov v posameznih državah članicah. Pozivam kolege, naj predlog zavrnejo.

Rafał Trzaskowski (PPE). - Gospa predsednica, nikakor se ne strinjam z govornikom pred seboj. Naša zbornica mora odgovoriti na vprašanje, ali naj skličemo konvencijo za odločitev o tej zadevi ali ne, in odločili smo se proti sklicu, naša odločitev pa je izraz našega spoštovanja tega instrumenta - tega novega instrumenta, ki dejansko krepi legitimnost vseh naših odločitev. To nikakor ne pomeni precedensa, saj bi vsaka v resnici pomembna zadeva v zvezi s spremembo Pogodbe, kot na primer glede postopka volitev, zahtevala sklic konvencije.

Rad bi se zahvalil fñigu in koordinatorjem za njihovo odločitev. Ni bilo lahka. Imenovanje dodatnih 18 članov naše zbornice je težavno, saj nekatere države članice takega postopka sploh nimajo predvidenega, sklenili pa smo, da je najpomembnejša reprezentativnost, da mora služiti kot naše vodilno načelo in da mora naša zbornica pridobiti uravnoteženo reprezentativnost v čim krajšem času. Zato smo izbrali pragmatično rešitev in pozivamo države članice, naj čim prej izpeljejo svoje volilne postopke, seveda ob pogoju, da morajo biti vsi novi člani EP izvoljeni neposredno.

Sylvie Guillaume (S&D). - (FR) Gospa predsednica, gospe in gospodje, imenovanje dodatnih članov EP ni nova zadeva; spomnimo se, da sta se naša kolega g. Severin in g. Lamassoure ukvarjala z njo že v prejšnjem parlamentarnem mandatu. Kako naj torej ne bomo presenečeni ob popolni nepripravljenosti ene od držav - gre za mojo državo, Francijo - na imenovanje dveh novih članov EP? Ali ni bilo mogoče predvideti, da bo Lizbonska pogodba nekega dne uveljavljena in da se bo pri tem odprlo tudi vprašanje novih članov EP? Kako je mogoče razložiti tako kratkovidnost, tako lahkomišelnost?

Če Franciji na podlagi osnutka protokola št. 36 omogočimo, da o imenovanju novih članov EP odloči nacionalni parlament - in ji s tem omogočimo lagodno pot iz sedanje zadrege - dejansko tvegamo kršenje temeljnega načela, po katerem mora biti Evropski parlament izvoljen s splošnim neposrednim glasovanjem. To bi bilo v nasprotju z duhom akta iz leta 1976 o volitvah članov Evropskega parlamenta s splošnim neposrednim glasovanjem in bi spodkopalo legitimnost in verodostojnost samega Evropskega parlamenta.

Na drugi strani pa bi posledice takega amaterstva padle na izvoljene predstavnike 11 drugih držav članic, ki so bili izvoljeni pravilno. Zadeva se preprosto vleče že vse predolgo, zanje in za mojo državo, in edino prav je, da se nam pravilno izvoljeni predstavniki čim prej pridružijo in se lotijo dela. Zato smo prepričani, da bi bilo treba zadevo rešiti z medvladno konferenco, ki bi lahko hitro potrdila imenovanje članov EP.

Vztrajati pa moramo, naj Francija izpolni svoje obveznosti, tako kot so žre storile njene evropske partnerice. Mešetarjenje take vrste je v zbornici, ki združuje predstavnike evropskih ljudi, nesprejemljivo. Ob vsem drugem pa nam je razprava posredno dokazala, da moramo v prihodnje poskrbeti za enotnejši postopek volitev članov EP s splošnim neposrednim glasovanjem. Tako reformo pa bomo morali sprožiti in oblikovati s konvencijo. Naj ponovim: v naši zbornici se mora slišati glas ljudi, ne pa glas vlad.

Zita Gurmai (S&D). - Gospa predsednica, rada bi se zahvalila ĩnigu za sijajno opravljeno delo, vsem kolegom, ki so pri tem sodelovali, pa za konstruktivnost. Po letih prizadevanj in precej hudih težavah z ratifikacijo je Lizbonska pogodba končno uveljavljena. Pogodba je prinesla zelo potrebno okrepitev vloge Evropskega parlamenta.

Ponujeno priložnost moramo jemati resno in delovati na podlagi sprejetih institucionalnih reform. Osredotočiti se moramo na napredno sprejemanje odločitev v prid vsem evropskim državljanom. Ne smemo več toliko časa posvečati administrativnim zadevam. Osebnostno spadam med tiste, ki odločitve sprejemajo učinkovito, hitro, ob tem pa kakovostno. Evropski državljani upravičeno pričakujejo od nas učinkovito in pregledno delovanje.

V celoti spoštujem ravnovesje in dobro sodelovanje med evropskimi institucijami, ob tem pa sem prepričana, da predlagani kompromis ponuja izvedljivo rešitev. Na ta način bomo lahko svoje delo opravljali učinkoviteje. S tem bomo krepili Evropski parlament in delovali v korist evropskim državljanom.

Nenazadnje tudi osebno poznam nekatere od že izvoljenih prihodnjih kolegov in čim prej začnejo svoje delo, tem bolje bo. Trdno sem prepričana, da bo njihovo strokovno znanje pomenilo dodano vrednost našim institucijam.

Constance Le Grip (PPE). - (FR) Gospa predsednica, tudi jaz se želim po zgledu govornikov pred seboj zahvaliti kolegu gospodu Méndezu de Vigu. Opravil je izredno delo v okoliščinah, ki so bile občasno viharne, ves čas pa napete. Razprave v Odboru za ustavne zadeve so bile dolga in so ustrezno odražale izziv ter pomen, ki ga poslanci EP - upravičeno - pripisujemo temeljnim vprašanjem, ki imajo neposredne učinke na naše delo, namreč sestavi našega parlamenta in načinom imenovanja njegovih članov.

Poročevalcu je še enkrat uspelo sestaviti v mozaik mnenja in prispevke, ki so si včasih nasprotovali, in jih povzeti v - po mojem mnenju - izredno uravnoteženo besedilo. Za to bi se mu rada zahvalila. Menim, da priporočila iz poročil, tako poročila o sklicu medvladne konference kot poročila o prehodnih ukrepih v zvezi s sestavo Parlamenta, izražajo realizem, pragmatičnost in učinkovitost. Prepričana sem, da so te poteze pri vprašanju, o katerem razpravljamo, pa tudi pri drugih vprašanjih, prav tisto, kar naši sodržavljeni pričakujejo od Evrope.

Karin Kadenbach (S&D). - (DE) Gospa predsednica, tudi jaz bi se rada iskreno zahvalila poročevalcu, pa tudi vsem poročevalcem v senci. Kot Parlament moramo danes poslati jasno sporočilo, da se zelo veselimo sprejema novih članov medse in da Svet ne ravna pravilno. Še enkrat moramo poudariti, da je naša jasna naloga čim prej najti rešitev, ki bo omogočila svobodno izvoljenim članom Parlamenta - kar osemnajstim - čim prej začeti s svojim delom.

Kot Parlament nimamo le splošne naloge kar najbolje predstavljati ljudi, pač pa tudi nalogo čim bolj učinkovito in tvorno delovati v odborih, v ta namen pa se moramo nasloniti tudi na strokovno znanje in izkušnje naših kolegov, ki so bili večinoma izvoljeni svobodno in pravilno. Kot Avstrijka se zelo veselim prihoda Joesa Weidenholzerja med nas in upam, da ga bomo lahko čim prej pozdravili med člani Parlamenta.

Franz Obermayr (NI). - (DE) Gospa predsednica, črnilo na nezreli Lizbonski pogodbi se je komaj posušilo, pa že imamo pred seboj prve predloge sprememb, zmeda okoli naših novih kolegov članov Parlamenta - ljudje jih imenujejo kar poslance-prikazni - pa je popolna. Vzrok za to so seveda, med drugim, različni volilni sistemi, kar vodi k težavam v zvezi z demokratičnostjo. V Franciji, na primer, kjer kandidati nastopajo na regionalni ravni in nimajo kandidacijskih list, se kandidatu ni težko prebiti do sedeža poslanca. Odločno se moramo zavzeti za volitve, ne pa za izbiro v nacionalnem parlamentu.

Drugič, zelo smotno bi bilo - in to pričakujejo tudi državljani - konkretno obvestiti javnost o dejavnostih in dohodkih članov EP v času, ko imajo status opazovalcev. Sedanje „senčno“ obdobje vsekakor ne bo kaj prida prispevalo k zaupanju državljanov v EU. Prav tako moramo čim prej razjasniti, kdaj naj se nam novi člani pridružijo in kakšen status naj imajo. Poleg tega še ni jasno, ali bomo Lizbonsko pogodbo ponovno pretresli - kar bi bilo zaželeno - in kakšno je stanje v zvezi s pristopom Hrvaške. Državljeni pričakujejo od Sveta čim hitrejšo ureditev te zadeve.

Czesław Adam Siekierski (PPE). - (PL) Po določbah Lizbonske pogodbe se je sestava Evropskega parlamenta spremenila. Kljub temu, da pogodba velja že šest mesecev, še vedno ni bila sklicana medvladna konferenca za uveljavitev sprememb. Države članice morajo ratificirati poseben protokol glede dodatnih članov Evropskega parlamenta. To je zahteven poseg, vendar ne spreminja dejstva, da je treba Pogodbo uveljaviti nemudoma in v celoti. V tej zadevi soglašam s stališčem poročevalca.

Ne smemo pozabiti, da je to v interesu držav članic, katerih nacionalne delegacije so po določbah Pogodbe številčnejše, saj bodo tako lahko njihovi novi poslanci čim prej ustrezno zastopali volivce. To je v skladu s temeljnimi demokratičnimi načeli, na katerih sloni Unija. Pomembno je, da vsi novi člani vstopijo v parlament istočasno, da naše institucije ne bi doleteli očitki o neustreznem delovanju.

Milan Zver (PPE). - (SL) Tudi jaz bi se rad pridružil kolegicam in kolegom, ki želijo poudariti, da se mora Evropski parlament čim prej popolniti in delati v polni zasedbi. Jaz mislim, da je zasedba okrnjena, glede na spremembo naše ustave, Lizbonske pogodbe. Jaz mislim tudi, da je medvladna konferenca prava pot, najkrajša pot, da utrdimo pravno podlago, da se Evropski parlament lahko kadrovsko popolni. Čestital bi kolegu poročevalcu, g. Méndezu de Vigu, ki je iskal pravne podlage in jaz mislim, da jih današnja resolucija tudi izraža. Tudi sam se pridružujem tistim kolegicam in kolegom, ki se veselijo novih članov Evropskega parlamenta - jaz mislim, da jih potrebujemo. Tisti pa, ki niso predvideli že v svojih volitvah, zadnjih evropskih volitvah, da bo potrebno imenovati oziroma izvoliti še dodatne člane, tistim pa bi predlagal, da zaradi dveh poslancev, ki bi prišla iz nacionalnih parlamentov, Evropski parlament ne bo izgubil prav nobene legitimnosti.

Seán Kelly (PPE). - Gospa predsednica, podobno kot kolegi menim, da imajo ljudje, ki so bili izvoljeni v Evropski parlament, enako pravico zasesti svoje sedeže v Parlamentu, kot tistih 736 članov, ki jih zasedamo že 12 mesecev. Gre za prehodno težavo, ki potrebuje prehodno rešitev, saj se bo v štirih letih vse uredilo in delovalo normalno.

Menim tudi, da ni prav oštevati držav članic, ki pred 12 meseci pri svojem ukrepanju niso upoštevale predvidenih sprememb, kajti pred 12 meseci je obstajala precejšnja možnost, da Lizbonska pogodba sploh ne bo ratificirana, tako pa je bilo vsekakor stališče mnogih ljudi v moji državi, pa tudi v drugih. Zdaj, ko je pogodba ratificirana, pa je pomembno, da ljudem, ki so bili izvoljeni, omogočimo zasesti njihove sedeže in prispevati k delu Parlamenta, da bomo lahko normalno delali do naslednjih volitev, ko bo vse, kot pravijo, „na mestu“.

Diego López Garrido, predsedujoči Svetu. - (ES) Gospa predsednica, rad bi samo dodal, da soglašam s tistimi govori spoštovanih poslancev, ki poudarili pomen rešitve tega izjemnega vprašanja v zvezi z Lizbonsko pogodbo, namreč vprašanja 18 članov EP, ki še niso zasedli svojih sedežev v Parlamentu, ker so bile zadnje volitve opravljene tik pred uveljavitvijo Lizbonske pogodbe.

Zato je revizija protokola št. 36 smotna. Prav tako popolnoma soglašam s tistimi, ki menite, da je treba to opraviti čim prej in da je treba odsotnost 18 članov EP, ki predstavljajo volivce 12 držav članic, čim prej odpraviti. Zato se po premisleku strinjam z gospodom Méndezom de Vigom, po katerega predlogu sklic konvencije ni potreben, pač pa naj se čim prej skliče medvladna konferenca, naj parlamenti 27 držav članic

čim prej ratificirajo sklepe konference in tako omogočijo prihod omenjenih 18 članov v Parlament, saj bi morali delati v njem že od začetka tega mandata.

Maroš Šefčovič, podpredsednik Komisije. - Gospa predsednica, mislim, da je razprava jasno pokazala, da skušamo razrešiti izjemno stanje, da iščemo praktično rešitev in sicer rešitev za prehodno obdobje. Zato zelo pozdravljam pragmatični pristop gospoda Mendeza de Viga in njegovo poročilo, saj, kot sklepam iz razprave, uživata zelo široko podporo na plenarnem zasedanju. Mislim, da je zelo jasno, da je naš skupni cilj čim prej vključiti v delo 18 novih članov EP.

Kar zadeva stališče Komisije, menim, da so bila na nas naslovljena zelo neposredna vprašanja, kako spremembo administrativno urediti in s katerim instrumentom. Komisija se je zelo jasno opredelila za medvladno konferenco, in sicer zaradi obsega in narave spremembe, o kateri bo tekla razprava.

Kar zadeva načine izbire dodatnih članov EP, bo to vprašanje, po mojem prepričanju, brez dvoma odprto na medvladni konferenci, naj pa dodam: ko je zadevo obravnaval Evropski svet, je bilo, mislim, povsem jasno, da je Svet skušal doseči ravnovesje med naravno željo, naj bodo novi člani EP izbrani na način, čim bolj podoben evropskim parlamentarnim volitvam, in potrebo po spoštovanju nacionalnih ustavnih ureditev, iz česar izvirajo tri možnosti rešitve današnjega stanja, ki pa bo seveda do naslednjih volitev urejeno.

Za zaključek bi rad pozdravil razmišljanja v Evropskem parlamentu o morebitnih spremembah evropskih volitev v prihodnosti, mislim pa, da je treba poudariti, da gre in bo tudi v prihodnje šlo pri tem za ločena vprašanja. Danes razpravljamo, kako vključiti 18 dodatnih članov v Evropski parlament. Naslednjič pa bomo razpravljali o morebitnih spremembah volilnega glasovanja.

Íñigo Méndez de Vigo, poročevalec. - (ES) Gospa predsednica, če ljudje, ki izhajajo iz tako različnih stališč, kot velja za gospode Maura, Gollnische in Colmana, pridejo do sklepa, da imamo težave v zvezi z volilnim postopkom in sistemi glasovanja za člane EP, to pomeni, da je enoten volilni postopek res potreben.

Tak mandat nam je podelila že Rimska pogodba. Zato smo se koordinatorji - in ob tej priložnosti bi se jim rad vsem zahvalil, še zlasti gospodu Jáureguiju in gospodu Duffu - sporazumeli za spremembo 2, o kateri bomo glasovali jutri. Upam, da bo zbornica to spremembo podprla, še zlasti za to, da bomo lahko rešili vprašanje enotnega postopka volitev v Evropski parlament. S tem bi po mojem mnenju lahko odpravili vprašaje te vrste.

V svojem govoru je gospod Trzaskowski govoril o reprezentativnosti Parlamenta, na to pa so opozorili tudi drugi govorniki, med njimi tudi podpredsednik Šefčovič.

Strinjam se. Prav to je zapisano v 1. točki poročila, namreč, da bi moralo vseh 18 članov EP zasesti svoje sedeže *en bloc*, drugače bo trpela reprezentativnost.

Da se bodo lahko vključili *en bloc*, da bomo ravnali v skladu z aktom politične pravičnosti, ki ga predstavlja Lizbonska pogodba, pa moramo biti praktični, saj prehodne in izjemne razmere, gospe in gospodje, terjajo tudi prehodne in izjemne rešitve.

Zato, naj povem odkrito, tudi osebno nisem navdušen nad možnostjo, da bi v Parlament prišli novi člani, ki niso bili izvoljeni leta 2009, kar je med drugim jasno navedeno tudi v 2. točki poročila. Če pa moram izbirati na eni strani med takim nasprotovanjem in s tem možnostjo, da 18 članov svojih sedežev sploh ne zasede, na drugi strani pa praktično rešitvijo, po kateri se 18 članov vključi v Parlament, s čimer pa tudi izpolnimo zahteve Lizbonske pogodbe, moram pač prositi zbornico, kot sem storil že v poročilu, naj izbere slednjo rešitev, prehodno in pragmatično, predvsem pa pravično, gospa predsednica.

Rad bi se zahvalil vsem za sodelovanje in za koristne prispevke k poročilu.

Predsednica. - Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v četrtek, 6. maja 2010, ob 11.00.

Pisne izjave (člen 149)

John Attard-Montalto (S&D), v pisni obliki. - Zdi se mi nepravilno, da države, ki so jim bili dodeljeni dodatni sedeži v EP, še niso polno zastopane. Ne govorim le v imenu Malte, ki ji je bil dodeljen šesti sedež, pač pa imam v mislih tudi vse druge države, ki so se znašle v enakem položaju. Dejstvo je, da je treba razrešiti nekatere pravne in ustavne prepreke, da bodo lahko evropski poslanci zasedli sedeže, ki jim pripadajo. Na drugi strani pa čas, ki je že potekel od volitev v EP junija 2009, kaže, da je EU postala okorna institucija, ki

potrebuje mesece, če ne celo leta, za uveljavitev nekaterih določb Lizbonske pogodbe, ki je bila dokončno sprejeta pred nekaj manj kot 6 meseci. Poleg nepopolne zastopanosti prizadetih držav po mojem mnenju terja naše takojšnje ukrepanje še en drug vidik. V mislih imam človeški vidik. Osemnajst bodočih članov EP verjetno preživlja precej težavno obdobje, zlasti s psihološkega vidika. Mislim, da med nami, evropskimi poslanci, ni nikogar, ki ne bi razumel stiske omenjenih osemnajstih politikov.

Krzysztof Lisek (PPE), v pisni obliki. - (PL) Po mojem mnenju je obveznost Evropskega parlamenta, da o zadevi odloči čim prej, da omogoči našim prihodnjim kolegom poslancem čim prej zasesti svoje sedeže. To je izredno pomembno, ne le za njih, pač pa predvsem v znak spoštovanja odločitev volivcev. Ne smemo jih še naprej pustiti čakati.

Vsi naši novi kolegi poslanci morajo biti izbrani na demokratičnih volitvah. Zavedam se sedanjih znatnih razlik med sistemi volitev po državah članicah. Zato bi rad izrazil upanje, da nam bo sedanje stanje motivacija za začetek dialoga o uskladitvi volilnih postopkov v državah članicah EU.

Indrek Tarand (Verts/ALE), v pisni obliki. - Poročevalcu bi se rad zahvalil za njegovo odlično opravljeno delo. Razočarani pa smo nad odločitvijo Francije, da bo spremenila izvirno voljo evropskih volivcev z imenovanjem novih članov EP iz nacionalnega parlamenta. *Ceterum censeo* - Francija se je pravkar odločila Rusiji prodati bojno ladjo vrste Mistral; prepričani smo, da bo to dejanje globoko obžalovala.

PRESEDSTVO: GOSPOD BUZEK

predsednik

18. Priprava vrhunškega srečanja voditeljev držav in vlad euroobmočja 7. maja 2010 (razprava)

Predsednik. - Naslednja točka sta izjavi Sveta in Komisije o pripravi vrhunškega srečanja voditeljev držav in vlad euroobmočja (7. maja 2010).

Diego López Garrido, *predsedujoči Svetu*. - (ES) Gospod predsednik, ta teden, 7. maja, bo srečanje voditeljev držav in vlad euroobmočja, današnja razprava v Evropskem parlamentu pa je posvečena temu pomembnemu srečanju. Namen srečanja bo formalizirati sporazum, ki smo ga dosegli glede posojil Grčiji za obvladovanje hudega finančnega položaja v tej državi euroobmočja, in razmisliti o naukih, ki nam jih ponujajo to stanje in ti sporazumi glede prihodnosti euroobmočja in Evropske unije v celoti.

Voditelji držav in vlad bodo v petek potrdili finančno rešitev, ki jo je Evropska unija pripravila za Grčijo. Z drugimi besedami, srečanje bo formaliziralo zavezo - ki je v sedanji fazi politična zaveza - sprejeto na srečanju voditeljev držav in vlad Evropske unije 11. februarja, zavezo podpreti Grčijo pri reševanju svojega izredno težkega finančnega položaja.

Zato bodo voditelji držav in vlad v petek predstavili, oblikovali in potrdili voljo ostalih 15 držav članic euroobmočja odobriti Grčiji to pomoč, ta posojila, po tem, ko bo njena vlada sprejela strog program gospodarskih in finančnih sprememb. Te spremembe naj bi zagotovile finančno stabilnost Grčije in celotnega euroobmočja, za katero smo se politično dogovorili ne le v primeru Grčije, pač pa smo se politično dogovorili 11. februarja v resoluciji voditeljev držav in vlad Evropske unije.

To je pomemben sklep, v političnem in zgodovinskem smislu, saj je nujen za verodostojnost euroobmočja in za zunanjo verodostojnost celotne Evropske unije s finančnega vidika. Pomemben je za fiskalno konsolidacijo, ki jo zahtevajo Pogodbe o Evropski uniji in za fiskalno konsolidacijo euroobmočja in celotne Evropske unije ter zelo pomemben za utrditev učinkovitega in trajnega gospodarskega okrevanja Evropske unije.

Danes je gospod Rehn, ki je tu med nami, objavil napovedi Komisije za obdobje 2010-2011, ki pomeni sporočilo o postopnem gospodarskem okrevanju Evropske unije. Napoved Komisije potrjuje, da Evropska unija gospodarsko okreva in da po najgloblji recesiji v svoji zgodovini Evropska unija kot celota pričakuje rast na ravni 1 % v letu 2010 - tekočem letu - oziroma 1,75 % v letu 2011.

Torej se je gospodarska recesija v Evropski uniji v tretjem četrtletju lanskega leta končala in prešla v fazo gospodarskega okrevanja. Evropski načrt za oživitev gospodarstva in odločitve držav članic so k temu odločilno prispevali z vložki velikih finančnih zneskov v gospodarstva posameznih držav iz proračunov

držav članic in iz proračuna Unije prek Evropskega načrta za oživitev gospodarstva. To je eden od razlogov, da - naj ponovim - po najhujši recesiji v naši zgodovini zdaj že ugotavljamo oživljanje gospodarstva v Uniji.

Take so napovedi Evropske komisije, nedvomno pa tudi odločitev za odobritev posojila Grčiji odločilno prispeva k uspešnosti in trajnosti oživitve gospodarstev v euroobmočju in v celotni Evropski uniji.

Prepričani smo, da se je Evropska unija na sedanje ekonomske razmere, na gospodarsko krizo, odzvala ustrezno, in da je pri tem storila vse, kar je lahko. Konkretno mislimo, da se je odzvala ustrezno na izredno resne finančne razmere v Grčiji, saj je Evropska unija v zadnjih mesecih napravila odločne korake v smeri, ki jo imenujemo gospodarsko upravljanje oziroma gospodarska vlada Unije. Napravili smo odločne korake naprej. Včasih so se nam zdeli počasni, prepočasni, ampak korake smo napravili, zanesljive in odločne, zapečatili pa jih bomo na petkovem srečanju voditeljev držav in vlad Evropske unije.

Menimo, da mora imeti gospodarsko upravljanje, gospodarska vlada, Unije trdne temelje. Prvi od temeljev je odgovornost za sprejete zaveze, na primer ob podpisu in ratifikaciji katere od Pogodb o Evropski uniji. Drugi temelj je solidarnost, to načelo je v osrčju Evropske unije in vseh njenih politik. Tretji temelj so koordinacija fiskalne konsolidacije, koordinacija zunanjega zastopanja Evropske unije - na primer na srečanjih G20 - in koordinacija rasti ter izhoda iz krize. Prepričan sem, da bo to zapisano tudi v dokumentu, ki ga pripravlja komisar Rehn na to temo in ga bo predstavil Komisiji 12. maja.

Na koncu bi rad še dejal, da gospodarsko upravljanje Unije, ki ga vzpostavljamo in razvijamo ter zanj postavljamo temelje v Evropski uniji, zahteva učinkovite instrumente, pa tudi nadzor. Prepričan sem, da bo dokument, ki ga pripravlja Evropska komisija, omenil tudi to. Potrebujemo kakovostne javne finance. Potrebujemo nadzor finančnega sistema, evropski nadzor finančnega sistema, in s tem v zvezi bi rad pozval Evropski parlament, naj čim prej sprejme sveženj o finančnem nadzoru. Ta sveženj bi moral vsebovati uredbe in direktive, o katerih sedaj razpravljate v Parlamentu in o katerih bodo v naslednjih dneh razpravljali ustrezni odbori, nato pa ustrezno plenarno zasedanje.

Potrebujemo tudi mehanizme za preprečevanje možnih kriz, potrebujemo pa tudi - kot sem že dejal - sposobnost govoriti z enim glasom pri zunanjem zastopanju Unije; pri tem imam seveda v mislih srečanja G20. Mislim, da so to naši koraki k gospodarskem upravljanju oziroma gospodarski vladi Unije; pomoč in posojilo Grčiji spadata mednje; zato sem prepričan, da gre Evropska unija v pravo smer in da je to smer trdno opredelila.

Prepričan sem, da bodo voditelji držav in vlad sveženj finančne pomoči Grčiji sprejeli, saj gre, kot so zapisali v svoji izjavi 11. februarja, za zavezo finančni stabilnosti, gospodarski stabilnosti euroobmočja in celotne Evropske unije.

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. - Gospod predsednik, Parlament me je prosil za izjavo pred petkovim srečanjem voditeljev držav in vlad euroobmočja.

Najprej bi rad izrazil sožalje družinam žrtev današnjega nasilja v Atenah. Državljeni naših demokratičnih družb imajo vsekakor pravico do tega, da nasprotujejo odločitvam oblasti in protestirajo, nič pa ne more upravičiti nasilja pri izražanju nasprotovanja.

Naj spregovorim o svežnju finančne pomoči Grčiji, ki je bil odobren preteklo nedeljo. Nato vam bom razgrnil nekaj svojih misli o tem, kaj je treba storiti, da se krize take vrste ne bi ponavljale.

Kar zadeva Grčijo, so grške oblasti sprejele večletni program fiskalne konsolidacije in strukturnih reform. Program smo skupaj sestavili Komisija, Evropska centralna banka in Mednarodni denarni sklad.

Grška vlada je predlagala kakovosten in prepričljiv sveženj, ki bo usmeril gospodarstvo države v trajnostno smer in obnovil zaupanje. Grškemu predsedniku vlade Papandreouju in njegovi vladi moramo priznati pogum, ki sta ga pokazala pri tem.

Grčijo čakajo hudi napor, vsi pa vemo, da druge možnosti ni.

V zameno pa je bil po priporočilu Komisije in Evropske centralne banke aktiviran usklajen evropski mehanizem pomoči Grčiji. To je dejanje solidarnosti brez primere na svetu.

Pomoč bo odločilnega pomena za vrnitev Grčije in njenega gospodarstva na pravo pot, obenem pa bo tudi ohranila finančno stabilnost euroobmočja kot celote.

Rad bi poudaril, da je Komisija poskrbela, da je mehanizem, čeprav temelji na dvostranskih posojilih, evropski mehanizem. Komisija je pomagala pri njegovem vzpostavljanju, imela pa bo tudi pomembno vlogo pri njegovem upravljanju in izvajanju.

Komisija ima in bo imela osrednjo vlogo pri ocenjevanju grškega izpolnjevanja pogojev, ki jih predpisuje sveženj. Komisija bo tudi upravljala dvostranska posojila držav članic.

Konec tedna bomo že dosegli kritično maso držav članic z zaključenimi postopki odobritve dvostranskih posojil Grčiji. Trdno sem prepričan, da pionirska finančna pomoč Grčiji - 110 milijard EUR - in program prilagoditve pomenita ustrezen odziv na grško krizo. Zaupamo lahko, da bodo kot Grčija kot države članice euroobmočja sprejete ukrepe dosledno izvajale.

To stališče delijo tudi vsi drugi akterji. Pred kratkim so na primer svojo podporo izrazili nekdanji, sedanji in prihodnji predsednik sveta finančnih ministrov G20. Žal pa ugotavljamo, da vsi akterji na trgu še niso prepričani. Jasno in glasno moramo povedati, da se dvomljivci motijo. K temu se bom kmalu vrnil.

Na petkovem srečanju voditeljev držav in vlad euroobmočja ne bomo obravnavali samo rešitve za Grčijo, pač pa širše - kako moramo ravnati, da bomo iz sedanjega stanja izluščili prave nauke. Razprava bo seveda le izhodišče, saj mora o odločitvah najprej razpravljati in jih nato sprejeti vseh 27 držav članic - države članice euroobmočja, pa tudi vse druge države članice Evropske unije. Naj povem zelo jasno: razprave in sprejem v sedemindvajseterici so pogoj za trdnost odločitev.

Res je, da morajo procesi potekati hitro, dejstvo pa je tudi, da je skupno delovanje sedemindvajseterice - brez primere v svetu - najboljši možni temelj naše skupne prihodnosti v svetu vedno tesnejših medsebojnih povezav.

Po mojem mnenju je treba razmišljati in ukrepati v dveh glavnih smereh: prvič, ponovno pretresti pravila gospodarskega upravljanja, vključno s Paktom za stabilnost in rast, in drugič, reformirati finančne trge.

Komisija se intenzivno ukvarja s področjem gospodarskega upravljanja in bo svoje predloge za izboljšave predstavila naslednjo sredo. Upoštevati moramo tri glavne gradnike. Prvič, odgovornost: okrepiti moramo Pakt za stabilnost in rast, predvsem pa izpolnjevanje zahtev tega pakta v državah članicah. Očitno je nujno okrepiti tako preventivne kot popravilne vzrode Pakta. Veseli me, da se večina tistih, ki so v preteklosti dvomili v Pakt - ali celo predlagali njegovo rahljanje - danes zaveda potrebe po strožjih pravilih in - še pomembneje - doslednem izvajanju pravil.

Drugič, soodvisnost: zadeve zadevajo nas vse. Mislim, da je kriza jasno pokazala, da se moramo posvetiti neravnovesjem med našimi državami članicami, zlasti v euroobmočju. Tu gre za razlike med njimi glede konkurenčnosti, saj so te razlike ključni element in izvor drugih neravnovesij.

Seveda to ne pomeni, da bi morale nekatere med državami svojo konkurenčnost znižati, da bi lahko druge ocenili kot sorazmerno bolj konkurenčne. Vsi tekmujejo s konkurenco na svetovnih trgih. Okrepiti moramo svojo skupno konkurenčnost na uravnotežen način in ob medsebojni podpori. Prepričan sem, da moramo preučiti tudi druge vzroke neravnovesij. Za premik na tem področju bomo predlagali krepkejši nadzor in krepkejšo koordinacijo ekonomskih politik. Veseli me tudi večja odprtost držav članic na tem področju v zadnjem času.

Tretjič, koherenca: vprašati se moramo, ali je naš sistem fiskalnih pravil zaokrožen. Po mojem mnenju bi bilo koristno oblikovati stalen mehanizem za ukrepanje ob motnjah. Konec koncev je previdnost boljša od obžalovanja.

Upam, da bomo lahko ravnali ustrezno razmeram - in računam na vašo pomoč pri uvajanju reform. Prepričan sem, da smo v političnem smislu glede povezovanja Evrope v enem od tistih trenutkov, v katerem Evropo moramo krepiti, da ne bomo zaostali. Ne moremo preprosto stati na mestu. Trenutek, v katerem smo v Evropi, je zelo poseben - naša solidarnost, naša odgovornost sta na preizkušnji prav vsak dan. Upam, da bodo voditelji držav članic znali ravnati primerno trenutku, da bodo znali ne le pomagati drugim, pač pa tudi dokazati svojo odgovornost do našega skupnega evropskega projekta.

Reforme bodo uvedene v razmerah, ki jim po težavnosti ni primere. Odločno moramo znižati ravni primanjkljajev in zadolženosti v nekaterih državah članicah; cilji pri tem morajo biti bolj ambiciozni kot pred krizo.

Povedati pa velja tudi, da ne smemo prezreti, da je poslabšanje proračunskih kazalcev v letu 2009 predvsem posledica delovanja samodejnih stabilizatorjev ob hudem krčenju obsega gospodarske dejavnosti v finančni

krizi, katere izvor je bil zunaj Evrope. Z drugimi besedami, splošno stanje v euroobmočju je bilo predvsem rezultat protirecesijskih politik, ki so jih priporočali po vsem svetu.

Ves čas je bilo jasno, da se bo stanje naknadno popravilo in večina držav članic je že sprožila korenite reforme, na primer svojih pokojninskih sistemov. Enako odgovorno kot vlade morajo ravnati tudi akterji na finančnih trgih. Zato ni nič manj nujno prizadevati si za trajnosten in odgovoren finančni sektor, ki bo deloval v prid gospodarstva in državljanov.

Upoštevati moramo, da imajo akterji na finančnem trgu ključni vpliv na splošno razpoloženje na trgih. Na gibanja na trgih vpliva tudi psihologija. Finančna kriza je nastala iz kratkoročnih usmeritev, procikličnosti in pomanjkanja odgovornosti. To moramo nujno popraviti.

Potrebujemo močne in stabilne evropske trge finančnih storitev za podporo vlaganjem v prihodnjo rast v skladu z vizijo Evropa 2020. Vsi akterji na naših finančnih trgih morajo ravnati odgovorno. Glede reforme finančnih trgov smo dosegli že precej. Računam na vašo zbornico, da bo to pojasnila tudi javnosti.

Evropske institucije delujejo in morajo delovati skupaj: Parlament, Svet in Komisija. Določili smo prednostne naloge na področjih odgovornega obvladovanja tveganj, varnejših trgov izvedenih instrumentov, boljšega finančnega nadzora in zagotavljanja kapitalske ustreznosti bank v skladu z njihovimi dejanskimi tveganji. To delo moramo pospešiti.

V naslednjih tednih bomo morali zaključiti reforme, ki so že v teku. Kot sem v vaši zbornici dejal pred dvema tednoma, upam, da bo kmalu dosežen napredek glede našega predloga o hedge skladih in skladih zasebnega kapitala.

Prav tako si želim hitrega dogovora o učinkoviti novi evropski ureditvi nadzora. Evropski odbor za sistemska tveganja in trije nadzorni organi naj bi začeli delovati na začetku leta 2011.

Ne smejo pa biti zgolj papirnati tigri: naša skupna odgovornost je zagotoviti jim potrebna orodja za delovanje. To zajema tudi pristojnosti za sprejemanje zavezujočih odločitev v izjemnih okoliščinah, za izvrševanje evropskih pravil - poudarjam, evropskih pravil, ne le državnih - in za reševanje sporov v okviru kolegijev nacionalnih nadzornikov. Skrajni čas je za uveljavitev teh odločitev, ambiciozno uveljavitev.

Letos pripravljamo predloge za izboljšanje zaščite vlagateljev, za okrepitev ukrepov proti zlorabam na trgih, za nadaljnje izboljšanje kakovosti in obsega bančnega kapitala ter za odvrčanje akterjev od pretirane izrabe finančnih vzvodov.

V zadnjih treh mesecih, paradoksalno pa celo še v tem tednu, razmere na trgih državnih dolgov zbuja nove in nove skrbi. Komisija že pripravlja temeljito reformo trgov izvedenih finančnih instrumentov, ki naj bi izboljšala preglednost in varnost teh trgov. V prvi fazi bomo predložili zakonodajo za standardizacijo primernih pogodb o izvedenih finančnih instrumentih prek osrednje klirinške ustanove, katere delovanje bo ustrezno zakonsko urejeno in nadzorovano. Trenutno tudi tehtamo, ali so na trgih državnih dolgov potrebni še kakšni konkretni ukrepi.

Kriza je še enkrat poudarila pomen bonitetnih agencij. Te agencije imajo osrednjo vlogo pri delovanju finančnih trgov, ocenjevanje bonitete pa je očitno preveč ciklično, odvisno bolj od splošnega vzdušja na trgu kot od temeljnih meril - tako v razmerah pretiranega optimizma kot v razmerah pretiranega pesimizma na trgu. Zaradi svoje osrednje vloge in vpliva na trge imajo bonitetne agencije tudi posebno odgovornost glede kakovosti in celovitosti svojih ocen. Zato se je Komisija leta 2008 hitro odzvala s predlogom nove zakonodaje za te agencije, ki bo uveljavljena v naslednjih mesecih.

Nova pravila bodo zagotovila bolj pregledno delovanje agencij po javno objavljenih metodologijah in brez križanja interesov, storiti pa moramo še več. Komisija meni, da bi bilo treba za boljši nadzor nad temi akterji, katerih delovanje ima evropske razsežnosti, uvesti neposredni nadzor nad njimi, ki bi ga izvajal v ta namen ustanovljeni evropski organ za nadzor trga vrednostnih papirjev, in prav to bomo predlagali.

Tehtamo tudi vprašanje, ali so morda potrebni dodatni ukrepi, zlasti za zagotovitev pravilnega ocenjevanja državnih dolgov. Najprej moramo pomesti pred svojim pragom, šele nato bomo lahko kaj takega zahtevali tudi od drugih.

Komisija bo storila vse potrebno, da finančni trgi ne bodo več peskovnik špekulantov. Prosti trgi so temelj uspešnega delovanja gospodarstev, prosti trgi pa potrebujejo pravila in spoštovanje pravil, pravila in nadzor nad njihovim spoštovanjem pa je treba zaostri, če neodgovorno obnašanja nekaterih povzroča tveganja na področjih, kjer tveganj ne bi smelo biti.

Ravnanje akterjev na trgu mora temeljiti na treznih in objektivnih analizah, ponudniki finančnih storitev pa se morajo zavedati, da so finančne storitve natanko to: storitve, ne pa neodvisna dejavnost z lastnimi cilji. Ne smejo se odrekarati svojih ekonomskih in družbenih nalog. Akterji na finančnih trgih pravzaprav niso propadli prav zato, ker so regulativni organi in demokratične institucije - na koncu pa davkoplačevalci - umirili finančne trge po izbruhu finančne krize.

Takrat smo se odzvali hitro, in iz enakih razlogov se bomo odzivali hitro tudi v prihodnje. Sporočilo s petkovega srečanja voditeljev držav in vlad mora biti jasno, in tudi bo jasno: naredili bomo vse, kar bo potrebno - na vseh frontah.

Predsednik. - Radi bi se pridružili besedam sožalja, ki jih je izrekel gospod Barroso v svojem govoru. Do dogodkov, ki jih je omenil gospod Barroso, je prišlo v Grčiji danes. Močno upamo, da bo Grčija kmalu našla pot iz sedanje slepe ulice. Sedanje težave v tej državi zaskrbljeno in pozorno spremljamo vsi člani Evropskega parlamenta.

Joseph Daul, v imenu skupine PPE. - (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, Evropejci preživljamo zelo hudo obdobje, ki ga zaznamujejo resna kriza v Grčiji, njeni učinki na položaj državljanov, in, kot ste omenili, tudi tragične in dramatične posledice, dolgovi, ki se kopičijo v večini držav članic, pa tudi odzivanje Evrope, ki sicer ni vedno tako učinkovito, kot bi želeli, vendarle pa ga vsaj imamo.

Nastopil je čas, ko moramo Evropejci iz dogodkov v zadnjem času izluščiti nauke in pozvati k radikalnim reformam evropskega upravljanja. Reformam, ki bodo zagotovile, da države članice ne bodo več brez posvetovanja s partnericami - s katerimi si, konec koncev, celo delijo skupno valuto - sprejemale svojih odločitev o proračunskih, fiskalnih in socialnih prednostnih nalogah. Reformam v razmišljanju, tako da naše stranke, naši ministri in naši kolegi poslanci v nacionalnih parlamentih ne bodo več sistematično črnili evropskih odločitev, pri katerih so celo sami sodelovali.

Ali je prav, da v nedogled pozivamo partnerice k solidarnosti, kadar smo v težavah, ko se zadeve spet umirijo, pa se za njihova stališča sploh ne zmenimo? Ali je prav, da v nedogled zahtevamo od naših partneric precejšnje zneske finančne pomoči, obenem pa ne moremo zagotoviti preglednosti svojih javnofinančnih poročil? In še, ali je prav, da nas ob naših pozivih k solidarnosti z ljudmi, ki delajo 35 ur na teden in se upokojujejo pri 60 letih, neprijetno presenečajo vprašanja, ki jih zastavljajo ljudje, ki delajo po 48 ur na teden in se upokojujejo pri 67 letih? Po mojem ni prav. Nasprotno, prepričan sem, da je čas za tehtna vprašanja in poštene odgovore na ta vprašanja.

V svetu, v katerem živimo, ti odgovori večinoma ne morejo biti nacionalni, ampak so lahko samo evropski. Pravi odgovori ne bodo nujno všečni javnemu mnenju, pač pa morajo biti odgovorni in smiselni. iskanje odgovorov je naša odgovornost, nemudoma jih moramo poiskati, ali pa se nam bodo vsilili sami - prej, kot se nadejamo. Če bomo to dopustili, nas bodo ljudje, ki jih zastopamo - povsem upravičeno - obtožili, da nismo izpolnili svojih obveznosti in da smo jim tajili resnico, povrh tega pa jih bodo doletele odločitve, ki bodo še mnogo bolj boleče kot odločitve, ki jih moramo sprejeti danes. Odločno moramo pozvati k vzpostavitvi gospodarske, socialne in fiskalne Evrope, to pa terja zelo konkretne ukrepe naših vlad, levih in desnih.

Ali bo Svet pripravljen prisluhniti takim argumentom? Ali nam bo uspelo argumente jasno in glasno predstaviti? To vprašanja naslavljam na gospoda Verhofstadta, ki ima že nekaj izkušenj s Svetom. Ali meni, da lahko v Svetu odpremo tako skupno razpravo? Ali bo take argumente sprejela Komisija? Upam, da bo, in, gospod Barroso, nujno vas pozivam k sodelovanju: kot skrbnika Pogodb vas pozivam, da poskrbite, da bodo države članice ustrezno in zavzeto uveljavile odločitve, ki jih bomo sprejeli. Ugotavljam, da na primer v zvezi z direktivo o storitvah to še zdaleč ne drži. Ta direktiva pomeni še eno zamujeno priložnost za rast, takih napaka pa si preprosto ne moremo več privoščiti.

Gospe in gospodje, nisem idealist. Ne štejem se med naivneže, prepričan pa sem, da je za Evropo prišla ura resnice, in predlagam, da se s tem izzivom spoprimemo pogumno, odgovorno, po zgledu ustanoviteljev Evrope, ki pred 60 leti niso oklevali ob pogumnih in vizionarskih odločitvah - Schumana, de Gasperija, Adenauerja in drugih. Slediti moramo njihovem zgledu: niso oklevali, niso sklicevali referendumov. Ob ključnih vprašanjih so zbrali politični pogum in se izzivov lotevali z obema rokama.

Gospe in gospodje, kriza, ki jo preživljamo, ima lahko celo koristne plati, če bomo le pogumno sprejeli prave ukrepe, lahko pa postane zelo huda, če se bomo izogibali nujnim reformam. Nujno potrebujemo gospodarsko in socialno upravljanje, nujno potrebujemo popravke pravil obdavčitve. Nenazadnje potrebujemo tudi varovalke proti ustvarjanju umetnih ločnic med državami članicami Evrope in drugimi državami. Evropska

solidarnost zajema vseh 27 držav članic. Člane Sveta pozivam, da Evropo obravnavate tako, kakršna v resnici je. Pozivam vas k izvedbi študije, kaj se nam bo zgodilo, če jutri Francija ali kaka druga država zaide v enake težave, v kakršnih je danes Grčija. Kaj se bo zgodilo z našim evrom? Kaj bomo lahko storili za naše evropske državljane?

Zahvaljujem se vam za pozornost. Gre za našo skupno odgovornost in ura teče.

Predsednik. - Ugotavljam, da je eden od kolegov, gospod Madlener, prosil za besedo na podlagi modrega kartončka. Je pa že na seznamu govornikov. Na seznamu govornikov imam tudi gospoda Barryja Madlenerja. Besedo vam bom predal čez nekaj minut. Obljubljam vam, da boste lahko povedali svoje.

Maria Badia i Cutchet, v imenu skupine S&D. - (ES) Gospod predsednik, najprej bi rada v imenu Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu izrazila popolno solidarnost z grškim ljudstvom ob današnjih smrtnih žrtvah. Rada bi ga tudi pozvala k vrnitvi k mirnemu reševanju in mu povedala, da smo na njegovi strani in da uživa našo podporo pri iskanju rešitve za dolgo in hudo preizkušnjo, ki ga je doletela.

Rada bi tudi posebej podprla predsednika vlade Georgiosa Papandreouja pri njegovem doslednem in politično pogumnem ukrepanju v prid prihodnosti države.

Upamo, da bo v naslednjih mesecih in letih Evropska unija storila vse potrebno v podporo nujnih reformnih procesov. Ne moremo ostati zgolj pri vlogi opazovalcev. Evropska unija mora prevzeti svojo vlogo v tej reformi in jo podpreti. Uspeh procesa reform mora biti skupni uspeh vseh nas v združeni Evropi in mora izražati našo skupno usodo. V ta namen moramo poskrbeti za ustrezno aktiviranje evropskih in fiskalnih instrumentov in v tem težavnem obdobju zagotoviti vso pomoč, kolikor je lahko.

Če pogledamo na grško krizo s širšega vidika, pa menim, da lahko ugotovimo, da je bilo zadnjih nekaj tednov precej poučnih. Vse prejete nauke moramo uporabiti pri krepitvi gospodarskega upravljanja in gradnji Evropske unije, ki ne bo le monetarna, pač pa tudi dejanska gospodarska unija. Rešitve, ki si jih v času Jacquesa Delorsa nismo mogli niti predstavljati, so danes neizogibne in odzvati se moramo v skladu s potrebami današnjega časa.

Tako ambiciozne cilje pa lahko dosežemo le, če se bomo naučili skupnega delovanja. Pakt za stabilnost in rast spada med elemente, ki najjasneje kažejo nujnost usklajevanja naših ekonomskih politik. Ekonomske politike moramo usklajevati aktivno in učinkovito, pri tem se moramo osredotočiti na procese trajnostne in zdrave rasti, ki je bomo deležni vsi in nam bo zagotovila nova delovna mesta. Upamo, da bo Evropska komisija kmalu pripravila predloge v tem smislu, ki bodo presegali zgolj represivno logiko. Naučiti se moramo skupaj graditi in se krepiti.

Predsednik Barroso, upam, da razumete, kako nujno je, da Komisija v celoti odigra svojo vlogo v tej fazi.

Drugič, opremiti se moramo z instrumenti, potrebnimi za spopad s krizo. Skrajni čas je, da Svet odobri vzpostavitev evropskega mehanizma za finančno stabilnost na podlagi predloga, ki so ga marca sprejeli predsedniki vlad in voditelji stranke evropskih socialdemokratov. Obsoditi moramo agresivno ravnanje in špekulacije nekaterih finančnih agentov, obenem pa se moramo zavedati, da smo zasnovali monetarni sistem, ki v časih krize ne deluje zadovoljivo.

Tretjič, oblikovati moramo nov koncept evropske solidarnosti. Lahko se odločimo za pot skupne usode, v nasprotnem primeru pa se moramo sprijazniti z udarci škodljive dinamike nacionalnih egoizmov in razdiralnega medsebojnega tekmovanja. Ne moremo govoriti, da želimo skupno življenje, obenem pa v praksi zagovarjati povsem neodvisno ravnanje vsakega od nas. Sedanja kriza je lakmusov preizkus in zavedati se moramo njenega polnega pomena.

Četrtič, ustrezno pozornost moramo posvetiti finančni sferi. V prihodnjih tednih in mesecih bo imel Parlament priložnost sprejeti stališča o vrsti zelo pomembnih zakonodajnih predlogov, na primer o hedge skladih in finančnem nadzoru.

Pozivam vse institucije, naj nas podprejo pri tem odgovornem delu, ki bo Evropi v najkrajšem času zagotovilo trdno ureditev področja in kakovosten sistem nadzora. Upamo, da bomo s skupnim delom dosegli tudi uvedbo davka na finančne transakcije, prek katerega bodo tudi finančne družbe pravično prispevale k gospodarskim naporom, ki jih razmere terjajo od vseh drugih.

Prihodnost Grčije bo precej odvisna od rasti njenih sosed - naših držav - saj so te države njene glavne gospodarske partnerice. Če ne bomo sposobni obvladati izzivov, ki smo jih nanizali v strategiji do leta 2020, če ne bomo mogli oblikovati skupnega političnega programa in če bodo naša gospodarstva obsojena na počasno rast z malo priložnostmi za nova delovna mesta, ne bomo mogli preprečiti novih napadov, ki bodo verjetno še ostrejši in jih bo še težje obvladati.

Gre za prihodnost naše celine. Prihodnost Evrope je odvisna od naše inteligence, naše solidarnosti in naše odločnosti.

Guy Verhofstadt, v imenu skupine ALDE. - (FR) Gospod predsednik, naj za začetek izrazim upanje, ki ga po mojem prepričanju delim z vsemi kolegi poslanci, pa tudi s predsednikom Komisije, da bo sistem, ki smo ga vzpostavili, tudi deloval. Na začetku sem imel nekaj dvomov in sem nekaj kritik sistema dvostranskih posojil tudi izrazil, zdaj, ko ga imamo, pa upam, da bo sistem deloval in zatrl špekulacije proti evru.

Kajti, gospe in gospodje, špekulacije proti evru in napadi na evro po malem doživljamo ves čas, napadi niso usmerjeni samo na Grčijo in niso povezani samo s stanjem javnih financ v Grčiji. Gre za mnogo resnejši in mnogo bolj razširjen pojav. Osebnostno upam, da bo sistem, ko bo 7. maja dokončno formaliziran, v celoti dosegel svoje cilje, preprosto zato, ker drugih instrumentov nimamo. Nimamo nobenega drugega instrumenta. Torej sistem mora delovati in moramo ga podpreti.

Obe tem pa - in to je moja druga točka - se moramo jasno zavedati, da se s tem sistemom v prihodnje ne bomo mogli zatekati prav ob vsaki priložnosti. Čim prej moramo zagotoviti strukturni mehanizem, morda ne že za naslednje mesece, vsekakor pa za naslednja leta, saj nas bodo dogodki take vrste prav gotovo še doleteli. Če želimo imeti v prihodnje dostop do strukturnega mehanizma, pa se moramo zavedati nečesa: iz dogodkov v zadnjih petih mesecih moramo izluščiti nauke. Za vzpostavitev mehanizma smo potrebovali pet mesecev: tri mesece za odločitev o njegovih načelih, nato pa še dva meseca za odločitev o njegovih pogojih. Zakaj? Zato, ker gre za medvladni sistem!

Naj ponovim, prepričan sem, da se moramo za prihodnost naučiti, da moramo slediti Komisiji pri njenem pristopu Skupnosti. Kajti Komisija je bila tista, ki je predlagala evropsko posojilo: lahko bi ga odobrili takoj, v decembru ali januarju, in danes bi že delovalo in ustavilo špekulacije proti evru.

Zato upam, da bo 7. maja prvi sklep, prvi nauk iz dogodkov zadnjih petih mesecev - ob predpostavki, da bo sistem deloval - naj Komisija predlaga evropsko posojilo, ki lahko nemudoma ustavi špekulacije proti evru. Od takega predloga sta odvisni verodostojnost in likvidnost Evropske unije kot celote, ki ju medvladni sistem, pri katerem mora reči „da“ 16 držav, morda tudi 16 parlamentov in tako naprej, ne more zagotoviti.

Upam tudi - čeprav je gospod Rehn nekaj predlogov že oblikoval - da bo naš drugi nauk, da se moramo lotiti vrste strukturnih reform, in sicer preventivnega poglavja Pakta za stabilnost in rast - kar predlaga gospod Rehn - evropskega denarnega sklada, strukturnega mehanizma, ki bo sprožen takoj, in tretjič, strategije 2020, ki mora biti precej bolj čvrsta od različice, ki jo imamo pred seboj danes.

Potrebujemo tudi reformo na področju bonitetnih agencij, čeprav so njihove napovedi precej podobne vremenskim napovedim: včasih so preveč prožne in si želimo, da bi bile nekoliko bolj toge, včasih pa so preveč toge in si želimo, da bi bile nekoliko bolj prožne. Vsekakor pa je pobuda na evropski ravni koristna in jo moramo podrobneje preučiti.

Na koncu - to je moja zadnja točka, gospod predsednik - pa bi rad pozval špansko predsedstvo, naj čim prej doseže dogovor o finančnem nadzoru. Obžalujem, gospod López Garrido, ampak za to nismo krivi mi, pač pa Svet! Ali ni bil prav Svet tisti, ki je spremenil predloge Komisije? Nekaj predlogov Komisije sem osebno kritiziral, vendar so bili še vedno dosti boljši kot predlogi Sveta. Trenutno smo mi tisti, ki znova opravljamo delo Komisije in imam koristen predlog za vas.

Če želite, da bi bili finančni nadzor in predlogi uveljavljeni v enem mesecu, nemudoma skupaj s Svetom in Ecofinom sprejmite spremembe, ki vam jih bo v nekaj dneh predložil Parlament. Sprejmete jih lahko praktično takoj in finančni nadzor bo vzpostavljen. Upam, da lahko ta nasvet posredujete kolegom v Ecofinu, ki so v svojem predlogu zgolj orisali sistem, s katerim bi se izognili finančnemu nadzoru, kakršnega je predlagala Komisija.

Daniel Cohn-Bendit, v imenu skupine Verts/ALE. - (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, nadaljeval bom nekoliko v duhu govora gospoda Verhofstadta. Očitno je, da zadnje mesece nekoliko lebdimo v zraku. Očitno je, da smo napravili tudi nekaj napak. Očitno je, da smo z našo pasivnostjo spodbujali trge k špekulacijam. Člani Sveta, ki so za to odgovorni, bi morali svoje napake vsaj priznati! Reči bi morali: „Mi si

zaslužimo kritiko! Mi! Napaka je naša!“ Gospa Merkel, gospod Sarkozy - ne vem, kakšne nazive imata in kaj delata, ampak vsakdo bi lahko prebral v časopisu: ukrepati bi bilo treba nemudoma. To je prva stvar, ki jo želim povedati.

Drugič, želel bi, da bi nam bila jasna vsaj ena stvar, in sicer, da je naloga vlade gospoda Papandreouja skoraj neuresničljiva. Pozivam Ecofin in voditelje držav in vlad, naj se zavedo, da njihove države niso sposobne izvesti reform. Koliko časa potrebuje Francija za reformo pokojninskega sistema? Koliko časa potrebuje Nemčija za izgradnjo pokojninskega sistema? Od gospoda Papandreouja pa zahtevamo, naj vse spremembe opravi v treh mesecih. Saj ste popolnoma nori!

To dokazujejo tudi sedanji dogodki v Grčiji. Gričiji - pravzaprav gospodu Papandreouju - ne damo niti časa, da bi dosegel splošno soglasje v Grčiji. V Grčiji se nihče ne istoveti z državo. Vsakdo se bori samo zase, kar je obžalovanja vredno, za tako stanje pa so odgovorna tudi pretekla desetletja politične korupcije v Grčiji. Ustvariti pa je treba kohezijo. Treba jo je ustvariti, ne da se je doseči z dekretom.

Španci boste videli, kaj se vam bo zgodilo, če zaidete v težave, Portugalci boste videli, kaj se vam bo zgodilo, če zaidete v težave! Gospodu Barroso so te zadeve že nekoliko znane, saj je na ta način izgubil volitve. Torej - ne, nikoli ni izgubil volitev - kar hočem povedati, je, da moramo ravnati odgovorno in ne smemo zahtevati nemogočega. Imam vtis, da smo pred časom slišali med ljudmi glasove: „Hočemo svoj denar nazaj.“ Zdaj pa imam vtis, da na vladni ravni slišimo: „Radi bi zaslužili na plečih Grčije.“ Kajti tudi za to gre: če si nekdo izposodi denar po 1, 5- ali 3-odstotni obrestni meri in ga posodi Grčiji po obrestni meri 3%, 5% ali 6%, služi denar na plečih Grčije. To je nesprejemljivo!

Poleg tega lahko Evropa sprejme določene pobude. Gospod Verhofstadt ima prav glede evropskega denarnega sklada, sklada za vlaganja in solidarnost, ki bi dajal evropska posojila. Pogodbe je treba spremeniti. No, gospe in gospodje, člani naše zbornice imamo možnost sprožiti pobude za spremembe Pogodb. Ne čakajmo na Svet, ta ni sposoben sprejeti odločitve. Prevzemimo pobudo, skupno pobudo Parlamenta, o spremembi Pogodb, da bomo končno vendarle prišli do evropskega denarnega sklada, ki se bo učinkovito spopadel s špekulacijami. To lahko storimo, da, lahko. Torej to storimo!

Zdaj pa bi rad nekaj besed namenil še načinu obvladovanja dogodkov v Grčiji. Pozivam Komisijo, naj vključi Generalni direktorat za zaposlovanje v urejanje zadev, da bomo lahko tudi spremljali, kaj se dogaja v Grčiji. Pozivam Svet, naj prosi MDS, naj vključi Mednarodno organizacijo dela v urejanje zadev v Grčiji, saj gre vendar za človeška bitja. Opraviti imamo s problemi delovnih mest in problemi zaposlenih. Prepričan sem, da ne sme iti samo za finančno plat, pač pa tudi za varnost, in da bi morala svojo besedo imeti tudi Generalni direktorat za zaposlovanje ali MOD. Ta dva organa bi se lahko zoperstavila norosti, ki je včasih značilna za odločanje izključno na osnovi finančnih vidikov.

In še zadnja točka, o kateri bi rad spregovoril. Grški proračun je mogoče rešiti, in to na precej preprost način: Evropska unija bi morala sprožiti pobudo za razorožitev območja. Z drugimi besedami, politično pobudo Grčiji in Turčiji, naj se razorožita. Z drugimi besedami, politično pobudo k umiku ruskih enot ... grških enot ... turških enot - oprostite - s severnega dela Cipra. Naj se razorožita. Reči pa moram nekaj: ljudje smo vendarle dvolični. V zadnjih mesecih je Francija prodala Grčiji šest fregat za 2,5 milijarde EUR, za več kot 400 milijonov EUR helikopterjev in nekaj vojaških letal Rafale (en lovec Rafale stane 100 milijonov EUR). Žal na podlagi lastne vohunske dejavnosti ne morem trditi, ali gre za 10, 20 ali 30 letal Rafale. Skupna vsota je skoraj 3 milijarde EUR. Poleg tega je Nemčija v zadnjih mesecih Grčiji prodala šest podmornic; dobavljene bodo zaporedoma v nekaj letih. Podmornice bodo stale 1 milijardo EUR.

To je skrajna dvoličnost. Dajemo jim denar, da bodo kupovali naše orožje. Pozivam Komisijo, naj Evropskemu parlamentu in Svetu poda natančno poročilo o vseh prodajah orožja Grčiji in Turčiji v zadnjih letih. Poskrbimo vsaj za preglednost! Naj izvemo! Seveda, če hočemo ravnati odgovorno, moramo Grčiji zagotoviti ozemeljsko nedotakljivost: Grčija ima 100 000 vojakov, celo vel kot 100 000! Nemčija jih ima 200 000. To je popoln nesmisel: država z 11 milijoni prebivalcev ima 100 000 vojakov! Predlagajmo to Grčiji. Verjetno je razorožitev učinkovitejši ukrep kot znižanje plače komu, ki že zdaj zasluži samo 1000 evrov. Moja prošnja Komisiji je: bodite nekoliko pravičnejši.

(Aplavz)

Derk Jan Eppink, v imenu skupine ECR. - (NL) Gospod predsednik, kot protirevolucionar od rojstva bom govoril precej manj ognjevitno kot gospod Cohn-Bendit, jasno pa mi je, zakaj je bil leta 1968 tako uspešen; sam sem kot otrok dogodkom lahko sledil samo po televiziji.

Gospe in gospodje, delim zaskrbljenost evropskih ljudi nad sedanjimi dogajanji. Varčevalci in upokojenci se sprašujejo, kam nas bo vse skupaj pripeljalo. Vprašanje in zaskrbljenost sta upravičena. Znesek 110 milijard EUR za pomoč je ogromno denarja.

Najprej smo govorili o 35 milijardah, nato o 60 milijardah, zdaj pa že o 110 milijardah. To je velikanski znesek, pa tudi sveženj varčevanja v Grčiji je dramatičen ne smemo pa pozabiti, da je Grčija vse predolgo živela na kredo, s svojo upokojitveno starostjo 53 let. Le kdo si ne bi želel podobne ureditve? Vprašanje je, ali se bo Grčija rešila iz svojih težav. Zdaj spremljamo stavke, upor, nered in podobne dogodke. S tem postaja grški problem evropski problem, naš problem.

Problemi v Atenah, gospod Cohn-Bendit, zadevajo tudi Nizozemce, Flamce, Nemce - nas vse - tveganje prelivanja problemov pa ostaja odprto. Po mojem mnenju bi bilo treba Grčijo izključiti iz euroobmočja takoj, ko so prišle na plan proračunske nepravilnosti. Določiti bi morali mejno raven za izključitev, tega pa nismo storili, zato moramo zdaj nadaljevati po dosedanji poti in lahko le upamo, da nam bo uspelo.

Poleg tega moramo preoblikovati pravila Pakta za stabilnost in rast. Pakt nam ne zagotavlja stabilnosti, danes pa tudi gospodarske rasti ne. Po mojem mnenju je treba okrepiti nadzor, Evropska komisija mora pokazati več poguma in strožje nadzorovati spoštovanje pravil. Tega v zadnjih letih ni bilo.

Menim tudi, da bi morali oblikovati postopek izstopa za države, ki ne zmorejo več izpolnjevati zahtev euroobmočja. Imamo postopek izstopa iz Evropske unije, nimamo pa ga za euroobmočje, prepričan pa sem, da tako možnost potrebujemo, da bo lahko posamezna država uvedla lastno valuto in z njeno devalvacijo dosegla trdna tla pod nogami. Zakaj imamo v Lizbonski pogodbi urejen postopek izstopa iz Evropske unije, za euroobmočje pa postopka nimamo?

Komisar Rehn mi je zadnjič razložil, da bi bil izstop države iz euroobmočja v nasprotju z vedno tesnejšo povezanostjo unije, Grčija pa nam danes kaže, kje so meje te vedno tesneje povezane unije. Nenadoma se soočamo s šibkim evrom in nizko stopnjo rasti. Gospe in gospodje, smo talci teorije o vedno tesneje povezani uniji. Odkupnino terjamo od evropskih davkoplačevalcev in davkoplačevalci so iz dneva v dan bolj vznemirjeni - ne pozabimo tega.

Lothar Bisky, v imenu skupine GUE/NGL. - (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, Grčiji moramo seveda zagotoviti pomoč. V tej tako imenovani operaciji reševanja pa je tudi nekaj nesmislov. Ker sta se Nemčija in Francija obnašali kot velesili, je bil proces oblikovanja dogovora o svežnju pomoči drag in dolgotrajen.

Regulacija finančnih trgov se rahlja že leta in leta, zdaj pa smo vsi presenečeni, kako drago nas to stane. Kdo bo zdaj plačal ceno za politične napake? Delavci, navadni državljani? Bankam ne nalagamo nikakršnih obveznosti. Ne, še enkrat bodo davkoplačevalci tisti, ki bodo prejeli račun in bodo morali iz svojih plitvih žepov izbrskati denar za plačilo bančnega hlastanja za dobičkom. Še enkrat se bodo morali odvisni delavci sprijazniti z znižanjem plač. Po diktatu Mednarodnega denarnega sklada se zdaj nihče ne trudi ohraniti niti videza podobnosti z demokratičnim sprejemanjem odločitev.

Pri izlitju nafte v Mehiškem zalivu slišimo zahteve po uveljavitvi načela, da škodo plača onesnaževalec. Po mojem mnenju je tako prav. Kdor koplje denar ali zlato, naj tudi odgovarja za škodo, če se stvari zapletejo. Danes pa - vsaj v Nemčiji - bankam ni treba niti vračati najetih posojil, s pomočjo katerih živahno špekulirajo proti evru - da, proti evru. Poleg tega s špekulacijami nadaljujejo, čeprav že dolgo časa govorimo, da bi bilo treba nekaj ukreniti proti temu.

Predloge, kaj storiti, ima pred seboj. Prepoved trgovanja s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti in prodaje na kratko, uvedba davka na transakcije na finančnem trgu, posebne dajatve na ugodnosti v finančnem sektorju, pravno zavezujoča obdavčitev bank in zavarovalnic - vse te predloge imamo pred seboj. Seveda mora tudi Grčija opraviti svojo domačo nalogo. Podobno kot druge države Evropske unije bi morala tudi Grčija obdavčiti bogataše, izkoreniniti korupcijo in zmanjšati stroške za oboroževanje. O tem je že zelo prepričljivo govoril gospod Cohn-Bendit. Zato ne bom ponavljal števil, ampak samo izražam podporo mojim besedam.

Lahko razumem prebivalce Aten, ki se podajajo na ulice in protestirajo. Ne morem pa razumeti nasilja. Pridružujem se vsem, ki ste že izrazili sožalje zaradi žrtev, ki jih zelo obžalujemo. Nasilje lahko samo škoduje zahtevam protestnikov in pristnih demonstrantov. Pozvati moramo k koncu nasilja.

Nikolaos Salavrakos, v imenu skupine EFD. - (EL) Gospod predsednik, najlepša hvala. Številke skušamo prikazati v ugodni luči, znano pa je, da so ob ugodnih številkah ljudje nezadovoljni. Doseči moramo ravnotežje, ravnotežje med številkami in zadovoljstvom ljudi.

Zaradi svojega neustreznega ravnanja v preteklosti Grčija danes žaluje za tremi žrtvami, tremi delavci, ki so umrli v nasilnih protestih drugih delavcev. Po vsej Evropi se danes zaradi gospodarske krize, ki je prišla k nam z druge strani Atlantika in ki je nas zadela še huje, na politiko in politike zlivajo golide kritike.

V Grčiji imajo navadni državljani zelo slabo mnenje o politikih: v grškem parlamentu je 300 poslancev in v grški družbi se širijo pozivi „obesimo vseh 300!“. Časi so nevarni. V časopisih berem o enakih pojavih in enakem preziru do politike tudi v drugih državah članicah Evropske unije; te stvari so nam vsem znane, obenem pa vemo, da moramo demokracijo ohraniti.

Glede na to in ob upoštevanju teh dejstev naj, ker nimam časa za daljšo razpravo, poudarim, da bodo morali voditelji jutrišnjega dne v veliko državah ukrepati hitreje in iskati trajnejše rešitve. Med take države spada tudi Grčija, a je le vrh ledene gore. Tudi druge države članice - v euroobmočju in druge - se soočajo z gospodarskimi problemi, ki se bodo v prihodnjih mesecih še poglobili.

Predsednik. - Gospod Salavrakos, besedo sem vam pustil, ker ste Grk in vašim besedam vsi prisotni pripisujemo velik pomen.

Barry Madlener (NI). - (NL) Gospod predsednik, svoje besede naslavljam predvsem na gospoda Verhofstadta, gospoda Daula in gospoda Schulza - ta je trenutno odsoten, zato jih naslavljam na njegovo skupino, Skupino naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu - saj nosijo del odgovornosti za težave. Pravijo, da potrebujemo solidarnost. Naj vas spomnim, da je bila Grčija dolga leta največja neto prejemnica sredstev iz evropskih skladov. Tako se je država naučila pravil igre, vi pa ste ji pri tem vse preveč radi dajali potuho; kot strastni evropoli in pristaši evropske širitve ste postali popolnoma nekritični, zdaj pa se moramo skupaj ukvarjati s tem problemom.

Ne vem, ali se še spomnite, da je Španija - država, ki je na vrsti naslednja - v zadnjih 15 letih legalizirala status dvema milijonoma priseljencev. To se vam je vsem zdelo sijajno, danes pa ima Španija 20-odstotno stopnjo brezposelnosti in je, podobno kot Portugalska, v hudih težavah. Vse te države imajo socialdemokratske vlade, ki ste jih leta in leta podpirali s sredstvi iz evropskih skladov in ki so z življenjem prek možnosti napravile veliko zmešnjavo. Leta in leta ste to samo opazovali, leta in leta ste to odobraval, zdaj pa moramo ceho plačati državljani. Moralo bi vas biti globoko sram.

Edina rešitev - ki pa je nisem slišal še od nikogar v naši razpravi - je strogost do Grčije. Država mora ponovno uvesti drahmo, saj je njeno članstvo v euroobmočju nevzdržno. Če bo naslednja Španija, naj preprosto ponovno uvede pezeto, Portugalska pa eskudo, nato pa bodo spet pripravljene na konkurenčni boj. Evropa ima vgrajene napake, državljani severnega dela Evrope bodo kmalu zavrnil plačevanje vaših napak in napak domačih socialdemokratskih vlad. Konec koncev, naj ponovim, Grčija, Španija in Portugalska - vse pod socialdemokratskimi vlada - so vse prejemnice sredstev iz skladov Evropske unije. Priseljivanje je ušlo izpod nadzora, vi pa ste samo opazovali in niste ukrenili ničesar.

Stavros Lambrinidis (S&D). - (EL) Hvala, gospod predsednik. Dovolite mi opazko v zvezi z besedami gospoda Salavrakosa o treh ljudeh, treh delavcih, ki so jih danes v Atenah ubili drugi delavci. Za to ni popolnoma nikakršnega opravičila. Te ljudi so ubili morilci, zločinci. Delavci so danes v Atenah organizirali množične mirne demonstracije. Delavci niso ubili nikogar. Prave morilce so že obsodili predsednik vlade, gospod Georgios Papandreou, in vse parlamentarne politične stranke. Huda in nevarna napaka je mešati mirne demonstracije in zločinska dejanja, kakršno se je zgodilo danes v Atenah. Zločince obsojamo vsi, oni niso zastopniki grških delavcev in niso zastopniki našega skupnega prepričanja, da bomo, če se združimo kot narod, rešili domovino iz krize.

Predsednik. - Ne želim se vpletati v razpravo o tej temi. Dovolite pa mi povedati, da bi radi vsi prisotni - vsi člani Evropskega parlamenta, prepričan pa sem, da se nam pridružujeta tudi predsednik Komisije in gospod López Garrido v imenu Sveta - še enkrat izrazili našo globoko solidarnost z grškim ljudstvom. Smo njihovi prijatelji in vemo, kako težko odgovornost nosita obe strani v sedanjih nesoglasjih v Grčiji. Ta odgovornost je ogromna.

Naj vam povem, da sem tako odgovornost občutil tudi sam osebno, in sicer tako na eni kot na drugi strani. Vrsto let sme bil zelo aktiven član in aktivist sindikata. Bil pa sem tudi predsednik vlade, zato razumem, v kako težavnem položaju je danes Grčija. Vsi bi radi izrazili solidarnost in naše najgloblje sočutje, še zlasti

družinam in prijateljem žrtev. Taka želja je naravna, je pa tudi dolžnost naše institucije, Evropskega parlamenta. Hvala vam za današnjo odgovorno razpravo.

Pisne izjave (člen 149)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. - (PT) Znašli smo se v težavnem položaju. Očitno je pomanjkanje solidarnosti voditeljev Evropske unije - še zlasti pri Nemčiji - v zvezi z razmerami v Grčiji. Zavzemajo se predvsem za prevzem političnega nadzora nad državo, Grke pa silijo v nazadovanje za nekaj desetletij, kar zadeva socialne razmere. To meče senco dvoma na načela socialne in gospodarske kohezije, približevanja, solidarnosti in tako imenovanega evropskega socialnega modela, ki jih razglašajo ob vsaki priložnosti.

Boj delavcev in delavskega razreda v Grčiji dokazuje, da ni prav siliti grške vlade v ogrožanje njihovih temeljnih pravic. V to jo silijo v zameno za posojilo po obrestni meri, ki je višja od obrestne mere samega Mednarodnega denarnega sklada. Videti je, da voditelji euroobmočja ne poznajo nikakršnih meja. Izkoriščajo ranljivost Grčije in zdaj vsiljujejo svoje imperialistične težnje po absolutnem obvladovanju notranje politike države v zameno za posojilo, pri katerem bodo zaslužili tudi z obrestmi.

To odločitev je treba na naslednjem vrhu spremeniti. Voditelji se morajo odločiti za *nepovratno pomoč iz proračuna Unije*, bodisi kot izreden izdatek ali iz *prihodnjih proračunov Unije*. Bogatejše države euroobmočja morajo enkrat za vselej sprejeti načelo gospodarske in socialne kohezije.

PRESEDSTVO: GOSPA DURANT

podpredsednica

19. Evropa 2020 - nova evropska strategija za rast in delovna mesta (razprava)

Predsednica. - Naslednja točka sta izjavi Sveta in Komisije o Evropi 2020 - novi evropski strategiji za rast in delovna mesta.

Diego López Garrido, predsedujoči Svetu. - (ES) Gospa predsednica, veseli me, da lahko spregovorim o temi, ki ji Svet in špansko predsedstvo pripisujeta izreden pomen, to je o Evropi 2020 - strategiji za rast in kakovostna delovna mesta.

Kot smo že slišali, počasi izhajamo iz najhujše gospodarske krize od tridesetih let prejšnjega stoletja, in storiti moramo vse v svoji moči za utrditev okrevanja, ki se začneja po Evropski uniji, kot kažejo napovedi, ki jih je danes predstavila Komisija, obenem pa za omilitev socialnih posledic krize.

Ob kratkoročnih ukrepih v državah članicah in evropskih institucijah pa moramo širši pogled nameniti tudi času po izteku desetletja in poskrbeti za trajnost našega socialnega modela, evropskega socialnega modela. To je dvojni izziv, ki se ga loteva strategija Evropa 2020.

Gre za preprečevanje ponovitev krize, ki se še ni povsem končala, in to predvsem z oblikovanjem strategije za rast, modela rasti, prilagojenega novim časom. Dobiti moramo strategijo za rast, ki bo izvedljiva in izvršljiva in bo vsebovala glavne politične in gospodarske zaveze Evropske unije za naslednja leta.

Kot vam je znano, so se razprave o strategiji Evropa 2020 neuradno začele med voditelji držav in vlad 11. februarja. Nato je o strategiji v marcu razpravljala Evropski svet, razprave pa so potekale tudi v številnih telesih Sveta pod predsedstvom španske vlade v tem polletju.

Marca je Evropski svet prižgal zeleno luč za zagon strategije Evropa 2020, ki mu bomo priče na junijskem srečanju Evropskega sveta, obenem pa je določil prvine, zgradbo in celo okvirni načrt za nadaljnji razvoj strategije.

Strategija bo usmerjena na vprašanja ključnega pomena za Evropo: znanje in inovacije, trajnostno gospodarstvo, kakršnega zahteva Evropski parlament, zaposlovanje in socialno vključevanje.

Od teh ključnih ciljev smo količinsko že opredelili naslednje: zaposlenost: 75 % pri moških in ženskah, vlaganja 3 % BDP v raziskave in razvoj, ter cilj „20/20/20“ v boju proti podnebnim spremembam. Ciljev pri zmanjševanju osipa iz izobraževalnega procesa in pri povečevanju deleža prebivalstva z visoko izobrazbo še nismo količinsko opredelili, prav tako še nismo določili ciljev pri spodbujanju socialnega vključevanja, konkretno pri odpravljanju revščine.

Vse te cilje smo zastavili na podlagi sporočila Komisije, ki je bistveno vplivalo na odločitev in sklepe Evropskega sveta v marcu.

Prvič, zgradba strategije Evropa 2020 vsebuje nekaj integriranih smernic. Komisija je pravkar predstavila svoj predlog usmeritev pri teh integriranih smernicah - špansko predsedstvo se je zavezalo, da bo s svojim delovanjem na vseh za Svet pomembnih področjih omogočilo, da bosta Svet za ekonomske in finančne zadeve in Svet za zaposlovanje, socialno politiko, zdravje ter potrošnike lahko junija podala svoji poročili Evropskemu svetu - in tudi smernice za zaposlovanje, glede katerih potrebujemo mnenje Evropskega parlamenta.

Drugič, imamo glaven cilje, ki sem jih že omenil.

Tretjič, nova strategija vsebuje novost: nacionalne cilje. Vsaka država članica si mora zastaviti nacionalne cilje, ki pa morajo biti seveda vgrajeni v evropske cilje in odobreni od Komisije in Sveta.

Četrtič, govorili smo tudi o „ozkih grlih“, ki vplivajo na rast na nacionalni ravni. Nekaj novosti se nanaša tudi na Lizbonsko strategijo: špansko predsedstvo se bo posvetilo predvsem novostim, ki zadevajo notranji trg.

Petič, Komisija oblikuje „vodilne pobude“. Želimo, da bi bile prve med njimi uresničene že v času španskega predsedstva: digitalna agenda, ki jo bo obravnaval Svet za promet, telekomunikacije in energijo v maju, na podlagi sporočila, katerega objavo je Komisija napovedala za 18. maj.

Za zaključek, gospa predsednica, bi rad povedal še to, da bodo konkretne razprave o novi strategiji potekale v nekaterih telesih Sveta in da si bomo prizadevali, da bi bilo čim več teh razprav javnih, kot na primer razprava Sveta za izobraževanje, mladino in kulturo naslednji teden.

Rad bi poudaril, da junija delo seveda še ne bo zaključeno. Takrat bomo strategijo Evropa 2020 zagnali, delo pa še ne bo zaključeno. Strategijo bo treba izvesti prek nacionalnih programov reform.

Za konec bi rad še povedal, da bo pri „upravljanju“ strategije imel pomembno vlogo Evropski svet. (Pomembno vlogo ima že od vsega začetka in to ves čas podpirata tako špansko predsedstvo kot predsednik Evropskega sveta gospod Van Rompuy, ki ima še prav posebno vlogo.) Evropski svet bo imel, ob Evropski komisiji, zelo pomembno vlogo in zelo pomembne naloge pri oblikovanju in usmerjanju strategije. To bosta ključni instituciji pri izvajanju strategije, ki že vsebuje konkretne instrumente, ki jih vsi želimo uporabiti.

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. - Gospa predsednica, Evropa je pred nujno odločitvijo. Lahko bi se odločili za reševanje gospodarske in finančne krize enega na račun drugega, za pristop *sauve qui peut*, s tem pa bi tvegali razpad vsega, kar smo dosegli v preteklih 60 letih. Lahko pa učinkovito okrepimo sodelovanje v Evropi, ob uporabi vseh orodij, ki jih imamo na voljo.

Dogodki v zadnjih nekaj mesecih - vztrajna negotovost trgov, potreba po nadaljnjih reformah finančnih trgov in potreba po doslednem uravnovešenju javnih financ - to odločitev izrisujejo v še ostrejši luči. Bolj kot kdajkoli doslej moramo poudariti pomen evropske razsežnosti in cilji strategije Evropa 2020 nam omogočajo prav to.

Povabili ste me, naj vam spregovorim o Evropi 2020, ampak obravnavati ta sveženj ukrepov za smotrno, trajnostno in vključujočo rast ločeno v resnici nima smisla, saj je eden od ključnih naukov sedanje krize, da moramo delovati skupaj, na vseh ravneh in na vseh področjih, in skupaj odpravljati vrzeli v okvirni ureditvi in nadzoru finančnih trgov, obnavljati makroekonomsko stabilnost in trdnost javnih financ, oblikovati strukturne reforme, ki lahko Evropo pripeljejo na pot trajnostne rasti in zaposlovanja.

Vse te tri *volets* zadeve so enako pomembne - cilje lahko dosežemo le, če nam bo uspelo na vseh treh področjih. Potrebni so torej celostni pristop, reforme finančnega trga, okrepljeno gospodarsko upravljanje, Evropa 2020 za trajnostno, vključujočo, smotrno rast in vodilna vloga pri svetovnih reformah prek G20, saj ima precej od omenjenih zadev tudi zunanje razsežnosti. Vse razpoložljive vzvode moramo uporabiti na pameten način, ob upoštevanju, da vsak med njimi vpliva tudi na vse druge. Naj na kratko spregovorim o glavnih vzvodih. Ne bom ponovno govoril o finančnih zadevah, o katerih smo slišali že v prejšnjem govoru, naj pa za začetek omenim skupino G20.

G20 se je izkazala koristno pri spopadu z finančno in gospodarsko krizo, pri uvajanju izboljšav upravljanja na globalni ravni. Evropska unija si lahko pripiše velik del zaslug za uspehe G20, saj poganja njeno delovanje in prispeva svoje zamisli. Komisija ima pri tem pomemben prispevek, saj skrbi, da naše delovanje ustrezno odraža interese vseh 27 držav članic. Tudi v prihodnje si bomo močno prizadevali, da bo Evropska unija ohranila vodilno vlogo tudi na junijskem vrhu v Torontu in na novembrskem vrhu v Seulu.

Ključni cilj bo jasno sporočilo skupine G20 o izhodni strategiji v podporo okrevanju – takšni, v kateri bodo vsa največja gospodarstva odigrala svojo vlogo. Na svetovni ravni se moramo lotiti nekaterih neravnovesij, iz katerih izvira sedanja kriza. Poskrbeti moramo tudi za porazdelitev bremen uravnoveženja svetovne rasti med vse članice skupine G20. Pri tem bosta posebnega pomena osveščanje o naši strategiji Evropa 2020 in tesnejše gospodarsko usklajevanje v EU na splošno, še zlasti pa v euroobmočju. Evropa mora imeti na srečanjih G20 usklajen pristop.

Naslednji cilj bo pospešitev reform finančnega trga. Še naprej moramo pritiskati na naše mednarodne partnerje, da zagotovijo pravično, pravočasno in skladno izvajanje zavez G20.

Ob tem menim, da je zdaj pravi čas, da skupina G20 pošlje jasno sporočilo, kako lahko finančni sektor prispeva k financiranju reševanja bank. Prizadevati bi si morali za usklajen in odločen pristop. Jasno sporočilo bi pomenil svetovni dogovor o dajatvah za stabilizacijo bank, povezan s konkretnimi izvedbenimi ukrepi. Kot je pred nedavnim predlagal MOD, bi to lahko dopolnili z obdavčenjem finančnih dejavnosti oziroma dobičkov. Razprava bo izjemno naporna. Povedati vam moram, da priprave na srečanje G20 kažejo, da številni partnerji taki zamisli nasprotujejo, vseeno pa menim, da jo moramo poskusiti uveljaviti. Sporočilo Evropske unije bo vsekakor najbolj učinkovito, če bomo govorili z enim glasom in če bomo lahko povedali, da je Evropska unija svojo domačo nalogo že napravila.

Zato bi si morali prizadevati, da bi že pred Torontom dosegli dogovore o ključnih poglavjih uredbe o finančnih storitvah, ki sem jo to popoldne že omenil. Za to bosta potrebni prožnost in ustvarjalna pragmatičnost v vaši zbornici in v Svetu.

Tako sem prišel do jedra strategije Evropa 2020 - kot dela celostnega pristopa, ki sem ga omenil na začetku. Znano vam je, da so glavne prvine strategije Evropa 2020 sprejeli voditelji držav in vlad na srečanju v marcu. O njih smo v vaši zbornici razpravljali že večkrat. Komisija se je posvetovala z vami tudi pred predstavitvijo predloga. Zdaj moramo strategijo dodelati v podrobnostih; kako nujno je hitro delovanje, je jasno vsem med nami. Kot je opozorilo več govornikov v razpravi o prejšnji očki, je danes bolj kot kdajkoli doslej jasen nauk finančne krize in težav v euroobmočju, da se moramo usklajeno in odločno lotiti strukturnih reform.

Osrednja prvina strategije Evropa 2020 je boljše usklajevanje naših ekonomskih politik. Krepkejšo usklajevanje ekonomskih politik smo vztrajno predlagali že pred sedanjo grško krizo. To je očitno nujno za preprečevanje kriz v prihodnosti. Nujno je za uspešen izhod iz sedanje krize, za obnovo rasti, ki bo zagotovila več boljših delovnih mest, in nenazadnje Evropi zagotovila trajnostno in vključujočo prihodnost.

O petih ciljih, ki jih je predlagala Komisija, je že doseženo splošno soglasje, številske vrednosti so že določene pri ciljih na področju zaposlovanja, razvoja in raziskav ter boja proti podnebnim spremembam.

O številske vrednosti ciljev na področju izobraževanja - zmanjšanja osipa in povečanja deleža prebivalstva s terciarno ali enakovredno izobrazbo - se bo dogovoril Evropski svet junija 2010, ob upoštevanju predloga Komisije.

Močno se zavzemam tudi za sprejem številske vrednosti ciljev na področju boja proti revščini in socialni izključenosti. Preprosto ne smemo se sprijazniti s sramotnim dejstvom, da v Evropski uniji 80 milijonov še vedno ogroža revščina. S tem vprašanjem se ukvarja Svet, storil pa bom vse, kar bom mogel, da bomo prepričali države članice o pomenu tega cilja, v zavesti, da nas vaša zbornica pri tem podpira.

Evropa 2020 mora biti uravnotežen program. Seveda ne moremo socialne enakosti brez konkurenčnega trga, nočemo pa niti gospodarsko učinkovite Evrope brez pravičnosti.

Nacionalni cilji bodo omogočali boljše in učinkovitejše spremljanje napredka v državah članicah v okviru uresničevanja ciljev, zastavljenih na ravni EU. Države članice zdaj v sodelovanju s Komisijo pripravljajo svoje nacionalne cilje. O ciljih se bo, upam, Evropski svet dogovoril na svojem junijskem srečanju, čemur bo lahko takoj sledila faza izvajanja.

Komisija je prejšnji teden objavila predlog integriranih smernic. Te smernice odsevajo prednostne naloge strategije Evropa 2020. Število integriranih smernic je manjše kot prejšnjikrat - zdaj jih imamo 10 namesto 24 - kar bo okrepilo občutek udeležbe pri vseh deležnikih. Mislim, da to pomeni napredek.

Pričakujemo, da bo junijsko srečanje Evropskega sveta politično potrdilo načela, na katerih temeljijo integrirane smernice, seveda pa jih bomo sprejeli šele po tem, ko bomo o njih razpravljali z vami - z Evropskim parlamentom - in upam, da bo do te razprave prišlo čim prej.

Strategija Evropa 2020 ni le gradivo za spodbudo, seznam ciljev ali vizija - je program reform. Ukrepi bodo sprejeti na evropski ravni, enako pomembno pa je, da bo morala reforme izvesti prav vsaka od naših 27 držav članic, ob polnem upoštevanju načela subsidiarnosti. Jasno bomo povedali, kaj bo treba narediti na evropski ravni in kaj na nacionalni ravni. Ključnega pomena bo izvedba, kot je rekel tudi spoštovani predstavnik Sveta, gospod López Garrido, se zdaj tudi države članice mnogo bolj zavedajo potrebe po okrepitvi evropskega upravljanja. Upam, da so tudi države članice pridobile ustrezne izkušnje iz nekaterih pomankljivosti lizbonske strategije, pri kateri je bila večina ciljev, če ne vsi, dobrih in usmerjenih v pravo smer, odkrito povedano pa ni bilo dovolj občutka lastništva in prizadevnosti pri izvajanju programov. Zato moramo odpraviti vrzeli pri izvedbi, ki smo jih imeli pri lizbonski strategiji. Ključno vlogo pri zagotavljanju uspešne izvedbe strategije Evropa 2020 imate zato vi.

Vi, Evropski parlament, lahko ob svoji vlogi sozakonodajalca tudi zelo učinkovito mobilizirate državljane, pa tudi - zakaj ne? - nacionalne parlamente. Ključnega pomena, dovolite mi to opombo, so odnosi, ki jih Evropski parlament goji z nacionalnimi parlamenti. Tako bomo lahko zagotovili, da javnost na te reforme ne bo gledala kot na nekaj, kar jih oblikujejo „tisti“ v Bruslju, ali pač v Strasbourgu, ampak kot na reforme, ki jih oblikujemo na vseh ravneh evropske družbe. Občutek nujnosti reform morajo deliti vsi ključni socialni, gospodarski in politični akterji, na vseh ravneh uprave, pa tudi socialni partnerji. Menim, da je to zelo pomembno, zato pozdravljam vse izjave predsednika vlade Zapatera glede nujnosti vključitve socialnih partnerjev. Nato moramo zagotoviti krepkejšo, povezano upravljanje z združitvijo naših usklajevalnih instrumentov: poročanja o skupnem izvajanju strategije Evropa 2020 in Pakta za stabilnost in rast ter vrednotenja, združevanja sredstev in ciljev, podatkov Evropskega odbora za sistemska tveganja za zagotavljanje splošne finančne stabilnosti, strukturnih reform, ukrepov za krepitev konkurenčnosti, makroekonomskih izboljšav - vse to moramo uporabiti za izhod iz krize in za trdno usmeritev na pot k smotrni, trajnostni in vključujoči rasti.

Če z gospodarskim upravljanjem mislimo resno, je to edini pravi pristop. Ne moremo govoriti o resnem gospodarskem upravljanju na evropski ravni, obenem pa ločevati mikroekonomije od makroekonomije, notranjih razsežnosti od zunanjih.

Torej morajo države članice in evropske institucije te zadeve obravnavati celostno in združiti vse omenjene instrumente - to je edini način, kako lahko javnosti vlijemo zaupanje tudi v našo strategijo.

Na začetku govora sem omenil neogibno odločitev; Komisija ve, katero pot hoče izbrati. Prepričan sem, da je izbira vaše zbornice enaka - izbira odločnosti, izbira v prid Evropi - in računam na vaše prispevke pri nadaljevanju dela.

Corien Wortmann-Kool, v imenu skupine PPE. - (NL) Gospa predsednica, predsednik Barroso, gospod López Garrido, razprava o strategiji Evropa 2020 je smiselno povezana z razpravo v prejšnji točki o krizi v euroobmočju, razpravama pa je skupno ključno vprašanje, kako okrepiti evropsko upravljanje. Govorite o usklajevanju ekonomskih politik, osrednja težava pa je, da je tolmačenje vsega tega vse preveč ohlapno in da države članice dogovorov sploh ne upoštevajo. Tako res ne smemo nadaljevati. To velja za Pakt za stabilnost in rast, je pa tudi glavni nauk lizbonske strategije. Pri strategiji Evropa 2020 se moramo zadev lotiti drugače.

Naša skupina, Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) od Komisije pričakuje ambiciozen pristop k evropskemu gospodarskemu upravljanju, še preden sploh pridemo do strategije 2020. Pričakujemo, da bo Svet junija sprejel odločne sklepe in se zavezal k ambicioznim ciljem držav članic in k trdnemu evropskemu upravljanju. Če bo treba, vas bo k temu odločno pozval tudi Parlament. Proračunski načrti za naslednja leta morajo biti usklajeni s strategijo 2020, naša zbornica pa bo tudi na drugih področjih dosledno vztrajala pri svoji institucionalni vlogi, v prid trajnostni gospodarski rasti in delovnih mest za naše državljane.

Gospa predsednica, pretresi v euroobmočju so še en dokaz pomena zdravih javnih financ za trdnost evra, finančno in gospodarsko stabilnost in zaščito naslednjih generacij, naših otrok, pred prelaganjem bremen nanje. Reforma javnih financ je torej pomemben pogoj za uspeh strategije Evropa 2020 in za obnovo naše konkurenčnosti. Zato bodo, komisar Rehn, predlogi za okrepitev Pakta za stabilnost in rast, ki jih nameravate predstaviti prihodnji teden, zelo pomembni. Nujno je okrepiti preventivno delovanje Pakta in zgraditi bolj zdrave temelje za trajnostne javne finance v državah članicah. Zato Komisiji v imenu naše skupine kličem: prevzemite svojo odgovornost in predstavite nam ambiciozen načrt. Lahko računate na našo podporo.

Naša institucija, Parlament, pa mora - skupaj z vami - razmisliti, kako lahko pripravi Svet k dejanskemu soglasju z okrepitvijo Pakta za stabilnost in rast. Hvalevredno je, da je Svet oblikoval delovno skupino. Upam pa, da bo Svet do konca leta tudi potrdil predloge Evropske komisije.

V celoti moramo izkoristiti možnosti, ki nam jih nudi Lizbonska pogodba za okrepitev evropskega vodenja. Časa ni na pretek.

Pervenche Berès, v imenu skupine *S&D*. - (FR) Gospa predsednica, predsednik Komisije, predsedujoči Svetu, teoretično vsi razumemo povezavo med obema današnjima razpravama. Koliko pa nam povezava pomeni v praksi? Glede tega nas v Skupini naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu preveva nekaj dvomov, saj na vidimo nikakršne usklajenosti med besedilom, ki nam ga je predstavila Komisija, in strateškim partnerstvom, ki ga nameravate oblikovati julija, pri čemer Parlament sploh ni imel priložnosti, da bi izrecno povedal svoje mnenje o smernicah o „zaposlovanju“.

Kako si lahko predstavljamo, da bomo sprejeli zaveze za naslednjih 10 let? Prvič, brez inventure izida lizbonske strategije nam pravite: „Zdaj je vse drugače: nimamo več 27 smernic, imamo jih samo 10!“ Ali je to res sprememba, gospod Barroso?

K uspešnosti strategije 2020 bi logično najbolj prispevali, če bi si ogledali, kje smo, preden razmišljamo, kam gremo. Razmisliti pa moramo tudi, kam sploh želimo iti. Dejstvo je, da danes preživljamo najhujšo krizo, kar jih Evropska unija kot celota pozna vse od svoje ustanovitve; doslej še nismo imeli tako globoke krize. Tega ne smemo zanemariti. Ne smemo zaganjati strategije za izhod iz krize, saj bi to pomenilo zahtevati od javnih oblasti, naj se odrečejo svojim ekonomskim odgovornostim, da bomo lahko povsem zrahljali nadzor trga.

Te strategije ne smemo oblikovati brez uporabe orodij, ki jih imamo na voljo. Znano vam je, gospod Barroso, da nismo tako bogati, da bi si to lahko privoščili. Imamo orodje, ki se imenuje Pakt za stabilnost in rast, in še eno orodje, ki se imenuje finančna perspektiva. Če ju ne bomo smiselno povezali, ne bomo prišli nikamor.

Poleg tega imamo nekaj pomislekov tudi glede izhodiščne točke poti. Prvič, v skupini S&D nujno zahtevamo, naj države članice ne bodo več izpostavljene špekulacijam na trgu. Ne gre za Grčijo ali katero koli drugo konkretno državo članico. Gre za učinek domin in za pomanjkanje omejitev za špekulante.

Zato predlagamo vzpostavitev mehanizma za finančno stabilnost, s katerim bomo države članice zaščitili pred takimi špekulacijami, da bodo lahko opravljale svoje delo, ki pa je vrnitev na pot ozdravitve in s tem ohranitve socialnega modela. Kajti vsi se zavedamo, vsi v teh časih krize govorimo, da je naš socialni model naša največja dobrina v razmerah globalizacije.

Če bo rezultat vaše strategije 2020 uravnoteženje proračunov, ki pa bo popolnoma razgradilo socialni model, bo Evropa izgubila konkurenčno bitko na mednarodnem tržišču. S tem bo izgubila možnost odločno uveljavljati v svetu ta model, ki ga utelešamo, in se bo morala podrediti drugim celinam, ali pa kar nepredvidljivim silam trga. To ni naša vizija prihodnosti.

Lena Ek, v imenu skupine *ALDE*. - Gospa predsednica, že pred mnogimi meseci smo vedeli, da je Grčija v zelo težkem položaju. Vemo, da vrednost evra strmo pada pred našimi očmi in da se razponi državnih obveznic širijo. Zdaj je že vsakomur jasno, da je Evropa v resni krizi, čeprav smo še pred kratkim mislili, da smo se že pobrali.

Resno moramo razmisliti o vprašanih konkurenčnosti, produktivnosti in trajnostne gospodarske rasti, evropski voditelji pa se še vedno prerekajo, kaj ukreniti. Zdaj ni čas za to. Potrebujemo konkretne ukrepe in potrebujemo jih zdaj. Ker je očitno, da pritiski v okviru Sveta na posamezne članice ne delujejo, potrebujemo zavezujoče cilje in nove pregledne možnosti za nadzor in preverjanje poročil držav članic. Potrebujemo osnovno spoštovanje Pakta za stabilnost in rast, potrebujemo zanesljive in resnične podatke, na katere bomo lahko oprli svoje odločanje.

Da bo pritisk na vlade uspešnejši, mora biti pogoj za pridobivanje sredstev strukturnih skladov in drugih oblik evropske pomoči posredovanje pravih podatkov s strani vlad. Naj orišem s primerjavo. Če kmet posreduje napačne podatke za pol hektara, za dolga leta izgubi pravico do pomoči za vse svoje dejavnosti na celotni kmetiji. To je prava primerjava. Zato naše parlamentarne resolucije tako odločno govorijo o upravljanju.

Prava sramota je, da Komisija ne posreduje naprej predlogov, o katerih razpravljamo že leta. Kot podlaga za prihodnjo rast mora biti v strategijo EU 2020 vključen tudi program strateških politik. Naj navedem nekaj primerov. Dogovorili smo se o načrtu za oživitev gospodarstva. Večina postavk načrta se ne izvaja. Parlament je zahteval oblikovanje načrta B, ki je zdaj sicer vključen v gradiva, vendar se niti načrt B še ne izvaja. Odločili smo se za načrt STE, nove energetske tehnologije. Še vedno manjka 50 % sredstev za financiranje načrta SET, ki je močno strateško orodje. Izpuste toplogrednih plinov lahko najbolj učinkovito zmanjšamo s strategijo

energetske učinkovitosti. Zato pozivam Komisijo in države članice, naj strategijo energetske učinkovitosti, ki je v akcijskih načrtih na prvem mestu, začnejo tudi izvajati.

Obstoječo zakonodajo moramo dopolniti, ker ni zadostna. Potrebujemo akcijski načrt za energetsko učinkovitost, ki nam ga že dolgo obljublja. Potrebujemo energetsko infrastrukturo, energetski ekvivalent hitrih vlakov, superomrežja in visokotehnološka inteligentna omrežja in finančna sredstva za to imamo.

Poskrbeti moramo za tehnične inovacije, pa tudi oblikovati in uveljaviti strategijo za boj proti socialni izključenosti in za enakost spolov. V današnjih kriznih razmerah mora Komisija prevzeti nase svoje odgovornosti in zaključiti naloge, ki smo jih začeli skupaj. Svet mora biti pogumnejši in se ne sme več prerekati. Sestavili bomo odločno resolucijo o drugi fazi strategije 2020.

Rebecca Harms, v imenu skupine Verts/ALE. - (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, predstavljati program Evropa 2020 kot veliko strategijo za izhod iz krize meji že skoraj na politično provokacijo. Oglejmo si le dosedanje politiko za regulacijo finančnih trgov in lahko vidimo - če smo le malo poštene - da že mesece - če ne že leta - obljubljam, da bomo te podivjale trge uredili, pa smo doslej dosegli komaj kaj napredka. Kar zadeva Grčijo, nam razmere nastavljajo zrcalo.

Iz krize v Grčiji lahko vidimo, da se nam zdaj dogajajo povsem neprimerne stvari. Naši državljani so najprej poslušali naše izjave, da rešujemo banke. Z njimi so se morali, hočeš nočeš, sprijazniti. Zdaj pa plačujejo ceno. Javne finance so bile za ukrepe take vrste že doslej preobremenjene. Zdaj rešujemo Grčijo in moramo jo reševati, o tem ni popolnoma nikakršnega dvoma. To bo še en izziv jza javne finance v mnogih državah Evropske unije.

Banke so spet v črnih številkah, za njihovo pripravljenost prostovoljno prispevati kako malenkost k reševanju Grčije pa jim kar ploskamo. Gospod Barroso, v Evropski uniji, na trgu, ki mu pripada 27 držav članic, je edina prava možnost, da dejansko uvedemo davek na finančne transakcije ali kak drug podoben instrument, ki bo ukrotil pohlep spekulantov po dobičkih na tem trgu. Res potrebujemo instrument, s katerim bomo lahko prisilili tiste, ki kujejo dobičke iz krize in spekulirajo proti evru, da bodo prispevali k stroškom, ki so nas doleteli. Pri javnih financah ne smemo nadaljevati po dosedanji poti.

V gradivu, ki ste ga predstavili, nisem opazila vizije, kaj naj storimo zdaj. Trditev, da je treba zadevo urediti na svetovni ravni, me spominja na razpravo o podnebnih spremembah. Na tem področju že leta nismo dosegli nikakršnega napredka.

Zame je podnebje prav tako pomembno vprašanje. Nikakor še nismo iz krize, pač pa tonemo še globlje vanjo, ker nam ni uspelo sprejeti ustreznih ukrepov. Obžalovanja vredno se mi zdi, da smo danes, tik pred to razpravo, ugotovili, da se Connie Hedegaard v Komisiji trudi, kolikor se more, da bi dosegla uveljavitev najskromnejšega cilja za Evropsko unijo. Če upoštevamo današnje stanje, je skrajni čas, da naš cilj dvignemo na 30 %. Če cilja ne bomo dvignili, lahko na primer kar pozabimo na znamenito evropsko zamisel o trgovanju z emisijami. Če CO₂ zaradi prenizkih ciljev ne bo imel primerne cene, bomo po vseh dolgoletnih razgretih razpravah še vedno daleč od cilja, ki smo si ga zastavili. Kar zadeva preoblikovanje evropskega gospodarstva v smeri trajnosti - kot kažejo naslovi programa Komisije - se vsi strinjamo, da želimo pri tem sodelovati. Vendar pa, gospod Barroso, kar zadeva ta program, vaša Komisija še do danes ni povedala, kako naj evropsko gospodarstvo zastavljene cilje doseže. Kakšni instrumenti in kakšni programi spodbud bodo uporabljeni pri tem?

Gospa Ek je omenila nekaj konkretnih področij. Ta program zahteva še veliko dela. Po mojem mnenju na osnovi gradiv, ki jih imamo pred seboj, Evropski parlament še ne more reči, ali smo po lizbonski strategiji zdaj dobili uspešno strategijo. Strategija Evropa 2020 je sestavljena tako rekoč na tak način, da nas bo pripeljala iz polomije lizbonske strategije k novemu neuspehu.

Michał Tomasz Kamiński, v imenu skupine ECR. - (PL) Gospa predsednica, menim, da ima gospod Barroso prav zares hudo težko delo. Danes spada njegova služba med najbolj naporne službe v Evropski uniji. Čas mu jemljejo razprave z levičarji in desničarji - razprave z ljudmi, ki kar stresajo iz rokava najboljše rešitve tudi najzahtevnejših problemov. Gospod Barroso pa mora umetelno vijugati med njihovimi predlogi. Menim, da je strategija 2020, kakršno predlaga Komisija, najboljši predlog. Presenečajo me predlogi, ki jih slišimo v tej dvorani, po katerih bi bilo naš sedanji zelo težaven položaj najbolje reševati s ponavljanjem naših dosedanjih napak.

Rad bi povedal, da sem 18 let življenja preživel v državi, ki se je imenovala Ljudska republika poljska, kjer smo imeli ministrstvo za notranjo trgovino in prazne police v trgovinah. Imeli smo ministrstvo za notranjo

trgovino, nismo pa imeli notranje trgovine. Zdaj in preteklih 20 let, za katera se zahvaljujem Bogu, pa na Poljskem ministrstva za notranjo trgovino nimamo, imamo pa notranjo trgovino.

Rad bi povedal, da sedanje krize ne morejo rešiti niti obsežnejši predpisi, niti višji davki niti več poseganja v gospodarstvo. Nikakor nisem fanatičen privrženec prostega trga. Menim, da je naloga države popravljati delovanje trga, ampak to mora opravljati zelo pazljivo. Če hočemo pošteno govoriti o napredku v Evropi, ne smemo pozabiti, kako smo v prejšnjem parlamentarnem mandatu glasovali o direktivi o storitvah. Spomnimo se, kaj je doživela direktiva o storitvah v naši zbornici. Brez prostega pretoka ljudi, storitev in kapitala Evropa ne bo mogla uspešno tekmovati z drugimi celinami sveta.

Danes poslušamo, kako ne moremo tekmovati z drugimi političnimi in gospodarskimi integracijami po svetu, ob tem pa smo mi sami tisti, ki s pretiranim reguliranjem in obremenjevanjem podjetij silimo naše podjetnike k selitvi v druge dele sveta. Vprašajmo se torej, kaj bi še lahko napravili v podporo strategiji 2020, saj druge nimamo, seveda pa se moramo tudi rešiti iz krize.

Ni dvoma, da moramo Grčiji pomagati. Za nas Poljake, katerih predstavnik sem, ima beseda „solidarnost“ globok pomen. Torej moramo danes Grčiji nakloniti svojo solidarnost. Še enkrat bi rad poudaril, da moramo storiti vse, da se bo Evropa izkopala iz gospodarske krize, saj ne gre le za tegobe milijonov družin, pač pa za vero v našo prihodnost. Verjamem v prihodnost Evrope, verjamem v naš uspeh.

Gabriele Zimmer, v imenu skupine GUE/NGL. - (DE) Gospa predsednica, če primerjam razpravo v prejšnji točki dnevnega reda s to razpravo, vidim, da očitno govorimo o dveh vzporednih svetovih. Na eni strani imamo Evropsko unijo, v kateri so nekatere države, kot so Grčija, Italija, Španija in Portugalska, v globoki krizi, druge države, kot sta Nemčija in Francija, pa izvajajo zaščitne manevre, na drugi strani pa imamo Evropsko unijo, za katero je bila sestavljena strategija, ki nikakor ne more biti kos izzivom.

V tej strategiji nismo niti opredelili nove smeri razvoja Evropske unije niti odgovorili na vprašanja glede instrumentov, ki ne delujejo. Prav tako nismo niti poskusili razjasniti delitve pristojnosti med države članice in Evropsko unijo ali odnosov med državami euroobmočja in državami članicami Evropske unije, ki niso članice tega območja. Nismo zajeli nobenega vprašanja, ki ga je v zadnjih letih odprla lizbonska strategija in nismo navedli nobenih v prihodnost usmerjenih odgovorov. Nismo razjasnili ničesar v zvezi z razvojem Evropske unije v prihodnje. To je seveda precej prispeva k neenotnosti, ki jo danes zaznavamo.

Tudi kar zadeva razprave o evropskem gospodarskem upravljanju in evropskem denarnem skladu, preprosto ne smemo več ravnati, kot da bi bilo mogoče nadaljevati z to strategijo tudi v prihodnje. Preden se začnemo pogovarjati o izvajanju strategije Evropa 2020, moramo to strategijo nujno dati nekoliko na hladno in si vzeti več časa za odločanje in za analizo, s kakšnimi izzivi se v resnici soočamo. V to moramo mnogo bolj kot doslej vključiti tudi civilno družbo, še zlasti pa Parlament. Ravnati drugače bi pomenilo odprtih oči drveti v prepad!

Godfrey Bloom, v imenu skupine EFD. - Gospa predsednica, prava škoda, da je gospod Barroso ušel iz dvorane. Mislim, da bi nocoj od mene lahko izvedel marsikaj koristnega!

Svetujem vsem, naj se glede EU v letu 2020 ne vznemirjate preveč, saj se mi dozdeva, da je takrat sploh ne bo več! Propadla bo tako kot Sovjetska zveza, kateri je tako podobna, in iz istih razlogov: je centralizirana, pokvarjena, nedemokratična in nesposobna, vodi jo zla združba velikih podjetij in preplačanih birokratov, usmerja pa ekofašistični program na podlagi sprevržene navidezne znanosti pod geslom „podnebnih sprememb“.

Kadar koli imajo ljudje priložnost izraziti svoje mnenje na referendumu, jo zavrnejo. Britanci seveda take priložnosti niso imeli, za kar so z izdajo poskrbele edine tri politične stranke, ki so jih v naši državi pripustili k televizijski razpravi, pri tem pa jim je pomagala od EU podkupljena javna televizijska hiša, ki ji pravimo BBC.

EU že razpada. Današnji atenski prizori se bodo razširili po drugih sredozemskih država hitreje, kot si lahko predstavljamo, nato pa bodo preplavili tudi severnoevropske države, ki danes plačujejo zapitek. Naši otroci in naši vnuki nas bodo preklinjali, ko bodo morali pospravljati črepinje te zmešnjave, ki ni potrebna nikomur!

Franz Obermayr (NI). - (DE) Gospa predsednica, smotrna, trajnostna rast, akcionizem, reforme, gospodarsko upravljanje - velike besede in vzvišeni cilji. S tem v zvezi pa mi povzroča skrbi vrsta vprašanj. Ali bo najavljeno novo strategijo doletela podobna usoda kot njeno predhodnico? Kako lahko pritegnemo regije in lokalne organe, da bo ta strategija dejansko uspela, in še zlasti, kako lahko učinkoviteje spodbujamo in nadzorujemo reorganizacijo nacionalnih proračunov? Pri naših vzorčnih rešitvah pa moramo biti zelo previdni, da se nam

ne bi skozi stranska vrata prikradla v hišo kaka centralizirana oblika evropskega gospodarskega upravljanja in zadušila še zadnje preostanke državne suverenosti.

Suverenost pomeni tudi odgovornost, torej tudi odgovornost za napačno finančno politiko. Ne moremo dopustiti, da nekatere države članice živijo prek svojih zmožnosti na račun drugih držav članic. Seveda moramo biti solidarni, ampak to ne sme biti enosmerna ulica. Centralistično gospodarsko upravljanje iz Bruslja, ki vsem vsiljuje nekakšne evropske standarde, vsekakor ni prav pot.

Gunnar Hökmark (PPE). - Gospa predsednica, mislim da je pomembno razpravljati o pametnem upravljanju, v smislu, da je seveda nujno pripraviti vse nas k potrebnim reformam, ne pozabimo pa, da je glavna prвина pametnega upravljanja, ki je v naših rokah, zagotavljati, da Evropska unija dela, kar od Evropske unije upravičeno pričakujemo.

Pri tem ugotavljamo nekaj pomanjkljivosti, sem spada tudi naše spoštovanje Pakta za stabilnost in rast. Ne smemo pozabiti, da moramo pred oblikovanjem novih pravil najprej spoštovati temeljna pravila, rad pa bi opozoril še na nekaj stvari. Kar zadeva finančne trge, bi morali o njih govoriti kot o delih nacionalnih gospodarstev, ne pa kot o ločenih panogah, saj pri ločeni obravnavi ne bomo od njih nikoli dobili sredstev za nove naložbe in nova delovna mesta.

Rahlo me je zbegalo, ko sem od predsednika Odbora Basel II slišal oceno, da bodo nova pravila kapitalske ustreznosti znižala gospodarsko rast za 1%. To je precej nizka raven. Zaostritev pravil kapitalske ustreznosti bi lahko zmanjšala vlaganja, tega pa nečemo, saj želimo vzpostaviti novo zaupanje v evropsko gospodarstvo v času, ko se tudi rešujemo obstoječih proračunskih primanjkljajev.

Naj opozorim še na eno stvar, h kateri lahko prispevamo skupaj, in sicer na oblikovanje na znanju temelječega gospodarstva. Paradoksalno je, da se s preoblikovanjem naših družb in gospodarstev v gospodarstva, temelječa na znanju, vztrajno krči naš notranji trg, saj zakonodaja notranjega trga velja za industrijo in gospodarstvo iz prejšnjih časov, ne pa toliko za storitve, torej moramo v zvezi z direktivo o storitvah napraviti več. Rad bi tudi povedal, da bi se morali lotiti reforme, ki bi univerzam zagotovila več neodvisnosti in jih napravila bolj evropske, odprte študentom in raziskovalcem, in bolj dinamične pri vzpostavljanju družbe znanja.

Držimo se stvari, ki jih lahko napravimo skupaj na evropski ravni. To je najboljše evropsko upravljanje, ki ga lahko dosežemo.

Marita Ulvskog (S&D). - (SV) Gospa predsednica, prihajam iz iste države članice kot govornik pred menoj, politično pa se uvrščam na levo. To je razvidno tudi iz predlogov, ki jih pripravljamo socialdemokrati.

Vidimo, kakšne so razmere po svetu. Vidimo, kakšne so razmere v Grčiji: spopadi na ulicah, grožnje s splošno stavko, obup, bes, ogorčenje nad igrami trga z vsemi državami. K težavam je seveda prispevala tudi nepripravljenost osrednjih držav euroobmočja pomagati sočlanici, Grčiji. Kriza pa se lahko razširi. Časi so nevarni za vse države. Le malo držav se lahko zanaša, da so varne. Zato se moramo vsi posvetiti premagovanju krize in oblikovanju kakovostnih predlogov. Moramo pa izbrati pot, ki je ne bodo zaznamovali samo kratkoročne rešitve in kratkoročni uspehi in začasno gašenje požarov, ki lahko nato spet oživijo in naredijo veliko škode.

Torej moramo, prvič, vlagati v ukrepe, ki bodo ohranjali visoko povpraševanje. Pred junijskim vrhom me skrbi, ker izbiramo pot, ki jo je opisal govornik pred menoj. Svet mora na srečanju sprejeti jasne zaveze, da Evrope ne bo prepustil praznemu teku. Pomembno je vzdrževati povpraševanje in spodbujati naložbe. Znižati moramo raven brezposelnosti pri moških, ženskah, mladini in starejših. Osebnostno sem precej razočarana nad praznimi frazami o enakosti, ki jih je objavil Svet po svojem zadnjem srečanju.

Drugič, lotiti se moramo preobrazbe v podnebnju prijazno družbo. Vsaka kriza seveda pomeni tudi razvojno priložnost: priložnost za popravek smeri, za preklon. Nujno je, da Komisija omogoči gospe Hedegaard v resnici delovati kot podnebna političarka in na srečanju v Cancúnu doseči pomembne premike za Evropo.

Moja tretja misel zadeva finančne trge. Pred nekaj tedni smo na Posebnem odboru za finančno, gospodarsko in socialno krizo gostili obisk ameriškega profesorja, ki je zadevo opisal takole: v Združenih državah Amerike pravimo, da ne moremo regulirati finančnih trgov, ker tega ne počnejo v Evropi. Morali bi, ampak ne zberemo dovolj poguma. In kaj pravite Evropejci? No, pravite, da ne morete regulirati finančnih trgov, ker tega ne počnejo v Združenih državah Amerike. Tako se vrtimo v krogu oziroma eden drugemu podajamo žogo. Taka politika nekateri lahko prinese zmago, mnogim drugim pa poraz. To je ena od stvari, pri kateri moramo v Evropi zbrati pogum in jo spremeniti.

PRESEDSTVO: GOSPOD ROUČEK*podpredsednik*

WolfKlinz (ALDE). - (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, iz svojih izkušenj na področju ekonomije vem, da so strategije lahko dobre le toliko kot konkretni izvedbeni ukrepi in mehanizmi nadzora. Komisijo oblikovanje te plati še čaka. Poslušamo o ciljih, s katerimi se lahko popolnoma poistovetimo, poslušamo o vzvišenih namenih, ne slišimo pa praktično ničesar o tem, kako naj te cilje konkretno dosežemo.

Domneval sem, da bo finančna in gospodarska kriza - najhujša, kar smo jih doživeli vse od druge svetovne vojne, zdaj pa jo še pogloblja dodatna kriza javnih dolgov - na prvem mestu seznama točk, o katerih razmišlja Komisija. Po mojem mnenju bi bilo to logično izhodišče, saj sta obe krizi znatno spremenili razmere.

Če nam niso dovolj zgolj vzvišeni nameni, ampak bi radi v naslednjih desetih letih tudi v resnici kaj dosegli, se bomo morali zelo konkretno lotiti vrste zadev.

Prvič, pretestiti moramo finance - ne le v EU, pač pa tudi v vsaki od držav članic, po enotnih merilih - da bomo vedeli, koliko prostora imamo in kaj si lahko v resnici privoščimo.

Drugič, oblikovati moramo mehanizem za reševanje kriz, da nas v prihodnje ne bo vrgel iz tira vsak vihar na trgu.

Tretjič, zaokrožiti moramo notranji trg na področjih, kjer še ne deluje - precej pričakujem od poročila gospoda Montija - vključno s področjem storitev.

Četrtič, prepričljivo moramo zastaviti dopolnitev naše skupne monetarne politike s skupno, tesno povezano ekonomsko in finančno politiko, pa tudi davčno politiko.

Petič, zelo jasno moramo opisati, kako bomo sedanja neravnovesja med državami članicami nadomestili s postopnim približevanjem, predvsem z gospodarskimi projekti, ki bodo po naravi resnično evropski. Takih projektov je veliko: energetska politika, energetske povezave, železniška in cestna omrežja za visoke hitrosti, sistemi za plovbo in še vrsta podobnih projektov.

Emilie Turunen (Verts/ALE). - (DA) Gospod predsednik, na začetku bi rada povedala, da je oblikovanje strategije Evropa 2020 zelo pomembno delo, saj moramo tehtno razmisliti, kakšno prihodnost si bomo zagotovili v Evropi. Tehtno moramo razmisliti, kaj bo v prihodnje počelo 23 milijonov brezposelnih evropskih državljanov. V Skupini Zelenih/Evropske svobodne zveze pa na splošno menimo, da strategiji manjkajo konkretni cilji na vrsti pomembnih področij, s katerimi bi projekt socialne Evrope v naslednjih 10 letih uvrstili med osrednje prednostne naloge.

Prvič, ne vidimo nikakršnega jasnega cilja pri zmanjševanju brezposelnosti mladih, katere raven je zaskrbljujoča v vseh državah članicah. Prvi možni korak pri tem bi bila uvedba evropskega jamstva za mlade, ki bi mladim omogočila vstop na trg dela. Drugič, zagotoviti bi morali konkretne cilje v boju proti revščini. Menim, da je prava sramota, da se države članice Evrope, najbogatejšega dela sveta, ne morejo dogovoriti o konkretnih ciljih pri zmanjševanju revščine. Nekateri trdijo, da jim ni všeč opredelitev. Tem ljudem naj povem, da tehnične podrobnosti ne bi smele ovirati delovanja. Drugi pravijo, da ni ustreznih pravnih podlag v Pogodbah. Tem ljudem naj povem, da imamo zdaj novo Lizbonsko pogodbo.

Tretjič, vztrajno si moramo prizadevati za oblikovanje zavezujočega načrta zaposlovanja. Povezati moramo zelene naložbe in nova delovna mesta. Delovno silo moramo dopolnilno izobraziti in usposobiti za nova delovna mesta. In nazadnje, voditelji držav in vlad EU morajo poskrbeti za to, da bo razvoj socialne Evrope izrecen cilj, da bomo ustrezno ambiciozni pri zaposlovanju in zagotavljanju socialne varnosti, pri čemer ne bomo osredotočeni zgolj na količino, ampak tudi na kakovost novih delovnih mest. EU 2020 po tej plati še ni ustrezna, torej jo moramo še dopolniti.

Malcolm Harbour (ECR). - Gospod predsednik, rad bi spregovoril o pomanjkanju ambicioznosti, ki jo zaznavam v strategiji EU 2020, o načinih, na katere lahko uporabimo obstoječe instrumente - enotni trg - za učinkovito delovanje in za odpiranje novih delovnih mest ter priložnosti: o stvareh, o katerih je govorila že gospa Turunen. Ni primerno - te besede so namenjene predsedniku in Svetu, če Komisija posluša - uvrstiti enotni trg in njegovo vzpostavitev v poglavje: „Manjkajoče povezave in ozka grla“. Zadeva je mnogo pomembnejša, kolegi. In preprosto ni primerno reči, da bo Komisija predlagala ukrepe; gre za skupni podvig Komisije in držav članic.

Naš odbor, Odbor za notranji trg, je ta teden z veliko večino sprejel poročilo, ki razgrinja nekaj res ambicioznih zamisli skupnih ukrepov za zaokrožitev enotnega trga. Prejeli ga boste naslednji teden ob poročilu profesorja Montija. Skušajmo oboji zadeve temeljito spremeniti. Kar želimo, je akt o enotnem trgu, nabor jasnih političnih ciljev za zaokrožitev enotnega trga, želimo pa tudi, da bi javna naročila, ki jih zaenkrat uporabljamo vse premalo, vključili v doseganje ciljev na področju inovacij in zelene tehnologije. To je v tem dokumentu komaj omenjeno. Za božjo voljo, zakaj govorimo o novih ciljih, če se v resnici nič ne dogaja s tistimi, ki jih že imamo?

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Gospod predsednik, strategija ne daje nikakršnih odgovorov na težave, ki nas pestijo, še manj pa rešitev za pravo gospodarsko in socialno katastrofo, ki jo politika vsiljevanja proste konkurence povzroča v nekaterih državah z ranljivejšimi gospodarstvi. Napaka je vztrajati pri politikah iz liberalistične lizbonske strategije, ki je zanemarila pred 10 leti napovedane cilje polne zaposlenosti in izkoreninjenja revščine, v ospredje pa potisnila interese gospodarskih in finančnih skupin, kar je tem skupinam koristilo, vendar na račun poslabšanja socialnih in delovnih razmer.

Ogledati si je treba samo posledice slepega uveljavljanja meril Pakta za stabilnost in rast ter liberalizacije in privatizacije sektorja javnih storitev, vključno s finančnimi storitvami, energijo, prevozom in poštnimi storitvami. Ogledati si je treba samo, kaj se dogaja na področju dela - vedno bolj negotova delovna mesta, vedno več brezposelnih, katerih število že presega 23 milijonov, k temu pa lahko prištejemo še 85 milijonov ljudi, ki živijo v revščini.

V nasprotju s tem, v kar nas želite prepričati, vsi kazalniki dokazujejo, da bi bile ob nadaljevanju z dosedanjimi strategijami stopnje gospodarske rasti nizke, celo nižje kot v drugih delih sveta, kar pomeni, da bi se brezposelnost še povečala, delovna mesta bi bila še bolj negotova, socialna izključenost in revščina bi se še razširili. Žal proračun Unije ne omogoča odzivanja na potrebe na področju ekonomske in socialne kohezije, kar se je izkazalo tudi pri Grčiji.

Čas je, da ocenimo in si pošteno priznamo, kakšne so posledice naših dosedanjih politik. Čas je, da postavimo v ospredje socialno trajnost. Čas je, da ustavimo finančne špekulacije in odpravimo nadvlado financ nad gospodarstvom. Čas je, da ukinemo Pakt za stabilnost in rast in predpišemo Evropski centralni banki druge naloge, uveljavimo učinkovit nadzor finančnega sektorja ter se osredotočimo na pravi pakt za napredek in družbeni razvoj.

Mario Borghezio (EFD). - (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, to, da tukaj razpravljamo o vsebini strategije Evropa 2020, med tem, ko v Atenah umirajo delavci, država in ljudstvo pa sta na robu prepada, je precej nazorna, lahko bi rekli celo groteskna, podoba evropske politike.

Neverjetno je, da v takih razmerah Komisiji ne pride na pamet, da bi se morala natančno ogledati v zrcalu, saj je videti, da se ne zaveda, da je kriza, ki je na nekaterih področjih že dosegla, bi rekel, dramatične razsežnosti, posledica niza napačnih odločitev, kar kaže tudi polom lizbonske strategije. Niza napak in enega obtoženca na zatožni klopi: evra.

Stopate pred nas in v vseh svojih izjavah trdite, da je Grčija osamljen primer, ampak ali boste enako govorili tudi takrat, ko se bo - upajmo sicer, da ne - kaj podobnega zgodilo na primer v Španiji: ali bo šlo spet za osamljen primer? Teh litanij o osamljenih primerih smo že rahlo siti: tudi hipotekarna kriza je bila osamljen primer. Težko je verjeti in zelo težko soglašati z besedami Komisije, ko pa se Evropska unija še vedno ni odločila pospraviti nered v bančnem sektorju in povedati varčevalcem, proizvajalcem in realnemu gospodarstvu, koliko nesnage je še skrite v evropskih bankah, da bi lahko nato oblikovali strategijo.

Teh stvari se moramo zavedati in ne smemo pozabiti, da mora resna strategija temeljiti na realnem gospodarstvu, na sistemu malih in srednjih podjetij, in da mora seveda pomembno vlogo zagotoviti tudi delavcem, ki jih je treba prav tako vključiti.

Csanád Szegedi (NI). - (HU) Gospod predsednik, gospe in gospodje, najhujša težava v EU je nedvomno brezposelnost. Za sedanje stanje pa ne smemo kriviti delavcev, malih posestnikov ali malih podjetnikov. Edini krivec je politična in ekonomska filozofija, ki se je postavila ob bok multinacionalkam proti delavcem, malim posestnikom in malim podjetnikom. Izmuzljive multinacionalke, ki jih žene izključno sla po dobičku, hočejo prigrabiti levji delež dobička, obenem pa prispevati čim manj k pokrivanju javne porabe.

Vsaka strateška odločitev v prid lokalnim interesom je dobra za države članice Evropske unije, vsaka odločitev v bran prevlade multinacionalk pa slaba. Stranka Jobbik želi odpraviti gospodarske monopole multinacionalk

in vrtni Evropo malim posestnikom in družinskim podjetjem, da bomo lahko z njihovo pomočjo odpravili brezposelnost v Evropski skupnosti.

Herbert Reul (PPE). - (DE) Gospod predsednik, predsedujoči Svetu in predsednik Komisije, predsednik Komisije je pravkar dejal, da se v časih, kakršni so danes, ne moremo zatekati k reševanju enega na račun drugega, pač pa sta predvsem potrebna učinkovito sodelovanje in odločno ukrepanje. To drži. Torej potrebujemo strategijo za ukrepanje. Imam pa vtis, da ta projekt 2020, še zlasti pa način, kako se pogajamo o njem in ga dokončno oblikujemo, nima kaj dosti skupnega s pravo strategijo. Gre bolj za razmišljanja, prelita na papir, ki pa jih zdaj skušajo na silo uveljaviti po skrajšanem postopku. Dvomim, da je to pravi način za premagovanje ovir, ki jih je sicer povsem pravilno opisal gospod Barroso. Rekel je na primer, da je bila največja težava v zvezi z lizbonsko strategijo v tem, da prizadete skupine niso bile vključene, da niso imele občutka lastništva strategije in da se zato niso vključile v njeno izvajanje. Točno tako je bilo.

Če je tako, pa si moramo pri novi strategiji vzeti čas za potrpežljivo pridobivanje prizadetih deležnikov in za pretehtano razpravo. Jasno mi je, da v časih, ko nas finančna kriza in težave v Grčiji vsak dan zasipajo z novimi problemi, ne moremo ravnati na tak način. Tega ne razumite kot kritiko. Moja kritika leti na to, da si v Parlamentu dovolimo narekovati, kako naj obravnavamo ta program.

Na konferenci predsednikov odborov smo večkrat izrazili željo, da bi bila časovnica sestavljena skrbneje, da bi bilo mogoče zadeve obravnavati temeljiteje. Postopek pa, nasprotno, še pospešujejo, tako da imamo danes eno razpravo, še eno bomo imeli na majskem delnem zasedanju, junija bo šel predlog na Svet in to bo vse. Ne bodimo presenečeni, če na koncu ne bomo mogli opaziti nikakršne spremembe glede ukrepanja. Mene to ne bi presenetilo, saj na tak način sprememb ni mogoče doseči. Potrebujemo temeljito analizo, ne pa površnih ugotovitev, kakršne je v zadnjih dneh skicirala komisarka za okoljsko ukrepanje - temeljijo pa na kriznih razmerah in trenutno manjših emisijah CO₂ - in predvidevajo možnost dviga cilja na 30 ali 40 odstotkov.

Kriza nam ne sme služiti kot merilo! Merilo mora biti v prihodnost usmerjena napoved. Natančno moramo preučiti sedanje stanje in temeljito premisliti, kakšne zaključke nam lahko narekujejo inovacije, gospodarski razvoj in raziskave. Bojim pa se, da tega seveda ne bomo naredili.

Alejandro Cercas, (S&D). - (ES) Hvala vam, gospod López Garrido, hvala, ker boste moje sporočilo posredovali predsedniku kolegija komisarjev.

Upam, da bodo vašim besedam sledila dejanja in da bo junijsko srečanje Sveta nekaj povsem drugačnega, kot je bilo pomladansko. Upam zato, ker mi vaše besede, ki jih sicer podpiram od prve do zadnje, ne vlivajo gotovosti in ne pomirjajo mojih strahov, da bo srečanje Sveta morda spet polno apatije in dvomov, celo vprašanj, ki nas navdajajo z resnično grozo, na primer o tem, ali so naši cilji, naši veliki politični cilji, pretehtani cilji, sploh smotrni ali celo izvedljivi.

Hvala vam, gospod López Garrido, upam, da bo špansko predsedstvo pomagalo odpraviti vse te negotovosti, saj sem prepričan, da bo naš čas nekoč v prihodnje veljal za prelomen čas v zgodovini Evrope. Naš čas je čas zmede, v katerem se ukvarjamo z zelo pomembnimi izzivi, na primer, ali želimo več ali manj Evrope.

Tak ne namen strategije Evropa 2020. Ali bomo čez 10 let bolj združeni ali manj? Ali bodo zmagali tisti, ki verjamejo, da moramo gospodarske in socialne probleme reševati skupaj, ali tisti, ki se vračajo nazaj k nacionalizmu in bi radi porušili še tiste temeljne kamne, ki smo jih postavili v zadnjih 40 letih? Ali si bomo bolj pomagali med seboj? Ali bomo pripravljeni sprejeti za svoje cilje medsebojno solidarnost, več enakosti, skupno gradnjo blagostanja in pravičnejšo delitev dobrin, ali pa bomo vse prepustili trgom?

Ne verjamem, tako kot nekateri kolegi poslanci, da nas je v sedanje stanje privedlo preveč Evrope, preveč regulacije ali preveč socialne pravičnosti. Nasprotno, za krizo sta kriva primanjkljaj Evrope in primanjkljaj regulacije.

Zato bi rada izrazil dve prošnji, gospod López Garrido: izberite cilje boja proti revščini in cilje spodbujanja izobraževanja iz besedila Komisije, ne iz besedila Sveta, upoštevajte glas Parlamenta kot glas ljudstva, tako da bodo načrti Evrope načrti ljudi, ne pa načrti tehnokratov ali načrti tako imenovanih „trgov“, ki so pogosto zgolj načrti špekulantov.

Olle Schmidt (ALDE). - (SV) Gospod predsednik, težave Grčije vplivajo na nas vse, tudi na države izven euroobmočja. Kar danes potrebuje Evropa, sta enotnost in energično ukrepanje, ne pa nadaljnje delitve. Zato, komisar, je velika škoda, da 11 držav ne bo prisotnih na petkovem srečanju. Poslušali smo trditve, da ima Evropa skupno usodo, ampak trenutno to ne drži.

Seveda je treba nadzor finančnih trgov zaostri in seveda potrebujemo strožjo zakonodajo. To lahko razumem is sprejem tudi jaz, liberalci, vendar moramo ravnati uravnoteženo in usklajeno na svetovni ravni.

Ukrepanje energično in agresivno, če bo treba, vendar ne panično. Ohraniti moramo kolikor mogoče hladno glavo, da ne bomo še bolj škodovali gospodarskemu okrevanju, ki ga kljub vsemu in kljub razmeram v Grčiji že lahko zaznamo.

Ko sem poslušal gospoda Blooma, sem se prav razburil. Trenutno je odsoten, ampak primerjati Evropsko unijo s Sovjetsko zvezo je prava žalitev vseh, ki so trpeli pod sovjetsko strahovlado in vseh milijonov, ki so pod njo umrli. Mislim, da bi se gospod Bloom moral opravičiti vsem tem ljudem zaradi svoje žalitve.

Lajos Bokros (ECR). - Gospod predsednik, v svojem govoru v Strasbourgu ob španskem prevzemu predsedstva je španski predsednik vlade José Luis Rodríguez Zapatero govoril tudi o strategiji Evropa 2020, vendar ni niti z besedico omenil, zakaj, pravzaprav, je sploh odpovedala lizbonska strategija. Takrat sem ga vprašal: kako lahko komu pride na pamet predlagati novo strategijo, ne da bi analiziral, zakaj je propadla prejšnja?

Zdaj nimam druge izbire kot ponoviti svoje vprašanje, saj tudi novi dokument ne namenja niti besedice vzrokom tega neuspeha. Gospod Garrido, ali lahko, prosim, odgovorite na moje vprašanje: kako je mogoče zastaviti nov, zelo ambiciozen nabor ciljev, ne da bi pred tem analizirali vzroke neuspeha lizbonske strategije?

Cornelis de Jong (GUE/NGL). - (NL) Gospod predsednik, Komisiji in Svet bi rad pozval k jasnim izbiram. Najprej: izberite demokracijo. Kako si Svet predstavlja, da bo lahko sprejel odločitve, ki bodo začrtale družbeno-gospodarske politike držav članic za obdobje desetih let, ne da bi dal volivcem kadar koli v tem obdobju, v teh desetih letih, možnost izraziti mnenje o njih? To bi na primer pomenilo, da bi odhajajoči predsednik danske vlade sprejel odločitve za deset let, to pa preprosto ni sprejemljivo.

Drugič: delo mora biti plačano. Cilj 75 % ravni zaposlenosti zveni vabljiv, vendar Evropa ne potrebuje še več revnih delavcev. Kako pravzaprav Svet opredeljuje zaposlenost?

Tretjič: izberite zdravo javno porabo. Kako lahko Komisija predstavi proračun za leto 2011 na podlagi napovedi rasti nič manjše od 5,8 %, obenem pa je v strategiji Evropa 2020 močan poudarek na varčevalnih ukrepih?

Četrtič: izberite socialni notranji trg. Ali Komisija in Svet soglašata z Odborom za notranji trg in varstvo potrošnikov, ki je predlagal, naj notranji trg deluje bolj družbeno etično in naj se pri postopkih naročanja bolj upoštevata kakovost in družbena pravičnost?

Petič: izberite zmanjševanje revščine. Kar zadeva zmanjševanje revščine, Svet zagovarja samo gospodarsko rast. V zadnjih letih je gospodarska rast pripeljala samo do nezaslišanih nagrad direktorjev, revni pa so vedno bolj revni. Kako nameravate na primer doseči, da bodo stroške krize pokrili najbolje plačani sloji in banke, ne pa reveži?

Mara Bizzotto (EFD). - (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, za učinkovito rešitev problema brezposelnosti mora EU delovati v skladu s tremi gesli: odzivanje, razvoj, zavarovanje.

Odzivanje: opustimo slavnostne tone evropropagande in raje praktično ukrepajmo glede problemov, ki pestijo državljane EU, poskrbimo za neposredno povezavo med izobraževanjem in potrebami trga ter potrebami posameznih območij, in spremenimo poglede mladine na ročno delo.

Razvoj: oblikujmo strategijo Evropa 2020 v koristno sintezo zahtev delodajalcev in zahtev delavcev, ki bo podpirala trg dela, na katerem bodo nihanja tržnih potreb uravnavale delovne pogodbe po načelih prožne varnosti.

Zavarovanje: priskrbimo delo tistim, ki so ga izgubili, najprej in predvsem našim državljanom: zato morajo države članice oblikovati svoje politike priseljevanja v skladu z dejanskimi potrebami po priseljevanju, ob 23 milijonih brezposelnih pa bi morale razmisliti tudi o možnosti nekajletne zapore priseljevanja iz tretjih držav. Mislim, da je to edini pravi način zaščite naših delovnih mest, naše socialne ureditve. Potrebujemo pragmatičnost, pogum in decentralizacijo.

Marian-Jean Marinescu (PPE). - (RO) trajnostna gospodarska rast zahteva tudi ogromne in stalne naložbe v sektor prometa. Prometni sektor ustvari okoli 10 % BDP Evropske unije in zagotavlja več kot 10 milijonov delovnih mest.

Ob tej priložnosti bi rad pozval Evropsko komisijo in Svet, naj pri dokončnem oblikovanju strategije EU 2020 upoštevata tudi naslednje izredno pomembne dejavnike, povezane s prometnim sektorjem: spodbujanje raziskav, razvoja in inovacij za vzpostavitev zelenega prevoza, utrditev ciljev EU na področju dekarbonizacije prometa z uvajanjem alternativnih virov, električnih vozil, ITS, inteligentnega upravljanja prometa, ki bo zajelo tudi letalski promet, učinkovitega usklajevanja med infrastrukturami v prid varstvu okolja, socialnega položaja delavcev in varnosti potnikov.

Rad bi izpostavil naslednje ključne vidike po posameznih področjih: nujnost vzpostavitve enotnega evropskega neba na področju letalskih prevozov, nujnost uveljavitve interoperabilnosti v železniškem prometu, širitev in izboljšave cestne infrastrukture in varnosti na evropskih cestah v cestnem prometu, povezava načinov prevoza v pristaniščih na notranjih vodnih poteh in širitev „pomorskih avtocest“ v morskem in rečnem prevozu, nujnost trajnostnega razvoja mobilnosti v mestih.

Evropska komisija mora upoštevati vse te vidike mobilnosti, ki mora biti eden od osrednjih elementov strategije EU 2020. Usklajen razvoj prometnega sektorja je nujen za trajnostni razvoj in za ohranitev obstoječih delovnih mest ter ustvarjanje novih.

Anni Podimata (S&D). - (EL) Gospod predsednik, najlepša hvala. Naj kot Grkinja na začetku izrazim globoko obžalovanje ob tragičnih dogodkih v moji domovini, v katerih so umrli trije državljani, ujeti v banki, ki so jo skrajneži zažgali ob velikih, a povsem mirnih demonstracijah.

Ob tej tragični priložnosti bi rada, ker vem, da je danes na Grčijo usmerjena pozornost vse Evrope in vseh evropskih medijev, prosila kolege poslance, naj našemu narodu, ki preživlja tako težavne čase, naklonijo odgovornost, resnost, solidarnost, še zlasti pa obzirnost. To govorim, ker se bojim, da bodo jutri tudi vidni časniki v nekaterih evropskih prestolnicah prav na podlagi današnjih tragičnih dogodkov razglašali, kako upravičeni so njihovi strahovi, ali je Grčija sploh zmožna ali pripravljena uresničiti zelo neprijetne odločitve o finančnih reformah, ki jih je sprejela.

Kajti, že dan po nedeljskem dogovoru se je ponovila enaka zgodba, kot smo jo že doživeli po 11. februarju, in sicer salve komentarjev o neučinkovitosti grških ukrepov in o možnostih reprogramiranja grškega dolga, špekulacije, ali bo država morda zapustila euroobmočje, in seveda novi napadi trga na grške obveznice, pa tudi na portugalske in španske obveznice.

Ker ravno razpravljamo o strategiji 2020, me zanima, kam vse to vodi. Kam nas bo pripeljala ta popolna odvisnost nacionalnih gospodarstev od kriz na trgu, od ocen bonitetnih agencij, ki niso odgovorne nikomur in ki jih zaradi ocen podjetij ali držav, pravičnih ali napačnih, ne doletijo nikakršne posledice in nad njimi ni nikakršnega nadzora?

(Aplavz)

Ramona Nicole Mănescu (ALDE). - (RO) Zadnji dve leti preživljamo najhujšo svetovno gospodarsko krizo. Zato morajo biti naši naporji bolj usmerjeni, da bomo lahko spodbudili našo konkurenčnost, produktivnost in možnosti za gospodarsko rast.

Cilji strategije morajo biti stvarni. Zato morajo biti opredeljeni usklajeno z nacionalnimi cilji držav članic, ki pa so opredeljeni glede na prednostna področja in posebnosti vsake od držav članic. Zato pozdravljam misel, naj bodo cilji, sprejeti na ravni Skupnosti, razdeljeni na nacionalne cilje.

V parlamentarni resoluciji sem pozvala Komisijo, naj predloži nove ukrepe, kot so možnosti sankcij proti državam članicam, ki strategije ne izvajajo, oziroma spodbude za tiste, ki jo izvajajo. V resnici bi moralo biti črpanje sredstev Evropske unije pogojeno ne le z doseganjem rezultatov, pač pa tudi z združljivostjo s cilji strategije. Ne smemo pa prezreti tudi pomena kohezijske politike pri uresničevanju gospodarskih in razvojnih ciljev Evropske unije.

Zato moramo predlog Komisije temeljito pretresti, saj bi bil predlog, kakršen je samodejna začasna prekinitev dotoka sredstev iz strukturnih skladov državi z velikim proračunskim primanjkljajem, nestvaren in v popolnem nasprotju s cilji kohezijske politike, še zlasti z zmanjševanjem neravnovesij med državami članicami.

Oldřich Vlasák (ECR). - (CS) Evropska unija je po številu prebivalstva največja geopolitična tvorba na svetu. Naš dosedanj uspeh, o katerem moramo sicer v sedanjem kriznem obdobju govoriti zelo ponižno, izhaja iz razvojnih sposobnosti naših gospodarstev, še zlasti na področjih inovacij in izvoza.

To je še posebej očitno v primerjavi s tekmicami, kot so ZDA, Japonska, pa tudi Kitajska, Indija in Brazilija. V tem smislu se mi zdi bistvenega pomena ohraniti strateško usmerjenost na gospodarsko rast in zaposlovanje. Socialni problemi in podnebne spremembe nam ne bi smeli odvračati pozornosti od glavnih ciljev.

Obenem pa se moramo zavedati, da je osnovni pogoj za smotrno in trajnostno rast držav članic, njihovih regij in mest, ustrezna infrastruktura, primerna v prometnem in okoljskem smislu. Tega vidika strategija Evropa 2020 ne upošteva dovolj, zato je v celoti umanjalo nujna usmeritev v stalne in vedno večje naložbe v razvoj infrastrukture, zlasti v državah, kjer je ta danes premalo razvita.

Joe Higgins (GUE/NGL). - Gospod predsednik, strategija, ki jo Komisija EU ponuja Evropi do leta 2020, se v bistvu naslanja na neoliberalistični kapitalizem in tržno sistem - z drugimi besedami, na iste usmeritve, ki so svet privedle v današnjo gospodarsko zmedo in ki jih odražata tudi odziva Komisije ter vlad EU na finančno krizo v Grčiji: sramotno predajo pred špekulacijami in dobičkarstvom piratov na finančnih trgih, zahteve, naj se javne storitve in življenjski standard grškega delovnega razreda, upokojencev in revežev žrtvuje, da bo mogoče nakrmiti brezmejni pohlep finančnih trgov, ki pa niso vsemogočna božanstva, kot nas prepričujejo komentatorji v javnih občilih, pač pa investicijske banke, upravitelji hedge skladov, lastniki obveznic in podobni - zajedavci, ki se poganjajo za dodatnimi dobički s špekulacijami, s katerimi skušajo namerno ustvarjati nestabilnosti, nato pa te nestabilnosti izkoriščajo za izžemanje delovnih ljudi. Ali je to Evropa, kakršne si želimo v letu 2020?

Smešno je poslušati, ko jih gospod Barroso poziva k odgovornosti: od morskih psov zahteva, naj zatajijo svojo slo po krvi! Obrambni boj grškega delavskega razreda bi morali podpreti delavci po vsej Evropi. Odpraviti moramo tiranijo trga. Tega ne bodo dosegli norci, ki požigajo banke, pač pa delovni ljudje z vztrajnim in množičnim gibanjem in stavkami, z zamenjavo sedanjega gnilega sistema z demokratičnim socializmom in družbo z resnično človeškim obrazom, ki jo moramo vzpostaviti do leta 2020.

Jaroslav Paška (EFD). - (SK) Ob vsem spoštovanju do dokumentov, ki so nam predloženi, se človek ne more ubraniti primerjave z nekdanjimi načrti za petletke, ki naj bi prinesli blagostanje Vzhodnemu bloku. Počasi bodo celo pripravljeni priznati, da prejšnja strategija iz različnih razlogov ni bila uspešna.

Zastavijo drzne cilje in skušajo prepričati ljudi, da bo zdaj prav vse teklo bolje. Stvari pa niso tekle bolje. Strategije so se rojevale in umirale, gospodarstvo pa se je sesulo. Strategije niso spoštovale temeljnih pravil gospodarskega življenja. Evropi danes zmanjkuje sape kljub temu, da imamo večji delež izobraženih ljudi kot uspešnejše države, kot sta Kitajska ali Indija. Zakaj je tako? Ker se odziva na vsako novo težavo na enak način kot Evropski svet ali Komisija, z ustanovitvijo še ene institucije ali še enega organa. Večina izobraženih Evropejcev nato ponikne v drobne različnih organizacij, ti milijoni izobraženih ljudi, ki bi lahko ustvarjalno delali na drugih področjih, na primer kot inovatorji ali razvojniki v proizvodnem sektorju, pa samo premikajo papirje v pisarnah in najedajo naša skupna sredstva.

Gospe in gospodje, če res hočemo biti uspešnejši, moramo predvsem poenostaviti pravila našega sožitja in poslovanja ter zmanjšati administrativna bremena. Pustiti moramo več prostora neodvisnosti, podjetnosti in ustvarjalnosti ljudi, sredstva, ki jih danes zapravljamo za administracijo, pa moramo preusmeriti v napredek in podporo inovacijam in razvoju v proizvodnem sektorju.

Othmar Karas (PPE). - (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, naši cilji so skupnost Evrope, verodostojna politična unija, trajnostna rast, trajnostno zaposlovanje in inovacije, socialna kohezija in „trajnostna“ konkurenčnost.

Evropa 2020 ni naš cilj. Evropa 2020 mora biti sredstvo, ki nam bo pomagalo doseči naše cilje. Postati mora naša „deklaracija Roberta Schumana“, predstavljena v leto 2010, a prav tako konkretna, kot je bila izvirna deklaracija 9. maja 1950. Evropa 2020 se ne sme izroditi v zbirko neuresničljivih želja za prihodnost ali v smetnjak vseh naših nerešenih vprašanj, težav in frustracij. Biti mora oprijemljiv, finančno izvedljiv, trajnostni instrument, ki nam bo zagotovil odgovore na krizo, mora projekt Evropske unije, ki bo lahko motiviral ljudi in ga bo mogoče preverjati in uveljavljati. Evropa 2020 mora zagnati konkretne projekte za rast, zaposlovanje, raziskave, inovacije in trajnostno konkurenčnost.

pregledati moramo javne finance v vseh državah članicah in v Evropski uniji, da si bomo zagotovili zanesljivo izhodišče za naše načrte za prihodnost, pa tudi za to, da bomo vedeli, kaj moramo financirati in za kaj potrebujemo denar. Potrebno je tudi preveriti ustreznost strategije Evropa 2020 z vidika nacionalnih proračunskih, davčnih, raziskovalnih, energetskih, inovacijskih in socialnih politik. V celoti bi morali podpreti ukrepe gospoda Rehna.

Evropa 2020 mora biti izraz nove, skupne politične volje in naš odziv na obžalovanja vredno naraščanje nacionalizma, egoizma in protekcionizma. Zaokrožimo notranji trg, ob monetarni uniji pa ustvarimo močno ekonomsko unijo kot del verodostojne politične unije. To moramo storiti, nič več in nič manj.

Sergio Gaetano Cofferati (S&D). - (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, priznati moram, da me skrbi glede junijskega vrha, saj iz razprave ne morem izluščiti nobene novosti, ki bi lahko prispevala k popravkom priporočil pomladanskega Sveta. Omenjena priporočila so pomenila razočaranje, saj niso temeljila na prav nikakršni kritiki omejitev lizbonske strategije in posledic neizpolnitve nekaterih najpomembnejših političnih in kulturnih načrtov iz te strategije.

Razočaranje so pomenila tudi zato, ker ne upoštevajo krize: 10 točk je posplošenih, brez medsebojnih logičnih povezav, so le zbir dobrih namenov, ki pa ne dajejo vtisa politike. In do danes se ni nič spremenilo. Prav tako nisem zaznal nikakršne volje, da bi opredelili prednostna področja. Problem Evrope je njena konkurenčnost v svetu. Torej ne smemo zanemariti socialne kohezije, ki je eden od temeljnih dejavnikov konkurenčnosti. Brez kohezije nobena država - kaj šele naddržavna skupnost - ne more obstati na svetovnem trgu, saj bi ji notranja nasprotja iz dneva v dan zniževala konkurenčnost.

Na drugi strani imamo vprašanje inovacij: ni dovolj inovacije samo omeniti; oblikovati moramo konkretne cilje, ne v obliki priporočil, glede virov, ki jih bomo namenili inovacijski dejavnosti tako pri izdelkih kot pri procesih. Samo s kakovostjo, tako v zasebnem življenju in na delu, na drugi strani pa tudi pri proizvodnji blaga in storitev, se lahko Evropa iz sedanjega zaskrbljujočega položaja, ki je posledica krize, spet zavihti v sedlo glede konkurenčnosti. Nazadnje bi rad dodal še zadevo, ki je nihče ne omenja: ambiciozne cilje lahko uresničujemo le ob politični integraciji. Države članice o tem ne govorijo, to temo so zaključile: to dokazuje tudi popolnoma neprimerno ravnanje ob grški krizi.

Ivo Strejček (ECR). - (CS) Prihajam iz države članice, kjer smo do mojega 28. ali 29. leta imeli centralno-planski sistem, kjer so nam življenje urejali petletni načrti in kjer so petletni načrti samodejno sledili eden drugemu, ker nobeden od njih ni bil izpolnjen. Oprostite mi, če sem občutljiv ali celo preobčutljiv, če ob načrtovanju, kakšna naj bo Evropa leta 2020, v naši sicer zelo zanimivi razpravi sploh ne upoštevamo ali vsaj premalo upoštevamo, kaj se dogaja danes ne le v Grčiji, ampak po celotnem euroobmočju. Že vse popoldne pozorno spremljam razpravo v naši dvorani in poslušam pozive, naj imamo več Evrope, več centralizacije in več centralnega nadzora. Naj na tej točki razprave odgovorim, da rabimo manj centralizacije, rabimo več zaupanja v trg in rabimo več trga in tržnih mehanizmov, saj danes ne le v EU, ne le v euroobmočju, pač pa tudi v Združenih državah Amerike in v drugih podobnih državah spremljamo zgodbo neverjetne neuspešnosti vseh državnih posegov.

Pilar del Castillo Vera (PPE). - (ES) Gospod predsednik, številni kolegi poslanci se sprašujejo, zakaj je spodletela lizbonska strategija in ali ne bi bilo treba pred naslednjimi koraki analizirati tega neuspeha.

Po mojem mnenju je bila težava lizbonske strategije to, da je bila v resnici le simbol v bleščem ovoju, ki pa v praksi sploh ni zaživel. Na koncu smo ugotovili, da imamo na eni strani teorijo, lizbonsko strategijo, o kateri smo vsi govorili, na drugi strani pa prakso, ki ni imela nikakršne zveze s teorijo.

Na podlagi te izkušnje mora biti, po mojem mnenju, strategija Evropa 2020 nov program, ki ga lahko zaženemo le, če bomo dosegli nedvoumne zaveze - ponavljam, izrazite nedvoumne zaveze - vseh institucij: evropskih političnih institucij in nacionalnih političnih institucij.

Zaveze morajo biti take, da jih bo mogoče preverjati in ocenjevati, z njimi moramo biti seznanjeni, imeti moramo možnost takojšnjih popravkov, če se zaveze ne bodo uresničevale ali če bo kaj spodletelo. Le tako se lahko izognemo nevarnosti, da bi se kdaj znašli v skrajnih okoliščinah. Lahko se vsi dogovorimo, da mora biti ta skupni projekt naše orodje pri gradnji prihodnosti, druga možnost pa je, da se kmalu znajdemo v takih okoliščinah.

Jo Leinen (S&D). - (DE) Gospod predsednik, tema lizbonske strategije je bila konkurenčnost in strategija je bila precej enostransko ekonomsko obarvana, vendar je deloma spodletela. Zato me zelo veseli, da je tema strategije EU 2020 trajnostnost. To je prava smer in to zagotavlja boljše uravnoteženje gospodarskih, socialnih in okoljskih vidikov razvoja in potreb.

Šibka točka pojma trajnostnost je, da je precej splošen in včasih tudi neoprijemljiv. Torej ga moramo opredeliti bolj konkretno. Glede tega je dokument Komisije preveč ohlapen, v njem manjka vse preveč delčkov mozaika, da bi strategijo lahko začeli izvajati. Evropa učinkovite izrabe virov je ustrezen pristop - imamo borne zaloge energije in surovin - manjkajo pa cilji in instrumenti, ki nas lahko privedejo do učinkovitega ravnanja z viri

v proizvodnji in potrošnji. Glede tega upam, da bomo imeli junija v rokah kaj bolj oprijemljivega in da bomo natančno vedeli, kaj mora vsak od nas narediti - kaj so naloge Komisije, kaj so naloge Parlamenta in kaj naloge držav članic.

V zvezi z učinkovitim ravnanjem z viri imam vtis, da smo nekoliko pozabili na okolje, saj so zrak, voda, zemlja in tudi ekosistemi prav tako viri. To je povsem izpadlo. Zato bi rad od Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane slišal kaj več o tem, kaj hočemo doseči na tem področju. Strategija za biotsko raznovrstnost je spodletela. Seveda je zdaj oblikovana strategija za obdobje do leta 2020 in v skupni strategiji jo je treba upoštevati.

Tudi s podnebnimi spremembami precej žongliramo. Prepričan sem, da moramo svoj cilj zmanjšanja emisij zvišati z 20 % na 30 % in da potrebujemo obvezne cilje na področju energetske učinkovitosti. Zaenkrat so zadeve še vse preveč ohlapne - doseči moramo, da bodo cilji pravno zavezujoči.

Mirosław Piotrowski (ECR). - (PL) Gospod predsednik, strategija Evropa 2020, o kateri razpravljamo, ima predvsem ideološko razsežnost. Vsebuje vrsto pohvalnih ciljev, kot so povečanje zaposlenosti in povečanje deleža državljanov EU z diplomami terciarne stopnje na 40 %, pa tudi povečanje vlaganj v inovacijsko dejavnost. Čudno je, da niso predvidene sankcije proti državam, ki teh čudovitih idej ne bodo uresničile. Človek bi lahko dobil vtis, da se pisci strategije sploh ne zmenijo za hudo krizo v Grčiji, ki se lahko prav kmalu ponovi v Španiji in na Portugalskem - ti dogodki pa lahko povzročijo ne le razpad euroobmočja, ampak celo spodkopljejo Evropsko unijo.

V tako dramatičnih časih za Evropo pa se na primer vztrajno ponavljajo zahteve po zmanjšanju emisij toplogrednih plinov za 30 %, kar bi ohromilo gospodarstva držav srednje in vzhodne Evrope, tudi poljsko. Te države lahko prizadenejo tudi posledice omejevanja kohezijske politike. Veliko znakov kaže, da bo socialistični utopični projekt Evropa 2020 doletela enaka usoda kot lizbonsko strategijo. Upajmo, da do takrat ne bo povzročil preveč škode.

Danuta Maria Hübner (PPE). - Gospod predsednik, za uspeh vsake strategije so po mojem mnenju ključnega pomena tesne povezave med cilji strategije in razpoložljivimi orodji politik, za strategijo Evropa 2020 pa imamo kot izvedbene mehanizme na voljo štiri glavna orodja te vrste.

Prvič, najpomembnejša je ureditev notranjega trga, ki bo spodbujala konkurenco in ekonomsko dinamičnost ter spoštovala socialne obveznosti, ki jih nalaga gospodarsko združevanje; s tem v zvezi bi rada izrazila močno podporo besedam Malcolma Harbourja.

Drugič, kapitalske naložbe v infrastrukturo v prometu, energiji in telekomunikacijah. Potrebne so kapitalske naložbe v obsegu, ki presega vse dosedanje. Zato moramo pritegniti javne in zasebne vlagatelje, še zlasti moramo spodbujati javno-zasebna partnerstva in okrepiti evropske finančne institucije, da bomo lahko premagali prepreke pri financiranju rasti, ki so jih ustvarile špekulacije s proračunskimi primanjkljaji in državnimi dolgovi.

Tretjič, javna poraba prek evropskega proračuna. Ker so cilji EU predvsem horizontalni, ne sektorski, bi morala proračunska poraba temeljiti na celovitem razvojnem pristopu v povezavi z okrepljenimi finančnimi in tehničnimi instrumenti in bi morala spodbujati odpiranje gospodarstev v svetovno konkurenco.

Četrto, usklajevanje porab nacionalnih proračunov na prednostnih področjih z odprto metodo usklajevanja. Žal pa nam mehki mehanizmi te metode - tudi ob njihovih izboljšavah - samo deloma pomagajo doseči dogovorjene cilje strategije Evropa 2020, zato lahko metoda služi le kot pomožno orodje.

Evropsko usklajevanje mora biti usmerjeno na področja, kjer že obstaja ali je mogoče oblikovati evropsko dodano vrednost in kjer ne bi ogrozilo konkurence. Razpoložljiva orodja politiki moramo uporabljati tako, da se bomo izognili pastem modela rasti prek intervencionizma, h kakršnemu so nagnjene tradicionalne sektorske industrijske politike. Taka smer bi lahko spodkopala privlačnost Evrope za vlagatelje in podjetnike, s tem pa okrnila možnosti rasti. EU 2020 mora biti strategija rasti in zaposlovanja, saj druge možnosti nimamo.

Kader Arif (S&D). - (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, finančna, gospodarska in socialna kriza, ki jo prestajamo, nima primerjave v zgodovini. Hudo je prizadela našo celino in narode, povzroča strašne socialne in človeške stiske, ki so na najbolj krut in sramoten način privrele na plan v Grčiji.

Brezposelnost vztrajno narašča. Že milijoni Evropejcev so brez dela, ta številka pa raste iz dneva v dan. Odziv na to mora biti političen, energičen, hiter in usklajen, upoštevati pa mora tudi hudo okoljsko krizo, ki jo preživljamo in ki terja nov razvojni model.

Ob vseh teh krizah naši sodržavljeni vedno bolj nujno pričakujejo in upajo na rešitve, te rešitve pa bi morala ponuditi strategija Evropa 2020. Ob vseh izjemno zahtevnih izzivih pa strategija rešitev ne ponuja in to obžalujem. Smernice marčevskega Evropskega sveta niso primeren odziv na izzive. Manjka jim odločnosti, ambicioznosti, žal pa me to niti ne preseneča več.

Člani Sveta in člani Komisije ob vsaki priložnosti hvalite doslednost in usklajenost svojih politik. Imam pa vtis, da je to le dimna zavesa, ki naj prikrije vašo pasivnost. Nimate usklajene strategije, ki bi povezovala ekonomske, socialne, trgovinske, industrijske, kmetijske ali raziskovalne politike in omogočila trajnosten in pravičen razvoj.

Poleg tega nikjer ne zasledimo zunanje razsežnosti evropskega ukrepanja na področju trgovine, ali pa je skrita v nedotakljivi liberalistični dogmi „globalne Evrope“. Hočemo, da trgovina služi ustvarjanju delovnih mest in rasti, boju proti revščini in spodbujanju razvoja.

Vaš cilj - ne iz tehničnih, pač pa iz političnih razlogov - je drugačen: tekmuje v zniževanju stroškov in zmanjševanju plač, hlastno sklepate dvostranske sporazume o prosti trgovini na škodo večstranskim odnosom, s tem pa uvajate socialni in fiskalni damping. Taka politika je odgovorna za vse preveč izgub delovnih mest, selitev proizvodnje in socialne škode, da bi smeli nadaljevati z njo.

Za zaključek bi rad pozval Komisijo in Svet, naj obudita evropski duh od mrtvih in naj se nehata uklanjati nacionalnim egoizmom, da bo Evropa prostor blaginje, pa tudi solidarnosti. Zagotovite, da bo Evropa dobila drugačno podobo ne le v očeh svojih državljanov, pač pa tudi v očeh sveta: to je sporočilo resolucije Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu.

Richard Seeber (PPE). - (DE) Gospod predsednik, nima prav velikega smisla komentirati opazk z levega in desnega političnega obrobja naše zbornice, saj so v resnici nepomembne v zboru, ki mu dajemo težo politične sile, ki se zavzemamo za razvoj v Evropi. Tistim, ki primerjajo strategijo EU 2020 s komunističnimi petletkami, pa moramo vseeno priporočiti, naj si preberejo kak učbenik o ekonomski politiki in o njeni zgodovini. Potem jim bodo razlike jasne.

Tisti na skrajni levisi - pri tem ne mislim na razumne sile, ki sedijo nekoliko levo od nas - nam pripovedujejo, da bi se morala Evropa vrniti v čase komunizma. Del Evrope je komunizem žal doživel in vsem je znano, kam je to pripeljalo. Želimo si lahko marsičesa, pomembno pa je, da našim državljanom omogočimo živeti dostojno in v blagostanju, da jim omogočimo izobraževanje in druge ugodnosti, ki jih lahko nudi družba.

Zato moramo v okviru političnega sistema skrbeti tudi za to, da so razpoložljivi viri izrabljeni kar najbolje. Gre preprosto za načrtovanje. Vsaka družina, vsaka lokalna skupnost tehta, kako ravnati s svojimi viri, da ji bodo pokrili potrebe. To je razumno.

Do danes je samo tržnemu gospodarstvu - trgu z mejami, ne trgu brez vseh omejitev - uspelo take ugodnosti zagotoviti dolgoročno. Zato je smiselno na evropski ravni pretehtati, kako lahko uredimo tržno gospodarstvo v Evropi. Razmišljanje, zamejeno z državnimi mejami, ni več uspešna strategija in je obsojeno na propad. Torej moramo premisliti, kako zagotoviti, da bo evropski trg služil ljudem. Ne gre za konkurenčnost samo po sebi - poskrbeti moramo, da bo Evropa konkurenčna na tak način, da bo lahko služila našim ljudem. To je jedro naše razprave.

Precej kolegov je že razpravljalo o podrobnostih. Sam bi se rad omejil na zgornje splošne ugotovitve. Tistim z obrobja pa je vseeno treba od časa do časa svetovati: premislite, kaj govorite, predvsem pa berite zgodovinske knjige!

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - (RO) Danes je brezposelnost v Evropski uniji že dosegla raven 10 %, med mladimi pa celo 20 %. Letos nismo imeli na 1. maj, mednarodni dan dela, česa praznovati, saj imamo v Evropski uniji 23 milijonov brezposelnih.

Jasno moramo opredeliti področja v EU, na katerih lahko z naložbami ustvarimo nova delovna mesta. Samo z izobraževanjem lahko mlade ljudi opremimo z znanji in sposobnostmi, potrebnimi za zaposlitev in spodobno življenje. Naložbe v kmetijstvo bodo Evropski uniji tudi pomagale pokriti svoje osnovne potrebe po hrani in biogorivih.

Ključnega pomena so naložbe v prometno infrastrukturo. Letos pretresamo seznam prednostnih projektov TEN-T. EU potrebuje železniško omrežje za velike hitrosti, ki bo povezovalo vse prestolnice Evropske unije in večja evropska mesta. Posodobiti moramo tudi cestno infrastrukturo, pristanišča in letališča. Prepričana sem, da mora Evropska unija prednostno vlagati v razvoj prometne infrastrukture v vzhodni Evropi. Le tako bomo lahko vzpostavili resnično učinkovit notranji trg. Za vse te projekte pa so potrebne milijarde evrov, ki se bodo vrnile v javne proračune prek davkov in dajatev, še zlasti pa prek novih delovnih mest in gospodarskega razvoja, ki ga bodo sprožile.

Obenem pa bodo naložbe v energetska infrastrukturo, energetska učinkovitost in obnovljive vire energije omilile energetska odvisnost EU in do leta 2030 prinesle približno 2,7 milijona novih delovnih mest. Ugotavljamo pa, da ostaja 150 milijonov EUR sredstev iz Evropskega načrta za oživitve gospodarstva, namenjenih pobudi za pametna mesta, neporabljenih. Nenazadnje pa mora Evropska unija vlagati tudi v raziskave in v trajnostni razvoj evropske industrije.

Gospod predsednik, rada bi zaključila s pozivom Komisiji in Svetu, naj vzpostavita instrument, podoben Evropskemu skladu za prilagoditev globalizaciji, za pomoč delavcem v javnem sektorju, ki so zaradi gospodarske krize izgubili delo.

Enikő Győri (PPE). - (HU) Gospe in gospodje, menim, da je vsem jasno, kako velika naloga nas čaka. Oblikovati moramo skupno strategijo držav članic in institucij Evropske unije, ki bo lahko opravila s posledicami krize, obenem pa zagotovila Uniji in državam članicam konkurenčnost v svetovnem gospodarskem prostoru ter razvoj v okoljsko trajnostni smeri, tako da bodo vsi državljani Unije že v kratkem času lahko ugotovili dvig življenjske ravni.

Imam pa dve pripombi k novi strategiji, ki po mojem mnenju sicer rešuje osnovna vprašanja, vseeno pa se mi zdi potrebno omeniti dve zadevi. Prvič, pri količinskem opredeljevanju ciljev sta na mestu previdnost in preudarnost. Cilji morajo biti ambiciozni, obenem pa stvarni in uresničljivi; upoštevati morajo izhodišča in zmožnosti posameznih držav članic. Revščina pomeni v Veliki Britaniji nekaj, v Bolgariji pa nekaj povsem drugega. Naši izobraževalni sistemi se razlikujejo. Sprašujemo se na primer, ali je delež ljudi z univerzitetno izobrazbo smiselno dvigati na raven 40 % povsod, ali pa bomo s tem morda samo povečali število brezposelnih diplomantov. Menim pa, da bi izboljšanje poklicnega usposabljanja vsekakor moralo biti vključeno med naše cilje.

Moja druga pripomba pa je, da bi morala strategija okrepiti notranjo kohezijo EU, z drugimi besedami, konvergenco. Strinjam se, da bi morali pomagati ključnim panogam, saj so te panoge lokomotiva evropskega gospodarstva. Obenem pa ne smemo pozabiti, da bi se lahko notranja neravnovesja med 27 različno razvitimi državami članicami še poglobila, če se bomo odločili za enostransko gospodarsko razvojno politiko, ki bo usmerjena samo v konkurenčnost in ne bo upoštevala posebnosti posameznih držav članic. Brez notranje kohezije ne moremo doseči zunanje konkurenčnosti. Odprava zaostankov nerazvitih območij bi pomenila večji trg, večje povpraševanje in dostop do širšega inovativnega potenciala za celotno Unijo, obenem pa bi zmanjšala potrebe po socialnih varovalkah. Manj razvitim območjem moramo ponuditi okvir, v katerem bodo lahko bolje izkoristila priložnosti notranjega trga. Sčasoma bi torej vsi dosegli konkurenčnost z lastnimi silami. Upam, da bomo v novi strategiji našli prostor tudi za kohezijsko politiko.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). - (LT) Danes razpravljamo o tem, kakšno Evropsko unijo želimo ustvariti v desetih letih. Trenutno spada brezposelnost, še zlasti med mladino, med najtežje probleme Evropske unije in na žalost moramo o sedanjih mladini govoriti kot o izgubljeni generaciji našega časa. Govorimo o ustvarjanju novih delovnih mest, varstvu okolja, govorimo o spodbujanju mladih, o podpori izobraževalnemu sistemu in še o vrsti drugih pomembnih elementov, v glavnem pa govorimo o njih kot o ločenih zadevah in nimamo pred očmi slike celote. Žal me branje sedanjega predloga strategije Evropa 2020 navdaja z občutkom, da vse to lahko ostane le pri praznih besedah, če ne bomo upoštevali mnenj tistih, ki bodo morali strategijo izvajati, z drugimi besedami, mladih ljudi. Želela bi, da bi strategija Evropa 2020 povezala gospodarstvo in varstvo okolja, to vez pa bi uveljavili prav mladi ljudje, saj bi jim odprla priložnost prispevati svoje znanje in ustvarjati prihodnost Evropske unije. Ker sem predstavnica prav te mladine, ki bo izvajala strategijo, bi rada prispevala nekaj konkretnih predlogov. Prvič, spodbujajmo ustvarjanje zelenih delovnih mest, to je, omogočimo večjo podporo podjetjem, ki odpirajo zelena delovna mesta in zaposlujejo mlade, v kmetijstvu, industriji, prometu ali storitvah. Drugič, posvetimo več pozornosti skrbi za okolje, natančneje, okoljskemu izobraževanju; vključimo ga v izobraževalne programe in vzpostavimo kot novo stroko. S tema dvema korakoma bomo pritegnili več mladih ljudi v ustvarjanje zelenega gospodarstva: mladih ljudi, ki imajo dovolj znanja, sposobnosti, po mojem mnenju pa tudi odločnosti. Zelo bi si želela, da bi bilo v

Evropskem parlamentu manj skepticizma in manj neutemeljenih primerjav, kakršne smo poslušali včeraj, in da bi jih nadomestili odločnost, optimizem in enotnost.

Petru Constantin Luhan (PPE). - (RO) Trdno sem prepričan, da bo strategija Evropa 2020 zgradila gospodarsko močnejšo in bolj inovativno Evropo. Prav tako sem prepričan, da se bomo uspešno izvili iz današnje gospodarske in finančne krize, saj imamo v inovativni delovni sili in naravnih virih ogromen potencial. Pozdravljam trud Komisije pri pripravi tega sporočila.

Čutim pa, da moram v razpravi odpreti vprašanje kohezijske politike in izraziti svoje nezadovoljstvo nad očitno spremembo taktike pri izvajanju lizbonske strategije. Pri krepitvi gospodarske, socialne in ozemeljske kohezije sodelujejo tudi drugi dejavniki, ne le dejavniki v zvezi s pametno, trajnostno in vključujočo rastjo. Državlani skozi usta in usta naših izvoljenih predstavnikov še vedno izražajo potrebo po naložbah v infrastrukturo, v dostopnost storitev in v razvoj vseh območij, tudi najbolj oddaljenih.

Prednostne naloge obdobja 2007-2013 dokazujejo, kako nujna sta izboljšanje infrastrukture in podpora gospodarske konkurenčnosti na območjih v razvoju. Soodvisnost gospodarstev kaže nujnost kohezije in zagotavljanja [...]

(Predsednik je prekinil govornika)

Sylvana Rapti (S&D). - (EL) Gospod predsednik, dovolite mi, da na začetku z govornice Evropskega parlamenta izrazim sožalje ob smrti treh grških rojakov med današnjimi neredi v Atenah. Globoko me žalosti, da sožalja ni izrekel tudi predsednik Barroso v imenu Komisije. Upam, da bo gospod Rehn, ki ga zastopa, to napako popravil v svoji drugi izjavi.

Druga stvar, ki bi jo rad povedala, je, da mora Komisija ukrepati takoj, saj vsako odlašanje pri iskanju rešitev za težave, s katerimi se danes sooča Evropa, torej tudi za težave Grčije, ogroža tudi uresničevanje ciljev za leto 2020. Leto 2020 je povezano z letom 2010. Odpravljanje revščine je cilj današnjega dne. Z ukrepi, ki jih je prisiljena sprejeti, Grčija ne bo mogla sodelovati pri uresničevanju tega cilja.

Grčiji morate pomagati, drugače njenih 40 % njene mladine z univerzitetno diplomo ne bo imelo dela. Razmislite o tem in ukrepajte takoj.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). - (DE) Gospod predsednik, najlepša hvala. Gospod Barroso je govoril o ukrepih, ki jih moramo sprejeti v zvezi z Evropo 2020, nato pa je zapustil dvorano. Tako ne bo slišal za enega od najpomembnejših ukrepov. Zato se obračam na špansko predsedstvo in se zahvaljujem predsedujočemu Svetu, ker ostaja med nami in spremlja razpravo do zaključka.

Med najpomembnejše ukrepe, ki jih moramo vključiti v strategijo Evropa 2020, je izraba trajnostnega razvoja za ustvarjanje novih zelenih delovnih mest. To terja celovito spodbujanje odpiranja zelenih delovnih mest. S tem v zvezi bi rada slišala zagotovilo, da bodo pri tem upoštevane tudi ureditev prehoda in pravice delavcev ter da bodo sprožene ustrezne pobude na področju usposabljanja in dodatnega usposabljanja. Vem, da špansko in belgijsko predsedstvo delujeta na tem področju in rad bi vas izrecno pozvala k nadaljevanju dela in k predstavitvi pobude Sveta še v letošnjem letu.

John Bufton (EFD). - Gospod predsednik, razpravljamo o Evropi 2020 - to je o času čez 10 let - menim pa, da bi bilo prav nekaj misli posvetiti tudi dogodkom v zadnjih 10 urah. Zelo me je užalostila novica o smrtnih žrtvah v Grčiji; to je zelo žalostno. Žal mi je za družine in moje sožalje je namenjeno družinam in prijateljem ubogih ljudi, ki so umrli. Sem pa pred nekaj tedni v Parlamentu opozoril na nevarnost javnih nemirov zaradi stanja v euroobmočju in težav, s katerimi se soočamo.

Mislim, da je skrajni čas, da se v Parlamentu, Komisiji in Svetu zavemo dejstva, da ima euroobmočje hibo: ne deluje. Vidimo probleme v Grčiji. Čutim, da se bodo razširili tudi v Španijo, preden bo umrlo še več ljudi, pa bi bilo prav, da si nalijemo čistega vina, si podrobneje ogledamo razmere v državah euroobmočja in si priznamo, da zadeve ne delujejo.

Piotr Borys (PPE). - (PL) Gospod predsednik, gospodarstvo EU je še vedno najmočnejše, ampak ta idila nam ni zagotovljena za vse čase. Kriza in tragični dogodki v Grčiji nam narekujejo, da že danes sprejmemo nekaj zaključkov v zvezi s strategijo Evropa 2020. V nasprotju z lizbonsko strategijo sta pri izvajanju strategije Evropa 2020 potrebna pogum in doslednost. Ali bomo poskrbeli, da bodo prihodnje generacije živele v kohezivni in bogati Evropi, ali pa jim bomo zapustili Evropo v krizi, je odvisno od nas danes.

Danes 30 % Evropejcev ni poklicno usposobljenih. To razloži ambiciozne načrte za izobraževanje: zmanjšati osip pri izobraževanju na 10 % in omogočiti 16 milijonom doseči terciarno stopnjo izobrazbe. Svoj poziv lahko zato strnem v besede, da se moramo že danes dosledno in hitro spoprijeti z velikimi izzivi na področju izobraževanja. Pozivam vse institucije EU in države članice k usklajenemu in zelo doslednemu ukrepanju.

Monika Flašíková Beňová (S&D). - (SK) Škoda, da predsednik Komisije kljub svojim pomembnim nalogam drugje ni ostal med nami, saj je po mojem mnenju strategija Evropa 2020 strateški dokument vrhunskega pomena in ne morem si predstavljati, kaj bi lahko bilo predsedniku pomembneje v tem trenutku.

Iz prispevkov pripadnikov vseh političnih usmeritev v razpravi pa je jasno, da dokument v Evropskem parlamentu ni vzbudil kakšnega velikega navdušenja. Objektivno moramo ugotoviti, da je stanje v Evropi v času oblikovanja tega dokumenta zapleteno in da je dokument ugledal luč sveta v okoliščinah ene od najhujših gospodarskih kriz, kar jih pomnimo. Po mojem mnenju je eno od najpomembnejših vprašanj, ki jih mora rešiti strategija, zaščita materialno najbolj ogroženih ljudi, ki so živeli v težkih razmerah že pred krizo in ki v takih razmerah živijo še zdaj, čeprav krize niso povzročili.

Zato menim - in to je moj konkretni predlog v zvezi s tem dokumentom - da bi smernice za področji revščine in socialne izključenosti uvrstili v osrednji del dokumenta, da ne bi kot drugorazredne smernice zadevale zgolj področja zaposlovanja, pač pa bi postale presečne smernice za vsa ta pomembna vprašanja.

Krisztina Morvai (NI). - (HU) Strategija za prihodnost Evrope temelji na dveh sistemih vrednot in rada bi opozorila, da je ta dva sistema zelo težko - če sploh - mogoče uskladiti, torej bi se morali odločiti za enega od njiju. Ključne besede enega od teh sistemov vrednot so konkurenčnost, rast, globalizacija, ključna beseda drugega pa je trajnostnost. Govorimo o trajnostnosti v okoljskem smislu. Vemo, da imata nasilna rast in globalizacija uničujoče učinke na okolje. Na trajnostnost pri tem ne moremo niti pomisliti. Govorimo o trajnostnosti v socialnem smislu. Mali posestniki, mala in srednja podjetja in drugi, ki ne morejo slediti pregretemu konkurenčnemu boju in globalizaciji, potonejo, izpadejo iz boja in pristanejo v revščini. To je v popolnem nasprotju s trajnostnostjo v socialnem smislu. Moji volivci in sama osebno smo mnenja, da moramo od omenjenih sistemov vrednot izbrati trajnostnost.

Diego López Garrido, predsedujoči Svetu. - (ES) Gospod predsednik, rad bi začel z odgovorom na neposredno vprašanje, ki mi ga je zastavil gospod Bokros. To zadevo sta omenila tudi gospod Cofferati, ki je trenutno odsoten, in gospa del Castillo, ki je prav tako odsotna. Omenjali so jo tudi drugi.

Zakaj je spodletela lizbonska strategija? Tako se je glasilo vprašanje gospoda Bokrosa.

Trdno sem prepričan, da je bilo vzrokov veliko in da bi bili poskusi poenostavljanja zadeve rahlo neumestni in predrzni. Če pa že moram izbrati katerega od teh vzrokov, ki lahko pojasni neuspeh lizbonske strategije, je po mojem mnenju imelo najodločilnejši vpliv dejstvo, da Evropska unija - ki je takrat sprejela enotni trg in skupno valuto - ni napravila potrebnih korakov k ekonomski uniji. Tega koraka ni napravila.

Maastrichtska pogodba je govorila o ekonomski in monetarni uniji. Ostali smo pri monetarni uniji in nismo nadaljevali poti v ekonomsko unijo.

Zato sem prepričan, da mora strategija Evropa 2020 spadati v novo fazo Unije, to je fazo razvoja v ekonomsko unijo. Ekonomska unija pomeni predvsem gospodarsko in socialno upravljanje Unije.

Temeljna prvina ekonomske unije je strategija za rast in za ustvarjanje visoko kakovostnih delovnih mest, čemur je v bistvu namenjena današnja razprava. Razprava se mi zdi izredno zanimiva in vsebinsko bogata, ima pa tudi pomembne nove razsežnosti, ki jih pri lizbonski strategiji nismo imeli ali pa niso bile tako poudarjene. Na primer tehnološka razsežnost ali socialna razsežnost, ki so ju omenjali gospod Cofferati, gospod Cercas in gospod Arif, in razsežnost boja proti podnebnim spremembam, s katero je bil povezan prispevek gospe Schroedter.

Ekonomske unije pa ni mogoče doseči preprosto s sprejemom strategije za rast in ustvarjanje kakovostnih delovnih mest. To ni vse. Tak je odgovor na vprašanje gospoda Harmsa, ki je trenutno odsoten.

Ob tem potrebujemo še več stvari, s katerimi se ukvarja komisar Rehn - ki bo spregovoril za mano - in ki sem jih že nakazal v uvodni izjavi. Potrebujemo usklajevanje ekonomskih politik, politik zaposlovanja in socialnih politik, česar v Evropi še nimamo in česar ni prinesla lizbonska strategija.

To pa nam predpisuje tudi Lizbonska pogodba. Člen 5 Pogodbe o delovanju Evropske unije predpisuje, da morajo države članice usklajevati svoje ekonomske politike in politike zaposlovanja - ne gre za prostovoljno,

ampak obvezno usklajevanje. Lahko, če želijo, usklajujejo tudi svoje socialne politike - in po mojem mnenju bi morale.

Poleg strategije za rast in zaposlovanje ter usklajevanja ekonomskih politik in politik zaposlovanja potrebujemo tudi evropski nadzor finančnih trgov. To je nadzorni sveženj, ki sem ga omenjal prej in glede katerega se je na moje besede odzval gospod Verhofstadt. Veseli me, da se zavzema, naj Evropski parlament čim prej sprejme stališče o svežnju za finančni nadzor.

Poleg tega pa potrebujemo še nekaj, kar je gospod Barroso v svojem govoru še posebej poudaril: potrebujemo zunanjo razsežnost. Evropska ekonomska unija mora imeti tudi zunanjo razsežnost, svoje zunanjepolitično stališče, namreč v skupini G20. Povzemam besede gospoda Barrosa, s katerimi skoraj v celoti soglašam.

Za ekonomsko unijo potrebujemo tudi institucije za upravljanje: Evropski svet, ki bo oblikoval strateške usmeritve, Komisijo, ki bo spremljala in izvajala strategijo, ter zakonodajni telesi za strategijo: Svet in Evropski parlament.

Poleg tega potrebujemo instrumente za spodbujanje strategije, kot so pooblastilo Strukturnim skladom in evropskim skladom za vodenje strategije, česar v letih lizbonske strategije nismo imeli - oziroma nismo imeli v večjem obsegu.

Mislim, da se te zadeve že odvijajo v Evropski uniji: korak v novo fazo, fazo, ki jo narekuje 21. stoletje. To je faza globalizacije, to je ekonomske unije. Ne le notranji trg ali monetarna unija, pač pa tudi ekonomska unija. To je pot, po kateri moramo iti, pri tem pa moramo biti dosledni, gojiti dialog med institucijami, kakršnega imamo to popoldne, in ukrepati moramo kolikor mogoče hitro.

Mislim, da to od nas vseh zahtevajo Evropejci.

PREDSEDSTVO: GOSPA KRATSA-TSAGAROPOULOU

podpredsednik

Olli Rehn, član Komisije. – Gospa predsednica, dovolite mi, da se vam zahvalim za zelo plodno in odgovorno razpravo nocoj in popravim trditev v zvezi s predsednikom Barrosom. Res je izrazil sožalje v imenu Komisije. Rad bi se mu pridružil in izrazil svoje sožalje družinam in prijateljem žrtev današnjega nasilja v Atenah. Nesoglasja v demokraciji so običajna, toda zatekanje k nasilju ni nikoli sprejemljivo.

Trajnostna rast in ustvarjanje delovnih mest so v resnici v središču strategije Evropa 2020 in rad bi povedal nekaj besed o finančni stabilnosti, ki je nujen pogoj za povratek k trajnostni rasti in ciljem strategije Evropa 2020. Lahko ji rečete „Evropa 2010“, ker jo potrebujemo, če želimo uspeti kot Evropa 2020.

Nedeljska odločitev držav članic v evrskem območju o aktivaciji mehanizma usklajene in pogojene finančne pomoči Grčiji ni bila preprosta odločitev, temveč nujna odločitev. To je bilo odgovorno in pravilno. Zdaj mora Komisija zagotoviti, da bo dvostranska uvedba usklajena in da se bo pogojenost sistematično in strogo uporabljala.

Finančna podpora daje Grčiji prostor za dihanje, da obnovi trajnost svojih javnih financ kot tudi konkurenčnost celotnega gospodarstva. To ni potrebno samo za Grčijo, temveč tudi za varovanje finančne stabilnosti v Evropi v izogib temu, da se majhen požar v Grčiji razplamti v velik požar v Evropi. Finančna stabilnost je nujna za neprekinjeno okrevanje evropskega gospodarstva za trajnostno rast in ustvarjanje delovnih mest.

Nekateri izmed vas ste omenili nalezljivi učinek in zaskrbljenost v zvezi z drugimi državami v evroobmočju ali Evropski uniji. Nihče ne more zanikati, da so bile v zadnjih dneh in tednih prisotne težnje na finančnih trgih, toda kot na vseh finančnih trgih gre za precejšnja pretiravanja. Vse države članice v evrskem območju uvajajo ukrepe za okrepitev svojih javnih financ, nenazadnje tudi Portugalska in Španija.

Grčija je edinstven in poseben primer v evroobmočju, zdaj pa v Evropski uniji. Natančneje, za primer Grčije skrbijo države članice v evrskem območju skupaj s Komisijo, ECB in MDS. Prepričan sem, da bomo uspeli premagati velike izzive.

Iz krize moramo potegniti tudi nauk; to je pomembno za gospodarsko upravljanje Evrope 2020. Zadnji dogodki v evropskem gospodarstvu, med drugim tudi glede Grčije, so pokazali, da obstaja pereča in nujna potreba po okrepitevi gospodarskega upravljanja v Evropi. Naslednji teden bo Komisija podala konkretne

predloge o tem, kako lahko okrepimo usklajevanje gospodarske politike in proračunski nadzor držav članic v Evropski uniji.

V ekonomski in monetarni uniji je bil „m“ mnogo močnejši kot „e“. Skrajni čas je, da se „e-ju“ vdahne življenje. To je bila tudi temeljna zamisel ustanoviteljev ekonomske in monetarne unije. Naše vodilno načelo je, da je preprečevanje vedno učinkovitejše od popravljanja, zato bomo naše predloge oblikovali na osnovi krepitve preprečevanja kot tudi popravljanja. Najpomembnejši gradniki naših predlogov so trije.

Prvič, okrepiti moramo pakt za stabilnost in rast, tako njegovo preprečevalno kot popravljalo vlogo. Potrebujemo bolj sistematičen in strožji preventivni proračunski nadzor, da se primeri, kot je Grčija, ne bodo nikoli več ponovili.

Drugič, iti moramo dlje od proračunskega nadzora. Lotiti se moramo makroekonomskih neravnovesij in razhajanj v konkurenčnosti, zato moramo okrepiti tako izvozno konkurenčnost, ki je nujno potrebna v mnogih državah, kot tudi domačo povpraševanje, kjer je to potrebno in mogoče.

Tretji gradnik bo mehanizem za reševanje krize. Finančni mehanizem za Grčijo zadovoljuje neodložljivo potrebo za trenutne namene. Toda jasno in nujno je, da moramo vzpostaviti stalen mehanizem za reševanje krize s trdnimi vgrajenimi merili pogojevanja in tudi odvrtilnimi dejavniki za njegovo uporabo. Kot je danes že povedal predsednik Barroso, je previdnost mati modrosti in bolje je zagotoviti, da smo opremljeni za soočanje z najhujšimi scenariji.

Na koncu se zanašam na vašo podporo. Računam, da bo Evropski parlament podprl okrepitev gospodarskega upravljanja v Evropi. Obenem pozivam voditelje držav in vlad držav članic v evrskem območju in širše tudi Evropski svet, da v petek podprejo naše predloge in hitro, brez odlašanja nadaljujejo z uveljavljanjem teh predlogov v praksi. Zakaj? Ker si ne moremo privoščiti, da bi izgubljali čas, in namesto tega vse pozivam, da čim prej sprejmejo odločitve, tako da bo lahko strategija Evropa 2020 uspešna in se bodo oblikovali pravi temelji za trajnostno rast in delovna mesta v Evropi. To naši državljani pričakujejo od nas.

Predsednik. - Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo na drugem delnem zasedanju maja.

(Seja je bila za pet minut prekinjena zaradi tehničnih težav)

Pisne izjave (člen 149)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), v pisni obliki. – (LT) Evropa preživlja težko obdobje zaradi svetovne gospodarske krize, oživitve je še krhka in države članice plačujejo različno ceno za premagovanje krize. Evropska unija potrebuje novo strategijo, usmerjeno v ustvarjanje novih delovnih mest, naložbe v izobraževanje, ohranitev priložnosti za vseživljenjsko učenje in izboljšanje življenjskih pogojev. Rada bi opozorila na eno izmed najpomembnejših zavez Komisije za zmanjšanje revščine v Evropi in povečanje socialne vključenosti. Toda želim poudariti, da moramo v prizadevanjih, da izpolnimo to zavezo, uvesti posebne ukrepe, kot so okrepitev obveznih minimalnih socialnih standardov in minimalne plače v celotni EU, treba pa je tudi vzpostaviti dodatne ukrepe za zagotovitev zaščite najranljivejšim družbenim skupinam. Rad bi tudi izpostavil, da cilji, opredeljeni v novi strategiji, predstavljajo skupen cilj Evrope kot celote, h kateremu moramo stremeti z ukrepanjem na nacionalni ravni in ravni EU. Zato pozivam Komisijo, da nadaljuje z dialogom z državami članicami, tako da bodo nacionalne odločitve skladne s temeljnimi cilji EU, kajti le tako bo strategija dala konkretne rezultate in ne bo le skupek lepih sloganov.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), v pisni obliki. – (RO) Nujno je, da skupna kmetijska politika in kohezijska politika podpirata evropsko strategijo za zaposlovanje in gospodarsko rast. Menim, da mora SKP ponuditi takojšnje rešitve za vpliv, ki ga ima gospodarska kriza na kmetijska podjetja, kot je pomanjkljiv dostop kmetovalcev do posojil, omejitve kmetijskih prihodkov in vse večja brezposelnost na podežlju. Še naprej mora tudi nuditi rešitve za grožnjo, ki jo predstavlja opuščanje površin, za odseljevanje s podeželja in starajoče se podeželsko prebivalstvo v Evropski uniji, da bi zagotovila dolgoročno trajnost podeželskih skupnosti v Evropski uniji.

Omeniti moram tudi, da mora glede na te izzive po letu 2013 SKP posredovati jasne signale in odgovore na pomisleke tako podeželske skupnosti kot širše družbe v obliki trdne, trajnostne, dobro financirane, verodostojne in večfunkcijske prehrabne politike. Rada bi poudarila, da je nujno treba pritegniti generacije mladih na podeželska območja in zagotoviti nove, alternativne gospodarske priložnosti za zagotovitev

trajnostnega podeželskega prebivalstva. Mislim tudi, da je treba brezposelnost na podeželju rešiti s ponujanjem priložnosti za diverzifikacijo in nove vire prihodka.

Ioan Enciu (S&D), v pisni obliki. – Rad bi se zahvalil Komisiji in Svetu za njune izjave o novi evropski strategiji za delovna mesta in rast. Menim, da bo opredelitev novih energetskega ciljev ključni dejavnik pri doseganju učinkovitejše rabe virov v Evropi do leta 2020. Pred Komisijo bi rad poudaril, da bodo nekatere države članice potrebovale posebno podporo, če naj uspejo razviti in izvesti obnovljive tehnologije, da bi dosegle cilj 20 % energije, proizvedene iz obnovljivih virov. Rad bi poudaril pozitiven vpliv podpiranja pobud digitalne agende v sklopu vodilnih pobud za nova znanja in delovna mesta ter rad bi videl, da bi Komisija predložila konkretne zakonodajne predloge v zvezi z razvojem spletnega okolja prek oblikovanja orodij, tako finančnih kot administrativnih, za spodbujanje spletnih podjetij in e-poslovanja. Kar zadeva raziskave in inovacije v Evropi, pozdravljam odgovor komisarke Quinn, da je treba izboljšati raziskovalno infrastrukturo v novih državah članicah. Raziskovalni instituti in znanstveniki čakajo na hitro, usklajeno delovanje Komisije in Sveta za obravnavo tega vprašanja in omogočanje enakih možnosti za sodelovanje v okvirnih programih.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Velika kriza, do katere je privedel neoliberalizem, ki prevladuje v Evropi, je povzročila, da so avtorji strategije 2020 poskusili ubesediti svoje cilje s socialno in okoljsko retoriko, propagando, ki je bila obširno propagirana. Kljub temu sta bila iz te retorike opuščena cilja „polna zaposlenost“ in „izkoreninjenje revščine“, ki sta bila vključena v njeno predhodnico, Lizbonsko strategijo. Toda tisto, kar vemo o instrumentih strategije Evropa 2020, ne dopušča veliko prostora za dvom: to je stara strategija, ki naj bi upravičila stare politike in jih naredila izvedljive z dobro poznanimi posledicami. Na koncu so bili povečana prožnost in deregulacija trga dela, dajanje prednosti poglobitvi notranjega trga, liberalizacija in privatizacija še več gospodarskih sektorjev ter liberalizacija in deregulacija mednarodne trgovine instrumenti, ki so skupaj privedli do obstoječih razmer. Če vztrajamo pri teh instrumentih, ni to nič drugega, kot da „gremo na vse ali nič“ ter nadaljujemo po poti gospodarske, socialne in okoljske katastrofe. Več kot 20 milijonov nezaposlenih se izkorišča za nadaljnje razvrednotenje delovne sile, ki jo predstavljajo preostali delavci, pri čemer se širi negotovost varnosti zaposlitve, prihaja do prekinitev v zaposlitvi, brezposelnost pa postaja strukturna. Na koncu vse hvalisanje o „socialnem tržnem gospodarstvu“ ne pomeni nič več kot komercializacijo vseh sektorjev socialnega življenja, narave in naravnih virov.

Edít Herczog (S&D), v pisni obliki. – (HU) V Evropski uniji se je gospodarska rast ustavila, brezposelnost pa presega 10 %. To pomeni, da moramo oblikovati strategijo za trajnostno rast in ustvarjanje delovnih mest, ki bo lahko oživila Unijo. To pa je odvisno od tega, ali bo zmožna obnove, postavitve gospodarstva na nove temelje in ali bodo lahko njeni državljani živeli v skladu z novo miselnostjo. Takšna obnova se lahko v Evropski uniji doseže z inovacijami ter raziskavami in razvojem. V interesu prihodnosti državljanov Evropska unija pripravlja strategijo za rast 2020 na podlagi inovacij ter raziskav in razvoja ter bi lahko zagotovila neprekinjeno gospodarsko rast in svojim državljanom ponudila nova delovna mesta.

Brez virov z raziskavami in razvojem ni mogoče ustvariti potrebnega finančnega ozadja, zato ni mogoče v celoti izkoristiti inovacijskih priložnosti. Inovacije so možne le kot rezultat partnerstva, skupne podpore. Viri izhajajo iz treh področij: EU, držav članic in zasebnega sektorja. Za inovacije na ravni podjetij so potrebni ustrezni človeški viri. To je mogoče doseči z visokokakovostnim izobraževanjem in usposabljanjem, delujočim prek usklajevanja na ravni držav članic. Univerze potrebujejo podporo, da ustvarijo mlade raziskovalce, ki bodo malim in srednje velikim podjetjem lahko zagotovili nenehne priložnosti za inovacije. Na področju izobraževanja sta digitalizacija in zmanjšanje porabe energije dva glavna trenda, ki predstavljata inovativne priložnosti.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), v pisni obliki. – (RO) Zaradi stopnjevanja gospodarske krize v Grčiji ter doseganja stabilne stopnje brezposelnosti okoli 10 % v Evropski uniji je treba takoj izvesti strategijo Evropa 2020. Uresničevanje teh ciljev mora temeljiti na verodostojnem in utrjenem ukrepanju, usmerjenem v izhod iz krize, pri čemer je zaposlovanje ena izmed ključnih točk na dnevnem redu. Vsi se strinjamo, da mora imeti EU visokokvalificirano delovno silo, ki se lahko spopade z izzivi, s katerimi je soočena zdaj in v prihodnosti, da se ustvari konkurenčnejše in bolj trajnostno gospodarstvo. Vendar lepo zveneče izjave ne zadostujejo za rešitev obstoječih težav. Zato bi vas rad opomnil, da je nujno treba vlagati ne le v primerna znanja in spretnosti, temveč tudi v izobraževalne sisteme, da bi jih uskladili z zahtevami trga. Države članice se morajo proaktivno držati zavezi, ki so jih prevzele v okviru Evropskega sveta. Prav tako pa morajo izvesti ukrepe, ki so potrebni za izhod EU iz obstoječe krize in povečanje gospodarske rasti.

Tunne Kelam (PPE), v pisni obliki. – Najpomembnejša tema razprave o prihodnosti strategije Evropa 2020 je izziv, ki ga predstavljata potreba in trajnost. Očitno se Lizbonska strategija ni obnesla in zdaj moramo biti realistični, če želimo, da se bo lahko prihodnja strategija Evropa 2020 obnesla. Če naj bo strategija

Evropa 2020 uspešna, je ključno, da jo skupaj pripravljajo države članice, institucije EU in vsi akterji v družbi. Pristopa od spodaj navzgor in od zgoraj navzdol morata priti do stične točke. Določiti je treba realna merila za povečanje zaposlovanja, zlasti zaposljivosti mladih. Izobraževalni sistemi v Evropi se morajo bolj usmeriti v raziskave in inovacije; večja vlaganja v izobraževanje so neizogibna. Med trgom dela in izobraževanjem je treba ustvariti boljšo koherenco. Pojem vseživljenjskega učenja in učenja v različnih življenjskih kontekstih je treba jemati resno. Močno zagovarjam boljše sisteme poklicnega izobraževanja in podpiram potrebo po tesnejšem sodelovanju z zasebnim sektorjem na tem področju. V vse konkurenčnejšem svetu mora biti Evropa ambiciozna in predana na vseh ravneh. V nasprotnem primeru bomo ponovno imeli strategijo, ki je bolj podobna petletnim načrtom Sovjetske zveze. Prepričljiva evropska strategija za oblikovanje močnejše Evrope bi morala vodstvo popeljati na svetovno raven.

Ádám Kósa (PPE), v pisni obliki. – (HU) Celovite gospodarske smernice in smernice za zaposlovanje so vijaki in matice strategije EU 2020. V zvezi z osnutkom direktiv o zaposlovanju se mi zdi pomembno omeniti, da je mogoče vključujočo rast doseči samo, če se vlaga dejansko v ljudi. Daljša življenjska doba sama po sebi ne pomeni daljše produktivne poklicne poti. Vlaganje v zdravje je pomembno zlasti na Madžarskem, kjer ljudje umirajo mnogo mlajši kot v zahodni Evropi, medtem ko rodnost pada. Ustrezne sposobnosti je treba ohraniti tudi v starejših letih, to pa je mogoče samo s sodobnejšimi, dostopnejšimi zdravstvenimi storitvami. Z drugimi besedami, več pozornosti je treba nameniti dostopnim delovnim mestom za naraščajoče število starejših oseb, ki so še vedno aktivne. To bi koristilo tudi mladim invalidom. Zdravje si torej zasluži posebno prednost (na primer, izboljšanje delovnih pogojev, uspešnejša rehabilitacija, spodbujanje ohranjanja zdravja itd.). Mimogrede, to je omenjeno v smernici 8 (vlaganje v razvoj človeških virov), čeprav brez posebnega poudarka ali konkretnih podrobnosti. V Evropi in po svetu potekajo številne razprave o zdravstvenem varstvu in nikjer ni enotnega pristopa. Moramo pa uvideti, da je treba za zagotovitev dolgoročne konkurenčnosti Evrope stopnjo odvisnosti držati v ravnovesju z bolj zdravim in aktivnejšim prebivalstvom. Prosim, da evropske institucije to upoštevajo v svoji strategiji in njenem izvajanju.

Iosif Matula (PPE), v pisni obliki. – (RO) Podpiram strategijo Evropa 2020, ki spodbuja gospodarsko rast, ki je pametna (na podlagi znanja in inovacij), okolju prijazna in vodi v socialno vključenost. Želim si, da bi bila ta strategija izvedena z ustvarjanjem dobro plačanih delovnih mest in višjim življenjskim standardom. Če želimo močno, uravnoteženo Evropo, moramo veliko pozornosti posvetiti gospodarskemu razvoju v regijah novih držav članic, da bi zmanjšali obstoječe razlike. Samo po sebi je umevno, da mora imeti oblikovanje ustrezne infrastrukture prednost.

Rad bi poudaril pomen izvajanja simbolične pobude „Mladi in mobilnost“. Več sredstev moramo nameniti evropskim programom, katerih cilj je zagotoviti, da izobraževanje nenehno drži korak z najnovejšim na tem področju na vseh ravneh, in olajšati mobilnost učiteljev, študentov in raziskovalcev. Kakovost izobraževanja v evropskih šolah in univerzah se mora izboljšati, da bo v skladu z zahtevami trga dela. Uporabiti moramo ustrezne politike in sredstva za spodbujanje učenja tujih jezikov, multidisciplinarnost, dvojne specializacije na univerzah, ki so pomembne za opravljanje znanstvenih raziskav in inovacije kot tudi večje možnosti mladih na trgu dela. Pozdravljam tudi dejstvo, da strategija 2020 predlaga „okvir zaposlovanja mladih“ na evropski ravni.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Zgodovina lizbonske strategije je dokazala, da dobre zamisli in načela niso dovolj: ključno je, da se izvedejo predlagani ukrepi. Na žalost je gospodarska in finančna kriza tesno povezana z zaključkom lizbonske strategije. Kljub temu verjamem, da bi bilo narobe, če bi vso odgovornost za neuspeh tega programa prevalili na krizo, ne da bi poskusili ugotoviti, kje je Evropska unija storila napake v procesu izvajanja. Kar se bomo pri tem naučili, nam bo morda koristilo pri izvajanju prihodnje strategije Evropa 2020.

Mislim, da imamo pomembne instrumente Skupnosti za izvajanje novih strategij, s čimer imam v mislih predvsem kohezijsko politiko. Vendar moramo poudariti, da ne moremo opustiti ciljev kohezijske politike, da bi prerazporedili sredstva in dosegli izvedbo strategije EU 2020. Ta napaka bi imela hude posledice za države članice, ki ta sredstva potrebujejo za premostitev razvojnih vrzeli, ki jih ločujejo od drugih držav. Prišlo bi do neuspeha kohezijskega načela na evropski ravni.

Kristiina Ojuland (ALDE), v pisni obliki. – (ET) Gospod predsednik, toplo moramo pozdraviti dejstvo, da je Komisija zastavila napredno strategijo „Evropa 2020: strategijo za pametno, trajnostno in vključujočo rast“, saj so mnoge evropske države preveč let svoje gospodarstvo in finance organizirale po načelu „après nous le déluge“. Kljub hvalevrednemu delu Komisije pri sestavljanju strategije me preseneča njena naivnost. Izjava Komisije na to temo nam predstavi zeleno, enako Evropo na podlagi socialnega tržnega gospodarstva, ne da bi bilo jasno, kakšni viri se bodo uporabili, da se to doseže. V Sovjetski zvezi je bila v določenem

obdobju ustaljena praksa, da si obljubil prihod komunizma po desetih letih, ne glede na dejansko realnost. Upam, da po polomiji s pojasnjevalno lizbonsko strategijo Komisija ni želela predložiti še ene utopije, sestavljene iz praznih besed, s katero bi zavajala evropske državljane. Danes ne potrebujemo sanj, temveč konkretna dejanja, da zavarujemo evropsko gospodarstvo pred padcem. Skrajni čas je, da v Evropi začnemo z resnimi strukturnimi reformami, zlasti na področju socialne politike, saj obstoječa vrsta modela socialne blaginje ni več trajnostna.

Rovana Plumb (S&D), v pisni obliki. – (RO) Najmanj 25-odstotno zmanjšanje revščine v EU do leta 2020 je tesno povezano s povečanjem stopnje zaposlenosti na 75 %. Težavno je, ker je cilj glede zmanjšanja revščine kvantitativen. Revščina vključuje gospodarske, socialne, kulturne in izobraževalne vidike, kar pomeni, da so kvalitativne opredelitve ciljev bolj potrebne za doseganje predlaganega cilja kot kvantitativne.

Uradni podatki za Romunijo, objavljeni marca 2010, kažejo, da je stopnja zaposlenosti daleč nižja od najmanjše vrednosti, predvidene v strategiji EU 2020 (50 % v primerjavi s 75 %), pri čemer se spirala upadanja nadaljuje zaradi obstoječe gospodarske klime. Ženske, ljudje, starejši od 45 let, in mladi najtežje najdejo delo. Težko je verjeti, da bo Romunija lahko ta cilj dosegla do leta 2020.

Najti moramo odgovore na vprašanja, povezana s prispevkom celotne potencialne delovne sile in našim znanjem o različnih skupinah v družbi: ženske in moški, mladi, starejši in migranti na trgu dela. Druga vprašanja so povezana s tem, kako lahko zmanjšamo brezposelnost med mladimi in kako lahko učinkovito povečamo sodelovanje žensk na trgu dela s povečanjem njihove vključenosti v vse poslovne sektorje. Če na ta vprašanja ne moremo odgovoriti jasno, čaka oba cilja v zvezi z rastjo zaposlovanja in zmanjšanjem praga revščine enaka usoda kot lizbonsko strategijo.

Georgios Stavrakakis (S&D), v pisni obliki. – (EL) Rad bi izrazil zadovoljstvo s sklepi marčevskega zasedanja Sveta, ker priznavajo pomen kohezijske politike v okviru strategije Evropa 2020 in so tako zapolnili precejšnjo vrzel v prvotnem besedilu Komisije, ki sploh ni omenjalo kohezijske politike. Poleg tega sta gospod Barroso in komisar Hahn priznala, da je prispevek kohezijske politike k izpolnitvi te strategije ključen. Kohezijska politika je odločilno prispevala k okrepitvi konkurenčnosti in zaposlovanja, zlasti z „rezervacijo sredstev“, in izkoristiti moramo vse, kar je bilo doseženo v tem okviru. Vendar to ne pomeni, da bo kohezijska politika zgolj preprosto orodje za izvajanje strategije Evropa 2020. Njen potencial je mnogo večji. Kot pravi izraz načela solidarnosti na lokalni in regionalni ravni jamči izvedljivost razvojnih pobud in zagotavlja, da bo Evropa 2020 služila splošnemu cilju EU, ki je okrepiti kohezijo v vseh treh smereh, namreč gospodarski, socialni in teritorialni, ter ne bo omejena na enostranski gospodarski razvoj. Nazadnje, izkoristiti moramo potencial kohezijske politike, da se izognemo prekrivanju ciljev in financiranja med različnimi evropskimi politikami.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), v pisni obliki. – (HU) Strategija EU 2020 mora pospeševati „zeleno revolucijo“ v evropskem gospodarstvu v obliki energetske varčnega, okolju prijaznega in trajnostnega gospodarskega prestrukturiranja in zelenih inovacij. Vendar razvoj ne sme zajemati zgolj pomoči tistim evropskim regijam, ki so že nadpovprečne. Namesto tega moramo večino razvoja usmeriti na podporo najmanj razvitih in prikrajšanih regij. Kar zadeva gospodarsko učinkovitost, so med vzhodno in zahodno Evropo še vedno ogromne razlike. Na primer, v Bolgariji se porabi trikrat več energije za pridobitev ene enote BDP kot v Nemčiji, kar pomeni, da z višanjem cen energije konkurenčnost države pada.

Pri spodbujanju zelenega prestrukturiranja gospodarstva Evropska unija ne sme pozabiti na preizkušene in preverjene politike Skupnosti, ki so že uvedene, na primer skupna kmetijska politika in kohezijska politika. Skupna kmetijska politika bo potrebna tudi za doseganje ciljev, opredeljenih na področju varstva okolja in boja proti podnebnim spremembam. Najboljši oskrbniki evropskega podežlja so kmetijski pridelovalci sami. Strategija EU 2020 pa tudi ne more uspeti brez kohezijske politike. Kohezijska politika nudi celo vrsto orodij in prožnost, ki sta potrebna za politiko gospodarskega razvoja EU. Z orodji kohezijske politike lahko pomagamo doseči cilje na katerem koli posameznem področju. Na primer, lahko pospešimo razvoj obnovljivih virov energije, izboljšamo energetske učinkovitost in učinkovitost virov ter podpremo zelene inovacije.

Nuno Teixeira (PPE), v pisni obliki. – (PT) Deset let je minilo od sprejetja lizbonske strategije, večina njenih ciljev pa še vedno ni izpolnjena. Skrbi me šibka gospodarska rast, ker je odločilnega pomena za druge cilje, in dejstvo, da je bila rast višja od 3 % samo v dveh letih 10-letnega obdobja veljavnosti strategije.

Lizbonska strategija je bila zelo ambiciozna, vendar ji je primanjkovalo trdnih dejanj, saj je temeljila na mehkem pravu in odprti metodi usklajevanja. Nova strategija Evropa 2020 poleg ciljev zaposlovanja vsebuje tudi cilje, povezane z izobraževanjem, okoljem, bojem proti revščini in vlaganji v inovacije. Tako novi cilji kot instrumenti za njihovo izpolnitev pripadajo državam članicam, zato v teh okoliščinah krize in zaveze k

načrtom za stabilnost in rast (SGP) potrebujemo boljše mehanizme upravljanja ter dejansko gospodarsko in proračunsko usklajevanje med državami. Ta program se je pojavil v času gospodarske negotovosti in visoke brezposelnosti, katere zmanjšanje je neodložljiva prednostna naloga. Komisija mora prevzeti pobudo in vodilno mesto v tem procesu. Močna gospodarska rast bo ključna za skladnost s SGP, lahko pa jo še spodbudijo reforme in naložbe, ki so osnova strategije Evropa 2020.

Iuliu Winkler (PPE), v pisni obliki. – (HU) Mislim, da moramo imeti drzne sanje: dokument Evropa 2020 mora pokrivati vsa področja sodelovanja v Evropski uniji ter postati srednje- in dolgoročna strategija za Evropo. Toda za njen uspeh je potrebna solidarnost med državljani Evrope. V skladu z Lizbonsko pogodbo se nova strategija pripravlja s prispevki 27 članic razširjene Evropske unije, tako da lahko naši državljani občutijo, da so soudeleženi v skupnih evropskih prizadevanjih. Madžarski volivci v Romuniji pričakujejo, da bo EU izrazila solidarnost tako, da bo našla hitro rešitev za vzpostavitev normalnega stanja v regijah južne in vzhodne srednje Evrope. Strategija mora obravnavati teme, kot so razvoj naših držav prek daljšega obdobja, notranji trg, napredek kmetijstva ter malih in srednje velikih podjetij, pa tudi občutljiva vprašanja, kot so socialna mreža, demografski izzivi, enake možnosti na trgu dela ter prepletenost evropskih sistemov in mrež v vseh vidikih življenja. Strategija Evropa 2020 mora biti strategija za dohajanje in konvergenco.

Artur Zasada (PPE), v pisni obliki. – (PL) Med razpravo o strategiji Evropa 2020 ne smemo zanemariti tako pomembne zadeve, kot je promet. Prometni sektor ustvari okoli 10 % BDP Evropske unije in zagotavlja več kot 10 milijonov delovnih mest. Obenem ima pomembno vlogo v smislu evropskega notranjega trga in pravice do prostega pretoka ljudi in blaga. Po mojem mnenju je treba železniški transport obravnavati odločno in hitro. Prepričan sem, da lahko razširimo mrežo vseevropskega železniškega koridorja do leta 2020. Mislim, da bi morali biti od leta 2014 vsa železniška vozna sredstva in nove železniške prometne povezave opremljeni s sistemi, ki so združljivi z evropskim sistemom železniške signalizacije.

20. Pristopni sporazum Evropske unije k Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (razprava)

Predsednik. – Seja se nadaljuje.

Naslednja točka sta izjavi Sveta in Komisije o Pristopnem sporazumu EU k Evropski konvenciji o človekovih pravicah (2010/2647(RSP)).

Diego López Garrido, predsedujoči Svetu. – (ES) Gospa predsednica, danes so v Atenah trije ljudje izgubili svojo prvo človekovo pravico: pravico do življenja. Do tega je prišlo zaradi nasilnih dejanj, ki jih absolutno in kategorično obsojamo. Špansko predsedstvo želi v imenu Sveta izreči sožalje in sočutje družinam, zato povzema izjavo, ki jo je dal predsednik Parlamenta.

Govorimo o človekovih pravicah, o spoštovanju Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, ki, kot sem dejal, vsebuje pravico do življenja in telesne blaginje.

Evropska unija temelji na človekovih pravicah in svoboščinah in skozi celotno obdobje njenega obstoja se je sklicevalo na besedila, ki so bila prilagojena pravicam in temeljnim svoboščinam. Vrhunec predstavlja Lizbonska pogodba.

Lizbonska pogodba prvič v zgodovini Evrope zajema pravno zavezujočo Listino o temeljnih pravicah državljanov Unije. Poleg tega institucijam sporoča, da bo Unija podpisnica Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic.

Priča smo torej stopnjevanju političnega, kulturnega in pravnega potovanja Unije na področju človekovih pravic, ki jih Unija umešča v središče svojih politik, ukrepov in osebnosti.

V zvezi s tem menimo, da je nadvse pomembno, da je Evropska unija že začela proces, ki ji bo omogočil podpis Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, ko bo prišel čas za to. To med drugim pomeni sprejetje pristojnosti Sodišča za človekove pravice v Strasbourgu in večja zagotovila državljanom. To tako rekoč pomeni tudi, da se bo na nek način zbližala različna zakonodaja o človekovih pravicah in svoboščinah, ki obstaja v Evropi: nacionalna zakonodaja – jamstva, ki obstajajo v vseh evropskih državah, ki so demokratične države, ki spoštujejo in varujejo človekove pravice –, zakonodaja Evropske unije in Evropska konvencija o varstvu človekovih pravic, ki je drug zakonodajni akt, katerega podpisnice niso samo države članice Evropske unije, temveč tudi druge evropske države, tudi če niso del Unije.

Opazujemo torej proces zblizanja teh zakonodaj in to se bo izrazilo s tem, ko bo Evropska unija podpisala Konvencijo.

Komisija je 17. marca predstavila priporočilo o začetku pogajanj o podpisu Konvencije s strani Unije. Od takrat je Svet storil vse potrebno za pospešitev razprav o pogajalskem mandatu. V Svetu je delovna skupina, ki vodi razprave v tesnem partnerstvu z Evropsko komisijo.

Svet je v veliki meri upošteval vse mandate iz Protokola št. 8, ki je pri tem referenčna pravna točka, na primer: možnost sodelovanja Unije v nadzornih telesih Evropske konvencije ter potreba po spoštovanju pristojnosti Unije in pooblastil institucij. Preučil je tudi potrebo po imenovanju sodnika Evropske unije v sodišče, sodelovanju tega parlamenta na parlamentarni skupščini Sveta Evrope in udeležbi Unije v odboru ministrov pri izvajanju funkcij, povezanih z uporabo Evropske konvencije o človekovih pravicah.

Svet je tudi pozorno spremljal razprave in obravnave v Parlamentu letos marca ter zelo upošteva mnenja, ki jih je izrazil Parlament v osnutku poročila, ki so ga sestavili Ramón Jáuregui Atondo, Kinga Gál in Cristian Dan Preda. Napoved španskega predsedstva in stališče Sveta je, da bo mandat za pogajanje z Evropskim svetom, ki bo terjal določen čas ter je tehničen in zapleten, sprejet do konca prve polovice leta 2010.

Viviane Reding, *podpredsednica Komisije*. – Gospa predsednica, moj kolega Olli Rehn je že izrazil stališče in sožalje Komisije zaradi grške nesreče, zato mi dovolite, da pogledam, kako lahko nadaljujemo s svojim delom, saj bo to nadvse pomembno za zaključek sistema zaščite temeljnih pravic v Uniji, medtem ko pristop EU k Evropski konvenciji o človekovih pravicah, ki je vključena v Lizbonsko pogodbo, ne pride v poštev. Gre za destinacijo, kot se je predsedstvo ravnokar lepo izrazilo, toda ta pristop je samo eden izmed štirih elementov zelo ambiciozne in celovite politike temeljnih pravic na ravni Evropske unije.

Prvič, z začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe bo Listina o temeljnih pravicah postala pravno zavezujoča, ta pravno zavezujoča listina pa je najsodobnejša opredelitev temeljnih pravic na svetu, kar zadeva politično zavezo temeljnim pravicam, berljivost in pravno gotovost, poleg tega pa utrjuje vse pravice, ki jih najdemo v Konvenciji. Pomen in obseg teh pravic sta enaka, kot določa Konvencija, toda Listina gre še dlje. Na primer, v njej najdemo tako imenovano tretjo generacijo temeljnih pravic: varstvo podatkov, jamstva glede bioetike, dobro in pregledno upravljanje. Stopnja varstva, ki jo zagotavlja Listina, mora biti vedno vsaj tako visoka kot stopnja, ki jo zagotavlja Konvencija. V mnogih primerih je višja.

Drugič, gre za spodbujanje temeljnih pravic, kar je prednostna naloga stockholmskega programa, ki določa strateške smernice za razvoj območja svobode, varnosti in pravice v Evropi.

Tretjič, ustvarjen je nov portfelj – pravica, temeljne svoboščine in državljanstvo –, ki kaže, kolikšen pomen Komisija pripisuje krepitvi svojih ukrepov na tem področju.

Četrtrič, pristop EU h Konvenciji. S tem bo zagotovljeno, da bo lahko vsaka oseba, ki bo trdila, da je žrtev kršitve Konvencije, ki jo je zagrešila institucija ali organ Unije, vložila pritožbo proti Uniji na Sodišču v Strasbourgu pod enakimi pogoji, kot veljajo za pritožbe proti državam članicam. V političnem smislu pristop pomeni, da Evropska unija potrjuje ključno vlogo, ki jo ima sistem Konvencije pri varstvu človekovih pravic v Evropi – v razširjeni Evropi, ne le Evropski uniji –, toda s pristopom k tej Konvenciji Evropska unija daje težo strasbourškemu sistemu, ki je sistem zunanjega sodnega nadzora na področju temeljnih pravic, kajti zdaj naš pravni red v celoti in formalno predajamo temu nadzoru. S tem se bo seveda tako navznoter kot navzven povečala verodostojnost zelo močne zaveze EU k temeljnim pravicam.

Do sredine marca je Komisija predlagala mandat za pogajanja Svetu. Protokol št. 8 Lizbonske pogodbe zahteva, da sporazum o pristopu vključuje določeno število znatnih jamstev, ker moramo ohraniti posebne lastnosti prava Unije, priporočilo Komisije Svetu pa v celoti upošteva te zahteve. Omeniti želim samo dve izmed njih.

Jasno je, da pristop ne more vplivati na pristojnosti in pooblastila Unije, opredeljene v Pogodbah, kar bodo morala določila pristopnega sporazuma zelo jasno odražati. Prav tako pristop Evropske unije ne more vplivati na razmere v posameznih državah članicah v zvezi z Evropskim sodiščem za človekove pravice ali njegovimi protokoli ali zadržki. S pogajanjem je torej treba zagotoviti, da pristopni sporazum ustvari obveznost v okviru materialnih predpisov Konvencij samo glede dejanj in ukrepov, ki jih sprejmejo institucije ali organi Unije.

Komisija si prizadeva za gladko vključitev Evropske unije v sistem Konvencije. Pristop mora torej ohraniti vsebinske in proceduralne lastnosti tega sistema. Vendar mora pristop izpolniti dve zahtevi. Prvič, kot sem že povedala, ohraniti je treba posebne lastnosti prava Evropske unije; varstvo Sodišča in njegovih posebnih pravic po pristopu je pomembna zadeva. Predloženi so bili zanimivi predlogi s ciljem, da bi Sodišče vključili

v situacije, kjer se o združljivosti nekega pravnega akta Unije odloča na Sodišču v Strasbourgu brez predhodne omembe. Te predloge bi bilo verjetno mogoče oblikovati tako, da ne bi bila potrebna sprememba Pogodbe, treba pa jih je temeljito analizirati in o njih razpravljati v okviru delovne skupine Sveta. Vem, da špansko predsedstvo dela vse, da bi te razprave napredovale.

Drugič, pomembno se je posvetiti svojstveni situaciji Unije kot posebne pravne osebe z avtonomnimi pooblastili, ki bo ob državah članicah postala podpisnica mehanizma, ki prvotno ni bil oblikovan za ta namen –, temveč je bil oblikovan za države članice, – zato je potrebno omejeno število tehničnih in postopkovnih prilagoditev Konvencij glede na posebno naravo prava Unije. Med njimi je tako imenovani „korespondenčni mehanizem“.

Zlasti pomembno je upoštevati, da se pravo Unije v državah članicah izvaja decentralizirano. S tem mehanizmom bo Unija dobila pravico sodelovanja v postopku kot korespondent v primerih proti državam članicam, ko gre za pravo Unije.

Z institucionalnega vidika bi rada poudarila stališče Komisije, da bi morali predstavniki Evropske unije sodelovati v organih Konvencije enakopravno kot predstavniki drugih pogodbenih strank. To, na primer, pomeni, da je izvolitev sodnika za vsako pogodbeno stranko eno od temeljnih načel Konvencije. To načelo zagotavlja, da je v Sodišču zastopan vsak pravni sistem; gre tudi za odraz kolektivnega jamstvenega sistema, ki ga vzpostavlja Konvencija in v katerem mora sodelovati vsaka pogodbeni stranka, kar pomeni, da mora Unija izvoliti stalnega rednega sodnika z enakim statusom in dolžnostmi kot njegovi kolegi, ki lahko posreduje v vseh primerih.

Začasen sodnik, ki posreduje samo v primerih, sproženih proti Uniji, ali tistih, ki vključujejo pravo Unije, ne bi zadostoval. Kar zadeva način izvolitve sodnika, bi moral veljati tak običajen postopek, kot je opredeljen v Konvenciji. To pomeni, da Parlamentarna skupščina Sveta Evrope izvoli takšnega sodnika izmed treh kandidatov, ki jih predlaga Evropska unija. Menim, da bi morala biti ustreznemu številu poslancev Evropskega parlamenta omogočena udeležba na zasedanjih Parlamentarne skupščine, ko se volijo sodniki Sodišča v Strasbourgu.

Rada bi se zahvalila poročevalcema odborov AFKO in LIBE, gospodu Jáureguiju in gospe Gál, za njuno odlično sodelovanje pri dokumentu, obravnava, ki jo je organiziral odbor AFKO 18. marca, pa je bila zares v veliko pomoč. Vesela sem tudi, da je špansko predsedstvo Sveta temu dokumentu namenilo veliko prednost. Zato sem prepričana, da bomo po poletju lahko začeli s pristopnimi pogajanjmi. Kot pogajalka Unije bom poskrbela, da bo Komisija o vsem obveščala Parlament skozi celoten pogajalski proces.

Gospa predsednica, mislim, da na tak dan ni treba še enkrat poudariti, kako pomembne so temeljne pravice za Evropo in kako pomembne so za vse akte, ki jih predlagamo. Prepričana sem, da Uniji ne bo težko izpolniti standardov Konvencije, toda spoštovanje Konvencije bo nedvomno izboljšalo varstvo temeljnih pravic v Evropi, s čimer mislim prav vsakega človeka, ki živi v Evropi.

Marietta Giannakou, v imenu skupine PPE. – (EL) Gospa predsednica, povsem podpiram izjavi gospoda Lópeza Garrida v imenu španskega predsedstva in gospe Reding ter želim čestitati gospodu Jáureguiju Atondu in gospe Gál za njuni poročili in delo, ki sta ga opravila.

Pristop EU k Evropski konvenciji Sveta Evrope in njenim protokolom je zajet v uporabi Lizbonske pogodbe in nudi širše varstvo državljanov EU na področju človekovih pravic. S tem bo zagotovljen vseevropski sistem varstva temeljnih svoboščin in človekovih pravic, zajet v sodni praksi Evropskega sodišča za človekove pravice v Strasbourgu. Obenem poleg zunanjega varstva Evropska unija s tem pridobi mednarodno agencijo za zunanje varstvo in tako povečuje svojo verodostojnost v očeh tretjih držav, od katerih pogosto zahteva spoštovanje Evropske konvencije o človekovih pravicah v okviru dvostranskih odnosov.

Gospa predsednica, razprava o človekovih pravicah in temeljnih svoboščinah se danes sovpada z umorom treh državljanov, treh delavcev, ki so ga zakrivali ekstremistični in marginalni elementi v moji državi, v Atenah, med demonstracijami proti vladnim ukrepom v odziv na gospodarsko krizo. Poleg obžalovanja in bolečine bi rada v imenu svojih kolegov iz glavne opozicije v Grčiji izpostavila, da je naša politična frakcija odločena odločilno prispevati k varstvu demokracije in tekočemu delovanju institucij.

Spoštujemo denar, ki nam ga v teh kritičnih časih namenjajo naši partnerji in Mednarodni denarni sklad, in trdno smo se zavezali, da bomo s potrebnimi reformami pomagali k izhodu iz te krize. Kot odgovorna stranka bomo prispevali k prizadevanjem, da se ohrani mir in zaščiti enotnost Grkov, tako da bomo odstranili ekstremistične elemente, ki spodbujajo našo demokracijo.

Ramón Jáuregui Atondo, v imenu skupine S&D. – (ES) Gospa predsednica, če bi moral današnji pogovor strniti v eno zamisel, bi jasno in glasno povedal evropski javnosti, da bo prvič imela sodišče, ki ji jamči človekove pravice in temeljne svoboščine v zvezi z Evropsko unijo in njihovimi državami, ko izvajajo pravo Skupnosti.

Osnovna zamisel je, da novo sodišče za evropsko ljudstvo, strasbourško sodišče, zagotovi, da pravo Unije in njegova uporaba v posameznih državah članicah izpolnjujejo minimalna jamstva, ki so jedro evropske ideje. Ta minimalna jamstva so del popkovine, zgodovinskega procesa evropskega združevanja. Ta postopek je civilizacijski postopek vključevanja na osnovi zamisli o človeškem dostojanstvu – in se izraža v obliki demokracije, pravne države, socialne države na podlagi načela pravne države in človekovih pravic.

Lizbonska pogodba nam je dala priložnost, da Evropska unija formalizira Listino, ki je po besedah gospe Reding najpopolnejša listina o človekovih pravicah, vpeljana na tem področju, in od nas zahteva, da postanemo del strasbourškega sodišča.

To bomo zdaj sprejeli. Vem, da obstajajo mnoge tehnične težave, toda rad bi samo poudaril, kako pomembno je bilo hitro in učinkovito delo Komisije, s katerim je vzpostavila poseben mandat, ki nam omogoča napredek pri teh pogajanjih.

Gospa Reding, rad bi vam čestital za vaše delo, ki je bilo, ponavljam, hitro in učinkovito, in rad bi čestital tudi španskemu predsedstvu. Želim najaviti, da bomo na naslednjem delnem zasedanju sprejeli poročilo Parlamenta v zvezi s tem in rad bi vas zaprosil za spremljanje, informiranje in podpiranje med pogajanj, ki so zapletena, vendar zelo pomembna za Evropo.

Cecilia Wikström, v imenu skupine ALDE. – (SV) Gospa predsednica, pristop EU k Evropski konvenciji je bil že dolgo na dnevnem redu. Zdaj obstaja pravna podlaga za uresničitev pristopa. To nas lahko vse veseli. Pristop EU k Evropski konvenciji bo pomenil dopolnjeno in okrepljeno varstvo temeljnih pravic, državljani naših držav članic bodo imeli boljše varstvo v zvezi z dejavnostmi EU, pravna praksa na področju človekovih pravic na dveh evropskih sodiščih, v Haagu in Strasbourg, pa bo bolj usklajena.

S pristopom k Evropski konvenciji bodo institucije EU sodile pod pravosodje Evropskega sodišča za človekove pravice. To bo zagotovilo samostojno zunanje spremljanje, kako EU spoštuje temeljne pravice in svoboščine ljudi.

To je zelo pomemben korak. Zelo lahko si je domišljati, da pri nas v Evropi ni takšnih kršitev človekovih pravic, kot se dogajajo v drugih delih sveta. Kot države članice Evropske unije imamo zakone, statute in globoko zakoreninjene evropske vrednote, ki varujejo naše pravice. Na podlagi besedila na začetku Lizbonske pogodbe so svoboda izražanja, svoboda tiska in verska svoboda evropske svoboščine, ki jih je treba spoštovati povsod v Uniji brez izjeme. Na žalost ni vedno tako, saj nekatere države članice kršijo temeljne pravice v EU. Na žalost pa mi v tem parlamentu to mirno gledamo in dopuščamo.

Pomembno bo, da bomo v Parlamentu uzakonili in delovali skladno s Konvencijo, ko bo EU pristopila k Evropski konvenciji, da bi okrepila in dopolnila svoboščine in pravice državljanov. Dejansko je treba v naših državah članicah še veliko postoriti, da pospravimo lastno dvorišče in lepe besede, ki predstavljajo naše skupne vrednote, prenesemo v resničnost.

Heidi Hautala, v imenu skupine Verts/ALE. – (FI) Gospa predsednica, zelo pomembno je, da na človekove pravice gledamo kot na pravice, ki imajo notranjo vrednost, čeprav imajo tudi instrumentalno vrednost, kar sem spoznala, ko sem govorila s predstavniki tretjih držav kot predsednica Pododbora za človekove pravice.

Ravno danes sem govorila z nekaterimi maroški poslanci. Krasno je, da jim lahko povem, da Evropska unija poudarja tudi pomen človekovih pravic pri svojih lastnih dejavnostih in si ne prizadeva zgolj učiti drugih, kako pomembne so človekove pravice. Tako lahko predstavnikom tretjih držav pojasnimo, da pristop Evropske unije k Evropski konvenciji o človekovih pravicah zares pomeni, da so naše dejavnosti predmet zunanjega pregleda, kot je bilo tu pojasnjeno. Lahko rečem tudi, da imamo prvič komisarja, ki je odgovoren prav za te zadeve v smislu pravnih vprašanj.

Rada bi omenila, da pristop Evropske unije k Evropski konvenciji o človekovih pravicah očitno ne bo rešil težave popolne preobremenjenosti Evropskega sodišča za človekove pravice z delom. Morali bi razmisliti, kako lahko rešimo to težavo, do katere je prišlo zaradi zaostanka pri primerih, ki jih je treba obravnavati.

Rada bi tudi toplo priporočila, da se Unija odloči za uskladitev s temi različnimi koristnimi dodatnimi protokoli, ki so povezani z vprašanji, kot so nasprotovanje mučenju ali boj proti rasizmu, kot tudi z učinkovitejšimi zakoni.

Zbigniew Ziobro, v imenu skupine ECR. – (PL) Gospa predsednica, učinki podpisa pristopnega sporazuma k Evropski konvenciji o človekovih pravicah in temeljnih svoboščinah s strani Evropske unije bodo, kot kaže, omejeni, ker je bila Konvencija dolgo priznana kot merilo standarda zaščite človekovih pravic v Evropi. Ta status je dosegla tako v evropskem pravu kot v političnih sektorjih v posameznih državah članicah.

Vendar je treba izpostaviti tudi določene težave, ki lahko nastanejo zaradi konkurence med Sodiščem Evropskih skupnosti in Evropskim sodiščem za človekove pravice na področju sodnih odločitev, ki se lahko sprejmejo. Zato je treba zadevo zelo temeljito analizirati, da ne bo kasneje prišlo do napak, ki jih bo treba popravljati.

Nadalje lahko predvidevamo, da bo odločitve Sodišča Evropskih skupnosti in njegovo tolmačenje prava EU ocenjevalo Evropsko sodišče za človekove pravice. Na ta način bo Evropsko sodišče za človekove pravice pridobilo precejšnjo pristojnost nad institucijami EU. Glede na to je treba upoštevati vse pravne posledice takšne odločitve, da se izognemo nepremišljenemu ukrepanju. Obenem je treba upoštevati vprašanje preoblikovanja delovanja obeh pomembnih evropskih sodišč.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Kot odvetnica, ki se ukvarja z zadevami glede človekovih pravic, ne morem razumeti, kakšna bi bila dodana vrednost za varstvo človekovih pravic evropskih državljanov, če bi Evropska unija pristopila k isti konvenciji o človekovih pravicah, ki so se ji pridružile že prav vse evropske države. Dovolite mi, da razjasnim nekaj povezav, kajti po mojem mnenju so bili naši kolegi, ki niso pravniki, precej zavedeni. Situacija je sledeča: Imamo instrument o človekovih pravicah, ki je res zelo pomemben, to je Evropska konvencija o človekovih pravicah. Te konvencije ni sklenila Evropska unija, temveč njen kvazidvojček, Svet Evrope.

Če država krši pravice svojega državljana, kot so določene in opredeljene v Konvenciji, se lahko ta državljan obrne na Evropsko sodišče za človekove pravice v Strasbourg in zahteva pravno sredstvo ali uveljavitev njegovih pravic v nasprotju do te države. Kot vsi vedo, je ta možnost zdaj na voljo vsem državljanom Evropske unije. Dvomi, da je med nami kakšen poslanec, ki ne pozna nobenega primera, ko bi nekdo v njegovi državi zagrozil, da bo šel vse do Strasbourga, ter je to dejansko storil in dobil pravdo proti svoji državi članici. Kaj je torej novega, kaj je dodana vrednost, razen da bo nekdo iz Evropske unije dobil dobro plačano delo kot sodnik v Strasbourg?

Kinga Gál (PPE). – (HU) Gospa predsednica, minister, komisarka, gospe in gospodje, naša današnja razprava je ena od pomembnih priložnosti v obstoju Evropske unije. Danes razpravljamo o nečem, kar se je pred leti zdelo kot nepremagljiva ovira: mandatu Komisije pri pogajanjih o pristopu EU k Evropski konvenciji o človekovih pravicah. Ta konvencija je bila ratificirana pred 60 leti in v teh 60 letih je mnogim državljanom vlila upanje, da je pravico mogoče najti celo proti lastni državi. Kar je omenila komisarka Reding, je tesno povezano s to razpravo, zato je treba to znova in znova poudariti, namreč da je od decembra Listina Evropske unije o temeljnih pravicah pravno zavezujoča. Ta dokument je med najbolj naprednimi na področju temeljnih pravic.

Konvencija krepí Listino, Listina pa dopolnjuje Konvencijo. Od decembra je EU po Lizbonski pogodbi zavezana k pristopu h Konvenciji o človekovih pravicah. Zato mora biti naš cilj zagotovitev čim bolj uspešnega izvajanja. Najpomembnejše vprašanje je, kakšno dodatno vrednost bo pristop h Konvenciji prinesel v življenja državljanov EU. Moje poročilo o pristopu h Konvenciji je bilo pripravljeno s tem v mislih in soglasno ga je ratificiral Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve. Zato bi rada prosila Svet in Komisijo, da med pogajanja storita vse, kar je mogoče, da zagotovita, da pristop h Konvenciji dejansko prinese vrednost, dodano vrednost za državljane EU, ne da bi zbudila pretirana pričakovanja.

Obenem je treba med pogajanja razjasniti več vprašanj. Eno izmed pomembnih vprašanj je odnos med sodišči. Poglavitni pogoj je tudi, da se najprej izčrpajo notranja pravna sredstva. Obenem menim, da je pomembno med pogajanja upoštevati, da se bo preoblikovanje delovanja Evropskega sodišča za človekove pravice v Strasbourg sovpadalo s pristopom EU h Konvenciji. Pristop EU h Konvenciji bo edinstven eksperiment, toda ne sme ogroziti ničesar, kar že deluje v zvezi z uveljavljanjem človekovih pravic. Pristop h Konvenciji je lahko uspešen samo, če zares okrepi že delujoče institucije in državljanom omogoči dostop do njih. Paziti moramo, da ne ogrozimo tega procesa, in zagotoviti, da v našem zanosu ne vržemo skupaj z vodo iz kopalne kadi tudi otroka, kot to zgovorno pravi madžarski rek. Mislim, da je to zelo pomemben trenutek in da smo

na pravi poti. Komisijo in Svet prosim, da opredelita svoj mandat in vodita bližajoča se pogajanja s krepitvijo zgoraj omenjenega.

PRESEDSTVO: GOSPOD MARTÍNEZ MARTÍNEZ

podpredsednik

Gospa Gál, rad bi dejal, da ste prva madžarska poslanka, kar sem jih videl, odkar smo slišali, da je bil naš kolega poslanec in prijatelj, gospod Pál Schmitt, izvoljen za predsednika madžarskega parlamenta. Rad bi povedal, da bomo nedvomno pogrešali našega prijatelja, gospoda Schmitta, prosim pa vas, da mu uradno prenesete naše čestitke, in prepričan sem, da bo odlično vodil parlament svoje države.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Čeprav so vse države članice podpisnice Konvencije, bo pristop EU kot celote predstavljal ne le novo razsežnost na področju varstva človekovih pravic v EU, temveč tudi – rada bi poudarila – pravni in politični signal za krepitev odnosov med EU in Evropo. Rada bi tudi podprla zamisel, da je treba ob pristopu EU h Konvenciji o človekovih pravicah in temeljnih svoboščinah resno razmisliti o obsežnem sprejetju zakonodaje, ki opredeljuje področje človekovih pravic – sprejetje revidirane Evropske socialne listine na vseevropski ravni za Unijo kot celoto bi bila na primer dobrodošla poteza.

Pristop EU h Konvenciji tudi odpira vprašanje političnega zastopanja Unije v organih Sveta Evrope. Obenem ljudje pravijo, da bi moral tudi Evropski parlament igrati aktivno vlogo v tem procesu. Načeloma se strinjam s tem stališčem, toda bojim se, da proces, vključno s posameznimi sestavnimi deli, ne bo niti najmanj preprost. Čeprav sem trenutno tudi jaz navdušena kot vi – in Svet si seveda zasluži zahvalo za svoje zelo dobro delo –, se moramo pripraviti na dejstvo, da bo proces zelo zapleten in da nas v tej smeri čaka še veliko dela.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Gospod predsednik, Evropska unija temelji na spoštovanju človekovih pravic. To je dejansko eden od najboljših vidikov institucije. Vendar imam občutek, da vzpostavljamo te človekove pravice izključno za naše državljane. Gospa Beňová in gospa Wikström sta govorili o tem. Toda občutek imam, da zanemarjamo tisto, o čemer je govorila gospa Hautala, in s tem mislim prizadevanja za spodbujanje človekovih pravic zunaj EU. Prepričan sem, da Evropska unija na tem področju ni dovolj predana.

Z upanjem pozdravljam pristop Evropske unije h Konvenciji, saj je to priložnost za določeno skladnost sistema pravic in varstva človekovih pravic v Evropski uniji. Ne smemo pozabiti, da se pri ustvarjanju novih pravic ne sme omejiti drugih svoboščin. To je seveda tema za filozofe in teoretike s področja prava, toda ta napetost med pravicami in svoboščinami obstaja. Glede na to se morajo tega zavedati tako zakonodajalci kot kasneje tudi sodniki, ki uveljavljajo zakonodajo.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, člen 6 Lizbonske pogodbe navaja, da bo EU pristopila k Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, kar predstavlja okrepitev sistema temeljnih pravic v EU. Evropska konvencija o človekovih pravicah je izjemno pomembna za varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin v Evropi. Naša pripadnost temu pravnemu sistemu bi okrepila temeljne pravice državljanov EU, saj bi pridobili dodatno pravno sredstvo v primeru, da menijo, da so bile njihove temeljne pravice kršene.

Pristop EU h Konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin vidim kot zelo pozitiven korak, saj bo okrepil ozaveščenost o pomenu temeljnih pravic v EU in v idealnem primeru povečal verodostojnost EU v njenih zunanjih odnosih.

Rafał Trzaskowski (PPE). - Gospod predsednik, dovolite mi, da se najprej zahvalim obema našima poročevalcema – Kingi Gál in Ramónu Jáureguiju Atondu – ter tudi Komisiji in predsedstvu.

(ES) Lepo se vam zahvaljujem za zelo trdo, a nujno delo, ki ste ga opravili.

Ko smo govorili o pristopu EU k Evropski konvenciji o človekovih pravicah – in o njej v Evropski uniji govorimo že zadnjih 10 let, bi rekel –, je bila prisotna precejšnja zaskrbljenost, da bosta Evropsko sodišče za človekove pravice in Sodišče Evropskih skupnosti tekmeča, da bomo imeli težave glede pristojnosti, da se lahko podvomi v avtonomijo Sodišča Evropskih skupnosti.

Vendar mislim, da smo pri našem delu dosegli razmere, v katerih se lahko ti sodišči dopolnjujeta. Poskusili smo storiti vse, da bi se izognili hierarhičnemu razmišljanju, toda dejansko prihaja do medsebojnega bogatenja med tema dvema sistemoma za varstvo človekovih pravic. V luči zadnjih trendov, ko SES upošteva sodno prakso strasbourškega sodišča in obratno, mislim, da sistema soobstajata in dejansko ni med njima konkurence, večina takšnih strahov pa se je razblinila.

V nedavni sodbi *Bosphorus*, ki jo vsi zelo dobro poznamo, je Evropsko sodišče za človekove pravice dejalo, da ni potrebe po ponovni preučitvi primera, ker EU kot taka zagotavlja ustrezno raven varstva človekovih pravic. Nato se pojavi vprašanje: zakaj potrebujemo pristop h Konvenciji? To vprašanje so postavili naši kolegi tukaj, in da, potrebujemo ga. Zakaj ga potrebujemo? Ne le zaradi simboličnega pomena, ki je pomemben, temveč zato, ker bo celoten sistem varstva človekovih pravic v Evropski uniji pridobil verodostojnost v očeh državljanov, ki bodo uživali varstvo pred dejanji EU, ne le držav članic, kot velja zdaj. Če ne obstaja učinkovit sodni nadzor bodisi na nacionalni ravni ali na ravni Skupnosti –, ko se pritožniku odreče pravna podlaga ali ko zadevnega organa EU ni mogoče tožiti, so to situacije, kjer bomo imeli dodano vrednost.

H Konvenciji bomo pristopili zaradi večje skladnosti sistema varstva človekovih pravic in ne zato, da bi spodkopali verodostojnost tega sistema. Potrebujemo zvestobo in zato zahtevamo, da se ne vlagajo meddržavne pritožbe glede domnevne neskladnosti, ko zadevna dejanja sodijo v okvir prava Unije. To zahtevamo in po vseh močeh se moramo potruditi, da to vključimo v zakonodajo.

Na koncu bi se rad najlepše zahvalil Komisiji, ker je vzpostavila GD za človekove pravice. Spomnim se, da sem kot študent bral članke Josepha Weilerja o varstvu človekovih pravic. Prišel je do zaključka, da lahko delaš, kar hočeš, kar zadeva zahteve in pristop h Konvenciji o človekovih pravicah, toda če temu ne sledi izvajanje in spremljanje v Komisiji, je brezplodno.

Končno to zahvaljujoč vam imamo. Upam, da bomo nadaljevali in imeli boljše varstvo človekovih pravic v Evropski uniji, kot ga imamo zdaj.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Zelo sem vesel, da bo Evropska unija s podpisom najbolj temeljnega evropskega dokumenta o človekovih pravicah naredila še en korak proti razvoju zares enotne Evrope in da povečuje svojo verodostojnost s tem, ko posreduje proti kršitvam človekovih pravic v tretjih državah. Vendar ne smemo pozabiti, da ima na področju varstva človekovih pravic Svet Evrope prednost številnih let pred Evropsko unijo. Zato pozivam Komisijo, da preuči možnost podpisa drugih konvencij Sveta Evrope in pripravi popis vseh tistih mednarodnih sporazumov, sklenjenih v okviru Sveta Evrope, ki bi nam pomagali izboljšati kakovost zakonodaje EU o človekovih pravicah, če bi k njim pristopili.

Mislim, da če naj Evropa zares postane območje svobode, varnosti in zakona, bo treba sodelovati s Svetom Evrope in povzeti njegove obstoječe dosežke na področju človekovih pravic. Med temi dosežki je treba posebno pozornost posvetiti Listini o regionalnih ali manjšinskih jezikih in Okvirni konvenciji za varstvo narodnih manjšin, ki opredeljujeta minimalne zahteve glede vprašanj, ki zadevajo avtohtone mednarodne manjšine, na podlagi evropskih vrednot, spoštovanja raznolikosti in pravic, določenih v Listini o temeljnih pravicah. Države članice Evropske unije so vse članice Sveta Evrope in večina jih je podpisala in ratificirala omenjene dokumente. Naravno bi bilo, da se zakonodaja Unije razširi na tem področju z vključitvijo konvencij, ki so jih mnoge države ratificirale.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe je Evropski uniji zagotovil pristop k Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin. Dejansko bo Evropsko sodišče za človekove pravice v Strasbourgu štilo temeljne pravice in svoboščine pred dejanji EU. To dejstvo je še toliko pomembnejše, ker so države članice prenesle pomembna pooblastila na Evropsko unijo. Morala bi poudariti, da pristop ne bo vplival na načelo avtonomije prava EU, saj bo Sodišče Evropskih skupnosti v Luksemburgu ostalo edino vrhovno sodišče za vsa vprašanja, ki zadevajo pravo EU.

Romunija je Evropsko konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin podpisala leta 1993. Treba je poudariti, da člen 20 romunske ustave določa, da imajo mednarodni predpisi o temeljnih človekovih pravicah, ki jih je Romunija podpisala, prednost pred nacionalno zakonodajo.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Komisar, zelo pomembno je, da ima Svet Evrope mehanizem, ki je bil razvit in je deloval desetletja, spremljalo ga je Evropsko sodišče za človekove pravice in Evropska unija ga bo delila. Že dolgo govorim, da kar zadeva varstvo človekovih pravic in manjšin v Evropi, je zelo zaskrbljujoče, da je Svet Evrope tisti, ki ima delujoč sistem za varstvo človekovih pravic in manjšin, medtem ko ima pravo politično težo v Evropi Unija. Rad bi opozoril na izjemno poročilo poročevalke Kinge Gál, v katerem izpostavlja, da zadevno precedenčno pravo ali sodna praksa pogosto nudi dovolj podpore za varstvo pravic manjšin, ki ga Evropska unija ne more ponuditi. Poudaril bi tudi, kar je omenil gospod Sógor. To bi lahko bil precedens, če bi se Evropska unija pridružila Okvirni konvenciji Sveta Evrope za varstvo narodnih manjšin, saj 8,5 % prebivalcev Unije predstavljajo manjšine in Unija nima sploh nobenega sistema za varstvo manjšin.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Gospod predsednik, rad bi čestital gospodu Jáureguiju za zelo resno delo, ki ga je opravil.

To poročilo pojasnjuje institucionalne in operativne vidike, ki izhajajo iz podpisa Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin s strani Evropske unije.

Pred tremi desetletji sta Evropska komisija in Parlament sprejela resoluciji, v katerih zahtevata, da Unija podpiše Konvencijo. Zdaj, ko je Unija kompleksnejša in vsebuje 27 držav članic, nihče ne sprašuje, ali bi se to moralo zgoditi. Sporazum o teh načelih je podlaga za politično kohezijo in identiteto Evropske unije in ko se pri teh pojavi kriza, nastanejo tudi politične in gospodarske težave.

Branjenje vseh človekovih pravic in temeljnih svoboščin v vseh okoliščinah in brez oklevanja pomeni prizadevanje si za okrepitev demokracije in za napredek ter pomeni popolno izključitev vseh izražanj nasilja, vsiljevanja ali totalitarizma. Ne pozabimo, da je bila to glavna usmeritev projekta Evropske unije. To je smer, po kateri moramo iti, in Komisijo in Svet naprošam, da delujeta v tej smeri.

Gospod predsednik, rad bi izrazil pozdrav in sožalje družinam žrtev v Grčiji.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – (PL) Evropska konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin je eden od temeljev evropske teorije vrednot, ki brani pravice posameznika in človekove pravice. To predstavlja osnovo za vzpostavitev Evropske unije v smislu vrednot.

Mnoga leta je Evropsko sodišče za človekove pravice svojo vlogo izpolnjevalo zelo dobro, branilo šibke in preganjane. V zadnjem času pa je bilo nekaj sodb, ki postavljajo pod vprašaj, kako ESČP razume načelo svobode posameznika. Lansko leto je celotno Evropo preplaval val razprav in nasprotovanja sodbi, ki je prepovedala križe na javnih mestih.

Mislim, da bi morala Evropska unija istočasno s pristopom h Konvenciji skladno z določbami Lizbonske pogodbe začeti razpravo in pogovor v smislu temeljitega razmisleka, da ne bi v prihodnosti ponovno prišlo do takšnega izkrivljanja svobode posameznika in napačnega razumevanja človekovih pravic.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Gospod predsednik, Evropski parlament je mnogokrat sprejel resolucije, v katerih obsoja kršitev človekovih pravic in svoboščin v različnih delih sveta. Vendar je treba povedati, da kot Evropska unija nismo kos očitnim kršitvam teh temeljnih pravic v državah članicah Evropske unije.

Rad bi podal zelo pomemben primer. Pred kratkim je glavna uradna etična komisija Litve kaznovala gospoda Tomaševskega, vodjo poljske manjšine in poslanca Evropskega parlamenta, ker je zastavil vprašanje gospodu Barrosu o spoštovanju pravic manjšin. To je nenavadno in naravnost škandalozno stanje. Rad bi zastavil naslednje vprašanje: ali bo pristop k Okvirni konvenciji kaj spremenil? Evropska unija bi morala oblikovati standarde o teh zadevah, ki so mnogo višji kot standardi, sprejeti z Okvirno konvencijo. Čas je, da se končajo takšni primeri diskriminacije v državah članicah Evropske unije.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Gospod predsednik, najprej bi rad tudi jaz izrazil globoko obžalovanje zaradi smrti treh grških državljanov danes v Grčiji med mirnim shodom grških državljanov, ki so demonstrirali za boljšo prihodnost. Določene osebe, ki delujejo z roba, določene osebe, ki delujejo protidemokratsko, so krivično oropale te ljudi življenja.

Res je tragično ironično, da danes razpravljamo o krepitvi in poglobitvi zaščite človekovih pravic in temeljnih svoboščin evropskih državljanov s pristopom k Evropski konvenciji o človekovih pravicah.

Naj Sodišče v Strasbourgu dela še tako učinkovito, vedeti moramo, da je treba za okrepitev pojma Evrope, Evrope vrednot, atropocentrične Evrope, dati prednost solidarnosti pred vsem: solidarnosti med državami članicami, solidarnosti med narodi, solidarnosti, ki jo tako zelo potrebujemo zdaj v Grčiji.

Diego López Garrido, predsedujoči Svetu. – (ES) Gospod predsednik, skoraj vsi poslanci, ki so govorili, so izrazili svojo podporo temu, da Evropska unija podpiše Evropsko konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, in povsem se strinjamo z njimi.

Rad bi omenil dva govora, ki se mi zdi, da sta izrazila zadržanost ali nasprotovanje temu, misleč, v primeru gospoda Ziobra, da gre za grožnjo pristojnostim Unije, ali v primeru gospe Morvai, da je to nepotrebno.

Rad bi omenil oba govora in konkretno odgovoril nanju. Kar zadeva trditev gospoda Ziobra, ni nobenih težav, kar zadeva vmešavanje strasbourškega sodišča v pristojnosti Unije. To ni njegov cilj in poleg tega je

to navedeno v Protokolu št. 8 Lizbonske pogodbe. Jasno je, da ne spremeni pristojnosti ali pooblastil institucij Unije. Nobenega problema ni.

Poleg vprašanja „korespondenčnega“ mehanizma – z drugimi besedami, Evropska unija skupaj z državo članico – je v primeru pritožbe proti državi članici, naslovljene na strasbourško sodišče, ena izmed tem, ki jo obravnava delovna skupina na tem področju, izčrpanje sprva sodnih sredstev luksemburškega sodišča, preden se zadeva preda Evropskemu sodišču za človekove pravice.

To je ena izmed tem, ki jih delovna skupina obdeluje s tehničnega vidika, tako da ne bo nobenega dvoma, da se Evropsko sodišče za človekove pravice ne vtika v pristojnosti Unije; zgolj ugotavlja, ali je prišlo do kršitve Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic ali ne.

Druga trditev je trditev gospe Morvai, ki pravi: „Lahko se pritožim proti sodbi, ki jo je izdal organ v moji državi, in lahko grem na Evropsko sodišče za človekove pravice, zakaj bi torej morala Evropska unija pristopiti?“ Menim, da je to zelo jasno: Evropska unija ima pristojnosti, ki jih države članice nimajo. Evropska unija ne le, da ima pristojnosti, celo povečala jih je.

Evropska unija je postala institucija, ki sprejema odločitve na podlagi direktiv, uredb in sklepov s pravnega vidika, kar bi lahko predstavljalo kršitev Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic. Zato potovanje Evropske unije k vse vplivnejši instituciji pomeni, da kot je potreben podpis Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic s strani držav članic in priznanje pristojnosti Strasbourga, tako je potrebno, da tudi Evropska unija prizna pristojnost Strasbourga; zato Lizbonska pogodba ugotavlja, da je tako.

Poleg tega sta bila zgodovina Evropskega sodišča za človekove pravice in njegova sodna praksa izredno pozitivna za človekove pravice v Evropi. Evropska konvencija o varstvu človekovih pravic, katere besedilo uporablja Sodišče, je precej stara – sega v leto 1950 –, in kot Rimska pogodba je bila prav tako podpisana v Rimu. S časom so ji bili dodani protokoli. Res je stara, vendar je bogata sodna praksa postala sodna praksa ustavnih sodišč in vrhovnih sodišč držav članic. Oblikovala je neke vrste skupno doktrino, ki je v osnovi doktrina, ki jo želita luksemburško in strasbourško sodišče uveljaviti skupaj za tolmačenje človekovih pravic v prihodnosti.

Zato menimo, da je povsem upravičeno, da Evropska unija podpiše Konvencijo. Poleg tega menimo, da bo zaščitila ljudstva držav članic, pa tudi ljudi zunaj Evropske unije, ki imajo status tujega rezidenta, saj Evropska konvencija o varstvu človekovih pravic ščiti vsakogar, ki sodi v pristojnost države članice, in v prihodnosti vsakogar, ki sodi v pristojnost, na katero vplivajo odločitve Evropske unije. Torej bo Konvencija s podpisom Unije ščitila ne le državljane držav članic, temveč tudi tiste, ki niso državljani držav članic.

Rad bi povedal, da smo zadovoljni, da je prišlo do soglasja glede nadaljnega razvoja mandata, ki ga je predstavila Evropska komisija, in da bo o tem zasedal Parlament, kot je napovedal gospod Jáuregui, in to priložnost bi rad izkoristil, da čestitam njemu in drugim poročevalcem tega poročila, gospe Gál in gospodu Predi. Rad bi povedal tudi, da namerava špansko predsedstvo doseči, da ta mandat – na podlagi besedila, ki ga je poslala Komisija, ki vemo, da bo morala biti odgovorna za pogajanje o njem z Evropskim svetom – Svet ministrov, Svet za pravosodje in notranje zadeve, sprejme 4. junija.

Viviane Reding, *podpredsednica Komisije*. – Gospod predsednik, dovolite, da za začetek povem, kako zelo se strinjam s pravkar podanimi odgovori španskega predsedstva na nekatera vprašanja poslancev. Ne bom jih ponavljala, ker bi povedala točno enako.

Dovolite mi, da se le zahvalim poslancem, ki so posredovali zelo pozitivno, da bi poudarili pomen temeljnih pravic, ki so osnova naše Unije. Okrepitev teh temeljnih pravic za vsakega posameznega državljan bi pomenilo le pospeševanje tistega, kar štejemo za prave vrednote naše Evrope.

Posebej bi se rada zahvalila poročevalcema, ki sta opravila zelo pomembno delo, da bi dosegla soglasje Parlamenta glede osnovnega mandata, toda osnovni mandat, kot je bilo tudi povedano v tem parlamentu, je šele začetek, ker se moramo pogajati. Ta pogajanja bodo vsekakor dolgo trajala in ko jih bomo zaključili, se mora začeti proces ratifikacije.

Zato predvidevam, gospod predsednik, da se bom morala zelo pogosto vrniti v ta parlament – z veseljem, seveda –, da bom poročala o stanju, napredku, težavah in rešitvah. Zelo sem prepričana, da nam bodo poslanci pomagali doseči skupen cilj, ki je Evropa vrednot in pravic.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 149)

Philip Claeys (NI), v pisni obliki. – (NL) Kot Evropski parlament moramo poskrbeti, da pristop EU k Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic (EKČP) ne okrepi obstoječe težnje sodnikov Evropskega sodišča za človekove pravice, da ovržejo sklepe, ki so jih demokratično sprejele države članice, v zadevah glede azila in priseljavanja, na primer. Lahko bi navedel kar nekaj nedavnih primerov, ko je do tega prišlo. Sodniki, ki niso izvoljeni in zato niso odgovorni nikomur, se vse bolj vmešavajo v zakonodajna in izvršilna pooblastila držav članic. To je škodljivo in povečuje demokratični primanjkljaj Evropske unije.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), v pisni obliki. – (PL) Pristop Evropske unije k Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin je predlog, ki je bil dolgo na dnevnem redu Evropskega parlamenta. Lizbonska pogodba, ki v tej zadevi predstavlja pravno podlago, dovoljuje začetek pogajanj. To je zelo pomemben korak, ki omogoča učinkovitejše uveljavljanje temeljnih pravic državljanov Evropske unije.

Toda zavedati se moramo, da nas čaka veliko dela, preden bo Unija postala podpisnica Konvencije. Porajajo se številna vprašanja glede pravne narave, na katera bo treba odgovoriti med pogajanjmi. Naslednja vprašanja so med njimi. Naj Unija pristopi samo h Konvenciji ali naj postane tudi podpisnica protokolov? Kako naj se reši zastopanje Unije v organih Sveta Evrope? Zадnje in najpomembnejše, kakšni naj bodo odnosi med sodiščema – Sodiščem Evropske unije v Luksemburgu in Evropskim sodiščem za človekove pravice v Strasbourggu?

Ne pozabimo, da je temeljno načelo pravnega sistema Evropske unije izključna pristojnost SES za tolmačenje prava EU. Vesela sem, da je na novo oblikovana Komisija obravnavala vprašanje pristopa h Konvenciji prednostno in da je pripravila priporočilo za začetek pogajanj. Zdaj je najpomembnejše, da države članice dosežejo sporazum o temeljnih zadevah, da lahko pogajanja napredujejo tekoče.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Z Evropsko konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (EKČP) si je EU ustvarila nekaj težav. V mislih imam, na primer, domnevno kršitev Konvencije v zvezi s prisilno vrnitvijo afriških beguncev iz Italije. V tem primeru se je zavihtela gorjača Ženevske konvencije o statusu beguncev, čeprav je zaščita beguncev med drugim izrecno povezana s preganjanjem na politični ali verski osnovi. Danes gre večinoma za gospodarske migrante. Ali poskušamo predpisati njihovo sprejetje po ovinkasti poti?

Na splošno se nam maščuje naša propadla politika vključevanja iz zadnjih nekaj desetletij. Evropsko sodišče za človekove pravice v EU bo morda Evropi naložilo minarete in burke, nekateri postopki so že v teku; ali naj nasprotno križ izgine s škatel za prvo pomoč, žigov, grbov in državnih zastav? Dejstvo je, da je bil namen verske svobode uveljaviti le-to v državi, ki prepoveduje prakticiranje vere v javnosti. Ne sme se zgoditi, da mora avtohtono prebivalstvo zanikati svoje zahodno poreklo zaradi pravic nekaj posameznikov, da bi se slednji dobro počutili. Predvsem bo tudi hramba podatkov nezdržljiva z EKČP. Pojavi se vprašanje, ali bi bil obstoječi načrt onemogočanja dostopa do otroške pornografije na internetu skladen s Konvencijo, zlasti ker zabavna industrija uporablja onemogočanje dostopa do interneta kot priložnost za vgraditev filtrov avtorskih pravic, večina spletnih strani pa izvira iz ZDA, zato zanje ne velja pravo EU, torej s tem ne bi odpravili srča težave zlorabe.

Cristian Dan Preda (PPE), v pisni obliki. – (RO) Kot poročevalec za Odbor za zunanje zadeve v zvezi s pristopom EU k Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic sem se kot drugi kolegi vprašal, kaj takšna odločitev dejansko zagotavlja. Mislim, da je odgovor sledeč. Pristop zagotavlja dodatno zunanje preverjanje na ravni EU, kar zadeva spoštovanje pravic. To pomaga krepiti javni red v Evropi na podlagi, kot vemo vsi, človekovih pravic, demokracije in pravne države. Končno pa pristop EU zagotavlja tudi dodatno verodostojnost v njenih zunanjih odnosih.

Po drugi strani se moramo zavedati, da je treba odgovoriti na številna vprašanja. Katero področje pokriva pristop? Samo Konvencijo ali tudi njene dodatne protokole? Kakšne oblike zastopanja bo EU uporabila v organih Konvencije? Kakšno vlogo bo igral Parlament pri imenovanju sodnikov EU v ESČP? Trdno verjamem, da bodo kmalu podani odgovori na vsa ta vprašanja.

Joanna Senyszyn (S&D), v pisni obliki. – (PL) Evropa še vedno nima učinkovitega sistema za varstvo človekovih pravic. Evropska konvencija o človekovih pravicah je najpomembnejši instrument za varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin v Evropi. Zlasti pomembna je za državljane moje države, ki so jo desničarske vlade prikrajšale za sposobnost varstva temeljnih svoboščin, zajamčenih z Listino EU o temeljnih pravicah. Evropsko sodišče za človekove pravice v Strasbourggu, ki podpira Konvencijo, je od svoje ustanovitve

obravnavalo več kot 100 000 zadev. Število zadev se znatno povečuje iz leta v leto. Leta 2009 je bilo na Sodišče vloženi skoraj 60 000 pritožb, kar je 20 % več kot leta 2008. Državam članicam se ne mudi priznati sodb Sodišča. Če bi to storile hitro in učinkovito, bi število pritožb občutno padlo. Pristop Unije k EKČP bo dodatna pobuda za učinkovito izvajanje sodb Sodišča – institucije, ki podpira pravice državljanov in jim omogoča, da dosežejo pravico. Skladnost pravnih aktov z besedilom Konvencije bo nadzorovalo Sodišče. V zvezi s tem bi morale biti sodbe Sodišča upoštevane tudi v politiki EU. Morda bo zahvaljujoč temu poljska desnica med drugim spoznala, da bi morala država zagotoviti nevtralnost izpovedi v državnih izobraževalnih ustanovah, kjer se zahteva prisotnost na predavanjih ne glede na versko izpoved (po sodbi Sodišča v zadevi Lautsi v Italiji).

21. Električna vozila (razprava)

Predsednik. - Naslednja točka sta izjavi Sveta in Komisije o električnih vozilih.

Diego López Garrido, *predsedujoči Svetu*. – (ES) Gospod predsednik, gospe in gospodje, komisar, podpredsednik Komisije, gospod Tajani, kot veste, je celotno evropsko industrijo zelo prizadela svetovna gospodarska in finančna kriza in v teh izjemno težkih razmerah za vse sektorje gospodarstva in tudi industrijo verjamemo, da je prva prednostna naloga Evrope obnove rasti in zaposlovanja.

Danes smo slišali dobre novice v napovedih Komisije glede okrevanja, ki poteka v celotni Evropski uniji. Čeprav je okrevanje šibko, je kljub vsemu okrevanje, in pomeniti mora predvsem industrijsko dejavnost.

Verjamemo, da industrija – in prepričan sem, da se s tem strinja podpredsednik Komisije, ker sva pred kratkim govorila o tem in se je strinjal z nami – je in mora biti nenadomestljiva gonilna sila rasti in oživitve evropskega gospodarstva. Zato moramo evropsko industrijo podpreti.

Evropska industrija – ponavljam – lahko igra vlogo gonila v gospodarstvu in če naj bo tako, moramo najprej zaščititi naš industrijski sistem pred težkimi gospodarskimi razmerami, ki smo jim priča, zatem pa moramo izboljšati konkurenčnost evropske industrije. Z drugimi besedami, evropska industrija se mora vrniti na čelo, konkurenčnost pa na svetovni trg: podpreti mora inovacije in razvoj novih tehnologij. V tem pogledu je, kot pri številnih drugih zadevah, zelo pomembno, da ima odziv na te izzive evropsko perspektivo in evropsko usmerjenost.

V industrijskem sektorju moramo poseben poudarek nameniti sektorjem, ki imajo največjo zmožnost vpliva in rasti. Eden izmed njih je nedvomno sektor vozil, saj ima veliko sposobnost prenosa tehnologij na druge dejavnosti, vpliv na zaposlovanje, izvozno zmogljivost in potencial za rast. Zato je pomembno, da se osredotočimo na sektor vozil, ki je po podatkih Komisije sektor, ki v Evropi neposredno ali posredno zaposluje 12 milijonov ljudi ter je glavni zasebni vlagatelj v raziskave, razvoj in inovacije z vložkom v višini 20 milijard EUR letno.

V evropskem voznem parku, ki bi do leta 2030 lahko dosegel 270 milijonov vozil, obstaja neka vrsta vozila, ki mu je treba posvetiti pozornost za doseganje ciljev, ki sem jih omenil prej. Govorimo o električnih vozilih, ki so eden izmed prvovrstnih primerov inovativnih strategij, ki jih je treba v tem sektorju upoštevati.

Zato je špansko predsedstvo vključilo razvoj električnih vozil med svoje prednostne naloge kot prednostno alternativno obliko prevoza, da bi zmanjšali našo odvisnost od fosilnih goriv, pridobljenih iz nafte, v prometnem sektorju ter s tem naredili jasen in odločen korak k energetske učinkovitemu in okoljsko trajnostnemu prevoznemu sistemu. Da bi to dosegli, po mnenju Sveta potrebujemo globalno strategijo za razvoj tehnologij, v tem primeru tudi električne tehnologije.

Svet zato spodbuja razpravo o ukrepih, ki bi jih lahko sprejeli za spodbujanje proizvodnje električnih vozil v evropski industriji, zato smo 8. in 9. februarja razpravo odprli na neuradnem srečanju Sveta za konkurenčnost v San Sebastiánu. Med zelo razgreto razpravo so bila opredeljena tri osrednja področja dela: prvič, spodbujanje vodilnega evropskega trga v proizvodnji električnih vozil in njihovih akumulatorjev; drugič, podpiranje sprejetja in sprejema električnih vozil kot oblike prevoza, podobne običajnim vozilom, s čimer naj bi jih naredili enakovredne ali si za to prizadevali v prihodnosti, saj trenutno niso enakovredna in bo nekaj časa trajalo, da to postanejo; in tretjič, oblikovanje pogojev za enoten trg električnih vozil.

Dogovorjeno je torej bilo, da se Evropsko komisijo pozove k oblikovanju akcijskega načrta. V odgovor na ta poziv je Komisija – kot bo kasneje povedal gospod Tajani – objavila svojo evropsko strategijo o čistih in energetske učinkovitih vozilih, sporočilo, izdelano 27. aprila, ki govori o električnih tehnologijah, drugih

alternativnih tehnologijah na tem področju in drugih zadevah. Želimo, da bi Svet za konkurenčnost maja sprejel kakšne sklepe o sporočilu Komisije, ki je bilo predstavljeno 27. aprila, in to je naš namen.

Na kratko, menimo, da moramo zasledovati cilje te strategije in znotraj nje cilje akcijskega načrta za obdobje 2010–2012, da se širša področja ukrepanja prenesejo v 15 posebnih ukrepov, ki jih je tudi predlagala Komisija, da bi postavili temelje za uvedbo električnih vozil.

Antonio Tajani, *podpredsednik Komisije*. – (IT) Gospod predsednik, gospod López Garrido, kot je ravnokar povedalo špansko predsedstvo, je, gospe in gospodje, Komisija prejšnji teden sprejela sporočilo o čistih in energetsko učinkovitih vozilih in jaz sem imel čast, da to besedilo predstavim kot prednostno zadevo članom Odbora za industrijo, raziskave in energetiko med svojo obravnavo prejšnje sredo.

Sporočilo je sestavljeno iz dveh glavnih stebrov: prvega dela o izboljšanju tradicionalnih motorjev z notranjim izgorevanjem in drugega dela, namenjenega oblikovanju načrta za spodbujanje in pospeševanje razširjene uporabe naprednih tehnologij v zvezi z izredno nizkoogljivi vozili, vozili na vodik, vozili na biogorivo, hibridnimi vozili in 100 % električnimi vozili. Prav električna vozila so tema nocojšnje razprave in resolucije, o kateri Parlament namerava glasovati jutri.

Vsak, ki je budno spremljal dosežke, ki vplivajo na avtomobilsko industrijo, se bo strinjal z mano, da je bilo doseženo edinstveno soglasje v korist električnih vozil. Odločilni trenutki so bili srečanje Sveta ministrov v San Sebastiánu pod španskim predsedstvom, najava nacionalnih programov za električno mobilnost in avtomobilski sejmi, ne le v Evropi, temveč tudi v Detroitu in Pekingu.

Zdaj vemo, da bodo evropski proizvajalci avtomobilov prva povsem električna vozila in hibridna vozila, ki jih je mogoče polniti, dali na trg leta 2011, obenem pa bodo še naprej proizvajali sodobnejša, visoko energetsko učinkovita konvencionalna vozila. Še pomembnejše je dejstvo, da ta čista vozila ne zbujajo ravednosti samo v salonih prodajnih zastopnikov, temveč jih nestrno pričakujejo tudi evropski potrošniki, ki so jasno pokazali naklonjenost manjšim in okolju prijaznejšim vozilom.

Rad bi na kratko ponazoril vsebino strategije Komisije v tem parlamentu: strategija zajema več kot 40 konkretnih ukrepov in ob tej priložnosti bi vam rad predstavil tri, ki so jih zainteresirane strani opredelile kot glavne prednostne naloge, ki jih mora obravnavati Komisija, namreč standardizacija, finančne spodbude in raziskave.

Standardizacija električnih vozil je ključna, da se evropskim državljanom zagotovi možnost polnjenja njihovih vozil ob prečkanju meja; tako imenovana interoperabilnost je osnovna zahteva, če naj potrošniki odprto pozdravijo novo tehnologijo, kar bo zagotovilo sprejem električnih vozil na množičnem trgu.

Zato se v sporočilu predvideva, da bo Komisija delala z evropskimi standardizacijskimi organi na podlagi konsolidiranega standardizacijskega postopka, da bi sprejela eno samo rešitev za interoperabilnost, obravnavala varnostna tveganja in preučila pameten način polnjenja za polnilce električnih vozil. Standard mora zajemati obstoječe tehnične rešitve ter seveda jamčiti varnost in dostopno ceno za potrošnike.

Prepričan sem, da moramo izkoristiti obstoječi zagon, da se odločimo za pristno enotno evropsko odločitev na podlagi naših načel notranjega trga. Če to priložnost izpustimo iz rok, bi se lahko za več let znašli na razdrobljenem trgu; to ne bi bilo negativno samo za potrošnike in evropska podjetja, temveč bi bilo tudi nes pametno glede na številne konkurenčne mednarodne pobude.

Po drugi strani, gospe in gospodje, kar zadeva finančne spodbude, so le-te različne države članice že uvedle. V nekaterih primerih se spodbude izrecno nanašajo na električna vozila, v drugih primerih pa so povezane z nizkimi emisijami CO₂. Komisija seveda ne namerava prisiliti držav članic, da ponudijo spodbude, želi pa uskladiti izmenjavo informacij in predlagati niz smernic za to temo, da bi preprečila prav razdrobljenost trga.

Tretji element so raziskave: Komisija si namerava prizadevati zagotoviti, da evropske raziskave dosežejo cilj, ki je čist in visoko energetsko učinkovit prevoz. Podprla bo raziskave v vseh teh tehnoloških sektorjih, obenem pa racionalizirala in poenostavila postopke za pridobitev evropskih subvencij.

Zaključil bom s poudarkom na vplivu, ki ga bo imela ta strategija; sega precej dlje od avtomobilске industrije. Strinjam se s stališčem španskega predsedstva: tu smo, da preučimo strategijo, namreč strategijo, vsebovano v dokumentu Evropa 2020, ki ga je predlagala Komisija in odobril Svet in ki industrijsko in podjetniško politiko postavlja v središče strategije za izhod iz krize, blaginjo in spodbujanje razvoja v naši družbi v prihodnjih letih. Ukrepi, sprejeti v imenu avtomobilске industrije, s katerimi bi zagotovili, da lahko industrija

vsekakor uvaja inovacije, vendar lahko tudi konkurira na mednarodnem trgu, so del te strategije za varstvo industrije, vendar so to tudi vsa tista mala in srednje velika podjetja, ki krožijo okrog pomembne evropske industrije, ki dejansko predstavlja enega od stebrov velike industrije.

Zato verjamem, da je delo, ki ga opravljamo za zagotovitev možnosti avtomobilske industrije v prihodnosti, hvalevredna pobuda in vesel sem bil, ko sem slišal besede španskega predsedstva, ki je pozdravilo sporočilo Komisije. Komisija želi skupaj s Parlamentom in Svetom preučiti strategijo, ki bo omogočila razvoj evropske industrije, našega evropskega podjetniškega sistema, kajti, kot navaja Lizbonska pogodba in kot verjamemo vsi, močan trg je najboljše orodje za oblikovanje trdne socialne politike.

Brez poslovanja in brez industrije si ne moremo zamisliti zaščite delovnih mest ali varstva pravice do dela naših državljanov.

Pilar del Castillo Vera, v imenu skupine PPE. – (ES) Gospod predsednik, komisar, gospod López Garrido, to je razprava o vprašanju, glede katerega je ponavadi precejšnje soglasje, zato to ni ena tistih razprav, ko so stališča povsem različna, temveč se v tem primeru stališča razlikujejo na preprost način. To smo slišali v govoru gospoda Lópeza Garrida in tudi v govoru komisarja, odraža pa se v resoluciji, o kateri bo Parlament jutri glasoval ob podpori vseh političnih skupin.

Ob tem naj povem, da je treba rešiti niz težav, preden lahko električna vozila postanejo povsem učinkovita, pred nami pa je naloga, da se osredotočimo na to, kako lahko te težave čim prej rešimo, tako da bodo električna vozila lahko postala del celotnega projekta bolj trajnostne in učinkovitejše porabe energije.

V zvezi s tem bi rada izpostavila eno vprašanje, ki je bilo omenjeno in je tudi v resoluciji, namreč vprašanje raziskav. Še vedno obstaja vrsta temeljnih težav, povezanih z učinkovitostjo akumulatorjev in ponovnim polnjenjem kot tudi s standardizacijo, interoperabilnostjo in tako dalje, kjer nas čaka še dolga pot.

Če želimo to pot opraviti čim prej, mislim, da je kot v številnih drugih primerih, povezanih z energijo in drugimi vprašanji, nujno, da so prizadevanja usmerjena v raziskave. Za to je potrebno ogromno truda s finančnega vidika, tako evropskih kot nacionalnih institucij.

Teresa Riera Madurell, v imenu skupine S&D. – (ES) Gospod predsednik, najprej bi rada čestitala španskemu predsedstvu v imenu moje skupine, ker je upravičeno vključilo električna vozila med svoje prednostne naloge, in tudi Komisiji in gospodu Tajaniju, ker sta sprejela izziv.

Namreč zato, gospe in gospodje, ker bo sposobnost hitrega vstopa v sektor s kakovostnimi, standardiziranimi proizvodi odločala o tem, kdo bo v prihodnosti imel vodilni položaj na izjemno konkurenčnem trgu.

Gospod Tajani, strinjamo se, da je za uspeh nujna standardizacija infrastruktur in načinov polnjenja. Toda kako boste pospešili to standardizacijo, da ne bo zaradi nje prišlo do zamude pri uvedbi električnih vozil v Evropsko unijo? Strinjamo se, da je nujno podpreti raziskave in razvoj, da bi zmanjšali stroške in izboljšali učinkovitost, saj smo že precej odvisni od zunanjih tehnologij. Radi bi tudi vedeli, kateri ukrepi bodo sprejeti na evropski ravni za spodbujanje raziskav, zlasti na področju akumulatorjev.

Za konec vprašanje gospodu Tajaniju. Komisija ponavadi omenja motorje s čistim pogonom na splošno. Toda tehnologija električnega pogona je najbolj razvita. Proizvajalci imajo široko paleto modelov in kmalu jih bodo začeli tržiti. Ali mislite, da se lahko električna vozila v Evropi uvedejo mnogo hitreje kot druge oblike čistega pogona? Ali mislite, da je realno meniti, da bodo električna vozila postala razširjena v Evropi do let 2015–2020?

Jorgo Chatzimarkakis, v imenu skupine ALDE. – (DE) Gospod predsednik, komisar, hvala za vašo izjavo. Zelo sem hvaležen za pobudo španskega predsedstva – in to je zelo španski dogodek, kolikor vidim – pri sprejetju tega niza predlogov in vodilne vloge v zvezi s tem.

Elektromobilnost mora v prihodnosti igrati ključno vlogo. Toda kot vsi vemo, smo še vedno zelo daleč od celovite elektromobilnosti. Zato ne smemo narediti napake in dovoliti dvigovanja prahu okrog električnih vozil s trditvami, ki jih v političnem smislu ne moremo izpolniti. Zato moramo ostati osredotočeni na izboljšanje konvencionalnih sredstev gibanja, saj bo surova nafta verjetno poganjala našo mobilnost še dolgo.

Toda naslednje točke so ključne.

Prvič, kot ste dejali vi in vsi ostali govorniki, potrebujemo evropsko strategijo za razvoj standardov. Združene države in Kitajska delajo skupaj na prevodnih spojniki za polnjenje. V tem pogledu ne smemo zaostajati. Morali bi povedi in ne smemo dopustiti, da nas prevzame evropska nečimrnost. Ali so hitrejši Francozi ali

Nemci ali Španci? Vsi moramo združiti moči in Komisija bi vsekakor pri tem morala stopiti na čelo. Razviti moramo stroškovno učinkovite, visokozmogljive akumulatorje.

Drugič, omrežno infrastrukturo moramo razširiti na vsa področja. Za nas to pomeni, da moramo naše možnosti subvencij bolj ciljno usmeriti v to na področju kohezije, regij in tudi razvoja podeželja. Državljanom mora biti omogočena uporaba elektromobilnosti prek meja, sicer ne bodo uporabljali te oblike prevoza.

Tretjič, v naših izračunih emisij CO₂ moramo upoštevati tudi električna vozila. Proizvajalci avtomobilov, ki trenutno opravljajo izračune voznega parka, še ne morejo upoštevati električnih vozil. Poskrbeti moramo, da jih bomo lahko upoštevali v prihodnosti.

Četrto, zagotoviti moramo davčne olajšave za električna vozila v celotni Evropi. To se nanaša zlasti na akumulatorje, ki so še vedno najdražji del. V zvezi s tem moramo izvajati raziskave, vendar moramo tudi uskladiti naše davke.

Michael Cramer, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, promet v Evropi je odgovoren za okoli 30 % emisij CO₂, pri čemer največji delež odpade na cestni promet. Izogibanje, preusmerjanje in izboljšave so torej na dnevnem redu. Najti moramo najbolj okolju prijazno pogonsko tehnologijo za vozila. Električna vozila zajemajo vlake, tramvaje, avtobuse, avtomobile in kolesa. Predpogoj pa je, seveda, da ne pride do oživiljanja nevarne jedrske energije, zato je proizvodnja obnovljive energije *conditio sine qua non*. Poleg tega mora biti rezultat celotnega cikla od proizvodnje prek uporabe do odpadkov in recikliranja pozitiven. Šele tedaj bomo v Skupini Zelenih/Evropske svobodne zveze lahko podprli elektromobilnost.

Nadomestitev obstoječega voznega parka ne bo ne rešila težave prometnih zastojev ne zaščitila podnebja. Avtomobilski prevoz ima pet pomanjkljivosti: hrup, onesnaževala, podatke o nesrečah, stroške in rabo zemljišč. Električna vozila bi rešila kvečjemu težavo emisij. Že samo območje uporabljenih zemljišč je ogromno. Zato se je Nemčija, na primer, obvezala z letom 2020 omejiti površino zemljišč, ki se betonirajo in asfaltirajo, na 30 hektarov dnevno. Trenutno ta vrednost znaša 117 hektarov na dan. Zato je treba zmanjšati število avtomobilov. Za preostale avtomobile in tudi vlake, avtobuse, tramvaje in električna kolesa potrebujemo najbolj okolju prijazno tehnologijo. Če se izkaže, da je to elektromobilnost, bomo potrebovali evropsko in mednarodno standardizacijo.

Zeleni bodo glasovali za to resolucijo.

Edvard Kožušník, v imenu skupine ECR. – (CS) Dolgo sem preučeval problem pravne ureditve in birokracije v moji državi. Večina od vas me najbrž pozna samo zaradi mojega potovanja s kolesom od Prage do Evropskega parlamenta v Strasbourgu, ki je bilo 866 km dolgo. Toda večina vas ne ve, da v Pragi uporabljam električno kolo. Nisem okoljski skrajnež. To kolo uporabljam iz praktičnih razlogov, ker se mi izplača in sem tako v prometu v Pragi hitrejši ter ga lahko vozim v obleki. Po mojem mnenju bi morali tako pristopiti k vprašanju standardizacije električnih vozil.

Tu imam čast biti poročevalec Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov o poročilu EP o standardizaciji in normalizaciji. O tem bomo junija organizirali obravnavo ob sodelovanju komisarja Tajanija in navdušen sem, da je to po njegovem mnenju pomembna zadeva. Vsekakor bo tam več prostora za razpravo. Danes bolj kot v drugih časih mora biti Evropa konkurenčna in potrebuje inovacije. Toda standardi so le eden od instrumentov v pomoč industriji. Osebnostno se strinjam s predstavniki industrije, da so bruseljski predpisi o uvedbi električnih vozil smrtni udarec. Pritiski v zvezi z inovacijami bi morali izvirati iz povpraševanja in ne predpisov. Če bodo razvita na ukaz, bodo vozila nesprejemljivo draga in jih ne bo nihče kupil. Mimogrede, električno kolo, s katerim se vozim, je bilo narejeno na Kitajskem.

Marisa Matias, v imenu skupine GUE/NGL. – (PT) Gospod predsednik, komisar, gospod López Garrido, mislim, da je res pomembno, da razmislimo o tem vprašanju električnih vozil in o njem temeljito razpravljamo. Številna vprašanja, ki sem jih želela omeniti, so že bila navedena tukaj. Kljub temu bi rada povedala, da je pomembno, ker moramo od samega začetka misliti na to vprašanje v okviru razvojnega modela, ki ga imamo trenutno, in vprašanje električnih vozil je bistvenega pomena, da nam omogoči ponoven razmislek o tem modelu, bodisi v smislu zmanjšanja odvisnosti od fosilnih goriv bodisi v smislu zmanjšanja emisij ogljikovega dioksida ali, kot je bilo že omenjeno, v smislu večje energetske učinkovitosti in povečanja potenciala uporabe energije iz neobnovljivih virov.

Toda dve točki se mi zdita povsem temeljni. Ne moremo preučevati nobene izmed teh strategij, dokler niso najprej vključene v širšo strategijo mobilnosti, ki presega avtomobilski sektor in zajema tudi druge oblike

prevoza. Biti mora mnogo obširnejša; sicer ne bomo rešili težave. Druga točka, ki je tudi zelo pomembna, je dejstvo, da moramo upoštevati krizo, ki jo prestajamo. V takšnem kriznem kontekstu moramo izkoristiti to priložnost, da preoblikujemo in preusposobimo trg dela ter se tako izognemo negativnim socialnim učinkom. Ne bomo prenesli več negativnih socialnih učinkov, zato sem pozivala k sprejetju te strategije in njeni uvedbi na integriran način, kar poskušamo doseči s predlogom resolucije, ki ga bomo jutri kot skupina predložili Parlamentu.

Laurence J.A.J. Stassen (NI). – (NL) Gospod predsednik, ko je gospod Ford izdelal svoj prvi avto, je dejal: „Moj avto je na voljo v vseh barvah, samo da je črn.“ Od takrat se ni veliko spremenilo. Avtomobil je na voljo v vseh modelih, da je le okolju prijazen. Nič nimam proti prijaznosti do okolja, toda dandanes si okolja ne moremo privoščiti zaradi levičarskih politikov. Potrošniki plačujejo več, kot je potrebno, in to se zakriva z raznimi vladnimi subvencijami, toda okolje bi bilo zelo drago in neekonomično, če bi odvzeli vse subvencije, ki jih plačujejo davkoplačevalci. Zdaj želimo standardizirano električno vozilo v Evropski uniji.

Nizozemska stranka za svobodo meni, da se s tem ne bi smela ukvarjati Evropska unija, temveč je to skrb industrije. Poleg tega je električno vozilo trenutno neuporabno. Akumulatorji in njihova življenjska doba so mnogo preveč omejeni in vsebujejo izjemno škodljive snovi. Če bodo milijoni ljudi kmalu začeli zvečer vklapljati svoja električna vozila, da bi jih napolnili, bodo dobesedno pregorele vse varovalke in luči, saj naša omrežja ne bodo zmogla bremena. Še več, vso dodatno energijo za električna vozila bodo morale proizvesti dodatne elektrarne.

Skratka, električnih vozil si ne moremo privoščiti in onesnažujejo okolje, predstavljajo preveliko obremenitev za zmogljivost omrežij in tudi ne izgledajo nič posebnega, bodisi črni ali ne. Zato nočemo nobene evropske standardizacije električnih vozil, ne zdaj ne nikoli.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Gospod predsednik, predsedujoči Svetu, komisar, gospe in gospodje, v prvi vrsti bi vas prosil, da ne upoštevate neizmerno trapastih pripomb prejšnje govornice. Zatem bi rad izpostavil, da je, kot je že dejal predsednik, avtomobilska industrija najpomembnejša industrijska panoga v Evropski uniji in bo ostala izjemno pomembna za delodajalce, delojemalce in delovna mesta. Mislim, da bi morali čim prej preiti na električna vozila, kot je že povedal komisar. Zato moramo zdaj izvesti akcijski načrt, ki ste ga vi, komisar, predložili pred tednom dni.

Izpostavil bom tri prednostne naloge iz vašega akcijskega načrta. Prvič, zaposleni: očitno jim je treba zagotoviti usposabljanje, da bodo lahko delali z novimi tehnologijami, kar smo močno poudarili v naši resoluciji. Prav to vprašanje posebej poudarjam pred vami. Prosimo za velika prizadevanja v zvezi z usposabljanjem, zlasti prek Evropskega socialnega sklada.

Drugič, komisar in predsednik, vozila prihodnosti in zlasti električni akumulatorji. To vprašanje je bilo tu že omenjeno, vendar ga ni mogoče poudariti dovolj. Kot Evropska unija želimo biti vodilni v svetu in, če nič drugega, držati korak s Kitajci. Če želimo to doseči, mora biti tehnologija akumulatorjev absolutna prednostna naloga sedmega in osmega okvirnega programa za raziskave in razvoj. Tu bo potrebne nekoliko reorganizacije in to moramo poudariti.

Tretjič, infrastruktura polnjenja. V nasprotju z besedami prejšnje govornice moramo do konca naslednjega leta oblikovati evropski standard, in to je vključeno v vaš načrt. Sicer bomo obtičali v razdrobljenem trgu. Komisar, predsednik, gospe in gospodje, pred seboj imamo edinstveno priložnost, da zagotovimo močan zagon za porast delovnih mest v Evropi in se izognemo poplavi proizvodov in delov, narejenih na Kitajskem. Ni prepozno, da se temu izognemo.

Judith A. Merkies (S&D). – (NL) Gospod predsednik, komisar in državni sekretar, omenila bi nekaj točk: tehnologija, nevtralnost, standardizacija, pametno merjenje in surovine. Dovolite mi, da najprej pohvalim Komisijo, ker je sprejela tehnološko nevtralen pristop. To podpiram, saj je treba energetske učinkovitost vozil urediti z ambiciozno zakonodajo o emisijah CO₂ in izbrati moramo zeleno tehnologijo. Tehnologija bo izbrala sama. V Parlamentu je standardno deliti pohvale in veseli me izreči pohvalo, toda z vašim dovoljenjem, gospod predsednik, bom hvalo prihranila za naslednjič, kajti mislim, da Komisija kar precej zamuja s standardizacijo električnih vozil. Govorili ste o vmesnikih za polnjenje, toda na splošno niste omenjali akumulatorjev. Standardi bodo na voljo šele leta 2012 in bodo morda začeli veljati šele leta 2013. Ali lahko predlagam, da to po svojih močeh pospešite?

Sploh niste omenili pametnih števec v vozilih, pa ste govorili o pametnem polnjenju. Ali vas lahko prosim, da zagotovite, da bodo pametni števc vključeni v vaše naslednje sporočilo, saj je le tako mogoče upravljati mobilnost in odmerjati davek na energijo, če je to potrebno. Če preidem na surovine, govorili ste o vseh

vrstah možnosti, toda, odkrito povedano, litij ni na voljo v velikih količinah. Vas lahko torej prosim, da povečate svoja prizadevanja in izvedete več raziskav, da bi našli alternative za ta redek material.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE). – (PL) Gospod predsednik, Evropska unija potrebuje uskladitev raziskav, inovativno ukrepanje in združevanje naložb za spodbujanje razvoja gorivnih tehnologij v električnih vozilih. Evropski trg bo moral pospešiti gradnjo infrastrukture za ponovno polnjenje akumulatorjev in zagotoviti tudi finančne spodbude potrošnikom za nakup električnih vozil.

Nujna sta standardizacija vozil in zagotavljanje njihove splošne operabilnosti na evropskem trgu. Med svojimi prednostnimi nalogami in zlasti na srečanju v San Sebastiánu letos februarja je špansko predsedstvo jasno navedlo, da je treba oblikovati enotno stališče tako v Evropi kot po vsem svetu. Upam, da bodo evropski proizvajalci prispevali k realizaciji zamisli za strategijo 2020 z ustvarjanjem sodobnih rešitev za povezovanje električnih vozil s pametnimi električnimi omrežji.

Kljub temu ne smemo pozabiti, da je treba spremembe, ki nas čakajo, uvesti uravnoteženo, z ustreznimi ukrepi za uskladitev in uporabo virov energije, ki se že uporabljajo v motorni industriji, kot so propan, butan in zemeljski plin, ki imajo vsi ekološke koristi. Električna vozila, njihov pomen za neprekinjen proces dekarbonizacije in njihovo učinkovitost je treba temeljito analizirati z vidika emisij ogljikovega dioksida.

PRESEDSTVO: GOSPOD VIDAL-QUADRAS

podpredsednik

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, nova Evropska unija dela na oblikovanju novih alternativ tradicionalnim vozilom: električnih vozil. Za to sem hvaležen španskemu predsedstvu, namreč da je to pomembno vprašanje vključilo v svoj politični program. Hvaležen sem tudi komisarju Tajaniju za točke, ki jih je omenil.

Mnoge države članice vlagajo v to vrsto čiste tehnologije in si zanjo prizadevajo, toda Evropa mora očitno ponovno razmisliti o infrastrukturi, opredelitvi varnostnih standardov, sistemih za ponovno polnjenje in interoperabilnosti. Dosežen je bil že velik napredek v smislu zmanjšanja emisij CO₂ iz vozil in upam, da bodo s pomočjo inovacij električna vozila kmalu postala cenovno dostopna oblika prevoza za širšo javnost.

Zlasti pomembno je podpreti nove tehnologije, ko je izziv nizkoogljično gospodarstvo. Ugodnosti pa ne smejo učinkovati kot kazen za tradicionalno avtomobilsko industrijo, ki je storila veliko in še vedno veliko dela na spodbujanju trajnostne mobilnosti.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Gospod predsednik, pozdravljam nedavno sporočilo o čistih in učinkovitih vozilih. Prihod električnih vozil na trg bi lahko predstavljal konkurenčno prednost za evropsko industrijo. Vendar ne smemo pozabiti, da je Evropa trenutno vodilna v svetu v avtomobilskem sektorju in ne smemo ogroziti te konkurenčne prednosti.

Zato pozivam Komisijo in države članice, da oblikujejo pogoje, ki so potrebni za vzpostavitev notranjega trga električnih vozil. Opozarjam tudi na potrebo po uskladitvi standardov za akumulatorje in združljive točke polnjenja v različnih državah članicah. Pomembno je tudi oblikovati davčne spodbude s primernimi cenami elektrike za potrošnike. Še en bistven dejavnik bo posodobitev električnih omrežij. Pozivam k večjim naložbam v raziskave in razvoj pametnih omrežij in tehnologije akumulatorjev, da bi učinkoviteje uporabili surovine v akumulatorjih. Zato naprošam, da se vsa prizadevanja osredotočijo na to, da Evropa ohrani vodilno vlogo na svetu v avtomobilski industriji.

Bernd Lange (S&D). – (DE) Gospod predsednik, predsedujoči Svetu, komisar, tudi jaz bi se rad zahvalil španskemu predsedstvu in tudi Komisiji, ker sta postavila to vprašanje elektromobilnosti v ospredje. Prepričan sem tudi, da lahko elektromobilnost uporabimo za oživitve gospodarstva mobilnosti v Evropi, in to moramo storiti, da bi ustvarili vrednost in zaščitili delovna mesta.

Toda – če uporabim drugo metaforo – stopiti moramo na plin, saj vprašanje elektromobilnosti vpliva na mnoga področja politike. Imamo seveda vprašanje standardizacije, tehnologije, temveč tudi vprašanje vključevanja elektromobilnosti v celoten prevozni sistem, ker bomo morda potrebovali nove oblike mobilnosti, predvsem v mestnih območjih. Energija mora biti obnovljiva in potrebujemo surovine, zato je prizadeta tudi trgovina. Zato bi vas prosil, komisar, da morda nadalje vključite elektromobilnost v program, ki bo sledil Cars 21.

Lambert van Nistelrooij (PPE). - (NL) Gospod predsednik, komisar, včeraj je bilo v tej dvorani polno županov, ki so podpisali Konvencijo županov, da bi se res zavezali h gospodarstvu z nizkimi emisijami CO₂. Med razpravo pa me je presenetilo, da so pripravljeni sprejeti konkretne ukrepe v dobro naših državljanov in svojo zavezo izpolniti. Električno vozilo je dober paradni projekt. Evropa ima tradicijo kakovosti in slovi po kakovosti. Toda z globalnega vidika, in tu bi vas prosil, da pogledate podatke o električnih vozilih za Kitajsko, moramo res predstaviti v višjo prestavo, kot navaja sporočilo Komisije.

Ti župani so se domislili pametnih mest. Vidimo lahko, da obstaja prostor za velik skok naprej za električna vozila in za prevoz na splošno, zlasti v mestih. V tem smislu je standardizacija akumulatorjev, točk polnjenja itd. dejansko izredno pomembna. Moja država, Nizozemska, se je odločila. Rekli smo „da“ nemškemu vtiču. To je evropsko razmišljanje in skupaj nadaljujemo z Menkesovim šestpolnim vtičem. Dejansko moramo nadaljevati s takšnim razmišljanjem in povezati naše najboljše tehnologije.

Omenil bi še dve točki. Prvič, nimamo ustrezne komunikacijske strategije. Od samega začetka je ta projekt odlična priložnost, da Evropo približamo njenim državljanom, in Evropa lahko zanj izdela boljši profil. Ljudje ne bodo hodili na volitve in kaj lahko Evropa stori glede tega?

Dejansko je to vredno oznake E (evropsko): evropsko električno. S tem moramo nadaljevati, da se bo povečala prepoznavnost projektov te vrste, mi pa bomo med tem postali E-preizkušeni. Delamo na evropskem projektu, ohranjanju delovnih mest in prevzemu vodilne vloge, zato bi bilo morda to lahko malce jasneje izraženo v sporočilu.

Antonio Cancian (PPE). - (IT) Gospod predsednik, gospod López Garrido, gospe in gospodje, hvala za vaše poročilo, gospod Tajani. Projekt električnih vozil sega v leto 2006: vse institucije se strinjajo, da je tehten projekt. O tem je Evropski parlament že odločil leta 2008, Komisija je izdala sporočilo o pametnih vozilih leta 2006, danes pa si naš komisar resno in praktično prizadeva za uvedbo teh vozil v bližnji prihodnosti. Predsednika vlade Zapatera sem med predstavitvijo njegovega programa dobesedno slišal reči, da so električna vozila ključna prednostna naloga šestmesečnega mandata španskega predsedstva.

Hotel sem ponoviti, da je treba takšno odprtost izenačiti s praktičnostjo: praktičnost v smislu pogona, praktičnost v smislu opreme in praktičnost v smislu sistemov za ponovno polnjenje, ki so elementi, potrebni za delovanje električnih vozil zdaj in v prihodnosti. Prednost električnih vozil je v tem, da lahko preprosto vstopijo in izstopijo iz prometa in za njihovo proizvodnjo ni potrebna nobena obsežna infrastruktura, zato menim, da je to vprašanje strateškega pomena. Imejte v mislih tudi – imejte to v mislih, komisar – obstoj prototipov vodikovih gorivnih celic, ki so prav tako pomembne.

Danes so na trgu že hibridna vozila in hibridni model je primeren kot električno ali vodikovo vozilo: vodik z metanom in drugi s tradicionalnimi dizelskimi ali bencinskimi sestavnimi deli. Vozila na alternativna goriva so zmagovalna zamisel; to dokazuje podatek, da se je leta 2008 njihov tržni delež skoraj podvojil. Toda še vedno predstavljajo samo 1,3 % vseh registriranih vozil. Smo na pravi poti, toda izteka se čas za inovacije za pomoč okolju in trgu dela.

Artur Zasada (PPE). - (PL) Gospod predsednik, gospod Tajani, v okviru današnje razprave bi rad pozornost usmeril v novo nevarnost, ki je nastala s širjenjem električnih in hibridnih vozil. Na kratko, v mestnem okolju so ta vozila pretiha.

Paradoks je v tem, da lahko nizka raven hrupa, ki bi jo lahko šteli za prednost, dejansko predstavlja nevarnost za otroke in starejše ter zlasti za slepe. Zato bi morali že zdaj razmišljati o tem, kako se izogniti nesrečam s hibridnimi avtomobili, saj je edini hrup, ki ga proizvajajo, zvok njihovih pnevmatik, ko tečejo po asfaltu. Nato moramo čim hitreje odgovoriti na naslednja vprašanja: ali bi morala ta vozila povzročati hrup, in če da, kakšen hrup in kako glasen bi moral biti? Ali ne bi morali proizvajalcem naložiti odgovornosti, da razvijejo sisteme opozarjanja o bližajočem se vozilu in jih standardno vgrajujejo?

Predsednik. - Zdaj bomo prešli na postopek „catch-the-eye“ in pojasnil bom merila, ki jih bom upošteval, tako da ne bo nihče nejevoljen ali jezen name kasneje.

Še vedno imamo veliko točk na dnevnem redu. Zato bom besedo tokrat dal petim poslancem, pri čemer boste imeli prednost tisti, ki danes o tej točki še niste govorili. Seveda bom nepristranski pri obravnavi različnih političnih skupin.

Alfredo Pallone (PPE). - (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, zelo kratek bom, nenazadnje zato, ker se strinjam s tem, kar sta povedala tako gospod Tajani kot gospod López Garrido. Pravzaprav bom

povsem opustil govor, ki sem ga pripravil, ker je gospod López Garrido načel razpravo, ki bi morala potekati znotraj Evropske unije.

Naj podrobneje pojasnim: Ob strani bom pustil tudi okoljska vprašanja, povezana z električnimi vozili, da bom lahko govoril o problemu zaposlovanja: skupaj z gospodom Tajanijem ste omenili dejstvo, da če se želi Evropa zaščititi pred nastajajočimi državami in če želi postati referenčna točka na mednarodni ravni, ne sme zanemariti raziskav in inovacij.

Pravo vprašanje danes, o katerem mora razpravljati Evropski parlament, je vedenje, kakšno Evropo in kakšen odnos med državami članicami želimo. Ko med državami članicami opazim, zlasti v svojem odboru, nagnjenost k tekmovanju med seboj z nižanjem davčne obremenitve, pravim, da brez dvoma niti najmanj ne razumemo, kaj bi morala Evropa predstavljati. Hvala, gospod López Garrido, hvala, gospod Tajani: z raziskavami in inovacijami lahko Evropska unija zares postane živčni center svetovnega gospodarstva.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Cestni promet je odgovoren za 28 % emisij onesnaževal, ki jih proizvedejo sektorji, ki niso vključeni v sistem trgovanja z emisijami. V skladu z obstoječimi zakonodajnimi določbami morajo avtomobilski proizvajalci najkasneje od leta 2020 naprej izdelovati samo vozila s stopnjo emisij onesnaževal pod 120 g CO₂/km. Poleg tega lahko proizvajalci vozil znižajo cene za kupce ob zamenjavi starih, manj zelenih avtomobilov, z vozili, ki imajo nižjo stopnjo emisij onesnaževal.

Posledično je leta 2009 v Evropski uniji povpraševanje po hibridnih in električnih vozilih naraslo za 7 %. Ta vozila so posebej primerna za mestno vožnjo. Razširjena uporaba električnih ali hibridnih vozil je odvisna od tega, kakšno območje bo pokrivala infrastruktura za njihovo polnjenje. V tem pogledu postane standardizacija električnih vozil ključna.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Gospod predsednik, zaradi omejitev, povezanih z električnimi vozili – med drugim onesnaženosti, povezane z izdelavo akumulatorjev, težav pri dobavi strateških elementov, kot je litij, in omejenega obsega vozil –, ni priporočljivo sprejemati komercialnih ali oglaševalskih tveganj.

Toda ta vozila so pomembna alternativa, ki jo je treba ustrezno preučiti kljub tem težavam. Toda nikoli še zdaleč ne bodo nadomestila vseh obstoječih vozil s pogonom na fosilna goriva.

Družbi, temelječi na avtomobilih, kot jo poznamo danes, je bila torej izrečena pogojna kazen. Zato je nujno, začenši zdaj, povečati uporabo vseh vrst javnega, skupnega prevoza in zagotoviti njegovo dostopnost vsem, zlasti dostopnost oblik prevoza na električni pogon: površinske in podzemne železnice, težka in lahka vozila, hitri tramvaji, trolejbusi in tako dalje. Srednje- in dolgoročno bodo morali avtomobili – celo električni – prevzeti dopolnilno in dodatno vlogo, da bodo izpolnili posebne potrebe družin.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Električna vozila veljajo za en način izpolnitve strogih okoljevarstvenih standardov, ker ne proizvajajo nobenih emisij.

Mnoga podjetja tako v Evropi in Aziji so že zaključila razvoj teh vozil in so pripravljena uvesti jih na trg. Toda širšo distribucijo teh vozil preprečuje pomanjkanje standardov, ki bi opredeljevali parametre za univerzalne polnilne postaje ter strojno in programsko opremo, ki bi omogočila učinkovito in hitro polnjenje vozil, ki bi jih različni proizvajalci uvozili v Evropo, v mreži postaj, ki bi bila kar se da razpredena. Medtem ko Evropska komisija raziskuje, razmišlja in dela priprave, so naši japonski prijatelji visoko zavihali rokave. V Tokiu je bila vzpostavljena zveza proizvajalcev električnih vozil, ki že pripravlja skupne standarde za ta vozila in tudi ponuja sodelovanje evropskim proizvajalcem.

Da bi čim prej oblikovali prostor za električna vozila, pozivam Komisijo, da čim hitreje združi moči z japonskimi proizvajalci in aktivno prispeva k uvedbi globalnih standardov za uporabo električnih vozil.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Gospod predsednik, Evropa 2020 in električno vozilo. Inovacije in konkurenčnost so same po sebi znanje. Mnoge regije prekašajo države, katerih del so, kar zadeva pogon in učinkovitost njihovih politik inovacij.

Kot Baskinja sem ponosna, ker vas lahko obvestim, da smo pred petimi leti začeli graditi inteligentni avtomobilski center. Danes več kot 50 podjetij sodeluje v raziskavah, razvoju in inovacijah na področju električne mobilnosti za celotno Evropo.

V Baskiji obstaja tudi konzorcij, čigar predstavniki so temu parlamentu poročali o svojih izkušnjah: o *Hiriku*, modularnem električnem vozilu, zasnovanem za mestno vožnjo. Vse se je razvilo iz javno-zasebnega

partnerstva in regionalne podpore, kar je pomenilo, da bi lahko Španija, ki do zadnjega trenutka ni bila vključena v ta prizadevanja, vključila te dosežke v svoj program in organizirala vrh o inovacijah v Baskiji.

Regije in njihovo znanje bi morali končno postati osrednjega pomena, če želimo zgraditi bolj participativno in učinkovito Evropo. Tedaj bo lažje doseči izzive, ki so v tej resoluciji – ki jo podpiramo –, podani za prihodnost.

Diego López Garrido, *predsedujoči Svetu*. – (ES) Gospod predsednik, rad bi se zahvalil poslancem, ki so pozdravili pobudo španskega predsedstva Sveta, da podpre električna vozila kot prednostno nalogo programa predsedstva.

Rad bi se zahvalil tudi poročevalcem, ki so prispevali k predlogu resolucije, o katerem bomo glasovali jutri v tem parlamentu, od katerih so nekateri izkoristili priložnost za govor. Med njimi so gospa Riera, gospa del Castillo, gospod Cramer in gospa Matias. Zelo hvaležen sem za njihove govore, ki skupaj z drugimi jasno kažejo, da je to strateški cilj Evropske unije, čeprav svariijo tudi pred težavami, ki še vedno obstajajo v proizvodnji in razširjenem, množičnem razvoju električnih vozil, ter tudi pred potrebo, da se mora biti mogoče zanesti na podporo vseh političnih in gospodarskih zainteresiranih strani. Gospa Bilbao je ravnokar omenila regije kot ključen element v razvoju električnih vozil.

Prepričan sem, da mora Evropska unija v prihodnosti upoštevati vse te dejavnike.

Zato bi rad izpostavil nekaj utemeljitev, kot jih vidim jaz, v prid električnih vozil. Toda na koncu bom omenil tudi težave ali ovire, ki jih je po mojem mnenju treba premagati.

Ko govorimo o prednostih, mislim, da imajo električna vozila dva ključna vidika, ki nudita znatne prednosti. Prvi je tehnologija, drugi pa energija.

Kar zadeva tehnologijo, tehnologija električnih vozil že obstaja. Zdaj deluje. Dejansko proizvajalci vozil zdaj oglašujejo že več kot 90 različnih modelov električnih vozil, ki bodo dana na trg v razmeroma bližnji prihodnosti.

Obenem moramo sprejeti, da je treba nekatere izmed teh tehnologij povsem razviti, saj imajo zaenkrat še nekatere omejitve, kot so na primer akumulatorji, ponovno polnjenje ali opozorilo, ki ga je omenil gospod Zasada v zvezi s tihim delovanjem in nevarnostjo, ki iz tega izhaja za pešce. Mislim, da je zelo pomembno upoštevati te zadeve.

Poleg tega je tehnologija, ki jo uporabljajo električna vozila, najučinkovitejša in najboljša za okolje. Učinkovitost tehnologije električnih vozil lahko doseže 60 %, medtem ko je učinkovitost tradicionalnih motorjev 20 %.

Nadalje, kar zadeva energijo, nam električna vozila objektivno pomagajo doseči tiste cilje, o katerih smo govorili to popoldne, ko smo govorili o strategiji Evropa 2020 in o boju proti podnebnim spremembam, namreč cilje, znane kot cilji 20-20-20. S svojo zmogljivostjo shranjevanja imajo električna vozila tehnologijo, ki pomaga omiliti enega od problemov, negativnih točk ali pomanjkljivosti obnovljivih energij. Električna vozila pomagajo obnovljivim energijam, ki imajo šibko točko: niso stalne. Električna vozila nadomestijo to nestalnost s svojimi posebnimi lastnostmi.

Poleg tega prispevajo tudi v smislu energetske varnosti. Na primer, v Evropi so mnoge države, ki nimajo naftnih rezerv, električna vozila pa bi to lahko nadomestila in prispevala k nečemu, kar je tudi strateški cilj Unije: prizadevanja za energetske varnost, zaradi katere so, kot smo videli, naše družbe včasih izjemno ranljive.

Končno pa bomo kljub tem prednostim morali zaradi električnih vozil očitno spremeniti naše proizvodne sisteme in tudi številne tehnologije, ki sem jih omenil prej, navade ljudi in elektrodistribucijska omrežja ter se premakniti k novi komunikacijski strategiji, kot je pravilno izpostavil gospod van Nistelrooij.

Z drugimi besedami, električna vozila imajo veliko prednosti, vendar obstajajo tudi ovire in težave, in to seveda pomeni, da moramo k njim pristopiti s povsem evropskega stališča; to pomeni, da morajo vlade v Evropi, Komisija in ta parlament, ki bo jutri glasoval o nizu resolucij, temu posvetiti posebno pozornost. Zato je tako pomembno, da te tri institucije Unije – Svet, Komisija in Evropski parlament – sodelujejo pri strateški usmeritvi, ki bi jo morale sprejeti v zvezi z električnimi vozili.

Antonio Tajani, *podpredsednik Komisije*. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, verjamem, da je špansko predsedstvo pravilno umestilo strategijo za električna vozila v širok – širši – okvir, ki se nanaša ne

le na električna vozila, temveč tudi na razvoj in zaščito avtomobilske industrije v sklopu evropske industrijske politike. Na ta način upošteva, kako bodo industrija, industrijski razvoj in ustvarjanje delovnih mest izgledali v prihodnjih desetletjih.

Zato je ta odločitev, ki jo Komisija podpira, usmerjena – prek dvokrake strategije, ki vsekakor ne izključuje resnih prizadevanj za zmanjšanje emisij CO₂ iz tradicionalnih vozil – v dve področji: vozila z motorji z notranjim izgorevanjem, ki jih je treba izboljšati, ter tehnologijo in raziskave, kajti, kot sta dejala gospa Bilbao Barandica in gospod Pallone, edino prav je, da se osredotočimo na tehnologijo in raziskave, če želimo biti kos izzivu na svetovnem trgu. Ne moremo si predstavljati konkurenčne evropske avtomobilske industrije, če ne bo močnih ukrepov na področjih inovacij in raziskav: vse pobude in podpora Parlamenta na tem področju so torej zelo dobrodošle.

Izbira električnega vozila ne pomeni, da so druge možnosti izključene: to pravim gospodu Cancianu, ki je poudaril pomen hibridnih vozil, vodikovih vozil. Električna vozila so pomembno sredstvo, ki je že pridobilo široko podporo in pozitivne rezultate. Dejansko se zanje odločajo mnoge države članice. Vendar, ponavljam – ker sem slišal nekatere poslance Evropskega parlamenta nasprotovati načelu električnih vozil, o katerih nocoj razpravljamo –, da so električna vozila izjemna priložnost, niso pa edina priložnost, saj je naš cilj evropska industrija, ki je konkurenčnejša na mednarodnih trgih, in zmanjšanje onesnaževanja in emisij CO₂ v prevoznem sistemu, vključno z mestnim prevoznim sistemom. Gospoda van Nistelrooija bi rad opozoril, da je med zadnjim parlamentarnim mandatom Evropska komisija predstavila akcijski načrt urbanega razvoja, ki zelo velik pomen pripisuje električnemu prevozu v tem okviru.

Seveda je potrebno veliko dela, da se proizvede konkurenčen električen avto. Nekdo je omenil standardizacijo: v dokumentu Komisije so standardizacijski organi Unije v letu 2010 že zadolženi, da do naslednjega leta razvijejo usklajeni evropski standard za sisteme ponovnega polnjenja električnih vozil. Na te pomisleke smo že odgovorili, kot smo v dokumentu, ki ga je odobril kolegij, odgovorili tudi na pomisleke gospe Merkies o vprašanju surovin. Omenila je litij, kot so ga tudi drugi poslanci Evropskega parlamenta, ki so med to razpravo govorili o akumulatorjih. Ravno zato, ker se zaveda težave, se je Komisija odločila, da bo vključila v svoj delovni program – o tem smo tudi govorili na nedavnem sestanku z gospo Merkies – sporočilo o vprašanju surovin, ki je za nas prednostno.

Nekateri poslanci Evropskega parlamenta – gospod Belet, gospa Matias – so omenili tudi problem zaposlovanja, toda mnogi drugi so govorili tudi o preusposobitvi delavcev, kajti če želimo imeti v avtomobilski industriji industrijski sistem, ki je nadvse inovativen in je osredotočen ne le na električna vozila, temveč tudi na razvoj preoblikovanih motorjev z notranjim izgorevanjem – motorjev z notranjim izgorevanjem, ki manj onesnažujejo, pa tudi na vse druge možnosti –, potem se moramo osredotočiti tudi na preusposabljanje delavcev, ker je naš cilj skladnost z Lizbonsko pogodbo, ki trg šteje za najboljše sredstvo za oblikovanje socialne politike.

Toda pomisleki, ki so jih izrazili nekateri poslanci, so že obravnavani v besedilu sporočila Komisije, v katerem je izrecno navedeno, da je Komisija pripravljena dodeliti sredstva iz Evropskega socialnega sklada za posebne pobude za preusposabljanje in osvežitveno poklicno usposabljanje za delavce, točno tako, da bodo lahko tudi oni ključni pri doseganju te inovacije, s katero naj bi postala evropska industrija konkurenčnejša.

Verjamem, da ima Evropa strategijo. Gospa Stassen nasprotuje električnim vozilom: predstavljajo priložnost, toda končna odločitev je v rokah trga. Obstaja tudi možnost, da se električna vozila ne kupijo; nihče ne sili Evropejcev v nakup. Toda gospod Zasada je predstavil drug problem, ki zadeva varnost prevoza: pri trženju bomo nedvomno morali na vse mogoče načine oceniti prihodnje težave, povezane tako z obremenitvami s hrupom kot z onesnaževanjem, pa tudi celoten vpliv proizvodnje in razreza vozil na okolje. Ta problem smo nazorno pojasnili in smo pravzaprav prepričani, da nam bodo električna vozila omogočila napredek, tudi na področju varnosti. Toda proizvajalcem v sektorju moramo zagotoviti določene smernice, tako da bo res mogoče imeti električno vozilo, ki ne onesnažuje.

Poskusil sem odgovoriti skoraj na vsa vprašanja, ki so jih predložili poslanci Evropskega parlamenta, in odgovoril bom tudi gospodu Langu, ki je omenil CARS 21. V sporočilu, ki ga je odobrila Komisija in je bilo nato predloženo Parlamentu in Svetu, je na zadnjih nekaj straneh izrecno navedeno, da želimo obnoviti skupino na visoki ravni CARS 21. Slednja je predstavljala izjemno priložnost za delo z zainteresiranimi stranmi in tako mora ostati, zlasti ker menimo – skupaj s španskim predsedstvom in veliko večino poslancev Evropskega parlamenta, gospod predsednik, ki so govorili med to razpravo –, da je avtomobilska industrija izredno premoženje, ki ga je vsekakor treba prilagajati in v nekaterih primerih prestrukturirati in ki ga bo

nedvomno treba modernizirati, toda ima izjemen potencial in je dragulj v kroni evropskega industrijskega in podjetniškega sistema.

Zato smo vsi zavezani k zagotovitvi –, kar dokazuje nocojšnja razprava –, da lahko ta industrijski sektor postane konkurenčnejši. Konkurenčnejši smo, če se osredotočimo na inovacije in raziskave. Mislim, da je odločitev, da se zavežemo k električnim vozilom, tudi dober način, da evropski industriji zagotovimo konkurenčnost na svetovnem trgu.

Predsednik. – Naj zaključim razpravo in povem, da sem na podlagi člena 115(5) Poslovnika prejel en predlog za resolucijo⁽¹⁾ od šestih političnih skupin.

Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo jutri.

Pisne izjave (člen 149)

Elena Băsescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Glede na podnebne spremembe nudijo zelena vozila učinkovit način zmanjšanja emisij ogljika. Vendar je treba njihov razvoj vključiti v prihodnjo politiko o trajnostni mobilnosti. Romunija bi električna vozila rada postopoma uvedla na svoj trg. S tem v mislih se je predsednik vlade Emil Boc pred kratkim odločil, da bo vzpostavil medresorsko skupino za oblikovanje nacionalne strategije za proizvodnjo električnih vozil. V državah, kot sta Danska ali Izrael, se že postavljajo in preizkušajo polnilne postaje, ki bodo uradno uvedene do konca leta 2011. Poleg tega francoska, španska in irska vlada dodeljujejo subvencije vsem, ki želijo kupiti takšna vozila. Trenutno je cena električnega vozila visoka, saj jo načeloma določa cena akumulatorja.

Za podporo proizvodnji električnih vozil v Evropski uniji morajo biti infrastrukture polnjenja in tehnologije standardizirane za lažjo čezmejno električno mobilnost. V tem pogledu mora Komisija zagotoviti finančno podporo državam članicam. Zelena vozila nudijo precejšnje koristi. Pomagajo v boju proti podnebnim spremembam, zmanjšujejo odvisnost Evrope od nafte in pomagajo dosegati cilje strategije Evropa 2020. Zato verjamem, da moramo spodbujati uporabo električnih vozil.

Sergio Berlato (PPE), v pisni obliki. – (IT) Aprila je Komisija izdala sporočilo o čistih in energetsko učinkovitih vozilih, se pravi o evropski strategiji za spodbujanje razvoja in posledične razširjene uporabe vozil, ki so „čista in učinkovita“ v smislu nizkih emisij ogljikovega dioksida in onesnaževal.

Po zadnjih ocenah bodo električna vozila leta 2020 predstavljala 1–2 % trga; z drugimi besedami, manj kot 4 % vseh vozil: jasno je, da bo večina vozil v prihodnosti še vedno poganjal motor z notranjim izgorevanjem in te je treba podpirati in ne kaznovati, ko doživljajo izboljšanja. Zato mislim, da bi morali pozornost posvetiti določenim dejavnikom, ki so v interesu evropskega industrijskega sektorja: vodenje postopka infrastrukturne standardizacije, zlasti v smislu časovnih okvirjev v odnosu do naših tekmecev – Kitajska, Združene države, Japonska, Koreja –, in preprečevanje širjenja ukrepov, namenjenih zagotavljanju spodbud za električna vozila na področjih razpoložljivih sredstev, urbanega dostopa in javnega naročanja.

Dejansko lahko z izključno promocijo električnih vozil zmanjšamo razširjeno uporabo tradicionalnih ali alternativnih (metan ali bioplin) vozil z motorji z notranjim izgorevanjem, s čimer bi izkrivljali notranji trg in omejili konkurenčnost avtomobilske industrije.

António Fernando Correia De Campos (S&D), v pisni obliki. – (PT) Komisija je ravno predložila sporočilo o čistih in energetsko učinkovitih vozilih, ki izraža nevtrarno mnenje o električnih vozilih in ne daje posebne prednosti nobeni izmed razpoložljivih možnosti, bodisi električnim, hibridnim ali vodikovim vozilom. Toda na neuradnem srečanju Sveta februarja v San Sebastiánu je bilo dogovorjeno, da mora EU voditi skupno strategijo v zvezi z električnimi vozili. To pomeni, da mora Komisija dati prednost reševanju težav, ki še vedno vplivajo na proizvodnjo električnih vozil, kot so cene akumulatorjev, potreba po več raziskavah in razvoju zaradi izboljšanja lastnosti in, najpomembneje, usklajevanje električnih vozil in točk polnjenja tako na svetovni ravni kot v Evropi, da bi zagotovili visoko raven konkurenčnosti na trgu, tako da lahko električna vozila enakovredno konkurirajo tradicionalnim motorjem z notranjim izgorevanjem. Komisija naj ne pozabi, da je treba prednostno nameniti sredstva za ta namen, zlasti iz preprostega dejstva, da imajo električna vozila dodatno korist, namreč izjemno zmogljivost skladiščenja energije, ki je druge možnosti nimajo in ki je tako potrebna za našo energetsko neodvisnost.

⁽¹⁾ Glej zapisnik.

Petru Constantin Luhan (PPE), *v pisni obliki*. – (RO) Uporaba električnih vozil nudi številne pomembne koristi za trajnostno mobilnost. Med njimi lahko omenimo: zmanjšanje emisij ogljikovega dioksida in izboljšanje kakovosti zraka, zmanjšanje odvisnosti od uvoženih fosilnih goriv in večjo učinkovitost električnih vozil v primerjavi z drugimi tehnologijami prevoza.

Na svetovni ravni tekmeči EU vlagajo v raziskave in razvoj novih tehnologij za zmanjšanje ogljikovih emisij in uvajajo programe, ki podpirajo prehod v zeleni cestni promet. Da bi Evropska unija omogočila evropski avtomobilski industriji, da ohrani svojo globalno konkurenčnost, in zagotovila, da ima pomembno vlogo v zelenih tehnologijah, mora ustvariti ustrezen okvir za spodbujanje inovativnih tehnologij in raziskav ter razvoj infrastrukture, potrebne za podporo prehoda v učinkovito gospodarstvo na podlagi nizkoogljičnih virov in emisij.

Podpiram ukrepe Evropske komisije v zvezi s tem in pozdravljam objavo načrta, namenjenega za spodbujanje vzpostavitve evropske mreže hitrih polnilnih postaj za električne avtomobile do leta 2011, kot tudi skupne tehnične in varnostne standarde, ki veljajo zanj.

Marian-Jean Marinescu (PPE), *v pisni obliki*. – (RO) Prehod v trajnosten, energetsko učinkovit prevozni sistem je postal prednostna naloga EU glede na podnebne spremembe in spremenljive cene goriv. Razvoj električnih vozil po vsej Evropi, ki bi nadomestila konvencionalna vozila, je izvedljiva rešitev z večjim tržnim potencialom. Da bi države članice to dosegle, morajo uskladiti svoja dejanja, da se lahko odločijo glede evropskega standarda, na primer za sisteme, ki se uporabljajo za polnjenje in shranjevanje energije, vključno s pametnimi omrežji ter vgrajenimi merilnimi sistemi in interoperabilnostjo. EU mora tudi bolj podpreti raziskave in inovacije s posebnim ciljem izboljšanja tehnologije akumulatorjev in motorjev kot tudi zaradi zagotovitve spodbud za proizvodnjo električnih vozil. Evropsko komisijo pozivam, da sprejme posebne ukrepe za predvidevanje sprememb v avtomobilskem sektorju in dobavni verigi ter za podporo usklajevanja nacionalnih politik na tem področju. Čas je, da EU izboljša konkurenčnost v industriji mobilnosti, tako da zmanjša stroške razvoja za proizvajalce in postopoma zniža raven CO₂, ki ga proizvaja cestni promet.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *v pisni obliki*. – Pozdravljam nedavno strategijo Komisije o čistih in energetsko učinkovitih vozilih ter zlasti novo osredotočenost na električna vozila namesto na biogoriva kot del prehoda na bolj zeleni prevoz. Toda kot so biogoriva kontroverzna in niso brez težav, obstajajo tudi precejšnji izzivi pri električnih vozilih, ki jih je treba premagati, preden lahko postanejo realna možnost za evropske državljane in preden dajo prave okoljske koristi. Dodatno povpraševanje po električnem pogonu v prevozu je treba zadovoljiti z nizkoogljičnimi viri, če naj ta vozila izpolnijo svoj okoljski potencial v celoti. Skrbi me, da razvoj teh virov v EU ne bo dovolj za zadovoljitev povpraševanja, ki bo nastalo zaradi povečane uporabe električnega prevoza. To je treba upoštevati kot del energetske strategije EU, ko prehajamo k nizkoogljičnemu gospodarstvu in manjši odvisnosti od oskrbe z nafto iz tretjih držav. Vzpostaviti je treba tudi omrežje standardiziranih točk polnjenja in spodbujam Komisijo in države članice, da si prizadevajo za standardizirano infrastrukturo, tako da bi bila električna vozila gospodarna tako za potrošnike kot za proizvajalce vozil. Če lahko premagamo te ključne izzive, se lahko nadejamo nizkoogljičnega prevoza z nizko onesnaženostjo in vseh s tem povezanih koristi za okolje in zdravje ljudi.

22. Enominutni govori o zadevah političnega pomena

Predsednik. – Naslednja točka so enominutni govori v skladu s členom 150.

Tiziano Motti (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, danes, 5. maja, je v Italiji dan boja proti pedofiliji in otroški pornografiji.

To je trenutek za pomemben razmislek, ki ga je uvedel Zakon 41 iz leta 2009, o na žalost razširjenem in vse resnejšem pojavu, saj danes pedofili niso stari moški, ki preslepijo otroke v parkih, temveč ljudje, ki se gibljejo v mednarodno organizirani strukturi in uporabljajo najsodobnejše oblike tehnologije, kot je internet. Zato danes mladi, fantje in dekleta, niso več varni niti v lastnih domovih.

Zato upam, da se bo tudi Evropski uniji zdelo primerno posvetiti dan tej pomembni temi in tudi zato sem predložil pisno izjavo, ki poziva k uvedbi sistema za zgodnje opozarjanje, s katerim bi policijskim silam v posameznih državah članicah omogočili organizirano delo in hitro izmenjavo informacij. Upam, da bo to pobudo pozdravila večina v Parlamentu.

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Gospod predsednik, prejšnji teden je Evropa zamudila izjemno priložnost: priložnost, da postane vodilna na svetu na področju astrofizičnih raziskav v naslednjih dvajsetih letih.

Evropski južni observatorij se je na podlagi poročil, ki so bila vse prej kot pregledna, odločil, da bo največji evropski teleskop postavljen v Čilu in ne na Kanarskih otokih.

Čas je, da čestitamo Čilu, pa tudi, da razmislimo o tem, ali je bilo v Evropi narejeno vse, kar je mogoče, da bi evropski teleskop, o katerem odloča evropska institucija in ki se financira z evropskimi sredstvi v višini več kot 1 milijardo EUR, stal v Evropi in ne v eni izmed Amerik.

Evropski parlament je soglasno podprl njegovo postavitev v La Palmi in za to sem hvaležen, toda kaj je naredil Svet? Kaj je naredilo špansko predsedstvo? Ali je imelo kakšen sestanek z observatorijem? Ali je imelo kakšen sestanek s katero koli od držav članic, ki so odgovorne za odločitev o kraju postavitve teleskopa? Ali je res podprlo evropsko ponudbo?

Evropejci iz La Palme, Kanarskih otokov in preostale Evrope čakajo na odgovore na to. Trenutno mislijo, da ni bilo storjeno vse, kar bi lahko bilo.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Predlagali smo resolucijo, s katero naj bi prepovedali uporabo tehnologij na cianidni osnovi v rudarstvu, saj je naša dolžnost uvesti vse varnostne ukrepe za zaščito ljudi in okolja pred okoljskimi katastrofami. Če lahko sprejmemo zgodovinske zaveze o zmanjšanju emisij in narekujemo okoljsko zaščito za celoten svet, zakaj ne moremo narediti osnovne poteze v podporo čistemu okolju in ukiniti te škodljive prakse v Evropski uniji?

Nesreča v mestu Baia Mare v Romuniji, ki se je zgodila pred 10 leti, velja za enako hudo kot Černobil, saj je prizadela tri države in uničila ekosisteme v prizadetih rekah na stotinah kilometrov. Zdaj pa nameravajo v Romuniji ponovno zgraditi nov rudarski obrat v mestu Roșia Montană, kjer naj bi uporabljali tehnologije na cianidni osnovi.

Zato bi se vam rada danes bolj kot kdaj koli zahvalila, ker ste glasovali proti uporabi tehnologij cianida v rudarstvu. Regijam, ki jih je to prizadelo, mora Evropska unija pomagati, da razvijejo trajnostno osnovo in izrabijo svoj celoten potencial.

Cristian Silviu Bușoi (ALDE). – (RO) Izjemno težke razmere v Grčiji, da ne omenjam izredno zaskrbljujočih informacij o drugih državah članicah Evropske unije, ki imajo resne težave, poudarjajo, da se gospodarska kriza še ni iztekla in da kljub napredku, ki so ga dosegle starejše države Evropske unije, še vedno obstaja nevarnost velikih neravnovesij.

Žal pa so zaradi razmer, ko proračunski prihodki pojenjajo, nekatere države v neposredni skušnjavi, da bi povišale davke in dajatve. Točno to se dogaja tudi v Romuniji. Vlada trenutno razpravlja o povečanju pavšalne davčne stopnje na prihodek in DDV. Napak je domnevati, da se bo zaradi nenadnega povišanja davkov in dajatev v proračun steklo več denarja. Vpliv takšnih ukrepov je izjemno škodljiv za gospodarstvo v srednje- in dolgoročnem obdobju.

Na žalost ima Evropska unija težave z oblikovanjem skupne strategije za boj proti gospodarski krizi. Mislim pa, da sta potrebna boljše komunikacije in sodelovanje med državami, ki so premagale krizo s proaktivnimi, spodbujevalnimi ukrepi, namesto da bi povišale davke, in državami, ki imajo velike težave ter iz obupa višajo davke in dajatve ter s tem tvegajo, da se bodo potopile še globlje v krizo.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Gospod predsednik, napadi finančnih špekulantov na najbolj ranljiva in odvisna gospodarstva v evroobmočju postajajo hujši. Prav ta finančni kapital, ki je prejel na tisoče milijard evrov od držav članic, zdaj špekulira z ranljivostjo javnih računov, ki so bili oblikovani za te prenose in zaradi gospodarske odvisnosti obrobni gospodarstev. Ta odvisnost je rezultat monetarne in devizne politike, ki jo izvaja Evropska centralna banka in ki, lažno samostojna, služi velikemu kapitalu in glavnim evropskim silam, slabša pa se zaradi liberalizacije trgov in proste konkurence v mednarodni trgovini.

Glede na to so države članice in Evropska unija ravnokar jasno pokazale, kaj pomeni evropska solidarnost: pometanje neprekinjenega plenjenja finančnega kapitala pod preprogo in, če je treba, prenos stroškov kraje na delavce in navadne ljudi prek ukrepov čistega socialnega terorizma. Toda delavci in navadni ljudje ne bodo prisiljeni iti po poti, za katero jim je bilo rečeno, da je neizogibna, vendar ni. Njihov boj to dokazuje. Pozdravljamo pogum in odločnost tistih v Grčiji, na Portugalskem in v nekaterih drugih državah.

Trevor Colman (EFD). - Gospod predsednik, v teh tragičnih dneh je postalo jasno, da bodo Grčiji naloženi drakonski, strogi ukrepi za ohranitev evra. To ne more biti prav. Tako bo grško ljudstvo, ki trdo dela, kaznovano za razsipnost svojih politikov in želje taistih, da podprejo skupno valuto, obsojeno na propad.

V Združenem kraljestvu se spominjamo, kako smo septembra 1992 izstopili iz mehanizma deviznih tečajev, MDT, ali, kot je dejal britanski politik Norman Tebbit, „mehanizma večne recesije“, pri čemer je bilo članstvo katastrofalno za Britanijo. Ušli smo zahvaljujoč odklonitvi Bundesbanke, da podpre britanski funt.

Nepopustljiva ljubezen deluje. Dokler je v evrskem območju, Grčija nima izhoda. Osvobodite Grke okov evra. Pustite, da MDS opravi svoje delo, in videli boste, kako hitro si bo Grčija opomogla, kot smo si mi v Britaniji, ko smo izstopili iz MDT. Ne pustite, da bi Grki plačali ceno za nedosegljivo ambicijo naddržave EU!

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Gospod predsednik, danes bi rada govorila o varnosti v letalskem prometu. S to temo smo se v zadnjih tednih veliko ukvarjali in vplivala je na vse nas.

Človeško življenje je pomembnejše od vsakega ekonomskega dobička. Prav zato podpiram prepoved letenja v primeru zunanjega tveganja, na primer oblaka prahu, v korist varnosti potnikov, saj bi bilo neodgovorno izpostavljati življenja nevarnosti. Rada bi vas spomnila na dve katastrofi, ki bi se skoraj zgodili leta 1982 in 1989, ter na bojno reaktivno letalo, v katerem so našli steklene delce, ki so izhajali iz oblaka prahu.

Izvajajo se preizkusni leti, toda ocenjevanje traja. Posvetovali so se s strokovnjaki, vendar njihovi odgovori ne kažejo zagotovo ne v eno ne v drugo smer. Dejstvo je, da so življenja dragocena in se ne smejo ogrožati ter da je treba izvesti učinkovite in cenovno dostopne alternative za letalski promet.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Verjamem, da je za izboljšanje delovanja verige oskrbe s hrano v Evropi in doseganje optimalne preglednosti potreben enoten pravni okvir na ravni Skupnosti, zadolžen za opredelitev rokov, ki se uporabljajo v trgovinskih odnosih med dobavitelji prehrabnih izdelkov in trgovci na drobno, ter bolj učinkovitih načinov zaščite dobaviteljev pred protikonkurenčnimi sporazumi in praksami kot tudi načinov in rokov plačila.

Mislim tudi, da bi bilo koristno doseči večjo skladnost s predpisi o konkurenci in zagotoviti, da se standardizirano tolmačijo v vseh državah članicah. Če upoštevamo obstoječe razmere v trgovinskih odnosih med dobavitelji in trgovci na drobno, mislim, da je treba oceniti določbe predpisov o konkurenci, da se vzpostavi ravnovesje med skupno kmetijsko politiko Evropske unije in politikami konkurence. Spremljanje trga bi lahko zajemalo učinkovito preglednost pri določanju cen in zlasti profitne marže v prehranski verigi.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Gospod predsednik, v tej dvorani smo mnogokrat izpostavili vprašanje diskriminacije poljske manjšine v Litvi, kjer tam živeti Poljaki ne smejo napisati svojega priimka z izvirnimi črkami, šolske učne ure, kjer se poučuje v poljščini, se ukinjajo, zemljišča, ki so bila zasežena v sovjetskih časih, pa se ne vračajo zakonitim lastnikom zgolj zato, ker so Poljaki.

Pred kratkim je Glavna uradna etična komisija Litve kaznovala gospoda Tomaševskega, vodjo poljske manjšine in poslanca Evropskega parlamenta, ker je zastavil vprašanje – tukaj, v tej dvorani – gospodu Barroso o spoštovanju pravic manjšin v Litvi. Ti škandalozni ukrepi se stopnjujejo. Pred nekaj dnevi je litovski jezikovni inšpektorat naložil visoko globo direktorju lokalnega organa v Šalčininkaiu zaradi uporabe dvojezičnih napisov. Osemdeset odstotkov prebivalcev v regiji je Poljakov.

Gospod predsednik, skrajni čas je, da Evropski parlament naredi konec tem škandaloznim dejanjem litovske vlade. Ponašamo se, da so človekove pravice temelj Unije. Tak temelj je šibak, če teh pravic ne moremo uveljaviti v državah članicah.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Gospod predsednik, na milijone delavcev danes stavka in demonstrira, vključno s helensko delavsko fronto, proti barbarskim ukrepom, ki jih izvajajo kapital, grška vlada, Evropska unija in MDS.

Ti ukrepi niso ne novi nečasni. Gre za odkrito uporabo kapitalističnega razvoja, ki vodi v krizo. Njihov namen je zavarovati dobičke grške in evropske plutokracije ter si prizadevati za uporabo Maastrichtske pogodbe. Vključeni so v libbonsko strategijo in strategijo Evropa 2020, zato vodijo v slepo ulico.

Vendar mi pravimo, da to ni enosmerna ulica in da obstaja rešitev. Rešitev je ponovna vzpostavitev delavskega gibanja in podpora razvoja na podlagi potreb tistih, ki ustvarjajo bogastvo. Rešitev je nacionalizacija monopolov in predaja oblasti ljudstvu. Niti provokatorji niti izsiljevalci grške vlade ne morejo ustaviti tega gibanja, kot tudi ne morejo tega doseči morilska dejanja, storjena danes v Atenah, ki so nas vse pretresla.

Prepričani smo, da bo grško ljudstvo zmagalo v svojem boju.

Chrysoula Paliadeli (S&D). – Gospod predsednik, pred nekaj urami bi rekla, da je bilo kljub neokusnemu izkrivljanju kulturnih podob in kljub člankom o dvoumni objektivnosti glede zastarelih stereotipov grško ljudstvo pripravljeno podpreti svojo novo socialistično vlado v boju za gospodarsko in socialno obnovo, čeprav Svet ni dojemal grške gospodarske krize kot pomembnega evropskega vprašanja in je Komisija ni uporabila kot preizkus za evropsko kohezijo.

Zdaj pa se v luči tragičnih dogodkov zadnjih nekaj ur v Atenah, ko so trije ljudje umrli zaradi nasilja, ki je posledica strogih gospodarskih ukrepov, spominjam besed, ki jih je gospod Rasmussen izrekel pred kratkim: znižanje državne bonitetne ocene Grčije v najnižji razred je obsodba politike izmikavanja. Mislim, da je najnujnejše, da poslanci Evropskega parlamenta okrepijo svoja prizadevanja za kohezijo.

Upam, da dogodki v Grčiji iz pred vsega nekaj ur ne bodo nalezljivi, in upam, da je lahko to, nasprotno, znak začetka soglasnih prizadevanj za oblikovanje evropske identitete s solidarnostjo in partnerstvom.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Gospod predsednik, pred nekaj dnevi je bila 120. obletnica 1. maja kot mednarodnega dneva delavcev.

Delavci po vsem svetu so se 120 let nenehno, trdo in junaško borili za svoje pravice in emancipacijo dela, za družbo, v kateri delo, končno brez izkoriščanja, predstavlja popoln izkoristek ustvarjalnih sposobnosti ljudi. To je bilo 120 let izjemnega napredka, bolečih nazadovanj in nepopustljivega odpora delavcev. Prvi maj in njegove univerzalne parole so v zgodovini nastali na podlagi najbolj nasilnega zatiranja na račun nešteti bojov, žrtvovanj in izgubljenih življenj. Okrepil se je z vsakim korakom ljudstva, ko si je želelo izbojevati svobodo, in znašel se je in še vedno se znajde pred oviro vsakič, ko zgodovinske okoliščine omogočijo velikemu kapitalu, da preide v napad. To se trenutno dogaja v Evropski uniji ter je vidno v Grčiji, na Portugalskem in v mnogih drugih državah.

Te boje je treba upoštevati in stopnjevanje izkoriščanja se mora ustaviti. Čas je, da spoštujemo dostojanstvo tistih, ki delajo in ustvarjajo bogastvo.

Alan Kelly (S&D). – Gospod predsednik, rad bi opozoril Parlament na zelo nujno zadevo. Mlad Irec in državljani EU, Michael Dwyer, je bil pred dobrim letom ustreljen v Boliviji. Mnogi opazovalci mislijo, da je bil umorjen. Toda Michaelova družina, ki je nocoj tukaj v Parlamentu, nima nobenih odgovorov na to, kako in zakaj je umrl.

Po edinem uradnem podatku, ki je bil posredovan, je umrl zaradi vpletenosti v domnevno zaroto za umor predsednika Bolivije. To ni niti najmanj podobno nekomu, ki izhaja iz ljubeče, povezane in apolitične družine. Toda pravo vprašanje tu je, da informacijam bolivijskih oblasti ne gre zaupati. Njihove različice dogodkov so si povsem nasprotujoče, naj gre za forenzične dokaze, balistične dokaze ali same trditve, ki jih posredujejo.

Zato pozivam ta parlament in novo visoko komisarko EU za zunanje zadeve, Catherine Ashton, da podpreta prizadevanja irske vlade za takojšnjo uvedbo neodvisne preiskave. Pri tem me podpirajo irski poslanci Evropskega parlamenta iz vseh strank, ki ji bodo v kratkem pisali.

Kristian Vigenin (S&D). – (BG) Vašo pozornost moram usmeriti v težavo v moji državi. Bolgarija vlada nesposobna, vendar populistična vlada, ki uporablja metode, značilne za trideseta leta prejšnjega stoletja.

To kaže dejstvo, da je najbolj priljubljeni politik trenutno minister za notranje zadeve, sledi pa mu nekdanji glavni sekretar tega ministrstva, ki je zdaj predsednik vlade. Neposredno po volitvah je bilo iz političnih razlogov odpuščenih na stotine predstavnikov opozicije. Pritisk se je izvajal na najpomembnejše medije. Politike aretirajo na brutalen in grob način ali pa pod smešnimi obtožbami.

Tožilci javno zasmehujejo domnevno nedolžnost, medtem ko ministri pritiskajo na sodišča in izrekajo kazni po TV. Novi zakon dovoljuje izrek sodbe na podlagi zgolj informacij, pridobljenih s prisluškovanjem telefonu, in dokazov, ki jih posredujejo anonimne priče. Ureja se vzpostavitev izrednega sodišča, ki se uradno imenuje „specializirano sodišče“. Strah se širi.

Leta in leta se je morala Bolgarija vse bolj truditi v boju proti kriminalu. Trenutno si prizadeva za to, toda boj proti kriminalu prehaja v borbo proti demokraciji. Evropski parlament je občutljiv na kršitev demokracije, svobode in človekovih pravic po vsem svetu. Ravno tako občutljiv mora biti, ko se to dogaja v državah članicah.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Gospod predsednik, gospe in gospodje, finančna kriza, brezposelnost in naraščajoči primanjkljaj v državnem proračunu ter dolg so največji izzivi narodov današnje Evrope. Vendar

bi rad opozoril na korupcijo, ki je značilna za srednjeevropske države, na Madžarskem pa je še posebej obsežna ter je še dodatno poslabšala krizo in našo državo pahnila v še globlji dolg zaradi dodatnih posojil, ki jih je najela. Odhajajoča madžarska socialistična vlada je postavila madžarsko gospodarstvo v nevzdržen položaj, saj je bila korupcija prisotna pri vseh javnih naložbah in naročilih, bodisi za avtoceste, prenove mostov, parkirišča, zdravstveno varstvo, domače financiranje ali razpise EU. Jobbik poziva novo izvoljeno madžarsko vlado, da sprejme in izvaja strogo protikorupcijsko zakonodajo, in v luči krize pozivamo vse države članice EU, da storijo enako. Jobbik verjame, da je mogoče izriniti korupcijo iz političnega življenja.

Alexander Mirsky (S&D). – (LV) Hvala, gospod predsednik. 8. maja Evropa praznuje zmago nad nacizmom. Toda dame in gospodje, imam neprijetno novico. 16. marca letos so v Latviji ob tihem odobravanju oblasti veterani Waffen-SS priredili pohod z zastavami v Rigi v spomin na dan ustanovitve latvijske SS legije. Že 20 let mi v opoziciji ne moremo storiti nič zoper to. Voditelji evropskih držav se pretvarjajo, da se nič ne dogaja. V Latviji so kazenski bataljoni SS uničili 130 vasi ter pobili več kot 150 000 ljudi v Latviji, Belorusiji, na Poljskem in v Rusiji. Danes pa jih v Latviji slavijo kot heroje. Ta malodušen molk v državah članicah Evropske unije je zločin nad milijoni ljudi, ki so umrli med drugo svetovno vojno. To je izredno pomembno. Hvala.

Iuliu Winkler (PPE). – Gospod predsednik, zgodovina nam je pokazala, da lahko v krizi pride do napredka. Pod pritiskom se lahko porodijo nove zamisli, ustvarijo inovativni mehanizmi za spodbujanje razvoja in preprečijo napake, ki vodijo v krizo.

Rad bi izpostavil dve takšni zamisli, ki bi lahko privedli do pomembnih instrumentov. Če želimo, da EU ostane pomemben svetovni akter, je treba oblikovati evropski denarni sklad in evropsko bonitetno agencijo. Kljub temu, da za to potrebujemo veliko institucionalnega truda, se to vseeno izplača storiti, če pomislimo na naš dolgoročni interes. Vsi lahko stavimo, da bo prihodnost prinesla nove krize.

Evropsko socialno tržno gospodarstvo in skupna valuta sta temelja svetovnega gospodarstva in svetovnega finančnega sistema. Z vzpostavitvijo „evropskega MDS“ bi lahko uveljavili pakt za stabilnost in rast, evropska bonitetna agencija pa bi izdelala svoje ocene na podlagi pravega poznavanja evropskih gospodarstev. O obeh zamislih je treba resno razpravljati in po mojem mnenju bi bilo modro sprejeti pozitivno odločitev.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Pred kratkim smo bili priča zaskrbljujočemu vzponu skrajne desnice in sprejetju radikalnejših ksenofobnih in rasističnih stališč. Regionalne volitve v Italiji in Franciji kot tudi splošne volitve na Madžarskem so potrdile vse večji uspeh skrajnih gibanj, ki širijo nevarno nacionalistično, protievropsko in nasilno sporočilo, namenjeno nacionalnim manjšinam ali sosednjim državam. To ni tisto, kar smo si želeli za enotno Evropo, in po mojem mnenju tudi ni rešitev za težave njenih državljanov.

Rada bi izrazila svojo zaskrbljenost zaradi sovražnih sporočil, ki se v medijih širijo o vzhodnih Evropejcih, zlasti Romunih, in so do zdaj povzela ekstremistično retoriko. Francoska televizija žali Romune na splošno, medtem ko je med občinskimi volitvami v Barceloni kandidat španske ljudske stranke promoviral svojo volilno kampanjo pod sloganom „Nočemo Romunov“.

Ob tej priložnosti bi rada pozvala vse odgovorne politične skupine v Evropskem parlamentu, da združijo sile in se lotijo tega nevarnega pojava v Evropski uniji.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Najprej bi rad izrazil svoje sožalje družinam žrtev današnjih napadov v Atenah.

Če se vrnem na temo podnebnih sprememb, naj povem, da 35 000 predstavnikov ljudstev sveta, ki so se sestali v Cochabambi v Boliviji, ni okolišilo. Želijo, da se na mehiški konferenci dogovorimo o pravno zavezujočih zmanjšanjih naših emisij. Prav imajo. S to odločitvijo ne smemo več odlašati.

Evropska unija se mora takoj in uradno zavezati k 30-odstotnemu zmanjšanju emisij do leta 2020. S tem se bo spremenila dinamika pogajanj, ki so res na mrtvi točki, zato obstaja nevarnost, da bo odločitev o zmanjšanju emisij preložena na čas po mehiški konferenci, brez določenega datuma in brez posebnega urnika.

Tudi v Parlamentu lahko veliko več naredimo. Dogovorili smo se že o 30-odstotnem zmanjšanju odtisa Evropskega parlamenta do leta 2020. Z zmanjšanjem našega odtisa za 50 % moramo biti za vzor državam članicam.

Vsi vemo, da obstaja velika možnost za prihranek energije na našem delovnem mestu in za zmanjšanje okoljskega odtisa, ter to lahko in moramo storiti.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Gospod predsednik, danes je Evropski parlament podelil razrešnico Komisiji za leto 2008, kar je dobro. Stopnja nepravilnosti izplačanih sredstev EU še nikoli ni bila tako nizka kot letos.

V zadnjih treh letih je bilo mogoče prepoloviti področja, pri katerih je bila stopnja nepravilnosti višja od 5 % in s tem nad dovoljenim odstopanjem. Že samo na področju kohezije je daleč od sprejemljive ravni. Zlasti na tem področju so v prihodnosti potrebna večja prizadevanja. Predvsem je treba izpostaviti področje kmetijstva in naravnih virov. Stopnja nepravilnosti na tem področju je pod 2 %, zato je očitno v zelenem območju. Sistemi spremljanja in nadzora so učinkoviti.

Toda v tem okviru bi rada omenila tudi predpristopno pomoč za Turčijo, omenjeno v poročilu o razrešnici. Povečanje sredstev za Turčijo je zelo vprašljivo glede na pomanjkanje merljivih meril. Nesprejemljivo je dajati sredstva EU tretjim državam brez kakršnih koli ugotovljenih kazalnikov. Neposreden nadzor nad plačili in porabo sredstev je ključen. Le tako ima lahko pomoč dejansko želeni učinek.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Člen 11 Evropske konvencije o človekovih pravicah opredeljuje pravico do izvajanja sindikalnih dejavnosti kot človekovo pravico. Neposredno v nasprotju s to pravno določbo je madžarsko vojaško sodišče prejšnji teden izreklo strogo kazen Judit Szima, voditeljici sindikata, ki zastopa deset tisoč policistov, zaradi dejavnosti, ki z laičnega vidika ali s strokovnega vidika pravnik predstavljajo izključno varstvo pravic delavcev in izvajanje sindikalne dejavnosti. Poudarjam, da se to ni zgodilo v neki banana republiki v državi v razvoju, temveč v eni od držav članic Evropske unije. V tem parlamentu, pa tudi v številnih odborih nenehno govorimo o dejstvu, da se je z začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe Evropska unija še bolj zavezala k človekovim pravicam in da je varstvo le-teh postalo učinkovitejše. Prosim, da primer Judit Szima postane preizkusni primer, in vsi moramo pozorno spremljati, kako bo lahko z uveljavljanjem evropske zakonodaje o človekovih pravicah ta pogumna ženska oprala svoje ime ter si povrnila dostojanstvo in sredstva preživetja, ki jih je izgubila.

Adam Gierek (S&D). – (PL) Gospod predsednik, na Poljskem cveti prikrita oblika trgovine z ljudmi. Do tega prihaja zaradi absolutne prednosti liberalnega, protihumanitarnega zakona trga. V zadnjih letih so bila v sklopu privatizacije premoženja bivše Ljudske republike Poljske prodana številna stanovanja in celotni stanovanjski bloki, ki so bili last državnih podjetij, skupaj z najemniki.

Najemniki so ponavadi starejši ljudje, pogosto tudi bolni, ki jim ni bila dana možnost predkupne pravice. Pod pritiskom v nebo dvigajočih se najemnin zaidejo v dolgove in so pogosto izseljeni. Kršijo se temeljne človekove pravice. Potrebni so ustrezni pravni in izvršilni instrumenti, ki omogočajo organom držav članic EU, da učinkovito zagotovijo zaščito najemnikov privatiziranih stanovanj, ki so prej pripadala državnim podjetjem. Potrebna je tudi nujna pomoč iz javnih sredstev za žrtve protihumanitarne privatizacije.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Hvala, gospod predsednik. Prevzel bom besedo, da lahko razkrijem krivico.

Kolegi poslanci, ne slepimo se, da je grško ljudstvo povsem nedolžno, kar zadeva razmere v Grčiji. Razlog za tamkajšnje stanje, ki je prispeval k finančni krizi, je 14., 15. in 16. mesečna plača, skupaj s pokojninami in ugodnostmi, ki ne obstajajo nikjer drugje v Evropski uniji in so preprosto povsem neznane.

Grčija zadnjih 10 let laže Evropski centralni banki o stanju svojega gospodarstva. Zdaj, prav na tem razpotju, pa so evropski voditelji izglasovali, da bodo Grčijo nagradili za vse te laži in prevaro s 110 milijardami EUR. Obenem pa bodo države, ki so vodile svoje finance zgledno, na primer Bolgarija in Estonija, kaznovane za to krizo, kar bo najverjetneje povzročilo preložitve njihovega vstopa v evroobmočje.

Tu gre za dvojna merila, ki niso vredna ne evroobmočja ne Evropske unije. Pošteno je, da se krivi kaznujejo, in vodje evroobmočja morajo Grčijo zaprositi, da ga zapusti.

Predsednik. S tem se ta točka zaključuje.

23. Uredba o skupinskih izjemah za motorna vozila (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je razprava o:

- vprašanju za ustni odgovor Komisiji o zaščiti interesov potrošnikov v pravilih konkurence za sektor motornih vozil na notranjem trgu, ki so ga predložili Malcolm Harbour, Andreas Schwab, Evelyne Gebhardt, Cristian Silviu Buşoi, Adam Bielan, Heide Rühle in Kyriacos Triantaphyllides v imenu Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov (O-0044/201 – B7-0209/2010); in

- vprašanju za ustni odgovor Komisiji o uredbi o skupinskih izjemah za motorna vozila, ki ga je predložila Sharon Bowles v imenu Odbora za ekonomske in monetarne zadeve (O-0047/2010 – B7-0210/2010).

Theodor Dumitru Stolojan, namestnik vlagateljice. – Gospod predsednik, Odbor za ekonomske in monetarne zadeve je predložil to vprašanje, ker je z zanimanjem spremljal revizijski postopek uredbe o skupinskih izjemah za motorna vozila, in potreben je skrben razmislek.

Kot veste, so uredbe o skupinskih izjemah zelo pomembni instrumenti za poslovno skupnost. Ta uredba je bila sprejeta leta 2002. Takrat je Komisija menila, da na evropskem avtomobilskem trgu vlada oligopolistično stanje, saj je šest največjih proizvajalcev v Evropi imelo skupaj 75-odstotni tržni delež. Glede na to Komisija meni, da sektor motornih vozil ne bi smel biti zajet v splošni uredbi o vertikalnih skupinskih izjemah, zato je sprejela posebno uredbu.

Ta uredba bo prenehala veljati 31. maja 2010. Komisija zdaj meni, da so trgi za prodajo novih vozil izjemno konkurenčni in da koncentracija pada. Zaradi te ocene je Komisija mnenja, da posebna uredba o skupinskih izjemah ni več potrebna za prodajo novih avtomobilov in gospodarskih vozil. Predlaga sprejetje posebne uredbe o skupinskih izjemah samo za popravila in servisne storitve kot tudi za distribucijo rezervnih delov.

Parlament je zaskrbljen zaradi te reforme. Kot veste, se EU trenutno sooča z izjemno finančno in gospodarsko krizo, stopnje brezposelnosti pa so visoke. Evropska avtomobilska industrija je ključni sektor evropskega gospodarstva, ki prispeva k zaposlovanju, inovacijam in konkurenčnosti celotnega gospodarstva. Menimo, da je treba oblikovati splošne pogoje, da ta sektor postane trajnosten, in mu omogočiti, da ostane gospodarsko učinkovit in zelen.

Zagotoviti je treba tudi, da imajo mali in srednje veliki akterji na tem trgu ugodne pogoje. Ne smemo pozabiti, da so mala in srednje velika podjetja pomembna, saj zagotavljajo delovna mesta in bližino. Toda več trgovcev z motornimi vozili in servisnih podjetij je izrazilo resne pomisleke glede novega regulativnega okvira, ki bo po njihovih trditvah privedel do dodatnega poslabšanja razmerja moči med proizvajalci in preostankom avtomobilske vrednostne verige.

Zato bi vas, komisar Almunia, Odbor za monetarne in ekonomske zadeve rad vprašal prvič: na podlagi katerih izsledkov tržne analize je Komisija sklenila, da je primarni trg zdaj konkurenčen in da so na trgu servisnih storitev še vedno težave?

Drugič, kako Komisija ocenjuje razmerje moči med proizvajalci avtomobilov in trgovci z avtomobili pod sedanjo uredbu o skupinskih izjemah za motorna vozila in pod predlaganim pravnim okvirom? Ali ima kateri akter posamični ali skupni prevladujoč položaj?

Tretjič, kako namerava Komisija spremljati razvoj tržnih sil na primarnem trgu in trgu servisnih storitev? Katere ukrepe predvideva Komisija, če bi se izkazalo, da se je konkurenčnost, zlasti na primarnem trgu, občutno poslabšala?

Četrtič, kakšna so pričakovanja glede posledic novega zakonodajnega okvira za potrošnike, zlasti kar zadeva cene in ugodnosti?

Petič, katere pripombe zainteresiranih strani, pridobljene zlasti med posvetovanjem, namerava Komisija vključiti v končni zakonodajni okvir?

In končno, ali je Komisija pripravljena preučiti možnost, da bi predlagala uskladitev zakonodaje na področju distribucije, na primer s spremembo direktive o trgovskih zastopnikih, z namenom zagotoviti, da bodo vsi trgovci deležni enako visoke stopnje pogodbenega varstva v vseh državah članicah EU?

Malcolm Harbour, vlagatelj. – Gospod predsednik, v imenu Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov sem zelo zadovoljen, da lahko nocoj tu predstavim en vidik vprašanja, zlasti pa bi se rad zahvalil našim kolegom iz Odbora za monetarne in ekonomske zadeve, ki imajo seveda vodstvo nad konkurenčnimi vprašanji, za njihovo tesno sodelovanje z nami, saj je to seveda element konkurenčne politike, ki ima temeljni interes za potrošnike, in mi smo na naši strani zagotovili, da so nekateri izmed teh potrošniških elementov zelo dobro zastopani.

Najprej naj povem, da so po mojem mnenju elementi predloga Komisije v zvezi s prodajnim trgom ter trgom servisnih storitev in popravil zelo usklajeni z interesi potrošnikov, ki smo jih omenili v našem odboru – ne ravno v zvezi z vprašanji, povezanimi z GD za konkurenco, temveč predvsem, na primer, na področjih, povezanih z informacijami o servisnih storitvah in popravilih, kjer smo v tem primeru sodelovali z Odborom

za okolje pri določbah glede tehničnih informacij, povezanih z okoljskimi standardi za motorna vozila. Mislim, da so ti elementi, ki so bili podkrepljeni v novem predlogu, izjemno dobrodošli, kar zadeva ohranjanje konkurence med neodvisnimi serviserji in tržni dostop do rezervnih delov z enakovrednimi oznakami kakovosti: odpiranje tega trga je zelo dobrodošlo.

Mislim, da bi radi vašo pozornost usmerili v en zadržek, ki je zajet v resoluciji, o kateri bomo glasovali jutri, in se nanaša na vprašanja dostopnosti informacij. Nismo prepričani – morda nas želite prepričati, vendar nismo prepričani –, da so smernice, ki ste jih objavili, neizogibno dovolj trdne ali izvršljive, da bi zagotovile dostopnost teh tehničnih informacij, zlasti ker bodo proizvajalci vozil lahko te informacije posredovali v elektronskem formatu, ki brez ustrezne programske opreme in zmogljivosti iskanja morda ne bo tako koristen serviserjem, kot bi to pričakovali.

Zdaj, ko sem to povedal, bi rad prešel na vprašanje prodaje, ki ga je ravnokar zgovorno obravnavala podpredsednica Odbora za ekonomske in monetarne zadeve. Kar zadeva prodajo, smo precej manj prepričani, da je Komisija res upoštevala pomisleke potrošnikov. Odbor za ekonomske in monetarne zadeve je imel zelo pomembno obravnavo, na kateri smo od trgovcev in zastopnikov potrošnikov slišali, kakšni so njihovi dejanski pomisleki, namreč da so bili zaščitni ukrepi, uvedeni za zagotovitev konkurence na prodajnem trgu, ki so bili nedvoumno vzpostavljeni leta 2002, – moram reči, da so bili mnogi posledica pomislekov, ki jih je izrazil ta parlament –, preprosto odpravljeni s po našem mnenju pretiranim zanosom z vaše strani, z namenom, da bi poenostavili vprašanja in sebi kot upravi olajšali življenje in njihovo obravnavo.

Pri tem morda obstajajo težave, toda menim – in želim, da pogledate dokaze, ki so nam bili predloženi na obravnavi –, da imajo trgovci in potrošniki resne pomisleke o takojšnji uveljavitvi splošne skupinske izjeme za avtomobilsko distribucijo. Leta 2002 so bili vgrajeni očitni zaščitni ukrepi – ne tako dolgo nazaj v ciklu avtomobilске distribucije – za vzpostavitev razmerja moči med samostojnimi trgovci in proizvajalci. Mislim, da bi trgovci rekli, da se je to pravzaprav razmeroma dobro obneslo v tistem času. Če dejansko pogledate, kaj se je zgodilo na trgu, bi bili oni takšnega mnenja.

Dovolite mi, da vas opomnim, komisar, kajti mislim, da vas takrat ni bilo, da so proizvajalci vozil precej lobirali, ker naj bi bile te določbe pretirane, toda trgovci so bili za te določbe. Kaj imamo zdaj? Trgovci nam pravijo: te določbe so prešibke in proizvajalci pravijo: zelo so nam všeč.

Mislim, da morate to preučiti. Ne pravim, da bi morali ta proces ustaviti, – mislim, da je to zdaj prava stvar, glede na to, da nas od izvedbe loči le še nekaj dni –, toda v jutrišnji resoluciji vam pravimo: prosimo, poglejte najnovejše podatke, poglejte informacije. Dejal bi še, da bo v okviru Komisije komisar Barnier izdelal poročilo o konkurenci v maloprodajni dobavni verigi. Avtomobilski sektor bi moral biti del tega in to morate preučiti, kajti od Komisije potrebujemo dosledno politiko.

Drugič, dokumenti vaših služb, ki sem jih videl, pravijo: ali mislite, da je to priprava na novo generacijo zelenih vozil, električnih vozil in vozil z nizkimi emisijami? Nič v vaši analizi ne kaže na kar koli od tega.

Zdaj imamo poročilo gospoda Tajanija. Ali vas lahko prosim, da v naslednjem letu pregledate poročilo gospoda Tajanija, poročilo gospoda Barnierja in nam zagotovite, da je to prava stvar? Če to storite, boste po mojem mnenju sem povrnili nekaj verodostojnosti, kajti mislim, da ostajamo glede tega neprepričani o vaših načrtih.

Joaquín Almunia, podpredsednik Komisije. – Gospod predsednik, obstoječa uredba o skupinskih izjemah za motorna vozila se izteče 1. junija letos in do tega datuma moramo sprejeti novo uredbo. Kolegij komisarjev je uvrstil to zadevo na dnevni red našega zasedanja 26. maja.

Predlog, o katerem razpravljajo naše službe in o katerem bodo v nekaj dneh razpravljali naši kabineti – ob pripravi kolegijskih razprav –, je posledica poglobljene analize sektorja. Postopek javnega posvetovanja se je začel junija 2006. Tri leta in pol kasneje, lani decembra, je Komisija objavila osnutek skupinskih izjem in smernice. Zainteresirane strani, Evropski parlament in države članice so tesno sodelovali skozi celoten proces in upoštevanih je bilo veliko navedb. Odvijalo se je tudi veliko razprav, delavnic in pobud, tudi tukaj v Parlamentu. Zadnja je bila 12. aprila letos na odboru ECON. Kaj so glavni zaključki tega dolgega posvetovalnega procesa?

Prvič, naučili smo se nečesa pozitivnega: potrošnikom v Evropi je na voljo zagrizen konkurenca na trgu prodaje vozil. V naših letnih poročilih o cenah vozil smo poročali o 80 modelih vozil okoli 25 proizvajalcev – in cene niso edini dejavnik, ki nam govori, da je konkurenca zdrava. Tudi izbira je večja kot pred 10 leti, na voljo je več znamk za vsako vrsto avtomobila. V teh okoliščinah bi bilo težko reči, da bi lahko kateri koli proizvajalec vozil imel prevladujoč položaj, bodisi posamično ali skupinsko.

Obstoječi režimi vsebujejo pravila, specifična za sektor, kar je bilo takrat smiselno (leta 2002), ko se je v sektorju vozil pričakoval val konsolidacije. Toda do konsolidacijskega obdobja ni prišlo in namesto tega imamo zdaj zelo konkurenčen trg. Z omogočanjem večje prožnosti pri distribuciji vozil bodo predlagane spremembe obnovile pobude proizvajalcev za zmanjšanje stroškov prodaje vozil. Dovolite mi, da vas spomnim, da stroški distribucije povprečno predstavljajo 30 % cene novega vozila. Z zmanjšanjem teh stroškov bodo proizvajalci izboljšali svoj konkurenčen položaj, kar bo potrošnikom prineslo koristi.

Dobro se zavedam, da obstajajo neki pomisleki glede predlaganih sprememb, povezani s prodajo številnih blagovnih znamk in pogodbeno zaščito trgovcev, oba sta to že omenila. Dovolite mi, da poudarim, da prodaja številnih blagovnih znamk obstaja – in bo še naprej obstajala –, kjer je potrebna zaradi resnične narave trga. Tako je v državah, kjer so zelo veliki trgovci, ki lahko distribuirajo več znamk – na primer v Združenem kraljestvu –, in tako je v redko poseljenih območjih, kjer je gospodarsko smiselno, da trgovci prodajajo različne znamke na isti lokaciji.

Tako je bilo, preden je bila leta 2002 sprejeta obstoječa uredba o skupinskih izjemah in taka je realnost osem let kasneje, toda takrat kot tudi zdaj je bil najpogostejši model distribucije združevanje pod eno blagovno <http://mymemory.translated.net/t/Slovenian/English/znamko> o. Opazili smo, da so se proizvajalci vozil vse bolj zatekali k drugim oblikam distribucije, vključno s prodajalnami v lasti njih samih.

Na primer, razvoj distribucije v Nemčiji je značilen za ta trend, saj se prek trgovskih omrežij proda 67 % vozil v nasprotju z 90 % pred začetkom veljavnosti uredbe leta 2002. Kljub temu smo se odzvali na pomisleke, ki so bili izraženi med posvetovanji, vključno s posvetovanji, ki so potekali tu v Parlamentu, in uvedeni so bili mnogi zaščitni ukrepi glede zastopnikov številnih blagovnih znamk.

Dovolite mi, da poudarim, da nameravamo predlagati prehodno fazo, v kateri bo veljala obstoječa uredba do konca leta 2013 za trg distribucije vozil, kar bo trgovcem, ki so vložili v prodajo številnih blagovnih znamk, dalo dovolj časa, da amortizirajo svoje naložbe.

Kar zadeva razlog, zakaj nameravamo odpraviti klavzule, ki dodeljujejo pogodbeno zaščito trgovcem, je to preprosto zato, ker konkurenčno pravo ni ustrezen instrument za reševanje morebitnih neravnovesij med pogodbenimi strankami. Ta vprašanja, kot se je o njih razpravljalo, ko smo pripravljali Uredbo (ES) št. 1/2003, sodijo na področje gospodarskega prava.

Na konkurenčnem trgu, kot je trg vozil, gospodarsko pravo ne bi smelo posegati v razmerje moči med različnimi pogodbenimi strankami. To bi bilo vsiljivo. V način delovanja trgov moramo posegati sorazmerno.

V procesu posvetovanja smo se naučili tudi nekaterih drugih, morda manj pozitivnih reči: v nasprotju s cenami vozil so se stroški povprečnega popravila v zadnjih letih dejansko povečali. Popravila in vzdrževanje so zelo pomembni za potrošnike: ne samo zaradi varnosti in zanesljivosti, temveč tudi zato, ker računi za popravilo znašajo 40 % skupnih stroškov lastništva vozila. Na žalost je sposobnost samostojnih mehaničnih delavnic, da bi tekmovala s pooblaščenimi servisi, še vedno okrnjena zaradi številnih omejitev, vključno z omejenim dostopom do rezervnih delov in tehničnih informacij. Zato je namen naše reforme zagotoviti samostojnim mehaničnim delavnicam boljši dostop do rezervnih delov in tehničnih informacij ter preprečiti, da bi bile izrinjene s trga zaradi drugih, novejših praks. To bo privedlo do kakovostnejših storitev popravil in nižjih cen.

Za konec naj povem, da trdno verjamem, da bo nov okvir ugodnejši za potrošnike. Naša glavna prednostna naloga je povečati konkurenco na trgu poprodajnih storitev – pri popravilih in servisiranju –, kjer je najbolj pomanjkljiva. Čeprav imajo proizvajalci vozil trden komercialni položaj glede na trgovce, med seboj ostro tekmujejo in danes ni potrebe po odstopanju, da bi ohranili konkurenčnost pri takšnih dogovorih, od uredbe o skupinskih izjemah za vertikalne sporazume, ki jo je pred kratkim sprejela Komisija in bo tudi stopila v veljavo konec tega meseca. Dejansko bodo Komisija in zlasti moje službe, GD za konkurenco, zelo pozorno spremljale sektor in ne sme biti nobenega dvoma o odločnosti Komisije, da uveljavi pravila konkurence in izvede potrebne ukrepe, če ugotovi kakšne resne kršitve ali pomanjkljivosti.

Othmar Karas, v imenu skupine PPE. – (DE) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, zdaj smo slišali veliko. S tem vprašanjem za ustni odgovor in resolucijo smo želeli dati glas trgovcem z avtomobili ter malim in srednje velikim podjetjem, ker Komisija še ni posvetila dovolj pozornosti temu glasu v zadnjih letih. Med obravnavo so bili izraženi pomisleki in skrbi predvsem trgovcev z avtomobili zaradi neenake obravnave glede na proizvajalce. Omenjena je bila pravna negotovost kot tudi zmanjšanje konkurence zaradi težav, ki jih imajo majhni trgovci z avtomobili. Vendar še nismo prejeli odgovora.

Pozivam vas – minuto do 12. ure –, da 21 dni do 26. maja uporabite za to, da resolucijo, ki jo bo jutri sprejel Parlament, vključite v svojo uredbo, da bi prišli na pol poti trgovcem z avtomobili, ne da bi pri tem ogrozili smer, ki jo želi ubrati Komisija. Prosim, vzemite Parlament in pomisleke trgovcev z avtomobili resno ter jih poleg pomislekov malih in srednje velikih podjetij vključite v uredbo.

Olle Ludvigsson, v imenu skupine S&D. – (NL) Gospod predsednik, rad bi izpostavil štiri vprašanja iz te razprave. Prvič, prisoten je nesrečen trend, da se mala in velika podjetja v avtomobilski industriji postavijo ena proti drugim. Njihovi interesi so v določeni meri različni, toda predvsem se moramo osredotočiti na sistem prodajnih poti, ki jim omogoča učinkovito sodelovanje.

Drugič, zelo pozitiven znak je, da se je konkurenca na trgu novih vozil v zadnjem letu izboljšala. To je dober primer dejstva, da ni noben trg nemogoč in da je dolgoročno mogoče veliko doseči z ukrepi za okrepitev konkurence. Upam, da bomo v prihodnosti videli enak pozitiven razvoj na trgu poprodajnih storitev.

Tretjič, za Komisijo je pomembno, da zelo aktivno spremlja dogodke, povezane s konkurenco na trgu novih vozil. To je treba neprekinjeno spremljati. Vse zainteresirane stranke morajo čim prej prejeti dokončne informacije o pravilih, ki bodo veljala od junija 2013.

Četrto, pospešiti moramo naše razprave o tem, kako se bomo lotili prehoda na zelena, okolju prijaznejša vozila. To je povsem nujen proces. Po eni strani bodo morala biti pravila konkurence prožna, kar zadeva subvencije, potrebne za omogočanje uveljavitve električnih vozil in drugih okolju prijaznih alternativ na trgu, po drugi strani pa morajo pravila zagotoviti, da okolju prijazna vozila ne bodo prikrajšana v maloprodajnem sektorju ali na trgu poprodajnih storitev.

Cristian Silviu Bușoi, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, nakup in vzdrževanje vozila šteje med najpomembnejše izdatke gospodinjstva. Politika konkurence je namenjena prav zagotavljanju svobodne izbire potrošnikov in dostopa do proizvodov po nižjih in bolj sprejemljivih cenah.

Kot poslanec tega parlamenta in s tem zastopnik državljanov EU, ki so tudi potrošniki na trgu vozil, sem zelo zaskrbljen zaradi revizije uredbe o skupinskih izjemah za motorna vozila in njenega vpliva na potrošnike. Komisija – in trditvam komisarja sem prisluhnil zelo pozorno in pazljivo – trdi, da posebna uredba za ta sektor ni več potrebna za prodajni trg, saj obstajajo dokazi, da so bili doseženi cilji, povezani s konkurenco, in ustrezna raven konkurence.

Načeloma ne bi bil proti odpravi skupinskih izjem za določen sektor, če ne bi to predstavljalo nevarnosti za potrošnike. V triletnem prehodnem obdobju moramo oceniti vpliv odločitve o izključitvi prodaje iz uredbe o skupinskih izjemah za motorna vozila. Prevlada velikih proizvajalcev vozil je pojav, ki ga ni moč zanikati. Rad bi slišal mnenja Komisije o tem, kako zagotoviti, da ti proizvajalci ne bodo izkoristili svojega tržnega deleža in omejili izbire, ki bi jo potrošniki morali imeti na svojem trgu.

Rad bi tudi izrazil podporo predlogu o ohranitvi posebne skupinske izjeme za storitve popravil in vzdrževanja, ki so se izkazale za manj konkurenčne kot prodajni trg. Moj pomislek v zvezi s trgom poprodajnih storitev je povezan predvsem s tistimi primeri, ko so potrošniki po nepotrebnem vezani na določenega izvajalca za popravilo njihovega vozila. Vzrok za to je lahko bodisi dejstvo, da samostojni serviserji nimajo ustreznega dostopa do potrebnih tehničnih informacij bodisi dejstvo, da proizvajalci vozil neprimerno tolmačijo garancijske pogoje.

To je nesprejemljiva omejitev izbire, ki bi jo potrošniki morali imeti, in pričakujem, da bo Komisija uvedla rešitve, da se spremeni takšna situacija. Zato Komisijo pozivam, da posreduje kakšno pojasnilo glede ukrepov, ki jih namerava uvesti, da bi se izognila tej situaciji, ki škodi potrošnikom.

Konrad Szymański, v imenu skupine ECR. – (PL) Gospod predsednik, gospod Almunia, 80 % sestavnih delov vsakega novega vozila proizvedejo neodvisni proizvajalci. Po drugi strani pa imajo sami proizvajalci vozil ogromno komercialno prednost pred proizvajalci sestavnih delov in neodvisnimi servisi.

Danes moramo storiti vse, da ne bo evropski trg motornih vozil spet postal podoben oligopolu. Našim državljanom moramo zagotoviti pravico do izbire tako avtomobilskih delov kot neodvisnih servisov. Potrebna so jamstva dostopa do tehničnih informacij. Ukrepati moramo proti zlorabi garancij s strani proizvajalcev. Tudi pooblaščenim servisi morajo imeti pravico kupiti dele od neodvisnih proizvajalcev kot tudi orodja in opremo, ki se uporablja v njihovih delavnicah. Če nova uredba ne bo jasno opredeljevala garancije, bo pravica izbire evropskih kupcev, ki je temeljna za trg, še vedno le fikcija.

Bernd Lange (S&D). – (DE) Gospod predsednik, Odbor za industrijo, raziskave in energetiko seveda meni, da je pomembno zaščititi mala in srednje velika podjetja. Komisar, konkurenca ni sama sebi namen.

Če pogledamo situacijo majhnih trgovcev in servisov, moramo povečati njihovo gospodarsko sposobnost delovanja, sicer bomo imeli nekega dne samo velike trgovce in velike servisne verige. To v prvi vrsti zajema pravo odobritev prodaje številnih blagovnih znamk. Zajema tudi neoviran dostop do informacij o vozilih in možnostih popravil za servise in trgovce. Tretjič, zajema zagotavljanje potrebnih možnosti za pridobitev kvalifikacij. Prej smo govorili o elektromobilnosti. Morajo biti tudi v položaju, da lahko vzdržujejo električna vozila. Četrto, potrebujejo varnost naložb, z drugimi besedami, pogodbeno zaščito in nič več revizij. Mora jim biti omogočeno varno vlaganje prek daljšega obdobja.

Frank Engel (PPE). – (FR) Gospod predsednik, komisar, pogovorimo se o realnosti trgovcev z avtomobili. V moji državi kot tudi v drugih so trgovci z avtomobili zaskrbljeni zaradi vse večjega razhajanja med obsegom njihovega prostora za ukrepanje in prostora za ukrepanje proizvajalcev. Uredba (ES) št. 1400/2002 je zmanjšala to razhajanje. Brez nje bi se sektor distribucije vozil, ki ga je že prizadela kriza, soočal z vse večjo negotovostjo, kar zadeva njegove naložbe in komercialne cilje.

Zahteve proizvajalcev, naslovljene na trgovce, bodo za mnoge lastnike skromnih mehaničnih delavnic postale preprosto nevzdržne in neobvladljive. V vsakem primeru, komisar, tukaj ni na kocki konkurenca. Konkurenca bi se povečala med proizvajalci vozil in ne med trgovci ali med trgovci in proizvajalci. Lokalni lastniki mehaničnih delavnic ne morejo predstavljati grožnje za svobodno konkurenco v Evropi.

Govorite o prevladi na trgu, morebitni prevladi. Pa govorimo o njej! Ta prevlada ne obstaja v primeru konkurenčnih proizvajalcev. Ne obstaja v odnosu do drugih proizvajalcev. Obstaja med proizvajalci vozil in distributerji, in to je resničnost, ki velja za celotno Evropsko unijo.

Komisija je sprejela znanstveno stališče na podlagi velikih podjetij za obravnavo številnih majhnih akterjev, ki si želijo le eno: malce svobode in malce varnosti v svojih poslih s proizvajalci vozil, katerih prakse v zvezi z lastnimi trgovci v nekaterih primerih postajajo prav grozne. Gre za boj Davida proti Goljatu, le da očitno tokrat Komisija želi zagotoviti, da zagotovo zmagata Goljat.

Stališče in obrazložitev glede ukinitve uredbe o izjemah sta zgrešena. Napačna sta; usmerjena sta k napačnim ljudem. Če zmanjšamo prostor za ukrepanje, pravno gotovost in pripravljenost lastnikov mehaničnih delavnic za vlaganja, s tem ne bomo spodbujali notranjega trga in zagotovo ne interesov potrošnikov.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Avtomobilska industrija v Evropski uniji, tako proizvajalci vozil kot proizvajalci avtomobilskih delov, mora ostati gospodarsko učinkovita in inovativna.

Glede na to, da na varnost na cesti vplivajo konkurenčni pogoji na trgu rezervnih delov avtomobilskega sektorja, pozivamo Komisijo, da spodbuja učinkovito konkurenco na trgu rezervnih delov, tako da so cene vseh vrst rezervnih delov dostopne. Potrošnikom bi moralo biti omogočeno, da kupijo vozilo po konkurenčnih cenah in izberejo ponudnika, ki ga želijo, za storitve popravil in vzdrževanja, ne glede na to, kateri distribucijski sistem izbere ponudnik.

Prihodnji zakonodajni okvir bi moral malim in srednje velikim podjetjem zagotoviti ugodne pogoje v dobavni verigi avtomobilskega sektorja in preprečiti vsako naraščajočo odvisnost od velikih proizvajalcev. Poleg tega bi bilo treba nove določbe uredbe o režimu splošnih skupinskih izjem v avtomobilskem sektorju razširiti, da bi zajemale opredelitev končnih uporabnikov, tako da bi bil upoštevan tudi lizing.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Gospod predsednik, komisar, iz prejšnjih govorov je zelo jasno, da je Parlament zelo zaskrbljen prav zaradi ravnovesja med trgovci z avtomobili in proizvajalci vozil, kar se neizogibno odraža tudi v storitvah, ki jih prejmejo potrošniki.

To ravnovesje mora biti očitno zlasti na majhnih trgih in redko poseljenih območjih, na primer na Finskem in drugje v Skandinaviji. Za nas so dovoljena prodaja in nakupi zastopnikov številnih blagovnih znamk prednostnega pomena in temeljni pogoj, da se zagamči ustrezen dostop potrošnikov do storitev avtomobilskega sektorja.

Finska ima pet milijonov prebivalcev in to leto bo prodanih okoli 100 000 vozil. To se verjetno sliši smešno malo, zato je izjemno pomembno, da te spremembe na noben način ne ogrozijo prodaje številnih blagovnih znamk.

Prejšnja uredba, ki je jamčila prodajo številnih blagovnih znamk v trgovini z vozili, je bila odlična, zato moramo vprašati, zakaj se spreminja na tej stopnji. Drug pomemben učinek bo tak, da bo morda ugasnilo upanje trgovcev, da bodo lahko poskrbeli za potrošnike v redko poseljenih območjih, zato bodo potrošniki stežka dobili vozila v lokalnem okolju. To lahko pomeni tudi, da manjše znamke sploh ne bodo zastopane drugje kot le v gosto naseljenih središčih, posledično pa bodo imeli potrošniki bistveno manjšo izbiro med znamkami vozil.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Gospod predsednik, komisar, zdaj ste prisluhnili nam in skoraj si lahko to predstavljate kot razliko med teorijo in prakso. Lahko le ponovim prošnjo, ki sem jo naslovil na predsednika Komisije spomladi leta 2009.

Imamo nerešena vprašanja glede trgovcev z motornimi vozili, malih in srednje velikih podjetij, finančno in gospodarsko krizo ter negotovo rast in trg dela. Najbolje bi bilo razširiti obstoječo uredbo in ne ustvariti nove, ki bo samo združila vse te težave. Imamo težavo zaradi različnih nacionalnih predpisov, če se ohrani le združevanje pod eno blagovno <http://mymemory.translated.net/t/Slovenian/English/znamko> o. Nasprotujemo neobveznemu kodeksu ravnanja in smo za učinkovit mehanizem uveljavitve. Želimo, da 30-odstotna omejitev za nakup nadomestnih delov ostane nespremenjena, ker pooblaščenim trgovcem z avtomobili omogoča večjo svobodo izbire.

Smernice niso dovolj jasne, da bi zagotovile dostop do tehničnih informacij, kot je bil na voljo prej. Obstajajo pomembne pogodbene klavzule, ki ste jih preprosto izpustili, namreč klavzule o določbah glede odpovedi, odpovednih rokih, prodaji številnih blagovnih znamk, prenosu poslovanja in reševanju sporov. Prosim, da se zavzamete tudi za mala in srednje velika podjetja. Prodaja številnih blagovnih znamk je del konkurence in pomaga zaščititi potrošnike. Želimo več konkurence. Omejitev možnosti malih in srednje velikih podjetij ter trgovcev z avtomobili bo zmanjšala konkurenco. Prosim, da skrbno premislite o trgu, podjetjih in resoluciji Parlamenta ter uporabite 21 dni, ki so vam na voljo.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Gospod predsednik, komisar, vsi govorniki v Parlamentu so zdaj dejansko spregovorili v prid uredbi, prijazni do malih in srednje velikih podjetij. Potrebujemo močan distribucijski sistem. Majhni distributerji zaposlujejo veliko ljudi. Zanje je pomembno, da se ohrani konkurenca v sistemu, kot je to pomembno za trgovce – ne glede na to, ali so veliki ali majhni. Konkurenca mora učinkovati. Mislim, da imajo zlasti v avtomobilskem sektorju potrošniki pravico tudi do učinkovite konkurence, tako da jim niso na voljo zelo enostranski sistemi, kjer ni več svobode izbire. Ravno ta svoboda izbire bo pomembna v prihodnosti, predvsem za podeželje, in zagotoviti moramo, da so podeželska območja celovito upoštevana. Zato mislim, da je imel gospod Karas povsem prav, ko je dejal, da imamo zelo malo časa in ga moramo torej učinkovito izkoristiti.

Seán Kelly (PPE). – Gospod predsednik, najprej bi rad povedal, da bi se na tej stopnji vsi strinjali, da avto ni več razkošje: avto je nuja. To mi je postalo zelo jasno pred dvema tednoma, ko se je pojavil vulkanski pepel. Moral sem preko Evrope, preko Anglije, z avtomobilom, vlakom in trajektom in nikoli se nisem počutil bolj neodvisno in zadovoljno, kot ko sem se usedel v svoj avto.

Zelo pomembno je, da storite vse, kar lahko, da bi potrošniki imeli izbiro itd., toda ne na račun malega ali srednje velikega trgovca z avtomobili. Večinoma gre za družinska podjetja v manjših krajih in vaseh. Veliko dobrega storijo za vse, saj poskušajo zadovoljiti trg in seveda biti konkurenčni v zelo težkih okoliščinah, zato se povsem strinjam z gospodom Karasom in drugimi govorniki, da je treba te ljudi upoštevati, da se zagotovi njihovo preživetje, ko bomo s tem nadaljevali.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Prvič, rad bi povedal, da razumem prizadevanja za zagotovitev svobode izbire potrošnikov pri izbiri mehanične delavnice, ki jo želijo uporabiti.

Po drugi strani pa vidim objektivne omejitve absolutne svobode na tem področju. Kot vam ne bi padlo na pamet, da pošljete evropski airbus na servis v delavnico Tupolev, tako je lastnik določene znamke vozila odvisen od tehnologije in delovnih postopkov proizvajalca vozila, kar zadeva servisne storitve.

Če proizvajalec vozila kupcu izda garancijo za vozilo, ima pravico od kupca zahtevati, da se servisne storitve opravijo v skladu z njegovimi natančnimi navodili. Če kupec odpelje vozilo na vzdrževanje v mehanično delavnico, kjer zaposleni nimajo potrebnega strokovnega znanja in veščin, obstaja nevarnost, da dela ne bodo opravili dobro ali celo, da se bo vozilo poškodovalo. Če želimo zaščititi potrošnika, torej ne moremo pričakovati, da bodo vse mehanične delavnice enako sposobne zagotoviti storitve za vse znamke vozil. Kot potrošnik bi raje videl dobro opremljene mehanične delavnice z dobro usposobljenimi zaposlenimi za

določeno znamko vozila. Specializacija in uravnotežen odnos s proizvajalcem sta tudi najboljši korak naprej za potrošnika.

Joaquín Almunia, *podpredsednik Komisije*. – (ES) Gospod predsednik, najprej bi se vam rad zahvalil za vaše odlično predsedovanje tej seji in tudi poslancem, ki so govorili v tej razpravi.

Rad bi se iskreno zahvalil vsem vam ne le za vaše govore danes tukaj, temveč za vse vaše izjemno zanimive in koristne prispevke v celotnem, kot sem dejal v svojem govoru, dolgem posvetovalnem procesu v vseh smereh, če lahko tako rečem. Posvetovanje ni potekalo samo s Parlamentom, njegovimi poslanci in odbori, odgovornimi za vprašanja, povezana z vozili, konkurenco med trgovci in potrošniki, temveč tudi z državami članicami in z vsemi zainteresiranimi stranmi ter vsemi drugimi, ki so želeli izraziti svoje mnenje.

Cilj vsake uredbe ali sklepa glede konkurence je korist potrošnika. To je cilj, naša glavna skrb in poglobitni namen naše uredbe.

Ko se potrošniki pripravljajo na pomembno odločitev, da bodo šli k trgovcu – ker je to, kot je dejal eden izmed vas, velik strošek za vse potrošnike in gospodinjstva – želijo poizvedeti o cenah in kakovosti, da bodo lahko primerjali, in to lahko storijo. To lahko verjetno zdaj storijo lažje kot kdaj koli v preteklosti. Želijo, da jim je na voljo izbira brez ovire in brez vsakih zaprek, ki so posledica pomanjkanja konkurence. Verjamemo, da se bo z novo uredbo ta možnost izbire povečala; ne bo manjša, temveč večja. Lahko in morajo imeti možnost izbire – kot ste mnogi dejali – poprodajnih storitev, mehanične delavnice za svoje vozilo in servisa za svoje vozilo; želijo, da imajo te delavnice, najsi pripadajo ali so povezane s proizvajalcem vozila ali ne, točne tehnične informacije ter rezervne dele in specifikacije, ki jih potrebujejo.

Obstoječi predlog Komisije vse to izboljšuje. Vse to je izboljšano. Prosim, pogledajte, kaj pravi besedilo, ki ste ga videli, osnutek in smernice, ki so mu priložene. V vseh teh vidikih bo prihodnja uredba potrošnikom zagotovila več koristi kot obstoječa.

Mala in srednje velika podjetja: kaj se je zgodilo tam? Pomembno je prisluhniti mnenjem ljudi in prisluhnemo jim z veliko pozornosti in zanimanja. V mislih imam mnenja vsakogar, tudi vašega, seveda.

Kaj se je zgodilo z majhnimi trgovci v zadnjih letih? Jih je več ali manj? Ali so bili deležni koristi in jim je lažje vstopiti v distribucijski krog, na distribucijski trg ali so utrpeli negativen vpliv ali naleteli na ovire? Večinoma to zadnje. To je resnica. To seveda ni bil namen tistih, ki so sestavili in se odločili za uredbo iz leta 2002, toda to so nas naučile izkušnje v zadnjih letih. To želimo popraviti.

Kaj se je dogajalo do zdaj ali se še vedno dogaja z nekaterimi mehaničnimi delavnicami in določenimi proizvajalci rezervnih delov? Imajo težave, ki bodo izginile z novo uredbo in novimi smernicami.

Zato predlagamo uredbo in smernice, ki bodo povečale izbiro in možnosti malih podjetij v celotni verigi, od proizvodnje rezervnih delov do popravila vozil.

Trgovci, ki ste jih mnogi omenili in ki sem jim prisluhnil neposredno, ne le prek besedil pisnih posvetovanj ali sestankov, na katerih nisem sodeloval; preživel sem nekaj časa z njimi, govoril sem z njimi na izjemno konstruktivnem sestanku. Nimajo vsi trgovci enakih interesov. Obstajajo veliki trgovci, ki so močno prisotni na trgu v nekaterih državah članicah, in obstajajo tudi številni majhni trgovci, ki so bolj zadovoljni s tem, kar trenutno predlagamo, kot s tistim, kar je veljalo od leta 2002, ker so videli, da določeni vidiki, ki niso bili namen zakonodajalca leta 2002, niso bili v njihovem interesu, temveč so jim otežkočili zoperstavljanje konkurenci, ki jo predstavljajo veliki trgovci.

Na koncu še o odpovednih rokih. Uvajamo zaščito; celo določamo izjeme za vsak primer, ko se nam zdi, da konkurenca trpi pri obstoječih uredbah, tako uredbi o vozilih kot uredbi o vertikalnih skupinskih izjemah, kljub nameram, ki jih imamo kot zakonodajalci; in lahko se odrečemo uporabi uredbe, če vidimo, da ne ščiti konkurence. To lahko storimo s splošno uredbo o vertikalnih skupinskih izjemah in to bomo lahko storili s posebno uredbo o vozilih.

Zato imam enake pomisleke kot vi. Dejstvo je, da verjamem, da jih predlagana uredba obravnava bolje, kot so bili do zdaj, ne zato, ker smo pametnejši kot pred osmimi leti, temveč preprosto zato, ker se vsi učimo iz izkušenj. Pomembno je prisluhniti stališčem ljudi, toda pomembno se je tudi učiti iz izkušenj.

Predsednik. Naj zaključim razpravo in povem, da sem na podlagi člena 115(5) Poslovnika dobil en predlog za resolucijo⁽²⁾.

Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo jutri.

Pisne izjave (člen 149)

George Sabin Cutaş (S&D), v pisni obliki. – (RO) Nakup avtomobila je pogosto največji strošek gospodinjstva v Evropski uniji, za nakupom hiše. Evropska komisija prek uredbe o skupinskih izjemah za motorna vozila predlaga, da se odpravi obstoječa izjema v avtomobilskem sektorju in uvedejo splošna pravila konkurence.

Verjamem, da se bo, ko bodo odpravljene določene klavzule v obstoječi uredbi za sektor, zlasti tiste, ki dovoljujejo do 70 % prodaje prek posrednikov, ki prodajajo več znamk vozil, pojavilo tveganje povečanja odvisnosti posrednikov proizvajalcev, omejevanja konkurence in možnosti, ki so potrošnikom na voljo na evropskem trgu vozil.

Nahajamo se v položaju, ko bi lahko veliko posrednikov v avtomobilskem sektorju, predvsem malih in srednje velikih podjetij v sektorju, ki so ranljivejša, izginilo z evropskega trga, kar bi spodkopalo celoten evropski avtomobilski trg.

Zato pozivam Komisijo, da oceni posledice svojih predlogov, upoštevajoč sestavo evropskega avtomobilskega sektorja, v katerem mala in srednje velika podjetja igrajo osnovno vlogo, kot tudi da predloži, če to postane potrebno, novo uredbo ob koncu triletnega podaljšanja obstoječe uredbe.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), v pisni obliki. – (PL) K današnji razpravi o uredbi o skupinskih izjemah za motorna vozila bi rad prispeval tako, da bi opomnil na to, da je leta 2009 Evropska komisija objavila svoje sporočilo o prihodnjem okviru zakona o konkurenci, ki velja za sektor motornih vozil, v katerem opredeljuje pravno strategijo za distribucijo motornih vozil in poprodajne storitve po izteku veljavnosti Uredbe (ES) št. 1400/2002. Zato se zdaj pojavi težava, namreč ustrezen odziv agencij za varstvo konkurence, kar zadeva dostop do tehničnih informacij, rezervnih delov in pooblaščenih servisov ter tudi zlorabo garancij. Zato sprašujem, ali je Komisija prepričana, da bo rešitev, ki jo je uveljavila, zagotovila celovito zaščito konkurence v sektorju?

Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein (PPE), v pisni obliki. – (PL) Uredba o skupinskih izjemah za motorna vozila je izjemno pomemben dokument za Evropsko unijo, saj neposredno vpliva na več kot 3,5 milijonov ljudi, zaposlenih v avtomobilskem sektorju v Evropi, tako na primarnem kot sekundarnem trgu. Ta uredba je prinesla koristne pogoje poslovanja, ki so okrepili konkurenco na avtomobilskem trgu. Povzročila je ustvarjanje novih delovnih mest ter omogočila učinkovit in stabilen razvoj trga, ki je v interesu potrošnikov, velikih avtomobilskih koncernov in samostojnih podjetij. Zelo pomembno je tudi dejstvo, da evropskim potrošnikom zagotavlja velik dostop do storitev in blaga na avtomobilskem trgu. Dokument je pomemben predvsem za neodvisne avtomobilске servise, ki potrebujejo dostop do tehničnih informacij, da lahko učinkovito konkurirajo pooblaščenim servisom kot tudi neodvisnim proizvajalcem avtomobilskih delov. Še toliko bolj sem bila zadovoljna, ko sem slišala, da se je Evropska komisija odločila podaljšati to uredbo. V resoluciji B7 0245/2010 Evropski parlament poziva Komisijo, da pojasni zadeve, ki sem jih izpostavila v pisnem vprašanju Komisiji 16. aprila letos, na primer dostop do tehničnih informacij za neodvisne proizvajalce, in da podrobno pojasni pojme „deli primerljive kakovosti“, „originalni deli“ in „tehnične informacije“. Tisti, na katere se nanaša uredba o skupinskih izjemah za motorna vozila, potrebujejo zaradi svoje pomembne vloge v gospodarstvu jasno in natančno ubesedeno zakonodajo.

24. Sporočilo Komisije o boju proti raku: evropsko partnerstvo (razprava)

Predsednik. Naslednja točka je poročilo gospoda Peterleta v imenu Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane o sporočilu Komisije o boju proti raku: evropsko partnerstvo (KOM(2009)0291 - 2009/2103(INI)).

⁽²⁾ Glej zapisnik.

Alojz Peterle, poročevalec. ? (SL) Gospod predsednik, gospod komisar, dragi kolegi in kolegice, s tem poročilom zavzemamo političen odnos do enega od najtežjih problemov Evropske zveze. Rak z epidemičnim širjenjem postaja prva bolezen Unije in vsak njen tretji državljan lahko računa nanj.

Vesel sem, da na začetku tega mandata ni treba pozivati Komisije in Sveta k osnovnim korakom v boju proti raku, saj imamo jasne sklepe – junij 2008, sklepe Sveta in ambiciozen projekt Komisije: evropsko partnerstvo – boj proti raku, ki ga je Komisija predstavila septembra 2009 in je predmet tega poročila. Pomembno je, da smo že sredi akcije. S tem poročilom podpiramo enega najambicioznejših ciljev Komisije, da v 10 letih skupaj zmanjšamo breme raka za 15 %.

Vesel sem tudi, da je partnerstvo pripravljeno v skladu z našo resolucijo o zdravstveni strategiji „Skupaj za zdravje: strateški pristop Evropske zveze za obdobje 2008–2013.“ V tej resoluciji smo se zavzeli za zdravje za vse in v vseh politikah ter postavili ključen poudarek na preprečevanju raka.

Osupljivo in zaskrbljujoče je dejstvo, da v povprečju države investirajo v preventivo samo 3 % zdravstvenih proračunov. Ta številka, ki bi jo lahko razumeli kot statistično napako, pomeni, da zdravstvena politika držav članic preventive ne jemlje zelo zares. Tu je resnično potreben paradigmatški premik k več preventive v strateškem, strokovnem, organizacijskem in finančnem pristopu. Vemo in tudi vemo in dokazano je, da zgodnje odkrivanje raka lahko bistveno zmanjša umrljivost pri raku.

Druga ključna beseda v poročilu je neenakost. Gre za več vrst neenakosti. Najbolj izstopa dejstvo, ki mu pravimo železna zavesa med Vzhodom in Zahodom v smislu velikih razlik v možnosti preživetja rakavih bolnikov, znane pa so tudi velike razlike znotraj držav članic. Ob razlikah v uspešnosti zdravljenja imamo tudi velike razlike v intenzivnosti oziroma obsegu zgodnjega odkrivanja raka, razlike v paliativni skrbi in v uspešnosti rehabilitacije rakavih bolnikov.

Državljeni Evropske zveze težko jemljejo na znanje dejstvo o takih razlikah v organiziranosti boja proti raku, saj nekatere države imajo nacionalne programe, druge pa še ne. Tudi statistično zajemanje podatkov o raku je še različno. Čeprav ima Evropska zveza tudi po Lizbonski pogodbi samo možnost podpornih ukrepov, je usklajen in dobro organiziran pristop na tej ravni izjemno pomemben za učinkovit boj proti raku. Izmenjave dobrih praks si ne predstavljam brez stimulacije s strani skupnih institucij.

Tretja ključna beseda v poročilu je partnerstvo. Ambicioznemu cilju Komisije se bomo lahko približali samo pod pogojem, da bomo povezali naše sile vertikalno in horizontalno. Predpogoj za to je, da borba proti raku ostaja stalnica na političnem dnevnem redu evropskih in nacionalnih institucij. Tesna povezava med zdravniki in pacienti ni dovolj. Naša naloga je, da prispevamo k močnemu političnemu partnerstvu, k politični volji, ki bo zadeve začela premikati s hitrejšo dinamiko v celotnem prostoru Evropske zveze.

Naj to pot še posebej poudarim tudi vprašanje rehabilitacije rakavih bolnikov. Veliko bolj bomo morali biti pozorni do zmagovalcev v boju proti raku, ki ne smejo biti stigmatizirani ali odpisani, ampak morajo imeti možnost ponovne vključitve v polno družbeno življenje in nadaljevanje poklicne kariere. Ključni del v boju proti raku danes v Evropi je bližina državljanov.

Rad bi se zahvalil samo še poročevalcem v senci in vsem, ki so pomagali k temu poročilu za njihovo izdatno pomoč.

John Dalli, član Komisije. – Gospod predsednik, zelo sem vesel, ker je Parlament še vedno navdušen nad delom Komisije na področju preprečevanja in nadzora raka ter ga podpira. Hvaležen sem za trud, ki je bil vložen v pripravo tega poročila, zlasti na strani poročevalca, gospoda Peterleta.

Odločno ukrepanje na evropski ravni ima lahko pomemben stranski učinek na nacionalni, regionalni in lokalni ravni. To poudarja potencial evropskega partnerstva za boj proti raku. Uspeh partnerstva je v veliki meri odvisen od aktivnega sodelovanja njegovih številnih in raznolikih partnerjev. Do zdaj so države članice, zdravstveni delavci, onkološke institucije, nevladne organizacije, organizacije bolnikov in predstavniki industrije sodelovali pri pripravi konkretnih predlogov za ukrepanje, ki naj bi se izvedli do konca leta 2013. Vendar bomo videli, ali bo to novo sredstvo sodelovanja privedlo do trajnejšega ukrepanja v boju proti raku. Resnično upam, da bo.

Širši namen je doseči dolgoročneje cilje in bolje uporabiti vire, ki so na voljo. To je odvisno od zaveze vseh partnerjev in seveda ustreznega finančnega vložka. Ključna bo podpora Parlamenta, da se v prihodnjem proračunu Skupnosti zagotovijo potrebna sredstva za zdravje. Poročilo omenja niz ukrepov za celovit pristop k preprečevanju in nadzoru raka, od katerih so bili mnogi že upoštevani pri razvoju partnerstva na podlagi sporočila Komisije.

Partnerstvo ima pet pomembnih stebrov: spodbujanje zdravja in preventiva, vključno s spodbujanjem Evropskega kodeksa proti raku; presejanje in zgodnje odkrivanje z namenom boljšega izvajanja priporočila Sveta o presejalnih pregledih za odkrivanje raka; izmenjava najboljših praks na področju oskrbe rakavih bolnikov; sodelovanje in usklajevanje na področju raziskav raka; in zagotavljanje primerljivih informacij in podatkov o raku. Ključna naloga partnerstva bo pomagati državam članicam izboljšati razvoj in izvajanje njihovih načrtov za raka.

Do konca partnerstva so cilj vseh držav članic celoviti načrti za raka. Nekateri ukrepi bodo temeljili na rezultatu dobrega dela, ki je bilo opravljeno do zdaj. Pri drugih ukrepih bo potrebna dodatna pomoč. Komisija je pripravljena zagotoviti vso potrebno podporo. Poleg tega bo Komisija še naprej tesno sodelovala z Mednarodno agencijo za raziskave raka v zvezi z njenim prispevkom k partnerstvu. Omeniti je treba tudi glavni cilj, ki je zagotoviti boljše vključevanje zdravstvenih vidikov v naše politične pobude, o čemer bom govoril s pristojnimi kolegi v Komisiji. Seveda bomo še naprej zelo osredotočeni na preprečevanje z našimi politikami o dejavnikih zdravja v okviru boja proti raku. Poskusili bomo doseči kar največ z omejenimi sredstvi, ki so nam na voljo, in toplo pozdravljam močno podporo Evropskega parlamenta pri teh prizadevanjih.

Gilles Pargneaux, v imenu skupine S&D. – (FR) Gospod predsednik, gospod Dalli, ta osnutek poročila, ki ga je ravnokar predstavil gospod Peterle, zelo odločno ponavlja smernice iz sporočila Evropske komisije, zgleduje pa se tudi po resoluciji Evropskega parlamenta z dne 10. aprila 2008 o boju proti raku v naši Evropski uniji.

Ob tej priložnosti bi rad podprl cilje evropskega partnerstva, ki jih načrtuje Evropska komisija za učinkovitejši boj proti raku, bodisi v smislu pomembnosti preventive in zgodnjega odkrivanja, oblikovanja novega modela za preprečevanje raka ali predvsem zmanjšanja neenakosti v državah članicah.

Tudi sam imam enake pomisleke in skrbi, kot so izraženi v sporočilu Evropske komisije in osnutku poročila. Rad bi pohvalil delo našega poročevalca, gospoda Peterleta, pri sestavljanju tega poročila in kompromisne predloge, ki so bili vloženi z namenom vključitve raznih sprememb.

Kot poročevalec v senci za Skupino zaveznikov socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu sem med drugim želel poudariti naslednja vprašanja: prvič, povečanje števila letnih smrti, povezanih z rakom, ki jih povzroči izpostavljenost rakotvornim snovem na delovnem mestu, pa tudi pomen boljšega dostopa rakavih bolnikov do informacij o zdravljenju; izvajanje uredbe REACH in redno posodabljanje seznama snovi, ki zbujajo veliko zaskrbljenost, ki zajema rakotvorne snovi; podpora pobud za preprečevanje uvoza izdelkov, ki vsebujejo rakotvorne kemikalije, in okrepitev preverjanj za odkrivanje takih kemikalij v Evropski uniji; in zadnjič, razvoj smernic za skupno opredelitev invalidnosti, ki vključuje ljudi s kroničnimi boleznimi ali rakom.

Ta vprašanja smo želeli omeniti in obenem podpreti ta osnutek poročila.

Antonyia Parvanova, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, najprej bi rada čestitala gospodu Peterletu za odlično delo na poročilu, s katerim skrbim, da boj proti raku ostane naša najpomembnejša prednostna naloga na področju javnega zdravja. Številke ni treba ponavljati; vsi vemo, kakšni bodo stroški za javno zdravje, socialni in gospodarski stroški Unije, če se ne lotimo zadeve dosledno in zagotovimo ustreznih sredstev, zlasti da bi premagali razlike med državami članicami.

Breme raka je grožnja za trajnost naših sistemov javnega zdravja, EU pa bi nedvomno morala prevzeti vodstvo pri ustreznem odzivu nanjo. Najsi govorimo o preventivi, diagnozi, zdravljenju, raziskavah ali informacijah, seveda govorimo o partnerstvu, toda boj proti bremenu raka v Evropi bo učinkovit samo, če zagotovimo, da so vse zainteresirane strani – in zlasti skupine bolnikov – vključene dolgoročno, če zagotovimo učinkovito izmenjavo dobrih praks med državami članicami in če zajamčimo, da se bo delovanje takšnega partnerstva pozorno spremljalo in podpiralo.

Upam, da bo Komisija odigrala svojo vlogo in zagotovila, da partnerstvo izpolni svoje cilje. Poudariti želim eno točko: poziv Komisiji, da uporabi obstoječi ECDC in ga pooblasti tudi za nenalezljive bolezni. Mislim, da bi tako vsekakor okrepili strokovno znanje in priporočila.

Za konec naj povem, da je treba pozorno preučiti vprašanje pravočasnega in enakega dostopa do preventive, diagnoze in oskrbe, če želimo zagotoviti, da bo boj proti raku prispeval tudi k cilju, ki ga moramo imeti vsi v mislih, namreč zmanjšanje neenakosti zdravstva v Evropi.

Komisar, veselim se, da se bomo videli jutri ob dnevu pacientovih pravic, saj je to izjemno pomembno za vse skupine pacientov in vaša predanost je pomembna za vse nas.

Kartika Tamara Liotard, v imenu skupine GUE/NGL. – (NL) Hvala, gospod predsednik, komisar in poročevalec. Rak je grozna bolezen, bolezen pri kateri v najhujšem primeru ni mogoče nič storiti. Na srečo pa *lahko* storimo nekaj. Živimo dlje in na žalost je tveganje, da bomo dobili raka, tem večje, čim dlje živimo. Čim starejše je prebivalstvo, tem več primerov raka lahko pričakujemo. Zato morajo vse države članice po najboljših močeh izvajati učinkovito in socialno usmerjeno zdravstveno politiko. Usmerjeno, preventivno ukrepanje prek preventivnih presejalnih programov in cenovno dostopna zdravila proti raku – v to moramo usmeriti našo pozornost.

Druga točka, glede katere *lahko* nekaj storimo, je veliko število rakotvornih snovi v okolju. Toksini so povsod v naših domovih: samo pomislite na azbest, kuhinjske pripomočke in celo toksine v naši hrani. EU mora zaščititi svoje državljane pred takšnimi toksini, bodisi v škodo industrijskih interesov ali ne. Interesi in zdravje državljanov so najpomembnejši!

Anna Rosbach, v imenu skupine EFD. – (DA) Gospod predsednik, rak je razširjena bolezen, ki jo zahvaljujoč intenzivnim raziskavam začenjamo dobro spoznavati. Zdaj vemo, da je lahko oseba gensko nagnjena k razvoju raka in da bolezen sproži vsaj en encim. Tudi stres, življenjski slog, kemikalije in virusi lahko povzročijo raka. Letos naj bi po pričakovanjih skoraj dva milijona evropskih državljanov umrla zaradi raka. To pomeni, da rak ne pozna državnih meja. Zato sem vesela, da je Komisija prevzela pobudo za pripravo ambicioznega akcijskega načrta za ukrepanje proti raku na evropski ravni. Imam dve vprašanji. Kakšno je stališče Komisije v zvezi z raziskavami? Ali lahko dodeljena finančna sredstva zagotovijo učinkovite raziskave in kakšna pozornost se jim posveča? Komisija izpostavlja, da je obseg presejanja majhen glede na priporočilo Sveta. Zato je moje drugo vprašanje, kako se bodo ambiciozni cilji pretvorili v resnične bolnike v naših državah? Ali lahko realno podvojimo učinkovitost našega presejanja v celotni Evropi?

Claudiu Ciprian Tănăsescu (NI). – (RO) Najprej bi se rad zahvalil gospodu Peterletu za trud, ki ga je vložil v to poročilo.

Po zdravstvenih podatkih je rak drugi najpogostejši vzrok umrljivosti v Evropi ter prizadene moške in ženske enako. Sodelovanje Evropske komisije v partnerstvu, ki je bilo ustanovljeno za spodbujanje ukrepov proti raku, ponuja novo priložnost za življenje tistim, ki jih je prizadela ta strašna bolezen, in njihovim družinam. Ključno je, da se še naprej s skupnimi močmi trudimo vzpostaviti stalno sodelovanje, da bi izboljšali strokovno znanje in oblikovali rešitve za nove izzive, ki se porajajo v takšnih primerih.

Evropsko partnerstvo za boj proti raku mora torej zagotoviti primerno uporabo virov, spretnosti in znanj, da ne omenjam sredstev, ki so na voljo vsem državam članicam. Poskrbeti mora, da so rezultati napredka v boju proti raku v različnih državah Evropske unije na voljo celotni Evropi.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Gospod predsednik, komisar, boj proti raku mora biti prednostna naloga. Skoraj 30 % rakavih obolenj se je mogoče izogniti in njihove posledice ublažiti z zgodnjim odkritjem in zdravljenjem. Nekatere vrste raka prizadenejo moške in ženske različno. Vsako leto v Evropski uniji več kot 275 000 žensk zboli za rakom dojke in številka se dokazano povečuje, celo med mladimi ženskami. Vsako leto odkrijejo raka materničnega vratu pri 50 000 Evropejkah, 25 000 pa jih umre zaradi te bolezni.

Kljub temu je mogoče raka materničnega vratu tako rekoč odpraviti s široko dostopnostjo programov cepljenja in iskanja. Zato je nujno, da vse države članice razširijo programe cepljenja in iskanja na vse ženske, ki sodijo v pravo starostno skupino, da bodo imele od njih koristi. Prav tako je pomembno, da spodbujajo kampanje zdravstvenega izobraževanja, poskrbijo, da se javnost zaveda pomena zgodnjega odkrivanja, in obveščajo ljudi o programih in storitvah, ki so na voljo. Zato pozdravljam to pobudo Komisije.

Elena Oana Antonescu (PPE). – (RO) Tudi jaz bi se rada zahvalila poročevalcu za odlično opravljeno delo. V sporočilu Komisije za Parlament je navedeno, da je število presejalnih pregledov, ki se opravijo v Evropski uniji, nižje od polovice minimalnega števila pregledov letno, ki bi lahko bili izvedeni. Mislim, da moramo zagotoviti, da so presejalni pregledi na voljo čim več ljudem, tako da bo mogoče doseči ciljno število.

Raziskave na tem področju so napredovale, kar zadeva zmanjšanje stroškov pregledov in povečanje natančnosti presejalnih pregledov za raka z uporabo biomarkerjev. Nedavno odkrit izum, ki je prejel nagrado na Mednarodnem sejmu izumov v Ženevi, omogoča presejalne preglede za določene vrste raka, ki trajajo manj kot šest minut in stanejo manj kot en evro. Gre za senzor, ki ga je odkrila romunska raziskovalka

Raluca-Ioana van Stade in ki omogoča presejalne preglede za raka, preden se pojavijo simptomi, ter tako predstavlja najnatančnejšo metodo, ki je na voljo na trgu, in omogoča višjo stopnjo uspešnosti zdravljenja.

Upam, da bo Komisija prek skupnega raziskovalnega centra pokazala interes za ta izum in da bo primeren, da se predlaga njegova uvedba v diagnostične programe.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Partnerstvo, ki ga je lani vzpostavila Evropska komisija, je ključen instrument, saj je za boleznimi obtočil rak najpogostejši vzrok smrti. Na žalost so med državami članicami velike razlike, kar zadeva kakovost zdravstvenega varstva in dostopa do zdravljenja. Nedavni statistični podatki kažejo, da je pri moških, ki živijo v državah jugovzhodne Evrope, dvakrat večja možnost smrti zaradi raka kot na primer pri moških v nordijskih državah.

Mislim, da je potrebno posredovanje na evropski ravni v korist evropskih državljanov, da se preprečijo velike razlike pri odkrivanju in zdravljenju v državah članicah EU. Evropska komisija mora dodeliti sredstva za raziskave na tem področju. Uspehi, kot je izum Romunke Raluca-Ioane van Stade, namreč senzor, ki lahko z uporabo preprostega postopka, ki traja manj kot šest minut, ugotovi prisotnost raka v človeškem telesu na molekularni ravni neposredno iz krvi človeka, je treba podpreti in v celoti izkoristiti.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Kot so povedali že mnogi prejšnji govorniki, mora učinkovit boj proti raku zajemati celoten spekter ukrepov, od preprečevanja do presejanja, vključno z diagnostiko, posebnim zdravljenjem in paliativno oskrbo. Rada pa bi omenila še en zelo pomemben vidik te bolezni: družine pacientov, ki izgubljajo boj proti raku. Družina bi morala biti za svoje člane vir tolažbe, podpore in spodbujanja. Toda izjemno težko je, ko si soočen z napredujočo boleznijo, in družine ne smejo ostati same v tem težkem položaju. Zato moramo, ko govorimo o boju proti raku, pomisliti tudi na pogoje za dostojanstven konec. Ta mora zajemati sistematično nego in svetovanje družinam, ki se soočajo z naporno in dolgotrajno oskrbo na domu, kot tudi sistem dostopnih specializiranih objektov, ki nudijo strokovno in predvsem humano skrb za paciente v zadnjih stadijih te bolezni.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Gospod predsednik, po ocenah naj bi pri 3,2 milijona evropskih državljanov vsako leto odkrili raka in s staranjem evropskega prebivalstva se bo glede na obstoječe trende število državljanov, pri katerih vsako leto odkrijejo raka, v naslednjih 20 letih – na žalost – najbrž podvojilo.

Vsekakor moramo obravnavati kugo raka. Raka povzročajo številni dejavniki. Rad bi predstavil svoje mnenje: kajenje, prekomerna telesna teža, malo sadja in zelenjave v prehrani, telesna nedejavnost in pretirano uživanje alkohola so dejavniki, ki prispevajo k nastanku raka. Nujno je okrepiti in ustrezno financirati strategije za spodbujanje zdravja na evropski in vsekakor na nacionalni ravni. Zgodnje odkrivanje je ključno in videli smo, da so mnogi ljudje še živi zaradi zgodnjega odkritja, sicer ne bi bili.

Prek raziskav raka lahko Evropska unija igra vodilno vlogo: pomembno je, da je bilo več kot 750 milijonov EUR dodeljenih za raziskave raka iz sedmega okvirnega programa in upam, da bo v naslednjih letih na voljo več sredstev. Na koncu bi se rad poklonil vsem tistim, ki tako izjemno skrbijo za rakave bolnike, zlasti v moji državi.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, zdravje je dragoceno in pomembno ga je ohraniti. Rak je svetovni problem, ki vztraja kljub zdravstvenemu napredku. Po ocenah Svetovne zdravstvene organizacije je leta 2004 rak povzročil 13 % vseh smrti. V EU vsako leto 3,2 milijona ljudi zbolijo za rakom. Najpogostejši so pljučni in črevesni rak ter rak dojke. Presejanje, zlasti ko smo starejši, prav tako igra pomembno vlogo pri ohranjanju zdravja. Tu se je za resnično izkazalo načelo, da je preprečevanje boljše kot zdravljenje. Najbolj stroškovno učinkovita strategija z najboljšimi obeti za uspeh je presejanje.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Gospod predsednik, nedvomno je rak grozna bolezen in kot pravijo v moji državi, ubija državo, saj vsakodnevno zaradi njega umirajo tako mladi kot stari. Statistični podatki, ki kažejo, da lahko raka dobi vsak tretji človek, bi prestrašili vsakogar. Obenem pa so profesorji, medicinske sestre in zdravniki, ki se ukvarjajo s to boleznijo, dosegli velik napredek. Toda v prihodnosti bo pomembno porabiti več denarja, predvsem za raziskave.

Evropska unija ima v zvezi s tem pomembno vlogo: najprej mora zagotoviti denar za raziskave in jih nato organizirati, zlasti pa mora spodbujati sodelovanje med instituti, ki te raziskave izvajajo. Če to storimo, bomo v prihodnosti dosegli večji napredek ter manj ljudi bo zbolelo in manj jih bo umrlo za rakom.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Prosim, oprostite mi za nenavadno osebni pristop, toda med razpravljanjem o programu za boj proti raku, ko so mnogi poudarili, kako grozljiva bolezen je in koliko ljudi umre zaradi nje, si nisem mogla pomagati, da se ne spomnila, kako sem pred štirimi leti tudi sama imela to bolezen, in prav v tem letnem času sem uspela doseči nekakšen rekord, so dejali na onkološkem oddelku. Od glave do pete je iz mene bingljalo 14 cevčic in več tednov sem bila na intenzivni negi; toda zdaj sem tu, poslanka Evropskega parlamenta, vzgajam svoje tri otroke in lahko živim polno življenje. S svojo zgodbo bi rada spodbudila zlasti ženske, pa tudi vse evropske državljane, da gredo na presejalni pregled. Glede na moje izkušnje bi rada vsem, ki trpijo zaradi bolezni, njihovim prijateljem in družinam ter zdravnikom sporočila, naj nikoli ne opustijo upanja. Želim jim vse najboljše in moje misli so z njimi.

John Dalli, član Komisije – (MT) Gospod predsednik, zelo sem zadovoljen zaradi navdušenja, ki ga je Parlament danes pokazal z enotnostjo v tem skupnem boju proti raku. Rad bi se zahvalil gospodu Peterletu za poročilo, ki ga je sestavil, in tudi gospe Morvai, ki je ravnokar imela govor, ker je z nami delila vidik upanja in pozitivne vidike; ni vse izgubljeno, ko se pojavi ta bolezen. Izpostavljena so bila številna vprašanja; mnoge misli, ki ste jih izrazili v Parlamentu, so bile upoštevane v sporočilu Komisije in lahko vam zagotovim, da bodo predlogi, ki jih danes predlagate in tisti, ki ste jih omenili v poročilu, skrbno upoštevani v našem programu aktivnosti.

Kar zadeva okoljski vidik, lahko izjavim, da je okolje zares pomemben dejavnik – pravzaprav odločujoč – v boju proti raku. Toda povedati je treba tudi, da visoki standardi, ki trenutno veljajo v Evropi, veliko pripomorejo k nižji pojavnosti te bolezni. Zato moramo povečati naša prizadevanja, da bi zagotovili ohranitev teh visokih okoljskih standardov. Ves čas moramo tudi poudarjati pomen raziskav. Zdaj, ko je farmacevtska industrija del mojega delovnega področja in moje odgovornosti v funkciji komisarja, je veliko večja priložnost za sodelovanje z industrijo in morda boljše usklajevanje raziskav, s čimer bi zagotovili njihovo učinkovitost.

Eden od temeljev, na katerem bi rad gradil svoje delo v prihodnjih petih letih, je najširša mogoča dostopnost zdravil, ki so na voljo na trgu; ena izmed največjih težav v Evropi – kot je bilo danes že omenjeno – je neenakost v zdravstvenem sektorju. Predvsem to moramo zagotoviti: dostopnost zdravil, ki pridejo na trg. Še enkrat bi se vam rad zahvalil. Za konec mi dovolite, da še enkrat povem, da moramo vsi kar se da trdo delati, da ljudi prepričamo o pomenu preprečevanja, na primer o pomenu presejalnih pregledov za raka dojke, ki so bili danes večkrat omenjeni. Ker je ta možnost na voljo v številnih, če ne vseh, delih Evrope, je pomembno, da močno spodbujamo vse ženske, da opravijo ta postopek.

Alojz Peterle, poročevalec. ? (SL) Moram reči, da mi je bila ta večerna debata prav všeč in iskrena hvala za podporo, za pozorne besede. Vesel sem, da do take mere govorimo isti jezik in podpiramo iste cilje. Delimo zavest o širšem kontekstu in vzrokih za to bolezen kot tudi zavest o potrebi po enotnem in partnerskem boju proti raku.

Zaradi časovne stiske mi je prej zmanjkalo časa, da bi povedal kaj o zdravem življenjskem stilu. Jaz sem prepričan, da ravno tukaj lahko veliko naredimo tudi politiki z dobrim zgledom, in potrebna je promocija zdravega življenjskega stila. Ker sem sam doživel podobno diagnozo kot kolegica Morvai, bi ji rad še bolj iz srca čestital za njeno zmago. Mislim, da na tak način dokazujemo, da rak ni smrtna, nujna smrtna obsodba.

Gospodu komisarju se posebej zahvalim za pozornost in za najavo pospešenega dela, ker rak ima svojo dinamiko in potrebujemo dinamiko tudi na naši strani. Jaz se priporočam gospodu komisarju za tesno sodelovanje tudi v bodoče. Mislim, da smo zgledno sodelovali, skupaj lahko dosežemo več.

Rad bi povedal tudi to, da bo v kratkem ponovno ustanovljena skupina poslank in poslancev za boj proti raku, ki je bila znana v prejšnjem mandatu pod imenom MAC – Members Against Cancer. To pot mislim, da bomo znova, mogoče s še močnejšo skupino, dali še poseben poudarek na preventivi in na dinamiki našega boja. Lepa hvala vsem in lahko noč.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo jutri.

Pisne izjave (člen 149)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), v pisni obliki. – Predlog Komisije o partnerskem boju proti raku, ki je resen problem javnega zdravja v EU, lahko samo pozdravim. V celoti podpiram pristop poročevalca, ki poseben poudarek namenja preventivi. V tem pogledu trdno verjamem, da so celoviti nacionalni načrti za raka več kot dobrodošli. Podpiram tudi sodelovanje v zvezi s to temo na področju raziskav. Jasno moramo opredeliti glavne vzroke te bolezni, da lahko ugotovimo, kateri so poglobilni elementi, na katere se moramo osredotočiti v prizadevanjih za preprečevanje. To je nadvse nujno za učinkovito preventivno delovanje. Mislim tudi, da

bi bilo smiselno naše prihodnje ukrepe zasnovati na obstoječih pobudah, kot so Evropski kodeks proti raku in priporočila Sveta o zgodnjem odkrivanju raka dojk, materničnega vratu in debelega črevesa, ki že predstavljajo dobro podlago za ukrepanje. Seveda preventiva ni mogoča brez ustreznih finančnih virov. Zato pozivam države članice, da dodelijo potrebna sredstva za preventivne načrte, tako da bo ciljno 15-odstotno zmanjšanje števila novih obolenj ostalo realistično.

Nessa Childers (S&D), *v pisni obliki*. – Toplo pozdravljam to pobudo in možnosti, ki jih prinaša milijonom Evropejcev, ki bodo po napovedih zboleli za rakom v prihodnjih letih. Eden izmed najpomembnejših ciljev, navedenih v tem poročilu, je znatno zmanjšanje bremena raka s 100-odstotno izvedbo presejalnega programa za raka dojk, materničnega vratu in debelega črevesa do leta 2015, kar bi pomenilo 125 milijonov pregledov državljanov EU na leto. Kot poslanci Evropskega parlamenta smo dolžni tudi uporabiti naš dostop do medijev in volivcev, da Evropejce prosimo, naj opravijo te ključne preglede. Poznavanje tveganja za raka in seznanjenost s priložnostmi za presejalne preglede za raka sta še vedno zaskrbljujoče pomanjkljiva in le s stalnim izobraževanjem o teh dejstvih bo ta pobuda dosegla uspeh, ki ga nujno potrebuje sama in evropski državljani.

Elisabetta Gardini (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Prizadevanja so svetovna. Toda kljub nenehnemu izboljševanju znanja in napredku na področju zdravljenja je boj proti raku danes še vedno izziv. Izziv, ki mu moramo biti kos tako, da zagotovimo naše najboljše vire, kajti učinki te bolezni so uničujoči v smislu umrljivosti kot tudi psiholoških, socialnih in gospodarskih vidikov, povezanih z njo.

Jasno je, da mora biti pristop globalen, ne le pri raziskavah in zdravljenju, temveč tudi pri preventivi. Doseči moramo kritično maso, ustvariti pogoje za zagotovitev, da rezultat ene osebe postane zapuščina vseh nas. Zato je pomembno ustvariti evropsko partnerstvo za boj proti raku, ki bo olajšalo izmenjavo informacij in usklajevanje med posameznimi državami članicami. Delo, ki se izvaja v mrežah, bi se moralo nanašati na raziskave in zdravje, pa tudi na izobraževanje, prehrano, komunikacijo in okolje. Stremeti je treba k sodelovanju in prispevku civilne družbe, vključno s prizadevanjem, da se ljudi pouči o zdravih navadah in življenjskem slogu. Ambiciozen cilj Komisije, namreč 15-odstotno zmanjšanje bremena neoplastičnih bolezni do leta 2020, se lahko šteje kot realen le, če se uporabi ta metodologija, podprta z ustreznim financiranjem.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), *v pisni obliki*. – (FI) Poročilo o sporočilu Komisije z naslovom „Boj proti raku: evropsko partnerstvo“ je zelo pomembno in primerno za te čase. Rak je trenutno drugi najpogostejši vzrok smrti in bolezni v Evropi. Zelo pomembno je povečati sodelovanje in vire za raziskave raka in preventivne ukrepe. Države članice morajo rakotvorne kemikalije umakniti s trga in jih nadomestiti z nenevarnimi. Preventivno presejanje je nujno in učinkovito, in zanj je treba dodeliti ustrezne vsote denarja. Informativne kampanje se morajo osredotočiti tudi na izobraževalne ustanove. Boj proti raku mora imeti jasne cilje, za katere si morajo Komisija in države članice skupaj prizadevati. Komisija in države članice morajo imeti pogum, da se zavežejo k naložbam v prihodnosti, raziskavam raka in njegovega preprečevanja, saj bomo tako dolgoročno prihranili tako denar kot človeška življenja.

Siiri Oviir (ALDE), *v pisni obliki*. – (ET) Rak je zelo draga bolezen za družbo, bolezen, katere odkrivanje in zdravljenje postaja znatno dražje in ki pogosto povzroči dolgotrajno nezmožnost, invalidnost in prezgodnjo smrt. Kljub številnim medicinskim dosežkom se rak dandanes v svetu vseeno širi zelo epidemično. Pri vsakem tretjem Evropejcu v življenju odkrijejo raka in vsak četrti Evropejec bo umrl zaradi te bolezni. Države članice in zlasti njihove nacionalne strategije za preprečevanje raka imajo pomembno vlogo pri zaustavitvi širjenja te bolezni. Ker bo v boju proti raku mogoče rezultate, opredeljene v strategiji, doseči le z dolgoročnim in doslednim ukrepanjem, pozivam vse države članice, da v obstoječi gospodarski krizi ne zmanjšajo finančnih sredstev za boj proti raku in za potrebe tako primarnega kot sekundarnega preprečevanja. Stiskaštvo danes lahko privede do raznolikih stroškov jutri. Preventivne metode imajo pomembno vlogo v boju proti raku, saj je tretjino rakavih obolenj mogoče preprečiti s preventivnimi ukrepi. Druga zadeva, ki je po mojem mnenju pomembna v zvezi s preventivnim ukrepanjem, je ozaveščanje na področju vrst raka, ki so značilne za spol; dvigniti moramo standarde preprečevanja kot tudi spodbujati presejalne raziskave teh bolezni. Na koncu bi rada pozdravila predloge Komisije o ponovni uvedbi pobude evropskega partnerstva o sprejetju ukrepov proti raku v obdobju 2009–2013, s čimer bi podprli ukrepe držav članic za boj proti raku. Le s skupnimi prizadevanji smo lahko uspešni v boju proti sovražniku, kot je rak.

25. Uporaba informacijskih in komunikacijskih tehnologij za olajšanje prehoda na energetske učinkovito gospodarstvo z nizkimi emisijami ogljika (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo (A7-0120/2010) gospe Toia v imenu Odbora za industrijo, raziskave in energetiko o uporabi informacijskih in komunikacijskih tehnologij za olajšanje prehoda na energetske učinkovito gospodarstvo z nizkimi emisijami ogljika (KOM(2009)0111 - 2009/2228(INI)).

Patrizia Toia, poročevalka. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, poročilo, o katerem razpravljamo nocoj in o katerem bomo glasovali jutri, je del velikih prizadevanj za izvedbo svežnja 20-20-20, ki je po mojem mnenju še vedno ena izmed najbolj daljnovidnih in pomembnih stvari, ki so bile dosežene v zadnjem parlamentarnem mandatu. Če bi me vprašali, kaj bi ohranila iz zadnjih petih let, bi sveženj 20-20-20 nedvomno postavila na vrh seznama.

Mislim, da je pomembno dodati, da sta to poročilo zelo intenzivno pripravljala tako Evropska komisija – sporočilo in priporočilo pred tem poročilom – kot Odbor za industrijo, raziskave in energetiko, pa tudi drugi. Prvotno poročilo in naše delo sta obogatila s številnimi predlogi, dodatki in spremembami.

Mislim, da je mnenje v Parlamentu nekoliko neenotno glede ene točke in upam, da se bo to lahko rešilo z jutrišnjim glasovanjem. Zadeva bolj ali manj zavezujočo naravo, ki jo želimo pripisati vsebini tega poročila, za katerega bi rada poudarila, da je bil sestavljen v sklopu velikega razumevanja in soglasnosti.

Informacijske in komunikacijske tehnologije (IKT) predstavljajo pomemben sektor, tudi zaradi pomena, ki ga imajo za evropsko gospodarstvo: predstavljajo 7 % delovne sile – evropske delovne sile – in 6 % BDP ter s tem bistven delež evropskega gospodarstva ter tudi evropske produktivne in delovne sile.

Zelo pomembne so tudi ne le zgolj zaradi tega, kar predstavljajo, temveč tudi zaradi svojega možnega prispevka ter ključne, pomembne vloge, ki jo lahko imajo pri prizadevanjih za ta prehod iz našega gospodarstva v razmere, kjer gospodarstvo, sicer še vedno razvito, proizvaja manj emisij in ima manjšo vsebnost ogljika ter bo zato v naši prihodnosti in prihodnosti naslednjih generacij manj onesnaževalo. Na kratko, predstavljajo lahko – ne v besedah, temveč konkretnih dejanjih – spremembe, ki lahko vodijo k načinu proizvodnje, življenja, potovanja in potrošništva v naši družbi in k tisti industrijski revoluciji, ki bo za mnoge dejansko označevala prihodnost našega družbenega in gospodarskega življenja, ne le na naši celini, temveč po celotnem svetu.

Kako lahko IKT zagotovijo ta velik prispevek k preoblikovanju našega gospodarstva? Prvič, s spremembo samega sektorja: namen poročila je prikazati, kako lahko ta sektor predvsem uperi pogled navznoter in ugotovi, kako lahko izdelava komunikacijske, mikroelektronske in druge instrumente, ki potrošijo manj energije in so zato sami po sebi bolj učinkoviti.

Zatem lahko ogromno prispevajo v velikih sektorjih, v stanovanjskem in prometnem sektorju. Zadnja dva – citiram podatke Komisije – sta sektorja, kjer lahko v skladu z evropskimi predpisi in cilji, ki jih določa tudi sveženj 20-20-20, večja učinkovitost privede do bistvenega zmanjšanja teh emisij – saj prevozni sektor danes porabi 26 % energije v Evropi, 40 % pa je porabijo gospodinjstva za ogrevanje in hlajenje, odvisno od letnega časa – in se lahko doseže visoko učinkovitost.

Pri tem niti ne omenjam obsega, ki v primeru velikih sektorjev vpliva na naša življenja na zelo pomembnih področjih. V mislih imam celoten bančni sistem, razmerja v javni upravi, celoten sektor e-uprave in vseh storitev, ki bodo, na kratko, z uporabo teh tehnologij lahko ne le zmanjšali svoje emisije ogljika, temveč tudi prihranili čas, posledično pa se bo izboljšala kakovost življenja Evropejcev in kakovost socialnega življenja.

To je torej izjemno pomembno. Toda verjamem, da bo to poročilo še toliko pomembnejše, če Parlament jutri odobri njegovo zavezujočo naravo. Gospod predsednik, če dovolite, bi navedla samo dva primera: pametne števec in pametno omrežje ter pametna mesta. Ravno včeraj je 700 evropskih županov sklenilo nov sporazum v tem parlamentu, pred našim predsednikom in evropskim komisarjem, namenjen natanko izboljšanju učinkovitosti mest, kjer živi več kot 70 % evropskih državljanov, in ki lahko tako bistveno prispeva k povečanju učinkovitosti ter gospodarskemu in socialnemu razvoju.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Rada bi pozdravila sklepe z zasedanja Evropskega sveta 25. in 26. marca 2010, kjer je 20-odstotno povečanje energetske učinkovitosti prvič jasno določeno kot cilj Evropske unije. Energetske učinkovitost je mogoče izboljšati v gradbenem sektorju z uporabo informacijskih in komunikacijskih tehnologij ter učinkovitih merilnih sistemov, v prevoznem sektorju pa z izvajanjem pametnih

prevoznih sistemov na evropski ravni. Dejansko lahko sistemi, temelječi na IKT, zmanjšajo porabo energije v stavbah za do 17 % in emisije v prevoznem sektorju za do 27 %:

Mislim, da morajo za 20-odstotno zmanjšanje porabe energije do leta 2020 električna omrežja postati pametna, zagotoviti prožen pretok energije ter jih je treba nadzirati z uporabo IKT in na podlagi teh tehnologij. EU mora spodbujanje evropskega gospodarstva opredeliti kot prednostno nalogo prek naložb v razvoj spletnih storitev, novih tehnologij in zlasti prek razvoja širokopasovnih komunikacij v vseh državah članicah.

John Dalli, član Komisije. – Gospod predsednik, Komisija toplo pozdravlja vaše zanimanje, podporo in koristna priporočila o uporabi IKT za olajšanje prehoda na energetske učinkovito gospodarstvo z nizkimi emisijami ogljika in je skrbno prebrala poročilo gospe Toia.

Pomembno je zavedati se znatne vloge, ki jo ima lahko sektor IKT kot akter, ki omogoča zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, zato moramo poskrbeti, da se ta potencial sprejme in uresniči.

Komisija namerava to vprašanje določiti kot prednostno nalogo v sklopu evropske digitalne agende, ki jo bo kmalu sprejela.

Kot ste omenili v poročilu, lahko IKT pomagajo bistveno izboljšati energetske učinkovitost na drugih področjih, na primer v sektorju stavb in prevoza. Strinjamo se tudi z vami, da je ključno za izkoriščanje tega potenciala, da države članice uvedejo pametna omrežja in pametne števec. Uvedbo je treba spodbujati v državah članicah, da postanejo potrošniki aktivnejši ter lahko tako izkoristijo obnovljivo proizvodnjo in energetske učinkovito tehnologijo.

Nujen je tudi skupen merilni okvir za lastne emisije industrije IKT. Strog merilni okvir, ki bi ga industrija široko odobrila in sprejela, je nujen za količinsko opredelitev pravih koristi informacijskih in komunikacijskih tehnologij. To je treba upoštevati pri razmisleku o koristnem vplivu uporabljenih IKT.

Od sprejetja priporočila o tej temi oktobra 2009 je Komisija z zainteresiranimi stranmi izvedla številne ukrepe, da bi dosegla napredek pri agendi. Naj jih omenim nekaj, ki se nanašajo na pomisleke, izražene v vašem poročilu.

Februarja 2010 je bil uveden forum IKT za energetske učinkovitost. Forum združuje vodilna visokotehnološka industrijska združenja iz EU, Japonske in ZDA. Ta združenja bodo določila cilje na podlagi skupnega merilnega okvira za lastno energijo in ogljikove odtise sektorja IKT, ki bo razvit konec leta 2010.

Forum preučuje tudi prispevek, ki ga lahko ima sektor IKT pri izboljšanju učinkovitosti drugih sektorjev, kot sta sektorja stavb in prevoza. Velika evropska mesta so podpisala Digitalno zeleno listino. Ta mesta so se zavezala, da bodo do leta 2020 zmanjšala ogljikov odtis lastnih IKT za 30 % in do leta 2015 razvila pet obsežnih pilotnih projektov IKT v vsakem mestu. Skupno število mest, ki so se zavezala k Digitalni zeleni listini, se je povečalo s 14 na 21.

Vprašanja glede maloprodajnega energetskega trga postajajo vse pomembnejša, saj se trgi približujejo potrošnikom, uvedbi novih tehnologij in sistemov v obliki pametnih števec in pametnih omrežij. Napreduje tudi delo z delovno skupino Komisije za pametna omrežja. Cilj je svetovati Komisiji o politiki, regulativnem okviru, kot tudi usklajevati prve korake v smeri izvajanja pametnih omrežij skladno z določbami tretjega energetskega svežnja. Do konca leta 2011 se pričakuje sklop priporočil.

Na koncu naj poudarim, da je Komisija zelo predana temu, da prispeva k doseganju ciljev 20-20-20 do leta 2020, kot so določili voditelji držav in vlad, in IKT bo pri tem igrala pomembno vlogo. Zahvaljujemo se vam za koristen prispevek v obliki vašega poročila in se veselimo sodelovanja z vami, da bi zagotovili sprejetje dobre politike za doseganje teh ciljev.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo jutri.

26. Zaščita finančnih interesov Skupnosti - Boj proti goljufijam - Letno poročilo 2008 (razprava)

Predsednik. Zadnja točka je poročilo (A7-0100/2010) gospoda Cozzolina v imenu Odbora za proračunski nadzor o zaščiti finančnih interesov Skupnosti in boju proti goljufijam – Letno poročilo 2008 (2009/2167(INI)).

Andrea Cozzolino, poročevalec. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v času, ko Lizbonska pogodba daje Evropi prodornejšo vlogo v življenju milijonov Evropejcev, je ključen izziv preglednosti in zakonitosti. Zato je poročilo, ki ga predstavljamo, rezultat zelo usklajenega truda. Delo je bilo omejeno predvsem na scenarij, ki ga je pripravilo Računsko sodišče, s čimer se je finančni vpliv nepravilnosti zmanjšal z več kot 1 milijarde EUR leta 2007 na 783 milijonov EUR leta 2008.

Padec se nanaša na vsa področja porabe, razen na neposredne izdatke in predpristopna sredstva. Še vedno obstajajo področja, ki zbujaajo precejšnjo skrb, tudi v povezavi s strukturnimi skladi. Toda zgolj absolutni zneski in vrednosti nam ne povedo, kje se skrivajo nujne težave in kje so razmere pod nadzorom. Naše analize in srečanja v zadnjih mesecih so privedli do tega, da smo dali prednost dvema zahtevama. Prvič, nujni potrebi, da morajo države članice postati odgovornejše za ugotavljanje goljufij in nepravilnosti ter za izmenjavo informacij, potrebnih za boj proti goljufijam, potrati in izkrivljanju izdatkov ter za pobiranje davkov.

Drugič, pomenu predstavitve predlogov in delovnih hipotez, da bi olajšali izvajanje ukrepov v državah članicah z upravnimi postopki in strategijami upravljanja, ki dajejo prednost kakovosti projektov in njihovemu vplivu na življenjske in delovne pogoje evropskih državljanov.

Da bi dosegli te cilje, predlagamo, da Parlament vztraja pri nekaterih prednostnih nalogah: prvič, predlagamo, da urad OLAF pripravi 27 profilov, pri čemer naj z vso skrbnostjo in pozornostjo analizira strategije, ki jih izvajajo posamezne države članice v boju proti goljufijam in nepravilnostim pri uporabi evropskih sredstev, z natančnim seznamom organov, odgovornih za izvajanje preverjanj v vsaki posamezni državi, ter podatki o številu in kakovosti izvedenih preverjanj in njihovih učinkov.

Drugič, zmanjšanje števila nepravilnosti in bistveno izboljšanje predpisov. Začenjamo s programom za poenostavitev zakonodaje in predpisov, namenjenim zlasti za strukturne sklade. Poleg tega je treba pospešiti boj proti korupciji, finančnemu kriminalu in kršitvam predpisov o javnih naročilih. V letošnjem poročilu smo dosegli napredek pri tej točki ob podpori celotnega odbora. Zahvaljujoč intenzivnim, usklajenim prizadevanjem so bili pripravljene predlogi o glavnih težavah na tem področju. Od odnosa med EU in davčnimi oazami do podatkovnih zbirk o upravičencih evropskih sredstev poročilo predstavlja praktičen prispevek za večjo preglednost izdatkov in okrepitev strategij za boj proti goljufijam in korupciji.

Nazadnje, kar zadeva urad OLAF, je ključnega pomena zagotoviti, da deluje popolnoma neodvisno, v celoti sodeluje z državami članicami in ima ustrezno strategijo človeških virov, ki jo vsekakor potrebuje. Razpravo v Evropi moramo ohraniti živo in živahno, da vzpostavimo vlogo enotnega evropskega tožilstva.

Za konec naj povem, da je po mojem mnenju ključno, da se skupaj borimo za pregledno in učinkovito upravljanje evropskih virov. V zvezi s tem moramo zagotoviti, da se obstoječe težave nikakor ne izkoristijo za to, da se postavijo pod vprašaj instrumenti, ki so temeljnega pomena za evropski projekt, kot sta kohezijska politika in razvojna pomoč. Namesto tega moramo jasno proučiti težave, izkrivljanja, ki še vedno obstajajo na različnih evropskih področjih porabe, in uporabiti te podatke za nove, odločne korake naprej, da bo upravljanje naših financ učinkovitejše in preglednejše.

Prepričan sem, da bodo s temi prizadevanji evropske ustanove dejansko dosegle napredek pri gradnji Evrope, ki je močnejša, bolj vključena in lahko bolje zadovolji potrebe Evropejcev.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Mislim, da morajo biti evropska sredstva na voljo državljanom na pošten in pregleden način. Ena izvedljiva metoda za izkoreninjenje korupcije v javnih naročilih je uvedba preglednega sistema v obliki spletnega sistema javnih razpisov.

V poročilu Komisije je navedeno, da upadajoči finančni vpliv nepravilnosti v letu 2008 kaže, da so države članice uspešno izvedle nekatere institucionalne ukrepe, namenjene odvrčanju od goljufij. Še vedno je potreben večji finančni nadzor kot tudi učinkovita zakonodaja za boj proti davčnim goljufijam, zlasti v zvezi z DDV.

Zaščita finančnih interesov Evropske unije je tudi prednostna naloga romunske vlade. V tem sklopu je bil ustanovljen oddelek za boj proti goljufijam. Predstavlja enotno kontaktno točko v Romuniji za stik z uradom OLAF glede evropskih sredstev.

Monica Luisa Macovei (PPE). – Gospod predsednik, kot poročevalka EPP v senci bi se rada najprej zahvalila poročevalcu in drugim kolegom iz političnih skupin za njihovo odlično sodelovanje. Posebno pozornost smo namenili povečanju preglednosti in boljšim predpisom o javnih naročilih, saj je to področje, ki je najbolj občutljivo za goljufije in korupcijo, ki izkrivljata trg ter zvišujeta cene, ki jih plačajo potrošniki.

Poleg tega je treba upravičence sredstev EU iz vseh držav članic objaviti na eni spletni strani in na podlagi enakih meril. Pozvala sem tudi k vzajemnemu priznavanju izključitev, kot je na primer izključitev storilcev kaznivega dejanja goljufije iz opravljanja funkcije predsednika uprave; Treba je podpreti dejavnosti urada OLAF; za statistične podatke in razloge zaprosimo v primerih, ko nacionalne oblasti niso vložile obtožnic po poročilih urada OLAF, kar se zgodi v 73 % primerov, ki jih sproži urad OLAF.

Poročilo predlaga tudi, da se družbam, ki delujejo prek davčnih oaz, prepove sklepanje poslovnih sporazumov z družbami s sedežem v Uniji, če bo kraj, iz katerega delujejo, enostransko zavlačeval sklenitev sporazumov o sodelovanju z Unijo.

Naj za konec povem, da mora Unija obravnavati goljufije in korupcijo kot medsebojno povezane in prednostno.

Seán Kelly (PPE). - Gospod predsednik, mislim, da ne pretiram, če rečem, da je obstoječo gospodarsko krizo povzročila sprva zmerna kriza, zmerna kriza, med katero je pohlep slavil zmago nad velikodušnostjo in lastni interesi nad solidarnostjo; in dokler ne bodo velikodušnost, poštenost in solidarnost spet v srcu poslovnih in vladnih zadev, se ne bomo nikoli izkopali iz težav, v katerih so trenutno.

Povsem se strinjam z vsemi prizadevanji za boj proti goljufijam. Na Irskem sem videl programe, ki kažejo ljudi, ki so zaprosili za socialno pomoč v Republiki Irski, Severni Irski in Angliji vsak teden, ljudi, ki so prileteli na letališče Cork in odleteli nazaj zatem, ko so zahtevali socialno pomoč. Najhujše od vseh so bile banke – Allied Irish Bank in Irish Nationwide –, ki so igrale pingpong z računovodskimi praksami, da bi prikrile svoje dejansko stanje.

To nas je na Irskem pripeljalo v grozne težave in vsa prizadevanja morajo biti usmerjena v ustavitev goljufij. Posredovati je treba jasno in glasno sporočilo, da se bodo preganjale in obravnavale zelo odločno na evropski ravni in na vsaki ravni.

John Dalli, član Komisije. – Gospod predsednik, poslanci, v imenu kolega komisarja Šemete bi se rad najprej zahvalil poročevalcu za konstruktivno poročilo in predloge, ki so bili vloženi za izboljšanje zaščite finančnih interesov Unije.

Komisija ceni, da Parlament močno poudarja skupno odgovornost institucij EU in držav članic v tem pogledu. Dovolite mi, da izrazim nekaj pripomb.

Kar zadeva poročanje držav članic o nepravilnostih je urad OLAF vzpostavil nov spletni sistem poročanja, imenovan IMS: sistem za upravljanje nepravilnosti. S tem se je bistveno izboljšalo poročanje držav članic o nepravilnostih, tudi držav članic, ki jih kritizirate v vašem poročilu. Strukturni skladi so posebno pomembno področje tako za Parlament kot za Komisijo. Komisija je uvedla odločne ukrepe za odpravo pomanjkljivosti na najbolj prizadetih območjih in programe v okviru akcijskega načrta za strukturne ukrepe v letu 2008, vključno s precejšnjo poenostavitvijo.

Skupaj s kolegi komisarji si bo moj kolega komisar Šemeta prizadeval za dodatno zmanjšanje stopnje napak v kohezijski politiki. Komisija bo državam članicam pomagala in jih opazovala pri zaključku programov za obdobje 2000–2006 ter bo zagotovila, da bodo sistemi za upravljanje in nadzor v novem programskem obdobju prinesli predvidene koristi. Poleg tega se bo Komisija povezala z oblastmi držav članic, da bi zagotovila, da v celoti prevzamejo svojo odgovornost pri deljenem upravljanju, kar dodatno poudarjajo nove določbe Lizbonske pogodbe.

Kar zadeva preglednost upravičencev sredstev EU, je bil dosežen znaten napredek. Na področju kmetijstva se je Svet strinjal, da je objava upravičencev sredstev odgovornost držav članic. Informacije morajo biti na voljo na eni sami spletni strani v vsaki državi članici, skladno z načelom deljenega upravljanja. Z namenom pregleda in lažjega dostopa do spletnih strani držav članic so povezave do teh spletnih strani povezane s spletno stranjo Evropa.

Zdaj pa o uradu OLAF. Zahvaljujem se poročevalcu za močno podporo, ki jo je izrecno izrazil delu urada OLAF. Moj kolega komisar Šemeta se povsem strinja, da bi se moral urad osredotočiti na svojo osnovno nalogo izvajanja preiskav, čeprav ima OLAF tudi druge pomembne naloge, zlasti na področju preprečevanja goljufij. Strinja se tudi, da bi se moral urad OLAF osredotočiti na pomembnejše primere in da bi se morali z goljufijami manjšega obsega ukvarjati drugi organi.

Leta 2008 je urad OLAF revidiral postopke finančnega spremljanja, povezane s primeri OLAF, z določitvijo mejne vrednosti *de minimis*. Komisar Šemeta je temeljito upošteval vaše pripombe o tem, da mora urad OLAF

sodelovati z notranjerevizijskimi službami, s čimer se povsem strinja. Urad OLAF in notranjerevizijska služba tesno sodelujeta od leta 2003. Izmenjujeta si informacije in drug drugemu zagotavljata posebno usposabljanje z namenom izboljšanja znanja njunega osebja o vprašanih skupnega interesa. Urad OLAF je pripravljen še tesneje sodelovati z notranjerevizijsko službo.

Kar zadeva postopkovne pravice, novi priročnik urada OLAF, sprejet decembra 2009, ki je bil posredovan Parlamentu, že zagotavlja celovite smernice za preiskovalce urada OLAF. Podrobnejša pravila o postopkovnih pravicah bodo vključena v zakonodajni predlog za revizijo uredbe OLAF. V zvezi s tem želi Komisija opomniti, da bo raziskovalni dokument o zakonodajni reformi urada OLAF predložen Parlamentu in Svetu pred poletnimi počitnicami.

Komisar Šemeta se veseli predstavitve tega dokumenta Odboru za proračunski nadzor na njegovem srečanju v juliju. Končno pa se zelo veseli tudi tega, da bo sodeloval s Parlamentom kot zaveznikom pri nalogi izboljšanja učinkovitosti urada OLAF in zaščiti denarja davkoplačevalcev EU.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo jutri.

Pisne izjave (člen 149)

Alain Cadec (PPE), v pisni obliki. – (FR) Boj proti goljufijam je ključni izziv, ki ga morajo sprejeti Evropska unija in države članice. Javna sredstva, dodeljena postavki kohezijske politike, so pomembna, zato je potrebna skrajna opreznost glede na možnost, da se ta sredstva nezakonito prisvojijo. Na kocki je verodostojnost strukturnih skladov v očeh Evropejcev. V zvezi s tem pozdravljam prizadevanja Evropske komisije in Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF) za učinkovitejši boj proti goljufijam. Kot je izpostavil poročevalec, se je finančni vpliv nepravilnosti na strukturne ukrepe bistveno zmanjšal. Poleg tega povečanje števila nepravilnosti, ki so poročane Komisiji, priča o napredku sistemov za preprečevanje goljufij. Pomembno je, da Komisija in države članice nadaljujejo s tem bojem čim ostreje. Nujno pa je tudi, da pretirano stroge omejitve ne odvrnejo morebitnih upravičencev strukturnih skladov. Mednarodna goljufija je eno; nenatančna organizacija projektov pa nekaj povsem drugega. Prvo je treba šteti za kaznivo dejavnost, vendar je pomembno poenostaviti postopke, da se omeji vpliv druge.

Tamás Deutsch (PPE), v pisni obliki. – (HU) Kriza, ki se odvija v nekaterih državah evroobmočja, predstavlja opozorilo brez primere za evropske nosilce odločitev, da brezpogojno zaščitijo javna sredstva in finance Skupnosti. Gospodarstvo in mednarodni trgi se izjemno tankočutno odzovejo na vsak ukrep Evropske unije, na primer na reševalne ukrepe, sprejete v zadnjih dneh. Ogrožena so lahko celotna nacionalna gospodarstva, če se obvladovanje krize ne izvaja ustrezno na evropski ravni. Zato ne pretiram, ko rečem, da naše finančne ministre in evropske institucije opazuje celoten svet. Do danes so se vlade nekaterih držav zavzemale za osebne interese in delovale kot oligarhi ter s tem pripeljale lastna gospodarstva na rob bankrota in onemogočile obetavno prihodnost podjetnikom, družinam in kvalificiranim mladim. Zato lahko le pozdravimo namero poročevalca, da poveča odgovornost držav članic. Danes je to eden izmed ključnih vidikov uspešnega obvladovanja krize. Strogo spremljanje, da bi naredili konec obdobju skorumpiranih vlad, je v tem kritičnem obdobju pomembnejše kot kdaj koli.

Franz Obermayr (NI), v pisni obliki. – (DE) Poročilo o boju proti goljufijam navaja v osnovi pozitiven razvoj. Od leta 2007 do leta 2008 so se negativni finančni učinki nepravilnosti zmanjšali v vseh sektorjih. Pri predpristopni pomoči pa ni bilo tako. Tu so se negativni učinki povečali za 90,6 %. V zvezi s tem bi rad poudaril, da od leta 2002 EU zagotavlja finančno podporo turškim „prizadevanjem“ za pristop k EU, za kar vsako leto nameni večji znesek. Za obdobje med letoma 2007 in 2013 bo Turčija prejela 4,84 milijard EUR. In to kljub temu, da Komisija ve, da Turčija še zdaleč ne dosega zahtevanega napredka, kar se tiče pristopnih meril. Denar še vedno priteka in v vse večjih zneskih. Poleg tega je v zadnjem posebnem poročilu Računskega sodišča navedeno, da se zlasti kar zadeva pristopno pomoč Turčiji, denar nalaga brez dovolj dorečenih ciljev in meril. Brez jasne strategije se denar uporablja brez posebnega načrta in nekonstruktivno. Tej norosti moramo narediti konec.

27. Dnevni red naslednje seje: glej zapisnik

28. Zaključek seje

(Seja se je zaključila ob 23.55)